

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Memòria 2016

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Aquesta memòria ret comptes de l'activitat de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) durant el 2016. D'acord amb l'article 44 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, s'elabora per ser presentada al Parlament de Catalunya i al Síndic de Greuges, com a organisme avaluador.

Consta de dues parts: la memòria d'activitats, que respon a l'obligació establerta a l'apartat segon de l'article 44 esmentat, i la memòria doctrinal, que fa difusió de les resolucions que estableixen criteris generals per a la resolució de futures sol·licituds, tal i com disposa l'apartat primer del mateix article.

ÍNDEX

MEMÒRIA D'ACTIVITAT 2016

1.	Constitució de la Comissió.....	9
2.	Mitjans materials i recursos humans	9
2.1.	Seu	9
2.2.	Personal.....	10
2.3.	Pressupost	12
2.4.	Mitjans electrònics	13
2.4.1.	Web.....	13
2.4.2.	Formulari electrònic de reclamació	13
2.4.3.	Eines de gestió documental i suport a la tramitació electrònica.....	13
3.	Activitat de la Comissió	14
3.1.	Agenda institucional 2016	14
3.2.	Activitats internes	17
3.2.1.	Reunions setmanals del Ple de la GAIP	17
3.3.	Relacions externes.....	17
3.3.1.	Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència.....	17
3.3.2.	Consell de Transparència i Bon Govern.....	17
3.3.3.	Administracions locals.....	18
3.3.4.	Síndic de Greuges.....	18
3.3.5.	Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).....	19
3.3.6.	Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD).....	19
3.3.7.	Parlament de Catalunya	19
3.3.8.	Universitats.....	20
4.	Marc establert de col·laboració	20
5.	Difusió i formació	21
6.	Normes internes i Manuals de reclamació i de mediació.....	21
7.	Dictàmens i consultes	22
8.	Participació en projectes normatius.....	23
8.1.	Projecte de Reglament de la Comissió	23
8.2.	Altres projectes normatius.....	23
9.	Reclamacions.....	24
9.1.	Reclamacions rebudes	24
9.1.1.	Pel tipus de finalització del procediment i el sentit de la resolució	25

9.1.2.	Pel subjecte actiu: perfil o tipologia de la persona que presenta la reclamació	27
9.1.3.	Pel subjecte passiu: administració o ens públic contra el que es presenta la reclamació:	29
9.1.4.	Per l'àmbit material: tipus d'informació a la qual es reclama accedir	31
9.2.	Tramitació de les reclamacions	31
9.2.1.	Procediment amb mediació	32
9.2.2.	Procediment ordinari	34
9.2.3.	Durada del procediment de reclamació	35
9.2.4.	Canal de presentació de les reclamacions	37
9.3.	Doctrina de la GAIP i resolucions destacades	37
9.4.	Resolucions de la GAIP durant el 2016	37
9.5.	Índex de matèries tractades en les Resolucions de la GAIP 2016	37
9.6.	Compliment de les Resolucions de la GAIP 2016	37
9.7.	Recursos contenciosos administratius	39
9.8.	Avaluacions de qualitat	39

MEMÒRIA DOCTRINAL 2016

1.	Àmbit d'aplicació	45
1.1.	Agrupació europea de cooperació territorial	45
1.2.	Entitats i empreses privades	46
1.3.	Informació anterior a l'LTAIPBG	48
2.	Admissibilitat de les sol·licituds	49
2.1.	Abús de dret i sol·licituds repetitives	49
2.2.	Necessitat d'una tasca complexa d'elaboració	51
2.3.	Notes i esborranys	54
3.	Procediment de sol·licitud d'accés.	56
3.1.	Silenci administratiu	56
4.	Obligacions de l'Administració	58
4.1.	Diligència en la tramitació	58
4.2.	Peticions de concreció de les sol·licituds	58
4.3.	Motivació	61
4.4.	Deure de conservació de la documentació	61
4.5.	Lliurament efectiu de la informació	64
4.6.	Lliurament parcial de la informació	65
5.	Procediment de reclamació davant la GAIP	65
5.1.	Duplictat de procediments de revisió	66

5.2.	Reclamacions contra la manca de lliurament de la informació.....	66
5.3.	Oposició de terceres persones afectades	67
6.	Elements relacionats amb l'accés	69
6.1.	Ús i divulgació de la informació obtinguda	69
6.2.	Gratuitat de l'accés a la informació pública	70
6.3.	Forma o format de lliurament de la Informació	71
7.	Límits al dret d'accés	72
7.1.	Confidencialitat.....	72
7.2.	Drets econòmics i comercials i altres drets privats	74
7.3.	Igualtat de les parts en processos judicials.....	76
7.4.	Drets de propietat intel·lectual i industrial	77
7.5.	Infraccions i sancions.....	78
7.6.	Seguretat pública	83
8.	Dades personals	86
8.1.	Dades personals històriques	86
8.2.	Noms de candidats a ocupació pública	93
8.3.	Dades identificatives en expedients de llicències urbanístiques	98
9.	Dret d'accés a:	99
9.1.	Contractes d'obres.....	99
9.2.	Descripció dels llocs de treball.....	103
9.3.	Extractes bancaris.....	105
9.4.	Factures i justificants.....	107
9.5.	Informació tributària.....	107
9.6.	Llicències i control d'activitats	108
9.7.	Provisió de llocs de treball	110
9.8.	Relació de Llocs de treball	112
9.9.	Resultats centres educatius.....	114
9.10.	Retribució d'empleats públics	117
9.11.	Retribucions del personal directiu	120
9.12.	Retribucions i dietes	123
9.13.	Selecció de personal.....	125
9.14.	Subvencions	127
9.15.	Urbanisme i llicències d'obres.....	128
10.	Règims d'accés especials	131
10.1.	Persones interessades	131
10.2.	Electes	133
10.2.1.	Accés dels electes locals a informació en poder dels contractistes	136

10.2.2.	Dret dels electes locals a obtenir còpia de la informació.....	137
10.2.3.	Accés dels electes locals a informació de mandats anteriors.....	139
10.2.4.	Límits al dret d'accés dels electes. Protecció de dades personals.....	141
10.2.5.	Silenci administratiu en el règim d'accés dels electes locals.....	143
10.2.6.	Deure de confidencialitat dels electes locals.....	144
10.2.7.	Justificació de les sol·licituds d'accés dels electes locals	145

ANNEXES

1.	Llistat resum de les Resolucions 2016.....	147
2.	Llistat de les resolucions destacades 2016	191
3.	Índex doctrinal de les Resolucions i Dictàmens 2016	213
4.	Índex de matèries tractades a les Resolucions 2016.....	223
5.	Dictàmens 2016.....	241
6.	Informe sobre les taules d'avaluació i accés documental	309
7.	Manual de reclamació i Manual de mediació de la GAIP	317
8.	Normes internes d'organització i funcionament de la GAIP	347

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

MEMÒRIA D'ACTIVITAT 2016

1. Constitució de la Comissió

La Comissió es va constituir de conformitat amb l'article 40 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant LTAIPBG), que en preveu la composició i els requisits per al nomenament dels seus membres i amb la Moció 179/X del Parlament de Catalunya, sobre les accions per a desplegar aquesta llei, que en va concretar el nombre de membres.

En compliment d'aquests requeriments el Ple del Parlament de 30 d'abril de 2015 va elegir com a membres de la Comissió les persones següents, superant el llindar de la majoria de les 3/5 parts de la Cambra i prèvia avaluació de la idoneïtat professional dels candidats en seu de la Comissió Primera el 28 d'abril de 2015:

- Elisabet Samarra i Gallego
- Oriol Mir Puigpelat
- Manuel Ibarz Casadevall
- Josep Mir Bagó
- Teresa Perelló i Domingo

El seu nomenament va ser fet pel Decret del President de la Generalitat número 102/2015, d'11 de juny (DOGC 6892, de 15.06.2015) i la presa de possessió va tenir lloc el 15 de juny de 2015, a la seu de la Conselleria de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat.

De conformitat amb l'establert a l'apartat 2 de la Moció 217/X del Parlament de Catalunya, sobre l'aplicació en l'àmbit local de l'LTAIPBG, el mateix dia de la presa de possessió, la GAIP es va constituir en sessió plenària i va elegir per unanimitat la senyora Elisabet Samarra com a presidenta, i el senyor Oriol Mir com a vicepresident, i així ho va comunicar per escrit a la Presidència del Parlament el 17 de juny de 2015.

A la sessió del Ple de 9 de juliol es va acordar adoptar l'acrònim GAIP com a denominació abreujada de la Comissió.

2. Mitjans materials i recursos humans

D'acord amb l'article 41 LTAIPBG, correspon a la Generalitat, a través del departament que es determini per Decret, dotar la Comissió dels mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de les seves funcions, sempre respectant-ne la independència orgànica i funcional. El departament al qual es va assignar al 2015 la provisió de mitjans de la GAIP, mentre no s'aproves el reglament que havia d'establir-ne l'adscripció formal, va ser el Departament de Governació i Relacions Institucionals, aleshores competent en matèria de transparència.

Actualment, tot i que el reglament de la GAIP continua estant en tràmit d'aprovació per part del Parlament, la Comissió resta adscrita al Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, d'acord amb les previsions dels Decrets 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 7037) i 45/2016, de 19 de gener, d'estructuració del Departament.

2.1. Seu

La GAIP té la seva seu a la planta 4a de l'edifici ubicat al carrer de la Tapineria, número 10, de Barcelona.

2.2. Personal

La GAIP va ser dotada inicialment, l'any 2015, per part de l'aleshores Departament de Governació i Relacions Institucionals, amb dues places de suport administratiu i una secretaria tècnica, amb el compromís d'incrementar adequadament la dotació de personal tant bon punt la posada en funcionament de l'òrgan permetés disposar d'indicadors de càrrega de treball.

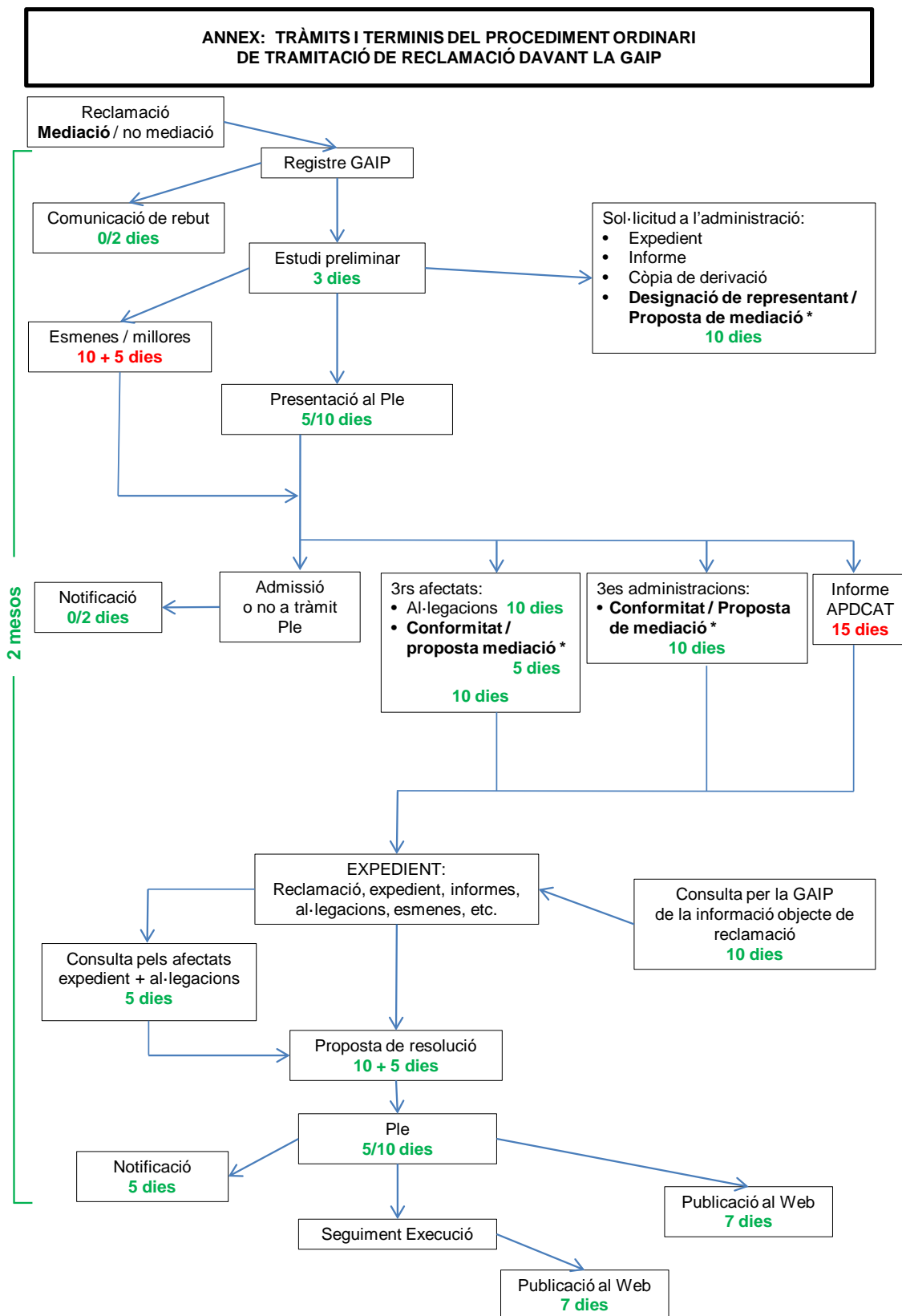
Com a suport provisional, va ser assignada a la GAIP en aquesta etapa inicial una plaça C-18, del Departament de Governació i Relacions Institucionals, que s'ha mantingut al servei de la GAIP fins a la data, tot restant-hi actualment adscrita.

Durant el 2016, primer any complet d'activitat de la Comissió, s'ha enregistrat un increment exponencial de les reclamacions presentades (de 37 al 2015, fins a les 561 del 2016) cosa que ha comportat que la càrrega de feina derivada de la tramitació, resolució, publicació i seguiment de l'execució de les reclamacions presentades a la GAIP s'hagi incrementat de forma molt notòria, tal i com s'analitza a l'apartat de Reclamacions d'aquesta Memòria, tot fent indispensable que la Comissió es dotés de personal de reforç provisional per poder fer-hi front, mentre el Departament no aprovés el dimensionament definitiu de la Relació de Llocs de Treball de la GAIP. Així, provisionalment, s'ha proveït la GAIP d'una plaça de reforç de tècnic superior jurista per tal de donar suport a la Secretaria Tècnica de la Comissió, així com d'una plaça de reforç administratiu, per donar suport a les tasques de tramitació de les reclamacions.

L'any 2016, doncs, la GAIP ha disposat del personal següent per a la realització de les seves funcions:

- 1 plaça de tècnic superior A-29
- 1 plaça de tècnic de reforç A-21
- 1 plaça de reforç administratiu C-18
- 2 places de suport administratiu C/D-16
- 1 plaça de reforç administratiu C-13

Aquesta dotació de personal, fins i tot amb les dues places de reforç, esdevé molt insuficient per a atendre correctament l'increment del volum de feina que comporta la tramitació del nombre de reclamacions presentades l'any 2016, tenint en compte que es tracta d'un procediment de tramitació complex com ho mostren els diagrames de flux següents que esquematitzen les actuacions i tràmits que es duen a terme des de la presentació d'una reclamació fins a la finalització del procediment -bé sigui l'ordinari amb resolució o el que incorpora la mediació- a fi de donar les garanties suficients a totes les parts afectades.

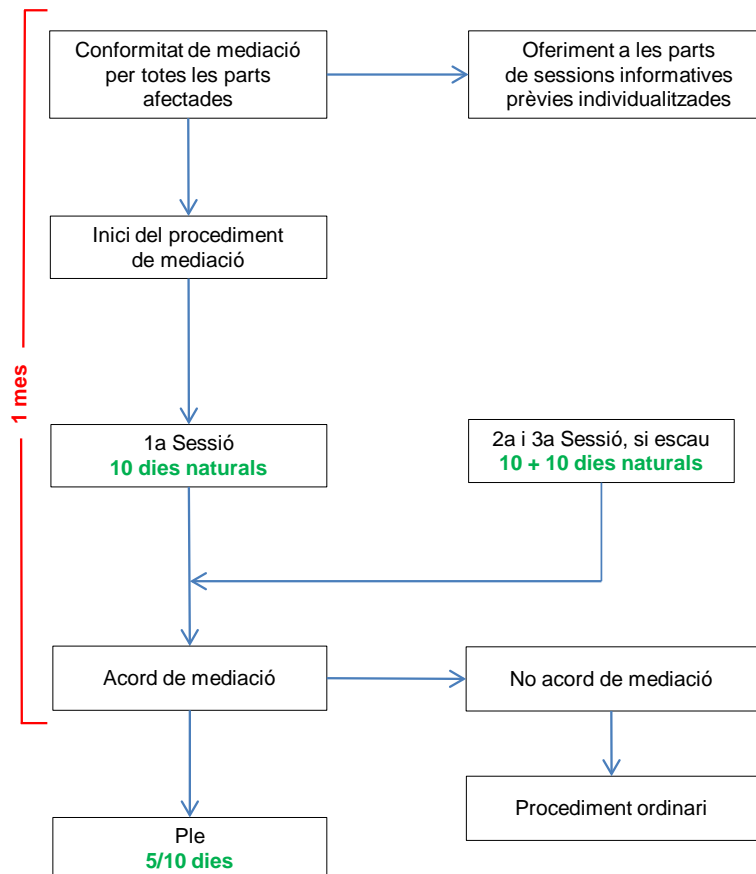

* Si s'acorda procediment de mediació, se suspèn el còmput de termini general fins a un màxim d'un mes.

Els terminis en VERMELL suspensen el còmput.

Si no s'indica el contrari, els terminis estan fixats en dies hàbils (no s'inclouen diumenges i festius).

ANNEX: TRÀMITS I TERMINIS DEL PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ DE LA GAIP

En tot cas, cal tenir en compte que aquesta activitat relacionada amb les Reclamacions presentades, tot i constituir el nucli de les funcions que impulsa al GAIP, no esgota la seva activitat, ja que cal afegir-hi altres actuacions que la GAIP també ha realitzat durant l'any 2016, com ara: l'atenció de consultes per part de les administracions o persones en relació amb l'aplicació de la normativa en matèria d'accés a la informació o el procediment de reclamació; l'elaboració de dictàmens a petició dels ens obligats per l'LTAIPBG; les activitats de formació i de difusió del dret d'accés; el manteniment de relacions institucionals amb un ventall ampli d'òrgans; la formulació de criteris generals; la posada en marxa i el manteniment i actualització del web www.gaip.cat; la traducció de les resolucions; l'elaboració de la memòria d'activitats i de resums doctrinals, així com altres actuacions derivades de la gestió interna de la Comissió.

2.3. Pressupost

La GAIP no disposa de pressupost propi. Les despeses de personal i per qualsevol altre concepte derivat de les funcions i activitats de la Comissió han de ser autoritzades prèviament pel departament de la Generalitat d'adscripció, i s'assumeixen amb càrrec al pressupost del departament esmentat.

2.4. Mitjans electrònics

2.4.1. Web

D'acord amb l'article 44 LTAIPBG, les Resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal web de la Comissió. Des del febrer de 2016, la Comissió publica el seu web, www.gaip.cat, en el qual es dona difusió de les resolucions que s'aproven setmanalment, de les reclamacions noves que es presenten i de les principals activitats de la GAIP així com informació general sobre l'accés a informació pública i la Comissió i els seus membres.

Des del darrer trimestre del 2016, el web ofereix una versió en castellà, on s'hi publiquen traduïdes totes les Resolucions destacades, els continguts de estables i les notícies. S'ofereixen la resta de Resolucions en format apte per a ser traduïdes per mitjans electrònics automàtics.

Cal assenyalar que la posada en funcionament i el manteniment del web ha requerit i requereix un esforç molt destacable, atès l'escàs personal amb què està dotada la Comissió i la manca de perfils professionals adients per a l'elaboració, correcció i manteniment dels continguts, que s'actualitzen setmanalment.

2.4.2. Formulari electrònic de reclamació

La GAIP disposa d'un formulari per a la presentació telemàtica de les reclamacions, accessible des del seu propi web i des de tramits.gencat.cat, des del mes de novembre de 2015. Es tracta del formulari genèric de tramitació electrònica corporatiu de la Generalitat, que permet la tramesa annexa de documents al registre electrònic, però que no s'adaptava prou als requeriments de la reclamació davant la GAIP ni resultava prou usable.

Per aquesta raó, durant el segon semestre del 2016 s'ha treballat en la definició d'un formulari específic de reclamació, més simplificat, que es va posar a disposició de la ciutadania el mes de gener de 2017.

Durant l'any 2016 el nombre de reclamacions que s'han rebut per canal electrònic és de 78, sobre un total de 561 reclamacions rebudes aquell mateix any. La majoria de les reclamacions s'han formalitzat presencialment a un registre administratiu (238 reclamacions); per correu certificat (85 reclamacions) o bé en el registre presencial a la GAIP, a la seva seu de Barcelona. D'acord amb aquestes xifres, només un 14% de les reclamacions es presenten mitjançant el formulari electrònic i la resta són encara en suport paper. Tanmateix, la posada en marxa per part del Consorci d'Administració Oberta de Catalunya d'un sistema de signatura digital interoperable molt més accessible i usable per a la ciutadania que els tradicionals, basat en l'enviament d'una contrasenya al telèfon mòbil a partir de l'alta en un registre que es pot fer electrònicament ([IdCAT mòbil](#)), facilitarà molt l'ús del canal electrònic tant per a sol·licitar informació a les administracions com per presentar reclamacions davant la GAIP, la qual cosa, tenint també en compte les previsions de la nova normativa de procediment administratiu en matèria d'administració electrònica, fa preveure que al 2017 s'incrementi sensiblement el percentatge de tramitació electrònica davant la GAIP.

2.4.3. Eines de gestió documental i suport a la tramitació electrònica

Per raons d'eficiència dels recursos públics, la GAIP va descartar el desenvolupament d'una eina tecnològica pròpia per a assistir el seu personal en la tramitació de les reclamacions; en el seu lloc, es van avaluar diferents eines de suport a la tramitació existents, del Consorci d'Administració Oberta i de la pròpia Generalitat, per veure quina s'adequava millor a les necessitats de la GAIP i compartir i aprofitar eines corporatives.

Finalment, la GAIP va valorar que l'eina que millor responia a les seves necessitats era el Tramitador genèric de la Generalitat i va demanar que se li permetés fer-ne ús al juliol de 2015. Es tracta d'una eina de suport que facilita la gestió de les reclamacions, el seguiment dels diversos tràmits i l'accés a

les eines de notificació electrònica. Des del Departament de Governació i Relacions Institucionals, aleshores competent de donar el suport a la GAIP, es va assumir el compromís de permetre a la GAIP fer-ne ús a finals del primer trimestre de 2016, però no es va fer efectiu.

Amb la reorganització de l'Administració de la Generalitat i la reassignació de competències en matèria de transparència, es va produir el canvi de Departament d'adscripció de la GAIP, de manera que es va renovar davant del Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència la sol·licitud de disposar d'aquesta eina de suport electrònic a la gestió de les reclamacions, i aquest departament va accedir-hi. Amb els treballs de definició i configuració del formulari específic realitzats els mesos d'octubre, novembre i desembre de 2016 es van iniciar també les actuacions necessàries per a la implementació del Tramitador genèric com a eina de tramitació integral de les reclamacions amb la corresponent gestió electrònica de tot l'expedient administratiu.

La implementació definitiva del Tramitador genèric es va dur a terme durant les primeres setmanes de l'any 2017; aquest procés ha requerit l'adaptació d'alguns processos interns al nou sistema de gestió documental així com la formació del personal de la Comissió en l'ús d'aquesta nova eina.

Amb aquesta eina de gestió, tramitació i comunicació electrònica amb les persones reclamants, la GAIP s'adequa als requeriments establerts per la Llei 39/2015 de d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, de generalitzar l'ús de mitjans electrònics per part de les administracions amb la finalitat de millorar l'eficàcia i l'eficiència en la mateixa tramitació, d'estalviar costos a ciutadans i a empreses i reforçar les garanties dels interessats i les parts en el procediment, de manera que l'administració es pot veure obligada a practicar electrònicament les notificacions per a determinats procediments i en relació amb col·lectius de persones físiques específics que, per raons de la seva capacitat econòmica, tècnica, dedicació professional o altres motius quedi acreditat que té accés i disponibilitat dels mitjans electrònics necessaris.

Així mateix, amb l'adopció del Tramitador genèric s'incrementa la seguretat jurídica de les parts del procediment amb l'adopció de mesures que garanteixen el coneixement de la posada en disposició de les notificacions electròniques, com ara l'enviament d'avís als dispositius electrònics assenyalats i l'accés a les notificacions a través del Punt d'Accés General Electrònic de l'Administració.

En relació amb les Administracions obligades, la GAIP usa sempre els canals electrònics corporatius, de manera que els tràmits amb les administracions locals actualment es realitzen mitjançant la plataforma interoperable EACAT, gestionada pel Consorci d'Administració Oberta de Catalunya i en les seves comunicacions amb la Generalitat utilitza l'eina corporativa e-Valisa. Pel que fa a la relació electrònica amb les persones reclamants, la GAIP utilitza el servei de notificació electrònica e-NOTUM, que permet un accés fàcil als actes notificats previ avís a un telèfon mòbil o un correu electrònic.

3. Activitat de la Comissió

3.1. Agenda institucional 2016

L'[agenda institucional de la Comissió](#) es pot consultar al web de la GAIP on es relacionen els actes, seminaris i reunions hagudes. En ella hi consten les sessions de mediació que es celebren en relació amb les reclamacions que es tramiten mitjançant aquest procediment, que durant l'any 2016 van ser vint-i-sis.

A banda d'això, els membres de la GAIP han participat en diverses jornades i sessions formatives o divulgatives del dret d'accés a la informació pública, d'entre les quals destaquem les següents:

- Jornada sobre el Dret d'Accés a la Informació Pública, celebrada el dia 4 de febrer. Es tracta d'una sessió formativa adreçada als operadors jurídics i unitats d'informació de les administracions locals, destinada a aprofundir en el contingut i l'exercici del dret d'accés a la informació pública, a la llum de l'experiència dels primers mesos de funcionament de la GAIP; divulgar els primers criteris interpretatius de la legislació de la transparència adoptats per aquesta Comissió i analitzar els principals dubtes i problemes que planteja la nova regulació del

dret d'accés a la informació pública en l'àmbit de les administracions locals de Catalunya. Va ser organitzada per la Federació de Municipis de Catalunya, la Diputació de Barcelona, l'Associació Catalana de Municipis, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) i el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local de Catalunya. Varen fer les presentacions, a càrrec de la GAIP, la presidenta, el vicepresident, un vocal de la Comissió i la secretària tècnica.

- Jornades sobre la transversalitat de la transparència, al Born Centre Cultural, del dia 20 d'abril. La presidenta de la Comissió va participar a la taula rodona celebrada en el marc del lliurament dels guardons Infoparticipa que distingeixen els ens locals que han excel·lit en la transparència segons l'avaluació del Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural de la UAB. Les jornades van ser organitzades conjuntament entre la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), l'Oficina Antifrau de Catalunya i el Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència.
- Jornada "Aplicació pràctica de la Llei de Transparència per als ens locals", a l'Espai Francesca Bonnemaison, el dia 17 de maig. La presidenta de la Comissió va participar a la jornada organitzada pel Consorci AOC i la Diputació de Barcelona, amb la assistència de prop de 400 persones del món local, en el marc de la taula rodona: "Els reptes i conflictes del dret d'accés a la informació pública i la protecció de dades".
- Jornada: "Assolir la transparència: a qui li pertoca?", al Museu Marítim. La presidenta de la Comissió va participar el dia 25 de maig a la taula rodona: "Coordinació institucional per al règim d'accés", en el marc de la XII Jornada d'estudi i debat: "Assolir la transparència: a qui li pertoca?", organitzada per l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya.
- Sessió formativa de l'Agència de Transparència de l'AMB. La presidenta de la GAIP va participar el dia 3 de juny, en la primera sessió formativa que, sota el nom d'Aula de Transparència, ha posat en marxa l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).
- Sessió formativa de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. El vocal de la Comissió, el senyor Josep Mir, va participar amb les ponències "Dret d'accés a la informació urbanística" i "Procediment i garanties del dret d'accés a la informació urbanística" en el marc del Seminari d'Urbanisme organitzat per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, el dia 8 de juny.
- Jornada del programa "Aula de Transparència" de l'AMB, el dia 5 de juliol. El vicepresident de la GAIP va intervenir a la Segona Jornada del programa "Aula de Transparència" organitzada per l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) amb una ponència relativa a la doctrina establerta per la GAIP en el seu primer any de funcionament.
- III Congrés Internacional sobre l'avanç del Govern Obert i I Congrés de Bon Govern i Transparència de la Comunitat Valenciana, organitzat per la Universitat de València, València, dies 8 i 9 de setembre. El vicepresident de la Comissió va participar en el Congrés amb una ponència relativa a la delimitació i límits del dret d'accés a la informació pública. El Congrés va comptar amb la participació de reconeguts especialistes en matèria de transparència i dret d'accés i amb els presidents i altres membres d'òrgans de garantia del dret d'accés de la resta d'Espanya com el Consell estatal de Transparència i Bon Govern, el Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana, el Comissionat de Transparència i Accés a la Informació Pública de Canàries, el Consell de Transparència i Protecció de Dades d'Andalusia i el Consell de la Transparència de la Regió de Múrcia.
- Dia Internacional del Dret a Saber, el dia 28 de setembre a la Residència de Estudiantes, de Madrid. La presidenta va assistir a la commemoració del Dia Internacional del Dret a Saber, organitzat pel Consell de Transparència i Bon Govern de l'Estat. En l'acte hi van participar els principals representants dels òrgans independents de garantia de l'accés a la informació, així com altres autoritats i responsables en la matèria, com a cloenda d'una jornada en la qual es van realitzar activitats i concursos escolars de difusió del dret a la informació pública.

- Congrés Internacional de Transparència 2016. Intervenció de la presidenta de la GAIP en la taula rodona sobre "Institucions de control de la transparència. Rànquings i acreditacions", en el marc del Congrés Internacional de Transparència 2016, organitzat per la Universitat Complutense de Madrid. El Congrés va tenir lloc a Madrid del 28 al 30 de setembre. En la taula rodona, a més de la presidenta de la Comissió, hi van participar representants dels diferents òrgans independents de garantia de l'accés a la informació d'Andalusia, València, Canàries, Aragó i del mateix òrgan estatal, el Consell de Transparència i Bon Govern.
- Seminari d'Actualització jurídica. El senyor Josep Mir, vocal de la GAIP, va participar en el Seminari d'Actualització Jurídica, organitzat pel Col·legi de Lleida de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local, amb una ponència sobre "El dret d'accés a la informació pública". El Seminari ha tingut lloc a Lleida, a la seu de la Diputació, el dia 14 d'octubre.
- Jornada sobre Transparència i Bon Govern. Intervenció del vicepresident de la GAIP com a ponent en la Jornada sobre Transparència i Bon Govern organitzada per la Universitat Jaume I a Castelló, el dia 20 d'octubre. La seva intervenció va portar per títol "Aspectes destacats de la doctrina establerta per la GAIP en els seus primers quinze mesos d'activitat".
- Segona edició de l'Escola de Govern Locals. "Construint els governs locals de demà". Intervenció del vicepresident Oriol Mir en el taller sobre "Els ciutadans com a destinataris de la informació dels poders públics: la publicitat activa i el dret d'accés a la informació pública" en el marc de la segona edició de l'Escola de Govern Locals sobre "Pluralisme polític i coalicions locals, un exemple democràtic", organitzada per l'Associació Catalana de Municipis i la Universitat Autònoma de Barcelona, que va tenir lloc el dia 11 de novembre a Mataró.
- Jornada sobre "Les relacions Govern-Parlament: el dret d'accés a la informació dels diputats en el nou context de transparència". Intervenció del vicepresident Oriol Mir en la taula rodona sobre "La nova regulació del dret d'accés a la informació i el control al Govern", en el marc de la Jornada sobre "Les relacions Govern-Parlament: el dret d'accés a la informació dels diputats en el nou context de transparència" organitzada pel Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència de la Generalitat, a l'Auditori del Palau de la Generalitat el dia 16 de novembre.
- Jornades de transparència: límits de la transparència en el dret d'accés i en la publicitat activa. La presidenta de la GAIP va participar en la taula rodona sobre "Experiències en l'àmbit de control", en el marc de les Jornades de Transparència: límits de la transparència en el dret d'accés i en la publicitat activa, organitzades pel *Consejo de Transparencia y Protección de Datos de Andalucía*, en col·laboració amb l'*Instituto Andaluz de Administración Pública*, a Sevilla el dia 30 de novembre.
- III Jornada *Open Government* Terrassa. La presidenta de la Comissió va participar en una taula rodona titulada "Amb la transparència, n'hi ha prou?", en el marc de la III Jornada Open Government de Terrassa, organitzada per l'Ajuntament de Terrassa, el dia 1 de desembre.
- Jornada "La mediació en l'àmbit de les relacions entre l'Administració i el ciutadà. La mediació intrajudicial". El vicepresident de la Comissió va participar amb la presentació d'una ponència amb el títol "La regulació i la pràctica del procediment de mediació en l'àmbit de l'accés dels ciutadans a la informació pública", en el marc de la Jornada organitzada per la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques i el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, que va tenir lloc el dia 2 de desembre al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.
- Primer Seminari internacional de Transparència". El vicepresident de la Comissió va participar en la moderació de la taula rodona sobre "Dret d'accés, *big data* i protecció de dades", en el marc del Primer Seminari internacional de Transparència, organitzat per l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que va tenir lloc el dia 15 de desembre a la seu de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

D'altra banda, també s'han mantingut les relacions amb el Parlament de Catalunya en el procés de tramitació del Reglament de la GAIP i amb el Síndic de Greuges o l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que es detallen a l'apartat de Relacions externes d'aquesta Memòria d'Activitats.

3.2. Activitats internes

3.2.1. Reunions setmanals del Ple de la GAIP

La Comissió es reuneix setmanalment, sens perjudici de reunions extraordinàries del Ple i de l'assistència ordinària i diària dels membres de la Comissió a la seva seu. La Comissió, durant l'any 2016, es va reunir en cinquanta-dues ocasions en Ple. Les actes corresponents a aquestes sessions es fan públiques al web de la GAIP a www.gaip.cat/actes.

Les decisions al Ple es prenen com a òrgan col·legiat i es fa constar expressament si les resolucions majoritàriament o els dictàmens s'ha aprovat per majoria o per unanimitat.

3.3. Relacions externes

3.3.1. Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència.

La GAIP primerament va estar adscrita al Departament de Governació i Relacions Institucionals però fruit de la reestructuració del Govern per Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'àmbit de la transparència va restar dins l'àmbit de competència del Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència.

Durant l'any 2016 la GAIP ha mantingut diferents reunions amb el Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència per establir els primers contactes institucionals amb el nou Departament i la Direcció de Serveis del Departament i per informar de l'estat del Reglament d'organització i funcionament de la GAIP, així com analitzar les necessitats que han anat sorgint a la Comissió fonamentalment degudes a l'increment exponencial del nombre de reclamacions i peticions de dictamen de la Comissió.

3.3.2. Consell de Transparència i Bon Govern

Les relacions de la GAIP amb el Consell de Transparència i Bon Govern s'emmarquen en la necessària col·laboració per compartir els criteris d'interpretació de la normativa d'accés a la informació establerts pels diferents òrgans de garantia. Les reunions es convoquen per part del Consell de Transparència i Bon Govern, òrgan de garantia en relació amb la informació de l'Administració General de l'Estat, a la seva seu de Madrid, i tenen caràcter trimestral.

La primera es va celebrar el 16 de febrer, i va servir per presentar els diferents òrgans de garantia creats a l'empara de les diferents lleis autonòmiques de transparència; posteriorment, el dia 14 d'abril, es va celebrar una segona reunió amb l'objectiu de presentar els treballs de definició i aplicació d'una metodologia per a l'avaluació del grau d'implantació de la transparència, a partir del seguiment de l'aplicació les lleis de transparència, accés a la informació pública i bon govern, tant l'estatal com les de les diverses comunitats autònomes. Es tracta d'un encàrrec que va fer el Consell de Transparència estatal a l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i Qualitat dels Serveis per a l'avaluació en matèria de publicitat activa. La darrera d'aquestes reunions de coordinació, l'any 2016, es va celebrar el 24 d'octubre. Totes elles van comptar amb la presència de la presidenta de la GAIP.

La GAIP, representada per la seva presidenta, va participar també en la commemoració del Dia Internacional del Dret a Saber organitzada pel Consell de Transparència i Bon Govern, acte en el qual van participar els principals representants dels òrgans independents de garantia de l'accés a la informació, així com altres autoritats i responsables en la matèria, que va tenir lloc a la Residència d'Estudiants de Madrid, com a cloenda d'una jornada en la qual es van realitzar activitats i concursos escolars de difusió del dret a la informació pública.

3.3.3. Administracions locals

La Comissió ha participat en jornades i seminaris organitzats en l'àmbit de l'administració local a fi de difondre el dret d'accés i donar a conèixer les seves funcions, el procediment de reclamació i la doctrina que s'ha anat consolidant durant el primer any i mig de funcionament de la GAIP.

En aquest àmbit s'ha organitzat, tal i com s'ha esmentat a l'apartat relatiu a l'agenda institucional, una Jornada dedicada al Dret d'Accés a la Informació Pública, que va tenir lloc el dia 4 de febrer, amb la voluntat d'aprofundir en el contingut i l'exercici d'aquest dret, difondre els primers elements doctrinals elaborats per la Comissió i poder analitzar els principals dubtes i problemes que planteja la nova regulació del dret d'accés a la informació pública en l'àmbit de les administracions locals de Catalunya. Aquesta sessió va ser organitzada conjuntament amb la Federació de Municipis de Catalunya, la Diputació de Barcelona, l'Associació Catalana de Municipis i el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local de Catalunya.

També en l'àmbit local, la presidenta de la Comissió va participar en la Jornada "Aplicació pràctica de la Llei de Transparència per als ens locals", organitzada pel Consorci Administració Oberta de Catalunya (AOC) i la Diputació de Barcelona, amb l'objectiu d'analitzar els conflictes entre el dret d'accés a la informació pública i la protecció de dades personals.

Han tingut lloc també dues sessions formatives a l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb la participació de la presidenta de la Comissió, el mes de juny de 2016 i del vicepresident el mes de juliol.

El vocal de la Comissió, el senyor Josep Mir, també va participar en el Seminari d'Actualització Jurídica organitzat pel Col·legi de Lleida de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local, amb una presentació sobre el dret d'accés a la informació pública adreçada específicament a analitzar les particularitats que es presenten en les reclamacions en les quals l'administració reclamada és un ens local i el vicepresident de la Comissió va participar en la segona edició de l'Escola de Govern Locals en un taller dedicat específicament a la publicitat activa i el dret d'accés a la informació pública, organitzat per l'Associació Catalana de Municipis i la Universitat Autònoma de Barcelona.

A banda de la participació en jornades i seminaris, la Comissió manté una relació constant amb les administracions locals, tant en la tramitació de les reclamacions com en l'atenció de les consultes que li plantegen sobre algun aspecte puntual de la normativa o del procediment, tenint en compte que han d'estar acotades a aspectes puntuals i no poden tractar sobre sol·licituds d'accés a informació pública que ja s'hagin plantejat i l'Administració hagi de resoldre, ja que podrien arribar a ser objecte de reclamació davant la Comissió.

En el casos en què una administració local planteja a la GAIP qüestions d'índole general que requereixen un estudi aprofundit sobre algun element de la normativa del dret d'accés a la informació pública, la GAIP emet un dictamen. L'any 2016 la GAIP ha aprovat, arran d'aquestes peticions, set dictàmens, que s'analitzen i adjunten en un l'apartat específic d'aquesta Memòria d'Activitats.

3.3.4. Síndic de Greuges

La GAIP manté una relació estreta amb el Síndic de Greuges per raó de l'exercici de les funcions que corresponen a la institució del Síndic i a la Comissió. Durant l'any 2016, el Síndic va manifestar la voluntat d'atribuir per conveni a la GAIP la potestat de resoldre sobre les reclamacions que es formulin davant de resolucions d'aquesta institució desestimatòries de l'accés. Cal recordar que, d'acord amb l'article 74.3 LTAIPBG, la institució del Síndic de Greuges restaria fora de l'àmbit d'actuació de la GAIP, per bé que el mateix article preveu que pugui acollir-s'hi si ho estableix per conveni amb la Comissió. Durant el 2016 s'ha treballat en la definició del conveni, que preveu també la col·laboració en l'exercici de les seves respectives funcions.

D'altra banda, l'LTAIPBG preveu en el seu títol VIII que el Síndic de Greuges ha d'elaborar un informe anual d'avaluació de l'aplicació de la Llei. Per al primer informe d'aplicació de la Llei, el Síndic va

comptar amb la participació de tres docents universitaris de reconegut prestigi i experiència en la matèria: Agustí Cerrillo, de la Universitat Oberta de Catalunya, Manuel Villoria, de la Universitat Rey Juan Carlos, i Juli Ponce, de la Universitat de Barcelona. Amb ells es va realitzar una reunió de treball juntament amb membres de la Comissió i la gerent del Síndic a fi de copsar la valoració de la GAIP pel que fa a l'aplicació del dret d'accés a la informació pública per part de les administracions catalanes i els organismes i empreses públiques que en depenen, conèixer la seva activitat i compartir la detecció de mancances o d'oportunitats de millora en la garantia real i efectiva d'aquest dret.

L'any 2016 també es va realitzar una sessió de treball amb representants del Síndic de Greuges sobre el dret d'accés a informació relacionada amb el sistema educatiu, a fi de conèixer el posicionament que té la institució en la relació amb la informació pública relativa a resultats als centres educatius i els treballs que s'han dut a terme per part de l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants i adolescents i el seu equip.

Finalment cal destacar que el dia 31 de maig, la presidenta de la Comissió va presentar al Síndic de Greuges la Memòria anual d'activitats d'aquest òrgan de garantia de l'accés a la informació corresponent al 2015, corresponent als primers mesos de funcionament de la Comissió en compliment d'allò que disposa l'article 44 de l'LTAIPBG, atès que com s'ha assenyalat correspon a Síndic la competència d'avaluar l'aplicació de l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 93.1, i és en el marc d'aquesta funció que la GAIP li ret comptes mitjançant la presentació de la Memòria de 2015 que relata la seva actuació.

3.3.5. Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT)

Les relacions amb l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) han estat fluïdes i constants. Cal tenir en compte que l'article 42.8 LTAIPBG preveu que l'APDCAT emeti informe preceptiu en els casos de reclamacions per desestimació d'accés que l'Administració hagi fonamentat en el dret a la protecció de dades personals. Un cop rebut l'informe, la GAIP el trasllada a les parts del procediment, a fi que tinguin coneixement del posicionament de l'Autoritat i que puguin formular les seves consideracions o tenir-lo en compte de cara a la sessió de mediació i a la definició de les seves postures.

Durant el 2016, la GAIP ha sol·licitat informe previ a la resolució de reclamacions d'accés a informació que contenia dades de caràcter personal en 43 ocasions. Cal destacar i posar en valor, en general, la coincidència plena dels criteris de la GAIP i l'APDCAT pel que fa a la ponderació casuística de la protecció de dades personals i el dret d'accés.

3.3.6. Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD)

La GAIP, a través del seu vicepresident, el senyor Oriol Mir, participa en el Ple de la CNAATD que durant el 2016 s'ha reunit en cinc ocasions. Destaca, d'entre el contingut d'aquestes reunions, l'aprovació de les taules d'avaluació i accés documental i els treballs per a la modificació del Decret 13/2008, d'accés, avaluació i tria documental per adaptar-lo a la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern, així com l'actualització del contingut de les seves disposicions.

3.3.7. Parlament de Catalunya

El 8 de febrer de 2016, la presidenta del Parlament de Catalunya i el seu vicepresident primer es van reunir amb els membres de la GAIP per abordar l'inici dels treballs per a la formalització del conveni pel qual s'atribueixi a la GAIP la resolució de les reclamacions que es formulin contra el Parlament en matèria d'accés a la informació pública, després que el Reglament de la Cambra, d'acord amb la redacció que resulta de la reforma parcial que es va aprovar en sessió de 8 de juliol de 2015, ho prevegi. Així durant l'any 2016, la GAIP ha proposat un text de conveni, que el Parlament està estudiant.

Igualment, i de conformitat amb la previsió de l'article 44 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, el 30 de maig de 2016 la presidenta del Parlament de Catalunya i el vicepresident primer van rebre de mans de la presidenta de la Comissió la Memòria anual d'activitats d'aquest òrgan de garantia de l'accés a la informació corresponent al 2015, any en què va engegar la seva activitat, amb el compromís de distribuir la memòria als grups parlamentaris. La presidenta de la Comissió va oferir-se per presentar el balanç del primer any d'activitat en sessió informativa en Comissió, si la Cambra ho considerava adient.

D'altra banda, la presidenta de la Comissió va comparèixer el 27 de setembre de 2016 en sessió informativa davant la Comissió d'Estudi de les Mesures de Lluita Contra la Corrupció per a la Regeneració Democràtica, en el marc del Pla de Treball que aquesta Comissió d'Estudi va aprovar l'1 de març de 2016.

Finalment, cal assenyalar que el 17 de juny la GAIP va adreçar a tots els grups parlamentaris les esmenes, amb la justificació corresponent, que considera necessari introduir en el Projecte de Reglament de la Comissió que el Govern va elaborar i que li va remetre per a la seva aprovació definitiva, de conformitat amb el que disposa l'article 41.2 de l'LTAIPBG.

3.3.8. Universitats

Emparant-se en els convenis que la Generalitat té subscrits amb les Universitats, la GAIP ha acollit i format estudiants universitaris i de màster en condició de becaris i pràctiques provinents de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat de Barcelona. Així, els mesos de juliol i setembre de 2016, dues persones estudiants de quart curs del Grau en Dret de la Universitat Pompeu Fabra van realitzar la seva estada en pràctiques curriculars a la GAIP. Igualment, els mesos de novembre i desembre de 2016 una persona estudiant del Màster en Anàlisi Política i Assessoria Institucional de la Universitat de Barcelona va realitzar pràctiques extracurriculars a la Comissió.

4. Marcs estables de col·laboració

D'acord amb la previsió continguda a la disposició addicional sisena de l'LTAIPBG de promoure la coordinació per a l'aplicació de criteris homogenis d'aplicació de la llei en llurs respectius àmbits d'actuació, la GAIP va promoure la creació de la Mesa de Coordinació entre la GAIP, l'APDCAT i la CNAATD com a marc estable per a l'adopció conjunta de criteris, que es va formalitzar l'any 2015, el dia 21 d'octubre. En aquella data, la GAIP va elaborar i trametre una primera proposta de criteris comuns en relació amb l'accés a informació que conté dades de caràcter personal, sobre els que la CNAATD no s'ha pronunciat encara.

En tot cas, cal destacar que la GAIP manté una relació institucional estable amb cadascuna de les dues institucions al marge de la Mesa de Coordinació, a l'espera que pugui tornar a reunir-se quan la CNAATD ho consideri adient. Nogensmenys, cal assenyalar que durant l'any 2016 també s'ha mantingut contacte fluid amb l'associació de professionals de l'arxiu i s'ha participat amb una jornada organitzada per l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya. En concret, la presidenta va participar a la taula rodona: "Coordinació institucional per al règim d'accés", en el marc de la XII Jornada d'estudi i debat: "Assolir la transparència: a qui li pertoca?", organitzada per aquella associació.

Fruit d'aquest contacte amb l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya, des de l'Associació es va impulsar que la Comissió signés l'adhesió a la Declaració Universal sobre els Arxius, cosa que va acordar la GAIP en ple de 6 d'abril. La Declaració Universal sobre els Arxius va ser adoptada per l'Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya i ratificada pel Consell Internacional d'Arxius a la seva assemblea general d'Oslo al setembre de 2010 i adoptada per la UNESCO a la seva trenta-sisena Conferència General a París el 10 de novembre de 2011. L'adhesió de la Comissió a aquesta Declaració palesa la seva convicció que no pot existir un accés efectiu a la informació sense una protecció i garantia de la correcta gestió documental i que, per tant, els arxius són elements indispensables per garantir la transparència de les administracions.

5. Difusió i formació

Durant l'any 2016 diversos membres de la Comissió han participat en jornades, seminaris o sessions de formació adreçades a diferents sectors, totes elles amb la voluntat de donar a conèixer l'activitat de la Comissió, la doctrina i el posicionament de l'òrgan de garantia en relació amb el dret d'accés a la informació pública.

En destaquem la Jornada de formació adreçada a secretaris, interventors, tesorers i personal de les administracions locals que es va organitzar el 4 de febrer amb l'objecte aprofundir en la regulació legal del dret d'accés a la informació pública i difondre els criteris adoptats per la GAIP en la resolució de les reclamacions que li havien estat plantejades durant els primers mesos de funcionament de la Comissió. La Jornada va permetre compartir els dubtes i problemes que planteja la tramitació i la resolució de les sol·licituds d'accés a la informació pública en l'àmbit de les administracions locals de Catalunya. Les ponències van versar sobre la interpretació i l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, l'exercici del dret d'accés i règims especials, el sistema de garanties al dret d'accés i els procediments de mediació i de reclamació davant la GAIP.

També cal assenyalar la participació, el 20 d'abril, en la Jornada sobre la transversalitat de la transparència, celebrada en el marc de la tercera edició del lliurament dels guardons Infoparticipa, organitzades conjuntament entre la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), l'Oficina Antifrau de Catalunya i el Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, que va tenir lloc al Born Centre Cultural. La presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) va destacar la potència i la virtualitat del dret d'accés a la informació pública, va detallar els criteris que han de seguir les administracions públiques en l'atenció de les sol·licituds d'accés, i va exposar les conclusions que resulten de l'activitat de la GAIP durant el primer any de funcionament.

Entre d'altres intervencions que han tingut lloc durant aquest any 2016 per part dels membres de la Comissió, que es relacionen amb més detall a l'apartat Agenda institucional d'aquesta memòria, també es pot destacar la participació en les dues primeres sessions formatives de l'Aula de Transparència de l'Agència de Transparència de l'AMB per part de la presidenta i del vicepresident de la GAIP, així com la participació d'un vocal de la Comissió en la sessió formativa de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya dedicada al dret d'accés a la informació urbanística i al procediment i garanties del dret d'accés a la informació urbanística en el marc del Seminari d'Urbanisme organitzat per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, el dia 8 de juny.

Destaca també la participació de la Comissió, amb les intervencions del vicepresident, en el III Congrés Internacional sobre l'avanç del Govern Obert i I Congrés de Bon Govern i Transparència de la Comunitat Valenciana, organitzat per la Universitat de València, els dies 8 i 9 de setembre i en la Jornada sobre Transparència i Bon Govern organitzada per la Universitat Jaume I a Castelló, el dia 20 d'octubre, amb ponències relatives als aspectes destacats de la doctrina establerta per la GAIP en els seus primers mesos d'activitat així com, la intervenció de la presidenta de la Comissió en les Jornades de transparència: límits de la transparència en el dret d'accés i en la publicitat activa organitzades pel *Consejo de Transparencia y Protección de Datos de Andalucía*, en col·laboració amb l'*Instituto Andaluz de Administración Pública*, a Sevilla el dia 30 de novembre.

Finalment també és rellevant assenyalar la participació de la Comissió en la III Jornada *Open Government* Terrassa organitzada per l'Ajuntament de Terrassa, el dia 1 de desembre i en el Primer Seminari internacional de Transparència", organitzat per l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que va tenir lloc el dia 15 de desembre al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

6. Normes internes i Manuals de reclamació i de mediació

L'LTAIPBG va crear la Comissió i estableix unes disposicions molt bàsiques i sumàries per regular la seva organització interna, les seves funcions i les reclamacions que s'hi poden presentar en garantia

del dret d'accés a la informació pública, i remet al seu desplegament reglamentari la regulació més detallada d'aquestes qüestions.

Tal i com s'ha assenyalat, el Reglament de creació de la Comissió es troba encara en tramitació parlamentària després de l'aprovació pel Govern a la sessió del 31 de maig de 2016 i per tant, atès que durant aquest primer any i mig de funcionament la Comissió encara no ha estat dotada d'un reglament que reguli el procediment de reclamació i de mediació i el propi funcionament intern de la GAIP, la GAIP s'ha dotat i divulga des del seu web uns manuals que contenen la informació sobre el procediment, tramitació i requeriments de les reclamacions d'accés a informació pública, les normes de funcionament intern per les quals es regeix la Comissió. Aquestes Normes internes d'organització i funcionament, per una banda, i dels Manuals de reclamació i de mediació, per l'altra, que es van aprovar els dies 15, 17 i 23 de setembre de 2015, respectivament.

Són eines que van aprovar-se amb un cert caràcter de provisionalitat i transitorietat, en la mesura que previsiblement part del seu contingut s'havia d'incorporar als futurs reglaments de desenvolupament de l'LTAIPBG i que es justifiquen en l'objectiu de garantir un funcionament eficaç de la Comissió i d'oferir a la ciutadania previsibilitat i transparència de les seves actuacions mentre els desplegaments reglamentaris esmentats, previstos a l'LTAIPBG, no es produeixen.

Les Normes internes d'organització i funcionament de la GAIP s'emparen en la capacitat que la legislació de procediment administratiu atribueix als òrgans col·legiats que no s'integren a l'estructura jeràrquica de les Administracions públiques per regular la seva organització i funcionament interns. Aquestes Normes fixen qüestions com ara les relatives a com s'han d'organitzar les reunions de la Comissió, a l'existència d'una Presidència i d'altres responsables interns i com s'han d'elegir i a la informació que ha de facilitar a través del seu web, entre altres qüestions.

A diferència de les Normes internes, els manuals de procediment no es poden fonamentar en cap previsió legal que els doni naturalesa i capacitat normativa; no tenen, per tant, força vinculant, són expressió de l'anomenat *soft law*. Això no els priva, tanmateix, d'eficàcia ja que la GAIP s'autovincula a respectar el seu contingut i proporcionen a la ciutadania i a les Administracions afectades per l'activitat de la Comissió les pautes idònies per a les seves actuacions.

El Manual de Mediació detalla la manera en què s'ha de conduir un procediment, el de mediació, que a penes té precedents en la resolució de conflictes jurídics entre l'Administració pública i la ciutadania; aquest caràcter innovador de la mediació, afegit a l'interès que aquest procediment ha concitat a bona part de les persones reclamants, fan que aquest Manual resulti especialment útil.

El Manual de Reclamació, de la seva banda, exposa pormenoritzadament el procediment que ha de seguir la tramitació de tota reclamació presentada a la GAIP, des de l'entrada al seu registre, fins a la notificació de la resolució corresponent, connectant-lo, si s'escau, amb el procediment de mediació. Les reclamacions s'han de conduir amb plenes garanties de participació de la persona reclamant, de l'Administració reclamada i, sovint, de terceres persones amb drets o interessos afectats per la reclamació; això obliga a que els tràmits, inclosos, si escau, els informes preceptius requerits legalment, hagin de ser mesurats i acreditats degudament i a fixar terminis que garanteixin la resolució dins dels dos mesos establerts per l'LTAIPBG. Aquest és bàsicament l'objecte del Manual de reclamació.

Aquest any 2016 s'han aprovat, el mes de febrer, unes modificacions al text del Manual de mediació fruit de l'experiència del primer any de funcionament de la Comissió. S'annexen a aquesta Memòria els textos actuals de les Normes i Manuals a què fa referència aquest apartat.

7. Dictàmens i consultes

El projecte de Reglament de la GAIP preveu que aquesta Comissió pugui actuar com a òrgan d'assessorament de les administracions públiques en matèria d'interpretació i d'aplicació de la normativa en matèria d'accés a la informació pública. La Comissió exerceix aquesta funció d'assessorament amb la voluntat de servir i ser d'utilitat a les administracions públiques en la consolidació del dret d'accés i del canvi de paradigma en la cultura administrativa que comporta.

Per això, malgrat que el Reglament de la GAIP encara no està en vigor, la GAIP atén les peticions de dictamen que se li formulen, i que durant l'any 2016 han donat lloc a l'aprovació de set dictàmens, que s'adjunten a aquesta Memòria i que s'inclouen a l'Índex doctrinal que recull la Memòria doctrinal de la Comissió. Així mateix, els dictàmens són accessibles també a través de la pàgina web a l'apartat específic del web www.gaip.cat.

De la mateixa manera, mitjançant un escrit adreçat als titulars dels ajuntaments, consells comarcals i diputacions, la GAIP es va oferir com a òrgan de consulta sobre l'aplicació de la normativa en l'àmbit de l'accés a la informació pública i ha atès les consultes sobre la interpretació i aplicació de l'LTAIPBG que li han estat formulades través de la Secretaria Tècnica de la Comissió.

Finament, la GAIP atén també aquelles consultes que des de les administracions o per part de la ciutadania li són plantejades per canals electrònics o per telèfon, ja siguin relatives a la interpretació de la Llei, o bé, consultes relacionades amb la tramitació de les reclamacions o el compliment de les obligacions que tenen les diferents entitats subjectes a l'àmbit d'aplicació de la normativa de transparència. En aquest sentit, s'han atès una trentena de consultes sobre aspectes generals de la normativa o el desenvolupament del procediment de reclamació o mediació, que cal sumar a l'assessorament o l'orientació que s'ha donat a les administracions i a les persones reclamants en relació amb els procediments en curs davant de la GAIP.

8. Participació en projectes normatius

8.1. Projecte de Reglament de la Comissió

El Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública va ser elaborat per l'aleshores Departament de Governació i Relacions Institucionals el 2015. Des de l'any 2016 el Departament de d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència ha continuat amb la tramitació del projecte de Decret, i l'ha tramès al Parlament de Catalunya el 2 de juny de 2016, ja que correspon a la Cambra pronunciar-s'hi i, eventualment, formular-hi esmenes o recomanacions, de conformitat amb l'article 41.2 LTAIPBG.

La GAIP ha traslladat a ambdós departaments, reiteradament, la conveniència d'introduir-hi modificacions necessàries per a garantir la independència d'aquest òrgan de garantia, la suficiència de mitjans i les millor garanties en el procediment de reclamació, que no han estat majoritàriament ateses. Per això, la Comissió va aprovar a la reunió plenària de 15 de juny de 2016 adreçar al Parlament un escrit amb la concreció d'aqueles esmenes que considerava prioritari introduir al text, i les va sotmetre a la consideració dels grups parlamentaris. La tramitació del projecte de Decret en seu parlamentària no ha finalitzat dins del 2016.

8.2. Altres projectes normatius

D'altra banda, a petició del president de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD) la GAIP va informar el Projecte d'ordre CLT/ /2016 per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental, que recull les propostes de taules d'avaluació i accés documental aprovades per la CNAATD en diverses reunions de desembre de 2014 a octubre de 2015. L'informe va ser aprovat pel Ple de la GAIP el dia 28 de gener de 2016 i va concloure la seva adequació a les previsions sobre el dret d'accés a la informació pública contingudes a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, sempre que es tinguessin en compte les consideracions formulades en el mateix informe. S'adjunta annex a aquesta Memòria l'Informe esmentat.

Finalment, destacar que la GAIP va formular observacions a l'Avantprojecte de Codi ètic i de conducta de l'Ajuntament de Barcelona, que en el seu article 11 establia normes de conducta relatives a la transparència i accés a la informació, que han estat recollides fins ara al Projecte de Codi ètic i de conducta, que es troba actualment en tramitació.

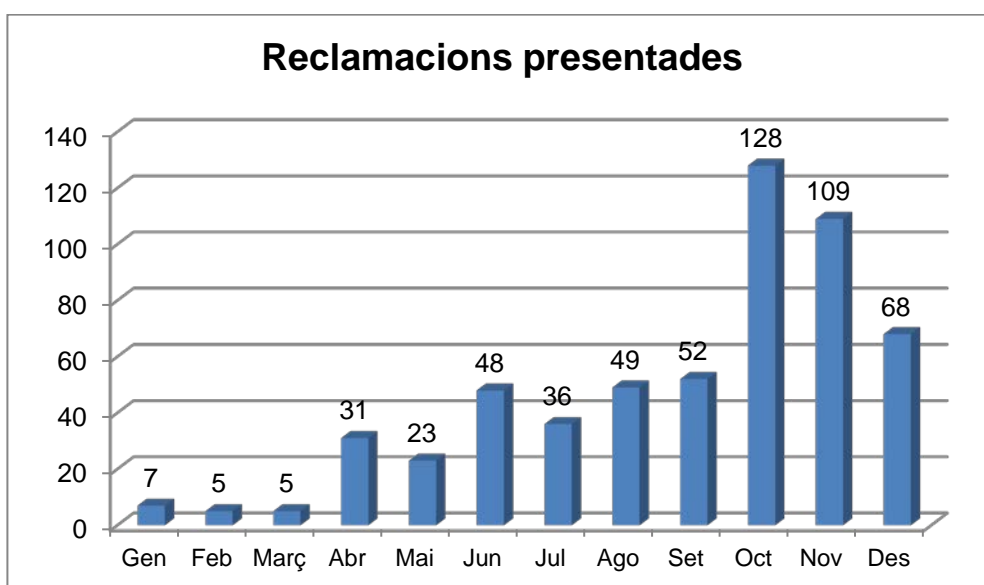
9. Reclamacions

9.1. Reclamacions rebudes

La recepció i la resolució de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública és, d'acord amb l'LTAIPBG, la responsabilitat principal de la GAIP.

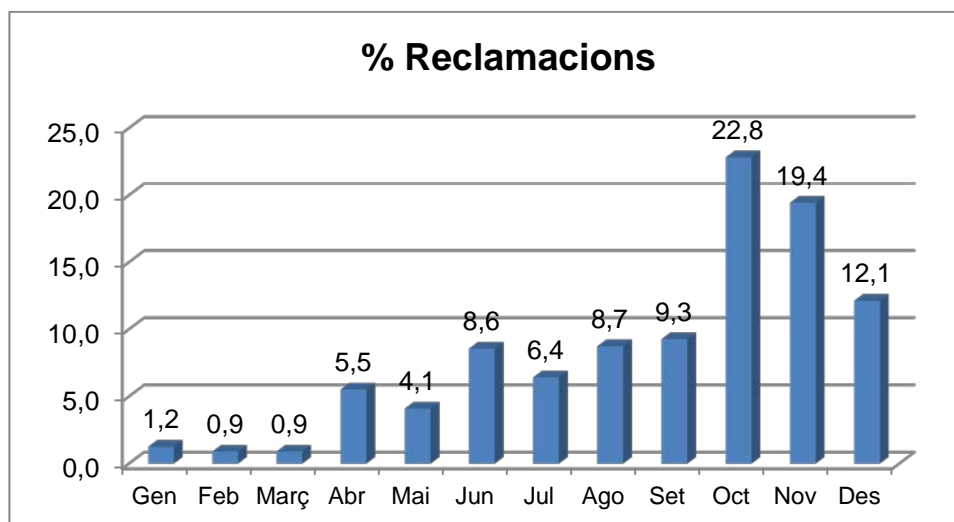
Durant l'any 2016 s'ha experimentat un creixement exponencial de les reclamacions que s'han interposat davant de la Comissió. Així, front les 37 reclamacions que van ser presentades durant el segon semestre de l'any 2015, l'any 2016 se n'han rebut 561 reclamacions.

El gràfic següent mostra el nombre de reclamacions presentades a la Comissió, per mesos, i permet apreciar l'increment sostingut de les reclamacions i els pics que aquestes han experimentat durant el tercer trimestre del 2016.

A continuació es detalla, en percentatges, les reclamacions que han estat presentades cada mes respecte el total anual, que va ser de 561:

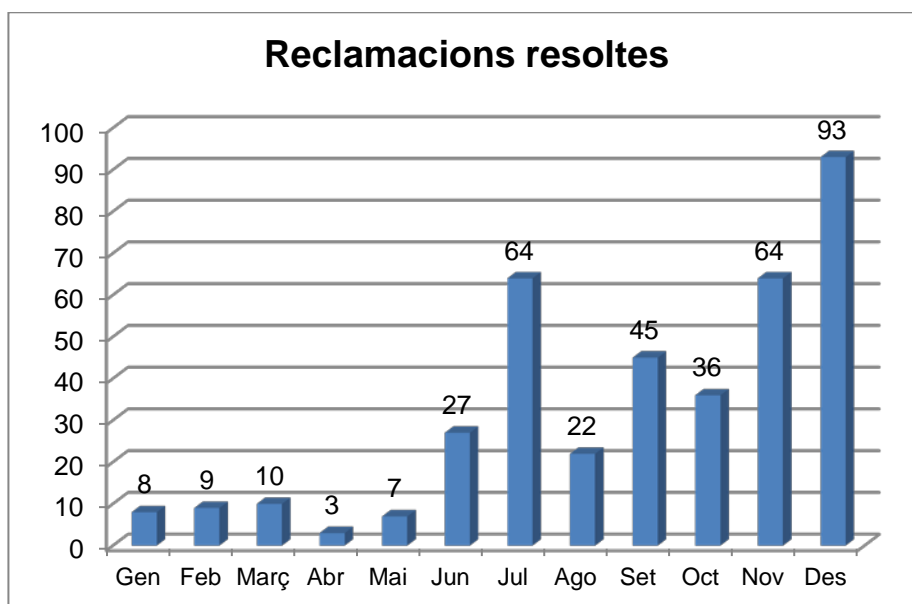
Percentatge de reclamacions presentades, per mesos, l'any 2016

Les gràfiques mostren de manera fàcilment perceptible que s'ha produït un creixement sostingut i notable del nombre de reclamacions presentades, que es comença a produir des del mes d'abril de 2016 i que durant el primer trimestre de l'any 2017 s'accentua de manera més notable.

Hi ha un nombre significatiu de reclamacions que, malgrat ser interposades l'any 2016, són resoltes durant els primers mesos de l'any 2017. Exactament 369 reclamacions, de les 561 presentades, són resoltes durant l'any 2016 i la resta ho seran ja en el 2017. En general, han estat resoltes dins del termini legal de dos mesos -que queda interromput en el cas dels procediments amb mediació fins a un màxim d'un mes més-, tal com preveu l'article 42.4 LTAIPBG. Tanmateix, en alguns supòsits excepcionals en què s'ha hagut de realitzar un trasllat massiu a una pluralitat d'afectats, o bé s'ha produït una complexitat destacable durant la tramitació del procediment de reclamació, s'ha fet necessària l'ampliació del termini per resoldre.

El gràfic següent indica el nombre de reclamacions resoltes, per mesos, durant l'any 2016, que són un total de 388, atès que s'hi inclouen les 19 reclamacions que van ser presentades el 2015 però resoltes els primers mesos de l'any 2016. Es pot apreciar l'increment necessari i correlatiu del ritme en la finalització des procediments de reclamació que ha hagut d'adoptar la GAIP, a mesura que s'incrementaven exponencialment les reclamacions presentades.

9.1.1. Pel tipus de finalització del procediment i el sentit de la resolució

S'analitza a continuació el procediment de reclamació davant la GAIP respecte l'objectiu d'accedir a la informació que es sol·licitava. D'acord amb això, es diferencia entre els procediments que han finalitzat en un sentit negatiu, és a dir, aquells la interposició dels quals no ha permès accedir a la informació bé per desistiment de l'acció de la persona reclamant, o perquè s'ha inadmetès a tràmit, o perquè s'ha resolt en un sentit desestimatori de l'accés reclamat.

Per contra, es considera que tenen un sentit positiu aquelles finalitzacions del procediment de reclamació si aquest ha permès l'accés a la informació, bé perquè la resolució de la GAIP és estimatòria totalment o parcialment, o bé perquè les parts han assolit un acord d'accés en procediment de mediació, o bé perquè durant la tramitació de la reclamació i arran de l'actuació de la GAIP l'administració ha estimat extemporàniament el dret d'accés o bé, l'ha satisfet extemporàniament amb el lliurament material de la informació que es reclamava.

D'acord amb això, distingim entre procediments de reclamació finalitzats amb un:

Sentit positiu: resolució estimatòria plena, estimatòria parcial, acord de mediació o pèrdua de l'objecte per estimació o satisfacció extemporània de la sol·licitud per part de l'administració reclamada.

284 73,20%

Sentit negatiu: reclamacions que són inadmeses a tràmit, o desestimades, o en què la part reclamant en desisteix.

104 26,80%

Total 388 100,00%

Amb més detall, es relacionen a continuació els valors absoluts i els percentatges corresponents a cadascuna de les categories de finalització del procediment de reclamació esmentades, respecte el total de les reclamacions que resoltes per la GAIP al 2016:

Sentit Positiu

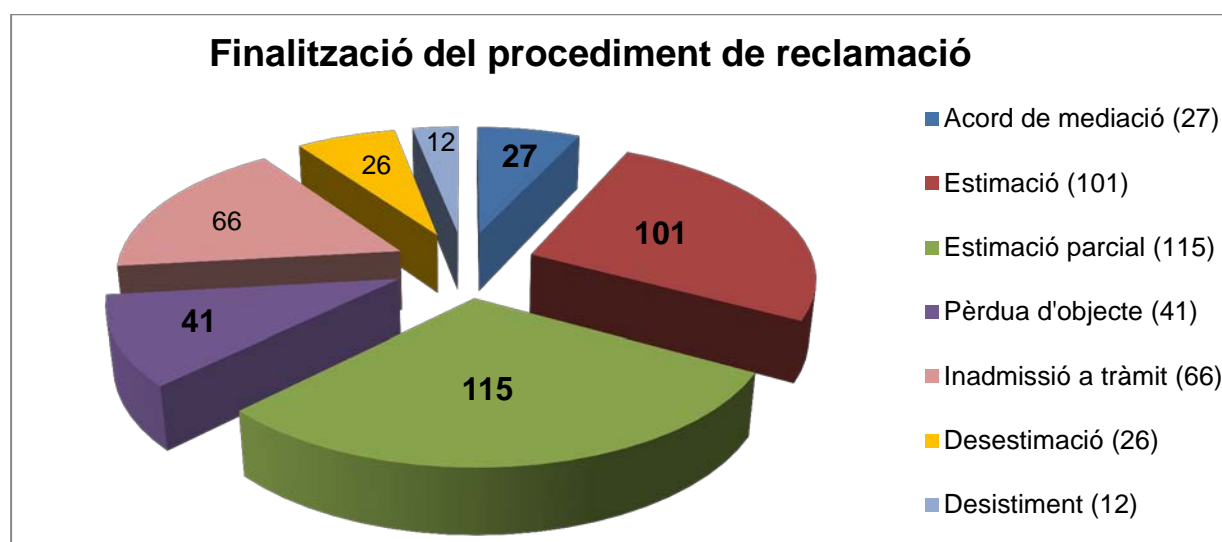
		%
Acord de mediació	27	6,96%
Estimació	101	26,03%
Estimació parcial	115	29,64%
Pèrdua d'objecte	41	10,57%

Sentit Negatiu

Inadmissió a tràmit	66	17,01%
Desestimació	26	6,70%
Desistiment	12	3,09%

Total 388 100,00%

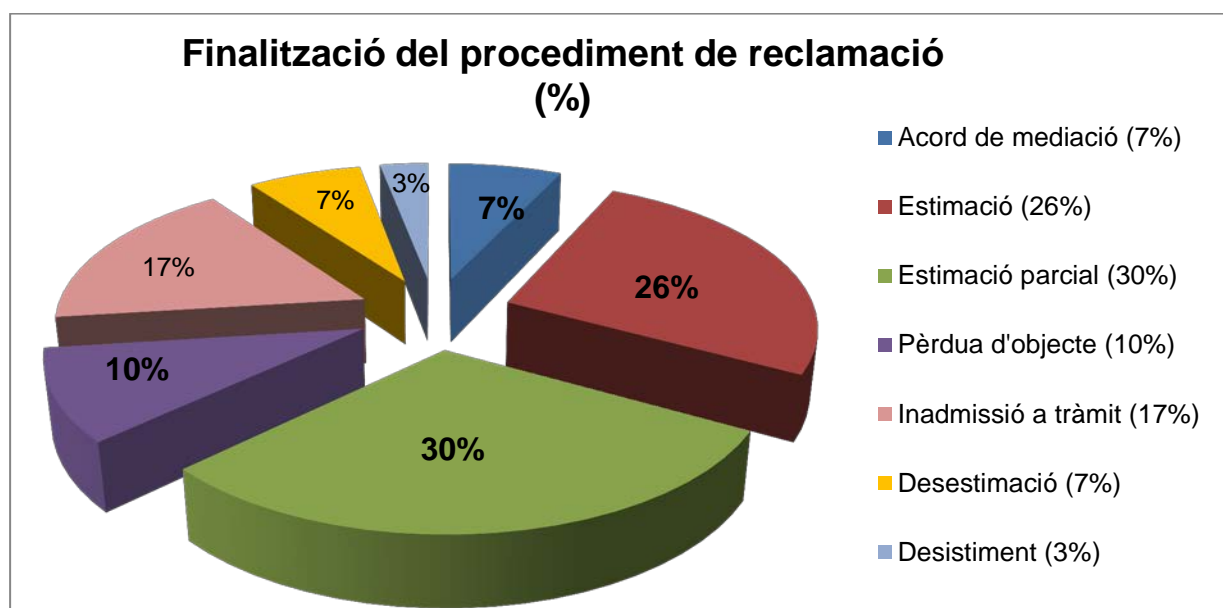
Aquestes dades, representades gràficament, es mostren en els dos gràfics, amb xifres absolutes i relatives, respectivament:

Tal i com es mostra en el gràfic i com s'apuntava a l'inici d'aquest apartat, un nombre considerable de reclamacions (41) finalitzen per pèrdua de l'objecte de la reclamació durant la tramitació del procediment de reclamació davant la GAIP. Es tracta, majoritàriament, de supòsits en què l'administració reclamada no havia resolt o atès la sol·licitud d'accés a informació pública i que tanmateix estima o trasllada la informació un cop la GAIP li ha traslladat la interposició de la

reclamació. Aquestes estimacions o satisfaccions (lliurament material de la informació) extemporànies comporten la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació, ja que la informació ja s'ha obtingut abans de la resolució de la GAIP, i per tant, la GAIP finalitza el procediment.

Percentualment, les finalitzacions del procediment pel compliment extemporani de l'administració que comporta la pèrdua d'objecte de la reclamació suposen més d'un 10% del total, com es pot veure en el gràfic següent:

El gràfic ens mostra que el 26% de les resolucions de la Comissió estimen plenament el dret d'accés sobre la informació i gairebé el 30% l'estimen parcialment, de manera que les resolucions que tenen un sentit estimatori, total o parcial, superen la meitat de les resolucions de la Comissió. Si a aquesta xifra hi afegim les resolucions que finalitzen amb l'estimació de l'accés per acord de mediació, en resulta que més del 60% de les resolucions tenen un sentit estimatori i favorable a l'accés a la informació pública.

Si analitzem aquestes mateixes xifres sense considerar les inadmissions -que són reclamacions que no compleixen els requisits per a la seva tramitació-, els desistiments -que són procediments que finalitzen per voluntat de la persona reclamant- ni els acords de mediació -que finalitzen per un acord assolit per les parts en el procés- podem assenyalar que més d'un 90% dels procediments finalitzen mitjançant una resolució favorable per al reclamant, atès que són estimades totalment o parcialment o declaren la finalització per pèrdua de l'objecte de la reclamació perquè la persona reclamant ha pogut accedir a la informació durant la tramitació del procediment.

9.1.2. Pel subjecte actiu: perfil o tipologia de la persona que presenta la reclamació

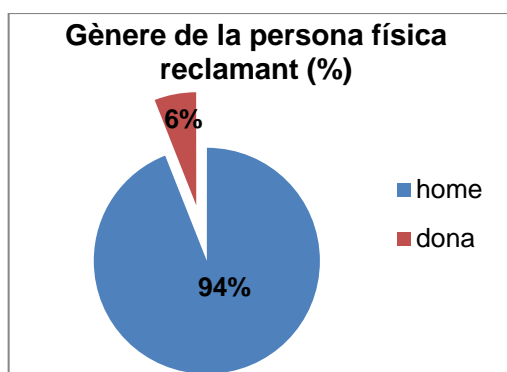
Atenent la tipologia de la persona que ha presentat la reclamació, podem classificar les resolucions dictades al 2016 de la manera següent:

Persona física	292
Particular	228
Electes locals o regidors	62
Periodistes	2

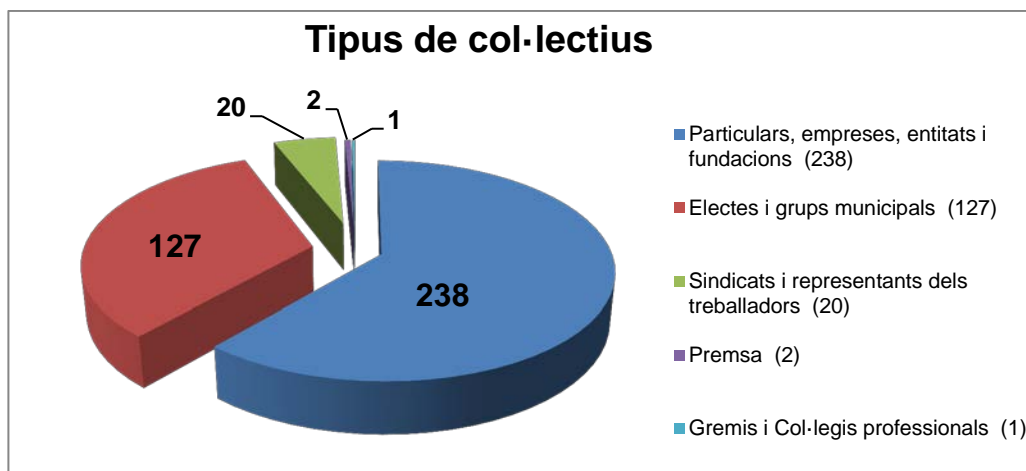
Persona jurídica	96
Grup municipal	65
Sindicats i representants dels treballadors	20
Empreses, entitats i fundacions	10
Gremis i Col·legis professionals	1
Total:	388

Per gènere, tenint en compte únicament aquelles reclamacions que s'han interposat per persones físiques, destaca una majoria molt significativa d'homes respecte de les dones:

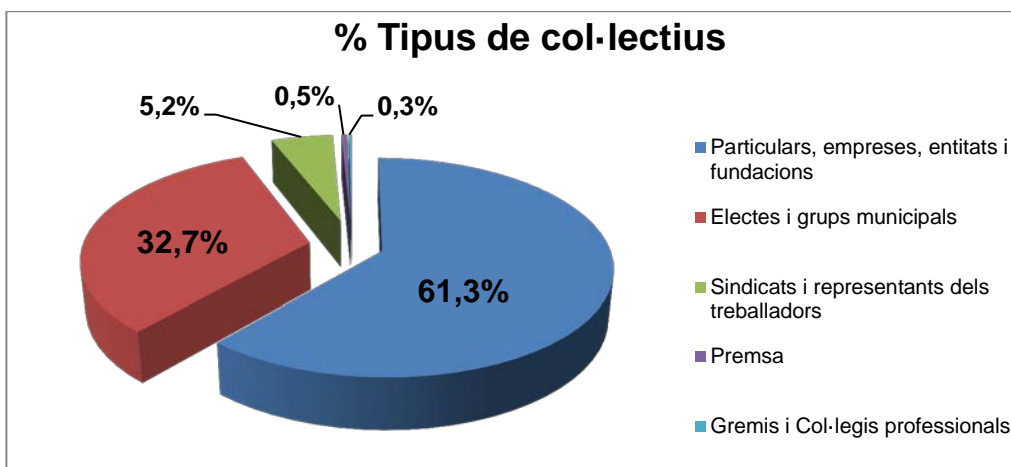
home	274	94%
dona	18	6%

Pel que fa al tipus de col·lectiu al qual pertany la persona reclamant, el gràfic següent mostra una escassa presència dels professionals del periodisme que s'hagin identificat com a tals, tot i que actualment s'inicia una tendència creixent d'aquest col·lectiu professional, i en canvi una presència molt destacada de regidors o electes locals, ja sigui en nom propi o en nom del seu grup municipal que acudeixen a la GAIP per reclamar l'accés a informació de la seva corporació local a la qual se'ls ha denegat l'accés. Cal assenyalar que determinats electes locals i grups municipals han presentat una pluralitat de reclamacions davant la Comissió; això ha dut a la Comissió a resoldre de forma acumulada en moltes ocasions i a tenir un perfil de reclamants que està integrat per pocs reclamants que han presentat més de la meitat de les reclamacions que la Comissió ha tramitat durant l'any 2016.

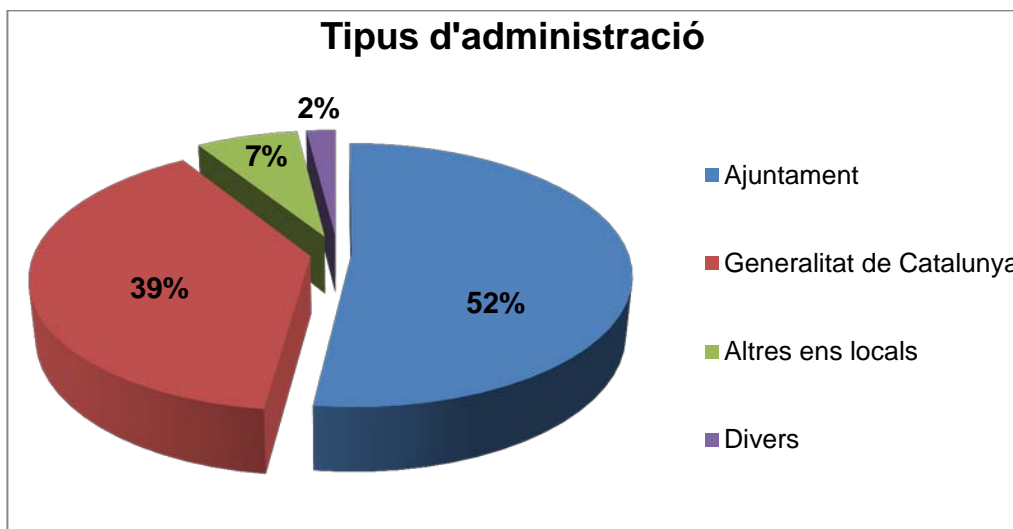

Aquesta mateixa informació, en dades percentuals, es representen aquí:

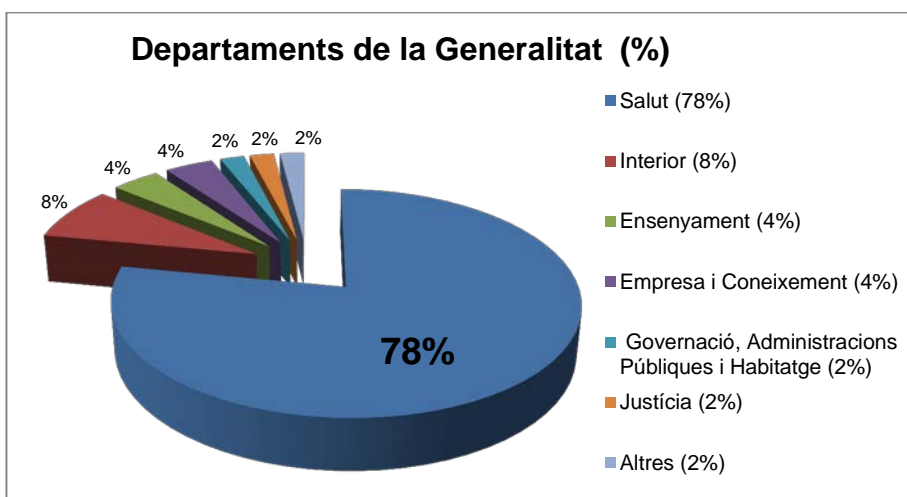
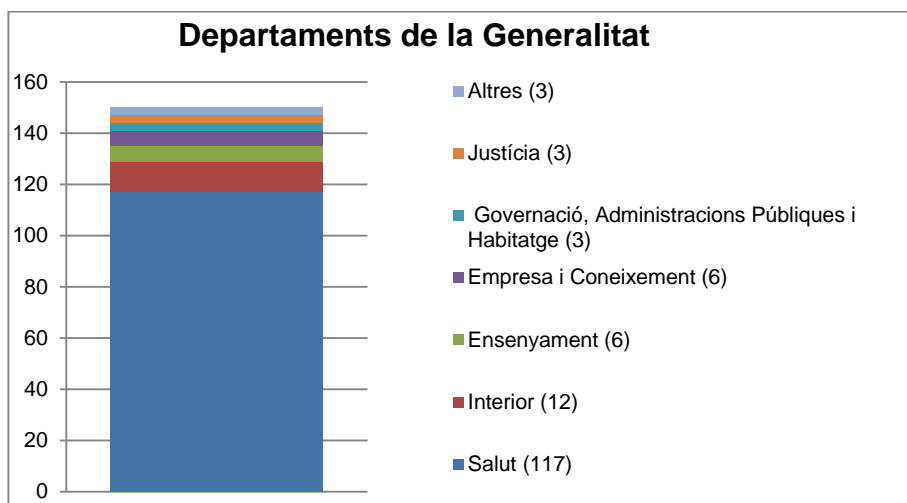

9.1.3. Pel subjecte passiu: administració o ens públic contra el que es presenta la reclamació:

La majoria de les reclamacions presentades al 2016 tenien com a subjecte passiu una administració local, o el seu sector públic. El gràfic ho mostra en termes percentuals:

En relació amb les reclamacions presentades contra l'Administració de la Generalitat, el gràfic següent mostra que en una gran majoria estaven adreçades al departament de Salut, motivat pel fet que un sindicat va demanar accedir a les retribucions del personal directiu de tots els centres sanitaris de Catalunya:

Quant als Ajuntament contra els quals s'han presentat reclamacions al 2016, seguidament s'indiquen aquells que acumulen un major nombre d'elles, per ordre decreixent:

Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts	67
Ajuntament de Lleida	19
Ajuntament de Pallejà	15
Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat	14
Ajuntament de Rubí	9
Ajuntament de Sant Andreu de la Barca	6
Ajuntament de Seròs	5
Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls	5
Ajuntament de Begues	4
Ajuntament de Palau-solità i Plegamans	4
Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires	4
Ajuntament de La Llagosta	3
Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà	3
Ajuntament de la Roca del Vallès	3
Altres ajuntaments diversos (menys de 3 reclamacions)	43

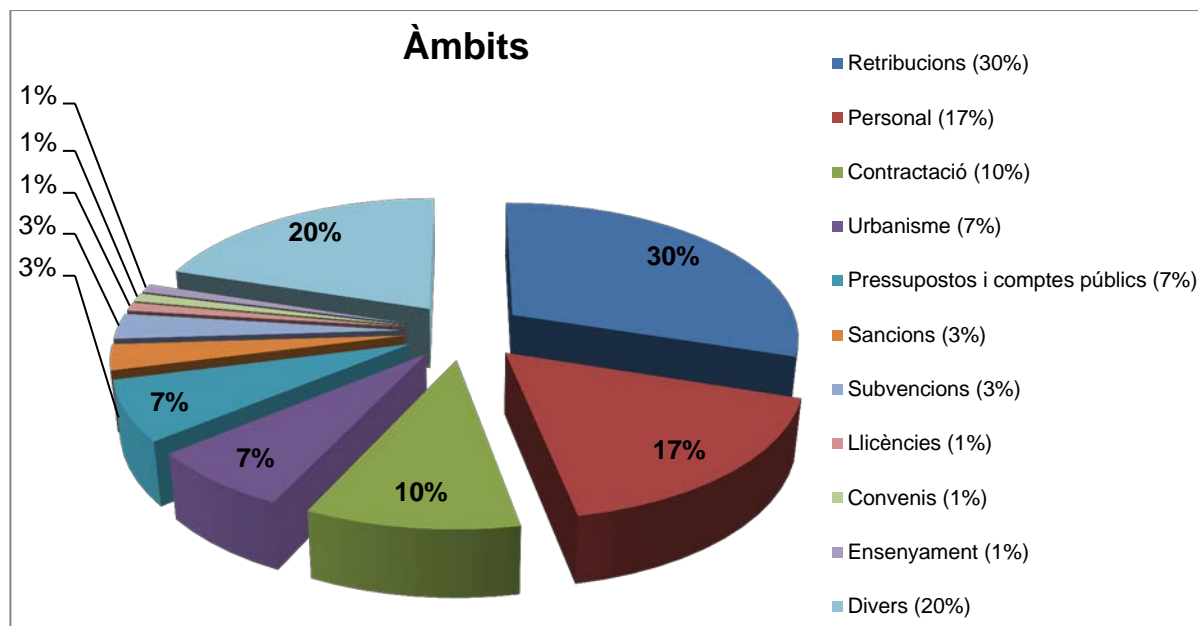
Altres ens locals:

Diputació de Girona	24
Diputació de Barcelona	1
Diputació de Lleida	1
Consell Comarcal de la Cerdanya	1
Àrea Metropolitana de Barcelona	2

9.1.4. Per l'àmbit material: tipus d'informació a la qual es reclama accedir

La informació que amb més freqüència ha estat objecte de reclamació és la relativa a la retribució de personal públic (30%) i la provisió de places públiques (17%), seguit de la informació relativa a la contractació pública (10%) i la relacionada amb expedients urbanístics (7%) i la gestió de recursos públics (7%). Seguidament, la informació sobre subvencions i els convenis.

El gràfic següent ho representa:

9.2. Tramitació de les reclamacions

S'han incorporat a l'apartat 2 d'aquesta Memòria d'Activitats els diagrames de flux que mostren la complexitat de la tramitació del procediment ordinari de reclamació davant la Comissió, així com el procediment amb mediació. Tal i com ja s'ha esmentat, aquesta complexitat és especialment destacable en alguns expedients per la concurrència d'un nombre significatiu de terceres persones interessades a les quals s'han notificat tots els tràmits del procediment corresponent. En algun cas, el nombre de terceres persones interessades ha estat de centenars, amb tota la càrrega de feina que això suposa pel que fa a la gestió administrativa, notificació de les actuacions, trasllat dels expedients i valoració de les al·legacions.

Durant el 2016, i de conformitat amb la normativa de procediment administratiu de les administracions públiques que preveu la possibilitat d'acumular la tramitació d'un procediment amb d'altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima, s'ha utilitzat aquesta prerrogativa en força ocasions, acumulant els procediments de reclamació, i si és el cas de mediació, en tots aquells supòsits en què s'ha produït una identitat de les parts, una connexió en l'objecte i/o la finalització de la

tramitació en un mateix sentit.

Sens perjudici que s'acumulin o no procediments, totes les reclamacions enceten la tramitació amb un estudi preliminar del compliment dels requisits requerits, de conformitat amb el que estableix l'apartat 13 del Manual de reclamació davant de la GAIP; així, les reclamacions, un cop inscrites al registre de la Comissió, són objecte d'una anàlisi a fi de comprovar que compleixen els requeriments i requisits exigibles pel que fa a la identificació i legitimació de la persona reclamant o la representació que al·lega, la identificació de la resolució desestimatòria prèvia de l'administració contra la que es reclama o de la sol·licitud d'accés presentada a l'administració que no ha obtingut resposta o satisfacció, l'observança del termini per a la interposició de la reclamació i la comprovació que es presenta contra una administració o ens que rau dins l'àmbit d'actuació de la GAIP.

En aquesta fase inicial d'anàlisi de la reclamació presentada es valora també si hi poden concórrer terceres parts afectades en els seus drets o interessos per l'accés que es reclama, o terceres administracions que en resulten implicades, ja sigui per l'àmbit en què recau la informació reclamada o perquè la sol·licitud d'accés va ser derivada d'una administració a una altra de conformitat amb l'article 30 de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

9.2.1. Procediment amb mediació

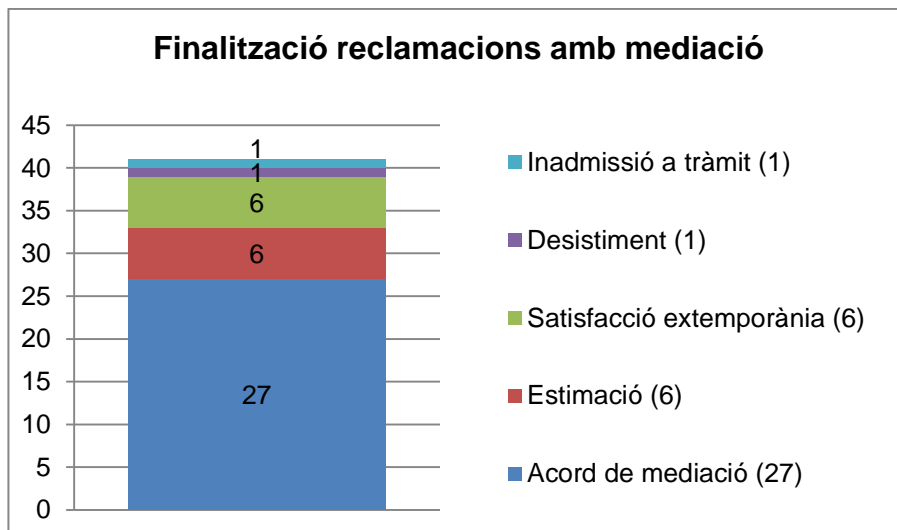
Pel que fa al procediment de tramitació a seguir, el procediment amb mediació presenta unes especificitats destacables: es tracta d'una prerrogativa que l'LTAPBG posa a mans de la persona reclamant en la què hi ha de participar obligatòriament l'administració contra la qual es reclama i voluntàriament les terceres persones afectades per la reclamació, si n'hi ha, i que persegueix la resolució de la sol·licitud d'accés amb un acord, que ha de ser unànim i s'ha de produir dins del termini màxim d'un mes. En aquests casos, per tant, la Comissió no entra en el fons de la reclamació ni declara els drets a estimar, sinó que són les parts les que voluntàriament acorden l'abast i format de l'accés a la informació que es produirà; la Comissió, que dirigeix aquesta mediació, en fa el control de legalitat, però no de la idoneïtat, i si l'acord no és contrari a llei, dicta resolució de finalització del procediment de reclamació un cop s'ha assolit i en fa seguiment de l'execució.

En relació amb les reclamacions en què no s'ha demanat procediment de mediació i que, per tant, es tramiten pel procediment ordinari, així com en els casos en què havent-lo demanat no s'ha assolit un acord de les parts, la GAIP resol sobre el fons de la pretensió, declarant si s'ha d'apreciar el dret d'accés o no, i les condicions, format i abast que ha de tenir.

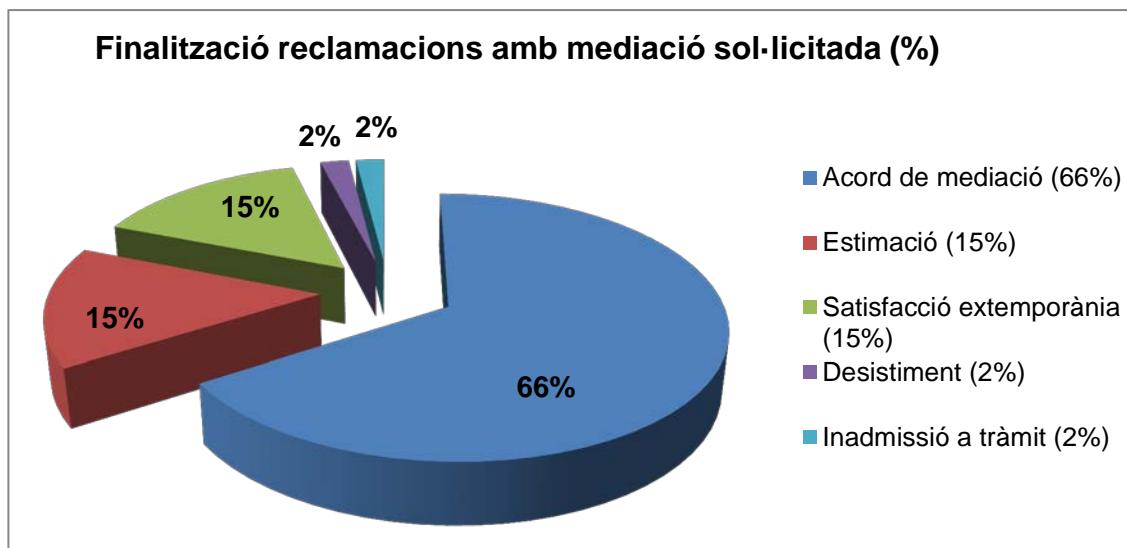
Durant l'any 2016 de les 388 reclamacions resoltes, 41 varen demanar acollir-se al procediment de mediació, per bé que només es va arribar a celebrar sessió de mediació finalment en relació amb 27 reclamacions, ja que en la resta dels casos o bé la reclamació no es va admetre a tràmit per manca de requisits formals o objectius de la reclamació, o bé la persona reclamant en va desistir, o bé l'Administració va estimar i lliurar la informació que n'era l'objecte abans de la celebració de la mediació.

El gràfic següent representa la finalització de tots aquells procediments que inicialment es va sol·licitar que es tramitessin mitjançant procediment de mediació per la persona reclamant, i permet visualitzar l'alt grau d'èxit d'aquests procediments quant a l'assoliment d'acord unànim entre les parts. Per al cas que aquest acord no sigui possible i persisteixi el conflicte entre les parts en relació amb l'accés a la informació sol·licitada, en tot o en part, la GAIP passa a resoldre sobre el fons de la pretensió, determinant si s'ha de declarar l'accés o desestimar-lo, i en quines condicions o terminis. Aquesta circumstància es reflecteix al gràfic com a *Estimació*, ja que la resolució de la GAIP va ser en aquests casos favorable a l'accés. Destacar, igualment, que en el procediment amb mediació, com, en general, en els que se segueixen amb procediment ordinari, no són infreqüents els casos en què, un cop presentada la reclamació davant la GAIP i requerida l'Administració per traslladar l'expedient i informar i motivar jurídicament l'oposició a l'accés, es produeix una satisfacció extemporània de la pretensió objecte de reclamació per part de l'Administració, que formalment estima extemporàniament el dret d'accés sol·licitat i fins i tot el satisfà lliurant materialment la informació que era l'objecte de la

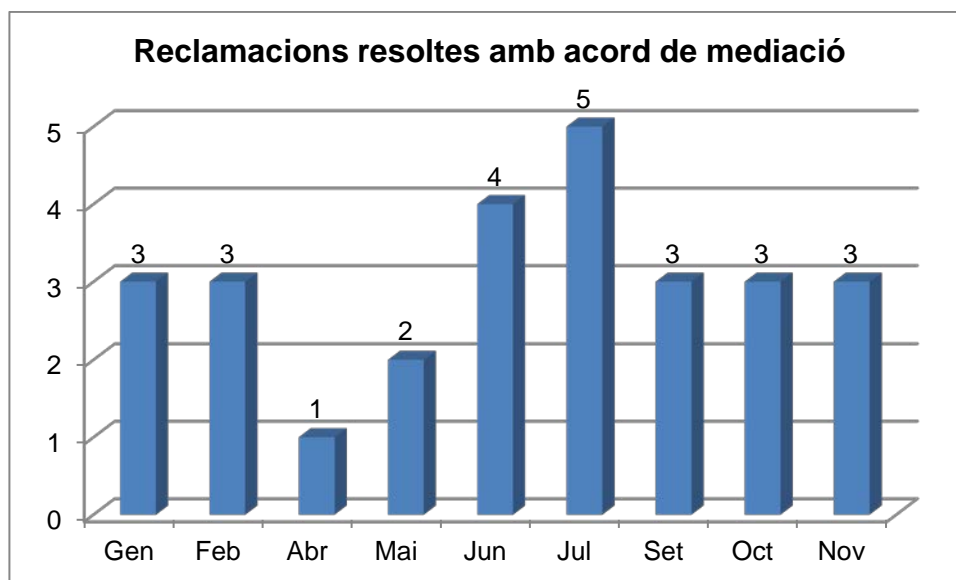
reclamació, de manera que el procediment es tanca sense necessitat de celebrar la sessió de mediació ni d'ulterior pronunciament de la GAIP.

El gràfic següent ens mostra aquesta mateixa informació relativa als motius de finalització dels procediments de reclamació en què s'ha sol·licitat mediació durant el 2016, amb dades percentuals en relació amb la totalitat de procediments de mediació sol·licitats l'any 2016 i permet apreciar que en un 66% dels casos s'ha assolit l'acord de les parts pel que fa a l'accés. En relació amb els que no s'ha arribat a un acord de les parts i han finalitzat amb pronunciament de la GAIP sobre el dret d'accés objecte de controvèrsia, la resolució ha estat estimatòria del dret en un 15%, i en la mateixa proporció s'ha produït la pèrdua de l'objecte de la reclamació en haver estat estimat extemporàniament o satisfet amb el lliurament material de la informació durant la tramitació de la reclamació.

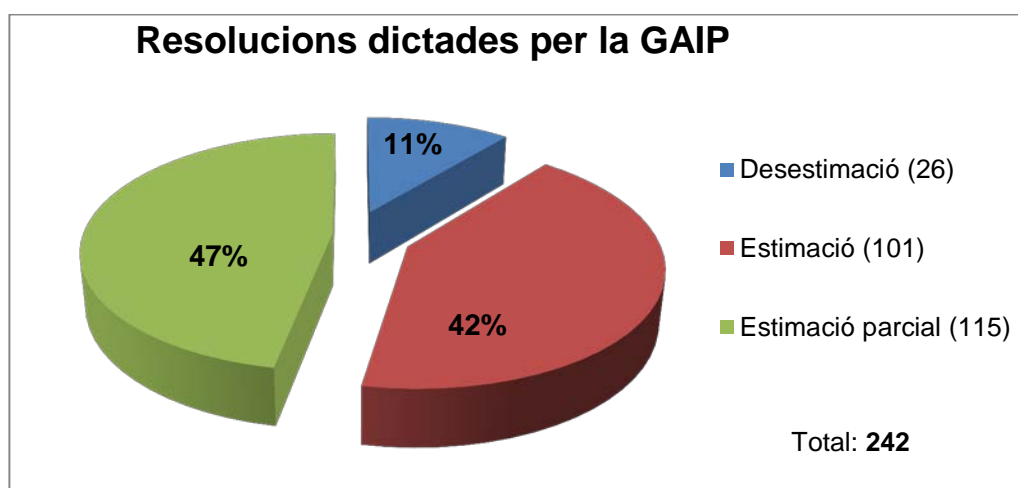

D'altra banda, el gràfic següent ens indica, per mesos, el nombre de procediments resolts mitjançant acord de mediació:

9.2.2. Procediment ordinari

Durant el 2016, de les 388 reclamacions que han estat resoltes, 242 han requerit un pronunciament directe de la GAIP sobre la pretensió d'accés a informació. En canvi, 146 han finalitzat sense pronunciament de la GAIP sobre el fons, bé perquè l'Administració ha satisfet l'accés que es demanava durant el procediment de reclamació i aquesta ha perdut el seu objecte, perquè no han estat admeses a tràmit o perquè la persona reclamant ha desistit del procediment abans de la seva finalització. En relació amb la resta de procediments de reclamació, aquests 242 assenyalats que han seguit el procediment fins a la finalització amb la resolució de la GAIP dictada durant el 2016, la GAIP ha resolt estimant plenament el dret d'accés en un 42% dels casos, estimant-lo parcialment en un 47% dels casos, i desestimant-lo en un 11%.

La gran majoria de les estimacions parcials i les desestimacions no s'han fonamentat en l'aplicació de límits legals a l'accés, sinó en altres circumstàncies que impediien l'estimació de la pretensió: de manera molt significativa, per infracció de la necessària congruència entre la sol·licitud i la reclamació en els casos en què la reclamació ampliava l'objecte de la sol·licitud d'informació inicial, de manera

que la GAIP no podia estimar en via de reclamació allò que no havia estat sol·licitat prèviament a l'Administració; altrament, la desestimació s'ha produït perquè l'objecte de la reclamació no era pròpiament informació pública sotmesa a l'LTAIPBG sinó una consulta jurídica, o informació d'entitats privades, o informació que no era en poder de l'administració per ser inexistent o de futur.

Pel que fa als casos en què la GAIP ha resolt desestimant l'accés a la informació que es reclamava, ja sigui parcialment (estimació parcial), o totalment (desestimació), per aplicació d'algun dels límits legals, de manera molt significativa s'ha fonamentat en la prevalença de la protecció de dades personals en la seva ponderació amb el dret d'accés en el cas concret, especialment quan la divulgació d'aquestes dades personals no s'han demostrat adequada, necessària o proporcionada a la finalitat de l'accés.

Per matèries, la GAIP ha declarat el dret a accedir a informació relacionada amb pressupostos i comptabilitat d'administracions i ens públics, processos de selecció de personal, nomenaments i provisió de llocs de treball de personal funcionari, així com convocatòries i resolucions d'adjudicacions de places de personal laboral d'administracions públiques, expedients de contractació pública de diversa naturalesa, subvencions, retribucions del personal de les administracions públiques i els seus ens instrumentals, relació de llocs de treball i certificació d'altres i baixes de personal d'universitats, entre d'altres.

Per contra, ha desestimat l'accés a dades personals com l'adreça, telèfon, data de naixement, DNI quan aquestes eren redundants de la informació identificativa ja facilitada; al motiu de reserva de plaça d'un determinat cos funcional i, en relació amb les persones que havien participat en processos de selecció de personal laboral, va desestimar l'accés a les dades personals identificatives d'aquelles que no havien estat finalment seleccionades.

Els elements més destacats de la doctrina establerta per la GAIP a les seves resolucions i la descripció més detallada de la informació pública que han tingut per objecte es pot analitzar en la *Memòria Doctrinal*.

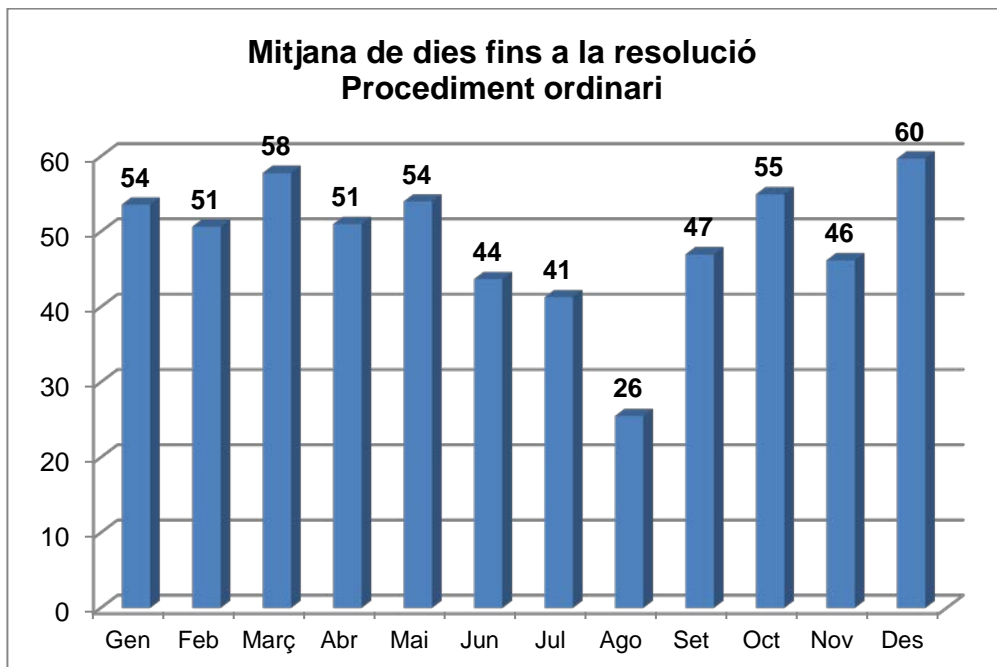
9.2.3. Durada del procediment de reclamació

El procediment de reclamació està previst que sigui un procediment àgil i ràpid en la seva resolució. Concretament, l'LTAIPBG fixa un termini de dos mesos per a que la GAIP resolgui les reclamacions que li són presentades, transcorregut el qual s'han d'entendre desestimades per silenci negatiu, sens perjudici que depassat aquest termini la GAIP pugui resoldre de manera expressa i en sentit favorable la reclamació. Es tracta d'un termini sensiblement inferior al que la resta de normatives han establert per als òrgans de garantia i els procediments de reclamació, que és habitualment de tres mesos.

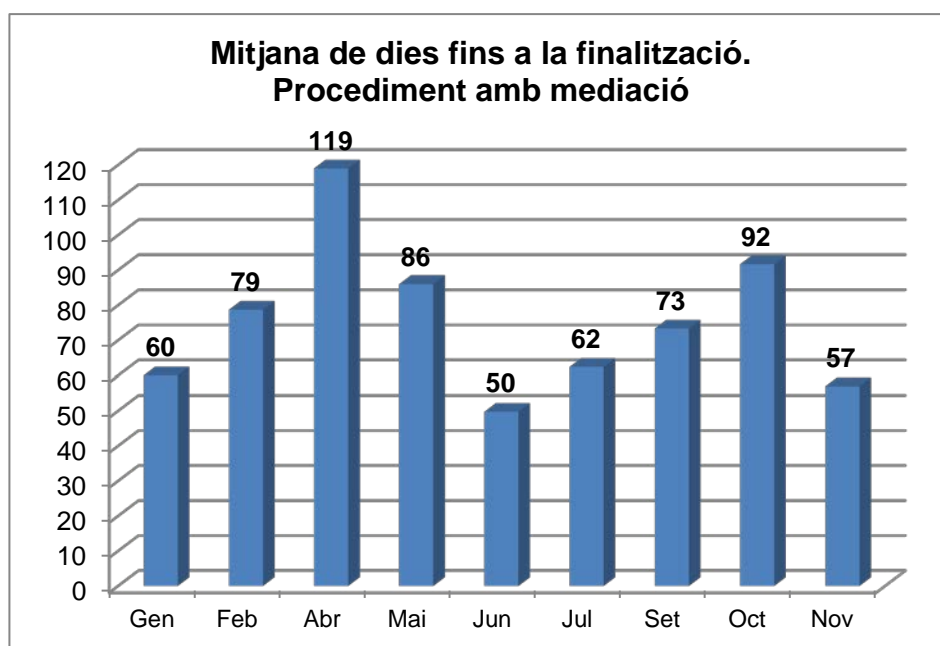
Aquest termini de dos mesos es pot perllongar fins a un màxim de quinze dies més si es requereixi informes externs, singularment el de l'APDCAT. Igualment, cal tenir en compte que en els casos en què la persona reclamant opta per seguir el procediment de mediació, el termini per resoldre queda interromput mentre dura aquesta mediació fins a un màxim d'un mes, transcorregut el qual sense que s'hagi assolit l'acord el procediment continua amb tramitació ordinària.

Al 2016, i malgrat l'increment exponencial de reclamacions que s'han registrat, la Comissió ha complert amb aquests terminis i ha resolt dins d'ells la majoria de les reclamacions presentades. Només de manera molt excepcional, aquest termini s'ha vist excedit per raó de la complexitat de procediments puntuals ja siguin de reclamació o de mediació. Tanmateix, cal dir que l'increment sensible del ritme de presentació de reclamacions enregistrat des del darrer trimestre de 2016 fa molt difícil que la GAIP pugui mantenir al 2017 el compliment d'aquests terminis si no se la proveeix dels recursos humans adients, tenint en compte la complexitat del procediment a tramitar i la migradesa extrema del personal al servei de la GAIP (veure apartat 2.2 d'aquesta Memòria).

El gràfic següent mostra la mitjana de dies que s'ha emprat en la tramitació dels procediments ordinaris de reclamació (sense mediació) des de la seva presentació fins a la resolució de la Comissió:

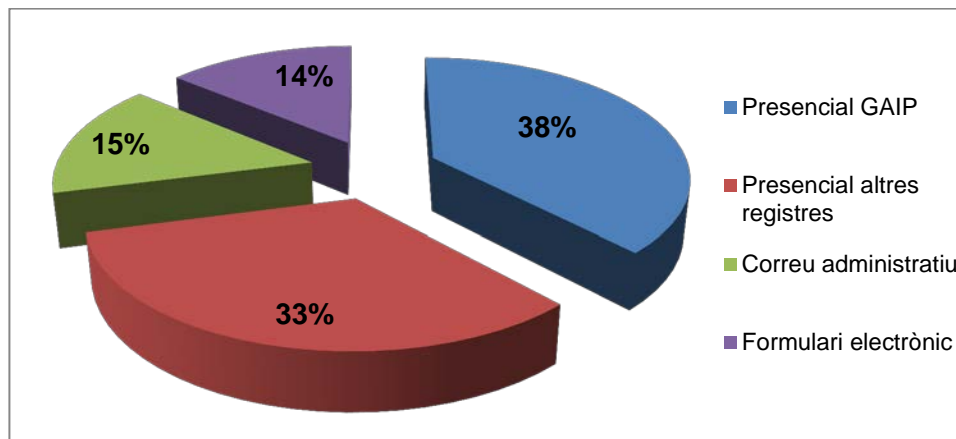

Per als procediments que es tramiten amb mediació (que, com s'ha dit, interromp el termini de resolució de la GAIP fins a un màxim d'un mes), la mitjana de temps fins a la finalització dels procediments tampoc excedeix del termini legalment fixat, excepte en casos excepcionals en què la complexitat de la tramitació i del tràmit de trasllat a terceres persones han fet inevitable depassar el termini per resoldre:

9.2.4. Canal de presentació de les reclamacions

El canal de presentació de les reclamacions encara és, majoritàriament, el presencial. El gràfic permet copsar aquest predomini de la presentació presencial de les reclamacions, bé a la mateixa seu de la GAIP o a qualsevol registre administratiu, per bé que aquest percentatge ha disminuït en els primers mesos de 2017:

9.3. Doctrina de la GAIP i resolucions destacades

De conformitat amb el que disposa l'article 44 LTAIPBG, la Comissió ha de publicar en el seu portal les resolucions, assenyalant les que estableixen criteris generals per a la resolució de futures sol·licituds. Aquestes resolucions es publiquen al web de la GAIP sota l'epígraf de "Resolucions Destacades" per facilitar-ne la localització i afavorir-ne la difusió. Annex a aquesta memòria s'incorpora un resum d'elles.

Així mateix, la segona part d'aquesta Memòria es dedica a la Memòria Doctrinal, on s'incorpora un índex analític de les qüestions sobre les quals la GAIP, en les seves resolucions o en els dictàmens emesos, s'ha pronunciat, i s'incorpora la transcripció d'una selecció dels fonaments jurídics en els què es tracten les qüestions doctrinals més rellevants.

9.4. Resolucions de la GAIP durant el 2016

L'any 2016 la GAIP ha resolt un total de 388 reclamacions, totes elles publicades al web de la GAIP, prèvia anonimització de les dades personals.

Es pot consultar annexa a aquesta Memòria la relació de totes les resolucions aprovades, així com el resum del text íntegre d'aquelles que s'han destacat per l'interès o l'actualitat de la informació demanada o bé, per l'establiment de criteris a seguir en futures resolucions.

9.5. Índex de matèries tractades en les Resolucions de la GAIP 2016

Per tal de facilitar la cerca temàtica de Resolucions de la GAIP, s'annexa un índex de matèries on s'indica, per a cada concepte, el número de referència de les resolucions que el tracten.

9.6. Compliment de les Resolucions de la GAIP 2016

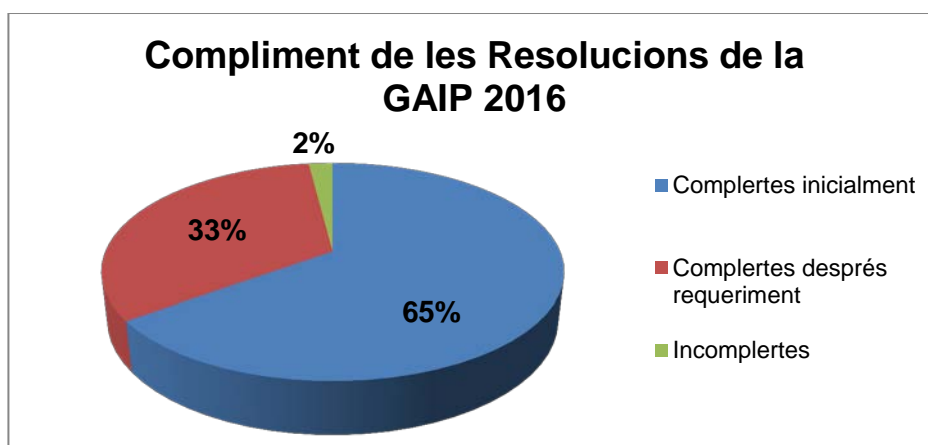
L'article 43.5 LTAIPBG disposa que les administracions han de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per executar els acords de mediació i les resolucions de la GAIP, i coherentment amb això, les resolucions de la GAIP insten a comunicar-li les actuacions dutes a terme en execució

de les seves resolucions, quan aquestes comporten l'estimació del dret d'accés i l'obligació de lliurament d'informació per part de l'administració. Cal dir, però, que no és gens freqüent que les administracions compleixin amb aquest deure d'informació, de manera que a la GAIP li resulta molt difícil fer un seguiment exhaustiu del grau d'execució de les seves resolucions a partir de la informació que li proporcionen les administracions.

Tanmateix, les persones reclamants són especialment convidades a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que es produeixi en l'execució de les resolucions que estimen el seu accés a informació pública, i en base a aquestes comunicacions podem oferir les dades de seguiment següents: del total de 216 resolucions que estimaven, totalment o parcialment, el dret d'accés i requerien compliment pel que fa al lliurament d'informació, així com dels 27 acords de mediació, s'han reportat incidències en la seva execució en un 35%. Això suposa que en un 65% de les resolucions de la GAIP han estat executades inicialment per les administracions en els termes i condicions establertes per la GAIP.

En els casos en què es reben queixes per una manca d'execució de les resolucions (perquè l'Administració no ha donat tota la informació, o l'ha donada de manera deficient, o s'està retardant en el termini assenyalat per fer-ho), la GAIP trasllada la queixa a l'Administració requerint-la a què n'informi, amb l'avertiment que la desatenció dels seus requeriments de compliment de les resolucions o els acords de mediació poden donar lloc, de conformitat amb l'article 43.3 LTAIPBG, a l'exigència de responsabilitats. En un 94% dels casos, les administracions que han rebut el requeriment d'execució de la GAIP han complert amb l'obligació de facilitar la informació de manera immediata, mentre que, el 6% no han estat complertes.

El grau d'execució de les resolucions de la GAIP, doncs, és notable. En la secció dedicada a les resolucions i dictàmens del web de la GAIP es fan públics els incompliments total o parcials de les resolucions de la GAIP.

Del total de 243 de les reclamacions resoltes que requereixen un compliment posterior al pronunciament de la Comissió, 159 han estat executades dins del termini establert en la resolució. En canvi, respecte la resta, que corresponen a 84 reclamacions, el compliment de l'acord o la resolució de la GAIP no s'ha dut a terme inicialment i ha estat necessari requerir l'administració perquè l'executi.

Després de la comunicació dels requeriments d'execució, la major part de les resolucions han estat complertes. Tal i com mostra el gràfic, hi ha un alt grau de compliment dels requeriments d'execució que la Comissió adreça a les administracions reclamades. Concretament, de les 84 reclamacions de les quals se n'ha hagut de requerir el compliment, 79 s'han executat sense més incidències.

Un cop finalitzat el seguiment de l'execució de totes les resolucions i acords de la Comissió les resolucions que no han estat executades són únicament 5 i d'aquestes, n'hi ha 1 que s'ha incomplert parcialment, mentre que, les 4 restants s'han incomplert totalment.

El web de la GAIP informa sobre l'estat de compliment de les resolucions i acords de la Comissió.

9.7. Recursos contenciosos administratius

Les Resolucions de la GAIP poden ser recorregudes davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. L'any 2016 s'han interposat tres recursos contenciosos administratius contra les resolucions de la Comissió següents:

- Recurs contenciós administratiu núm. 334/2016 (TSJ Catalunya) sobre les Resolucions de 7 de juny i 7 de juliol de 2016, que estimen el dret d'un Diputat provincial a accedir a la informació de la Diputació sol·licitada en les Reclamacions 22/2016 a 45/2016. El recurs és interposat per la Diputació de Girona, que considera que la via de reclamació davant la GAIP no pot ser emprada pels electes locals, que s'han de limitar en la defensa del seu dret a la informació a les vies específiques de recurs previstes a la normativa de règim local.
- Recursos contenciosos administratius núm. 420/2016 i 423/2016 sobre la Resolució de 7 de juliol de 2016, d'estimació de la Reclamació 19/2016 en virtut de la qual es declara l'accés a informació relativa a la plantilla, relació de llocs de treball i retribució bruta íntegra de cada lloc de treball del personal fora de conveni de l'empresa pública Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) i, d'una banda, i a la relació de persones que ocupen cada un dels llocs de treball fora de conveni, de l'altra. El recurs està plantejat per persones treballadores de TMB que consideren que amb la Resolució de la GAIP es vulnera el seu dret a la protecció de dades personals.
- Recurs contenciós administratiu núm. 428/2016 sobre la Resolució de 13 de juliol de 2016, d'estimació de la Reclamació 58/2016 relativa a les retribucions del personal directiu de l'Hospital Plató, entitat privada prestadora de serveis públics de salut. El recurs està plantejat per l'Hospital Plató Fundació Privada i cinc persones afectades per l'estimació a l'accés a les seves retribucions, per considerar que no tenen la condició de personal directiu.

La interposició del recurs no ha comportat la inexecució de les resolucions de la GAIP atacades en el cas dels recursos plantejats per la Diputació de Girona i de l'Hospital Plató. Sí, en canvi, resta suspesa l'execució de la Resolució relativa a TMB en allò que fa referència al personal fora de conveni d'aquesta empresa pública, en haver demanat els recurrents al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, com a mesura cautelarríssima, la suspensió de l'execució fins a la resolució del recurs per part del tribunal.

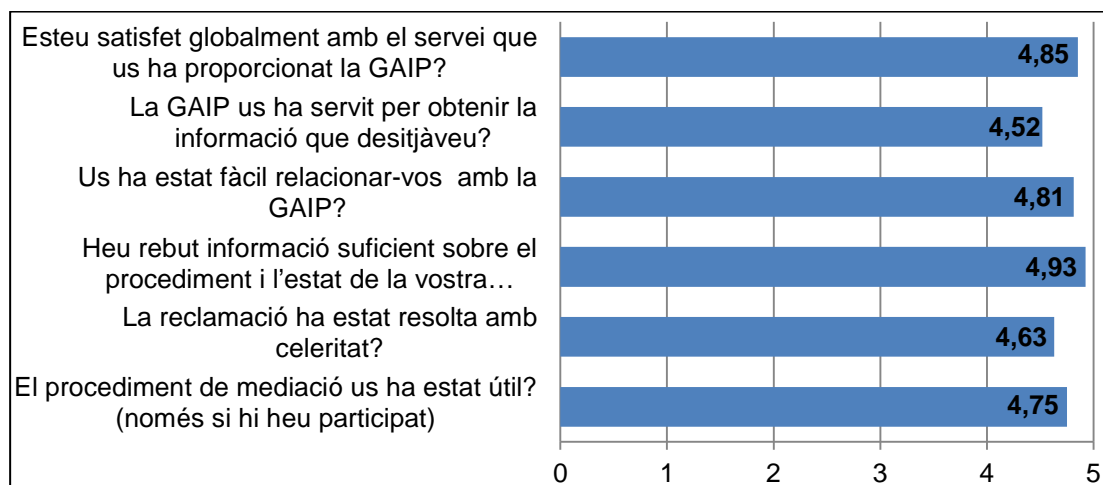
La Comissió, que davant del Tribunal està representada pel Gabinet Jurídic de la Generalitat, ha facilitat al Tribunal els expedients corresponents. Actualment tots els recursos esmentats estan pendents de resoldre.

9.8. Avaluacions de qualitat

La GAIP facilita a les persones reclamants que s'hi han relacionat una enquesta de satisfacció, amb la finalitat de conèixer la seva valoració en relació amb el servei rebut i la utilitat del procediment.

L'enquesta consta de 6 indicadors de qualitat que es demana que siguin valorats de l'1 al 5 -on 1 és gens, 2 és poc, 3 és suficientment, 4 és força i 5 és molt-. L'enquesta facilita, a més, que les persones reclamants puguin plantejar altres aspectes addicionals que vulguin valorar, o exposin suggeriments o propostes sobre qualsevol aspecte.

Les respostes obtingudes a les enquestes de satisfacció tenen, com a mitjana, el resultat següent: la màxima puntuació recau sobre la relació amb la GAIP i la informació que n'ha rebut durant el procediment de tramitació de la reclamació, mentre que la valoració més baixa es mostra en relació a la utilitat de la reclamació per obtenir la informació que es demanava. En tot cas, són valoracions molt altes (cap d'elles se situa per sota del 4,5 sobre 5) :

Un dels elements que els usuaris han valorat més positivament ha estat el procediment de mediació. Es tracta d'un mecanisme innovador en la resolució de conflictes entre els interessats i les administracions, que promou el diàleg obert entre ambdues parts, en el qual la persona medidora vetlla per crear un clima adient i una comunicació fluïda per tal de garantir que les parts s'expressin i es pugui arribar a un acord consensuat entre totes elles sobre l'abast i la concreció del dret d'accés en el cas de què es tracti.

Finalment, la majoria de suggeriments i propostes de millora adreçats a la GAIP coincideixen en la necessitat de millorar la publicitat i difusió de l'existència i funcions de la Comissió, per tal de que tota la població tingui coneixement de la creació d'un organisme encarregat de vetllar pel compliment del dret d'accés per part de les administracions.

Els resultats de les enquestes es poden consultar també al web de la GAIP, a l'apartat específic Avaluacions de qualitat que, d'aquesta manera, dona compliment també a les obligacions de publicitat activa i de bon govern que exigeix la normativa. La mostra corresponent a l'any 2016 és de 27 enquestes que han estat contestades per les persones que han utilitzat els serveis de la Comissió i que per tant, han avaluat el seu grau de satisfacció amb l'actuació de la GAIP.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

MEMÒRIA DOCTRINAL 2016

MEMÒRIA DOCTRINAL 2016

La Comissió, durant aquest any 2016, ha rebut 561 reclamacions, 388 de les quals han estat resoltes abans de desembre de 2016. El notable increment de reclamacions presentades a la GAIP s'ha mantingut durant els primers mesos de l'any 2017.

Aquest nombre tan significatiu de reclamacions ha permès a la Comissió pronunciar-se sobre molts elements de la regulació del dret d'accés a la informació pública i la seva aplicació, en alguns casos per primera vegada i, en d'altres, sobre aspectes que ja es van plantejar en l'any anterior arran de Reclamacions presentades al 2015, i que s'incorporen en aquesta Memòria si la Resolució s'ha produït en el 2016.

Com ja s'ha vist, a la primera part de la Memòria (Memòria d'Activitats), s'ofereix informació sobre la totalitat de les Resolucions dictades al 2016 i s'annexa: una relació completa, un índex per matèries que en facilita la cerca, i un resum de les "Resolucions destacades". Sota aquest epígraf, la GAIP inclou aquelles Resolucions en relació amb les quals, considerant la incorporació d'un criteri doctrinal, l'interès o l'actualitat de la informació que es demana, o la presència d'altres drets o interessos en col·lisió amb el dret d'accés, en fa una difusió especial en un apartat diferenciat de la pàgina web www.gaip.cat, amb la voluntat d'actuar amb transparència i previsibilitat en relació a futures reclamacions plantejades en termes anàlegs i orientar les administracions obligades i les persones que volen exercir el dret d'accés.

En aquesta segona part, dedicada a la Memòria Doctrinal, es fa balanç dels criteris doctrinals més rellevants establerts durant el 2016, ja sigui en els Dictàmens de la GAIP (que s'incorporen íntegres) o en les seves Resolucions, de les quals es transcriu en aquest apartat els fonaments jurídics (FJ) més rellevants des del punt de vista de l'establiment de criteris d'interpretació de la normativa en matèria d'accés a la informació. Inclou un Índex analític doctrina. Totes les Resolucions que s'assenyalen en aquesta Memòria Doctrinal 2016 han estat adoptades per la GAIP durant aquest any; tanmateix, en alguns casos es corresponen a reclamacions iniciades l'any 2015, motiu pel qual poden haver estat ja recollides en la Memòria de la Comissió de 2015.

Es dona compliment, així, a l'article 44.1 LTAIPBG, que estableix que la GAIP ha "d'assenyalar les resolucions que estableixen criteris generals per a la resolució de futures sol·licituds".

1. Àmbit d'aplicació

Les primeres Resolucions que són objecte de consideració en aquesta Memòria Doctrinal són aquelles que han abordat específicament elements relacionats amb l'àmbit d'aplicació del dret d'accés a la informació pública.

1.1. Agrupació europea de cooperació territorial

A la Resolució de 26 d'octubre de 2016, que resol la Reclamació 233/2016, s'analitza la inclusió en l'àmbit d'aplicació de la Llei catalana de transparència, accés a la informació i bon govern (LTAIPBG) d'una Agrupació europea de cooperació territorial, en concret l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya. Es tracta d'una entitat constituïda per un Conveni de cooperació territorial, signat per l'Estat francès i la Generalitat de Catalunya, que exerceix la seva activitat sobre territori transfronterer, la qual cosa podria fer dubtar de la seva inclusió en l'article 3 LTAIPBG; tanmateix, considerant que els seus Estatuts preveuen que li sigui d'aplicació la legislació estatal i autonòmica, que la seva seu és a una localitat catalana, que la Generalitat de Catalunya hi té una participació majoritària del 60%, i que gestiona un servei públic (la sanitat) en el territori de Catalunya, la GAIP ha considerat que queda inclosa en l'àmbit de l'article 3.1.b LTAIPBG.

Ho expressa el Fonament Jurídic (FJ) primer, en aquests termes:

“L'objecte formal de la Reclamació és la resposta de l'AECT HC de 31 d'agost i de 15 de setembre de 2016, que si bé dona informació sol·licitada a la persona reclamant, la informació lliurada seria inferior a la pretesa per aquesta. Als efectes de fixar l'objecte material de la Reclamació, cal precisar quina part de la sol·licitud d'informació no seria atesa per la informació donada per l'AECT HC.

La informació sol·licitada és la relativa a les retribucions de tots els càrrecs directius de l'AECT HC. En relació amb aquest objecte, segons la persona reclamant la informació lliurada per l'AECT HC presentaria les següents mancances: no inclouria tots els directius i altre personal de responsabilitat, per una banda; no informaria de la quantia de les dietes percebudes i no donaria la informació sobre les retribucions previstes pel 2016. Per tant, l'objecte material d'aquesta Reclamació seria el de completar la informació lliurada en els termes indicats.

En aquest cas cal fer una referència especial al subjecte passiu de la Reclamació (l'AECT HC), ja que, tot i que cap de les parts ho ha plantejat, per la seva naturalesa jurídica es podria dubtar que sigui una de les administracions obligades per l'article 3 LTAIPBG. L'AECT HC és una entitat dotada de personalitat jurídica pròpia (article 2 dels seus Estatuts), constituïda per un Conveni de cooperació territorial, signat per l'Estat francès i la Generalitat de Catalunya, en aplicació del previst pel Reglament (CE) 1082/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juliol de 2006. Es tracta, per tant, d'un ens creat en el marc del dret comunitari, que exerceix la seva activitat sobre territori transfronterer (53 municipis La Cerdanya, Alta Cerdanya i Capcir), amb seu a Puigcerdà. Des d'un punt de vista estricte, l'àmbit territorial i membres d'aquesta Agrupació (que a més de la Generalitat de Catalunya i l'Estat francès, integra també l'Agència Regional de Salut del Llenguadoc-Rosselló i la Caixa Nacional (francesa) d'assegurança de malaltia dels treballadors assalariats) ultrapassa el de la Generalitat de Catalunya i, en conseqüència, es podria entendre que també el de l'article 3 LTAIPBG.

L'article 3.1.b LTAIPBG disposa que aquesta llei és aplicable als “consorcis o altres formes associatives”, sense majors precisions. L'agrupació europea de cooperació territorial té naturalesa associativa, de manera que podria encaixar en la citada previsió legal. Es podria considerar, tanmateix, que els consorcis o altres formes associatives a què es refereix el precepte citat han de limitar el seu àmbit d'actuació a Catalunya per tal que els sigui aplicable l'LTAIPBG, i no és aquest el cas. Nogensmenys, hi ha altres factors de més pes favorables a la subjecció de l'AECT HC a l'LTAIPBG: en primer lloc, el fet que segons l'article 1.3 dels seus estatuts, la legislació aplicable a l'Agrupació és, en principi, l'estatal i autonòmica espanyola; a

més, la seva seu és a una localitat catalana; la Generalitat de Catalunya hi té una participació majoritària del 60 % (article 11 dels seus Estatuts); té naturalesa d'ens públic i gestiona un servei públic (la sanitat) en el territori de Catalunya, factors suficients per concloure que aquesta entitat es subjecta a l'LTAIPBG, de manera que es compleix aquest requisit d'admissibilitat de la Reclamació.

Així mateix, aquesta Reclamació també compleix els altres requisits bàsics d'admissibilitat establerts per l'apartat 14 del Manual de reclamació de la GAIP: s'ha presentat dins del termini establert per l'article 42.1 LTAIPBG, s'ha acreditat la legitimitat de la persona reclamant i l'objecte de la reclamació és informació pública" (FJ1).

1.2. Entitats i empreses privades

En el FJ tercer de la Resolució de la Reclamació 299/2016 s'analitza si el dret d'accés a informació pública abasta informació d'entitats i empreses privades, tot determinant que correspon estimar-ne l'accés si l'entitat està legalment obligada a lliurar-la a l'Administració, o si la informació està materialment en poder de l'Administració:

"La informació sol·licitada en el marc de la Reclamació 299/2016 és interna de persones jurídiques privades. Per tant, originàriament es tracta d'informació privada, que en principi només hauria de ser coneguda per les entitats o empreses concernides i per cada empleat o empleada afectat. Aquesta informació, tanmateix, esdevindrà pública en la mesura que hagi estat comunicada a l'Administració, o hagi de ser-ho en aplicació de la legislació de transparència. Cal aprofundir en aquestes dues possibles circumstàncies.

En primer lloc, hi ha la possibilitat que la informació sol·licitada estigui efectivament en poder de l'Administració. No és una eventualitat inversemblant, ja que no es pot descartar que les retribucions del personal sigui una de les dades econòmiques facilitades per les entitats privades prestadores de serveis públics de sanitat al CatSalut, d'acord amb el previst pel Decret 196/2010, de 14 de desembre, del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT). Si les entitats i empreses privades afectades per aquestes Reclamacions haguessin facilitat de fet la informació respectiva sol·licitada per la persona reclamant al CatSalut, hauria esdevingut informació pública, en la mesura que l'article 2.b LTAIPBG defineix aquesta com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Per tant, si CatSalut té materialment informació sol·licitada per aquestes reclamacions, és informació pública i ha de ser lliurada a qui la sol·liciti, llevat que concorri algun límit legal, qüestió que es tracta més endavant.

En segon lloc, amb independència de si la informació sol·licitada és efectivament a mans de l'Administració, també ha de ser qualificada com a pública als efectes de l'exercici del dret d'accés si l'entitat privada afectada és legalment obligada a lliurar-la amb aquesta finalitat. L'article 3.1.d LTAIPBG estableix que aquesta llei és aplicable "a les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic". L'article 3.2 de la mateixa llei afegeix que en aquests casos "el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa".

Les empreses i entitats privades de les quals es demana la informació retributiva presten serveis públics de salut, mitjançant concert amb el CatSalut, tenen un volum de negoci vinculat a activitats dutes a terme per compte de l'Administració que, segons manifesta la persona

reclamant, superaria el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa; aquestes dades no han estat desmentides per les aportacions fetes pel CatSalut a aquest procediment (llevat del que es comentarà tot seguit en relació amb algun cas singular), de manera que cal entendre que a aquestes entitats els és plenament aplicable tot l'article 3.2 LTAIPBG i per tant han d'informar específicament a l'Administració responsable (que és el CatSalut) de les retribucions percebudes pels seus càrrecs directius, a fi i efecte que aquesta pugui complir amb les obligacions de transparència i accés a la informació pública en relació amb la informació esmentada.

Aquestes obligacions d'informació, un cop concretades, comporten que la informació concernida, en tant que deguda legalment a l'Administració, és informació pública, als efectes de l'exercici del dret d'accés regulat pels articles 18 i 19 LTAIPBG, i li correspondria al CatSalut atendre i, si s'escau, satisfer les eventuais sol·licituds d'informació, amb independència que aquesta informació sigui a mans del CatSalut o no; si no té la informació indicada, haurà de reclamar-la a les entitats privades que presten serveis públics de salut, i aquestes no podrien denegar-li-la, sens perjudici de l'eventual aplicació de límits legals a l'accés, qüestió que es tracta més endavant.

Així les coses, la dada clau per determinar si la informació demanada és pública i, en conseqüència, s'ha d'atorgar a la persona sol·licitant, fins i tot si no és a mans de l'Administració pública, és la de si les retribucions requerides corresponen efectivament a càrrecs directius de les entitats i empreses privades afectades.

Ultra les anteriors consideracions, aplicables amb caràcter general al conjunt de Reclamacions acumulades, cal un pronunciament específic en relació amb la Clínica del Vallès/Clínica de Sabadell (Reclamació 301/2016) i amb el PAMEM (Reclamació 322/2016).

A la seva comunicació al CatSalut la Clínica de Sabadell manifesta que el seu contracte amb aquest organisme s'hauria resolt el 16 d'agost de 2016, de manera que en el moment de rebre el requeriment per facilitar a l'Administració la informació retributiva demanada restaria fora de l'àmbit d'aplicació de l'article 3 LTAIPBG; tot i que aquesta entitat privada facilita voluntàriament (almenys) part de la informació demanada, la persona reclamant manifesta que hi estaria obligada a fer-ho en relació amb el període 2015 i fins al 16 d'agost de 2016. La Clínica vindria a argumentar que a partir del moment que deixa de prestar serveis públics per compte del CatSalut deixa també d'estar obligada a facilitar la informació prevista a l'incís final de l'article 3.2 LTAIPBG, fins i tot si es tracta d'informació relativa a l'etapa en què prestava els serveis públics citats i en la qual el seu volum de negoci amb el CatSalut superava el 25% del seu volum total de negoci; segons aquesta argumentació, només hauria d'atendre les obligacions derivades de l'article 3.2 LTAIPBG si en el moment de ser requerida a fer-ho compleix el previst per aquest precepte. En canvi, la persona reclamant posa l'accent en el fet que l'obligació de proporcionar informació per part de les entitats privades que presten serveis públics del CatSalut es correspon amb el lapse temporal durant el qual han fet aquestes funcions, amb independència que en el moment de requerir-los aquesta informació romanguin contractades o no. Cal entendre que aquesta segona interpretació és la més adequada des del punt de vista de l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública; les obligacions establertes per l'article 3.2 LTAIPBG tenen la finalitat de garantir la transparència i el dret d'accés a la informació necessària per controlar l'exercici de funcions públiques i la gestió de recursos públics per part d'entitats privades, i aquest control s'ha de poder dur a terme sobre totes les activitats que entren dins de l'àmbit d'aplicació d'aquest precepte, siguin presents o passades. Admetre la interpretació defensada per la Clínica implicaria deixar fora del control possibilitat per l'LTAIPBG un ampli lapse de temps de gestió de serveis públics per part d'una entitat privada, pel simple motiu d'haver cessat de fer-ho quan es demana la informació, vulnerant així les garanties d'aquesta Llei. El fet que l'acció de requerir la informació es formuli quan ja s'ha dissolt el vincle de l'entitat privada amb el CatSalut és una circumstància formal de caire secundari o menor, que en cap cas no pot prevaldre sobre, ni impedir o dificultar l'efectivitat de la garantia bàsica de la llei: la transparència i l'accés a la informació relativa a l'exercici de determinades activitats públiques per part d'entitats privades. Per tant, la Clínica del Vallès té l'obligació de lliurar al CatSalut la informació retributiva demanada dels seus càrrecs directius.

Per la seva banda, el PAMEM (Institut de Prestacions d'Assistència Mèdica al Personal Municipal), a diferència de la resta d'entitats afectades per aquesta Resolució, no cau dins de l'àmbit d'aplicació definit per l'article 3.2 LTAIPBG, sinó del de l'apartat primer d'aquest article, perquè en realitat no és una entitat privada prestadora de serveis públics, que ha de proporcionar la informació pública requerida a l'Administració responsable i no directament a la ciutadania, sinó un organisme públic (és un ens públic participat per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya), que ha d'atendre directament les demandes d'informació formulades per qualsevol persona. Tenint això en compte, el procediment adequat hauria estat sol·licitar la informació retributiva interessada directament al PAMEM, i no al CatSalut; o bé que aquest darrer li derivés la sol·licitud d'informació. Atès, tanmateix, que tant la persona reclamant com el CatSalut coincideixen a tramitar la sol·licitud d'informació del PAMEM com si es tractés d'una entitat privada prestadora de serveis públics, la present Resolució no qüestiona aquest fet i evita així l'eventualitat d'haver de demorar l'accés a la informació sol·licitada" (FJ 3).

1.3. Informació anterior a l'LTAIPBG

La Resolució de la Reclamació 4/2016, en el FJ tercer, estableix que el dret d'accés a la informació pública abasta informació anterior a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, si és en poder de l'Administració:

"Una de les al·legacions formulades per l'informe municipal elaborat per a la tramitació d'aquesta Reclamació és que la documentació demanada és del 2014, prèvia a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, cosa que comportaria que aquesta llei no seria aplicable al cas que ens ocupa.

És cert que l'LTAIPBG no va entrar en vigor fins l'1 de juliol de 2015 i, en allò que fa referència a les obligacions de publicitat activa dels ens locals, fins l'1 de gener de 2016. En relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública, que és el que ara ens ocupa, la data d'entrada en vigor de la llei té efectes, entre altres qüestions, per determinar l'abast material d'aquest dret i els seus límits, per tramitar les sol·licituds d'accés o per poder presentar reclamacions davant d'aquesta Comissió.

Ara bé, la informació que es pot sol·licitar i obtenir en exercici del dret d'accés és la que estigui en poder de l'Administració, amb independència de la data de la seva producció o de la seva adquisició. Aquesta afirmació es basa tant en el tenor literal del concepte d'informació pública establert per l'article 2.b LTAIPBG (la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei), que sustenta el concepte en el fet material que la informació sigui a mans de l'Administració, com en l'absència de cap disposició a la llei que faci cap mena de previsió expressa sobre els efectes que pugui tenir en l'exercici del dret d'accés la data d'obtenció o d'elaboració de la informació per part de l'Administració.

A més a més, moltes de les obligacions de transparència establertes pel títol II LTAIPBG obliguen a fer pública informació de diversos anys enrere, també sense formular cap excepció amb motiu de l'entrada en vigor de la llei, de manera que si molta informació dels ajuntaments corresponent al 2014 i a exercicis anteriors ha de ser objecte de publicitat activa, amb més raó pot ser sol·licitada informació d'aquests mateixos anys en exercici del dret d'accés.

Finalment, cal tenir en compte que la interpretació defensada per l'informe municipal, que comportaria limitar el dret d'accés a la informació pública a aquella que hagi estat elaborada o adquirida per l'Administració a partir de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, demoraria diversos anys els efectes reals de transparència perseguits per aquesta llei, cosa que contradiu frontalment la voluntat del legislador palesada amb motiu de la seva aprovació i en la radicalitat del seu contingut, que serveixi d'eina efectiva per prevenir i combatre la corrupció i per regenerar la democràcia.

Cal concloure, per tant, que la data d'elaboració o d'obtenció de la informació pública sol·licitada, sigui o no prèvia a la d'entrada en vigor de l'LTAIPBG, no té efectes en relació amb l'exercici del

dret de qualsevol persona a accedir-hi. O, dit d'una altra manera, el dret d'accés a la informació pública no pot ser limitat per raons relatives a la data d'elaboració o d'obtenció de la informació sol·licitada, encara que aquesta data sigui anterior a la de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG (en aquest mateix sentit, l'FJ 4 del Dictamen de la GAIP 1/2015, de 3 de setembre).

En el cas que ens ocupa, a més, el dret a la informació dels membres de les corporacions locals, que segons l'FJ anterior és d'aplicació preferent en aquest cas, és reconegut i regulat per la legislació de règim local molt abans de 2014, de manera que el fet que la informació sol·licitada sigui de l'any 2014 no pot ser de cap manera un motiu per denegar-hi l'accés" (FJ3).

2. Admissibilitat de les sol·licituds

En relació amb la invocació d'una causa d'inadmissibilitat, cal tenir en compte que la GAIP ja ha expressat que l'eventual concurrència de causes d'inadmissibilitat s'ha d'invocar en el moment de donar resposta a la sol·licitud presentada, dins del termini de resolució que l'ordenament jurídic dona a l'Administració, essent més que qüestionable la seva al·legació *ex post*, un cop ja s'ha produït el silenci administratiu positiu (la Resolució de la Reclamació 4/2016, la Resolució de la Reclamació 143/2016 i la Resolució de la Reclamació 119/2016 entre d'altres). I, a més, no n'hi ha prou amb ser merament invocades, sinó que correspon a l'Administració motivar i justificar a bastament la concurrència de causes d'inadmissibilitat.

Les tres resolucions que es citen tot seguit fan referència a elements que s'han invocat com a causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud d'accés per part de l'administració davant la qual s'ha presentat la sol·licitud.

2.1. Abús de dret i sol·licituds repetitives

La Resolució de la Reclamació 7/2016 estableix que, tot i que la legislació de transparència catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat el caràcter abusiu de les sol·licituds, és d'aplicació, tot i que restrictivament, del principi de bona fe i de prohibició de l'abús de dret a l'àmbit del dret d'accés a la informació pública, que en tot cas correspon no només invocar, sinó acreditar a l'administració que l'invoca. Ho fa en el seu FJ quart:

"Cal fer, finalment, referència a l'abús de dret per part de la persona reclamant que invoca de forma raonada l'Administració de la Generalitat al seu informe jurídic (antecedent núm. 7.d)

Aquesta Comissió de Garantia ja ha tingut ocasió d'assenyalar, a la Resolució sobre la Reclamació 36/2015, que "el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió [a diferència de la Llei estatal 19/2013, que la contempla al seu article 18.1.e] no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret" (FJ 4). Allí també es va subratllar que aquest possible abús ha de ser al·legat i acreditat degudament per l'Administració, i ser objecte d'interpretació restrictiva.

Certament, podria existir abús de dret en el cas que s'acredités, per exemple, que s'usa el mecanisme del dret d'accés amb la finalitat impròpia de sobrecarregar de feina una Administració concreta i forçar així la consecució d'una determinada actuació administrativa. El fragment del missatge de correu electrònic esmentat a l'antecedent núm. 7.d, sumat al nombre molt elevat de sol·licituds formals i informals d'informació i de missatges i escrits adreçats per la mateixa persona reclamant en un breu lapse de temps al Departament d'Empresa i Coneixement, podria donar la impressió que s'usa el dret d'accés a informació pública com a amenaça i com a instrument de pressió per tal d'aconseguir que aquest Departament deixi de donar suport a la targeta de fidelització de la CCC i les empreses i associacions afins (o que subvencioni de manera similar la targeta de fidelització de l'empresa de la persona reclamant).

Però si s'examina amb més deteniment la documentació aportada s'observa que, tot i la insistència excessiva, el to no sempre adequat i la formulació d'algunes peticions que no demanen pròpiament informació pública o que s'haurien pogut acumular, la majoria de sol·licituds d'accés presentades per la persona reclamant (entre les que es troba la que dóna lloc a aquesta reclamació) obeeixen a una finalitat perfectament legítima: aclarir i controlar la legalitat de les subvencions i ajuts tant directes com indirectes atorgats a una sèrie d'entitats que competeixen directament en el mercat amb l'empresa de la persona reclamant. Si qualsevol ciutadà pot exercir aquest control i demanar aquesta informació, en virtut de la llei de transparència, amb més motiu ho ha de poder fer una persona directament afectada per l'actuació respecte de la qual es demana la informació.

Per tant, el que correspon no és invocar l'abús de dret i negar l'accés a la informació (invocació que de fet no fa l'Administració per denegar l'accés a la informació sol·licitada en aquest cas, ja que es mostra favorable a concedir-la; sembla tractar-se d'una invocació més aviat preventiva), sinó mostrar de forma proactiva i col·laborativa tota la informació que la persona reclamant requereixi per esvair –o confirmar– les seves sospites. Aquest exercici de transparència evitarà amb tota probabilitat noves peticions d'accés per part de la persona reclamant. Si no fos així, cobraria força la hipòtesi de l'abús de dret, que podria al·legar-se en properes ocasions” (FJ 4).

De la seva banda, la Resolució de la Reclamació 36/2015, d'11 de febrer de 2016, analitza l'aplicabilitat de la Llei estatal de transparència pel que fa a la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds manifestament repetitives o que tenen un caràcter abusiu, tenint en compte que no estan contemplades per la legislació catalana de transparència. La GAIP defensa la competència del legislador català per establir un major grau d'exposició de les administracions catalanes en relació amb les sol·licituds d'accés a la informació pública. Tanmateix, en la Resolució s'apunta que el fet que el caràcter abusiu no estigui regulat com a causa d'inadmissibilitat per l'LTAIPBG no impedeix que pugui ser d'aplicació el principi general de prohibició de l'abús del dret, si és acreditat suficientment per l'Administració que l'al·lega, per justificar la inadmissió o la desestimació de les sol·licituds d'accés si queda acreditada la voluntat o la intenció de pertorbar o col·lapsar l'Administració. Pel que fa a les sol·licituds repetitives, estableix que no es pot oposar un grau alt d'activitat en la presentació de sol·licituds d'accés als principis d'eficàcia i d'eficiència que han de regir l'actuació administrativa, ja aquests mateixos principis també s'han d'aplicar als objectius de la transparència i l'accés a la informació pública.

Ho assenyalava el FJ quart en els termes següents:

“El rigorós i detallat informe municipal elaborat en el marc de la tramitació d'aquesta Reclamació posa de manifest el nombre certament notable de preguntes i sol·licituds d'informació fetes a l'Ajuntament per la mateixa persona reclamant, entorn de la mateixa qüestió i en un lapse relativament curt de temps, i també queda acreditada la celeritat amb què els serveis municipals de Sant Boi de Llobregat han donat resposta o facilitat la informació demanada. L'informe municipal es basa en aquest historial per argumentar que, amb independència que concorri en la sol·licitud objecte d'aquesta Reclamació la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b LTAIPBG, l'acumulació de sol·licituds de la mateixa persona, moltes d'elles sobre el mateix tema, està requerint la dedicació de recursos personals que l'Ajuntament hauria de destinar a altres finalitats, amb vulneració dels principis d'eficàcia i eficiència que han de guiar l'actuació pública.

En relació amb aquestes consideracions, cal assenyalar, en primer lloc, que la principal finalitat de la transparència no és tant donar servei a les persones que exerceixen el dret d'accés, com estimular les bones pràctiques del govern i l'administració, millorar la qualitat democràtica i prevenir la corrupció. Tenint això en compte, és indiferent que qui exerceix el dret d'accés siguin moltes persones o entitats fent sol·licituds puntuals, o una de sola fent-ne moltes; tant en un cas com en l'altre, el que més importa és que proporcionen l'estímul que obliga a fer evident la realitat de la transparència i de l'accessibilitat a tota mena d'informació pública. En aquest sentit, la necessitat d'atendre moltes o poques sol·licituds d'accés no es pot considerar contradictòria amb els obligats principis d'eficàcia i eficiència, ja aquests mateixos principis, que han d'orientar l'activitat administrativa en el seu conjunt, també s'han d'aplicar a fer efectius requeriments i objectius de tanta transcendència com són l'accessibilitat a la informació pública i la transparència.

En segon lloc, i sens perjudici del que s'acaba de dir, les consideracions municipals a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat posen de manifest un historial de preguntes i sol·licituds d'informació progressivament ampliades que poden ser indiciàries d'una pràctica manifestament repetitiva o amb caràcter abusiu de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, que segons l'article 18.1.e de la Llei estatal de transparència (Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) pot ser causa d'inadmissió de les sol·licituds d'accés. Concretament, aquest precepte considera causa d'inadmissió que les sol·licituds siguin manifestament repetitives o tinguin un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència de la legislació que la regula. A la vista de l'historial de sol·licituds de la persona reclamant descrit per l'informe municipal, segurament estariem davant d'un d'aquests supòsits de sol·licituds repetitives i potencialment abusives, dubtosament justificades en les finalitats de transparència.

Tanmateix, si bé aquesta causa d'inadmissió és contemplada per la Llei estatal, no ho és expressament per l'LTAIPBG, i segurament per això l'informe municipal, encertadament, no l'al·lega. Aquesta Comissió de Garantia no pot desconèixer que algunes previsions de la Llei 19/2013 complementen el règim d'accés a la informació pública establert per l'LTAIPBG, però no està clar que aquest sigui el cas del motiu d'inadmissió de les sol·licituds del seu article 18.1.e, que pot respondre a la capacitat del legislador català per establir un major grau d'exigència o d'exposició de les administracions que regula en la seva disponibilitat a atendre les sol·licituds d'informació de la ciutadania.

Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència).

Naturalment, si una Administració vol al·legar un ús abusiu del dret o una infracció del principi de bona fe per oposar-se a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, haurà d'acreditar raonadament aquest caràcter, sobre la base de consideracions com les que s'acaben de fer en ordre a concretar el contingut d'aquest principi, bé sigui en relació amb una sol·licitud concreta d'informació pública o en relació amb un historial de sol·licituds, amb el benentès que, a més, cal interpretar restrictivament les causes que poden dur a la denegació de l'accés, atès l'especial vigor que atorga a aquest dret l'LTAIPBG.

En el cas que ens ocupa, tot i que l'historial de preguntes i sol·licituds d'accés de la persona reclamant poden ser indiciàries d'una pràctica propera a l'abús del dret d'accés a la informació pública, l'Ajuntament no ho al·lega, i queda lluny d'acreditar-se. Per tant, tampoc no es pot tenir en compte aquesta possible causa d'inadmissió o de desestimació de la sol·licitud" (FJ4).

2.2. Necessitat d'una tasca complexa d'elaboració

La mateixa Resolució relativa a la Reclamació 36/2015 estableix que la necessitat d'elaborar informació per tal d'atendre sol·licituds d'accés és una eventualitat que deriva, en pura lògica, del fet que aquest dret es proclami legalment en relació amb la informació pública, i no pas acotat als documents preexistents, i per tant, en sí mateixa no pot ser causa d'inadmissió de les sol·licituds. L'element determinant de l'aplicabilitat d'aquesta causa és la complexitat que requereixi aquesta tasca d'elaboració o reelaboració, que no pot ser merament invocada sinó que ha de quedar acreditada per part de l'Administració que la invoca.

La Resolució analitza els elements que poden constituir indicis de la complexitat en la tasca d'elaboració en el seu FJ tercer:

“La causa d'inadmissió al·legada pel regidor de transparència de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat per denegar l'accés a part de la informació sol·licitada és la prevista a l'article 29.1.b LTAIPBG: Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant.

Per tal de poder valorar adequadament la concurrència d'aquest motiu d'inadmissió cal aprofundir abans en la seva significació. El dret d'accés reconegut per l'LTAIPBG és a la informació pública, no als documents públics, que era el plantejament tradicional de l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC); concretament, aquest precepte, modificat dràsticament per la legislació de transparència, afirmava que *els ciutadans tenen dret a accedir als registres i als documents que formin part d'un expedient i estiguin en els arxius administratius*. Mentre el dret d'accés era limitat als documents, i encara més als documents que formin part d'un expedient, l'objecte de l'accés quedava circumscrit a allò que tingués la condició formal de document, amb independència del suport emprat per expressar-lo.

En contraposició amb l'antecedent de l'LRJPAC, l'LTAIPBG garanteix el dret d'accés a la informació pública, no només als documents públics. Els documents contenen informació, i aquesta sol estar continguda a documents, certament; també és de suposar que sovint, fins i tot és probable que la majoria de vegades, la informació sol·licitada consistirà en un o en uns determinats documents; en aquests casos es pot dir que la informació sol·licitada ja està elaborada, perquè el document és precisament la plasmació tangible de la seva elaboració. Però no es poden excloure sol·licituds d'informació que transcendeixin un o uns determinats documents, i també un o uns determinats expedients (fins i tot que no estigui a cap expedient determinat). En aquests casos en què la informació sol·licitada no és identificable amb documents determinats és quan la seva obtenció requereix una tasca d'elaboració per part de l'Administració. Per tant, la necessitat d'elaborar informació expressament per atendre sol·licituds d'accés és una eventualitat que deriva en pura lògica del fet que aquest dret es proclamí legalment en relació amb la informació pública, i en sí mateixa no pot ser causa d'inadmissió de les sol·licituds sense infracció del previst pels articles 2.b, 18 i 19 LTAIPBG. En conseqüència, el que pot ser motiu d'inadmissió no és la necessitat d'elaboració o reelaboració que requereixi a l'Administració facilitar la informació sol·licitada, sinó el fet que aquesta tasca sigui complexa.

El concepte que esdevé, doncs, determinant per poder al·legar la concurrència de la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b LTAIPBG és el de la complexitat (en l'elaboració o reelaboració de la informació sol·licitada). Per determinar l'abast d'aquest concepte cal tenir en compte el context de la realitat dels instruments, mitjans i recursos d'emmagatzematge, gestió documental i tractament de la informació pública a les administracions contemporànies, caracteritzada per la coexistència de formats digitals i impresos en l'arxivament dels documents públics i pel manteniment de grans volums d'informació en arxius en paper. En aquest context, poden ser indicis d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració els següents:

- Que calgui extreure la informació sol·licitada de documents que tenen un contingut més ampli, especialment si aquesta tasca s'ha de fer manualment i en relació amb diversos documents arxivats a diferents expedients, i més encara si la informació que cal extreure no és simple i directa i requereix una certa activitat d'anàlisi o d'interpretació.
- Que calgui obtenir la informació sol·licitada de bases de dades o d'arxius digitals, i que sigui necessari a aquests efectes utilitzar programes informàtics més o menys especialitzats o sofisticats.
- Que calgui obtenir la informació sol·licitada combinant bases de dades o arxius electrònics i arxius en paper, requerint a més una tasca d'anàlisi o d'interpretació.

- Que la informació sol·licitada correspongui a un lapse temporal molt ampli, de manera que calgui cercar-la entre diversos expedients cronològicament allunyats i fins i tot entre diversos contenidors o àmbits físics d'arxiu de documents.
- Que calgui obtenir la informació sol·licitada d'un nombre molt elevat de documents i d'expedients diferents, especialment si es troben dispersos, bé sigui per raons cronològiques o de qualsevol altra índole.
- Altres indicadors en base als quals es pugui argumentar raonadament que la tasca de cerca i obtenció de la informació sol·licitada no és senzilla.

En qualsevol cas, una tasca complexa d'elaboració o reelaboració de la informació pot ser motiu d'inadmissió d'una sol·licitud d'accés si es compleixen els requisits següents:

- En primer lloc, que l'Administració que l'al·lega l'acrediti de manera suficient. A aquests efectes, no n'hi ha prou amb una al·legació genèrica, sinó que cal demostrar-la fent referència als indicis que poden acreditar-la i a les dades concretes que palesen la seva concurrència. En definitiva, la càrrega de la prova correspon a l'Administració.
- En segon lloc, que els indicis invocats operen en una intensitat suficient per ser realment indicadors de complexitat en la tasca d'elaboració de la informació sol·licitada. En aquest sentit, perquè qualsevol dels indicis citats operi per sí sol com indicador suficient de complexitat, caldrà acreditar-ne una elevada intensitat, mentre que si en concorren dos o més de dos segurament es podrà acreditar la complexitat encara que la seva intensitat no sigui particularment elevada.

Els antecedents 3 i 5.2n, segon incís, resumeixen les raons en base a les quals el decret municipal de denegació parcial de la informació sol·licitada i l'informe de l'Ajuntament elaborat en el marc d'aquesta Reclamació consideren que concorre la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b LTAIPBG. Cal recordar que la informació sol·licitada, i que caldria elaborar, ja que no es trobaria en un document determinat, és la referida a la identificació de la publicació oficial i a les dates de publicació de les convocatòries i de les resolucions d'adjudicació de quinze places de treballador laboral fix, que s'haurien proveït en moments diferents entre començaments dels anys 1990 i l'actualitat. Es valora tot seguit la pertinència i la idoneïtat de les raons al·legades per l'Ajuntament, en relació amb el que s'acaba de dir sobre què s'ha d'entendre per tasques complexes d'elaboració o reelaboració. A tenor dels antecedents citats, serien indicadors de complexitat de la informació que caldria elaborar els següents:

- a. El fet que la informació sol·licitada no forma part de l'expedient de funcionarització, que és l'objecte central de la sol·licitud inicial d'accés, sinó que es troba dispersa entre els diversos expedients de selecció de cadascun dels quinze treballadors laborals implicats. Pel que s'acaba de dir a les consideracions anteriors, aquest no és per sí sol un indicador de complexitat, ja que la circumstància que la informació sol·licitada estigui dispersa entre diversos expedients és un fet que pot entrar dins de la normalitat, si hom té en compte que el dret d'accés ho és a la informació i no als documents o als expedients.
- b. El fet que les dades demanades s'hagin de cercar en un nombre elevat d'expedients, corresponents a un lapse molt ampli de temps. Aquest fet podria ser indicatiu de complexitat si el nombre d'expedients a consultar, a més de separats en el temps, fos realment elevat; en aquest cas, el nombre màxim d'expedients afectats, quinze (que pot ser inferior, ja que no es pot descartar que entre ells hi hagi processos de selecció de més d'un dels treballadors laborals afectats), no sembla que es pugui qualificar de realment elevat, de manera que no constituiria un indicador suficient de requerir-se una feina ingent que coadjuvi significativament a la complexitat de la tasca, fins i tot si els expedients corresponen a diversos anys. Segurament la conclusió seria diferent si el nombre de documents o expedients a consultar fos sensiblement superior, o si les dades que calgués obtenir-ne fossin més complexes que les simples dades de publicació oficial. Per tant, no sembla que per aquests motius es pugui donar aquesta causa d'inadmissió en el cas que ens ocupa.

- c. El fet que els règims de publicació fossin diversos i que els documents específics de publicació no formin part dels expedients respectius. Cal tenir en compte que l'únic que es demana és el nom de la publicació oficial i els seus número i data, no el document de la publicació, i si bé és versemblant que els expedients de selecció dels quinze treballadors laborals no incloguin còpia de la publicitat de les convocatòries i les adjudicacions, no ho és tant que no tinguin referència a les dates i als mitjans de publicació, en la mesura que constitueixen elements essencials per tramitar el procediment respectiu i per acreditar el compliment efectiu de l'ordenament vigent aplicable. Certament, si aquests expedients no contenen les dades citades de publicitat, i cal cercar-les a altres fonts per determinar, llavors l'elaboració de la informació sol·licitada pot esdevenir complexa, però això probablement seria degut a un funcionament deficient en la formació dels expedients o dels arxius municipals (a no ser que s'emparés en les causes i procediments de destrucció d'informació previstes per la normativa arxivística, sobre avaluació i tria de documents), contravenint les responsabilitats establertes pels apartats 2 i 3 de l'article 19 LTAIPBG, i a judici d'aquesta Comissió això no seria causa legítima per limitar o denegar el dret d'accés, tal com ha quedat establert, si bé en relació amb un cas molt més extrem que aquest, per la seva Resolució de 2 de febrer de 2016 de finalització de la Reclamació 28/2015, especialment en el seu FJ 3.

En definitiva, si bé la dispersió de la informació sol·licitada entre diversos expedients, separats en el temps i molts d'ells segurament no informatitzats, poden ser indicadors d'una potencial complexitat en l'elaboració de la informació sol·licitada, el nombre relativament baix d'expedients afectats i la simplicitat i rellevància de la informació demanada són elements que resten complexitat potencial i que porten a la conclusió que no s'ha acreditat suficientment la concurrència de la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b LTAIPBG. En tot cas, si de la deficiència en la formació de determinats expedients o del funcionament dels arxius se'n deriva que l'elaboració de la informació sol·licitada esdevé complexa, perquè no s'hi troba i cal cercar-la en altres fonts, o fins i tot impossible en determinats casos, cal facilitar la que hagi estat senzilla d'obtenir i indicar les causes concretes que comporten la complexitat o impossibilitat d'obtenir i facilitar la resta" (FJ3).

2.3. Notes i esborranys

La Resolució que estima la Reclamació 119/2016, de 28 de setembre de 2016, analitza la causa d'inadmissió de les sol·licituds d'accés a notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic prevista a l'article 29.1.a LTAIPBG, tot establint que no poden ser considerades notes o documents sense rellevància o interès públics el resultat de les inspeccions sanitàries d'establiments públics, concretats en les actes d'inspecció i els seus annexes.

Els arguments s'exposen amb detall en el FJ segon,

"En dos moments diferents de les actuacions referides als antecedents l'ASPB al·lega la concurrència de causes d'inadmissibilitat de la sol·licitud d'informació pública objecte d'aquesta Reclamació. En un primer moment i en relació amb la sol·licitud d'informació formulada el 2 d'octubre de 2015, l'11 de novembre de 2015 l'ASPB manifesta que part de la informació demanada consisteix a notes i altres documents de treball sense rellevància o interès públic (causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.a LTAIPBG). Més endavant, l'informe (i sobretot la seva ampliació) emès a sol·licitud de la GAIP en el marc d'aquest procediment també al·lega la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (si per obtenir la informació demanada cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració). Segons l'informe de l'ASPB, obtenir i facilitar la informació demanada requeriria una tasca complexa d'elaboració i reelaboració no assumible per l'Agència, tenint en compte les altres responsabilitats que ha d'atendre.

Abans d'entrar a valorar la concurrència efectiva de les circumstàncies que justificarien l'aplicació d'aquestes causes d'inadmissibilitat, cal fer dues consideracions formals.

En primer lloc, l'eventual concurrència de causes d'inadmissibilitat s'ha d'invocar en el moment de donar resposta a la sol·licitud presentada, dins del termini de resolució que l'ordenament

jurídic dóna a l'Administració, essent més que qüestionable la seva al·legació *ex post*, un cop ja finalitzat el procediment de sol·licitud d'informació i iniciat el de reclamació. L'article 29.3 LTAIPBG requereix la motivació de les inadmissions, requisit que difícilment es pot complir si s'utilitza la causa d'inadmissibilitat merament per justificar la denegació de l'accés en el procediment de reclamació, quan aquest ja ha finalitzat. Per les mateixes raons, si no s'ha inadmet la sol·licitud d'informació dins del termini establert per l'article 33 LTAIPBG i es produeix silenci administratiu positiu, l'Administració no pot invocar posteriorment una causa d'inadmissibilitat per oposar-la als efectes estimatoris de la inactivitat administrativa (així ho ha entès la GAIP a la seva Resolució de la Reclamació 4/2016, entre altres). Aquestes consideracions venen al cas perquè si bé la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.a és invocada ja en la primera resposta donada per l'ASPB a la persona reclamant, la de l'apartat b del mateix precepte (tasca complexa d'elaboració o reelaboració) no ho és fins a l'informe emès en el marc d'aquest procediment de reclamació, quan el procediment de sol·licitud objecte de la inadmissibilitat ja havia finalitzat, motiu pel qual resulta qüestionable que pugui ser presa vàlidament en consideració.

En segon lloc, l'aplicació de qualsevol causa d'inadmissibilitat ha de ser motivada en atenció a les circumstàncies del cas. No n'hi ha prou amb afirmar la seva concurrència; cal argumentar amb dades i raonaments concrets vinculats al cas que concorre efectivament la causa d'inadmissibilitat invocada. I en aquest expedient l'argumentació vinculada a les circumstàncies del cas és, com a molt, parcial, ja que no es descriuen les característiques de la informació que constituïria notes de treball intern sense rellevància o interès públic (com tampoc no es justifica aquesta manca de rellevància o interès públic), i les raons que s'exposen per acreditar o argumentar que per facilitar la informació requerida cal efectivament una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, a més d'arribar molt tard (ampliació de l'informe), no acaben de concretar la magnitud de la tasca d'elaboració que es requeriria.

En conseqüència, per les raons exposades en els paràgrafs anteriors es fa difícil d'admetre d'entrada la concurrència de les causes d'inadmissibilitat al·legades per l'ASPB. Malgrat això, la GAIP considera que procedeix pronunciar-s'hi també des d'una perspectiva material, i així correspondre adequadament al fet que hagin estat al·legades.

La invocació feta per l'ASPB de la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.a LTAIPBG ("notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic") sembla respondre al fet que la sol·licitud d'informació demana, entre altres objectes, les "raons que justifiquen les notes de cada local"; com ja s'ha avançat en l'anterior FJ, aquesta menció que la persona reclamant fa a "les notes" no es refereix a notes en el sentit d'eventuals anotacions informals, sinó a notes en el sentit de qualificacions. Per tant, si la invocació de la causa d'inadmissibilitat del 29.1.a LTAIPBG obeeix a l'ús d'aquest terme, un cop aclarit el sentit en què és usat deixa de tenir sentit l'al·legació d'inadmissibilitat feta.

Deixant de banda aquestes consideracions terminològiques, està clar que en la informació demanada, determinada per l'FJ anterior, no li pot ser aplicada la condició de notes o altres documents de treball intern sense rellevància o interès públic. Efectivament, si tenim en compte que s'ha reconduït el resultat de les inspeccions i la informació addicional sol·licitats a les actes amb els seus annexes, està clar que aquests documents, per molt informals que siguin (les actes solen ser manuscrites, redactades en el lloc de la inspecció), no són de caràcter intern i tenen evident rellevància i interès públic. No són de caràcter intern, ja que són qualificades com a document públic per l'article 322-4.8 CCC, i se n'ha de lliurar còpia a l'establiment inspeccionat (article 65 de l'Ordenança municipal de 29 d'abril de 2011 i en el mateix sentit el Manual per a l'Inspector de l'ASPB, citat a l'antecedent 7.a). I en la mesura que expressa el grau d'adequació del local inspeccionat als requeriments de salut pública, és indiscutiblement rellevant per a l'interès públic. Per tant, no sembla que es pugui qualificar la informació sol·licitada com a notes de treball o altres documents interns sense rellevància o interès públic, i per tant no hi hauria base material per inadmetre la sol·licitud d'informació per aquest motiu.

La informació demanada és el nom i l'adreça i els resultats (inclosa la informació addicional) de les últimes inspeccions sanitàries i d'higiene fetes a tots i cada un dels bars i restaurants de la ciutat de Barcelona. Sens dubte és una informació voluminosa, però està per veure que

requereixi una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Això dependrà del format en què la persona reclamant vol obtenir aquesta informació i de com la té organitzada l'ASPB. No consta a la documentació aportada a aquesta Reclamació que la persona reclamant hagi demanat que li sigui lliurada en un format determinat; en conseqüència, l'Administració pot limitar-se a lliurar-la en el format que la tingui disponible. El que no ha de fer, en principi, l'ASPB és elaborar informació amb l'únic objecte d'atendre aquesta sol·licitud, ja que el dret d'accés té per objecte la informació existent a mans de l'Administració. Com s'ha dit a l'FJ anterior, si l'ASPB ha traslladat la informació demanada a una base de dades, i aquesta té una configuració adequada per donar-la amb referència singularitzada per a cada establiment, no caldria cap tasca complexa d'elaboració o reelaboració per facilitar-la. De no ser així, i la informació demanada només es pot donar amb l'accés a les actes d'inspecció, aquest format tampoc comporta la necessitat d'elaborar informació, ja que es podria donar la informació desglossada (la llista de locals i les seves adreces, per una banda, i les actes de les inspeccions amb les precaucions assenyalades més endavant, per l'altra), amb l'audiència prèvia del sol·licitant (tal com preveu l'incís final de l'article 29.1.b LTAIPBG). Per tant, no sembla que es pugui inadmetre, almenys d'entrada, la sol·licitud d'informació per aquesta causa. Això no treu, tanmateix, que aquesta causa d'inadmissibilitat pugui operar de límit a determinats formats d'obtenció de la informació sol·licitada, a concretar en la fase d'execució d'aquesta Resolució.

En definitiva, tant per raons formals, com materials, no procedeix aplicar a aquest cas, almenys d'entrada, les causes d'inadmissibilitat dels apartats a i b de l'article 29.1 LTAIPBG" (FJ2).

3. Procediment de sol·licitud d'accés.

Les Reclamacions presentades davant la GAIP han permès fixar criteris en relació amb elements rellevants que afecten el procediment de sol·licitud d'accés.

3.1. Silenci administratiu

La Resolució de la Reclamació 34/2015 analitza l'aplicació de la regla general d'efecte estimeri del silenci en les sol·licituds d'accés, arran de l'aplicació de l'article 35 LTAIPBG, i estableix que l'expectativa de dret generada pel silenci positiu no obsta a l'eventual i posterior aplicació de límits a l'accés si aquests efectivament hi concorren.

El FJ segon s'expressa així:

"La sol·licitud d'informació que inicia el procés que acabarà portant a l'actual Reclamació es va presentar el dia 13 de novembre de 2015. De conformitat amb el previst per l'article 33.1 LTAIPBG, havia de ser resolta com a molt tard el 14 de desembre del mateix any. Atès que la resolució de la Direcció General de la Policia que l'estima parcialment no és dictada fins el 18 de desembre, cal entendre que es va produir silenci administratiu.

Al presentar la seva Reclamació, el 22 de desembre de 2015, la persona sol·licitant al·lega que el sentit d'aquest silenci és positiu, de manera que l'Administració estaria obligada a facilitar-li tota la informació demanada, en execució d'aquesta estimació presumpta de la seva sol·licitud.

Certament, l'article 35.1 LTAIPBG estableix la regla general del silenci administratiu positiu si les sol·licituds d'accés a la informació pública no són resoltes en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva presentació; tanmateix, l'apartat 2 del mateix precepte disposa que "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública".

Per tant, els efectes del silenci administratiu produït degut a la no resolució dins de termini de la sol·licitud que ens ocupa no tenen perquè ser necessàriament estimeris. Ho seran en aquells punts en què no concorrin límits legals a l'accés, en relació amb els quals la Direcció General de la Policia estaria obligada a lliurar la informació sol·licitada i estimada presumptament. Tanmateix, l'Administració no té cap obligació de donar informació afectada per límits legals a l'accés, sinó tot el contrari.

En aquest cas, la resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015 estima només parcialment la sol·licitud d'informació pública, però no motiva la desestimació parcial de la resta d'informació sol·licitada en la concurrència de cap límit legal a l'accés, sinó en el fet que no es tractaria d'informació pública. Davant d'aquesta manca de referències a la concurrència de límits legals a l'accés, és comprensible que la persona sol·licitant estimi, al presentar aquesta Reclamació el 22 de desembre de 2015, que s'havia produït silenci administratiu positiu en relació amb tota la seva sol·licitud.

La concurrència de límits a l'accés, als efectes del previst per l'article 35.2 LTAIPBG, és un fet que, de produir-se, desplega les seves conseqüències amb independència que hagi estat al·legada formalment o no per l'Administració al denegar fora de termini informació obtinguda presumptament per silenci administratiu. Així es desprèn clarament de l'article 35.2 LTAIPBG, segons el qual "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per tenir accés a la informació" pública; l'eficàcia d'aquesta proscripció és independent de si administrativament va ser al·legada en el moment adequat del procediment o no. Hauria estat millor, especialment si tenim en compte la regulació complexa del silenci administratiu feta per l'article 35 LTAIPBG, que la Direcció General de la Policia hagués motivat la seva denegació parcial d'informació del 18 de desembre de 2015 en la concurrència de límits legals a l'accés, ja que d'aquesta manera no hauria contribuït a generar una expectativa de dret de la persona sol·licitant a obtenir tota la informació sol·licitada sobre la base de la seva estimació presumpta per silenci administratiu positiu.

En tot cas, la motivació deficient de la resolució de 18 de desembre de 2015 no treu que en aquest cas puguin concórrer realment límits legals a part de l'accés sol·licitat, com més endavant posarà de manifest la Direcció General de la Policia en el seu informe confegit per a la tramitació d'aquesta Reclamació (antecedent 6), i ratificarà parcialment l'APDCAT (antecedent 8). En conseqüència, l'apreciació de la persona reclamant d'haver obtingut l'estimació presumpta de la informació sol·licitada per silenci administratiu positiu no és aplicable a la informació afectada per límits legals a l'accés, en els termes que concreta el fonament jurídic (FJ) 5. Pels mateixos motius cal rebutjar la primera part de les al·legacions referides a l'antecedent 14.

En relació amb la part de la sol·licitud no afectada per límits legals a l'accés, la seva estimació presumpta per silenci administratiu positiu comporta que, en aplicació de l'article 43.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i del principi general del dret de vinculació de l'Administració als propis actes, la resolució expressa posterior de la Direcció General de la Policia només pot ser confirmatòria d'aquella estimació presumpta. Aquest és un dels motius que fonamenta aquesta Resolució quan ordena la Direcció General de la Policia a lliurar part de la informació denegada per la seva resolució de 18 de desembre de 2015.

Ultra els efectes jurídics comentats al paràgraf anterior, l'estimació presumpta per silenci administratiu positiu també pot generar una obligació específica de la Direcció General de la Policia de lliurar la informació concernida dins del termini de 30 dies (article 36.1 LTAIPBG). Tanmateix, per generar aquesta obligació, cal que la persona sol·licitant, en aplicació de l'article 35.3 LTAIPBG, demani formalment a la mateixa Direcció General el lliurament efectiu de la informació obtinguda presumptament per silenci administratiu positiu, cosa que no consta a l'expedient que hagi fet en aquest cas. Per tant, no es pot acusar a la Direcció General de la Policia de no complir el previst per l'article 36.1 LTAIPBG (fonament 11), si prèviament no se li ha formulat la demanda prevista per l'article 35.3 de la mateixa llei.

Certament, la regulació del silenci positiu feta per l'article 35 LTAIPBG resulta complexa, fins al punt de portar a les persones afectades a conclusions o apreciacions errònies. És per això que aquesta Comissió de Garantia va adoptar el 7 de gener de 2016 uns *Criteris interpretatius sobre reclamació a la GAIP en cas de silenci administratiu*, que relativitzen la transcendència del sentit positiu o negatiu del silenci produït i ofereixen a les persones reclamants la possibilitat de no haver de pronunciar-se sobre els seus efectes quan presenten la seva reclamació davant de l'incompliment administratiu de la seva obligació de resoldre" (FJ2).

4. Obligacions de l'Administració

Diferents resolucions han incidit sobre el lliurament de la informació que ha estat sol·licitada per les persones reclamants. S'assenyalen a continuació aspectes destacats sobre el deure de conservació de la documentació, la gratuïtat de l'accés a la informació, l'oposició per part de terceres persones afectades o afectacions a l'ús i la divulgació de la informació obtinguda:

4.1. Diligència en la tramitació

La Resolució de 13 de gener de 2016 per la qual finalitza amb acord de mediació la Reclamació 21/2015, recorda el deure de diligència en la tramitació de les sol·licituds per part de l'Administració pública i rebateja que una organització interna deficient dels circuits o de la gestió documental puguin oposar-se vàlidament al compliment dels terminis legals fixats per l'LTAIPBG.

Ho estableix en els següents termes El FJ quart:

“El termini legalment fixat (art. 33 LTAIPBG) per a respondre la sol·licitud d'accés a informació pública és d'un mes, prorrogable en 15 dies més en casos de complexitat justificada. Aquest termini legal s'ha depassat molt àmpliament en el cas objecte de reclamació, la resolució expressa de la sol·licitud, que es tenia per presentada l'1 de juliol i que va ser admesa a tràmit el 31 de juliol, no es produeix fins el 18 de desembre.

L'informe emès per l'Ajuntament en relació amb aquesta reclamació justifica aquest retard en la pràctica d'un seguit d'actuacions necessàries per a la satisfacció del dret d'accés. Aquestes actuacions que s'allarguen durant més de cinc mesos i que consten relacionades i annexades a l'informe, resulten ser les pròpies de la petició dels expedients a la Intervenció i al Servei municipal competent.

L'aplicació correcta de les exigències de la Llei aconsellen l'organització de circuits més àgils i eficaços per a la gestió interna documental i la localització i provisió de la informació sol·licitada, que permeti en tot cas la resolució expressa de la sol·licitud dins del termini legal establert a l'art. 33.1 LTAIPBG.

Cal recordar en aquest sentit que la durada extraordinària de la *vacatio legis* de la LTAIPBG, de 6 mesos, tenia per finalitat precisament la de permetre que les administracions i ens obligats per la llei poguessin dur a terme les mesures organitzatives necessàries per a encarar-ne el seu compliment amb garanties. Així s'expressa la Disposició Final Tercera, concretament en el seu apartat 2 pel que fa als ens locals.

En tot cas, la manca de circuits o procediments prou àgils o la deficiència en la gestió documental per part de les administracions no es pot oposar vàlidament al compliment dels terminis legals per a la formalització de l'accés ni a la garantia del seu exercici efectiu” (FJ4).

4.2. Peticions de concreció de les sol·licituds

La GAIP ha instat reiteradament a l'Administració a fer ús de la facultat de sol·licitar la concreció de la sol·licitud d'accés que estableix l'article 28 LTAIPBG quan aquesta sigui imprecisa. Tanmateix, aquesta petició s'ha de fer dins del termini de què disposa l'Administració per resoldre. Entre d'altres, ho recull la Resolució de la Reclamació 143/2016, en el seu FJ segon:

“L'Ajuntament, segons es desprèn de l'Antecedent 7, hauria acordat demanar a la persona reclamant la concreció de la petició per considerar que aquesta seria massa genèrica, atorgant-li amb aquesta finalitat un termini de 10 dies transcorregut el qual el tindria per desistit de la seva pretensió d'accés.

La primera consideració que cal fer és que l'Administració, en la seva pretensió de fer valer la possibilitat que atorga l'article 28 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), de demanar la concreció de la sol·licitud i

arxivar-la si aquesta no es produeix, hauria d'haver estat més diligent i demanar-la dins del termini legal per a resoldre la petició.

Però és que, d'altra banda, la sol·licitud d'informació sembla prou concreta en els termes en què es formula i que es reproduïxen a l'Antecedent 2. L'informe del Secretari interventor en què es fonamenta l'acord de la Junta de Govern, en relació amb la sol·licitud d'accés que ara és objecte de reclamació afirma que, "per part de qui subscriu es considera que aquesta petició té un caràcter abusiu i no respon a la finalitat prevista en la Llei de Transparència. Si bé l'article 18.1.e) de la Llei 19/2013[3] preveu com a causa d'inadmissió les sol·licituds que tinguin caràcter abusiu no justificat en la finalitat de transparència de la llei, la llei catalana 19/2014 preveu que si una sol·licitud d'accés a la informació s'ha sol·licitat en termes imprecisos i massa genèrics, l'Administració ho ha de comunicar al sol·licitant i demanar-li que concreti la informació a la qual vol tenir accés". Introdueix, doncs, l'informe del Secretari interventor la consideració de sol·licitud abusiva i que no respondria a la finalitat prevista a la llei, però no l'argumenta ni la justifica. Tampoc no es justifica la inconcreció que s'atribueix a una sol·licitud que, en la seva literalitat, és clara i no presenta dubtes del seu objecte.

S'infereix de l'informe del Secretari interventor que, més que inconcreta o genèrica, considera la sol·licitud abusiva perquè està formulada en termes generals i referida als 10 anys anteriors. Però el cert és que la sol·licitud està formulada en termes que permeten identificar clarament la pretensió o d'accés, i d'altra banda, formulada com està en relació amb el sòl no urbanitzable del terme municipal de l'Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls, no sembla tampoc que pugui representar un volum d'informació inabastable d'oferir, tot això sense entrar en majors consideracions sobre l'aplicabilitat que pogués tenir al cas una causa d'inadmissibilitat que no recull la llei catalana.

Però el cas és que, quan es produeix el primer pronunciament de l'Ajuntament en relació amb la sol·licitud d'accés en el sentit de considerar la sol·licitud imprecisa i requerir-ne la concreció, han transcorregut sis mesos des de la primera sol·licitud, de 27 de gener, i més de dos mesos des que aquesta informació es va tornar a demanar el 13 de juny. En relació amb totes dues, doncs, quan l'Administració fa ús de la previsió legal de l'article 28 LTAIPBG ja s'havia produït el silenci administratiu, i el sentit del silenci, d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG, és presumiblement estimatori tret que en aquest cas es justifiqués la concurrència d'algun dels límits establerts legalment (art. 35 LTAIPBG).

L'urbanisme és un àmbit on les limitacions a l'accés a la informació han de ser molt restrictives. I això, si més no, perquè la legislació preveu una acció pública que legitima qualsevol persona a exigir davant de l'Administració o dels òrgans judicials l'observança de la legislació urbanística i dels instruments d'ordenació territorial i urbanística (article 12 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, en endavant TRLU). Aquesta legitimació universal a qualsevol persona, sense requerir d'un interès personal o legítim (article 19.1.h de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa) es fonamenta precisament en la consideració que l'interès general emparat per l'acció és l'ordre urbanístic.

En el cas que ens ocupa, a més, es demana accés als expedients d'atorgament de llicències de primera ocupació, rehabilitació o legalització d'obres en sòl no urbanitzable. L'interès general en la protecció del sòl que no té la condició d'urbanitzable és encara major, ja que amb aquesta tipificació la legislació vol atorgar un règim especial de protecció, atenent "la necessitat o la conveniència d'evitar la transformació dels terrenys per protegir-ne l'interès connector, natural, agrari, paisatgístic, forestal o d'un altre tipus", "l'objectiu de garantir la utilització racional del territori i la qualitat de vida, d'acord amb el model de desenvolupament urbanístic sostenible definit per l'article 3 (...)" i el valor agrícola dels terrenys inclosos en indicacions geogràfiques protegides o denominacions d'origen (art. 32 TRLU).

D'altra banda, cal tenir present que l'article 48 TRLU estableix un tràmit d'informació pública en el procediment d'aprovació de projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable, que l'article 49.1 TRLU estén per als projectes de noves activitats i construccions en sòl no urbanitzable.

L'especial protecció que la legislació d'urbanisme atorga als sòls no urbanitzables, juntament amb la consideració d'interès general de l'ordre urbanístic que és darrera de l'acció pública urbanística, i finalment, el fet que la legislació prevegi un tràmit d'informació pública previ a l'autorització d'actuacions en sòl no urbanitzable són elements que fan concloure que hi ha un interès públic en la divulgació de la informació en aquesta matèria, necessària per possibilitar l'acció contra les llicències o actuacions que contravinguin la legislació i l'interès general protegit.

D'altra banda, sembla despendre's d'aquesta i altres reclamacions de la mateixa persona reclamant que l'accés es demana arran que li hagi estat desestimada una actuació en sòl no urbanitzable, tot i que no ho fa constar com a justificació de la reclamació, de manera que aquesta informació que ara reclama li resultaria d'interès per a la defensa dels seus interessos particulars i per a la comprovació de la unitat de criteri seguit per l'Ajuntament en relació amb l'autorització d'obres en sòl no urbanitzable i la constatació que no ha patit un tracte més restrictiu del seu dret com a propietari de sòl no urbanitzable del que haurien obtingut altres propietaris per part del mateix Ajuntament.

Pel que fa a límits que puguin concórrer al cas i que puguin canviar a negatiu el sentit presumptament estimatori del silenci administratiu previst com a règim general per l'LTAIPBG -i malgrat que l'Administració reclamada no n'ha invocat, i menys encara justificat, cap-ponderarem ara si la propietat intel·lectual dels projectes tècnics i la protecció de dades de caràcter personal incloses als expedients ha d'impedir o limitar l'accés reclamat.

Aquesta Comissió ha establert en el seu Dictamen 1/2016, que "la propietat intel·lectual protegeix de l'explotació del bé creat per part de terceres persones; per tant, és compatible amb la consulta o simple ús del bé que no interfereixi amb els drets d'explotació. La propietat intel·lectual no pot operar com a límit a l'accés, sinó com a límit a la seva utilització o explotació per part de la persona sol·licitant. Si tenim en compte que entre els drets d'explotació hi ha la reproducció i l'aprofitament econòmic, el que seria incompatible amb aquest dret seria un accés que comportés reproducció del bé o perjudici pels drets econòmics d'explotació. D'acord amb aquestes consideracions, es pot afirmar que seria clarament incompatible amb els drets d'explotació de la propietat intel·lectual un accés a la informació que comportés la seva reproducció amb finalitats d'aprofitament econòmic. Més dubtes pot comportar una simple reproducció per una sola vegada, sense finalitats d'aprofitament econòmic; en aquests casos la ponderació pot ser més fàcilment favorable a l'accés, especialment si aquest es fonamenta en drets o interessos addicionals al dret d'accés. I és clarament compatible amb el dret de propietat intel·lectual un accés limitat a consulta o vista sense reproducció (vetllant, en aquest darrer cas, per evitar l'ús d'aparells mòbils habituals per fer-ne còpia)"

El format demanat per a l'accés a la informació, de vista o consulta presencial sense còpia, resulta doncs adequat per a la protecció del dret de propietat intel·lectual dels projectes tècnics que es trobin en els expedients als quals es demana l'accés.

Pel que fa a les dades de caràcter personal que s'hi continguin, aquestes poden fer referència a: la identitat de les persones propietàries del sòl no urbanitzable i de les construccions que s'hi hagin fet, i en aquest cas no es pot apreciar un dany derivat directament de l'accés, ja que el registre de la propietat ja difon aquestes dades; poden ser dades merament identificatives relacionades amb el personal de l'administració reclamada que hagi intervingut en l'expedient, i estariem davant del règim general d'accés previst per l'article 24.1 LTAIPBG; o poden ser dades identificatives de les persones autores dels projectes tècnics, en el cas que aquests no estiguin signats per una persona jurídica, com un despatx professional, i en relació amb aquestes dades correspon fer la ponderació prescrita a l'article 24.2 LTAIPBG, el resultat de la qual, pels motius abans exposats, entenem que ha de determinar la prevalença de l'interès públic en la divulgació de la informació i, eventualment, del dret de defensa de la persona reclamant.

Tenint en compte els elements ponderatius anteriorment detallats; considerant que d'acord amb l'article 47 TRLU l'ús del sòl no urbanitzable està molt limitat i que la petició faria referència només als usos d'aquest tipus de sòl relacionats amb les llicències d'obres de primera ocupació, de regularització, rehabilitació o de legalització; vist que d'acord amb l'article 187.3 TRLU els expedients objecte d'aquesta reclamació requereixen de llicència urbanística prèvia i, per tant,

resulta fàcil per a l'Ajuntament identificar els expedients afectats per la sol·licitud d'accés, entenem que s'ha d'estimar l'accés als expedients sol·licitats, tot considerant que la sol·licitud formulada és prou concreta per precisar i delimitar el contingut de la informació que es pretén, i desestimant la consideració de petició abusiva que s'invoca per part de l'Ajuntament, ja que en relació amb les sol·licituds d'accés a informació pública sotmeses a la legislació catalana només es podria invocar caràcter abusiu en cas d'abús de dret justificat en la persecució d'una finalitat il·legítima amb l'accés (la pretensió de paralització dels serveis administratius, o la coacció o pressió indeguda de l'Administració, per exemple. Vegeu, entre d'altres, la Resolució sobre la Reclamació 7/2016), i això no ha estat justificat ni demostrat per l'Administració reclamada, sinó que, ben al contrari, sembla deduir-se d'aquesta i altres reclamacions de la mateixa persona reclamant contra el mateix Ajuntament que l'interès en obtenir la informació guarda relació amb la defensa dels seus drets i interessos legítims." (FJ2)

4.3. Motivació

Les limitacions o desestimacions de sol·licituds d'accés han d'estar motivades suficientment per l'Administració, tant si fan referència al mateix accés com al lliurament material de la informació sol·licitada. La Resolució de 18 de maig de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 18/2016, ho estableix en el seu FJ segon:

"Tal i com s'ha assenyalat a l'antecedent núm. 2, la persona reclamant va demanar, a la seva sol·licitud inicial, no només la informació sobre les subvencions i ajuts concedits a una sèrie d'entitats, sinó també "còpia de tota la documentació presentada durant aquests anys per a les justificacions". Això inclou, per tant, còpia de les factures i rebuts que hagin pogut aportar les entitats per justificar el destí donat a les subvencions i ajuts percebuts.

Tot i que la sol·licitud va ser estimada íntegrament per Resolució de 18 de febrer de 2016 (antecedent núm. 4), el lliurament material de la informació produït per donar compliment a aquesta resolució va ser incomplet en no incloure, sobretot, la còpia de les factures i rebuts existents (antecedent núm. 6). A l'informe jurídic emès pel Departament a petició de la GAIP, aquest es limita a proposar la desestimació de la reclamació en considerar palesa l'existència d'abús de dret per part de la persona reclamant (antecedent núm. 8).

Convé remarcar que no es pot restringir l'accés en la fase de compliment d'una prèvia resolució estimatòria i de lliurament material de la informació sol·licitada. Si l'Administració considera que existeix alguna causa d'inadmissió o límit que pugui justificar una restricció total o parcial de l'accés a la informació sol·licitada, ho ha de motivar degudament a la resolució formal del procediment de sol·licitud (article 34.4 LTAIPBG). Si no ho fa, i estima íntegrament la sol·licitud, com és el cas objecte d'aquesta reclamació, té l'obligació de lliurar la informació sol·licitada, en el format demanat, sense poder impedir l'accés per la via fàctica de lliurar només una part d'aquesta. Tampoc no pot pretendre i justificar la manca de lliurament de la informació a l'informe jurídic emès a petició de la GAIP, durant la tramitació de la reclamació presentada contra el lliurament incomplet de la informació prèviament estimada. La resolució estimatòria d'una sol·licitud d'accés a informació pública és un acte administratiu favorable i, com a tal, només pot ser revocada d'ofici per l'Administració que l'ha dictada observant les estrictes limitacions i garanties pròpies del procediment de revisió d'ofici" (FJ2).

4.4. Deure de conservació de la documentació

La Resolució d'1 de març de 2016, de finalització de la Reclamació 1/2016 dedica el FJ tercer a la importància d'una gestió documental correcta per fer possible materialitzar l'accés a informació pública, en termes similars als que ja va expressar la Comissió en la Resolució de la Reclamació 28/2015. Recorden l'obligació de conservació de la documentació i la responsabilitat de l'Administració en cas de pèrdua o destrucció irregular de documentació administrativa, de conformitat amb la legislació de transparència i la d'arxius i podria ser objecte de sanció administrativa.

La Resolució que resol la Reclamació 28/2015, ho fa en aquests termes en el FJ tercer:

“L'obligació de conservació de la documentació relativa a la selecció del personal dels ens locals

El problema d'aquest cas no és, tanmateix, el reconeixement del dret d'accés (que l'Ajuntament en cap moment no nega, i fins i tot reconeix de manera excessivament àmplia, com s'ha vist), sinó la seva materialització efectiva, que es veu impossibilitada pel fet que l'Administració reclamada no troba els expedients sol·licitats als seus arxius.

Aquest resultat podria obeir a tres raons diverses, amb conseqüències també diverses. La primera seria que no haguessin tingut lloc contractacions per part del municipi en el període considerat. Aquesta hipòtesi comportaria, naturalment, que l'Ajuntament no disposés ni hagués de disposar de la informació pública sol·licitada, i que es complís amb la sol·licitud d'accés constatant simplement la inexistència de contractacions en el referit període i aportant la documentació que ho acredités.

La segona raó podria ser que aquestes contractacions s'haguessin fet correctament, mitjançant els procediments públics i competitius descrits al fonament jurídic anterior, i que la documentació que integrava els expedients s'hagi perdut o destruït. Aquesta pèrdua o destrucció vulneraria tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i podria ser objecte de sanció administrativa.

Segons l'article 19 LTAIPBG, “les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública” (apartat segon) i “han d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat” (apartat tercer). Al seu torn, des de molt abans de la nova llei de transparència, la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix que “totes les administracions i les entitats titulars de documents públics han de disposar d'un únic sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en les fases activa, semiactiva i inactiva i que permeti de complir amb les obligacions de transparència” (article 7.1, en la redacció vigent, després de la darrera reforma de la llei), que “l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius” (article 8) i, sobretot, que “cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària” (article 9). Aquest procediment s'estableix al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents (DAATD), que al seu torn remet a allò que disposin les taules d'accés i avaluació documental aprovades per ordre del conseller de Cultura. Doncs bé, aquestes taules imposen el deure de conservació permanent de bona part dels documents integrants de les sèries documentals relatives als expedients de convocatòries de selecció de personal (Taula 16, DOGC 6966), als expedients de selecció directa de personal al servei de l'Administració (Taula 82, DOGC 2117) i als expedients de personal al servei de l'Administració (Taula 80, DOGC 2117). Fins i tot quan les taules autoritzen la destrucció documental, cal observar les cauteles imposades pels articles 11 i 12 DAATD (destrucció per part de la persona tècnica competent, existència d'un inventari de la documentació a destruir, comunicació de l'eliminació a la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, inclusió al registre de destrucció de documents). Les sancions per vulneració de la Llei d'arxius es regulen als articles 38 i sq. d'aquesta.

La tercera raó que podria explicar que no es trobin els expedients seria que s'haguessin realitzat contractacions, però al marge de les previsions legals abans examinades sobre publicitat i concurrència. Amb independència de les conseqüències jurídiques que aquest fet pugui tenir, i que no correspon a aquesta Comissió determinar ni valorar, es tracta d'un aspecte que el sol·licitant i qualsevol altre ciutadà té dret a saber, en virtut del dret d'accés reconegut per la llei de transparència. Aquest control ciutadà és, precisament, el que persegueix i protegeix la nova llei” (FJ3).

I la Resolució relativa a la Reclamació 1/2016, en els que es transcriuen a continuació:

“El problema d'aquest cas no és, tanmateix, el reconeixement del dret d'accés (que l'Ajuntament en cap moment no nega, com s'ha vist), sinó la seva materialització efectiva, que es veu impossibilitada pel fet que l'Administració reclamada no troba els expedients sol·licitats als seus arxius i només pot lliurar una part de la informació demanada, com va succeir en un supòsit

similar, respecte aquest mateix municipi, resolt recentment per aquesta Comissió (Resolució de la Reclamació 28/2015).

En aquest cas, no hi ha dubte que l'obra s'ha realitzat, i que les factures lliurades cobreixen només una part de les actuacions dutes a terme i del cost total que consta a la liquidació pressupostària de l'any 2007, de manera que hi ha una manca evident d'informació preceptiva. La informació que hauria de tenir l'Ajuntament sobre la construcció del passatge depèn del tipus de procediment d'adjudicació que se seguís per encarregar l'obra. Segons l'Ajuntament, el passatge segurament es va construir mitjançant una sèrie de contractes menors, tot i que no és capaç d'afirmar-ho amb rotunditat atesa la desorganització dels arxius municipals i ha de confiar en les afirmacions fetes pel contractista.

Amb independència de la il·legalitat que podria suposar haver fraccionat l'obra en una sèrie de contractes menors, per tal d'adjudicar-los de forma directa a un mateix contractista i eludir les exigències de publicitat i concurrència previstes per la legislació de contractes (la prohibició de fraccionament fraudulent del contracte està contemplada en l'actualitat a l'article 86.2 TRLCSP i, l'any 2007, a l'article 68.2 TRLCAP), també en el cas dels contractes menors d'obres s'ha de tramitar un mínim expedient administratiu, que comprèn el pressupost de les obres, el projecte de l'obra (quan ho requereixi una norma específica), l'aprovació de la despesa i la factura corresponent (article 56 TRLCAP i, en l'actualitat, article 111 TRLCSP).

Com es va assenyalar a la Resolució sobre la Reclamació 28/2015, la pèrdua o destrucció irregular de documentació administrativa preceptiva com l'apuntada vulnera tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i podria ser objecte de sanció administrativa.

Segons l'article 19 LTAIPBG, "les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública" (apartat segon) i "han d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat" (apartat tercer). Al seu torn, des de molt abans de la nova llei de transparència, la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix que "totes les administracions i les entitats titulars de documents públics han de disposar d'un únic sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en les fases activa, semiactiva i inactiva i que permeti de complir amb les obligacions de transparència" (article 7.1, en la redacció vigent, després de la darrera reforma de la llei), que "l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius" (article 8) i, sobretot, que "cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària" (article 9). Aquest procediment s'estableix al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents (DAATD), que al seu torn remet a allò que disposin les taules d'accés i avaluació documental aprovades per ordre del conseller de Cultura. Doncs bé, aquestes taules imposen el deure de conservació permanent dels expedients de contractació d'obres majors com serien les de construcció d'un nou passatge (Taula 235, DOGC 6966). Fins i tot quan les taules autoritzen la destrucció documental, cal observar les cauteles imposades pels articles 11 i 12 DAATD (destrucció per part de la persona tècnica competent, existència d'un inventari de la documentació a destruir, comunicació de l'eliminació a la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, inclusió al registre de destrucció de documents), cauteles que l'Ajuntament no hauria observat en cas de destruir la documentació d'aquest expedient. Les sancions per vulneració de la Llei d'arxius es regulen als articles 38 i sq. d'aquesta.

A la vista de les greus irregularitats relatives a l'arxiu i la gestió de la documentació municipal palesades per aquesta i altres reclamacions precedents, la GAIP es veu obligada a donar-ne trasllat als òrgans del Departament de Cultura competents per exercir la potestat inspectora i sancionadora en la matèria" (FJ3).

4.5. Lliurament efectiu de la informació

La Resolució de la Reclamació 25/2015 analitza el termini legal aplicable per a l'obligació de lliurament efectiu de la informació per part de l'administració.

Concretament, el FJ cinquè ho fa en els termes següents:

“D'acord amb l'exposat, i considerant que l'Ajuntament declara en el Decret d'alcaldia 9008/2015 la no concurrència de cap límit sobre l'accés ni la presència de dades de caràcter personal a protegir, cal concloure que el silenci administratiu produït el 2 d'agost, va operar en sentit estimatori, d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG, i que l'Ajuntament disposava de 30 dies des que la persona reclamant li va adreçar l'escrit de 7 d'octubre per a fer efectiu el lliurament material de la informació segons estableixen els articles 35.3 i 36.1 LTAIPBG.

Certament, l'Administració pot -i més encara, en té l'obligació- resoldre expressament, encara que sigui extemporàniament i després que hagi operat el silenci, d'acord amb l'article 43.1 i 43.3.a LRJPAC. I, de fet, l'Ajuntament resol extemporàniament en el mateix sentit estimatori del silenci operat d'acord amb l'LTAIPBG. Però la dilació en la resolució expressa per part de l'Administració no pot justificar un retard en l'accés material a la informació per a la persona sol·licitant de l'accés; efectivament, d'acord amb l'article 35.3 LTAIPBG, l'Administració havia d'haver formalitzat l'accés material a la informació sol·licitada abans del 14 de novembre. Enlloc d'això, l'Ajuntament, en el Decret d'alcaldia 9008/2015 de resolució estimatoria de la petició d'accés, de 19 de novembre, es dona trenta dies més per a fer-lo efectiu, imposant així un nou retard en l'exercici del dret d'accés estimat que és conseqüència directa exclusivament de la manca de diligència de l'Administració en resoldre.

Aquest retard en l'accés afectiu a la informació pública no és, doncs, justificable, i ni tan sols és coherent amb la interpretació jurídica que l'Ajuntament defensa en el Decret d'alcaldia 9008/2015 en relació amb l'aplicació de la normativa bàsica estatal enlloc de la legislació catalana. En efecte, el Decret de l'Alcaldia esmentat s'esplaija en proclamar la incapacitat del legislador català per regular de manera diferenciada a com ho fa el legislador estatal qualsevol aspecte bàsic, és a dir, qualsevol llevat, segons enumera el mateix Decret, de la regulació recollida a la llei bàsica estatal als articles 6.2, 9, 10.1 i 10.2, 11, 21.2, 21.3, 25,33 a 39 i DA2. Doncs bé, d'acord amb això, el termini de què disposaria l'Ajuntament, un cop estimada la sol·licitud d'accés, per a fer lliurament efectiu de la informació no podria superar els 10 dies d'acord amb l'article 22.1 de la llei bàsica estatal, aspecte que, segons defensa l'Ajuntament, no podria haver estat modificat pel legislador català. Tanmateix contradient el seu propi argument i el criteri seguit pel que fa al règim del silenci administratiu, l'Ajuntament s'acull en aquest punt a la llei catalana, que ofereix a l'Administració un termini més ampli (trenta dies) que la llei bàsica estatal (deu dies) per a fer efectiu el lliurament de la informació.

Exhaurint fins al límit aquest termini de trenta dies de què es va dotar el mateix Ajuntament per facilitar l'accés material, el dia 18 de desembre de 2015 es va permetre l'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada mitjançant consulta dels expedients a les dependències municipals. Aleshores, la persona reclamant va demanar obtenir-ne una còpia, que l'Ajuntament es va comprometre a lliurar-li en format digital al més aviat possible. No és, però, fins al 12 de gener de 2016 que, segons ens informa l'Ajuntament, va lliurar la còpia digital de la informació sol·licitada a la persona reclamant.

La GAIP lamenta que el debat jurídic sobre l'abast de les bases establertes a la llei estatal, que no correspon plantejar als ens obligats per la LTAIPBG, s'hagi traslladat a la pràctica, en aquest cas, en una aplicació directe i selectiva d'aquells preceptes de la norma estatal que millor afavorien els interessos de l'Administració i pitjor condicions d'accés deixaven per a la persona sol·licitant.

En tot cas, i en relació amb aquest punt que és l'objecte central de la reclamació, la GAIP conclou que la persona reclamant té ple dret a l'accés material i efectiu a la informació sol·licitada, després d'haver-li estat estimat tant per silenci administratiu positiu com per resolució

expressa extemporània, i que se li havia de facilitar amb caràcter immediat i en el format sol·licitat, per les raons que s'acaben d'exposar" (FJ5).

4.6. Lliurament parcial de la informació

La Resolució de la Reclamació 27/2016 incideix en la necessitat que la informació es doni de forma comprensible. En canvi, no es considera lliurament parcial si s'ha lliurat tota la informació de què l'administració disposa, encara que la sol·licitud tingués un objecte més ampli.

El FJ segon ho expressa així:

"El dret de la persona reclamant a accedir a la informació sol·licitada que es troba en poder de l'Ajuntament no ofereix cap mena de dubte. Una de les finalitats principals de la nova regulació de la transparència administrativa és precisament la de permetre que la ciutadania i els mitjans, i no només els seus representants i els òrgans públics competents, controlin la gestió econòmica de les diverses administracions. Això inclou, naturalment, el control de les pèrdues que aquestes puguin tenir, i que s'han d'equilibrar amb els diners dels contribuents. L'article 11.1.c LTAIPBG, en aquest sentit, obliga a donar publicitat activa a "[e]ls comptes anuals complets preceptius i els informes d'auditoria de comptes i de fiscalització dels òrgans de control extern que els hagin emès", i el dret d'accés permet donar un pas més i demanar la documentació que expliqui i justifiqui les xifres que apareixen als referits comptes.

En aquest cas, la persona reclamant accedeix, a través del web de la Sindicatura de Comptes, al quadre resum dels comptes anuals de l'Ajuntament i, en veure que aquests reflecteixen unes pèrdues i despeses extraordinàries elevades per a un municipi de menys de 2.000 habitants (564.059,23 euros), vol obtenir explicacions i sol·licita la documentació que les justifiqui.

Un cop presentada la reclamació davant la GAIP, l'Ajuntament dona satisfacció parcial a la sol·licitud mitjançant el lliurament del compte del resultat economicopatrimonial de l'exercici 2010 i, sobretot, del major de comptes d'aquell exercici, on es descriuen de forma sintètica (amb la brevetat pròpia dels assentaments comptables) els diversos conceptes que integren les referides pèrdues i despeses extraordinàries. L'apuntada brevetat i l'ús d'abreviacions i codis fan, tanmateix, que la informació proporcionada sigui insuficient per tal de satisfer degudament la petició formulada, ja que no queden prou clars quins són els diversos conceptes ni la raó per la qual s'integren al capítol de les pèrdues i despeses extraordinàries. A fi que la transparència i l'accés a la informació pública siguin reals i no merament formals, cal que la informació lliurada sigui comprensible i adequada a la finalitat de la petició formulada. Per això, l'Ajuntament ha de completar la informació facilitada amb una explicació succinta, però suficient i comprensible, dels diversos conceptes i de la raó de la seva inclusió al capítol de les pèrdues i despeses extraordinàries. Aquesta explicació pot tenir lloc de forma oral. A petició de la persona reclamant, caldrà lliurar-li també tota la documentació de suport de cadascun dels conceptes, ja que pot considerar-se inclosa dins la seva sol·licitud inicial d'informació (on es demanava "tota documentació pública [...] que justifiqui l'apartat de pèrdues i despeses extraordinàries dels comptes anuals de l'exercici 2010").

En canvi, com assenyala l'Ajuntament al Decret d'alcaldia núm. 193/2015 (recollit a l'antecedent núm. 7), no li és exigible el lliurament d'una documentació que no existeix, i que a la sol·licitud es demana només en termes hipotètics (en el cas que "els hagin emès"), com són els informes d'auditoria de comptes i de fiscalització dels òrgans de control extern sobre els comptes municipals de l'exercici 2010. Al web de la Sindicatura de Comptes no consta que aquest organisme hagi realitzat cap informe sobre l'Ajuntament de Seròs, i segons l'Ajuntament no s'ha efectuat -ni s'ha d'efectuar- cap informe d'auditoria de comptes d'aquell exercici (FJ2)".

5. Procediment de reclamació davant la GAIP

A l'Índex analític doctrinal es citen, sota aquest epígraf, un seguit de resolucions que han incidit especialment en els aspectes formals i objectius que determinen l'admissibilitat de les reclamacions

per part de la Comissió. Així s'estableix el principi de congruència entre la informació que ha estat sol·licitada davant l'administració i l'objecte de la reclamació davant la GAIP (per exemple, a la Resolució de la Reclamació 18/2016); la necessitat que quedi acreditada l'existència d'una sol·licitud prèvia abans de reclamar a la Comissió (Resolució que finalitza la Reclamació 64/2016); o bé el compliment del termini per reclamar previst a la Llei (Resolució de la Reclamació 10/2016).

Transcrivim aquí els fonaments jurídics que s'han pronunciat sobre altres aspectes rellevants del procediment davant la GAIP.

5.1. Duplicitat de procediments de revisió

La Resolució de la Reclamació 151/2016, en el seu FJ primer, estableix la inadmissió d'una Reclamació davant la GAIP si s'està tramitant simultàniament un recurs potestatiu de reposició contra la desestimació de la sol·licitud d'accés. En el mateix sentit es va pronunciar la Resolució 130/2016 i pels mateixos arguments, tot i que en aquell cas la interposició de recurs de reposició va ser posterior a la presentació de reclamació davant la GAIP.

Els raonaments jurídics es troben en el FJ primer:

"D'acord amb l'antecedent 3, resulta acreditat que la persona reclamant hauria presentat la reclamació havent presentat també un recurs de reposició contra la desestimació de la seva sol·licitud d'accés a informació pública que encara no hauria estat resolt ni exhaurit el termini per fer-ho.

Es produeix, doncs, una duplicitat de procediments de revisió incoats en relació amb la mateixa sol·licitud d'accés a informació pública i amb la mateixa pretensió que resulta contrària a l'ordenament jurídic, ja que, en la mesura que la Reclamació davant la GAIP és equivalent a un recurs administratiu, resulta d'aplicació la prohibició d'interposar simultàniament dos recursos administratius en relació amb el mateix objecte legalment establert amb la única excepció del recurs extraordinari de revisió, segons que es desprèn d'una interpretació sistemàtica dels articles 109. 114.1, 115.2, 116.1 i 117.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). Així mateix, resulta aplicable a les reclamacions davant la GAIP, per analogia, la prohibició que estableix l'article 116.2 LRJPAC de presentar recurs contenciós administratiu si prèviament s'ha presentat un recurs potestatiu de reposició mentre aquest no hagi estat resolt.

La concurrència d'un recurs potestatiu de reposició i d'una Reclamació davant la GAIP s'ha de resoldre amb la inadmissió d'aquesta darrera, tenint en compte que la desestimació del recurs de reposició pot ser objecte de Reclamació davant la GAIP, tal i com es disposa en els articles 39.1 y 42.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) y considerant que, mentre no s'hagi resolt el recurs potestatiu de reposició, no existeix una decisió última de l'Administració reclamada en relació amb la sol·licitud d'informació que hagi de ser objecte de revisió per la GAIP.

D'acord amb els preceptes citats, el Manual de Reclamacions de la GAIP disposa al seu apartat 2.1 que no es poden impulsar al mateix temps més d'una via de reclamació o recurs en relació amb una mateixa sol·licitud d'informació, i l'apartat 11 estableix que el termini per presentar una Reclamació davant la GAIP és d'un mes des que ha estat notificada la desestimació del recurs de reposició.

D'acord amb això, la reclamació ha de ser inadmesa per prematura, en haver estat presentada abans de la desestimació del recurs potestatiu de reposició presentat simultàniament amb el mateix objecte" (FJ1).

5.2. Reclamacions contra la manca de lliurament de la informació

La Resolució de 18 de maig de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 18/2016, en el FJ primer declara la competència de la Comissió respecte les reclamacions que s'interposen no contra la desestimació, sinó contra la manca de lliurament material de la informació:

“La GAIP és competent per conèixer d'aquesta reclamació, en tenir per objecte el lliurament incomplet d'informació pública per part del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya. L'Administració de la Generalitat es troba sotmesa íntegrament a l'LTAIPBG i les resolucions expressives o presumptes que dicti sobre les sol·licituds d'accés a informació pública que se li adrecin poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la GAIP (articles 3.1.a i 39.1 LTAIPBG).

Tot i que, en aquest cas, la reclamació no s'interposi contra la resolució formal –estimatòria– de la sol·licitud d'informació presentada, sinó contra l'acte material posterior de lliurament (incomplet) de la informació, aquesta Comissió és competent per atendre-la, ja que altrament s'arribaria al resultat absurd de posar a disposició de la ciutadania el mecanisme gratuït de garantia davant la GAIP quan l'Administració denegues formalment el dret d'accés, o quan no s'hi pronunciés en el termini establert (silenci administratiu), però no quan l'estimés i incomplís, a continuació, l'obligació de lliurament material, en el termini de trenta dies, que imposa l'article 36.1 LTAIPBG. No tindria sentit donar un tractament pitjor a les persones afavorides per una resolució formal estimatòria, obligant-les a acudir directament als tribunals de l'ordre contenciós administratiu per obtenir l'accés efectiu a la informació sol·licitada. Així ho ha entès aquesta Comissió als apartats 4.d i 5.c del seu Manual de reclamació, assignant un caràcter preferent a aquestes reclamacions” (FJ1).

5.3. Oposició de terceres persones afectades

En la Resolució de la Reclamació 75/2016 es fa constar que les al·legacions formulades per terceres persones afectades en el tràmit de trasllat no són vinculants per a la GAIP, però poden influir o fins i tot determinar la seva Resolució en la mesura en què permetin aflorar dades noves o argumentacions que facilitin apreciar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o que facin variar la ponderació dels drets i interessos en joc. Per contra, les al·legacions que expressen simplement l'oposició a l'accés formulada com a simple declaració de voluntat, sense aportar cap dada ni cap argumentació jurídica de pes per evitar la difusió de la informació sol·licitada, no poden tenir efectes impeditius de l'accés ni evitar l'eficàcia immediata de les resolucions estimatòries de la Comissió. Pel que fa a la demora en el lliurament de la informació en el cas de Resolucions estimatòries de l'Administració havent-se formulat oposició de terceres persones afectades prevista a l'article 34.3 LTAIPBG, es planteja si les Resolucions de la GAIP ha d'aplicar-la, i si bé en algunes de les seves primeres Resolucions la GAIP, sense estar-hi obligada va adoptar aquesta cautela per a Reclamacions respecte de les quals s'havia manifestat l'oposició de persones afectades al lliurament de les dades demanades (entre altres, la relativa a la Reclamació 34/2015) la GAIP varia el criteri a la llum de l'experiència posterior, que ha demostrat que aquesta mesura ha estat excessiva, en perjudici del dret d'accés

Ho assenyala així el FJ cinquè:

“En segon lloc, queda palès en els antecedents que al tramitar la sol·licitud d'informació pública la DGP n'hauria donat trasllat a les persones afectades i l'hauria sotmès a informe de l'APDCAT, una còpia del qual és aportada per la Reclamació. Atès que a l'expedient de la Reclamació consta aquest informe, i que el contingut de les al·legacions formulades és reflectit per ell i per la resolució de la DGP objecte d'aquesta Reclamació, i tenint en compte també que des d'aleshores no hi ha constància de fets nous que incideixin en aquest cas, la GAIP considera que no és necessària una altra consulta a les persones afectades, ni un informe addicional de l'APDCAT, amb el benentès que aquesta Comissió de Garantia té en compte al fer la seva Resolució tant l'informe de l'APDCAT, com les referències que aquest informe i la resolució de la DGP fan a les al·legacions formulades per deu de les persones afectades.

En tercer lloc, en relació amb la queixa manifestada per l'entitat reclamant (antecedent 6), en el sentit que al traslladar la Reclamació a les persones afectades no s'hauria informat de la seva identitat, cal indicar que l'article 31.3 LTAIPBG deixa expressament com a opcional aquesta informació, i cal entendre que la DGP ha estat prudent al no desvetllar-la. Tanmateix, si bé aquesta actitud és recomanable quan qui sol·licita l'accés és una persona física (per tal d'evitar d'aquesta manera l'exposició innecessària de les seves dades personals), quan el sol·licita una

entitat representativa d'interessos col·lectius pot ser aconsellable precisament el contrari, i donar a les persones afectades més informació al efectes d'exercir el seu dret a participar en el procediment.

En quart lloc, es constata que la resolució de la DGP objecte d'aquesta Reclamació, en aplicació del previst per l'article 34.3 LTAIPBG, i donat que algunes de les persones afectades s'haurien oposat, per raons de seguretat i de protecció de la seva intimitat, al lliurament de la informació demanada, decideix demorar-lo al decurs dels terminis d'impugnació, fins a l'assoliment de fermesa de la citada resolució (com a mínim, dos mesos). Sense qüestionar la raó de ser d'aquesta precaució, cal assenyalar que només està justificada si la informació que l'Administració té previst de lliurar perjudica els drets o interessos de les persones que han manifestat la seva oposició; en aquest cas, la resolució de la sol·licitud d'informació denega precisament la informació demanada que podria perjudicar la intimitat o la seguretat de les persones que han al·legat; en aquestes circumstàncies, aplicar la demora prevista per l'article 34.3 LTAIPBG suposa un perjudici per al dret d'accés a la informació pública, sense cap raó material que el justifiqui. Es tracta, per tant, d'una demora jurídicament improcedent, que hauria de cessar de manera immediata.

Finalment, cal plantejar-se també si aquesta Resolució de la GAIP ha d'aplicar la demora de l'article 34.3 LTAIPBG, atès que reconeix a l'entitat reclamant el dret a obtenir informació sobre la qual algunes persones afectades haurien manifestat la seva oposició a què fos difosa. Si bé en algunes de les seves primeres Resolucions la GAIP, sense estar-hi obligada (ja que l'article 34.3 afecta les resolucions de les sol·licituds d'informació, no les de les reclamacions a la GAIP, que es regeixen per l'article 42 LTAIPBG), va adoptar aquesta cautela per a Reclamacions respecte de les quals s'havia manifestat l'oposició de persones afectades al lliurament de les dades demanades (entre altres, la relativa a la Reclamació 34/2015), l'experiència posterior ha demostrat que aquesta mesura ha estat excessiva, en perjudici del dret d'accés, de manera que les resolucions més recents que es pronuncien sobre aquesta qüestió (entre altres, les relatives a les Reclamacions 17/2016, 39/2016, 42/2016 i 58/2016) coincideixen a assenyalar que l'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a les resolucions de la GAIP, ni afecta la seva eficàcia immediata, i que si bé aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc, si l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica de pes per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni per impedir l'accés ni per evitar l'eficàcia immediata de les resolucions de la GAIP.

En aquest cas, les dades demanades que poden causar perjudici a les persones afectades (els noms de les que es troben en situació d'excedència, serveis especials o suspensió) són denegades, de manera que no té sentit una eventual oposició a la Resolució per aquesta causa. La resta de dades, llevat del nom i cognoms i de l'horari assignat al lloc de treball, ja varen ser difoses per la Resolució de la Reclamació 34/2015, sense que cap de les persones que s'hi varen oposar amb les seves al·legacions (i que són les mateixes afectades per aquesta Reclamació) hi acabés plantejant cap mena de recurs jurisdiccional. La de l'horari és una dada objectiva del lloc de treball, més que una dada personal, i la del nom i cognoms s'ha de qualificar d'informació merament nominativa directament relacionada amb l'organització de l'Administració, que com a criteri general s'ha de lliurar tret que, excepcionalment, concorri alguna circumstància que porti a la prevalença de la seva protecció (article 24.1 LTAIPBG); les circumstàncies que podrien dur a la protecció del nom o de l'horari, i que són les que podrien justificar que s'adoptés per la mateixa GAIP una mesura preventiva de demora de l'execució de la seva Resolució, s'han de referir a situacions singulars, d'una o unes determinades persones, en relació amb les quals la difusió del fet que són membres de l'escala de suport del CME o que segueixen un determinat horari pugui posar-les en una situació excepcional i singular de risc personal, més enllà del general compartit per tot el col·lectiu. De les al·legacions formulades no es desprèn en absolut aquesta circumstància, de manera que la GAIP no atribueix efectes especials a l'oposició manifestada per elles" (FJ5).

6. Elements relacionats amb l'accés

6.1. Ús i divulgació de la informació obtinguda

En relació amb l'ús i la divulgació que pugui dur a terme la persona reclamant de la informació obtinguda la Resolució relativa a la Reclamació 228/2016 admet que, si bé amb caràcter general, la informació obtinguda en exercici del dret d'accés a la informació pública ha de poder ser difosa lliurement per les persones que l'han aconseguida, en el cas d'informacions obtingudes per sol·licitants que ostenten una posició especialment reforçada en l'exercici del dret d'accés (com ara persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb la informació continguda en el respectiu expedient; o regidors o regidores, en relació amb la informació del respectiu ajuntament; o representants sindicals, en relació amb la informació relacionada amb la seva tasca representativa), al marge de la qual no l'haurien obtingut, és legítim requerir que no la difonguin. Un altre cas en que podria estar justificat limitar la difusió de la informació a la qual s'ha accedit és el d'informació pública afectada per drets de propietat intel·lectual o industrial, a fi de no vulnerar els drets legítims d'explotació.

S'argumenta així, el FJ cinquè:

“Segons l'antecedent 8 la persona reclamant, invocant l'article 16 LTAIPBG (relatiu a la reutilització de la informació pública) demana que la GAIP es pronunciï sobre el manifestat pel CSP per tal prohibir-li de difondre la informació obtinguda en el marc d'aquesta Reclamació i de la corresponent sol·licitud d'informació.

Amb caràcter general, la informació obtinguda en exercici del dret d'accés a la informació pública ha de poder ser difosa lliurement per les persones que l'han aconseguida; no només això, sinó que l'article 16 LTAIPBG obliga les administracions a lliurar-la en format reutilitzable, precisament per facilitar el seu aprofitament i la seva eventual difusió.

El règim general indicat no treu, tanmateix, que en determinats casos es pugui limitar la divulgació de la informació obtinguda en exercici del dret d'accés, en la mesura que les circumstàncies ho justifiquin. Seria el cas d'informacions obtingudes per sol·licitants que ostenten una posició especialment reforçada en l'exercici del dret d'accés (com ara persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb la informació continguda en el respectiu expedient; o regidors o regidores, en relació amb la informació del respectiu ajuntament; o representants sindicals, en relació amb la informació relacionada amb la seva tasca representativa), al marge de la qual no podrien obtenir-la; en aquests casos, si una persona ha obtingut informació pública que no és a l'abast de la ciutadania en general, es legítim requerir-la que no la difongui. Un altre cas seria el d'informació pública afectada per drets de propietat intel·lectual o industrial, a la que podria estar justificat donar-hi accés i limitar-ne la difusió, a fi de no vulnerar els drets legítims d'explotació.

En aquest cas no es dona cap de les circumstàncies esmentades al paràgraf anterior, de manera que no sembla que hi pugui haver causa legítima per limitar la difusió de la informació obtinguda sobre la base d'aquesta Reclamació i de la sol·licitud d'accés de la que deriva. El fet que aquesta informació contingui dades personals (que de fet no les conté directament, ja que només dona la retribució del càrrec, no de la persona que l'ostenta) no comporta que no es puguin difondre, ja que si es poden lliurar a la persona reclamant, que no ha fet constar cap circumstància especial per obtenir-les, res deu impedir que les puguin conèixer altres persones. A més, si aquestes dades tenen la consideració de retribucions de càrrecs directius, segons l'article 11.1.b LTAIPBG haurien de ser objecte de publicitat activa, accessibles per tant per qualsevol persona sense necessitat de demanar-les. En aquestes circumstàncies, no es pot limitar la difusió que pugui fer-ne la persona reclamant” (FJ5).

6.2. Gratuïtat de l'accés a la informació pública

En relació amb l'exigència legal de gratuïtat de l'accés a la informació pública, la Resolució de 5 de maig de 2016 d'estimació de la Reclamació 15/2016 declara la inaplicabilitat de taxes municipals per a l'elaboració d'informes a sol·licituds d'accés a informació pública, per bé que requereixin una certa elaboració i la Resolució de la Reclamació 27/2015 ordena la devolució d'una taxa impròpiament cobrada.

La primera ho fa en els següents termes a fonament jurídic segon:

“El règim general de l'accés a la informació pública és gratuït. Així ho disposa l'article 37 LTAIPBG, que limita la imposició d'una contraprestació econòmica al cas que la informació hagi de ser objecte de còpia o transposada a un format diferent de l'original, i encara així estableix que no es pot excedir del cost real de l'operació. De la seva banda, l'article 78.2.d LTAIPBG tipifica com a falta greu condicionar l'accés a la informació al pagament d'una contraprestació en els supòsits d'accés gratuït, que, com s'ha vist, són tots els que no comportin còpia o transposició a un format diferent que justifiqui la repercussió del cost de l'operació. D'acord amb això, l'Ajuntament no pot condicionar l'accés a la informació sol·licitada a la liquidació d'una taxa prevista per la normativa municipal per al cas d'expedició d'informes tècnics.

L'Ajuntament de Begues justifica la seva actuació en el fet que la persona reclamant no demana accedir a documents preexistents, sinó que demana una informació que li requereix “recerca de dades de l'empresa gestora del centre i de diferents expedients municipals d'intervenció i serveis territorials”, la qual cosa ha suposat que el tècnic municipal li hagi “dedicat bastant de temps”.

La primera consideració que és obligat fer davant d'aquestes al·legacions de la secretària accidental és que el dret d'accés –que com ja hem vist, és gratuït– no es pot limitar ni condicionar als documents preexistents, sinó que es predica de tota la informació (per tant, documents i també dades) que l'administració hagi elaborat o que tingui en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions (art. 2.b LTAIPBG). Per tant, les dades sol·licitades, incloses les relatives a l'activitat enregistrada pel centre, en la mesura en què és un centre de titularitat municipal, fins i tot en el cas que la seva gestió estigui externalitzada, constitueix informació pública sobre la qual es pot exercir el dret d'accés de manera gratuïta. Així es desprèn de l'article 3.2 LTAIPBG quan estableix l'obligació de “les persones i entitats privades (...) d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió dels serveis i la percepció de fons públics”.

És cert que l'LTAIPBG preveu que l'administració pugui inadmetre les sol·licituds d'accés a informació quan aquestes li imposin una tasca complexa d'elaboració o de reelaboració (article 29.1.b), però d'això no es pot deduir que sempre que calgui una tasca d'elaboració de la informació es pugui limitar o desestimar l'accés. Les sol·licituds d'informació pública que no suposin la consulta d'un document prèviament elaborat o existent als arxius municipals comportaran sempre una tasca d'elaboració per part de l'administració, que aquesta haurà d'assumir com a obligació imposada per l'LTAIPBG tret dels casos en què aquesta tasca d'elaboració o de reelaboració sigui complexa i així ho al·legui i justifiqui l'Administració. Aquesta complexitat no queda acreditada per la simple afirmació feta en el sentit que una persona tècnica hi hagi destinat “bastant de temps” com argumenta l'Ajuntament, sinó que es refereix a una complexitat tècnica que caldria en tot cas justificar abastament en la resolució d'inadmissió si fos invocada. Però el cert és que l'Ajuntament no va inadmetre la sol·licitud invocant la complexitat de la tasca d'elaboració de la informació, i a més, la seva inactivitat en relació amb la persona reclamant va provocar que hagi operat el silenci administratiu i, per tant, ja no sigui oposable la inadmissió davant l'estimació de la sol·licitud produïda en no concórrer, com admet l'Ajuntament en el seu informe, cap límit o afectació de drets de terceres persones.

D'acord amb l'exposat, la taxa prevista per l'ordenança fiscal municipal per elaboració d'informes tècnics no és d'aplicació ni exigible a aquest cas i, en conseqüència, la informació, que ja ha estat elaborada per l'ajuntament, s'ha de lliurar gratuïtament” (FJ2).

I la Resolució de la Reclamació 37/2015, en el fonament jurídic tercer, que es transcriu a continuació:

La documentació no li ha estat lliurada a la persona reclamant en el format sol·licitat amb caràcter preferent (en suport electrònic, per correu electrònic), sinó en paper, en mà, previ pagament de la taxa corresponent per l'expedició de les fotocòpies (decrets d'alcaldia núm. 169 i 193/2015).

L'article 34.4.c LTAIPBG obliga a motivar el lliurament de la informació en un format diferent al demanat, i l'article 36.2 LTAIPBG estableix una sèrie de casos

taxats que poden justificar el subministrament en un format diferent. L'Ajuntament no ha motivat perquè opta per un format diferent de lliurament, i a la vista de les circumstàncies del cas no sembla que concorri cap de les causes justificatives de l'article 36.2.

L'Ajuntament va trametre a la GAIP, per correu electrònic, la documentació que dona satisfacció parcial a la sol·licitud el mateix dia en què es dictava el decret d'alcaldia que disposava el seu lliurament a la persona reclamant, de manera que, quan aquesta va passar a recollir-la, l'Ajuntament ja la tenia en suport electrònic i no li hauria costat res trametre-li per correu electrònic, com havia demanat a la seva sol·licitud. Això no només li hauria estalviat haver-se de desplaçar a l'ajuntament per recollir la documentació, sinó haver de pagar la taxa corresponent, atès que segons l'article 37.1 LTAIPBG "[l]'accés a la informació pública és gratuït si les dades [...] existeixen en format electrònic, cas en el qual han d'ésser lliurades per correu electrònic".

En tractar-se, per tant, d'una taxa que ha estat exigida i percebuda indegudament per part de l'Ajuntament, aquest n'ha de retornar l'import a la persona reclamant, que tenia dret, ateses les circumstàncies, a rebre-la gratuïtament per correu electrònic, com era la seva preferència.

També se li ha de retornar l'import de la taxa pagada per a l'obtenció de la informació lliurada inicialment (l'informe d'intervenció relatiu a la liquidació del pressupost municipal de l'exercici 2010 al qual es fa referència a l'antecedent núm. 4), atès que no es tractava de la documentació requerida i no va donar cap satisfacció a la sol·licitud d'accés.

Restringir l'exigència de contraprestació, encara que sigui molt baixa i no excedeixi el cost de l'operació (com ha succeït en aquest cas i exigeix l'article 37.2 LTAIPBG), als supòsits legalment previstos, és important per no desincentivar l'exercici del dret d'accés. Així ho subratlla l'article 78.2.f LTAIPBG, quan tipifica com a infracció greu "[c]ondicionar l'accés a la informació al pagament d'una contraprestació en els supòsits d'accés gratuït" (FJ3).

6.3. Forma o format de lliurament de la Informació

La Resolució de 18 d'agost de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 134/2016, en el seu FJ tercer, analitza l'alternativa a la forma o format d'accés de la informació sol·licitat:

"En diverses de les sol·licituds d'informació que són objecte d'aquesta Reclamació es plantegen qüestions relatives a la forma o format en què es materialitza l'accés a la informació sol·licitada. Concretament, les lletres d, e i f fan referència a què s'hauria canviat la sol·licitud inicial de còpia de la informació a la de consulta dels expedients, si bé en dates separades per a cada un d'ells, petició aquesta darrera que l'Ajuntament refusaria, amb l'argument que si amb un dia no és suficient, l'entitat sol·licitant podria fer una nova sol·licitud.

La persona sol·licitant té dret a fixar el format amb què vol rebre la informació sol·licitada, si bé l'Administració, dins d'un determinats límits o requisits (que hi hagi alternatives més econòmiques, per exemple), pot subministrar-la en un format diferent al sol·licitat (article 36 LTAIPBG).

En un sentit ampli, l'obtenció de còpies és un format d'accés a la informació pública demanada, com també ho és la consulta dels expedients. La primera és més costosa, però l'Administració pot exigir la corresponent contraprestació econòmica; en canvi, la consulta ha de ser en tot cas gratuïta (article 37 LTAIPBG). És normal que la consulta es faci sota la supervisió d'algun empleat de l'Administració, als efectes de poder vetllar per la integritat de la documentació

consultada; tenint això en compte, concertar dates i hores diverses de consulta té un cost més elevat per a l'Administració que concertar una única cita per consultar diversos expedients, que tenen objectes similars (obres) i han estat demanats la mateixa data per la mateixa persona sol·licitant. Per tant, tot que l'Ajuntament no ho argumenta explícitament, es donaria la circumstància de l'article 36.2.a LTAIPBG, d'existència d'una alternativa més econòmica per accedir a les dades que la demanada per la persona sol·licitant (una única cita per als diversos expedients, en comptes de cites diferents per a cada un d'ells), que justificaria la determinació municipal d'aquesta forma d'accés; tanmateix, el mateix precepte citat requereix que el format imposat per l'Administració no pot dificultar l'accés a les dades per a la persona sol·licitant, de manera que si no fos suficient una única cita, l'Ajuntament n'hauria de facilitar una altra d'addicional, sense necessitat d'haver de cursar una nova sol·licitud d'accés" (FJ3).

7. Límits al dret d'accés

A l'Índex analític doctrinal es pot consultar una relació més detallada de resolucions en les què s'ha avaluat l'aplicació de límits legalment establerts a l'accés. En aquesta part, es transcriuen alguns dels fonaments jurídics en els que es concreta la formulació de criteri doctrinal en relació amb el perjudici per a interessos econòmics i comercials, l'accés relatiu a informació sobre infraccions i sancions i l'aplicació del límit per perjudici a la seguretat pública.

7.1. Confidencialitat

La Resolució de la Reclamació 68/2016 desestima l'aplicació d'un règim de confidencialitat sobre informació si aquest caràcter confidencial no ha estat declarat per una norma amb rang de llei. En la mateixa línia s'expressa la Resolució de la Reclamació 123/2016:

"El mateix dret de defensa de les persones interessades a què s'ha fet referència en el fonament jurídic anterior justifica també l'accés de la persona reclamant a l'algorisme matemàtic sol·licitat.

Un algorisme o algorithme, com a "procediment de càlcul que consisteix a acomplir un seguit ordenat i finit d'instruccions amb unes dades especificades per tal d'arribar a la solució del problema plantejat" o "conjunt finit de regles que, aplicades de manera ordenada, permeten la resolució sistemàtica d'un problema, el qual s'utilitza com a punt de partida en programació informàtica" (en les dues definicions que en dóna el Termcat aplicables a aquest cas), no deixa de ser un tipus d'informació, expressat habitualment en llenguatge matemàtic o informàtic (tot i que els algorismes també es poden expressar de moltes altres maneres, incloent els diagrames de flux, el pseudocodi i el propi llenguatge natural), que, en la mesura que es trobi en poder de l'Administració, constitueix informació pública als efectes de l'article 2.b LTAIPBG. L'article 19.1 LTAIPBG confirma aquesta noció àmplia d'informació pública quan disposa que "el dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en què aquesta informació hagi estat elaborada o en què es conservi". El mateix es desprèn de l'article 13 de l'LTAIPBG, quan estableix que "s'entenen per informació pública els continguts o documents, sigui quin sigui el seu format o suport, que estiguin en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagin estat elaborats o adquirits en l'exercici de les seves funcions".

Com a informació pública, és plenament accessible per la ciutadania, llevat que concorri algun dels límits taxats previstos per la legislació de transparència, concurrència que ha de ser motivada degudament per l'Administració (articles 20 i 34.4 LTAIPBG).

En el cas objecte d'aquesta reclamació, l'algorisme al qual es vol tenir accés té un paper destacat en la designació dels membres dels diversos tribunals correctors de les PAU, en constituir el punt de partida del programa informàtic emprat per determinar la seva composició a partir del número "llavor" extret per sorteig. Segons l'explicació detallada oferta pel Consell Interuniversitari a petició d'aquesta Comissió (antecedents 9 i 12), l'algorisme seria imprescindible per garantir la proporció entre homes i dones i entre professors universitaris i de batxillerat que exigeix, com s'ha vist abans, el Reial decret 1892/2008. Després de rebre's les sol·licituds dels diversos aspirants i de validar-les (un cop comprovat que compleixin els requisits mínims exigits a tots els

participants), la Comissió Coordinadora de les PAU efectua el sorteig d'un número de quatre xifres que actua com a número "llavor" i que serveix per ordenar les diverses sol·licituds: els candidats que tinguin assignat el número més proper a aquest número llavor seran els primers que integraran els diversos tribunals. Tanmateix, atès que s'han de complir els requisits de proporció de gènere i de tipus de professors abans examinats, i que sol haver-hi força més sol·licituds de professors de batxillerat que d'universitat, cal que un programa informàtic, a partir de l'algoritme sol·licitat, recorri la llista de sorteig de professorat tantes vegades com sigui necessari fins cobrir totes les necessitats de professors existents a cada seu i matèria. L'algoritme sol·licitat ordenaria tot aquest procés automatitzat, i que seguiria basant-se en l'aleatorietat derivada del sorteig del número llavor, ja que els candidats amb el número més proper a aquest són sempre els primers en ser seleccionats pel programa.

El Consell Interuniversitari, a la seva resolució denegatòria, fonamenta la negativa a concedir accés a aquest algoritme amb l'argument que "la difusió d'aquesta informació podria alterar el funcionament del procés de selecció del professorat participant en la correcció de les Proves d'Accés a la Universitat". Aquest risc d'alteració porta el Consell a invocar el límit de la "garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió" previst a l'article 14.1.k LTAIPBGE. Tanmateix, a la resposta a la petició d'aclariment formulada per aquesta Comissió (antecedents 9 i 12), matisa la seva anterior oposició i la restringeix només a l'accés al codi font del programa informàtic que implementa l'esmentat algoritme. En aquesta resposta no s'oposa al lliurament a la persona reclamant de la descripció de l'algoritme en llenguatge natural (en paraules), descripció que el propi Consell trasllada a la GAIP a petició d'aquesta i que permet entendre fàcilment el seu funcionament.

Als efectes de la resolució d'aquesta reclamació és important distingir l'algoritme matemàtic, que és allò que sol·licita la persona reclamant, del codi font del programa informàtic que l'implementa. Com s'ha assenyalat, l'algoritme, com a conjunt de passos que s'han de seguir per resoldre adequadament el problema plantejat, pot ser expressat en paraules (llenguatge natural), com fa el Consell a les explicacions donades a aquesta Comissió, o, per a major precisió (per tal d'evitar les ambigüitats del llenguatge natural), en llenguatge matemàtic. En els casos en què, com succeeix en la designació dels tribunals correctors de les PAU, l'aplicació de l'algoritme és complexa atès el gran nombre de variables existents (milers de candidats presentats, gran nombre de matèries i de seus, percentatges mínims requerits d'homes, dones, de professors universitaris i de batxillerat –cadascun d'ells amb preferències diverses de seus i matèries–, prioritat dels candidats que tinguin assignat un número més proper al número llavor extret per sorteig –llevat dels presidents i sotscoordinadors, que són designats directament–, necessitats de professorat que varien cada any en funció del nombre d'alumnes), i on resulta necessari utilitzar la potència de càlcul d'una computadora, cal traduir aquest algoritme matemàtic a llenguatge informàtic per tal que la computadora (mitjançant el programa informàtic corresponent) el pugui entendre i implementar degudament. El codi font seria el conjunt d'instruccions escrites –en el llenguatge de programació que correspongui– del programa informàtic emprat per implementar l'algoritme.

De la sol·licitud es desprèn que la persona reclamant no vol accedir al codi font del programa informàtic emprat pel Consell Interuniversitari per designar els membres dels tribunals correctors de les PAU, sinó a "l'algoritme matemàtic que condiciona l'ordre de posicions en els tribunals correctors de les PAU a partir de la llavor extreta per sorteig".

En el cas que el Consell disposi de l'algoritme en llenguatge matemàtic, li ha de facilitar a la persona reclamant, ja que no s'ha invocat cap límit que permeti denegar-lo. El límit al·legat de l'article 14.1.k LTAIPBGE només és aplicable, a Catalunya, quan el secret o la confidencialitat en el procediment en qüestió tramitat per l'Administració sigui establert per una norma amb rang de llei (article 21.1.c LTAIPBG, que recull així expressament una exigència d'habilitació legislativa específica que autors destacats consideren també implícita en la formulació del límit de la llei bàsica estatal, i que no fa més que acotar un límit pensat sobretot per protegir els interessos de l'Administració), i no hi ha cap norma amb rang de llei que estableixi la confidencialitat del procediment de selecció dels membres dels tribunals correctors de les PAU.

D'altra banda, no s'entén com l'accés a l'algoritme matemàtic que serveix de punt de partida del programa informàtic que implementa el procés pot afectar negativament el funcionament d'aquest. Com s'ha vist, el resultat del procediment ve determinat per un sorteig entre tots els aspirants que reuneixin els requisits mínims establerts, i en el qual només cal observar els requeriments de paritat entre homes i dones i de percentatges mínims de professors universitaris i de batxillerat establerts pel Reial decret 1892/2008. L'algoritme, com s'ha vist, s'ha de limitar i es limita a recollir i aplicar aquestes variables (i les altres abans esmentades), que són reglades i no confereixen cap marge de discrecionalitat, de manera que no es veu quin interès hi pot haver en ocultar-lo i mantenir-lo confidencial. En canvi, sí existeix un interès públic i privat –dels interessats– evident en poder comprovar que l'algoritme que guia tot el procés està correctament dissenyat per tal de garantir la igualtat de tots els participants en el procés selectiu.

El Consell Interuniversitari no ha al·legat altres possibles límits eventualment invocables, com el relatiu als drets de propietat intel·lectual o industrial (article 21.1.g LTAIPBG). Tanmateix, atesa la finalitat de control de la petició d'accés, sembla prudent restringir l'accés a aquesta finalitat i no permetre la difusió o utilització de l'algoritme sense l'autorització expressa del Consell Interuniversitari o de qui, eventualment, ostenti la titularitat del dret de propietat immaterial en qüestió.

Per tot l'exposat, s'ha de declarar el dret de la persona reclamant a que li sigui facilitat l'algoritme matemàtic sol·licitat, en format PDF i per correu electrònic, tal com va demanar. En el cas que el Consell Interuniversitari no disposi de l'algoritme en llenguatge matemàtic, cal que lliuri a la persona reclamant la descripció de l'algoritme en llenguatge natural que ha estat tramesa a aquesta Comissió durant la tramitació de la reclamació" (FJ3).

7.2. Drets econòmics i comercials i altres drets privats

La Resolució que estima la Reclamació 119/2016, de 28 de setembre de 2016, en el FJ cinquè, analitza aquest límit, previst a la Llei estatal de transparència, accés a la informació i bon govern, i la seva aplicació a les sol·licituds que es regeixen per la Llei catalana:

"Una de les raons esmentades per l'informe emès per l'ASPB en el marc d'aquest procediment per justificar la denegació de la informació singularitzada demanada per la persona reclamant és que "en aquest àmbit existeixen drets comercials i de tercers que cal respectar" i que "la informació sol·licitada podria afectar drets i interessos de terceres persones ... (i) no s'ha realitzat el tràmit de trasllat de la sol·licitud d'accés a aquestes persones establert en l'article 31" LTAIPBG. Malgrat la manca d'argumentació d'aquestes consideracions, que per sí sola podria dur a descartar-les per justificar l'aplicació de límits a l'accés, com s'ha posat de manifest en l'FJ anterior, es valora tot seguit la seva aplicabilitat al cas que ens ocupa.

L'article 21 LTAIPBG no conté cap referència als drets comercials com a possibles límits al dret d'accés a la informació pública. Tanmateix, l'article 14.1.h LTAIPBGE inclou entre els possibles límits legals al dret d'accés a la informació pública "els interessos econòmics i comercials". El Dictamen de la GAIP 1/2016 ha argumentat l'aplicació a Catalunya dels límits al dret d'accés a la informació pública establerts per la legislació bàsica, quan aquests límits protegeixen drets i interessos privats afectats per l'exercici del dret d'accés a la informació pública, malgrat que la legislació catalana no se'n faci ressò. Cal valorar, per tant, si la informació sol·licitada per la persona reclamant suposa un perjudici per a interessos econòmics i comercials, que justifiqui limitar-ne l'accés.

Certament, es pot suposar que la difusió de controls o inspeccions que posen en relleu l'eventual incompliment dels requeriments de salut públic per part d'un establiment determinat pot perjudicar els seus interessos econòmics i comercials, ja que això els donaria mala reputació i en conseqüència hi hauria moltes possibilitats que els potencials clients que se'n assabentin optessin per un establiment diferent. Sense necessitat d'argumentar-ho més, es pot afirmar que la divulgació de resultats d'inspecció negatius segurament perjudicarà els interessos econòmics i comercials dels establiments afectats. El que no està clar és que aquesta constatació hagi de dur

a limitar l'accés a aquesta informació amb la finalitat de protegir els interessos econòmics i comercials dels establiments afectats.

En primer lloc, és qüestionable que mereixin protecció interessos econòmics i comercials que es fonamenten en l'incompliment de prescripcions determinades per l'ordenament jurídic. Tot i que no ho diu explícitament l'article 14.1.h LTAIPBGE, cal suposar que els interessos econòmics i comercials que protegeix, fins al punt d'admetre, en ares seves, la restricció del dret d'accés a la informació pública, han de ser legítims, i com a mínim s'ha de posar en dubte que ho siguin els que deriven dels incompliments de la normativa sanitària i d'higiene que poden dur a inspeccions negatives que poden perjudicar-los.

En segon lloc, si bé és cert que la divulgació dels resultats de les inspeccions pot perjudicar els interessos econòmics i comercials dels establiments que obtenen valoracions negatives en els procediments d'inspecció i control, aquest mateix fet afavoreix els que les obtenen positives, ja que incrementen la confiança dels consumidors envers ells. Així mateix, també és probable que aquesta divulgació sigui en benefici del sector de la restauració en general, ja que una major transparència en aquest àmbit probablement aniria en benefici de la seguretat i confiança dels seus clients.

Per tant, si bé no es pot desconèixer que l'eventual difusió dels resultats dels controls i inspeccions de salut pública pot perjudicar els interessos econòmics i comercials dels bars i restaurants de Barcelona presumptament incomplidors de la normativa vigent, aquest perjudici és relatiu i resulta més de l'actitud negligent o poc curosa dels establiments afectats que de la difusió de la informació demanada. En aquestes circumstàncies, és més que dubtós que l'eventual aplicació d'aquest límit al cas que ens ocupa s'adeqüi als criteris de proporcionalitat requerits per l'article 22.1 LTAIPBG.

Per una altra banda, i com ja s'ha apuntat a l'inici d'aquest FJ, l'informe de l'ASPB també assenyalava que la informació sol·licitada podria afectar drets i interessos de terceres persones i que no s'ha realitzat el tràmit de trasllat de la sol·licitud d'accés establert per l'article 31 LTAIPBG. Els drets de terceres persones afectades, que eventualment han de ser tinguts en compte als efectes de limitar el dret d'accés a la informació pública, només poden ser els previstos amb aquesta finalitat per l'LTAIPBG o altres lleis, sempre que siguin aplicables al cas, és a dir, els interessos econòmics i comercials que s'acaben d'analitzar i, si s'escau, les dades personals, que són valorades per l'FJ següent.

Pel que fa al tràmit de trasllat de la sol·licitud d'informació, al tenir aquesta un caràcter molt massiu (són milers els bars i restaurants que hi ha a la ciutat de Barcelona) i ser per aquest motiu materialment impossible de practicar el trasllat dins dels terminis previstos legalment per resoldre les reclamacions davant la GAIP, aquesta Comissió va substituir el trasllat singularitzat per una consulta a les principals entitats representatives del sector (antecedent 15), que s'han limitat a fer una consideració general sobre la necessitat de guardar equilibri entre el dret d'accés a la informació pública i la protecció de les dades personals afectades, sense oposar-se al lliurament de la informació demanada.

En conclusió, si bé en aquest cas pot concórrer el límit legal a l'accés de l'article 14.1.h LTAIPBGE (els interessos econòmics i comercials), per les raons exposades als paràgrafs anteriors, cal suposar que l'afectació d'aquests interessos seria com a molt relativa i, a més, s'ha donat trasllat d'aquesta Reclamació a les entitats representatives del sector, sense que hagin manifestat la seva oposició.

Per contra, la difusió de la informació demanada, a més de servir a l'interès públic de la transparència i al dret d'accés a la informació pública, ho és en aplicació del principi general d'accés a la informació sobre les activitats de control de les autoritats competents sobre aliments i la seva eficàcia, establert per l'article 7 del Reglament CE 882/2004 i seria també favorable a la salut pública i als drets dels consumidors i usuaris, en la mesura que tindrien elements objectius per escollir opcions de consum de serveis de restauració més adequades des del punt de vista de la salut pública, estimulants de retruc una major cura de bars i restaurants en el compliment d'aquesta normativa. A més a més, la divulgació de la informació sol·licitada també contribuiria a facilitar el control de l'activitat inspectora de l'Administració, cosa que sens dubte constitueix un

objecte d'interès públic. Es pot afirmar, per tant, que concorren en aquest cas concret interessos públics superiors (la salut pública i els drets dels consumidors i usuaris, a més del control de l'activitat inspectora de l'Administració) que justifiquen l'accés a la informació (accés requerit també en atenció a criteris jurídics generals establerts pel dret comunitari), per damunt del privat (i relatiu) dels interessos econòmics i comercials, de manera que, en aplicació de l'article 22.1 LTAIPBG, caldria resoldre a favor de l'accés a la informació demanada" (FJ5).

7.3. Igualtat de les parts en processos judicials

La Resolució de la Reclamació 31/2015, en el seu FJ segon, desestima l'aplicació d'aquest límit a l'accés a informació prèvia al procés judicial:

"El motiu al·legat per la Universitat de Barcelona per denegar l'accés de la persona reclamant a "una còpia de la relació de llocs de treball (RLT) del personal docent i investigador (PDI) de la UB relativa als anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015" i a un "certificat que acrediti el número de baixes de tot el personal docent i investigador fix de la UB, és a dir, personal funcionari i laboral, relativa als anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015" és la concurrència del límit previst per l'article 14.1.f LTAIPBG, és a dir: la igualtat de les parts en els processos judicials.

Els fonaments de dret de la resolució de la UB que denega l'accés manifesten textualment el següent: "Aquesta acció (facilitar l'accés indicat al paràgraf anterior) significaria un perjudici per a la igualtat de les parts en els processos judicials (i concretament en el Procediment Abreujat número 237/2015-B que es segueix davant el Jutjat del Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona), que no ha estimat la petició de prova sol·licitada per ...(el nom de la persona reclamant)". I afegeix: "S'ha ponderat adequadament la proporcionalitat en la limitació aplicada, de conformitat amb l'article 22 LTAIPBG, per quan resulta que el lliurament dels documents demanats als punts 2.1 i 2.2 de la petició col·locaria a ...(el nom de la persona reclamant) en una situació de preeminència i, per tant, de manca d'igualtat en el Procediment que es segueix en el Jutjat de referència". La invocació del límit de la igualtat entre les parts ha de ser analitzada a un doble nivell: el de la significació general d'aquest límit (ja que és la primera vegada que s'al·lega en un procediment davant de la GAIP), per una banda, i el de la seva aplicabilitat a aquest cas, per l'altra.

Pel que fa a la significació general del límit, cal tenir en compte que l'article 21.1.d) LTAIPBG és tributari de l'article 3.1.i) del Conveni número 205 del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics (2009), que inclou entre els interessos que poden justificar límits legals a l'accés als documents públics "la igualtat de les parts en els procediments judicials i l'administració eficaç de la justícia". Segons la Memòria explicativa del propi Consell d'Europa, aquest límit, que deriva de l'article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans (garantia del dret a un judici just) i que pretén assegurar la igualtat de les parts en els processos judicials tant a nivell nacional com davant de tribunals internacionals, significa que les autoritats poden impedir l'accés d'altres persones a un document que hagi estat elaborat expressament per a un procés judicial, en interès d'una de les parts, essent en tot cas un requisit per poder al·legar aquest límit que el document sol·licitat hagi estat creat expressament per al procés judicial com a tal. En definitiva, es tracta d'impedir, per exemple, que la documentació elaborada o obtinguda per l'advocat d'una de les parts en benefici del seu client, i lliurada a aquests efectes al tribunal, moment a partir del qual es pot qualificar d'informació pública, hagi de ser posada a disposició de la part contrària en aplicació del dret d'accés a la informació pública. En tot cas, el límit del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials no seria aplicable si la informació sol·licitada ha estat elaborada o existeix al marge del procediment judicial, i és fins i tot prèvia a la seva iniciació.

Tenint en compte la significació general que cal donar al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials, està clar que no procedeix la seva aplicació al cas que és objecte d'aquesta resolució, ja que la informació sol·licitada (RLT i baixes laborals de diversos anys) existeix des de molt abans de la presentació del recurs contenciós administratiu citat més amunt, i en absolut ha estat elaborada expressament als efectes d'aquest procés.

La fonamentació jurídica de la denegació de l'accés també fa referència, com es pot comprovar a la cita textual reproduïda als paràgrafs anteriors, a què el Jutjat Contenciós número 13 de Barcelona no hauria estimat la petició de prova de la persona reclamant, que en part tenia per objecte d'obtenir la mateixa informació sol·licitada en exercici del dret d'accés. Si bé aquest fet sembla ser cert, no ho és menys que la desestimació judicial de la prova indicada no té cap rellevància en relació amb el dret d'accés, ja que els documents que integren l'expedient (antecedent 6) acrediten que va ser deguda a l'aplicació del principi processal d'unitat d'acte, propi dels procediments abreujats, i no a cap consideració sobre si la persona reclamant tenia o no el dret d'accedir a la informació per ella sol·licitada.

Com a conseqüència de les anteriors consideracions, cal descartar la concurrència del límit de l'article 21.1.d LTAIPBG (principi d'igualtat de les parts en els processos judicials). Així mateix, la GAIP tampoc aprecia, d'ofici, la concurrència de cap altre límit legal a l'accés a la informació (és més: en el cas de les RLT no només no les afecta cap límit legal a l'accés, sinó que l'article 9.1 LTAIPBG n'estableix l'obligació de la seva publicació a títol de publicitat activa). Per tant, atès que la documentació sol·licitada té la condició d'informació pública, procedeix resoldre estimant la part de la reclamació tractada en aquest FJ" (FJ2).

7.4. Drets de propietat intel·lectual i industrial

La Resolució de la Reclamació 17/2016 avalua l'aplicació d'aquest límit en l'accés a Plans docents. Ho fa en el seu FJ cinquè, en aquests termes:

"Un altre dels motius adduïts per l'Assessoria jurídica de la Universitat per justificar la limitació a l'accés sol·licitat, concretament la negativa a lliurar còpia de determinats documents, és que "hi ha determinats documents, com és el cas del Pla docent, etc., que són treballs originals, l'obtenció de la còpia del qual no aporta informació addicional al possible recurrent (sí es permet la seva vista i prendre notes) i, pel contrari, pot suposar riscos d'apropiació o mal ús dels quals, si bé la UB no en seria responsable, considerem apropiat evitar qualsevol inconvenient". Cal valorar fins a quin punt l'aplicació d'aquest límit al dret d'accés al cas que ens ocupa és jurídicament correcte, ateses les determinacions dels articles 20, 21 i 22 LTAIPBG.

És cert que un dels límits que segons l'article 21 LTAIPBG es poden aplicar al dret d'accés és el relatiu als drets de propietat intel·lectual (apartat 1.g); tot i que aquest dret no és citat explícitament per l'Assessoria jurídica de la Universitat, la seva invocació és implícita a la referència al caràcter de treballs originals que tenen determinats documents sol·licitats, i així cal admetre-ho de conformitat amb el caràcter informal de bona part de la documentació d'aquest expedient (FJ 3). Atesa la invocació d'aquest límit al dret d'accés, cal valorar fins a quin punt la seva aplicació al cas que ens ocupa s'ajusta al previst pels articles 20 i 22 LTAIPBG.

En primer lloc, i pel que fa a la concurrència del límit, és cert que part de la documentació sol·licitada (singularment, els Plans docents) és un treball original dels autors respectius, protegit en conseqüència pel seu dret a la propietat intel·lectual, que podria resultar lesionat per la seva difusió o reproducció. Tanmateix, el perjudici tangible ocasionat a aquest dret pel sol fet de lliurar a la persona reclamant una única còpia del Pla és ínfim; de fet, el que més sembla preocupar a l'Assessoria jurídica de la Universitat en aquest punt són els riscos d'apropiació o mal ús que pot obrir el fet de facilitar la còpia, i no la còpia en sí. Aquests riscos remetent no tant a un dany efectiu, sinó a una possibilitat merament hipotètica, que esdevindria només en el cas que la persona a qui s'atorga l'accés amb el lliurament d'una còpia en fes un mal ús (cal recordar en aquest punt la Sentència del Tribunal Suprem citada en el Fonament jurídic anterior, que en un cas similar al que ara ens ocupa declara que no es pot limitar el dret a obtenir còpia de documents públics només sobre la base de presumir el mal ús o conducta antijurídica de què poden ser objecte).

D'acord amb el criteri del test del dany, un dret reconegut legalment amb aquesta finalitat pot ser un límit eficaç al dret d'accés en la mesura que l'exercici d'aquest pugui ocasionar al dret en qüestió un dany efectiu i tangible; la mera possibilitat hipotètica del dany afebleix l'eficàcia del

límit, i més encara si, com és el cas que ens ocupa, hi ha manera de prevenir l'hipotètic mal ús de la informació sol·licitada (que és precisament el que podria ocasionar el dany) sense necessitat de limitar o restringir el dret d'accés, com ara advertint a la persona a qui es lliura la còpia que aquesta és únicament per al seu ús personal, que no pot reproduir-la ni difondre-la i que si ho fa infringiria el dret de la propietat intel·lectual i hauria d'afrontar la corresponent responsabilitat.

En segon lloc, i en allò que respecta al perjudici ocasionat al dret d'accés pel fet d'atorgar només vista i consulta de determinats documents, negant-ne la còpia, cal valorar si s'ajusta a la realitat l'apreciació de l'Assessoria Jurídica de la Universitat, en el sentit que la còpia no aportaria informació addicional respecte de la que es podria obtenir amb la vista i la possibilitat de prendre'n notes. El Pla docent és un document que pot ser molt extens i de contingut variat i complex; la seva defensa, per una altra banda, és l'únic criteri específic que es va tenir en compte a la prova B del procés selectiu del cas que ens ocupa. Ateses aquestes extensió, complexitat i transcendència del Pla docent, certament no és el mateix haver d'analitzar-lo i prendre'n nota a una oficina de la Universitat, sota la mirada d'un funcionari o una funcionària que el custòdia, que poder concentrar-s'hi amb tranquil·litat en un entorn més favorable. En conseqüència, l'obtenció d'una còpia sí que aporta més a la persona interessada que la mera possibilitat de consultar el document a les dependències universitàries.

Tot i que l'exercici del dret d'accés a la informació pública no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma (article 18 LTAIP), si l'accés a la informació pública en el cas concret es justifica en un interès públic o privat que pugui ser superior al fi que persegueix el límit aplicable a l'accés, llavors pot prevaldre el dret d'accés damunt del límit aplicable (article 22.1 LTAIPBG). En aquest cas, l'exercici del dret d'accés es justifica expressament en el dret de defensa de la persona interessada, que podria haver resultat lesionat pel fet de no poder disposar en les condicions més adequades de tota la documentació necessària per argumentar degudament la defensa dels seus interessos. Amb caràcter més general, també s'empara en la condició jurídica d'interessada en el procediment que té la persona sol·licitant de la informació, i en aquesta qualitat l'article 35 LRJPAC li reconeix el dret a obtenir còpia dels documents de l'expedient.

A més a més, en aquest cas el dret d'accés també serveix a la finalitat d'interès general de contribuir a fer efectius i garantir els principis de transparència, concurrència, mèrit i capacitat en els processos d'accés als llocs de treball del sector públic. Amb independència de si cal donar o no publicitat o accés general a tota la documentació produïda en aquests procediments, per mor d'evitar una sobreexposició de les dades personals afectades, està clar que la mera possibilitat del ple accés de les persones interessades pot contribuir decisivament a l'efectivitat dels principis esmentats.

L'aplicació a aquest cas del principi de proporcionalitat requerit per l'article 22.1 LTAIPBG, tenint per una banda una sol·licitud d'accés justificada en la condició de persona interessada en un procediment administratiu i en l'exercici del dret de defensa, que es podria veure afectat si no es faciliten les còpies demanades, que serveix també a la finalitat de fer efectius els principis de mèrit i capacitat en l'accés als llocs de treball del sector públic, i per l'altre un dret de propietat intel·lectual que només hipotèticament podria patir una situació de risc (evitable substancialment amb els corresponents advertiments de responsabilitat), porta clarament a concloure la prevalença del dret d'accés, en el format sol·licitat per la persona reclamant. Aquesta conclusió, a més a més, es reforça encara més si tenim en compte que l'article 20.2 LTAIPBG estableix que les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret" (FJ5).

7.5. Infraccions i sancions

La Resolució de la Reclamació 119/2016, en el FJ quart, estableix que aquest límit s'ha d'aplicar restrictivament als casos en què la investigació d'infraccions o el procediment sancionador es puguin veure afectats negativament per l'accés:

“L'article 21.1.b LTAIPBG inclou a la llista dels límits legals que poden justificar la denegació o la restricció d'informació pública el fet que el seu coneixement o la seva divulgació pugui comportar un perjudici per a “la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries”. El bé jurídic protegit per aquest límit no són els drets o interessos de les persones investigades (que, si s'escau, serien protegits per l'incís final de l'article 23 LTAIPBG o per allò a què es refereix l'FJ següent), sinó les activitats administratives d'investigació o sanció de les infraccions.

En aquest cas, tot i que s'ha insistit a l'FJ 1 que la informació demanada és el resultat de les inspeccions, i que aquestes constitueixen un procediment diferent del sancionador, també és cert que entre les funcions dels serveis d'inspecció hi ha les d'investigar irregularitats i determinar-ne responsabilitats i de col·laborar en els procediments administratius sancionadors (article 322-1 CCC). Per tant, no es pot descartar que entre la informació demanada (resultats de les inspeccions) hi hagi dades relatives a la investigació d'infraccions administratives, ja sigui prèviament a l'inici d'un eventual procediment sancionador, o bé en el marc d'aquest. Tenint això en compte, cal valorar si procedeix aplicar a aquests casos el límit de l'article 21.1.b LTAIPBG.

Com ja s'ha posat de manifest per aquesta Comissió de Garantia (Dictamen 1/2016, apartat 2), segons la Memòria del Conveni del Consell d'Europa per a l'Accés als Documents Públics (CEADP), aquest límit (que, com s'ha dit, té la finalitat de protegir les funcions administratives d'investigació i sanció, i no els drets i interessos de les persones investigades, que són protegits per altres límits diferents de la mateixa legislació de transparència) té la finalitat d'evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, destruir proves o sostreure els delinqüents de l'acció de la justícia. Caldrà tenir en compte, per tant, si la divulgació del resultat de les investigacions pot posar a mans de les persones investigades informació que els ajudi a entorpir la investigació o el procediment sancionador i a defugir de les seves responsabilitats. Així mateix, i en una perspectiva més formal, per aplicar aquest límit no n'hi hauria prou amb invocar-lo i acreditar-ne la concurrència, sinó que també caldria demostrar o raonar que l'accés sol·licitat pot perjudicar els fins que s'acaben de citar. A la vista d'aquestes consideracions, cal descartar l'aplicació d'aquest límit al cas que ens ocupa, pels motius següents.

En primer lloc, perquè en els procediments d'inspecció les actes i informes del personal d'inspecció són comunicats a les persones inspeccionades, tal com ho requereix l'article 65 de l'Ordenança municipal de 29 d'abril de 2011, citada més amunt, segons el qual “s'ha de lliurar còpia de l'acta a l'establiment objecte de l'actuació inspectora”. Per tant, si el que es tracta és d'evitar que el coneixement o la divulgació de la informació perjudiqui la investigació o sanció de les infraccions, en aquest cas no hi ha cap possibilitat que això passi, ja que els eventualment presumptes infractors (les persones titulars dels establiments inspeccionats) ja són coneixedors de la informació sol·licitada, perquè aquesta mateixa informació (els resultats de la inspecció, que són el contingut de la corresponent acta, tal com s'ha acreditat a l'FJ 1) els fou donada al finalitzar la inspecció. No sembla, per tant, que la divulgació de la informació demanada, que ja és coneguda per les persones afectades, pugui tenir cap incidència en l'eficàcia dels procediments d'investigació o sanció d'infraccions que es puguin obrir.

En segon lloc, perquè l'ASPB invoca aquest límit sense argumentar fins a quin punt el lliurament de la informació sol·licitada podria perjudicar els béns jurídics protegits per l'article 21.1.b. Les úniques consideracions que fa per justificar-lo (apartat segon.III del seu informe ampliat) no posen de manifest les causes per les quals la divulgació de la informació demanada podria perjudicar el procediment d'inspecció o de sanció, sinó més aviat l'eventual afectació d'interessos de terceres persones per actuacions futures que, per tant, no formen part de l'acta. No es compleixen, per tant, els requisits establerts pels apartats 2 (“les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia”) i 3 (“per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar

degudament les causes que en fonamenten l'aplicació") de l'article 20 LTAIPBG, motiu pel qual també procediria descartar l'aplicació d'aquest límit.

Ultra les anteriors consideracions, també convé valorar si és aplicable a aquest cas l'article 14.1.g de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), segons el qual el dret d'accés a la informació pública pot ser limitat si l'accés demanat suposa un perjudici per a "les funcions administratives de vigilància, inspecció i control". Al menys d'entrada, podria semblar que la invocació, degudament motivada i argumentada, d'aquest precepte podria justificar la denegació de la informació demanada, ja que el seu objecte és precisament el de mantenir la reserva sobre el desenvolupament de les funcions administratives d'inspecció i control.

Tanmateix, cal descartar també l'aplicació d'aquest límit al cas que ens ocupa, per la mateixa raó que ha portat als paràgrafs anteriors al primer motiu d'inaplicació del límit de l'article 21.1.b LTAIPBG: la finalitat d'aquests preceptes és protegir l'exercici de les funcions administratives concernides (en el del 14.1.g LTAIPBGE, les de vigilància, inspecció i control) i evitar que les persones investigades puguin eludir-les; si tenim en compte que la informació demanada, com s'ha argumentat anteriorment, ja és a mans de les persones inspeccionades, és del tot irrellevant per a l'exercici d'aquestes funcions administratives que, a més a més, es posi també a mans de la persona reclamant.

En conseqüència, no procedeix aplicar a aquest cas el límit a l'accés establert per l'article 21.1.b LTAIPBG, ni tampoc procediria, cas que es plantegés, l'aplicació del que estableix l'article 14.1.g LTAIPBGE" (FJ4).

La Resolució 70/2016, al FJ segon, estima l'accés de la persona interessada al procediment d'investigació per activitats molestes iniciats arran de la seva denúncia:

"Com s'ha vist als antecedents, la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament que li informi per escrit de les actuacions que ha dut a terme en relació amb la queixa presentada per aquella respecte una activitat molesta –suposadament de bar amb reservats annexos per a l'exercici de la prostitució– realitzada sense llicència a l'edifici on viu.

S'ha de reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a aquesta informació, que li concerneix directament i que ha de poder obtenir per tal d'emprendre les accions que consideri oportunes en defensa dels seus drets i interessos. No s'hi poden oposar límits dels articles 21, 23 i 24 LTAIPBG, ja que no es demanen dades personals ni es posa en risc (sinó que, al contrari, es pretén impulsar) la investigació o la sanció de les possibles infraccions administratives que s'hagin comès (article 21.1.b LTAIPBG). I res no impedeix que els denunciants emprin la via del dret d'accés de la legislació de transparència per tal de conèixer les actuacions realitzades per l'Administració arran de la denúncia.

Així ho reconeix el propi Ajuntament al lliurar de forma extemporània part de la informació sol·licitada (antecedent 5) i al admetre, a l'informe específic emès durant la tramitació d'aquesta reclamació (antecedent 6), que s'ha de concedir l'accés demanat.

Cal, tanmateix, completar la informació lliurada a la persona reclamant amb la indicació per escrit de les actuacions realitzades per altres departaments de l'Ajuntament diversos de l'Oficina Tècnica (en particular, per les dutes a terme per la Policia Local). A la seva sol·licitud, la persona reclamant demana que se li informi per escrit de les "actuacions [que] s'han pres al respecte des de l'ajuntament", i l'informe notificat el 2 de juny només detalla les realitzades pel Departament d'Oficina Tècnica, sense especificar, en particular, les dutes a terme per la Policia Local des que se li trasllada l'expedient a principis de 2016. En cas que no consti que s'hagi realitzat cap actuació ulterior, s'ha d'indicar per escrit" (FJ2).

De la seva banda, la Resolució de les Reclamacions 78/2016, 116/2016, 117/2016 i 118/2016, presentades per un grup municipal aborden un altre aspecte relacionat amb les infraccions i sancions: l'afectació que pot tenir en la protecció de les dades personals l'accés a la identificació de les persones contra els quals s'ha obert l'expedient sancionador i al motiu pel qual han estat sancionats. Tot i que la informació relativa a la identificació de les persones físiques hauria de ser desestimada en

cas que l'accés fos reclamat per un ciutadà per imperatiu de l'article 23 LTAIPBG, que no permet fer cap mena de ponderació amb eventuais interessos públics o privats favorables a l'accés, en ser regidors els que reclamen l'accés és d'aplicació el règim específic d'accés dels electes locals i els límits al seu dret d'accés enumerats taxativament a l'article 164.3 TRLMRLC, i d'aquests només el relatiu a la intimitat personal pot resultar d'aplicació, parcialment, a la informació sol·licitada, ja que es podria veure afectada en el cas que de les infraccions comeses se'n derivés la revelació de determinats hàbits de comportament o de salut de la seva esfera íntima (consum de drogues o alcohol, aldarulls domèstics, utilització de serveis sexuals a la via pública). Tanmateix, s'aprecia un interès públic evident en el control del correcte exercici de la potestat sancionadora municipal i el control i eventual detecció de negligències i tractes de favor. Considerant això, s'opta per estimar l'accés en un doble llistat: un primer, que contingui la informació relacionada amb la sanció, però no la identificació de la persona que l'hauria comès en cas que sigui física; un segon llistat, amb el nom i cognoms, sense DNI, el càrrec públic ocupat, el nombre total d'expedients sancionadors arxivats referits a aquestes persones físiques i el motiu de l'arxivament. La Resolució acumulada de les Reclamacions abans indicada, que manté el criteri seguit en la Resolució d'estimació parcial de la Reclamació 69/2016, ho expressa en aquests termes en el seu FJ segon:

“Com es desprèn dels antecedents, el grup municipal reclamant vol obtenir informació detallada sobre els expedients sancionadors municipals arxivats (“donats de baixa”) entre els anys 2010 i 2015 per prescripció o altres causes. La petició comprèn tant els casos en què es produeix prescripció de la sanció (s'imposa la sanció, però transcorre el termini de què disposa l'Administració per fer-la efectiva), com aquells, normalment més freqüents, en què hi ha prescripció de la infracció, i que no arriben a ser objecte de sanció administrativa.

Tot i que la formulació de les sol·licituds és d'una certa imprecisió, ja que l'òrgan municipal competent per sancionar no és la policia local, sinó l'alcalde o òrgan en qui delegui, sembla clar que la informació sol·licitada abasta tots els expedients sancionadors de competència municipal (en matèries com el trànsit, l'urbanisme, el medi ambient, l'ús de la via pública i els espais públics, el civisme i la convivència ciutadana, etc.) que tinguin el seu origen en denúncies de la policia local o del personal municipal de control de les zones blaves. S'exclourien, així, les denúncies provinents de particulars, segurament perquè el seu arxivament es considera menys problemàtic que el de les denúncies formulades pels agents d'autoritat i altres empleats municipals encarregats específicament de vetllar pel compliment de la legalitat. Aquesta imprecisió no ha estat, en tot cas, objectada en cap moment per l'Ajuntament, que sembla comprendre l'abast de la petició i que, en cas contrari, hauria hagut d'indicar-ho al reclamant i ajudar a precisar-la tal com estableix l'article 28 LTAIPBG.

S'ha vist també als antecedents que, tot i que les sol·licituds requereixin molta informació sobre els expedients sancionadors afectats, només demanen la identificació de les persones (suposadament) infractores quan es tracti de persones jurídiques, o de persones físiques que ostentin o hagin ostentat la condició de “càrrecs electes, càrrecs de confiança i/o eventuais, gerents i personal directiu” de l'Ajuntament de Lleida, dels seus ens instrumentals i dels consorcis en què aquest participi.

Dels diversos límits al dret d'accés dels càrrecs electes locals enumerats taxativament a l'article 164.3 TRLMRLC, només el relatiu a la intimitat personal pot resultar d'aplicació, parcialment, a la informació sol·licitada.

Aquest límit, estretament connectat amb el límit de la protecció de les dades personals dels articles 23 i 24 LTAIPBG, no impedeix accedir a la identificació de les persones jurídiques concernides, ja que, com recorda l'APDCAT en el seu informe (antecedent 9), la normativa de protecció de dades de caràcter personal només és d'aplicació a la informació relativa a les persones físiques (article 1 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal –LOPD–, i article 2.2 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplaçament de l'LOPD).

Però el límit de la intimitat personal sí obliga a efectuar alguna matisació pel que fa a l'accés a la identificació de les persones físiques que han comès suposadament les infraccions administratives considerades.

Si qui sol·licités aquesta identificació fos un ciutadà, i no pas un regidor (en aquest cas, un grup municipal), s'hauria de denegar per imperatiu de l'article 23 LTAIPBG. Aquest precepte inclou expressament les dades "relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor" entre les dades personals especialment protegides, i només permet accedir-hi quan "l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". Com aquesta Comissió va assenyalar a la Resolució de 28 de juliol de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 69/2016, "l'article 23 és categòric i no permet fer cap mena de ponderació amb eventuais interessos públics o privats favorables a l'accés, a diferència del que disposa l'article 24 al regular l'accés a altres tipus de dades personals. En particular, no fa cap excepció en funció del caràcter públic de la persona afectada, de la condició d'investigador de qui sol·licita l'accés, de les garanties de confidencialitat que aquest ofereixi, o del temps que hagi pogut transcórrer (circumstàncies aquestes tres últimes només previstes, en relació amb la resta de dades personals, a les lletres a i b de l'article 24.2 LTAIPBG). L'article 77.2.c LTAIPBG confirma la protecció reforçada d'aquest tipus de dades quan tipifica com a infracció molt greu "facilitar informació relativa a les dades personals compreses a l'article 23 sense el consentiment, exprés i per escrit, de les persones afectades" (FJ 3).

En aquella mateixa resolució la GAIP també va afirmar que "la rotunditat de l'article 23 LTAIPBG només es pot matisar en dos supòsits previstos a l'article 15.1 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), com a norma bàsica que garanteix un contingut mínim del dret d'accés a tot el territori estatal: quan es tracti de dades relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, o de dades relatives a l'origen racial, a la salut o a la vida sexual, i l'accés estigui emparat per una norma amb rang de llei; i quan es tracti de dades relatives a la ideologia, la afiliació sindical, la religió o les creences, i el propi afectat les hagi fet manifestament públiques amb anterioritat a la sol·licitud d'accés" (FJ 3). I en l'actualitat no hi ha cap norma amb rang de llei que permeti als ciutadans accedir a les dades personals relatives a infraccions i sancions administratives municipals. Certament, existirien arguments materials lligats al control ciutadà de l'honorabilitat dels governants que podrien justificar concedir accés a les infraccions administratives que hagin pogut cometre, almenys mentre ocupin el càrrec, però els dos preceptes esmentats, continguts a les lleis estatal i autonòmica que regulen específicament la transparència administrativa, no permeten fer-ho (mentre no hi hagi una llei habilitant específica) al qualificar expressament aquestes dades personals com a especialment protegides i situar-les al mateix nivell de protecció que les relatives a l'origen racial, la salut, la vida sexual, la ideologia, la afiliació sindical, la religió i les creences.

Tanmateix, la posició dels regidors és diversa de la de la generalitat de la ciutadania. L'article 164.3 TRLMRLC, quan enumera els límits taxats oposables al dret d'accés dels càrrecs electes locals, no remet a l'LTAIPBG ni a l'LOPD i ni tan sols exclou l'accés en el cas de les "dades personals especialment protegides", sinó que només es refereix (en allò que aquí interessa) a informació "el coneixement o la difusió de la [qual] pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge". No hi ha dubte que moltes de les dades personals especialment protegides tenen la condició de dades íntimes, però aquest no sembla ser necessàriament el cas de determinades dades relatives a la comissió d'infraccions i sancions administratives. El propi legislador, en la regulació precedent del dret d'accés continguda al derogat article 37.3 LRJPAC, negava a aquestes dades la condició d'íntimes, com fa també un ampli sector doctrinal. La intimitat, en tot cas, es podria veure afectada si es donés accés a les concretes infraccions comeses, ja que poden revelar dades com el consum de drogues o alcohol, la producció de sorolls excessius en el domicili, la visita de prostíbuls o la utilització de serveis sexuals a la via pública, etc., però no pel sol fet de subministrar informació agregada sobre el nombre de denúncies i sancions administratives arxivades en relació amb una determinada persona, i menys encara si aquesta persona té la condició de càrrec electe, d'alt càrrec o de personal directiu de l'Administració municipal o dels seus ens instrumentals. En canvi, existeix un interès públic evident en el control del correcte exercici de la potestat sancionadora municipal, i l'accés per part dels regidors de l'oposició a la identitat dels càrrecs públics municipals als quals s'han arxivat expedients sancionadors en un període de temps determinat és necessari per tal que aquells puguin exercir degudament la seva tasca essencial de control i fiscalització de l'activitat del consistori (articles 22.2.a LBRL i 52.2.a TRLMRLC) i detectin eventuais negligències i tractes de favor. Les conseqüències d'aquest accés es troben, a més,

limitades pel deure de reserva o confidencialitat imposat als regidors per l'article 164.6 TRLMRLC, i que el propi grup municipal reclamant es compromet a observar en el seu escrit de sol·licitud.

Per tot això, els límits legals al dret d'accés dels regidors no impedeixen que s'atengui la sol·licitud presentada mitjançant el lliurament de les dues llistes següents, en el format Excel demanat:

Una llista que contingui totes les dades de detall demanades a les sol·licituds, recollides a l'antecedent 2 (incloent la identificació de les persones jurídiques concernides), excepte la identificació de les persones físiques afectades.

Una llista nominal (amb nom i cognoms, sense DNI) dels càrrecs públics als quals es refereixen les sol·licituds, que contingui, només, el càrrec públic ocupat, el nombre total d'expedients sancionadors arxivats referits a aquestes persones físiques i el motiu de l'arxivament.

Aquesta és una solució equilibrada, que evita el risc de donar accés a dades potencialment íntimes associades a la comissió de determinades infraccions administratives, sense ometre la identificació dels càrrecs públics municipals als quals s'han arxivat expedients sancionadors, i que es troba avalada per la pròpia APDCAT. L'APDCAT, en un dictamen emès el 20 de juny de 2016 (Dictamen CNS 38/2016, publicat al seu web) a petició de l'Ajuntament de Lleida sobre una petició similar formulada amb anterioritat pel mateix grup municipal, i de la qual aquest va desistir, recomana un sistema de doble llista semblant per tal de conciliar el dret d'accés dels regidors amb el dret a la protecció de dades de les persones físiques afectades (en aquella ocasió, es demanava "una relació de totes les sancions imposades per la Guàrdia Urbana que han prescrit durant els anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015 amb detall de: concepte de la infracció; l'import de la sanció imposada; motiu de la prescripció de la sanció; identificació de la persona infractora"). En aquest dictamen, l'APDCAT formula la següent conclusió:

"Es recomana facilitar al regidor, d'una banda, una llista amb la identitat de les persones infractores, l'import global prescrit, el nombre de prescripcions i el motiu, sense incloure la infracció comesa ni la quantia concreta de cada sanció, i de l'altra, una llista de les prescripcions, indicant el tipus d'infracció, l'import de la sanció, i el motiu de la prescripció, sense associar-ho a cap persona concreta". Si l'APDCAT no arriba a la mateixa conclusió a l'informe emès en el marc d'aquesta reclamació és segurament perquè no ha advertit l'incís de la sol·licitud en què el grup municipal assenyalava expressament que vol accedir a la identificació de les persones físiques infractores que ocupen els càrrecs públics indicats, i pressuposa en tot moment que no es demana accedir a dades personals.

Com afirma també l'APDCAT en aquest dictamen i s'ha dit abans, aquest accés s'ha d'entendre sens perjudici del deure de reserva dels regidors establert per l'article 164.6 TRLMRLC, deure de reserva que en tot cas no impedeix la denúncia dels comportaments il·legals que, eventualment, es puguin detectar en l'actuació municipal, com aquesta Comissió ha assenyalat, entre d'altres, a les resolucions sobre les Reclamacions 21/2016 i 34/2016" (FJ2).

7.6. Seguretat pública

La Resolució de la Reclamació 75/2016 desestima l'aplicació d'aquest límit en l'accés d'una agrupació de professionals facultatius de suport al cos de policia a informació sobre els seus membres:

"La raó principal per la qual la DGP denega la informació relativa al nom i cognoms dels membres de l'escala de suport del CME és la seguretat, atès que aquestes persones formen o haurien format part d'un cos policial, que les seves dades estan incloses en un fitxer qualificat d'alt nivell de seguretat i que s'està en una situació de risc elevat per raons de lluita antiterrorista. En relació amb aquesta qüestió procedeixen les consideracions següents:

En primer lloc, la "seguretat pública" és un dels límits d'accés establerts per l'article 21.1 LTAIPBG. Tot i que pot ser qüestionable que el major o menor risc d'unes persones determinades sigui un element de seguretat pública, la GAIP (Dictamen 1/2016) s'ha mostrat favorable a donar una interpretació àmplia a aquest concepte, de manera que podria impedir la

difusió d'informació que pugui posar en situació de risc tangible un col·lectiu determinat de persones, com ara dels membres d'un cos de policia. Així mateix, la seguretat de les persones és un criteri de ponderació que, segons l'article 24.2.c LTAIPBG, caldria tenir en compte per ponderar els interessos públics favorables a l'accés amb la protecció de dades personals.

En segon lloc, també cal tenir en compte que qui sol·licita la informació és una organització sindical en l'àmbit del mateix col·lectiu del que demana la identitat dels seus membres, que n'aplega molts d'ells i en relació amb tots ells ja hauria obtingut dades personals en exercici de les seves funcions sindicals. No és versemblant que el nom i cognoms dels membres de l'escala de suport del CME a mans del sindicat que demana aquesta informació pugui suposar un risc per a la seva seguretat, ja que per lògica i essència de la seva funció la principal preocupació d'aquest sindicat deu ser la seguretat dels seus membres i en general del col·lectiu que aspira representar.

En tercer lloc, no es pot desconèixer l'especial sensibilitat que hi pot haver en el col·lectiu afectat envers la protecció de les seves dades personals després del cas de l'atac pirata al web del Sindicat dels Mossos d'Esquadra, el 18 de maig de 2016, que segons els mitjans de comunicació es va saldar amb la difusió de dades de més de 5.000 agents. Aquest incident, tanmateix, el més probable és que serveixi per esperonar l'adopció de mesures més efectives de protecció de les seves electròniques d'aquestes organitzacions sindicals i en cap cas no pot ser un motiu per denegar l'accés a informació pública.

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que els riscos per a la seguretat pública en aquest cas són ínfims, especialment si es té en compte la motivació intrínseca de l'entitat reclamant a evitar-los. Per una altra banda, per a l'exercici de les funcions sindicals de control de la gestió de personal i de negociació col·lectiva és rellevant per a l'entitat reclamant l'accés als noms i cognoms que ocupen o han ocupat llocs de treball a l'escala de suport del CME. En conseqüència, i després d'aquesta ponderació, s'ha de concloure que en aquest cas ha de prevaldre el dret d'accés a l'entitat reclamant a la informació relativa al nom i cognoms dels membres d'aquest col·lectiu" (FJ3).

En la Resolució que posa fi a la Reclamació 37/2015 per acord de mediació, s'avalua l'aplicació d'aquest límit en l'accés a informació relacionada amb la contractació per procediment reservat d'una xarxa de comunicació per als cossos de seguretat:

"Com s'ha assenyalat als antecedents núm. 4 i 12, la raó de fons adduïda pel CTTI per denegar inicialment l'accés a la informació sol·licitada era el risc que aquest accés podria representar per a la seguretat pública, atès que la xarxa RESCAT és la que utilitzen per comunicar-se els diferents cossos operatius de seguretat i emergències de Catalunya (Mossos d'Esquadra, bombers, Sistemes d'Emergències Mèdiques, policies locals, protecció civil i altres). Aquest caràcter sensible és el que havia portat el conseller d'Interior a dictar la Resolució de 13 d'abril de 2012 per la qual es va declarar reservat qualsevol procediment de contractació necessari per al disseny, implantació, ampliació, explotació, millora i manteniment de la xarxa RESCAT, resolució a la qual el CTTI "es troba[ria] vinculat, com a mitjà propi del Departament d'Interior que és".

No hi ha dubte que la difusió de determinades dades relatives a una xarxa de radiocomunicacions policials i de serveis d'emergències com la xarxa RESCAT pot comprometre greument la seguretat pública i pot ser denegada a l'empara del límit contingut a l'article 21.1.a LTAIPBG. Aquest seria el cas, per exemple, de les dades relatives als emplaçaments dels repetidors de la xarxa, a les freqüències o al sistema de xifrat emprats. La seva difusió podria donar lloc a sabotatges o a la intercepció de les comunicacions per part de tercers.

Tanmateix, no tota la informació continguda a l'expedient d'adjudicació del contracte de gestió integral de la xarxa, i al contracte finalment subscrit, té aquest caràcter sensible ni pot ser exclosa del dret d'accés a l'empara de l'esmentat límit. Aquest seria el cas, per exemple, de la informació merament econòmica del contracte, i que ha de poder ser accessible per tal que la ciutadania pugui controlar l'assignació adequada dels molts recursos públics que s'hi destinen (160 milions d'euros). Això significa que, llevat que es motivi suficientment la concurrència

d'algun altre límit dels previstos als articles 21 i sq. LTAIPBG que pugui justificar la denegació de parts ulteriors d'informació, cal donar accés parcial a totes aquelles dades no afectades pel límit de la seguretat pública. Així ho imposa l'article 25.1 LTAIPBG: "Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades". El compliment d'aquesta exigència legal no pot veure's afectat pel fet que el contracte i el procediment de contractació haguessin estat declarats reservats prèviament per resolució del conseller d'Interior, declaració de reserva d'efectes merament contractuals que té per finalitat principal justificar l'adjudicació mitjançant procediment negociat sense publicitat (articles 13.2.d, 170.f i 177 TRLCSP).

Així ho han entès també el CTTI i el Departament d'Interior al reconsiderar la denegació inicial i subscriure l'acord de mediació que permet donar accés parcial a la informació sol·licitada" (FJ2).

D'altra banda, en la Resolució de 28 de setembre de 2016, d'estimació de la Reclamació 119/2016, s'analitza la concurrència del límit relatiu a la seguretat pública previst a l'article 21.1.a de la Llei, connectat amb la seguretat alimentària, invocat per l'Administració per limitar l'accés a informació relativa als resultats de les actes d'inspecció sanitària d'establiments de restauració i bars, en considerar que la divulgació de la informació pot generar alarma social.

Així, en el seu FJ setè, s'estableix el següent:

"L'informe ampliament de l'ASPB (antecedent 16) fa referència a la concurrència del límit relatiu a la protecció de la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG), ja que considera que la divulgació de la informació demanada, sense unes precaucions prèvies de política de comunicació, podria generar alarma social, el que suposaria un risc massa elevat per a la seguretat pública. Per fonamentar aquestes consideracions invoca alguns preceptes de la Llei 17/2011, de 5 de juliol, de seguretat alimentària que, entre altres qüestions, requereixen que davant d'una situació de risc en matèria de seguretat alimentària les autoritats han d'adoptar "sempre mesures de comunicació del risc sobre una base científica sòlida, ponderant, de manera especial, la transparència informativa i vetllant per evitar una alarma de la població innecessària i causant el menor perjudici possible a l'operador econòmic".

Està clar que aquestes precaucions obeeixen a situacions de detecció d'aliments en mal estat a disposició dels consumidors, com poden ser alguns casos recents a Catalunya en relació amb una determinada marca d'aigua o amb determinats llegums envasats. No és una situació comparable en absolut a les condicions sanitàries i d'higiene dels bars i restaurants de Barcelona, ja que no ha transcendit a l'opinió pública que hagin generat cap risc per a la salut dels consumidors, ni sembla que aquest risc hi sigui. En aquestes circumstàncies, la divulgació de les inspeccions, més que posar de manifest un eventual risc per a la salut pública derivat de les condicions dels establiments inspeccionats, el més probable és que serveixi per generar confiança en els consumidors envers la tasca inspectora ingent que ve desenvolupant l'ASPB per prevenir riscos per a la salut.

A més a més, encara que es donés el cas que la divulgació de la informació objecte d'aquest procediment causés alarma social, és inversemblant pensar que aquesta hipotètica alarma pogués portar a una situació de risc per a la seguretat; si el coneixement de les inspeccions dels bars i restaurants provoqués alarma social, és de suposar que el pitjor resultat imaginable seria que els consumidors serien reticents a freqüentar-los, sense que això pugui ser titllat de cap manera de risc per a la seguretat pública.

En definitiva, no s'acredita que la divulgació de la informació demanada hagi de comportar una situació d'alarma social i menys encara un consegüent risc per a la seguretat pública, de manera que procedeix descartar la concurrència d'aquest límit a l'accés" (FJ7).

8. Dades personals

L'Índex analític doctrinal que conté aquesta Memòria permet identificar les nombroses resolucions que han avaluat l'aplicació del límit a l'accés per protecció de les dades de caràcter personal. En la majoria dels casos, les dades personals objecte de consideració eren retribucions o dietes, i en l'apartat següent estan ressenyades sota aquest epígraf.

Seguidament es tracten altres tipus de dades personals, com les dades personals històriques, les dades personals d'aspirants en processos de selecció i les dades personals incloses en expedients de llicències urbanístiques.

8.1. Dades personals històriques

La Resolució de 28 de juliol de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 69/2016, en els FJ segon i tercer, analitza amb detall l'aplicació del límit a la protecció de dades personals en relació amb l'accés a les dades especialment protegides (actes, correspondència i expedients de depuració de funcionaris després de la guerra civil) contingudes en arxius històrics i la concurrència de la normativa d'arxius i determina que no es pot estimar l'accés a la documentació sol·licitada (ideologia, afiliació sindical, religió, creences, origen racial, salut, vida sexual i comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública) de persones que encara siguin vives o que hagin mort fa menys de vint-i-cinc anys, llevat que es tracti de dades relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió o les creences que el propi afectat hagi fet manifestament públiques amb anterioritat a la sol·licitud d'accés. Tanmateix, estima i permet l'accés a aquesta mateixa informació en relació amb persones que hagin mort fa més de vint-i-cinc anys, o de les quals es tingui constància de la mort, però no de la data en què aquesta s'ha produït, corresponent a l'Ajuntament comprovar si les persones afectades que constin a la documentació han mort o no fa més de vint-i-cinc anys.

En el FJ primer es conté l'anàlisi detallada de la normativa a aplicar:

"Com es dedueix dels antecedents, l'objecte d'aquesta reclamació el constitueixen, en realitat, no una, sinó dues sol·licituds diverses –només parcialment coincidents– d'accés a informació pública.

La reclamació es presenta formalment contra una resolució de l'Ajuntament de La Bisbal d'Empordà que desestima el recurs de reposició interposat contra una resolució prèvia municipal (el Decret d'Alcaldia núm. 462) de desestimació (parcial) de l'accés a la informació inicialment sol·licitada: "l'accés a la documentació d'aquest Ajuntament dipositada a l'Arxiu [Comarcal del Baix Empordà], relativa als anys interessats, de 1938-1939". Aquesta primera sol·licitud d'accés es presenta el 22 de març de 2016 (antecedent 2).

Dos mesos després, el 19 de maig, la mateixa persona reclamant adreça una segona sol·licitud al mateix Ajuntament en què demana "l'accés als expedients de depuració de funcionaris municipals de l'Ajuntament de La Bisbal d'Empordà practicats en diverses dates, fins el 29 de desembre de 1939", així com "l'accés a les actes [...] i la correspondència de l'Ajuntament de La Bisbal d'Empordà d'entre l'1 de gener de 1936 al 31 de desembre de 1939" (antecedent 8). Aquesta segona sol·licitud coincideix només parcialment amb l'anterior, pel que fa als expedients de depuració dels funcionaris i a les actes i la correspondència municipal dels anys 1938 i 1939. L'amplia, en canvi, pel que fa a les actes i la correspondència dels anys 1936 i 1937.

En puritat, aquesta reclamació només hauria d'abastar la informació sol·licitada inicialment, i no la que és objecte de la segona sol·licitud i que és resolta per l'Ajuntament després que aquella es presentés. Tanmateix, l'estreta connexió existent entre ambdues sol·licituds i el fet que la segona hagi estat resolta abans que la GAIP dicti resolució aconsellen que aquesta es pronunciï simultàniament sobre totes dues, per òbvies raons d'economia processal que evitin haver de presentar i tramitar una segona reclamació amb un objecte tan similar.

La informació pública sol·licitada sobre la qual s'ha de pronunciar aquesta resolució és, per tant, la següent: les actes i la correspondència de l'Ajuntament de La Bisbal d'Empordà dels anys 1936 i 1937 i la documentació d'aquest Ajuntament dipositada a l'Arxiu Comarcal del Baix

Empordà dels anys 1938 i 1939 (entre la qual es trobarien els expedients controvertits de depuració de funcionaris)” (FJ2).

I en el fonament jurídic tercer s'aborden en detall les limitacions a l'accés i l'aplicació de la normativa de protecció de dades de caràcter personal i la normativa d'arxius:

“Tal com aquesta Comissió ha assenyalat al seu Dictamen 2/2016, l'accés a la documentació dipositada en els diversos arxius de Catalunya es regeix íntegrament per l'LTAIPBG. Així es desprèn de l'LTAIPBG, que no fa cap excepció en funció de la ubicació on estigui dipositada la informació pública de les entitats que hi estan sotmeses, i del propi article 34.1 LAGD. Aquest darrer precepte, en la redacció que presenta després de la modificació duta a terme per la Llei 20/2015, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents (Llei destinada a adaptar el contingut de l'LAGD a l'LTAIPBG, en compliment del mandat establert per la disposició final segona d'aquesta darrera llei), disposa que “les persones tenen dret a accedir als documents públics en el termes i amb les condicions establertes per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de normativa que sigui aplicable”.

Això significa que s'ha de concedir accés a tota la documentació dipositada en els arxius comarcals, llevat que concorri algun dels límits expressament previstos als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG, circumstància que s'ha de motivar degudament (articles 20.3 i 34 LTAIPBG) i que no pot impedir l'accés a aquella part de la documentació que no n'estigui afectada (article 25 LTAIPBG).

L'únic límit invocat per l'Ajuntament per denegar l'accés a part de la informació sol·licitada és el previst a l'article 23 LTAIPBG, en considerar que, en particular, els expedients de depuració de funcionaris contenen dades personals especialment protegides. Això és correcte. Com assenyalava l'APDCAT al seu informe, “en el context dels expedients relatius a depuració de personal és probable que es puguin contenir i tractar habitualment informacions relatives a infraccions penals o administratives, a ideologia política o sindical, o a creences religioses, etc., de les persones afectades (article 3.e) LOPD [Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal]), totes elles informacions considerades especialment protegides, des de la perspectiva del dret a la protecció de dades personals, quan es refereixen a persones físiques vives (article 7 LOPD)” (FJ III). Com també apunta l'APDCAT, aquestes dades personals especialment protegides poden estar presents també a les actes i correspondència municipal del període relacionades amb aquests expedients, i a les quals la persona reclamant també vol tenir accés.

L'article 23 LTAIPBG només permet accedir a les dades personals especialment protegides de persones vives quan el sol·licitant compti amb el consentiment exprés i escrit de l'afectat i l'adjunti a la sol·licitud. L'article 23 és categòric i no permet fer cap mena de ponderació amb eventuals interessos públics o privats favorables a l'accés, a diferència del que disposa l'article 24 al regular l'accés a altres tipus de dades personals. En particular, no fa cap excepció en funció del caràcter públic de la persona afectada, de la condició d'investigador de qui sol·licita l'accés, de les garanties de confidencialitat que aquest ofereixi, o del temps que hagi pogut transcórrer (circumstàncies aquestes tres últimes només previstes, en relació amb la resta de dades personals, a les lletres a i b de l'article 24.2 LTAIPBG). L'article 77.2.c LTAIPBG confirma la protecció reforçada d'aquest tipus de dades quan tipifica com a infracció molt greu “facilitar informació relativa a les dades personals compreses a l'article 23 sense el consentiment, exprés i per escrit, de les persones afectades”.

Segons l'article 23 LTAIPBG:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, la afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud”.

La rotunditat de l'article 23 LTAIPBG només es pot matisar en dos supòsits previstos a l'article 15.1 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), com a norma bàsica que garanteix un contingut mínim del dret d'accés a tot el

territori estatal: quan es tracti de dades relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, o de dades relatives a l'origen racial, a la salut o a la vida sexual, i l'accés estigui emparat per una norma amb rang de llei; i quan es tracti de dades relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió o les creences, i el propi afectat les hagi fet manifestament públiques amb anterioritat a la sol·licitud d'accés. Aquest segon supòsit, en què de fet manca el propi requisit del perjudici per al dret que es tracta de protegir amb la limitació d'accés, pot ser especialment aplicable al cas que és objecte d'aquesta reclamació, com també destaca l'APDCAT al seu informe. No es pot excloure, en efecte, que algunes de les persones que constin als expedients de depuració (en especial, els càrrecs electes) hagin fet manifestament pública la seva ideologia, afiliació sindical, religió o creences. Quan aquest sigui el cas, s'haurà de permetre l'accés de la persona reclamant a aquestes dades personals.

S'ha de tenir en compte, tanmateix, que la protecció que confereix l'article 23 LTAIPBG només és aplicable, com s'ha dit, a les dades de persones físiques vives. Com assenyala l'APDCAT al seu informe, "cal tenir en compte que la normativa de protecció de dades personals no s'aplica en relació amb dades de persones mortes, com es desprèn de la mateixa normativa de protecció de dades (art. 1 i art. 3.a) LOPD i article 2.4 RLOPD [Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal], segons el qual "aquest Reglament no és aplicable a les dades referides a persones mortes")" (FJ III). El dret fonamental a la protecció de dades és un dret personalíssim, que busca garantir l'autodeterminació informativa de les persones i que, com a tal, s'extingeix amb la seva mort. El propi article 23 LTAIPBG pressuposa que la persona afectada es trobi en vida quan empra el concepte de "dada personal" (concepte que s'ha d'interpretar d'acord amb els articles 1, 3.a LOPD i 2.4 RLOPD acabats d'esmentar) i quan admet l'accés en cas que l'afectat presti el seu consentiment, consentiment que només pot ser prestat en vida.

Es planteja, aleshores, si existeix alguna altra norma que obligui a denegar l'accés a dades de persones mortes com les que es poden contenir als arxius de l'ACBE que es volen consultar. Aquesta norma és, en opinió de l'Ajuntament, el segon incís de l'article 36.1 LAGD.

Segons aquest precepte:

"D'una manera general, les exclusions establertes legalment quant a la consulta de documents públics queden sense efecte al cap de trenta anys de la producció del document, llevat que la legislació específica disposi una altra cosa. Si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document".

La vigència del segon incís d'aquest precepte no és evident, com no ho és la del precepte de la legislació estatal del que prové, l'article 57.1.c de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol (LPHE), precepte aquest darrer que ha causat grans problemes interpretatius i que autors destacats consideren derogat implícitament per la nova LTAIPBGE (al no haver-se inclòs finalment a la disposició addicional primera d'aquesta la referència a l'aplicació merament supletòria en matèria d'arxius continguda en el projecte de llei), malgrat que aquesta hi remeti expressament a l'article 15.3.a). Ambdós preceptes són anteriors a la nova legislació de transparència i responen a una lògica diferent, en un context en què el dret d'accés a la informació pública era molt més restringit que en la actualitat i on es pretenia ampliar-lo en relació amb els documents dipositats en els arxius públics.

El cert és, tanmateix, que el legislador català ha tingut diverses oportunitats per derogar expressament l'esmentat article 36.1 LAGD i no ho ha fet. No el va derogar la disposició derogatòria de l'LTAIPBG (que sí va derogar, en canvi, expressament, els articles 19.2.a segona i tercera, 34.1, 2 i 3, i 35.1 i 3 LAGD), i no l'ha derogat, després, l'esmentada Llei 20/2015, de 29 de juliol, que ha modificat el títol i nou articles de l'LAGD per tal d'adaptar-la a l'LTAIPBG. D'això es pot deduir la voluntat del legislador català de mantenir la vigència del precepte i estendre la protecció de les dades personals més sensibles (aquel·les "que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones") durant uns anys després de la mort de la persona afectada, pensant segurament en

l'impacte que la divulgació de les dades pugui tenir en els seus parents i descendents vius. Aquesta finalitat tindria connexió amb l'article 4 de la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil dels drets a l'honor, la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge, que permet exercir les accions civils de protecció dels esmentats drets fonamentals previstes en aquesta llei a determinats parents propers i al Ministeri Fiscal durant una sèrie d'anys després de la mort de la persona afectada.

S'ha d'entendre, per tant, que l'esmentat segon incís de l'article 36.1 LAGD segueix vigent, i que impedeix l'accés a dades personals sensibles de persones mortes, durant els terminis que en ell s'indiquen. La interpretació d'aquest incís, que és clau per donar resposta a aquesta reclamació, planteja tres dubtes principals.

El primer és la relació existent entre les "dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones" a què es refereix l'incís i les "dades personals especialment protegides" a què fan referència els articles 23 LTAIPBG, 15.1 LTAIPBGE i 7 LOPD. Una interpretació coherent de l'article 36.1 LAGD amb la normativa vigent de transparència i protecció de dades, que és posterior i que l'emmarca i dona sentit, obliga a equiparar les dades personals a què al·ludeix amb les dades personals especialment protegides, a través del punt d'unió entre unes i altres que representa la referència a la "intimitat". Les dades personals especialment protegides s'ha entès sempre que constitueixen, en efecte, el nucli de les dades íntimes de les persones. No és admissible, per tant, anar més enllà i considerar que altres dades personals no especialment protegides, encara que puguin afectar la intimitat (en un sentit més ampli), la seguretat, l'honor o la imatge de les persones, quedin automàticament excloses del dret d'accés i l'impedeixin mentre no transcorrin els amplis terminis de l'article 36.1 LAGD.

La raó de l'equiparació és molt senzilla: si ja és discutible mantenir les restriccions a l'accés a dades personals quan les persones afectades han mort, el que no té cap sentit és protegir aquestes dades amb major intensitat després de la seva mort que quan eren vives. Aquest és el resultat absurd al que portaria fer una interpretació literal de l'article 36.1 LAGD i entendre que impedeix tot accés a dades personals que, tot i no arribar a ser especialment protegides, puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones. Com s'ha vist, quan una persona és viva, només pot pretendre que s'exclouï automàticament i sense ponderació de cap mena l'accés a aquelles dades personals seves que mereixin la qualificació d'especialment protegides (article 23 LTAIPBG). En el cas de la resta de dades personals, l'exclusió no és automàtica, sinó que dependrà de l'exercici de ponderació a què fa referència l'article 24.2 LTAIPBG. Quan es tracti de dades personals directament relacionades amb l'organització, el funcionament i l'activitat de l'Administració, l'accés és fins i tot la regla general, per imperatiu legal (article 24.1 LTAIPBG). Com es veurà al següent fonament jurídic, aquest exercici de ponderació porta necessàriament a concedir l'accés a totes aquelles dades personals que puguin contenir els documents als quals es vol accedir i que no mereixin la consideració d'especialment protegides.

Les resolucions adoptades per l'Ajuntament parteixen d'aquesta equiparació i no resulten, des d'aquest punt de vista, objectables.

El segon dubte interpretatiu que suscita el segon incís de l'article 36.1 LAGD és el del còmput del termini de cinquanta anys que conté. Aquí es palesa una divergència molt important entre la interpretació que en fa la persona reclamant i la que manté l'Ajuntament. Segons la primera, el termini seria d'aplicació tant quan la persona sol·licitant desconeix la data de la mort, com el propi fet de la mort de la persona afectada. En canvi, segons l'Ajuntament el termini de cinquanta anys només entraria en joc quan es tingui la certesa que la persona ha mort, i només es desconeixi la data en què la mort ha tingut lloc. Com és fàcil advertir, una i altra interpretació porten a conseqüències molt diferents, que determinen la resolució que calgui donar a la sol·licitud d'accés formulada: segons la interpretació mantinguda per la persona reclamant, els documents serien sempre consultables al cap de cinquanta anys de la seva producció, de manera que, en el cas dels aquí considerats, al ser de 1939, tots ells serien de lliure consulta des de l'any 1989; mentre que, segons la interpretació de l'Ajuntament, caldria que es tingués la certesa que la persona en cada cas afectada fos morta per concedir l'accés.

La interpretació correcta és la de l'Ajuntament. Tot i que, certament, l'article 57.1.c LPHE ha estat interpretat en alguna ocasió en la línia mantinguda per la persona reclamant, la redacció d'aquest

precepte és diferent i més ambigua que la de l'article 36.1 LAGD. Com s'ha vist, el darrer incís de l'article 36.1 estableix que "si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document". La part en cursiva es refereix només a la data de la mort, no al propi fet de la mort (a diferència, p. ex., de l'article 28.2 del Reial decret 1708/2011, de 18 de novembre, pel qual s'estableix el Sistema Espanyol d'Arxius i es regula el Sistema d'Arxius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics i el seu règim d'accés [RSEA], que tracta de precisar el significat de l'article 57.1.c LPHE en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat). La part marcada en cursiva, a més, seria totalment innecessària si el que es volgués dir és que els documents són lliurement consultables, estigui la persona viva o morta, un cop transcorreguts cinquanta anys des de la seva producció; per arribar a aquesta conclusió seria suficient amb establir, directament, que els documents "poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o cinquanta anys d'ençà de la producció del document".

Però l'argument més important no és literal, sinó, novament, sistemàtic, i té a veure amb la necessitat d'efectuar una interpretació que sigui coherent amb els preceptes de l'LTAIPBG. Com assenyalava correctament l'Ajuntament al Decret d'Alcaldia núm. 462, si s'interpretés l'article 36.1 LAGD com proposa la persona reclamant, i es donés accés automàtic a dades personals especialment protegides en transcórrer cinquanta anys des de la producció del document que les contingués, s'estaria admetent la possibilitat de difondre dades especialment protegides de moltes persones vives (si, p. ex., es vol accedir a expedients administratius d'abusos de menors cinquanta anys després que es produïssin, les persones afectades podran no tenir ni seixanta anys), amb vulneració flagrant de l'article 23 LTAIPBG. L'APDCAT, al seu informe, efectua la mateixa interpretació que aquí es defensa.

El tercer gran problema interpretatiu que suscita el darrer incís de l'article 36.1 LAGD és el de qui té la càrrega d'acreditar que les persones afectades són mortes, si la persona que sol·licita l'accés o l'Administració a la qual s'adreça la sol·licitud. L'article no ho precisa. L'Ajuntament parteix en tot moment de considerar que la càrrega recau sobre la persona reclamant. A la resolució inicial (Decret d'Alcaldia núm. 462) desestima directament la sol·licitud, segurament al entendre que la persona reclamant no ha acreditat la mort de les persones afectades. Mentre que a la segona resolució (Decret d'Alcaldia núm. 830), on de fet revoca parcialment l'anterior, arriba a la solució peculiar de presumir la mort fa més de vint-i-cinc anys dels funcionaris objecte dels expedients de depuració que l'1 de gener de 1939 tinguessin trenta-cinc anys complerts o més, i trasllada expressament a la persona sol·licitant, pel que fa als funcionaris que aleshores tinguessin una edat menor, la càrrega de "demostrar que han transcorregut 25 anys de la mort de l'afectat o bé que aquesta persona ha mort".

La persona reclamant objecta a aquest plantejament que "com és evident, a priori, no tinc coneixement dels noms de les persones que poden aparèixer a la documentació, per tant no puc presentar consentiment escrit d'aquestes persones o una prova admissible en dret conforme aquestes persones fa 25 anys o més que estan mortes". D'altra banda, qüestiona l'elecció de l'edat de trenta-cinc anys i no una altra com a criteri seguit finalment per concedir l'accés.

Sembla clar que la solució final adoptada per l'Ajuntament de presumir la mort de les persones afectades als vuitanta-set anys, tot i perseguir la finalitat lloable de facilitar l'accés a la documentació sol·licitada, no té cobertura legal i s'ha de desestimar. Malgrat que l'elecció dels vuitanta-set anys com a edat probable de la mort superi les dades mitjanes d'esperança de vida de fa vint-i-cinc anys, no és en absolut descartable que algun dels funcionaris considerats visqués més anys. Una presumpció similar, que eviti haver de consultar el fet i la data de la mort al Registre Civil, només és admissible en cas de documents molt antics, en què apareguin dades de persones que han mort amb tota seguretat fa més de vint-i-cinc anys. A dia d'avui, seria el cas dels documents anteriors a 1876, atès que existeix un registre públic rigorós de les persones més longeves (mantingut pel Gerontology Research Group) i no consta que hi hagi hagut cap persona viva l'any 1876 que hagi viscut més de 115 anys, de manera que tots els potencials afectats ja haurien mort fa més de vint-i-cinc anys, com exigeix l'article 36.1 LAGD.

També és molt raonable l'objecció manifestada per la persona reclamant davant el fet que se li imposi la càrrega d'acreditar la mort d'unes persones de les quals desconeix la identitat. Sense conèixer aquesta identitat, difícilment podrà demanar un certificat de defunció al Registre Civil. I els articles 23 LTAIPBG i 36.1 LAGD impedeixen que l'Administració li faciliti la identitat d'unes persones que poden estar vives (un funcionari que tingués vint-i-un anys l'any 1939 avui en tindria noranta-vuit) o que han pogut morir fa menys de vint-i-cinc anys, i que han estat objecte d'uns expedients de depuració que revelen dades personals especialment protegides.

A la vista de la vigent regulació de la transparència el més coherent és atribuir la càrrega d'acreditar la mort de les persones afectades a l'Administració, que és qui disposa de la informació sobre la seva identitat. Sota la vigència de la regulació precedent del dret d'accés, tan restrictiva, tenia sentit que fossin els sol·licitants els qui acreditessin els requisits exigits per accedir a la informació. Segons l'anterior article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), l'accés a dades personals íntimes estava reservat a les persones titulars de les dades (article 37.2), i fins i tot l'accés a la resta de dades personals estava restringit a tercers que "acredit[ess]in un interès legítim i directe" (article 37.3). En aquest context, és comprensible que normes com el citat article 28.2 RSEA establissin, per a l'accés a arxius de l'Administració General de l'Estat, que, quan no consti la mort dels afectats vint-i-cinc anys abans de la petició d'accés, "l'interessat ha d'aportar la certificació corresponent expedida pel Registre Civil", o que l'Acord 2/2013 aprovat pel Ple de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental el 10 de desembre de 2013 disposés, abans de l'entrada en vigor de l'LTAIPBGE i l'LTAIPBG (i mentre no entrés en vigor la primera, com es diu expressament a la seva exposició de motius), per als arxius de Catalunya, que "per a aquests casos [els del segon incís de l'article 36.1 LAGD] en què l'accés només es pot facilitar si es coneix la circumstància de la mort de les persones afectades, correspon acreditar tal extrem a la persona que sol·licita l'accés, mitjançant la presentació d'un certificat de defunció expedit pel Registre civil o qualsevol altre mitjà de prova admès en dret".

Però sota el marc normatiu vigent actualment això ja no sembla admissible. L'LTAIPBG, a l'igual que l'LTAIPBGE, no exigeix que els ciutadans motivin la seva sol·licitud d'accés (articles 18.2 i 26.2 LTAIPBG), i els reconeix el dret a accedir a tota classe d'informacions i documents públics (articles 2.b, 18.1 i 19.1 LTAIPBG), llevat que l'Administració motivi degudament l'existència d'algun límit que justifiqui la denegació (articles 20.3 i 34 LTAIPBG), límits que en tot cas "s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici [del] dret [d'accés]" (article 20.2 LTAIPBG). D'especial rellevància a aquests efectes és la importància que la llei concedeix a la motivació i l'abast que ha de tenir. Segons l'article 20.3 LTAIPBG, "per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". També resulta determinant l'èmfasi que la llei posa en garantir l'accés parcial a la informació sempre que un límit impedeixi l'accés complet (article 25 LTAIPBG). Al haver d'oferir almenys accés parcial, l'Administració no pot limitar-se a denegar la sol·licitud al·legant que hi poden haver dades afectades per límits i ha de comprovar i determinar quines parts concretes ho estan i quines no. Dit de manera resumida, sota la nova regulació de la transparència, els ciutadans tenen dret a accedir a la informació que sol·licitin, llevat que l'Administració demostrï el contrari, i aquesta demostració passa també per verificar la concurrència del pressupòsit de fet del límit en qüestió (com seria, en aquest cas, que les persones afectades estiguin vives o hagin mort menys de vint-i-cinc anys abans que se sol·liciti l'accés).

Aquesta obligació de comprovació connecta directament amb el deure de diligència en la instrucció d'ofici dels procediments administratius previst a l'article 78.1 LRJPAC i és exigible també per garantir l'adequada protecció dels drets i interessos dels tercers afectats, protecció que l'LTAIPBG també encomana a l'Administració que rep la sol·licitud d'accés i que aquesta no pot desatendre (donant, p. ex., ple accés a les dades sol·licitades sense comprovar que les persones morissin fa més de vint-i-cinc anys). No s'ha d'oblidar que la llei, en general, obliga fins i tot a l'Administració a donar trasllat de la sol·licitud als tercers que es puguin veure afectats (article 31 LTAIPBG), amb la finalitat, precisament, que aquella s'asseguri que no concorren límits que exigeixin la denegació d'accés.

Per tots aquests motius, a la llum de la vigent legislació de transparència resulta exigible que sigui l'Administració que rep una sol·licitud d'accés la que comprovi si concorre el requisit de la mort previst

al segon incís de l'article 36.1 LAGD. Ho pot fer, simplement, demanant un certificat de defunció al Registre Civil, al qual només li ha d'adreçar el llistat de les persones afectades de les que no consti si estan vives o mortes, o la data de la seva mort. L'encara vigent Reglament del Registre Civil de 1958 (Decret de 14 de novembre de 1958 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei del Registre Civil) preveu expressament aquesta consulta al seu article 19: "Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 21, las Autoridades y funcionarios, cuando lo exijan los asuntos de su respectiva función, y con indicación de los mismos, pueden conocer, por examen directo, certificación o nota simple informativa, el contenido de cualquier asiento o documento del Registro, salvo los correspondientes al libro de Matrimonios Secretos". La preveu també en termes similars, al seu article 15.2, la nova Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil (LRC), que ha d'entrar en vigor el 30 de juny de 2017, i que facilitarà aquesta mena de consultes al configurar el Registre Civil com un registre únic per a tota Espanya, informatitzat i accessible electrònicament (article 3 LRC). L'article 15.3 LRC, per cert, només permet que els particulars accedeixin a les dades registrals de tercers quan acreditin un interès legítim. Això, sumat al fet esmentat que els ciutadans que demanin l'accés normalment no coneixeran la identitat de les persones que consten als documents que volen consultar, fa que els resulti molt més difícil que per a l'Administració constatar el fet i la data de la mort de les persones afectades. Finalment, s'ha de tenir en compte que aquesta càrrega que s'imposa a l'Administració és limitada, atès que no afecta els documents més recents, que són els més consultats (els que tinguin una antiguitat menor de vint-i-cinc anys), ni els anteriors a 1876; i que l'art. 34.2 LAGD estableix que "les administracions públiques i els arxius integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya s'han de dotar dels recursos i els mitjans tècnics necessaris per a facilitar als ciutadans l'exercici del dret d'accés als documents".

De tot l'anterior es desprèn també que no resulta ajustada a la vigent legislació de transparència la pràctica habitual, al·legada per la persona reclamant, de donar accés a tota mena de documents dipositats als arxius, a canvi de signar un document de confidencialitat i reserva que exoneraria de responsabilitat a l'Administració. Com s'ha assenyalat, els articles 23 LTAIPBG i 36.1 LAGD impedeixen l'accés de tercers a dades personals especialment protegides abans del transcurs dels terminis establerts en aquest darrer precepte, fins i tot encara que els sol·licitants acreditin la seva condició d'investigadors o que l'accés té una finalitat de recerca històrica o familiar. Per aquest darrer motiu, no s'ajusta a la regulació vigent l'excepció que fa l'Ajuntament quan permet l'accés en cas que s'acrediti la condició d'investigador (Decret d'Alcaldia núm. 462) o la finalitat de recerca (Decret d'Alcaldia núm. 830).

Com és sabut, l'existència d'un precedent administratiu contrari a dret no vincula l'Administració ni genera cap mena de dret o expectativa que es mantingui. Per això, el canvi de criteri seguit per l'ACBE no només no és reprovable, sinó que era obligat i s'ha de valorar positivament.

Després d'aquest llarg fonament jurídic convé resumir les conseqüències que les conclusions assolides tenen sobre l'accés a la informació sol·licitada, pel que fa als expedients de depuració de funcionaris i altres documents que hi puguin estar relacionats i que continguin dades personals especialment protegides:

- En virtut dels articles 23 LTAIPBG i 36.1 LAGD, no es pot concedir l'accés a les dades personals especialment protegides contingudes a la documentació sol·licitada (ideologia, afiliació sindical, religió, creences, origen racial, salut, vida sexual i comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública) de persones que encara siguin vives o que hagin mort fa menys de vint-i-cinc anys, llevat que es tracti de dades relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió o les creences que el propi afectat hagi fet manifestament públiques amb anterioritat a la sol·licitud d'accés.
- Cal donar accés a les dades personals especialment protegides de les persones que hagin mort fa més de vint-i-cinc anys, o de les quals es tingui constància de la mort, però no de la data en què aquesta s'ha produït.
- Correspon a l'Ajuntament de La Bisbal d'Empordà comprovar si les persones afectades que constin a la documentació han mort o no fa més de vint-i-cinc anys.

- No cal que la persona reclamant acrediti cap condició d'investigador ni cap finalitat de recerca per poder accedir a les dades sol·licitades, ni que signi cap document de confidencialitat" (FJ3).

8.2. Noms de candidats a ocupació pública

La Resolució de la Reclamació 28/2015 es pronuncia sobre l'accés a les dades relatives als processos de selecció de personal, i analitza entre d'altres, les dades identificatives de les persones que hi ha participat. Podeu consultar-la a l'apartat 9.13 d'aquesta Memòria Doctrinal, dedicat a la selecció de personal.

De la seva banda, la Resolució relativa a la Reclamació 51/2016 estima l'accés per part d'un sindicat a les dades identificatives de les persones seleccionades per ocupar places en administracions públiques per sistemes de provisió provisional, així com dels mèrits que s'han tingut en compte en la seva elecció, fins i tot comparant-los amb els dels altres aspirants, atenent l'interès públic en que els llocs de treball estiguin coberts, també provisionalment, per les persones més meritòries i capaces possible; desestima, en canvi, l'accés massiu al nom i DNI de les persones aspirants en tots aquests processos que finalment no han estat seleccionades, per entendre que la protecció de la seva privacitat i de les dades personals ha de prevaler, sens perjudici que la ponderació pugui resultar diferent en casos més cotats i concrets, si existeixen indicis d'irregularitats que ho aconsellin:

"La ponderació de drets es motiva i justifica en el FJ segon d'aquesta manera:

"El sindicat reclamant concreta la sol·licitud d'informació en tres tipus de dades:

- La identificació amb nom i cognoms i núm. de DNI de cadascuna de les persones que s'han presentat a les convocatòries realitzades pel departament de Justícia des del 2015, així com del aspirant finalment seleccionat per a cada lloc convocat. S'invoca per la persona reclamant per a fonamentar en dret aquesta petició l'article 24.1 LTAIPBG.
- La relació de mèrits i aspectes que han estat valorats i han resultat determinants per a la selecció d'un candidat. Aquesta petició la fonamenta la persona reclamant en l'aplicació de l'article 24.2 LTAIPBG.
- La mateixa informació relacionada en els dos apartats anteriors, però referida a les convocatòries que el departament realitzi en el futur.

Analitzarem separatament cadascun d'aquests grups de dades sol·licitades.

En primer lloc, i pel que fa a la sol·licitud de dades personals identificatives (nom, cognoms i DNI) de les persones que han participat en cadascuna de les convocatòries realitzades des del 2015, el sindicat invoca com a fonament del seu dret a accedir-hi l'article 24.1 LTAIPBG, que disposa un règim general d'accés a informació relativa a les dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública, llevat que, excepcionalment i en un cas concret, hagi de prevaler la protecció de dades personals o d'altres drets constitucionals. Aquest article, per tant, estableix un règim general favorable a l'accés a dades identificatives de les persones responsables d'un àmbit organitzatiu determinat dins l'Administració, o les que hagin actuat en exercici de les seves funcions en el marc d'un procediment, o, simplement les que en formin part des del punt de vista organitzatiu, si aquesta informació és rellevant des del punt de vista de la transparència.

Però el cert és que la sol·licitud del sindicat no s'ajusta a la previsió del precepte que invoca com a fonament, ja que no es demana informació sobre les dades identificatives dels treballadors públics que van participar en l'organització o la valoració dels processos de selecció, sinó que es demana la relació nominal reforçada amb el DNI de persones que han participat com a aspirants en aquestes convocatòries. Persones que, en alguns casos, (provisió provisional de llocs de comandament i singulars) són ja persones treballadores públiques que hi opten per assolir una promoció o satisfer les seves aspiracions professionals i, en d'altres (provisió provisional de llocs base) poden ser personal aliè a l'Administració pública, que haurien optat, sense èxit, a ingressar-hi. Per tant, no seria d'aplicació en aquest cas la previsió general d'accés de l'article 24.1 LTAIPBG invocada pel sindicat reclamant.

Tampoc ens trobaríem en el supòsit d'exclusió general de l'accés previst a l'article 23 LTAIPBG per a les dades personals especialment protegides, ja que la identificació amb nom i cognoms i el DNI que es sol·licita no es pot considerar informació que contingui dades personals relatives a la ideologia, la afiliació sindical, la religió o les creences, l'origen racial, la salut, la vida sexual o la comissió d'infraccions penals o administratives.

Queda clar, doncs, que ens trobem en un supòsit d'aplicació de l'article 24.2 LTAIPBG, que preveu que l'accés a dades de caràcter personal no especialment protegides incloses en l'article 23 LTAIPBG, ni les merament identificatives previstes al 24.1 LTAIPBG, es resolgui ponderant prèviament l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació i la prevalença que eventualment hagi de tenir aquest, en el marc de la transparència, sobre la protecció de les dades personals també legalment garantida.

L'LTAIPBG relaciona en el seu article 24.2 un seguit de circumstàncies que s'haurien de considerar en aquest exercici de ponderació, que tanmateix no tenen incidència en aquest cas: el temps transcorregut des de les convocatòries fins a la reclamació no és rellevant als efectes d'esvair el règim de protecció de les dades personals demanades; el sindicat reclamant no sol·licita l'accés amb finalitat històrica, estadística o científica, i tampoc no es tracta de dades relatives a menors d'edat. Pel que fa a la darrera circumstància a considerar prevista a l'apartat d) de l'article 24.2 LTAIPBG, la seguretat de les persones, si té rellevància en aquest cas: la difusió del número de DNI associat al nom i cognoms de cada persona pot impactar negativament en la seva seguretat ja que podria facilitar la falsificació o usurpació d'aquestes dades personals en el futur. Tenint en compte que la finalitat invocada per a l'accés és la identificació de les persones aspirants per a poder exercir un control de la legalitat dels processos de selecció, i sense entrar encara en la consideració de fons sobre l'estimació de l'accés, una primera aproximació ens aconsellaria evitar, per redundant, innecessari, desproporcionat i pels efectes potencialment negatius sobre la seguretat de les persones, la difusió associada de dades personals identificatives com el nom i cognoms i el DNI.

En la ponderació prèvia de la prevalença entre el dret a la protecció de dades personals i el dret d'accés a la informació pública que es sol·licita no resulta, doncs, determinant la consideració de les circumstàncies previstes a l'article 24.2 LTAIPBG, més enllà de les consideracions fetes sobre la redundància de les dades identificatives sol·licitades. Però aquests no són els únics elements o circumstàncies a tenir en compte en la ponderació entre el dret a la protecció de dades personals i l'interès públic en la divulgació de la informació sol·licitada, des de la perspectiva de la transparència, que ordena fer i raonar l'article 24.2 LTAIPBG, sinó que es tracta d'una relació merament indicativa i no exclouent. En aquesta ponderació caldrà tenir present també els elements subjectius, és a dir, les persones que són titulars d'un i altre dret en joc: d'una banda, les persones aspirants a la provisió d'un lloc de treball, que van participar en un procés de selecció amb una expectativa legítima de privacitat i que fins i tot poden no tenir cap vinculació prèvia amb l'Administració Pública; de l'altra, un representant sindical dels treballadors públics, que suma al dret d'accés a informació pública generalment reconegut a qualsevol persona major de 16 anys per l'LTAIPBG el dret a rebre informació sobre política de personal que li reconeix l'article 40.1.a) del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP).

Basarem la ponderació en l'avaluació prèvia de l'existència d'un dany en el dret a la protecció de dades personals que de manera directa, causal i real es derivi de l'accés; valorarem aleshores si l'interès públic en la divulgació de la informació que se sol·licita ha de prevaler sobre aquest dany i analitzarem si les dades sol·licitades són idònies, necessàries i proporcionades per a la finalitat de l'accés, que la part reclamant ha concretat en la voluntat de controlar els processos de selecció pel sistema de provisió provisional atès que en aquests l'Administració disposa d'un marge ampli de discrecionalitat.

Pel que fa al primer test, el del dany, es inqüestionable que la cessió al sindicat del nom, cognoms i DNI de les persones aspirants constituïria un dany cert i directe del seu dret fonamental a la protecció de les dades personals. Cal recordar que la normativa vigent no preveu la divulgació de la identitat dels aspirants en els processos de provisió provisional, i, per tant, aquests hi participen amb una expectativa de privacitat. En altres procediments de provisió

definitiva, com el concurs de mèrits i capacitats, es preveu la publicació de la llista d'admesos i exclosos (article 67 del Decret 123/1997, de 13 de maig, pel qual s'aprova el reglament general de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya); en aquests procediments es produeix una difusió en mitjans interns i corporatius d'elements identificadors de les persones aspirants, tot i que la finalitat de la publicació de la llista d'admesos i exclosos no és la transparència, sinó facilitar la notificació a les persones interessades que hi participen.

Però en els procediments de provisió provisional no existeix aquesta difusió prèvia de dades identificatives de les persones que aspiren als llocs de treball i, per tant, hem de concloure que la cessió d'aquestes dades personals al sindicat produeix un dany cert i directament derivat de l'accés, que a més és massiu i indiscriminat ja que la sol·licitud d'accés afectaria, segons s'informa, a 1.043 persones ja han participat en els processos de selecció des de l'any 2015, i a les que en un futur s'hi presentin.

Constatat que es produeix un dany en la privacitat de les persones aspirants directament causat per l'accés que es reclama, hem de ponderar si l'interès públic en la divulgació de la informació és superior i justifica que es faci prevaler sobre els drets individuals a la protecció de dades personals. I, en aquest cas, l'interès públic en la divulgació de la informació és inqüestionable i coincideix amb la finalitat expressada per a l'accés: la constatació que l'Administració fa un bon ús de les facultats més àmplies de decisió que li permeten els procediments de provisió provisional de llocs de treball. Cal recordar que es tracta de l'accés de persones a llocs de treball públics, i per tant, l'interès general i el de la mateixa Administració i sindicats és que es garanteixi que es destinen als llocs de treball les persones més meritòries, capaces i qualificades possibles. Aquesta aspiració de qualitat i professionalitat no pot relativitzar-se o difuminar-se pel fet que es proveeixi per un sistema provisional, sinó que és igualment exigible. Per tant, la transparència d'aquests processos de provisió provisional és d'un interès públic indubtable, ja que en permet un control i garantia.

Ara bé, cal analitzar si tota la informació sol·licitada és idònia, necessària i proporcionada per a servir aquest interès públic en la divulgació i la finalitat de control de la discrecionalitat exercida per l'Administració per determinar si queda justificada i emparada per l'LTAI-PBG la cessió de dades personals sense consentiment de la persona afectada.

Ja ens hem pronunciat en relació amb que resultaria redundant, i per tant, innecessària la identificació amb nom i cognoms i amb DNI i, per tant, caldria prescindir d'una d'aquestes dades identificatives. Atès que la finalitat expressada és el control d'eventuals favoritismes o abusos de facultats discrecionals, entenem que la identificació nominal és l'element identificador que millor serveix aquesta finalitat, i que per tant, seria el que resultaria més valuós per al sindicat, per bé que, d'altra banda, també és l'element identificador més invasiu de la privacitat de les persones aspirants.

La segona qüestió que cal plantejar-se és si la identificació de totes les persones que han participat en un procés de provisió té la mateixa rellevància pel que fa a l'interès públic en la seva divulgació: i la resposta és negativa. La identificació nominal de la persona seleccionada i afavorida amb l'ocupació provisional del lloc de treball certament que constitueix un element idoni, necessari i proporcionat per al control d'eventuals pràctiques de nepotisme, amiguisme, o clientelisme polític. Però, en canvi, no resulta prou rellevant per a aquesta finalitat, en general, la divulgació de la relació nominal de les persones que, havent optat a una plaça, no han estat seleccionades i, per tant, no han estat afavorides amb la possibilitat d'ocupar-la provisionalment, com ja va dictaminar aquesta Comissió en la Resolució de la Reclamació 28/2015, de 2 de febrer de 2016. En relació amb les dades identificatives de persones aspirants no seleccionades, doncs, la ponderació s'ha de resoldre a favor del seu dret a la protecció de les dades personals ja que es tracta de dades que no són proporcionades per a la finalitat de control de la discrecionalitat de l'Administració i de la transparència dels processos de provisió provisional; en aquest sentit, l'element rellevant per a aquest control serà la comprovació que la persona seleccionada és la que reuneix els majors mèrits i capacitats de tots els aspirants.

A la mateixa conclusió arriba l'APDCAT en el seu informe de 20 de juliol, que qüestiona la necessitat d'accedir a les dades personals i defensa la idoneïtat de la informació anonimitzada per al control de l'administració: "El fet d'haver de disposar d'informació relativa a aquests processos selectius no implica necessàriament que s'hagi de donar accés a la identitat de totes les persones que hi ha participat com a aspirants, atès que amb caràcter general, serà suficient a efectes de control de l'actuació administrativa poder conèixer determinades dades facilitades de manera anonimitzada. (...) D'altra banda, tot i que les dades que es demanen aparentment només siguin identificatives (relació nominal d'aspirants), el fet de revelar la identitat de les persones que hi participen en aquests processos subministra informació professional de la persona afectada que pot tenir transcendència sobre la seva privacitat. En aquest sentit, és rellevant tenir en compte que en els processos de provisió provisional els aspirants participen en el procediment amb unes expectatives de privacitat, confiant en la confidencialitat que envolta aquests tipus de processos que es convoquen via interna a través del portal ATRI, de manera que actuen amb la certesa de que ni caps, ni companys han de saber si estan participant o no en un determinat procés de selecció, i aquest és un element diferencial important respecte el fet de participar en un procés de provisió ordinari com el que regeix el concurs de mèrits i capacitat. (...) Tenint en compte les consideracions exposades, no sembla que estigui justificat per al control de la legalitat en els processos de selecció afectats el coneixement de la identitat de tots els aspirants, la divulgació de la qual aniria en contra de les expectatives de privacitat que pot tenir cadascuna de les persones que participen en processos esmentats".

Per tant, un accés massiu i indiscriminat de dades personals com el que es reclama, que es projecta fins i tot als indeterminats processos de provisió en el futur, resulta desproporcionat per a la finalitat pretesa i no queda justificat en l'interès públic de la divulgació de la informació. En aquests termes, doncs, hem de desestimar la pretensió d'accés a la relació nominal de totes les persones que han participat en tots els processos de provisió convocats pel departament de Justícia des del 2015, ponderant que ha de prevaler la protecció del dret fonamental a la protecció de dades personals i de l'expectativa legítima de privacitat en l'àmbit professional pel que fa a la participació sense èxit en processos de provisió de llocs de treball.

En tot cas, cal tenir en compte que aquesta Resolució no determina de manera inamovible la inaccessibilitat a dades personals identificatives de persones participants en un procés de provisió que no hagin estat seleccionades, sinó que en desestima l'accés massiu objecte d'aquesta reclamació, sens perjudici que aquesta Comissió pugui resoldre en un altre sentit davant de reclamacions més precises, proporcionades i justificades, si s'aprecia que l'impacte sobre el dret a la privacitat de les persones és el mínim imprescindible i s'acredita que és necessari per a assolir la finalitat d'investigar un procediment de provisió sobre el que s'apreciïn indicis d'irregularitats, qüestió que caldrà valorar de manera individualitzada en cada cas concret.

D'acord amb això, aquesta Comissió, prèvia ponderació de l'interès públic en la divulgació de la informació establert a l'article 24.2 LTAIPBG, considera injustificat l'accés generalitzat a les dades personals identificatives de la resta de persones aspirants no seleccionades amb la finalitat de controlar eventuais abusos del marge de discrecionalitat de què disposa l'Administració en la provisió provisional de llocs de treball, tenint en compte que el mateix sindicat reclamant sol·licita proveir-se d'informació relacionada amb els mèrits que li permetrà, de manera més idònia, dur a terme aquest control, que és d'interès públic.

Entrem, doncs, a analitzar l'accés al segon grup de dades objecte de reclamació: la relació de mèrits i aspectes que han estat valorats en el candidat escollit i que han determinat la seva selecció.

Es tracta, també, de dades de caràcter personal protegides per la LOPD en relació amb les qual cal aplicar l'article 24.2 LTAIPBG per a determinar-ne l'accés. En aquest cas, com avançàvem, entenem que la seva cessió sí resulta idònia, necessària i proporcionada per a la finalitat de control del marge de discrecionalitat de l'Administració; no hi ha dubte, tampoc, de l'interès públic que té la seva divulgació, ja que hem d'insistir que és d'interès general garantir que les persones que ocupen llocs de treball públic, encara que sigui de manera provisional, són les més meritòries i capaces possible.

Per tant, entenem que els processos de provisió provisional, tot i tenir menor rigor procedimental que els definitius, han d'estar igualment presidits pels principis de mèrit, capacitat i igualtat i han de ser

prou transparents per facilitar el control de l'ús d'aquest major marge de discrecionalitat que es permet en les provisions provisionals. El nou règim de transparència i accés a la informació pública té, precisament, aquesta finalitat: la de garantir no només la legalitat, sinó la idoneïtat i l'oportunitat de les actuacions públiques, i en conseqüència, s'ha d'oferir informació que permeti el control de les actuacions i procediments públics i la detecció d'irregularitats, il·legalitats, arbitrarietats o favoritismes.

D'acord amb això, la pretensió del sindicat d'accedir a la informació sobre els mèrits que han resultat determinants per a l'elecció d'un candidat, tot i ser dades de caràcter personal, resulta ajustada a l'LTAIPBG ja que cal ponderar com a prevalent l'interès públic que té la seva divulgació en garantia d'una funció pública qualificada, i atenent que són dades personals en principi idònies, necessàries per a la finalitat de l'accés. En aquest cas, a més, la cessió de dades de caràcter personal que comporta l'accés als mèrits personals valorats resulta proporcionada en sentit estricte, a diferència de la pretensió de cessió general, indiscriminada i massiva de dades identificatives de persones no seleccionades, analitzada anteriorment.

L'acotació de quina ha de ser la informació relacionada amb els mèrits del candidat escollit que es faciliti al sindicat reclamant requereix una nova anàlisi: en primer lloc, queda clar que si constés algun element relacionat amb dades personals que tinguin la consideració d'especialment protegides d'acord amb l'article 7 LOPD, s'haurien d'excloure de l'accés de conformitat amb el que estableix l'article 23 LTAIPBG. D'altra banda, la informació de l'esfera més privada del candidat, com ara l'adreça, telèfon, estat civil, fills, i altres similars també s'hauria excloure de l'accés ja que, en principi, no hi ha interès públic en la seva divulgació que justifiqui trencar el règim de protecció que li ofereix l'LOPD.

Pel que fa a informació relacionada amb la formació acadèmica, experiència professional, cursos, proves realitzades, coneixements complementaris, l'APDCAT, en el seu informe de 20 de juliol de 2016, considera suficient l'accés a la puntuació que resulti de la seva acreditació segons consti a l'acta de valoració o document equivalent que s'hagi elaborat per part de l'òrgan encarregat de fer la selecció, sense que apreciï la necessitat de permetre l'accés a la informació curricular concreta.

Així s'expressa en dir que: "Tenint en compte que qui sol·licita la informació sembla que té la condició de representant dels treballadors, a efectes de control sobre les actuacions dutes a terme per l'administració en l'àmbit d'aquests processos, els quals es regeixen pels principis de mèrit, capacitat i igualtat, pot ser rellevant, respecte del candidat finalment escollit, conèixer les actes d'avaluació o document equivalent dels mèrits i elements valoratius, que han fet que fos aquesta persona la seleccionada. Sembla que també estaria justificat el fet de facilitar la puntuació obtinguda pel candidat seleccionat en relació als mèrits o aspectes valorats. Conèixer la puntuació que ha obtingut la persona escollida en relació a l'experiència professional, a la formació acadèmica o en relació a la prova realitzada, cas d'haver-se realitzat, donaria suficient informació si el que es pretén és detectar possibles actuacions arbitràries per part de l'òrgan encarregat de fer la selecció, el qual hauria d'actuar dintre dels paràmetres de discrecionalitat tècnica que se li atribueixen. Més enllà d'això, no es veu la necessitat d'haver de facilitar informació curricular sobre l'experiència professional concreta, la formació o altres dades curriculars del currículum del candidat escollit, la cessió de les quals suposaria una ingerència en la seva privacitat no justificada per al compliment de la finalitat que es persegueix amb l'accés, i que seria en definitiva contrària als principis de l'LOPD." Finalment, conclou: "Pel que fa a la informació relativa als mèrits i aspectes valoratius que s'han tingut en compte en l'elecció de cadascun dels candidats seleccionats, la normativa de protecció de dades personals no impedeix donar accés als representants dels treballadors a la informació sobre la puntuació respecte aquests mèrits i altres elements valoratius que han obtingut els candidats finalment seleccionats".

Compartim amb l'APDCAT el criteri general de permetre l'accés a les puntuacions sobre mèrits i elements que hagin estat valorats en l'elecció de la manera menys invasiva de la privacitat possible, però tanmateix entenem que, en determinades ocasions, el control d'actuacions arbitràries pot requerir, precisament, la comprovació del detall dels elements que han estat valorats de manera determinant per a l'elecció. En aquests casos, entendríem justificat i proporcionat l'accés al detall de la formació si resulta rellevant per a l'elecció de la persona candidata: per exemple, si s'atorguen punts per una llicenciatura, pot ser rellevant identificar quina és per comprovar la connexió i la idoneïtat dels estudis amb les funcions del lloc de treball; el mateix passa amb l'experiència professional, que pot requerir, per apreciar la justa valoració que se li ha d'atorgar, de la concreció de

si s'ha produït en un ajuntament petit, o en la mateixa administració de la Generalitat. I, en cas de dubtes sobre la correcció de l'elecció realitzada, entenem que podria resultar també justificat i proporcionat permetre l'accés a les puntuacions obtingudes per les altres persones aspirants.

La Resolució de la sol·licitud d'accés que porta causa d'aquesta Reclamació, d'1 d'abril de 2016, de la Direcció de Serveis del Departament de Justícia, resol que en la informació que s'estima donar "es farà constar el criteri pel qual es determinen les persones que han estat convocades a l'entrevista". En la informació facilitada extemporàniament a la persona reclamant es fa constar, efectivament, de manera breu i genèrica, que el criteri seguit per a preseleccionar les persones que han de passar a l'entrevista personal és l'acreditació d'experiència professional en el lloc o funcions. Ara bé, no hi ha cap informació que permeti escatir a la persona reclamant, com sol·licita, com s'ha valorat aquesta experiència en la persona seleccionada, ni dels quadres es desprèn la puntuació dels mèrits o elements valoratius que s'han tingut en compte, més enllà de la menció de la situació administrativa en què es troba la persona aspirant, anonimitzada amb un codi numèric, i per això, la informació facilitada resulta insuficient i limitativa del dret d'accés als mèrits i elements valoratius determinants de l'elecció de candidats en processos de provisió provisional, el qual estimem.

Cal, doncs, facilitar al sindicat l'accés a la informació sobre les puntuacions i els elements valoratius que han portat a l'elecció de la persona escollida d'entre totes les candidates. Amb aquesta finalitat, es permetrà l'accés del sindicat reclamant a l'acta de valoració, a l'informe de proposta de designació del candidat escollit o a qualsevol altre document que contingui aquesta informació i que sigui preexistent a la sol·licitud d'informació. Per tant, no es requereix l'Administració que elabori *ex novo* una justificació de les seleccions realitzades anteriorment, sinó que faciliti l'accés a la documentació o dades preexistents relatives als mèrits valorats en els candidats seleccionats, un cop eliminades les dades personals especialment protegides o les d'àmbit privat no rellevant als efectes de la selecció. En el cas que no consti cap document de l'òrgan de valoració que contingui aquesta informació, caldrà que l'Administració ho faci constar de manera expressa en l'execució d'aquesta Resolució, a fi que el sindicat pugui actuar en conseqüència, si ho considera adient.

Finalment, i pel que fa a la sol·licitud d'aquesta mateixa informació en relació amb les convocatòries de processos de provisió de llocs de treball en el futur, hem de desestimar la pretensió reclamada ja que, d'acord amb l'article 2.b) LTAIPBG, informació pública és aquella que l'Administració té en el seu poder, i això comporta un requisit d'existència prèvia a la sol·licitud, de manera que no serien admissibles sol·licituds d'accés *ad futurum*" (FJ2).

8.3. Dades identificatives en expedients de llicències urbanístiques

La Resolució de la Reclamació 149/2016, en el seu FJ tercer, analitza l'accés a les dades personals que consten en expedients de llicències urbanístiques; en un sentit anàleg al que s'estableix a la Resolució d'estimació de la Reclamació 17/2016, es declara l'accés ple a les dades identificatives del personal públic que ha intervingut en els expedients, així com a les dades identificatives dels arquitectes que han visat els projectes tècnics:

"Els expedients als quals es reclama l'accés és previsible que continguin dades de caràcter personal diverses: les relatives als empleats públics que hi hagi intervingut; les relatives als professionals que visin o signin els projectes d'obres; i les relatives a les persones titulars o sol·licitants de les llicències.

Pel que fa a les dades personals relatives als empleats públics, la GAIP coincideix en assenyalar, com ho fa també l'APDCAT (antecedent 8), que l'article 24.1 LTAIPBG empara l'accés a les dades merament identificatives dels empleats públics que hi figurin per haver-hi actuat en exercici de les seves funcions. Igualment, la GAIP coincideix amb l'APDCAT en que cal prioritzar el dret d'accés en relació amb les dades identificatives dels arquitectes que signin els projectes d'obres que s'hi contenen, ja que en la ponderació efectuada d'acord amb l'article 24.2 LTAIPBG no s'aprecia que l'accés a la seva identitat ocasioni un dany cert i directament derivat de l'accés en el dret a la privacitat dels arquitectes, tenint en compte que la seva identitat com a professional signant del projecte ja havia estat divulgada anteriorment durant la seva tramitació, i que es va divulgar aquesta dada personal sense expectativa de privacitat, tenint en compte que

es tracta de la participació i rúbrica professional en el marc d'un procediment d'intervenció administrativa com és l'obtenció de llicències de construcció o rehabilitació.

Quant a les dades personals relacionades amb les persones sol·licitants o titulars de les llicències, l'accés suposaria, certament, un dany atès que quedarien exposades dades identificatives i relacionades amb la seva esfera privada. Cal, doncs, ponderar si ha de prevaldre el dret d'accés en relació amb el dret a la protecció de dades personals. En aquesta ponderació, la GAIP té molt en compte que la mateixa persona reclamant ha manifestat que l'accés a les dades identificatives de les persones titulars de les llicències no li resulta necessari per a la finalitat de l'accés que, i d'acord amb això, aquestes dades (nom, cognoms, DNI), així com altres dades de contacte que puguin constar als expedients, com el telèfon i l'adreça electrònica d'aquestes persones, en no resultar necessàries per a la finalitat de l'accés concretada en el control de la legalitat dels expedients, hauran de ser excepcionades de l'accés de manera que, prèviament a la vista dels expedients, l'Ajuntament haurà d'eliminar o tapar les dades relatives al nom, cognoms i DNI i les dades de contacte de les persones sol·licitants de llicència o titulars de les llicències concedides, garantint que en tot cas que es puguin identificar les finques a les que fa referència cada expedient amb l'accés al seu números de registre cadastral o número de parcel·la cadastral" (FJ3).

9. Dret d'accés a:

Com a annex a la primera part d'aquesta Memòria (Memòria d'Activitats) es pot consultar un índex alfabètic exhaustiu de les matèries en relació amb l'accés a les quals s'ha pronunciat aquesta Comissió. Com a annex d'aquesta Memòria Doctrinal, es facilita l'Índex analític que recull el catàleg de matèries en relació amb les quals la GAIP ha establert criteris doctrinals determinants de l'accés. Seguidament se'n transcriu una selecció:

9.1. Contractes d'obres

La Resolució de la Reclamació 1/2016 estima el dret d'accés a diversa informació d'un expedient de contractació d'obres d'un ens local. En el FJ segon es detalla en els següents termes:

"Com s'ha assenyalat als antecedents núm. 2 i 4, la persona reclamant va sol·licitar "l'expedient de contractació corresponent al contracte d'obra per a la construcció i enjardinament del passatge Lluís Companys de Seròs", informació que inclouria també la relativa a la font situada al centre del passatge, segons s'especifica al recurs de reposició interposat amb posterioritat.

És clar que aquesta sol·licitud ha de ser estimada, atesos els principis de publicitat i transparència que regeixen la contractació d'obres per part de les diverses administracions públiques ja des de molt abans de l'aprovació de l'LTAIPBG. Són molts els preceptes del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic (TRLCSP) que, donant continuïtat a l'establert per la legislació de contractes precedent, enuncien o concreten ambdós principis, amb la doble finalitat de garantir una concurrència efectiva en l'accés de potencials candidats a les licitacions públiques i prevenir la corrupció en les adjudicacions. El TRLCSP exigeix que els contractes s'adjudiquin de conformitat amb els principis de publicitat i transparència (articles 1 i 139 TRLCSP), obliga a publicar als diaris oficials i/o al perfil del contractant (article 53 TRLCSP) les convocatòries de licitacions (article 142 TRLCSP), així com l'adjudicació (article 151.4 TRLCSP) i la formalització (article 154 TRLCSP) dels contractes, i exigeix la inscripció al Registre de Contractes del Sector Públic de les dades bàsiques dels contractes adjudicats per les diverses administracions públiques (article 333 TRLCSP, que preveu expressament al seu apartat cinquè l'accés de la ciutadania al Registre). Preceptes similars es contenen a l'anterior TRLCAP, vigent en el moment en què s'hauria encarregat i executat l'obra, l'any 2007.

Aquests deures de publicitat imposats per la legislació de contractes són menys intensos en el cas dels contractes adjudicats mitjançant un procediment negociat sense publicitat (article 177 TRLCSP; en general, es pot seguir aquest procediment quan els contractes d'obres tinguin un

import igual o inferior a 200.000 euros) i, sobretot, en el cas dels contractes menors, aquells que tenen un import més baix (l'any 2007, eren contractes menors d'obres els d'import igual o inferior a 30.050,61 euros –article 121 TRLCAP–; en l'actualitat ho són els d'import inferior a 50.000 euros –article 138.3 TRLCSP–). Els contractes menors es poden i es podien adjudicar directament, sense publicitat ni concurrència, i sense que s'hagi de publicar la seva adjudicació i formalització als diaris oficials i/o al perfil del contractant (articles 138.3 i 154.1 TRLCSP i article 56 TRLCAP).

L'LTAIPBG ha confirmat i reforçat aquests principis de publicitat i transparència, en imposar la publicitat activa a través del Portal de la Transparència de tots els contractes subscrits per les administracions catalanes, també dels menors, amb la indicació, entre altres aspectes, de "l'objecte, l'import de la licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a contractar i la identitat de l'adjudicatari, la durada, el nombre de licitadors, els criteris d'adjudicació, el quadre comparatiu d'ofertes i les puntuacions respectives, i també els acords i informes tècnics del procés de contractació", així com la "informació sobre les licitacions en tràmit, que ha de comprendre com a mínim el tipus de contracte, el seu objecte, el contingut econòmic, els plecs de clàusules administratives i les condicions d'execució" i les "modificacions contractuals, les pròrrogues dels contractes, les licitacions anul·lades i les resolucions anticipades" (lletres b, d i e de l'article 13.1 LTAIPBG).

La disposició addicional vuitena de l'LTAIPBG exigeix que "als efectes de facilitar la consulta [de] la informació sobre la contractació pública, les administracions locals han d'informar el Registre Públic de Contractes i la Plataforma de Serveis de Contractació Pública dels contractes formalitzats i els que estan en licitació o en altres fases contractuals. El Portal de la Transparència ha de facilitar la consulta directa i dinàmica del Registre i la Plataforma". En compliment d'aquest mandat, l'Ordre ECO/47/2013, de 15 de març, per la qual es regula el funcionament i s'aprova l'aplicació del Registre públic de contractes de la Generalitat de Catalunya, després de la modificació introduïda per l'Ordre ECO/294/2015, de 18 de setembre, imposa als ens locals catalans el deure de comunicar al referit Registre una sèrie de dades i documents bàsics de tots els contractes públics que adjudiquin, incloent-hi els contractes menors (article 1.2), i regula el lliure accés telemàtic de la ciutadania al Registre, mitjançant un cercador informàtic i sense necessitat d'identificació prèvia (articles 11 a 13).

A la vista d'aquest marc normatiu, que exigeix la pròpia publicació activa a internet dels principals elements dels expedients de contractació de les administracions locals de Catalunya, no hi ha cap dubte que s'ha de concedir l'accés sol·licitat, referit a una contractació ordinària d'obres en què no hi ha elements confidencials. Això no és qüestionat ni per l'Ajuntament, que estima íntegrament la sol·licitud mitjançant el decret d'alcaldia de 18 de novembre, ni pel propi contractista, que consent l'accés quan l'Ajuntament li dona trasllat del recurs de reposició.

La informació que s'ha de concedir inclou també la relativa a l'adquisició de la font situada al centre del passatge. Tot i que aquesta adquisició no s'inclogui pròpiament dins l'objecte d'un contracte d'obres, el cert és que la sol·licitud inicial, malgrat no esmentar la font, es formula en termes força amplis (fent-se també referència a l'enjardinament del passatge), que permeten entendre que es vol accedir al cost total del passatge i a tots els contractes que s'hagin hagut de subscriure perquè adquireixi la seva configuració definitiva. La font, una rèplica de la Font de Canaletes de Barcelona, seria un element destacat del passatge. La persona reclamant va requerir expressament la informació relativa a la font (i a les obres d'enderrocament de l'edificació preexistent) al seu recurs de reposició, i l'Ajuntament en cap moment no ha objectat que aquesta informació excedís de la demanada inicialment ni ha requerit la concreció de la sol·licitud formulada. Els ciutadans que volen conèixer el cost de les obres realitzades per les administracions públiques no han de ser experts en dret administratiu i saber delimitar amb precisió els diferents tipus de contractes que aquestes han de celebrar per dur-les a terme" (FJ2).

De la seva banda, la Resolució de la Reclamació 72/2016, en el seu fonament tercer tracta de l'accés a informació que preceptivament ha de formar part dels expedients de contractació. Ho fa en els següents termes:

“La sol·licitud inicial d'informació va ser parcialment satisfeta en la resposta inicial a la mateixa, i en la resposta al recurs de reposició plantejat a l'Ajuntament.

L'objecte d'aquesta reclamació és, doncs, la part desestimada de la informació, que es concreta en els apartats c), d), e), f), g), h), i) i j) del recurs de reposició, relacionats a l'Antecedent 7, que s'analitzaran seguidament:

Demana la persona reclamant en el recurs de reposició “que s'aclareixi per què si es tracta de dues fases independents del contracte, com argumenta el Decret d'Alcaldia 52/2016, els pressupostos aportats per la persona adjudicatària és únic per a l'adequació de l'edifici a alberg, sense distingir les dues fases en què es va fraccionar”.

El Decret d'Alcaldia 91/2916, que resol el recurs, no diu res en relació amb aquesta informació que es demana, però l'informe jurídic emès a requeriment de la GAIP i aprovat per Decret d'Alcaldia 128/2016 sí que s'hi refereix, per dir que “no existeix documentació sobre la negociació del contracte i, per tant, no es pot saber si als constructors se'ls va demanar que pressupostessin les dues fases de la Casa dels Mestres conjuntament o no”, i que des de la secretaria municipal no es pot confirmar aquest extrem “perquè no ocupava el lloc de treball. Però que és lògic i habitual els canvis en els projectes, degut a la cerca de la viabilitat econòmica (subvencions) o els requeriments tècnics que hi puguin haver”.

Resulta òbvia la insuficiència de la informació facilitada per l'Ajuntament en resposta a una petició d'informació que consisteix en documentació que hauria d'integrar l'expedient de contractació i a la qual la persona reclamant té dret d'accés.

Que s'aclareixi per què l'import de l'adjudicació definitiva de 29 d'abril de 2010 és 30.000€ superior a la que consta en l'adjudicació provisional, segons les certificacions dels acords que se li traslladen.

No hi ha cap referència a aquesta petició d'informació, tret de la de donar per bo l'import de 168.050,22€ més 26.888€ d'IVA. Atès que es tracta d'una discrepància a l'alça entre l'adjudicació provisional i la definitiva, resulta justificat que s'interessi per les raons que porten a l'Ajuntament a adjudicar definitivament l'obra per un import superior en 30.000 al pressupostat. Aquesta justificació hauria de constar documentalment a l'expedient com a documentació de suport a la presa de l'acord municipal d'aprovació de l'adjudicació definitiva i, per tant, la satisfacció de la sol·licitud d'accés no comporta l'elaboració d'un nou informe justificatiu, sinó la consulta de la documentació de suport a la presa de l'Acord municipal d'adjudicació definitiva que justifiqui un desviament a l'alça d'un import tan considerable com aquest.

En relació amb les tres ofertes presentades per a la contractació de la fase 2 de l'adequació de l'edifici a alberg, així com en relació amb les tres ofertes presentades per a l'adequació del mateix edifici a tanatori, el Decret d'Alcaldia 91/2016, que resol el recurs de reposició, es limita a dir que no s'han trobat en els respectius expedients de contractació, i que s'està efectuant una cerca en el registre d'entrada per localitzar-los.

Es tracta de documentació essencial des del punt de vista de la legalitat del procediment de contractació, que és informació pública. El fet que no consti als expedients corresponents constitueix una negligència greu en la gestió de la documentació pública, sens perjudici de majors conseqüències sobre la legalitat del procediment de contractació seguit en aquest cas, negociat sense publicitat, per al cas que aquestes tres ofertes no s'haguessin aportat mai a l'expedient ni tingudes en compte en l'adjudicació. Resulta, doncs, oportú que l'Ajuntament iniciï una cerca de la documentació requerida per tal de trobar constància, almenys, de que es van rebre i incorporar a l'expedient, per més que hores d'ara no s'hi trobin. Ara bé, des del dos de maig, en què es diu que s'inicia la cerca de les tres ofertes econòmiques per a cadascun dels dos expedients de contractació, fins a la data, l'Ajuntament no ha informat que la cerca hagi donat fruit, i per tant, urgeix que l'Ajuntament de manera expressa es pronunciï sobre si ha localitzat aquesta informació, que hauria d'integrar els expedients de contractació, per qualsevol mitjà (el mateix registre d'entrada, però també la documentació de suport per als acords del ple corresponents, o els expedients de subvenció relacionats amb aquelles obres, etc.) o, en cas

contrari, faci constar de manera expressa que no s'ha pogut acreditar per cap mitjà que els expedients de contractació incorporeassin les tres ofertes econòmiques preceptives.

Que es justifiqui per què s'adjudica el 29 de setembre de 2010 la Fase 2 de l'adequació de l'edifici a Alberg per un import 13.000€ superior a la proposta que l'adjudicatari havia presentat, segons consta al mateix acord de la Junta de Govern Local.

En relació amb aquesta demanda d'informació, es donen per reproduïdes les consideracions fetes anteriorment en relació amb la justificació de la desviació a l'alça de l'adjudicació definitiva de la fase 1.

Que s'aporti documentació relativa a les subvencions rebudes per finançar l'obra d'adequació de l'edifici a Alberg i Tanatori, ja que l'Ajuntament justifica la fragmentació del contracte en la procedència de les subvencions de diferents administracions. I, a més, en relació amb una d'elles, es demana còpia de la sol·licitud de subvenció a la Generalitat en el marc del Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC) 2010, ja que la resolució publicada al DOGC 5574, de 24.2.2010 fa constar que el pressupost de la Fase 2 de l'adequació de l'edifici a alberg tenia un pressupost de 269.088,22€, mentre que el pressupost de l'adjudicatari que consta a l'expedient de contractació i que se li ha traslladat corresponent a aquesta mateixa fase 2 és de 120.245,82€, i emès amb posterioritat a la mateixa resolució del PUOSC 2010 esmentada.

El Decret d'Alcaldia 91/2016, de 2 de maig, que resol el recurs de reposició, fa constar que "es considera que es tracta d'informació pública que difereix de la sol·licitada inicialment, motiu pel qual s'ha de configurar com una sol·licitud d'accés a la informació pública" s'entén que diferenciada. no es pronuncia sobre aquesta petició. Tanmateix, el Decret 128/2016, de 20 de juny, que aprova l'informe jurídic emès per a aquesta Comissió, s'expressa en el seu punt sisè en el sentit que "es considera totalment independent un expedient de contractació d'un expedient de subvenció (...) motiu pel qual s'ha considerat com una sol·licitud independent d'accés a informació pública".

Certament, la sol·licitud inicial interessa l'expedient de contractació, i un expedient de subvenció, tot i que es refereixi a la mateixa obra, és un expedient diferenciat i independent. La persona reclamant justifica la introducció d'aquesta nova petició en el fet que és l'ajuntament el qui, en resposta a la seva petició inicial de justificar el fraccionament en dues fases de les obres d'acondicionament de l'edifici a alberg, s'empara en el fet que les subvencions procedeixen d'administracions diferents, quan de la informació tramesa en resulta que, per a l'adequació a alberg, tant en la fase 1 com en la fase 2, les subvencions procedien de la mateixa administració pública, la Generalitat.

Però el cert és que l'Ajuntament pot considerar que aquesta petició, per més que induïda de l'anterior, s'ha de tramitar com una nova sol·licitud, tal i com ho fa el Decret d'Alcaldia 91/2016. Nogensmenys, no hi ha cap referència a l'informe jurídic emès per a aquesta Comissió per Decret d'Alcaldia 218/2016 de que efectivament i congruentment s'hagi iniciat la tramitació de la petició d'informació que es va considerar que desbordava l'objecte de l'anterior, i menys encara que s'hagi satisfet, sinó que un mes i mig més tard es manté la defensa de que constitueix una sol·licitud d'accés diferenciada, sense més tràmit.

Admetent que la sol·licitud d'accés a les subvencions rebudes per finançar l'obra d'adequació de l'edifici a alberg i a tanatori pugui ser considerada com a una nova sol·licitud d'accés per apart de l'Ajuntament, aquest hauria d'haver-ne iniciat la tramitació arran del mateix Decret 91/2016 esmentat i, per tant, la persona reclamant ja hauria de disposar d'aquesta informació.

D'acord amb això, la GAIP admet la reclamació també referida a aquesta informació.

Es demana justificació de la desviació a l'alça que presenta el pressupost presentat per l'adjudicatari inicialment per a les obres d'adequació de l'edifici a alberg, i el que resulta de l'adjudicació al mateix adjudicatari de les dues fases en què posteriorment es va fraccionar.

L'aclariment es demana arran que la persona reclamant ha comprovat que la persona adjudicatària de les dues fases de l'obra d'adequació de l'edifici a alberg havia presentat un únic pressupost per al total d'aquestes obres que després es va fraccionar en dos contractes, i que

aquest pressupost únic és més baix que el que resulta de la suma de les adjudicacions que se li van fer de les dues fases. Novament ens trobem davant d'informació que hauria de constar documentalment a l'expedient de contractació, i a la qual la persona reclamant té dret a accedir-hi.

La persona reclamant qüestiona el fraccionament de l'adequació de la casa dels Mestres per a alberg en dos contractes, i la justificació que en fa l'Ajuntament en el Decret 91/2016, en el qual afirma que "cada un dels expedients referents a la Casa dels Mestres són elements entre els quals no existeix un vincle operatiu" quan es tracta del mateix edifici, habilitat per al mateix ús.

La justificació del fraccionament en dues fases de l'obra és objecte de la sol·licitud inicial d'accés, i del mateix recurs de reposició. Es tracta d'un tema de rellevància atès que ens trobem davant de la contractació d'obres per un procediment negociat sense publicitat, i per tant resulta pertinent permetre per aquesta via que es comprovi que el fraccionament no s'ha fet infringint allò que disposa l'article 86 del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic (TRLCSP), és a dir, que "no es pot fraccionar un contracte amb la finalitat de disminuir-ne la quantia i eludir així els requisits de publicitat o els relatius al procediment d'adjudicació que corresponguin".

Aquest mateix article disposa que "quan l'objecte del contracte admeti fraccionament i es justifiqui així degudament en l'expedient, es pot preveure la realització independent de cada una de les parts mitjançant la divisió en lots, sempre que aquests siguin susceptibles d'utilització o aprofitament separat i constitueixin una unitat funcional, o ho exigeixi la naturalesa de l'objecte. Així mateix es poden contractar de manera separada prestacions diferenciades dirigides a integrar-se en una obra, tal com aquesta és definida a l'article 6, quan aquestes prestacions gaudeixin d'una substantivitat pròpia que permeti una execució separada, perquè les han de dur a terme empreses que disposin d'una determinada habilitació. En els casos que preveuen els paràgrafs anteriors, les normes procedimentals i de publicitat que s'han d'aplicar en l'adjudicació de cada lot o prestació diferenciada s'han de determinar en funció del valor acumulat del conjunt, llevat del que disposen els articles 14.2, 15.2 i 16.2."

Aquests articles del TRLCSP tenen el mateix tenor literal de l'article 68 de l'anterior Reial Decret Legislatiu 2/2000, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, vigent en el moment en què es van tramitar els contractes als quals es vol accedir.

El fet que el fraccionament s'hagi realitzat en relació amb l'adequació de l'edifici a un únic servei d'alberg pot efectivament produir dubtes en la persona reclamant sobre si s'acompleix el requisit de constituir cadascun dels objectes dels contractes fraccionats, per sí sols, unitats funcionals diferenciats susceptibles d'aprofitament separat.

Tenint en compte que l'expedient de contractació havia de contenir preceptivament un informe justificatiu del fraccionament (article 86.3 TRLCSP, abans transcrit) elaborat en els moments previs i com a suport a l'acord de fraccionament, cal que l'Ajuntament permeti l'accés a aquest informe a la persona reclamant, i no pot substituir l'accés a l'informe justificatiu original de l'expedient amb l'opinió jurídica del secretari interventor actual en relació amb l'aplicació al cas de doctrina sobre el fraccionament dels contractes que no van ser tingudes en compte al 2010 per al fraccionament ni integren l'expedient al qual es demana l'accés. Per al cas que en l'expedient no consti aquest document, caldrà que l'Ajuntament ho faci constar així expressament" (FJ3).

9.2. Descripció dels llocs de treball

La Resolució de la Reclamació 65/2016, en el FJ primer, analitza el dret d'accés a informació relativa a les funcions d'un lloc de treball públic:

"El dret d'accés a la informació pública pot tenir per objecte qualsevol informació que estigui en poder de l'Administració sol·licitada, sens perjudici dels límits que hi puguin concórrer.

La informació sol·licitada per aquesta Reclamació (relació detallada de les funcions i la potestat de decisió relatives a l'administració de Recursos Humans i a les Relacions Laborals que són competència del lloc de treball 1657 –Cap de Recursos Humans) és informació pública que, en bona lògica, es pot suposar en poder de l'Ajuntament de Rubí, i no sembla que hi concorri cap límit d'accés (en tot cas, l'Ajuntament no n'ha al·legat cap i la GAIP no n'aprecia cap d'ofici). Per tant, si és informació pública i no hi concorren límits d'accés, està clar el dret de la persona reclamant a obtenir-la, i més encara si tenim en compte que, atesos els antecedents, aquest dret ja li hauria estat reconegut per estimació presumpta produïda per silenci administratiu positiu, ja que l'Ajuntament no hauria donat resposta expressa a la sol·licitud d'informació al cap d'un mes d'haver estat formulada (articles 33 i 35 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBG).

Certament, la resposta donada per l'Ajuntament ("les funcions del lloc de treball 1657 són les habituals d'un lloc de Cap de Recursos humans d'un Ajuntament mitjà") no proporciona la informació demanada; pràcticament es podria dir que no proporciona cap mena d'informació. No es pot descartar que aquest fet pugui ser degut a que l'Ajuntament no la té, aquesta informació, ja que en el mateix comunicat que proporcionava aquesta resposta pràcticament buida de contingut, satisfia dues altres sol·licituds d'informació de la mateixa persona (Reclamacions 66 i 67/2016). Naturalment no es pot pretendre que l'Administració doni informació que no té en el seu poder, de manera que aquest podria ser un motiu legítim per no atendre la sol·licitud corresponent.

Tanmateix, també cal valorar fins a quin punt hi pot haver una determinació jurídica que obligui l'Ajuntament a tenir la informació sol·licitada. L'article 29 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals (RPL), estableix que la relació de llocs de treball (RLT) inclou la totalitat dels existents a l'ens local corresponent i que mitjançant les RLT "s'assignen les funcions i comeses que ha de realitzar el personal que ocupa els respectius llocs de treball"; si no ho fa l'RLT, "l'assignació d'atribucions als llocs de treball, si manca l'organigrama, pot fer-se per decret de l'alcalde", i d'aquesta manera també es poden assignar les funcions específiques. Segons l'article 30 RPL, per a cada lloc de treball s'han d'indicar, almenys, entre altres dades, "la denominació del lloc i el seu enquadrament orgànic" i "les característiques essencials del lloc, incloent, si s'escau, les funcions específiques atribuïdes".

Dels preceptes citats es pot concloure que, bé per l'RLT, o bé per decret de l'alcaldia, s'han d'assignar les funcions, atribucions i comeses de cada lloc de treball. Aquesta assignació, a més a més, si el lloc o el seu titular ostenten o exerceixen funcions que comporten una certa responsabilitat, com segurament és el cas del cap de recursos humans, també és exigible, directament o indirecta, en base a diversos preceptes de la legislació de procediment administratiu (com ara els articles 12 i 41 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú). En conclusió, sembla exigible jurídicament que l'Ajuntament de Rubí disposi de la informació necessària per poder donar una resposta molt més satisfactòria que la donada a la sol·licitud d'informació objecte d'aquesta Reclamació, i en conseqüència la persona reclamant tindria dret a obtenir-la.

En tot cas, si malgrat les consideracions fetes als paràgrafs anteriors l'Ajuntament de Rubí no disposa d'una relació detallada de les funcions i la potestat de decisió relatives a l'administració de Recursos Humans i a les Relacions Laborals que són competència del lloc de treball 1657, és exigible que com a mínim ho manifesti formalment així, i d'aquesta manera la persona reclamant podrà emprendre les actuacions que consideri pertinents si creu que per aquesta causa l'Ajuntament incompleix obligacions establertes per l'ordenament jurídic (la GAIP s'ha pronunciat en aquest mateix sentit a la seva Resolució de 13 de juliol de 2016, d'estimació de la Reclamació 72/2016, entre altres)" (FJ1).

9.3. Extractes bancaris

La Resolució de la Reclamació 203/2016, en el FJ cinquè, analitza el dret d'accés d'un regidor al detall dels moviments de tots els comptes bancaris titularitat de l'Ajuntament, tenint en compte les dades personals que hi poden aparèixer. N'estableix l'accés, fonamentat en l'argumentació següent:

En l'informe previ a l'admissió a tràmit de la sol·licitud d'accés (antecedent 3) l'Ajuntament diu que "creient que suposaria un risc per la correcta protecció de la informació personal dels afectats, es creu convenient que el regidor concreti amb quina finalitat sol·licita aquesta informació, l'àmbit d'actuació municipal que és del seu interès els possibles subjectes afectats o un període de temps concret i, una vegada es justifiqui l'objectiu d'adquirir aquesta documentació (que en el seu dia els regidors del consistori ja hi van tenir accés) s'efectuarà la ponderació d'acord amb l'article 24.2 de la Llei 19/2014 amb els límits establerts a la mateixa normativa."

L'Ajuntament, doncs, demana concreció de la finalitat que motiva la sol·licitud d'accés, així com els possibles subjectes afectats, afirmant que l'accés comporta un risc per l'adequada protecció de dades personals, i es compromet, un cop tingui aquesta justificació, a ponderar l'accés d'acord amb l'article 24.2 LTAIPBG, que regula l'accés a dades de caràcter personal que no tenen la consideració d'especialment protegides.

Com resulta dels antecedents, l'Ajuntament no ha resolt motivant aquesta ponderació, ni tampoc l'ha raonat en l'informe jurídic que se li ha requerit. Tampoc consta a l'expedient que hagi donat trasllat de la sol·licitud d'accés a les persones que preveia afectades. Tanmateix, a la vista de la invocació de l'article 24.2 LTAIPBG, cal concloure que l'Ajuntament no considera que l'accés pugui afectar dades especialment protegides, com les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives, que quedarien excloses de l'accés sense consentiment escrit, de conformitat amb l'article 23 LTAIPBG. Correspon, per tant, realitzar ara la ponderació prevista a l'article 24.2 LTAIPBG per tal de determinar si la protecció de dades de caràcter personal ha de prevaler en relació amb l'accés sol·licitat, i concretar quina part de la informació resultaria afectada per aquest límit.

En aquesta ponderació, caldrà tenir en compte que la persona que reclama l'accés té la condició d'electe local. Com ja s'ha dit, el règim especial d'accés a la informació aplicable als electes locals es fonamenta en la connexió d'aquest dret amb el dret fonamental a la participació reconegut en l'article 23.2 CE. Nombrosa jurisprudència ha assentat ja que aquest dret fonamental no només protegeix la participació en la vida pública mitjançant l'accés a ser elegit, sinó que també compren la garantia de l'exercici de les funcions dels electes sense perturbacions i obstacles que els ho impedeixi. Així, l'accés a la informació relacionada amb la seva corporació local es revela com un dret instrumental per a l'exercici de les funcions de control i fiscalització inherents a la condició d'electe local i a l'exercici del dret a la participació. És en virtut d'aquesta vinculació al dret fonamental a la participació que el dels electes és un règim d'accés reforçat i menys limitat que el règim general, i cal tenir-ho en compte en la ponderació d'aquest dret amb altres que mereixen una protecció legal, en aquest cas, la protecció de dades personals, per tal d'avaluar la proporcionalitat del dany que s'hi pugui causar.

Considerant això, tenint en compte l'informe de l'APDCAT (antecedent 13), i vist que l'objecte de la reclamació és l'accés als extractes bancaris dels comptes municipals, analitzarem separatament els tipus de dades personals que s'hi poden contenir, diferenciant-les també per raó de la relació que la persona afectada tingui amb l'Ajuntament:

En relació amb terceres persones, que s'han relacionat amb l'Ajuntament, als extractes bancaris hi poden aparèixer les dades personals següents:

dades identificatives dels ordenants d'algun tipus d'ingrés percebut per l'Ajuntament o dels destinataris de pagaments realitzats per l'Ajuntament. L'accés a aquestes dades constitueix un element essencial i rellevant per a la finalitat de control i fiscalització dels comptes municipals pretesa per l'electe reclamant, i atenent l'interès públic en la difusió d'aquesta informació, la GAIP determina que el dret d'accés de l'electe reclamant hauria de prevaldre sobre el dret dels afectats a la protecció d'aquestes dades. Coincideix amb aquesta valoració l'APDCAT, que

recorda, que des de la perspectiva de protecció de dades, el que és rellevant és que l'accés a determinada informació personal, per part d'un càrrec electe, sigui necessària i proporcional per a l'exercici de les funcions legítimes que li són pròpies, de manera que hagi de prevaldre aquest sobre el dret a la protecció de dades de les persones afectades.

dades relatives als números de comptes bancaris de persones ordenants de pagaments o beneficiàries de transferències de l'Ajuntament. Entenent que la persona reclamant ja hauria tingut accés a la identificació de la persona titular del compte, no sembla necessari ni proporcionat l'accés al número de compte bancari, ja que la limitació de la privacitat que suposa no sembla justificat per a la finalitat de l'accés. En el mateix sentit, l'APDCAT considera que conèixer el número del compte no és rellevant per a la finalitat de control dels comptes municipals i per tant, considera que ha de prevaldre la seva protecció i eliminar aquesta informació de l'accés abans que aquest es faciliti.

dades personals identificatives que eventualment puguin aparèixer en la descripció del concepte de l'operació bancària. En relació amb aquesta informació, l'APDCAT determina l'accés com a regla general, per bé que adverteix que en el cas que es tracti de dades especialment protegides, "caldrà fer una ponderació casuística, avaluant la proporcionalitat de la limitació de la seva protecció, a la vista de les dades concretes que hi constin i de la necessitat de tenir-hi accés per dur a terme les funcions de control i fiscalització". Per tant, es determina l'accés a les dades personals identificatives que apareguin en la descripció del concepte de l'operació bancària, havent tanmateix de ponderar individualment, en cas que el concepte de l'operació bancària tingui relació amb dades especialment protegides per l'LOPD, si l'accés és necessari i proporcional.

En relació amb dades de persones que ostenten un càrrec en l'Ajuntament, en tant que titulars de targetes bancàries:

Existeix en relació amb l'ús de targetes de crèdit contra comptes municipals un interès públic indiscutible i favorable a l'atorgament de l'accés sol·licitat i l'únic límit que, en principi, podria afectar-lo és la possibilitat que les anotacions bancàries posin de manifest dades íntimes de les persones usuàries de les targetes. Es tracta, tanmateix, d'una possibilitat remota, especialment si les targetes s'han utilitzat per a les finalitats públiques que les justifiquen. D'acord amb això, i considerant que l'article 164.6 TRLMRLC estableix el deure de confidencialitat de la informació a la qual accedeixi l'electe si la seva difusió perjudica els interessos de terceres persones, la persona reclamant té dret a accedir a les anotacions bancàries resultants dels moviments de les targetes de crèdit assignades per la corporació, ja en siguin titulars càrrecs electes o personal al servei de l'Ajuntament, per bé que calgui ponderar de manera específica l'accés en cas d'assentaments l'objecte dels quals reveli dades especialment protegides. Aquest criteri coincideix amb l'informe de l'APDCAT, que entén que les despeses realitzades amb aquestes targetes estan connectades no amb l'esfera privada, sinó amb la pública: "cal tenir especialment en compte que el fet que els titulars de les targetes exerceixen càrrecs públics i que precisament disposen d'aquestes targetes a càrrec dels comptes públics per a l'exercici de les funcions que tenen encomanades, implica que les disposicions que aquests titulars puguin fer sobre aquests fons han d'anar vinculades a la finalitat pública que persegueixen. Això fa que, en principi, no sembla previsible que la informació que hi consti hagi d'afectar especialment a la seva vida privada". Tanmateix, l'informe estableix que per al cas que els extractes bancaris continguessin informació especialment protegida per l'LOPD, o que afectés la intimitat personal o familiar o la seguretat, caldrà fer una ponderació addicional, però que "(...) fent una ponderació amb caràcter general, cal concloure que el fet que les persones afectades siguin càrrecs públics, els quals disposen de fons públics per a l'exercici de les funcions que tenen encomanades, juntament amb el fet que qui sol·licita l'accés és un regidor, fa prevaldre en aquest cas el dret d'accés."

Conclou l'informe de l'APDCAT, que "el dret a la protecció de dades no impedeix l'accés, i si escau l'obtenció de còpia, sobre la informació continguda als extractes bancaris dels comptes de l'Ajuntament, sens perjudici de la necessitat d'eliminar la informació sobre els números de comptes de terceres persones que s'hagin relacionat amb l'Ajuntament que hi puguin constar, i de la necessitat de fer una ponderació addicional en el cas que hi pugui constar alguna informació que pugui considerar-se especialment protegida, que afecti la intimitat personal o

familiar o que afecti la seguretat de les persones.”. La GAIP coincideix amb la valoració de l'APDCAT, i d'acord amb ella determina l'accés del reclamant als extractes bancaris, un cop eliminades les referències als números de comptes d'aquelles terceres persones ordenants de pagaments o beneficiaris de transferències que estiguin identificats nominalment, i sens perjudici de la ponderació addicional que calgui fer si en les anotacions bancàries constés informació especialment protegida” (FJ5).

9.4. Factures i justificants

L'accés a factures i documentació justificativa de les subvencions atorgades a beneficiaris és analitzat la Resolució que estima parcialment la Reclamació 18/2016, en el FJ tercer:

“L'assenyalat al fonament jurídic anterior és suficient per estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a que li sigui lliurada tota la documentació demanada a la seva sol·licitud inicial (llevat d'aquella a la qual renuncia expressament en l'escrit de reclamació presentat davant la GAIP). No és sobrer, tanmateix, reiterar les raons per les quals el dret d'accés a la informació pública inclou també l'accés a les factures i altres documents justificatius de les subvencions i ajuts concedits per les diverses administracions.

Tal com va assenyalar aquesta Comissió a la Resolució d'11 d'abril de 2016, sobre una incidència d'execució de la Resolució de la GAIP de 17 de març de 2016 sobre la Reclamació 7/2016 (una reclamació similar presentada per la mateixa persona reclamant contra el mateix Departament de la Generalitat), “[u]na exclusió genèrica de l'accés a les factures aportades per justificar una subvenció o ajut públic no és admissible a la llum de la regulació del dret d'accés continguda a l'LTAIPBG. Tot i que el tercer que lliura els béns o presta el servei facturat a l'entitat subvencionada no es relacioni directament amb l'Administració que concedeix la subvenció o ajut, la seva activitat té una connexió òbvia amb la subvenció o ajut concedit: es tracta d'una activitat retribuïda totalment o parcial amb fons públics que resulta (o ha de resultar) necessària per al compliment de l'objecte la subvenció o ajut. Aquesta connexió és la que explica que la normativa reguladora de les subvencions hagi exigit sempre l'aportació de les factures emeses pels tercers proveïdors durant la fase de justificació del seu compliment (article 30.3 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions). I és la que fa que existeixi un interès públic evident en l'accés de la ciutadania a les referides factures, que són un element clau del control de l'atorgament i el destí de les subvencions i ajuts públics. L'accés de la ciutadania a les factures complementa, reforça i incentiva el control de les subvencions i ajuts dut a terme per les administracions que els concedeixen i la resta d'institucions de control existents, i fa possible el seguiment del destí que rep el diner públic fins als seus perceptors finals, un dels objectius bàsics de la nova legislació de transparència. L'article 15.1.e LTAIPBG confirma la importància de la transparència de la documentació justificativa de les subvencions quan inclou, entre la informació sotmesa al deure de publicitat activa de les administracions catalanes, 'la justificació o retiment de comptes per part dels beneficiaris de la subvenció o ajut atorgats'” (FJ 2)” (FJ3).

9.5. Informació tributària

La Resolució de la Reclamació 285/2016 desestima la sol·licitud d'accés a la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) d'empleats públics. Es desestima pels arguments recollits en el seu FJ segon:

“La informació reclamada consisteix, genèricament, a les retribucions anuals del personal (salaries dels professionals, segons la Reclamació) del CMPSB i, específicament, al Model 190 de l'IRPF, ja que, segons el text de la Reclamació, és el document que realment reflectiria els salaris reals de tot el personal. A la vista dels termes en què han estat formulades la sol·licitud i la Reclamació, cal que la GAIP es pronunciï sobre el dret de la persona reclamant a accedir al Model 190 de l'IRPF del CMPSB.

El Model 190 és el resum anual de les retencions efectuades per l'empresa a les nòmines del seu personal (i també els ingressos a compte corresponents a pagaments fets a professionals

externs, si bé aquesta no és una informació que interessi a la persona reclamant). Les dades econòmiques principals del Model 190 són la retribució bruta corresponent a cada empleat o empleada i les retencions en concepte d'IRPF que se li haurien practicat. El model requereix també un seguit de dades per a cada treballador o treballadora, entre elles les següents: número d'identificació fiscal (NIF), nom complet, any de naixement, situació familiar, NIF del cònjuge, discapacitat, pensions compensatòries, anualitats per aliments, destinar quantitats per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, fills i altres descendents o ascendents amb o sense discapacitat. Moltes d'aquestes dades transcendeixen clarament la mera informació econòmica o retributiva i contenen informació que afecta directament la intimitat personal i familiar de les persones afectades, inclosa informació relativa a la salut que per imperatiu de l'article 23 LTAIPBG només es pot divulgar prèvia conformitat expressa de la persona afectada.

Així mateix, l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), després d'afirmar, en termes generals, el caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració Tributària en el compliment de les seves funcions, en el seu apartat 5 estableix que "els retenidors i obligats a realitzar ingressos a compte només poden utilitzar les dades, informes o antecedents relatius a altres obligats tributaris per al compliment correcte i l'aplicació efectiva de l'obligació de realitzar pagaments a compte. Les dades esmentades han de ser comunicades a l'Administració tributària en els casos que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

Llevat del que disposa el paràgraf anterior, les dades, informes o antecedents esmentats tenen caràcter reservat. Els retenidors i obligats a realitzar ingressos a compte queden subjectes al més estricte i complet sigil respecte d'aquests".

En tant que retenidor i obligat a realitzar ingressos a compte de l'IRPF, el CMPSB queda subjecte, doncs, "al més estricte i complet sigil" respecte dels ingressos a compte efectuats, cosa que implica que té prohibit de lliurar a ningú que no sigui l'Administració Tributària el Model 190 de l'IRPF, ja que el seu contingut són precisament aquests ingressos a compte. Concorre, per tant, en aquest cas, el límit establert per l'article 21.2 LTAIPBG ("El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei").

En conseqüència, tant per les dades íntimes i especialment protegides del personal que hi consten, com per la reserva establerta per a aquestes dades per la legislació tributària, cal concloure que la informació continguda al Model 190 de l'IRPF conté informació reservada que no es pot divulgar, de manera que la persona reclamant no té dret a accedir-hi.

Aquesta conclusió no perjudica una eventual denegació del dret de la persona reclamant, especialment si acredita la seva condició de representant sindical, a obtenir la informació relativa a les retribucions anuals brutes del personal del CMPSB, sempre que deixi al marge els models i les dades tributàries afectades de reserva" (FJ2).

9.6. Llicències i control d'activitats

La Resolució de la Reclamació 12/2016 estima l'accés a la llicència d'activitats d'un bar d'un veí afectat pel soroll que genera. Ho fa en el seu FJ segon:

"Com es detalla a l'antecedent núm. 2, a l'escrit de sol·licitud d'accés a informació de 2 de desembre de 2015 es demana "còpia de la llicència municipal d'obertura de l'esmentat establiment [el bar musical] i de les seves possibles modificacions", així com un seguit d'informacions relacionades amb els sorolls emesos per l'establiment que constarien a l'expedient de la referida llicència. De l'escrit de l'advocat de les persones reclamants aportat durant la tramitació d'aquesta reclamació (antecedent núm. 6) es desprèn que aquestes pretenien obtenir còpia de tot l'expedient de tramitació de la llicència, i no només el document final d'atorgament, així com còpia de l'expedient complet relatiu al traspàs d'aquesta llicència a favor del titular actual del bar musical.

Certament, com assenyala l'informe emès pel secretari municipal (antecedent núm. 8), una interpretació literal de la petició d'informació podria portar a pensar que no es volia còpia de tot l'expedient, sinó només de la llicència finalment concedida i de les modificacions objectives que, eventualment, hagi pogut experimentar. Donaria suport addicional a aquesta interpretació el fet que es demanessin a part un seguit d'informacions sobre determinats aspectes de l'expedient (les enumerades als apartats b.1, b.2 i b.3 transcrits a l'antecedent núm. 2), informacions que no caldria demanar de manera específica si se sol·licités còpia de tot l'expedient. Tanmateix, la utilització d'una expressió tan àmplia com la de les "possibles modificacions" de la llicència que es conté a la sol·licitud d'informació, sumada a la finalitat clarament expressada per les persones reclamants de voler comprovar la legalitat dels sorolls emesos en l'actualitat pel bar musical i del títol habilitant que els empara (i no ja dels emesos fa més de vint anys, quan es va concedir la llicència inicialment), donaven peu, com a mínim, a dubtar sobre l'abast de la sol·licitud d'informació i a requerir-ne la precisió, tal com preveu l'article 28 LTAIPBG. Si l'Ajuntament hagués tramitat la sol·licitud d'informació amb la diligència que pressuposa aquest precepte, hauria aclarit els dubtes raonables que aquella podia generar i hauria pogut donar-li una resposta adequada. Però no només no ho va fer, sinó que va tramitar de manera totalment inadequada la petició d'informació, com si fos una queixa més per sorolls i no pas una autèntica sol·licitud d'accés a informació pública, i va lliurar la informació relativa a la llicència molt després d'emetre l'informe de 10 de desembre de 2015 que hi donava resposta, un cop ja s'havia presentat la reclamació davant aquesta Comissió. Per tot això, i amb la finalitat de no demorar més l'accés a la informació que pretenen obtenir les persones reclamants, s'imposa una interpretació no formalista de la sol·licitud d'informació i entendre que inclou tota la documentació que integra els tres expedients relacionats amb el bar musical que consten als arxius municipals (antecedent núm. 8).

Un cop precisada la informació a la qual es vol tenir accés, s'ha de reconèixer el dret de les persones reclamants a accedir-hi i a obtenir-ne còpia. No s'ha acreditat ni sembla probable que l'accés a aquesta informació, per la seva naturalesa, pugui ocasionar un perjudici a cap dels drets i interessos enumerats, com a possibles límits al dret d'accés, als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG. A més, en el cas que existís alguna possible incidència, el judici ponderatiu dels drets i interessos en presència al qual obliga l'article 22.1 LTAIPBG hauria de tenir com a resultat l'accés a la informació, en poder veure's afectat un dret fonamental que el reforça i justifica addicionalment: el dret fonamental de les persones reclamants a la intimitat personal i familiar en l'àmbit domiciliari, que han reconegut tant el Tribunal Constitucional com el Tribunal Suprem, per influència de la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el dret al respecte de la vida privada i familiar (article 8 del Conveni Europeu de Drets Humans), per tal de garantir una protecció efectiva front l'exposició prolongada, dins el domicili, a determinats nivells de soroll provinents de l'exterior (STC 119/2001, de 8 de juny i 6/2004, de 23 de febrer, i STS –Sala 3a– de 18 de novembre de 2002 –rec. núm. 4997/1999–, 10 d'abril de 2003 –rec. núm. 1516/1999– i 29 de maig de 2003 –rec. núm. 7877/1999–, entre d'altres). Aquesta posició reforçada dels veïns respecte l'accés a informacions públiques sobre sorolls que els afecten directament, i que poden comportar fins i tot la vulneració de l'esmentat dret fonamental, és coherent amb la condició d'interessat que els reconeix l'ordenament en el procediment d'atorgament de les llicències d'activitats respectives, i que els permet no només accedir a tot l'expedient, sinó fins i tot oposar-s'hi i impugnar la resolució administrativa que les atorgui.

Així ho reconeix, d'altra banda, el propi Ajuntament, al lliurar de forma extemporània part de la informació sol·licitada i admetre, a l'informe emès pel seu secretari durant la tramitació d'aquesta reclamació (antecedent núm. 8), l'accés i la còpia de la resta de documents que integren els expedients que afecten el bar musical, amb l'única excepció, raonable, dels DNIs i domicilis particulars que hi puguin constar, i que no és necessari difondre per atendre la finalitat de l'accés."(FJ2)

De la seva banda, la Resolució de la Reclamació 119/2016 determina l'accés al resultat de les inspeccions realitzades a bars i restaurants. I en relació amb les llicències en matèria d'urbanisme, s'analitzen en les Resolucions de les Reclamacions 143/2016 i 149/2016, així com en la Resolució de La Reclamació 17/2016, que s'esmenta i transcriu en l'apartat 9.15 d'aquesta Memòria Doctrinal.

9.7. Provisió de llocs de treball

En relació amb la provisió provisional de llocs de treball, la Resolució de la Reclamació 35/2016 estima l'accés a la publicació de les ofertes i dels nomenaments de llocs de treball en el seu FJ quart:

“Dues de les dades sol·licitades (publicació realitzada quan es va oferir la provisió provisional i còpia de la resolució del nomenament provisional publicat) consisteixen a facilitar una informació que no només seria pública, sinó que també hauria d'haver estat presumptament objecte de publicació oficial (o assimilada), tal com es valora tot seguit.

En relació amb aquesta sol·licitud, la Direcció General de la Policia al·lega que la provisió no definitiva dels llocs de treball no ha de ser necessàriament objecte de publicació, ja que la normativa no ho exigeix, de manera que no s'hauria publicat ni la convocatòria, ni el nomenament de la provisió provisional i, en conseqüència, no es podrien lliurar les dades relatives a aquestes publicacions. Per fonamentar aquesta al·legació invoca la Instrucció número 2/2009, sobre la selecció de persones candidates per a la provisió provisional dels llocs de treball del Departament d'Interior, segons la qual la publicació al portal ATRI de les provisions provisionals de llocs com el que és objecte d'aquesta Reclamació (llocs de comandament i singulars) és opcional, i en l'àmbit d'aquest Departament es recomanaria “donar publicitat al Portal ATRI sempre i quan no es pugui seleccionar cap funcionari que presti serveis a la unitat d'adscripció del lloc a proveir” provisionalment.

Davant d'aquestes consideracions de la Direcció General de la Policia, l'informe de l'APDCAT es remet a diversos preceptes de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, que aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) (articles 55.2.a i b i 78), del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (article 64) i del Reglament general de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret 123/1997, de 13 de maig (articles 49.1, 72, 94.2 i 98.1), que coincidarien a disposar l'aplicació general de principis de publicitat en la provisió de llocs de treball de l'Administració de la Generalitat, sigui amb caràcter provisional o definitiu. També invoca el III Acord general sobre condicions de treball del personal en l'àmbit d'aplicació de la Mesa General de Negociació de l'Administració de la Generalitat, aprovat el 10 d'octubre de 2005 i actualment en vigència prorrogada, que estableix específicament la publicació al portal EPOCA de la necessitat de provisió dels llocs que han de ser objecte de provisió provisional. I culmina aquestes consideracions amb la reflexió següent: “si es preveu un règim de publicitat del nomenament per a aquells casos en què s'ha seguit el procediment definitiu de provisió amb totes les garanties, amb més motiu s'haurà de poder accedir a aquesta informació en aquells casos en què es disposa d'un major marge de discrecionalitat, o si més no de menors garanties, per a la provisió de forma provisional”.

Per la seva banda, i que és el que més interessa als efectes de les responsabilitats d'aquesta Comissió de Garantia, l'article 9.1.e LTAIPBG estableix que la informació relativa a l'organització institucional i l'estructura administrativa que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure, entre altres dades, “les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal”, exigència que es formula amb caràcter general, afectant per igual tant les provisions definitives, com les provisionals.

A la vista de les consideracions i de les referències normatives dels paràgrafs anteriors s'imposa una primera conclusió, difícilment rebutible: és obligada en qualsevol cas la publicació oficial o interna (DOGC o ATRI, segons els casos) i la publicitat activa (al web de Transparència de la Generalitat) de tots els nomenaments de provisió de llocs de treball, siguin provisionals o definitius, sense excepcions. Aquesta és una exigència que deriva de la legislació sobre funció pública citada més amunt, que s'ha d'entendre reforçada amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, l'1 de juliol de 2015 i que es justifica tant en la necessitat de fer possible el control en la gestió dels recursos públics, com en la de verificar el respecte dels principis de mèrit i capacitat en l'accés i promoció en la funció pública.

Amb la mateixa rotunditat s'ha de concloure que l'LTAIPBG exigeix la publicitat de les convocatòries de processos de provisió de personal, tot i que siguin provisionals. Ara bé, les convocatòries de places per a la seva provisió provisional, al contrari del que passa amb el nomenament, no es produeixen sempre. Efectivament, no es pot desconèixer que la provisió provisional dels llocs de treball pot ser tant una oportunitat de promoció del personal al servei de l'Administració (i en conseqüència, per imperatiu dels principis de mèrit i capacitat, s'hauria de sotmetre a convocatòria pública), com una manifestació de la potestat organitzativa de l'Administració, susceptible de ser imposada al personal afectat (en aquest sentit, la comissió de serveis forçosa, regulada per l'article 102 del Decret 123/1997), que per les seves característiques difícilment pot ser condicionada a convocatòria pública prèvia.

Per tant, com a principi general, en els processos de provisió provisional dels llocs de treball han de ser també objecte de publicitat l'acord d'aplicar aquest procediment i la convocatòria pública, tant per imperatiu de la legislació de funció pública, com de la de transparència, sempre i quan aquesta s'hagi produït, és a dir, sempre i quan la convocatòria no s'hagi obviat. En tot cas, la manca de convocatòria pública ha de ser degudament motivada i emparada en un supòsit que justifiqui legalment aquesta excepció, i aquesta motivació s'ha de fer pública (en tant que comporta una excepció als principis de mèrit, capacitat i publicitat) juntament amb la publicitat del nomenament i la data en què es va efectuar (a fi de poder controlar el compliment dels límits de temporalitat a què la legislació de funció pública citada més amunt sotmet les provisions provisionals de llocs de treball), almenys al web de Transparència de la Generalitat. La GAIP considera que aquesta solució permetria fer compatibles les exigències de publicitat de l'article 9.1.e LTAIPBG amb les excepcions a aquest principi que es poden produir en els casos en què la provisió provisional es faci sense convocatòria prèvia.

En el cas que ens ocupa, la provisió provisional del lloc de treball de responsable d'Assumptes Contenciosos i Recursos de la Direcció General de la Policia, segons l'informe d'aquesta Direcció General, va tenir lloc l'any 2002, i no se'n va donar publicitat; per justificar-ho, l'informe de la Direcció General invoca la Instrucció 2/2009, sobre la selecció de persones candidates per a la provisió provisional dels llocs de treball del Departament d'Interior, norma que difícilment podia ser aplicable a un nomenament provisional fet set anys abans. Per una altra banda, sobta també que una comissió de serveis es perllongui dotze anys, quan la legislació de funció pública esmentada més amunt les limita estrictament a un any, prorrogable durant un altre.

En tot cas, si a la Direcció General de la Policia no li és possible lliurar a la persona reclamant part de la informació sol·licitada, en el format demanat (còpia de la publicació de l'oferta i del nomenament de la provisió provisional), pel fet que no s'han produït aquestes publicacions, tenint en compte que d'haver-se realitzat hi tindria dret, caldrà que li lliuri almenys la informació relativa a la provisió provisional de la plaça consistent en la resolució o les resolucions sobre aquella provisió provisional (decisió de realitzar la provisió provisional, si s'escau, i nomenament provisional efectuat, amb les corresponents motivacions i dates) ja que no es pot objectar el dret de la persona reclamant a accedir a una informació que, com s'ha vist, té caràcter públic, ni el pot perjudicar l'incompliment del principi de publicitat de les convocatòries i nomenaments de les provisions dels llocs de treball, inclosos els provisionals, màxim tenint en compte que aquesta provisió provisional ha despassat clamorosament el termini per a ser sotmesa a provisió definitiva.

Aquest cas s'afegeix als de les Resolucions sobre les Reclamacions 32 i 33/2015, per posar de manifest com l'incompliment d'obligacions de la publicació exigible en cada cas i de publicitat activa (en aquests casos, les establertes per l'article 9.1.e LTAIPBG: "les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció de personal") pot dur a la frustració del dret d'accés a la informació pública quan el que es demana en exercici d'aquest dret són precisament còpies acreditatives d'aquella publicació.

Amb la finalitat d'evitar que en el futur es torni a repetir aquest fet, la GAIP, en tant que legalment "encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol" (article 39.1 LTAIPBG), considera que ha de recordar que les administracions públiques han de complir les obligacions de publicitat activa establertes per l'article 9.1.e LTAIPBG, en relació també amb les provisions provisionals dels llocs de treball, i instar què es

faci amb la major brevetat que sigui possible, sens perjudici de la necessitat de publicar també les ofertes i els nomenaments relatius a les citades provisions provisionals en els mitjans de publicació que correspongui. Si les circumstàncies del cas i la legislació de funció pública permeten exceptuar el requisit de la publicitat de la convocatòria, en aplicació dels criteris argumentats als paràgrafs anteriors, cal donar publicitat com a mínim a la corresponent motivació i, en tot cas, al nomenament provisional, amb indicació de la data respectiva.” (FJ4).

Pel que fa a l'accés al noms i mèrits de les persones que participen en processos de provisió provisional, la Resolució de la Reclamació 51/2016 el pondera en relació amb la protecció de dades personals. Podeu consultar-ho a l'apartat 8.2 d'aquesta Memòria Doctrinal (Dades personals. Nom de candidats a ocupació pública).

9.8. Relació de Llocs de treball

La Resolució de la Reclamació 35/2016 es pronunciava sobre l'accés a la Relació de Llocs de Treball d'administracions i ens vinculats que estan obligats a tenir-la. Per la seva banda, la Resolució de la Reclamació 19/2016 determina que si bé el sector públic pot no estar obligat a disposar d'una Relació de Llocs de Treball, sí que ha de facilitar l'accés a informació equivalent a la que aquestes relacions contenen quant al seu personal:

“Com reflecteix l'antecedent 2.a, una de les informacions sol·licitades objecte d'aquesta Reclamació és la relativa a “l'RLT i el règim retributiu, que en tot cas inclogui la retribució bruta íntegra –retribucions bàsiques i complementàries- de cadascun dels llocs de treball de la societat concernida”, a partir del dia 1 de gener de 2007. La persona reclamant fonamenta aquesta sol·licitud en els articles 8.1.d i 9.1.d LTAIPBG.

L'article 9.1.d LTAIPBG estableix el deure de publicitat activa amb relació a l'RLT del personal funcionari, laboral i eventual. Per valorar la transcendència d'aquest precepte, cal determinar el contingut atribuïble al concepte “RLT”. A aquests efectes, l'article 74 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP), estableix el següent: “Les administracions públiques han d'estructurar la seva organització a través de relacions de llocs de treball o altres instruments organitzatius similars que compreguin, almenys, la denominació dels llocs, els grups de classificació professional, els cossos o escales, si s'escau, a què estiguin adscrits, els sistemes de provisió i les retribucions complementàries. Aquests instruments són públics”. De manera més concreta, l'article 29 DL 1/1997 estableix que “L'RLT és pública i ha d'incloure tots els llocs de funcionaris, laborals i eventuais existents en l'Administració de la Generalitat. El contingut de les relacions de llocs de treball ha de ser almenys el següent:

- “a) La denominació i les característiques essencials dels llocs.
- “b) Els requisits essencials per ocupar-los.
- “c) El complement de destinació i, si s'escau, l'específic, si són llocs de personal funcionari.
- “d) El grup, la categoria professional i el règim jurídic aplicable per als llocs de caràcter laboral.
- “e) La forma de provisió dels llocs i, per als casos determinats per l'article 50, els sistemes d'accés.
- “f) Els requisits que han de complir els funcionaris d'altres administracions per poder accedir als llocs de treball mitjançant la corresponent convocatòria de provisió”.

Des del punt de vista del dret d'accés, cal subratllar el caràcter objectiu de l'RLT, en el sentit que és vinculada a llocs de treball i no a persones físiques concretes, de manera que la informació que conté no planteja problemes directes des del punt de vista de la protecció de dades de caràcter personal, ja que pròpiament no conté dades personals, i així ho ha assenyalat l'APDCAT en el seu informe emès per a aquesta Reclamació.

No es pot ignorar, tanmateix, que l'RLT és un instrument de gestió de personal pensat bàsicament per a les administracions públiques, i requereix legalment per a elles. En

conseqüència, cal determinar si les empreses del grup TMB, atesa la seva condició de societats mercantils públiques no subjectes a l'EBEP, han d'adoptar l'RLT, o un instrument equivalent, per a l'organització interna del seu personal i, si s'escau, quines característiques hauria de complir l'instrument equivalent indicat.

En l'informe que ha redactat als efectes d'aquesta Reclamació TMB assenyala que "estem sotmesos a les previsions de l'ET i no a les de l'EBEP. El matis és important, doncs és el motiu pel qual no disposem exactament del que preveuen els articles de l'LTAIPBG invocats pel recurrent, l'article 8.1.d i 9.1.d, exactament pel que fa a la sol·licitada RLT que, com es dirà més endavant, en el cas de TMB correspon al sistema de classificació professional que no deixa de ser la descripció dels diferents llocs de treball i grups professionals que hi ha a l'empresa, afegint la plantilla (número d'ocupants) i la retribució corresponent ... En definitiva, TMB disposa d'un instrument organitzatiu equivalent a l'RLT que estructura el personal basant-se en la classificació professional a través de grups i/o categories professionals, depenent de si es tracta de personal fora de conveni o personal de conveni de bus o personal de conveni de metro, com se li va comunicar al reclamant". Aquestes consideracions porten el grup TMB a interpretar que el seu instrument equivalent a l'RLT és una classificació per grups i categories que només individualitza el lloc del Conseller delegat.

És més que qüestionable que amb aquesta opció TMB doni compliment a les obligacions de publicitat activa dels articles 8.1.d i 9.1.d LTAIPBG, ja que si aquests preceptes les formulen en relació amb un instrument (l'RLT) que es caracteritza principalment per la identificació singular de cada lloc, difícilment se'ls pot satisfer amb una estructura genèrica que redueix milers de llocs a unes poques desenes de categories, publicant únicament les mitjanes retributives dels llocs corresponents a cada una d'elles, i sense cap referència als altres continguts propis de les RLT (com ara descripció del lloc de treball i requeriments i procediments de selecció i de promoció).

El concepte "RLT" inqüestionablement es refereix a una relació singularitzada i individualitzada de cada un dels llocs de treball de la respectiva Administració o entitat; i l'instrument organitzatiu equivalent amb què les societats mercantils del sector públic poden substituir l'RLT només complirà aquest requisit d'equivalència, almenys als efectes de la legislació de transparència, si és igualment singularitzat i individualitzat i conté el mateix tipus d'informació que han de contenir les RLT. En qualsevol cas, no és aquesta la qüestió (la de què cal entendre per RLT als efectes dels articles 8.1.d i 9.1.d LTAIPBG) en la que cal aprofundir en aquesta Reclamació, sinó que cal fer-ho en el contingut del dret d'accés en relació amb la informació associable a una RLT, que no és exactament el mateix.

Deixant de banda la qüestió de si el portal de transparència de TMB compleix o no amb les obligacions de publicitat activa dels articles 8.1.d i 9.1.d LTAIPBG, el cert és que la informació sol·licitada per la persona reclamant és formulada en relació amb el concepte RLT, amb inclusió explícita de la sol·licitud de conèixer la "retribució bruta íntegra –retribucions bàsiques i complementàries– de cada lloc de treball. El fet que la persona reclamant invoqui els preceptes de l'LTAIPBG que s'acaben de citar no autoritza en absolut a TMB a donar-li només la informació que aquesta empresa associa a la seva interpretació sobre com ha de complir les seves obligacions de publicitat activa derivades d'aquests preceptes. Quan la persona reclamant utilitza el concepte "RLT" com a objecte de la seva sol·licitud d'informació està clar que ho fa amb el contingut que l'ordenament jurídic vigent (articles 74 EBEP i 29 DL 1/1997, reproduïts més amunt) atribueix a aquest concepte; vistes les dades associades a l'RLT per aquells preceptes que afecten el personal laboral, i els termes literals amb què formula la sol·licitud d'informació, està clar que està demanant, per a cada lloc de treball i des del 2007, la informació següent:

- La denominació i les característiques essencials del lloc de treball.
- Els requisits essencials per ocupar el lloc de treball.
- El grup, la categoria professional i el règim jurídic aplicable als llocs de treball.
- La forma de provisió de cada lloc de treball.
- La retribució bruta íntegra de cada lloc de treball.

No hi dubte de què aquesta és la voluntat manifestada per la sol·licitud d'informació, que expressament es refereix a la retribució bruta íntegra "de cadascun dels llocs de treball de la

societat", i si TMB en tenia algun de dubte, el que havia de fer era demanar a la persona sol·licitant una major concreció de la sol·licitud, en aplicació del previst per l'article 28 LTAIPBG.

Si TMB interpreta de forma molt més restrictiva les seves obligacions de publicitat activa, no per això pot desatendre l'actual sol·licitud d'informació. Tinguin o no formalment aquestes empreses una RLT en el sentit que donen a aquest concepte els articles 74 EBEP i 29 DL 1/1997, segur que deuen tenir informació interna prou concreta i prou desagregada com per fer una relació de tots i cada un dels seus llocs de treball, indicant per a cada un d'ells les dades assenyalades més amunt. S'hagi publicat o no al portal de transparència de TMB, o s'hi hagi de publicar o no, el cert és que aquesta és informació pública i la persona sol·licitant té dret a obtenir-la, llevat que hi concorrin límits legals.

L'únic límit legal invocat en la tramitació d'aquest procediment és el relatiu a la protecció de dades personals. Tal com indica l'informe de l'APDCAT citat a l'antecedent 9.c, l'RLT no conté dades personals, si bé pot oferir indirectament informació sobre la persona que ocupa cada lloc. Tanmateix, aquesta eventual incidència indirecta en les dades personals no constituiria impediment per donar la informació relativa a l'RLT, ja que aquesta informació pot ser rellevant per controlar la gestió de personal. A més, cal insistir també que si els articles 8.1.d i 9.1.d LTAIPBG disposen la publicitat de les RLT, aquest fet comporta una determinació legal a favor de la difusió d'aquestes dades, que amb més raó encara han de poder ser objecte del dret d'accés, amb independència que les empreses públiques concernides hagin de disposar formalment o no d'RLT.

En conseqüència, la persona reclamant té dret a què les empreses TMB/TB/FMB li lliurin, per a cada lloc de treball, la informació pròpia de les RLT per al personal laboral, amb les precisions formulades a la seva sol·licitud d'informació, que en tot cas ha d'incloure la denominació i les característiques essencials del lloc de treball, els requisits essencials per ocupar-lo, el grup, la categoria professional i el règim jurídic aplicable al lloc, la forma de provisió i la retribució bruta íntegra de cada lloc de treball.

El fet que TMB no tingui l'obligació legal de comptar amb una RLT, i no la disposi, pot comportar que no tingui la informació relativa als seus llocs de treball en els termes indicats. Si és aquest el cas, podria substituir-la, motivadament, per informació similar a la indicada, sempre que doni dades concretes i singularitzades sobre la denominació, les característiques essencials, els requisits professionals i de selecció i la retribució bruta íntegra de cada lloc de treball. Així, per exemple, si no utilitza els conceptes retributius vinculats al lloc de treball dels funcionaris públics, pot substituir-los pels utilitzats per l'empresa o, en darrer terme, pel brut anual que percep la persona que ocupa el lloc de treball (cal tenir en compte que el prioritari és donar la informació relativa al brut íntegre, que és el que demana la persona reclamant, sense necessitat de precisar els conceptes que l'integren).

Per una altra banda, el caràcter massiu de la informació demanada (prop de vuit mil llocs de treball) pot justificar donar informació agregada d'aquells llocs de conveni que tinguin el mateix contingut (les mateixes característiques professionals, idèntic règim de selecció i la mateixa retribució bruta íntegra). En el cas dels treballadors de fora de conveni aquesta agregació només seria admissible si consta diferenciada la denominació de cada lloc.

Per últim, la persona reclamant també té dret a obtenir la informació indicada als paràgrafs anteriors per a cada anualitat, des de l'1 de gener de 2007, fins a l'actualitat, ja que les mateixes consideracions fetes sobre l'accessibilitat a aquestes dades es poden formular en relació amb els exercicis anteriors. (FJ5)

9.9. Resultats centres educatius

La Resolució de la Reclamació 68/2016 estima el dret d'un pare a obtenir informació del percentatge d'aprovat i mitjana de notes obtinguts per determinats centres educatius, després d'avaluar l'impacte sobre la protecció dels drets dels menors i la reserva de la informació al·legades per l'administració, i la complexitat de la tasca d'elaboració. Els FJ segon a quart ho recullen així:

“2. L'aplicació del límit a l'accés per protecció dels drets dels menors

L'Administració invoca, entre d'altres límits a l'accés, l'aplicació de l'article 21.1.e), relatiu als drets dels menors d'edat, i ho fa argumentant que “comportaria una estigmatització dels alumnes dels centres amb pitjors resultats”. Però el cert és que el que es demana és el percentatge d'aprovat de continuïtat en l'estudi d'uns determinats centres de cicle formatiu de grau mitjà, i la mitjana de les notes, i per tant, no és informació que pugui relacionar-se directament i individualitzadament amb cap menor. Dit d'altra manera, la mitjana de nota del centre educatiu no dona cap informació sobre la nota que ha tret un menor concret, i per tant, no envaeix la seva intimitat ni li suposa un perjudici individual.

L'aplicació potencial del límit relacionat amb els drets dels menors d'edat de l'article 21.1.e) s'ha d'entendre relacionat amb l'apartat 3 del mateix article, que estableix que té la condició de protegida la informació relativa als menors d'edat el coneixement de la qual o la divulgació de la qual pot condicionar el lliure desenvolupament de llur personalitat en el futur. I fins i tot en aquest cas, és a dir, quan la informació pugui condicionar el desenvolupament de la personalitat del menor, aquest mateix article aclareix que no haurà de ser denegada si se'n pot garantir el caràcter anònim, sens perjudici de l'aplicació d'altres limitacions relacionades amb la protecció de dades personals.

Deixant de banda que es tracta d'alumnes que inicien el grau mitjà amb 17 anys i que, per tant, quan l'acaben ja solen ser majors d'edat, considerem que no es pot sostenir en aquest cas l'aplicació del límit invocat, atès que la informació que es demana és anonimitzada i no permet la divulgació de notes individuals dels alumnes” (FJ2).

“3. La limitació de l'accés per la reserva d'ús declarada per llei

Invoca el departament d'Ensenyament l'aplicació al cas d'una reserva o confidencialitat de la informació, que empara en dos límits a l'accés previstos per LTAIPBG que considera aplicables al cas: d'una banda, invoca l'article 21.1.c) LTAIPBG que preveu el secret o la confidencialitat per als procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei; d'altra banda, invoca l'article 21.2 que preveu que el dret d'accés pugui ser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.

Per a ambdós casos, es considera és d'aplicació allò que estableix l'article 184.c) de la LEC. Es tracta d'un article dedicat als principis que han de regir l'avaluació i la prospectiva del sistema educatiu, i entre ells, s'estableix el principi d'ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema (apartat c).

Sense entrar en majors consideracions sobre l'abast que ha de tenir aquest principi de reserva de l'ús de la informació individualitzada dels centres, cal fer constar que la llei el refereix expressament a l'avaluació general del sistema, i per tant, no es correspondria amb la informació reclamada, tot i la interpretació que va fer el departament d'Ensenyament de la sol·licitud inicial, formulada en termes d'avaluació acadèmica, com a referida necessàriament a aquesta avaluació general.

No seria, doncs, d'aplicació a aquest cas el límit invocat pel departament d'Ensenyament de constituir matèria reservada per llei, com ho demostra el fet que, segons argumenten tant el mateix departament d'Ensenyament com la persona reclamant, aquesta informació se sol donar en les reunions dels pares amb els directors de centres, o en jornades de portes obertes.

D'altra banda, cal tenir en compte que la LOMCE permet la difusió pública dels resultats dels centres en les avaluacions dels sistemes educatius, però ho fa en condicions que remet a un desplegament reglamentari encara pendent. Així, l'article noranta, que dona un nou redactat a l'article 147.2 de la LOE, disposa el següent: “Els resultats de les avaluacions que realitzin les administracions educatives s'han de posar en coneixement de la comunitat educativa mitjançant indicadors comuns per a tots els centres docents espanyols, sense identificació de dades de caràcter personal i prèvia consideració dels factors socioeconòmics i socioculturals del context.

El Govern ha d'establir les bases per a la utilització i l'accés públic dels resultats de les avaluacions, prèvia consulta a les comunitats autònomes. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esports ha de publicar periòdicament les conclusions d'interès general de les avaluacions efectuades per l'Institut Nacional d'Avaluació Educativa en col·laboració amb les administracions educatives, i donar a conèixer la informació que ofereixi periòdicament el sistema estatal d'indicadors de l'educació. En concret, s'han de publicar els resultats dels centres docents segons indicadors educatius comuns per a tots els centres docents espanyols, sense identificació de dades de caràcter personal.”

La LOMCE, doncs, preveu que el Ministeri ha de publicar els resultats de les avaluacions dels centres docents, però segons uns indicadors educatius comuns, que encara no s'han establert. Queda, així, derogat l'article 144.3 de la LOE, que prohibia l'ús dels resultats de les avaluacions generals diagnòstiques dels centres i dels plans d'actuació que se'n derivin per a l'establiment de classificacions dels centres.

Però el cert és que no ens trobem davant d'una petició de classificació dels centres o de publicació de rànquings, sinó davant de la petició d'un pare que considera que la informació sol·licitada el pot ajudar a prendre la decisió personal d'inscriure el seu fill en un o altre centre, i que es compromet en el mateix escrit d'al·legacions a no fer-ne difusió per evitar que se'n faci una lectura esbiaixada o se'n treguin conclusions indesitjades” (FJ3).

“4. Sobre la informació a la qual es demana accés

Un cop avaluats els límits invocats reiteradament pel departament d'Ensenyament com a fonament i base de la resolució desestimatòria de l'accés a la informació, i justificat que no són d'aplicació a aquest cas, correspon analitzar la disponibilitat de la informació que es sol·licita.

El departament afirma, a pregunta directa de la GAIP, no disposar de la informació objecte d'aquesta reclamació, entenent com a tal la que formula la persona reclamant en les al·legacions (Antecedent 10). Més concretament, declara categòricament no disposar de cap mena d'informació referida al percentatge d'alumnes que han volgut continuar els estudis, i quants d'ells han entrat en primera o segona opció, mentre que pel que fa al percentatge d'aprovat i la mitjana de notes, afirma que no disposa d'aquesta informació “sistematitzada i organitzada per curs acadèmic”, i argumenta la dificultat d'obtenir-la tenint en compte que no es tracta de cursos tancats, sinó de crèdits o unitats formatives organitzades en mòduls als quals els alumnes poden matricular-se parcialment .

Aquest és l'element que ha de centrar la resolució, ja que el dret d'accés està reconegut en relació amb aquella informació pública que l'Administració té en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions (art 2 LTAIPBG). Per tant, la informació que l'Administració no té, no podria ser objecte del dret d'accés, i aquest sembla ser el cas del percentatge d'alumnes dels centres interessats en la sol·licitud d'accés que han volgut continuar els estudis després de cloure el cicle mitjà.

Pel que fa a la informació relativa al percentatge d'aprovat i la mitjana de notes, l'Administració declara no tenir-la sistematitzada i organitzada per curs acadèmic, ja que no són cursos amb contingut curricular tancat per a tots els alumnes, sinó que cada alumne pot triar el ritme que segueix fins a acabar totes les unitats formatives que comprèn cada mòdul.

En aquest cas, es tracta d'informació que, pel que fa als centres de titularitat pública, estaria en poder de l'Administració -ja que els centres són administració pública- però que l'administració no té sistematitzada de la manera que interessa la demanda d'informació.

Ens trobaríem, doncs, davant d'una possible causa d'inadmissió de la sol·licitud d'accés a l'empara de l'article 29.1.b), que estableix que són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés “si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració”. L'Administració, certament, no l'ha invocada, sinó que ha desestimat la petició, però el cert és que quan ho podria haver invocat com a causa d'inadmissió, és a dir, en el moment de considerar la sol·licitud d'accés, va interpretar que aquesta tenia per objecte no pas les dades

percentuals que ara es demanen i que requereixen una tasca d'elaboració complexa, sinó l'avaluació general del sistema.

Certament, el reconeixement legal del dret d'accés a informació pública, i no només a documents preexistents, comporta l'obligació de l'Administració d'elaborar mínimament dades o informació quan siguin sol·licitades, però, en aquest cas, i tenint en compte el que s'ha exposat en els paràgrafs anteriors, aquesta tasca sembla revertir la complexitat a què fa referència l'article 29.1.b) com a causa d'inadmissió.

Ara bé, segons es desprèn de les al·legacions formulades per la persona reclamant, els centres, almenys alguns, ofereixen aquesta informació en les reunions que mantenen amb pares que s'interessen pel centre de cara a la matriculació del seu fill. I si els centres han fet un tractament de la informació que permet respondre a la sol·licitud d'accés en els termes en què es formula finalment, és a dir, si els centres públics que imparteixen cicle mitjà de Granollers i Barcelona tenen dades relatives als percentatges i mitjanes interessats per la persona reclamant, aquesta informació ja elaborada hauria de ser posada a disposició de la persona reclamant.

El departament d'Ensenyament, doncs, hauria de recopilar la informació dels centres que disposin dels percentatges i mitjanes interessats per la persona reclamant, per oferir-la com a resposta, amb l'avertiment que, per al cas que no disposi d'aquesta informació, no estan obligats a elaborar-la per donar compliment a aquesta Resolució" (FJ 4).

9.10. Retribució d'empleats públics

La Resolució de la Reclamació 30/2015 estima l'accés a dades relatives a la retribució bruta anual dels llocs de treball públics, que no comporta dany a la protecció de dades personals. Ho fa en el seu FJ tercer:

"Cal estimar el dret d'accés a la informació pública sol·licitada. Qualsevol ciutadà ha de poder conèixer la relació de llocs de treball (RLT) existents a les diverses administracions públiques i als seus ens instrumentals, així com la retribució bruta que cadascun d'ells té assignat, tenint en compte que es tracta de llocs de treball públics, retribuïts normalment a través dels impostos satisfets pels contribuents o d'altres ingressos de pagament obligatori.

Així ho assenyalen expressament tant la legislació de transparència, com la de funció pública.

Segons l'LTAIPBG, les administracions i els seus ens instrumentals han de fer públiques a través d'internet les relacions de llocs de treball del personal funcionari, laboral i eventual (articles 8.1.d i 9.1.d).

Al seu torn, l'article 74 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (TREBEP), aplicable també a les entitats de dret públic dependents de les administracions públiques, com és l'AHC (article 2.1.d TREBEP), imposa l'existència d'RLT o d'instruments organitzatius similars i n'ordena la seva publicitat: "Les administracions públiques han d'estructurar la seva organització a través de relacions de llocs de treball o altres instruments organitzatius similars que comprenguin, almenys, la denominació dels llocs, els grups de classificació professional, els cossos o escales, si s'escau, a què estiguin adscrits, els sistemes de provisió i les retribucions complementàries. Aquests instruments són públics".

Com es desprèn d'aquest darrer precepte, l'RLT o l'instrument similar que el substitueixi és un element clau de l'organització administrativa que ha de fer públic, entre altres aspectes, el règim retributiu de cada concret lloc de treball, tant funcional com de personal laboral. Aquest règim retributiu inclou tant les retribucions bàsiques (que vindrien determinades per la pertinença a un determinat grup, cos o escala), com les complementàries.

En tractar-se d'una relació de llocs de treball, no de persones (a l'RLT no ha de figurar el nom i cognoms de la persona que ocupa cada lloc de treball; de fet, els llocs de l'RLT poden no estar ocupats per ningú en un moment donat ni estar pressupostats, a diferència del que es coneix per plantilla), la informació retributiva es refereix a quantitats brutes (les netes dependran de les

deduccions, etc. que corresponguin a la concreta persona física que ocupi en cada moment el lloc de treball) i no inclou aquells conceptes retributius vinculats a la concreta persona física que ocupa el lloc de treball, com són per exemple els triennis, les pagues extraordinàries, les hores extraordinàries o el complement de productivitat.

Aquest caràcter objectiu de l'RLT, vinculat a llocs de treball i no a persones físiques concretes, fa que la informació retributiva (parcial) que subministra no plantegi problemes des del punt de vista de la protecció de dades de caràcter personal, com ha assenyalat l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, entre d'altres, al seu Dictamen 59/2015, de 27 de novembre de 2015 (FJ V).

A la vista de les disposicions examinades, i no entrant en joc ni havent estat invocat el límit de la protecció de dades de caràcter personal ni cap altre dels previstos als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG, cal reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a la retribució bruta íntegra de cadascun dels llocs de treball de personal laboral de l'AHC. El fet que aquesta retribució pugui variar arrel de la negociació actual del primer conveni col·lectiu propi de l'AHC no és una raó que pugui justificar la denegació d'accés a aquesta informació. D'una banda, perquè es tracta d'informació que ja existeix (altrament no es podrien pagar les nòmines) i no es troba "en fase d'elaboració" (article 29.1.c LTAIPBG); i, de l'altra, perquè els ciutadans tenen també dret a demanar informació sobre el règim retributiu vigent en un moment anterior. Constituiria en tot cas una bona pràctica lliurar la informació sol·licitada i advertir la persona sol·licitant que aquesta pot canviar properament arrel de la referida negociació.

Atès que l'AHC, com es desprèn dels seus estatuts (article 45.2 del Decret 157/2010, de 2 de novembre, de reestructuració de la Secretaria d'Habitatge, creació de l'Observatori de l'Hàbitat i la Segregació Urbana i aprovació dels Estatuts de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya), està obligada a elaborar una RLT, pot ser suficient amb el lliurament d'aquesta a la persona reclamant.

La informació se li ha de lliurar a la persona reclamant en el format sol·licitat (Word o Excel), per correu electrònic, llevat que l'AHC aprecii motivadament la concurrència d'una de les excepcions previstes a l'article 36.2 LTAIPBG"(FJ3).

Per la seva banda, la Resolució que estima la Reclamació 19/2016, al FJ segon analitza l'accés a les retribucions d'empleats d'una empresa pública:

"Sobre la base dels antecedents 2 i 8.b i en funció dels límits que poden concórrer en la informació sol·licitada per la persona reclamant, es pot estructurar aquesta en els apartats següents:

- a) La plantilla de TMB, TB i FMB, inclosa la coberta per contractes temporals i d'interinatge no vinculats a cap lloc de treball.
- b) L'RLT de les mateixes empreses, indicant en qualsevol cas el règim retributiu (retribució bruta íntegra: retribucions bàsiques i complementàries) de cada un d'ells.
- c) La relació de contractes temporals i d'interinatges subscrits per les empreses indicades no vinculats a cap lloc de treball.
- d) El nom i els cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball de personal fora de conveni de TMB, TB i FMB.
- e) Tota la informació indicada, per al període des d'1 de gener de 2007 fins a l'actualitat.

Des del punt de vista de la protecció de dades personals, i en una primera aproximació, no sembla que aquesta informació afecti dades personals especialment protegides. Cal insistir en aquest punt, perquè l'informe de TMB (antecedent 3) qualifica aquesta informació com de dades especialment protegides o d'informació que afecta la intimitat de les persones i que en conseqüència, per imperatiu de l'LOPD, no es podrien cedir sense consentiment de les persones afectades. Certament, si es tractés de dades especialment protegides, no es podrien lliurar, ja que així ho estableix l'article 23 LTAIPBG; però, segons aquest mateix precepte, únicament tenen la condició de dades especialment protegides "les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la

comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor".

Podrien resultar afectades indirectament dades personals especialment protegides o dades íntimes si l'objecte de la sol·licitud hagués estat la nòmina dels empleats afectats, ja que algun dels conceptes que s'hi poden incloure (com ara retencions fiscals, que poden variar en funció del nombre de membres de la unitat familiar, o informació relativa a percepcions indiciàries de baixa laboral, cosa que podria connectar fàcilment amb dades relatives a la salut) podrien portar a identificar-les, però no és aquesta la informació econòmica que es demana per a cada lloc de treball a les sol·licituds d'informació, sinó només la retribució bruta anual total, és a dir: una xifra dinerària i prou, sense necessitat d'esmentar els diversos conceptes que la componen, i aquesta dada ni conté, ni permet obtenir, dades personals especialment protegides.

De fet, i per tal de clarificar i qualificar degudament la informació demanada i d'estar en condicions de determinar els límits que poden afectar-la, cal fer les precisions següents:

- 1r. Es demana informació relativa a l'RLT, inclosa la retribució bruta íntegra de cada lloc de treball. Tal com s'aprofundeix a l'FJ 5, aquesta informació no conté dades personals, ja que no inclou el nom de les persones que ocupen els diferents llocs de treball, ni cap altra dada d'identificació personal.
- 2n. Es demana informació relativa al nom i cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball del personal de fora de conveni. En la mesura que es tractaria d'una llista de noms associats únicament al lloc de treball corresponent, es pot qualificar d'informació merament nominativa, vinculada a l'organització de l'Administració, que s'ha de facilitar llevat que excepcionalment concorrin circumstàncies que comportin la prevalença de la seva protecció (article 24.1 LTAIPBG), tal com argumenta l'FJ 7.
- 3r. Malgrat les referències que s'hi fan a diversos documents d'aquest expedient (concretament, a l'informe de l'APDCAT i a varies al·legacions de TMB), no es demana la retribució personal de ningú. És cert que creuant les dades relatives a les informacions esmentades als dos paràgrafs anteriors es pot obtenir fàcilment la retribució bruta íntegra de tot el personal de fora de conveni de TMB, però, com afirma l'APDCAT en el seu informe, "això seria una conseqüència inevitable del fet que la normativa sobre transparència preveu tant la publicació dels resultats dels processos de provisió, com de les relacions de llocs de treball –incloent retribucions del lloc- i les retribucions agrupades per categories. En qualsevol cas, aquesta mesura resulta clarament menys invasiva que la publicació de la retribució efectiva corresponent a cada treballador" (antecedent 9).

Per una altra banda, està clar que la comunicació de TMB de 18 de març de 2016 no satisfà les sol·licituds d'informació a les que dóna resposta. És obvi que no ho fa perquè ni ofereix cap llista de noms i cognoms, ni dóna informació d'anys anteriors, ni la informació econòmica a la que dóna accés és singularitzada per cada lloc de treball. Tenint això en compte, cal assenyalar que TMB ha fet un ús incorrecte jurídicament de la possibilitat oferta per l'article 34.8 LTAIPBG, de substituir la resolució per una simple comunicació, ja que aquesta possibilitat està limitada als casos que s'estima la sol·licitud, i en aquest majoritàriament no s'estima. Si l'Administració no lliura tota la informació demanada, ha de motivar la seva resposta (article 34.4 LTAIPBG), i això només ho pot fer mitjançant una resolució, amb indicació de la seva naturalesa jurídica i dels recursos o reclamacions de què pot ser objecte; la GAIP s'ha pronunciat en aquest mateix sentit a la seva Resolució sobre la Reclamació 30/2015.

Per acabar de determinar la informació controvertida (és a dir, la sol·licitada que no hauria estat estimada per TMB), cal assenyalar que no en formaria part aquella que, sent objecte de la reclamació, no hagués estat sol·licitada a TMB. Cal fer aquesta precisió a la vista d'algunes de les al·legacions formulades per aquesta empresa en el seu informe (antecedent 6.c), en el sentit que a la reclamació es demanarien algunes dades no incloses a la sol·licitud inicial d'informació. Sense necessitat de determinar si en els casos enumerats a l'antecedent citat concorre o no aquesta circumstància, està clar que no es pot incloure a la reclamació l'obtenció d'informació que no hagués estat demanada prèviament a l'Administració, de manera que l'objecte material d'aquesta Reclamació és únicament l'indicat a la sol·licitud d'informació adreçada a TMB el 26 de

febrer de 2016, amb l'àmbit reduït posteriorment per la mateixa persona reclamant (antecedents 2 i 8.b).

Per acabar, es constata que la informació demanada és per a tot el període que va des de 2007 fins a l'actualitat. Les últimes al·legacions de TMB demanen a la GAIP una reducció d'aquest lapse temporal, ja que el consideren excessiu i no justificat per raons d'interès públic. Sense aprofundir en aquesta qüestió, sembla que l'interès públic pot estar perfectament present en l'objectiu de comparar la informació econòmica i de gestió de personal demanada al llarg de tres períodes de govern polític diferent al front de l'AMB (entitat local de la que depèn TMB), i és de suposar que aquest és el sentit que té demanar informació precisament des de l'any 2007, que va ser any electoral a nivell local. En tot cas, si TMB considera que per facilitar aquest lapse temporal tan ample d'informació es requereix una tasca excessiva d'elaboració, hauria d'haver-ho al·legat i acreditat en el moment de rebre la sol·licitud, i valorar la possibilitat d'inadmetre-la per aquest motiu, en base a l'article 29 LTAIPBG. Amb les raons invocades per aquesta empresa, la GAIP no veu motiu per reduir el lapse temporal d'informació sol·licitada" (FJ2).

9.11. Retribucions del personal directiu

La Resolució relativa a la Reclamació 19/2016, en el FJ vuitè, estableix que s'ha de considerar personal directiu:

"La informació demanada està subjecta a un règim especialment intens de transparència quan es refereix al personal directiu, ja que l'article 11.1.b LTAIPBG estableix l'obligació de publicitat activa de les retribucions del personal directiu de les entitats i empreses del sector públic. Aquesta condició de "personal directiu", per la transcendència que té, tan per a l'efectivitat de les previsions de l'LTAIPBG, com per a altres finalitats públiques tan o més rellevants (incompatibilitats, règim de selecció i contractació o règim retributiu, entre altres) no pot ser aplicada discrecionalment per cada administració o empresa pública afectades, sinó que ve determinada legalment.

La regulació d'aquest concepte, tanmateix, és limitada a l'àmbit de les administracions públiques (article 13 de l'EBEP, disposició addicional 15^a de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, LRBRL) o, en el cas de la disposició addicional 21^a de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, per a l'àmbit del sector públic de la Generalitat, que no inclou TMB. A títol de mera referència, segons l'apartat 2 d'aquesta darrera disposició addicional, "són personal directiu del sector públic (de la Generalitat) les persones que ocupen llocs o càrrecs qualificats expressament com a directius en les normes de creació o regulació de les entitats d'acord amb l'exercici de funcions d'especial responsabilitat gerencial, enteses com a funcions que comporten dedicació única o principal de la jornada, participació directa en la definició i execució de polítiques públiques, sempre que comprometin externament l'organització, dirigeixin equips de persones, gestionin i executin pressupostos i tinguin responsabilitat pel compliment d'objectius. Són personal directiu: a) Les persones que formen part del consell d'administració o, si no n'hi ha, són administradors i assumeixen les funcions de màxima responsabilitat de les societats mercantils participades. b) Les persones que assumeixen la màxima responsabilitat en les societats mercantils però que no s'inclouen en la lletra a i les persones que actuen sota la dependència exclusiva dels màxims òrgans de govern o consells d'administració o exerceixen funcions amb autonomia i responsabilitat només limitades per les instruccions o els criteris emesos pels màxims òrgans de govern, consells d'administració o càrrecs a què es refereix la lletra a".

Per a l'àmbit de l'Administració local, de la que depèn TMB, la disposició addicional 15ª LRBRL, estableix en el seu paràgraf 4t que, als efectes de la seva subjecció a la legislació d'incompatibilitats, "*tendrán la consideración de personal directivo los titulares de órganos que ejerzan funciones de gestión o ejecución de carácter superior, ajustándose a las directrices generales fijadas por el órgano de gobierno de la Corporación, adoptando al efecto las decisiones oportunas y disponiendo para ello de un margen de autonomía, dentro de esas directrices generales*". En exercici de la seva potestat normativa, els ens locals poden determinar els directius professionals de la seva estructura administrativa.

Les disposicions citades als dos paràgrafs anteriors, si bé no són aplicables directament a TMB (la primera perquè, si bé inclou en el seu àmbit d'aplicació les societats mercantils públiques, només afecta les del sector públic de la Generalitat i la segona perquè, si bé es refereix a l'àmbit local, és només aplicable a les administracions i no a les empreses que en depenen), coincideixen en uns criteris bàsics associats a la condició de personal directiu: el que el caracteritza des d'un punt de vista material o de contingut de les seves funcions és que exerceix funcions de caràcter superior i que ho fa amb autonomia i responsabilitat, amb dependència directa dels màxims responsables de l'entitat o de l'empresa corresponents i només limitades pels criteris i instruccions d'aquests.

Els Estatuts de TMB/TB/FMB no defineixen el seu personal directiu. En l'apartat 3 del document "Política i pràctica de retribució de TMB" s'hi pot llegir que el personal fora de conveni d'aquest grup empresarial "està format per personal directiu, prefectures i tècnics" i està estructurat en cinc grups professionals, que són els següents: Membres del Consell de Direcció de TMB (G1), Directors de Serveis (G2), Responsables d'Unitat i Responsables tècnics (G3), Tècnics Responsables, Tècnics Especialitzats, Coordinadors i Caps de grup (G4) i Tècnics i personal de secretaria de Direcció (G5). Si, com afirma aquest document, el personal fora de conveni està integrat per "personal directiu, prefectures i tècnics", cal presumir que els membres del G1 (que són els membres del Consell de Direcció) tenen forçosament aquesta condició de personal directiu, perquè són els de major jerarquia que apareixen al document indicat, ja que el conseller delegat, que és l'única persona de qui aquest document de TMB publica la retribució bruta anual, en realitat és més que discutible que pugui ser qualificat com a "personal" de l'empresa, donada la seva condició de membre del consell d'administració i, en conseqüència, integrant de la condició de "màxim responsable", més que de la de "personal directiu". També l'informe de l'APDCAT emès en el marc d'aquest procediment considera que, als efectes de l'article 11.1.b LTAIPBG, són personal directiu de TMB, a més a més del seu Conseller delegat, "com a mínim" els membres del Consell d'administració i els del Consell de direcció.

Ateses les anteriors consideracions, es pot concloure que, a més dels membres del Consell d'Administració, que no són objecte d'aquesta Reclamació, tenen la condició de personal directiu de TMB:

- a) El conseller delegat de TMB, si bé caldria qualificar-lo com màxim responsable, condició que tanmateix està subjecte als mateixos requeriments de transparència que la de personal directiu.
- b) Els Membres del Consell de Direcció de TMB.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest i en l'anterior FJ, la retribució anual bruta singular de cada una d'aquestes persones, en la mida que són personal directiu, hauria de ser objecte de publicitat activa, de manera que no hi ha límits legals oposables al seu lliurament immediat, sense necessitat de trasllat previ, a la persona reclamant, tant en relació amb l'any en curs, com en relació amb cada una de les anualitats des d'1 de gener de 2007" (FJ8).

Per la seva banda, la Resolució de la Reclamació 58/2016, en estimar l'accés a les retribucions de personal directiu d'un ens privat prestador d'un servei públic de salut, analitza en el seu FJ tercer què cal entendre per personal directiu:

"L'LTAIPBG utilitza els conceptes de càrrec directiu i altres de propers als efectes de fixar graus mínims de transparència de les retribucions corresponents. En concret en els casos següents:

- L'article 3.2 utilitza el concepte de "càrrec directiu" per determinar les retribucions de personal d'entitats privades amb més d'un vint-i-cinc per cent d'ingressos provinents del sector públic que han de poder ser objecte del dret d'accés a la informació pública.
- L'article 11.1.b utilitza els conceptes d'"alt càrrec de l'Administració pública" i de "personal directiu dels ens públics, les societats, les fundacions i els consorcis" (de caràcter públic o que depenen de l'Administració) per determinar les obligacions de publicitat activa de les retribucions en l'àmbit del sector públic.

No està clar el contingut precís que cal atribuir a cada un dels conceptes indicats (càrrec directiu, alt càrrec i personal directiu), però no és inversemblant pensar que, als efectes de la legislació de transparència, es poden considerar substancialment equivalents en els àmbits respectius, és a dir: els alts càrrecs, en l'àmbit de les administracions públiques, en sentit estricte; el personal directiu, en l'àmbit de les entitats del sector públic i els càrrecs directius, en l'àmbit de les entitats privades afectades per l'article 3.2 LTAIPBG. Dels tres conceptes indicats, el d'alt càrrec és objecte d'una certa determinació per part de l'article 4.2 LTAIPBG: els definits per la legislació d'incompatibilitats en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat (direccions generals i assimilats i superiors), els electes locals i els titulars dels òrgans superiors i directius de les administracions locals i els membres del òrgans de govern i els directius dels altres organismes públics.

La normativa sobre organització i personal de l'Administració i del sector públic (que òbviament no és aplicable a una entitat privada com l'Hospital Plató, si bé pot servir de referència, especialment si tenim en compte que en la seva resolució del recurs de reposició indicat a l'antecedent 9 el Director de CatSalut afirma que en la interpretació de les obligacions de transparència establertes pel darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG s'ha d'aplicar un criteri d'analogia amb l'Administració de la Generalitat) no fixa amb prou claredat el concepte de personal directiu (que seria el més proper al de càrrec directiu emprat per l'article 3.2 LTAIPBG), però tanmateix l'article 13 de l'EBEP (Reial Decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic) i la disposició addicional 21^a.1.2 de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres, aporten algunes precisions de les que es poden deduir les següents notes definitòries d'aquesta figura, almenys en l'àmbit del sector públic de la Generalitat:

- Responsabilitat de gestió (pressupost, objectius, autonomia en l'àmbit respectiu).
- Subjecció a avaluació i control de resultats.
- Participació directa en la presa de les grans decisions o decisions estratègiques de l'entitat.
- Capacitat de comprometre externament l'organització.
- Direcció d'equips de persones.
- Subordinació directa al màxim òrgan de govern.

Per la seva banda, la Instrucció de CatSalut 02/2016, de 4 de març, sobre actuacions en relació amb les obligacions establertes a l'LTAIPBG per part de les entitats prestadores de serveis sanitaris públics que no tenen naturalesa pública, després d'invocar els apartats 1.d, 1.e i 2 de l'article 3 d'aquesta Llei i els criteris generals de la Comissió Interdepartamental de Transparència i Accés a la Informació Pública (CITAIP), indica a aquestes entitats que si bé no tenen l'obligació d'informar als seus webs sobre retribucions, "han de facilitar al CatSalut (previ requeriment) la informació relativa a la retribució del màxim responsable, directiu o executiu de l'entitat" i que "el CatSalut ha de facilitar aquesta informació d'acord amb la sol·licitud corresponent".

D'aquesta manera, la Instrucció 02/2016 del CatSalut redueix el concepte "càrrecs directius" de l'article 3.2 LTAIPBG, que en aplicació dels criteris i determinacions de la normativa citada als paràgrafs anteriors podria ser aplicable a diversos càrrecs d'una mateixa entitat o empresa pública, a un únic màxim responsable, directiu o executiu per empresa o entitat. Aquesta decisió no és argumentada materialment i l'únic fonament que l'avalaria és la referència als criteris generals de la CITAIP i, segons l'aplicació que fa de la Instrucció el fonament jurídic 4t de la resolució del Director del CatSalut de 14 de juny de 2016 del recurs de reposició presentat per la persona reclamant (antecedent 9), el fet que "el CatSalut té l'obligació d'aplicar el principi d'analogia amb la resta de l'Administració de la Generalitat, pel que fa a l'abast obligacional de l'esmentada previsió" (la de l'incís final de l'article 3.2 LTAIPBG).

Els criteris generals de la CITAIP esmentats al paràgraf anterior preveuen el següent, en relació amb la publicitat activa que han de proporcionar les entitats del sector públic en matèria de retribucions: "les retribucions dels directius del Sector Públic serà la que consta a cada contracte. En aquest cas, només s'inclourà la del màxim responsable de l'entitat que es trobi sotmès a la Llei d'incompatibilitats". És més que qüestionable que aquest criteri satisfaci els requeriments de

publicitat activa de la legislació de transparència, ja que redueix la categoria més general de personal directiu a la més específica de “màxim responsable” (quan la disposició addicional 21ª.1.2 de la Llei 2/2014, citada més amunt, inclou dins del concepte de personal directiu, als efectes de la legislació de transparència, els màxims responsables i els directius que en depenen directament) i limita les obligacions de transparència retributiva a una única persona per entitat, malgrat la gran diferència de complexitat estructural que hi ha entre les diverses entitats del sector públic.

Per una altra banda, quan CatSalut justifica la seva Instrucció 02/2016 en principis d'analogia amb l'Administració de la Generalitat, fa una aplicació també altament qüestionable d'aquests principis, ja que no té massa sentit comparar obligacions de publicitat activa (que és l'objecte dels criteris generals del CITAIP), que té un caràcter limitat i és molt invasiva per a les dades personals afectades, amb la informació que ha de ser objecte del dret d'accés (la determinació feta per la Instrucció de CatSalut 02/2016 de la informació sobre retribucions que han de facilitar les entitats privades prestadores de serveis sanitaris públics és a aquests efectes), que té un abast molt més ampli i és molt menys invasiva.

Cal relativitzar, per tant, el valor que pot tenir la Instrucció 02/2016 (que, a més, té caràcter merament intern i és més que discutible que tingui naturalesa normativa), als efectes de determinar la informació que, per imperatiu del darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG, ha de facilitar l'Hospital Plató a CatSalut en matèria de retribucions dels seus càrrecs directius.

Segons la informació facilitada pel mateix Hospital Plató a través del seu web, els seus òrgans de govern són el Patronat i el Comitè Directiu, format aquest últim pel Director General, el Director Assistencial, la Directora de Gestió Social i Corporativa i la Directora Econòmica i de Gestió. El Comitè Directiu és definit com “l'òrgan màxim executiu per dur a terme l'execució de la gestió de les polítiques econòmiques, ambientals i socials que s'adopten a l'Hospital”. Els membres del Comitè Directiu tenen la presidència de diversos comitès, comissions i grups de treball i tenen atribuïdes responsabilitats específiques en els àmbits respectius. En definitiva, segons la informació organitzativa i de gestió proporcionada pel web de l'Hospital, sembla clar que els membres del Comitè Directiu compleixen els trets bàsics, apuntats més amunt, que defineixen el personal directiu del sector públic, d'acord amb l'EBEP i la disposició addicional 21ª.1.2 de la Llei 2/2014.

D'acord amb la informació proporcionada pel propi centre, i tenint en compte criteris d'analogia amb el concepte legal de personal directiu del sector públic, als efectes de la legislació de transparència, s'ha de concloure que els membres del Comitè Directiu tenen la condició de “càrrecs directius” i en conseqüència els és aplicable el previst pel darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG, en el sentit que l'Hospital Plató ha d'informar a CatSalut de les retribucions percebudes per aquests càrrecs i aquest ha de donar accés a aquesta informació a qui la sol·liciti.

Pel que fa a la determinació i concreció de les dites retribucions, han de ser les percebudes efectivament, per tots els conceptes, tant les dineràries, com en espècie, tant les fixes, com les variables. És suficient donar la informació relativa a la quantitat anual global bruta percebuda. La sol·licitud d'informació demana aquestes dades per als anys 2014, 2015 i 2016; en relació amb les dues primeres anualitats, cal donar la informació relativa a la retribució efectivament percebuda per cada una de les persones afectades; en relació amb l'any en curs, es pot donar la retribució prevista i la meritada fins a la data del lliurament” (FJ3).

9.12. Retribucions i dietes

La Resolució de la Reclamació 206/2016, en determinar l'accés a les retribucions percebudes per càrrecs directius de centres hospitalaris, analitza quines contraprestacions econòmiques cal entendre incloses i englobades pel concepte “retribucions”. Ho fa en el seu FJ segon:

“Resulta dels antecedents que la persona reclamant hauria sol·licitat informació sobre les retribucions percebudes pels càrrecs directius i més endavant, al fer la Reclamació, precisaria que el que vol és que aquesta informació inclogui i precisi els diversos conceptes retributius

següents: retribucions fixes, variables i en espècie i dietes, entre altres. La valoració de fins a quin punt té dret a aquesta pretensió requereix una prèvia precisió dels conceptes implicats.

El terme retribucions és més ampli que el de salaris, ja que engloba tota mena de conceptes remuneratius i de complements, inclosos els variables, tant dineraris, com en espècie, que pot percebre una persona a canvi de la seva feina. Per tant, quan la persona reclamant demana a la seva sol·licitud la informació sobre les retribucions, la resposta donada ha d'incloure, a més de les fixes, també les variables, si n'hi ha, i també les que siguin en espècie, cas que es percebin; al fer la Reclamació demana, a més, que s'especifiquin aquests diferents conceptes. Certament, el més clar hauria estat demanar expressament la inclusió i la concreció d'aquests diferents conceptes al fer la sol·licitud d'accés, ja que ara no caldria valorar si per atendre favorablement la seva Reclamació cal apartar-se o no del criteri elemental de necessitat de congruència entre el demanat en la sol·licitud d'informació i el reclamat davant la GAIP, que és conseqüència lògica del caràcter revisor d'aquesta Comissió. Ara bé, si hom té en compte que la informació sol·licitada ha d'incloure els diversos conceptes retributius indicats, el que demana d'addicional la Reclamació és merament la constatació que així s'ha fet, de manera que es pot concloure que la major especificació demandada no comporta una ampliació d'informació que pugui considerar-se incongruent amb la sol·licitud inicial.

D'acord amb les anteriors consideracions, procedeix reconèixer el dret de la persona reclamant a obtenir la informació demandada sobre retribucions de cada un dels càrrecs directius del CSMS, tot especificant quina part correspon a retribucions fixes, a retribucions en espècie i a retribucions variables, en la mesura que n'hi hagi. I amb el benentès que les retribucions variables només es poden quantificar un cop tancat l'exercici econòmic, i després d'avaluar l'obtenció dels objectius a que són condicionades, de manera que aquesta informació només es pot donar a títol de previsió en relació amb l'exercici en curs, com reitera l'FJ 3.

En canvi, la informació demandada en via de Reclamació sobre l'especificació del que s'hagi percebut en concepte de dietes ultrapassa sens dubte l'objecte de la sol·licitud d'informació, amb infracció del criteri apuntat anteriorment, de necessària congruència o identitat entre l'objecte de la sol·licitud i el de la Reclamació posterior. Malgrat l'amplitud atribuïble al terme "retribucions", és qüestionable que aquest concepte inclogui altres compensacions econòmiques com ara dietes, indemnitzacions o assistències, que poden tenir finalitats i justificacions diferents. Així, les indemnitzacions no tenen una finalitat estrictament retributiva, sinó la de compensar una despesa causada per raons laborals (un desplaçament, per exemple), les assistències tenen la finalitat de retribuir una dedicació (assistir a una reunió, per exemple) que no formaria part de les responsabilitats laborals del lloc de treball retribuït i el concepte de dietes pot ser utilitzat com a sinònim de qualsevol dels dos anteriors. Tant és així que l'article 11.1.b LTAIPBG, quan defineix les obligacions de publicitat activa en aquesta matèria, parla de "retribucions, indemnitzacions i dietes", enumeració que implícitament dóna a entendre que es tracta de conceptes diferents. En conseqüència, si la sol·licitud inicial d'informació pública demana només les retribucions, no es poden considerar incloses dins d'aquesta sol·licitud les percepcions rebudes en concepte de dietes o d'indemnitzacions, de manera que quan al presentar la seva Reclamació la persona reclamant demana les dietes, no té dret a que li sigui admesa aquesta petició, ja que no l'ha presentat prèviament com a sol·licitud d'informació.

Això no treu que, des d'un punt de vista material, tingui dret (que en principi el té) a obtenir aquesta informació, però l'ha de demanar en primer lloc al CatSalut (o al CSMS), donant-li d'aquesta manera l'oportunitat d'atendre la seva sol·licitud, en coherència amb la funció merament revisora de les reclamacions davant la GAIP. Tot i que, per les raons exposades de procediment, no es pot admetre aquesta Reclamació en relació amb les dietes percebudes pels càrrecs directius del CSMS, consideracions de simplicitat i eficàcia (més que sigui per evitar una futura nova sol·licitud d'informació amb aquest únic objecte, que segurament hauria de ser estimada) fan aconsellable que el CatSalut (o el CSMS) faciliti voluntàriament aquesta informació a la persona reclamant, bé sigui indicant que no perceben dietes (si és el cas), oferint l'enllaç amb el seu portal de transparència (que en aplicació de l'article 11.1.b LTAIPBG ha d'informar de les indemnitzacions i dietes percebudes pel personal directiu del sector públic) o de l'altra forma que consideri convenient" (FJ2).

9.13. Selecció de personal

La Resolució de la Reclamació 28/2015, en el seu FJ segon, analitza l'accés a la informació relativa a la selecció de personal d'un els local, i l'impacte en la protecció de dades personals (vegeu, en la mateixa línia, la Resolució de la Reclamació 51/2016, citada a en l'apartat 9.7 d'aquesta Memòria Doctrinal, dedicat a les provisions provisionals de llocs de treball):

“Com s'ha assenyalat a l'antecedent núm. 2, la persona reclamant va sol·licitar una sèrie d'informacions relatives a tots els expedients de selecció de personal laboral (tant fix com temporal) tramitats per l'Ajuntament des del 12 de maig de 2007 (data d'entrada en vigor de l'EBEP), així com sobre el procés de selecció d'una determinada empleada municipal que tindria la condició de funcionària, en haver ocupat en diversos moments el càrrec de secretària accidental de l'Ajuntament (segons l'article 33 del Reial decret 1732/1994, de 29 de juliol, sobre provisió de llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional, el nomenament de secretari accidental per part dels ens locals només pot recaure sobre “funcionaris suficientment capacitats” de l'ens).

Concretament, sol·licitava les bases de la convocatòria respectiva, la relació de candidats que eventualment s'hi van presentar (amb indicació del seu nom), el detall dels mitjans pels quals es va donar publicitat a la convocatòria (premsa, diaris oficials, etc.), la composició de l'òrgan de selecció i la puntuació que van obtenir els candidats o, almenys, l'ordre en què van quedar. La petició es formulava amb la finalitat de comprovar si era certa o no l'afirmació realitzada per alguns regidors de l'oposició, segons la qual, “en els darrers anys la contractació de personal laboral [per part de l'Ajuntament] no s'ha fet a través de convocatòries públiques”.

És clar que aquesta sol·licitud ha de ser estimada, almenys en la seva major part, atesos els principis de publicitat i transparència que regeixen ja des de molt abans de l'aprovació de l'LTAIPBG els processos de selecció de personal per part de les diverses administracions públiques.

Segons l'article 55.2 EBEP, totes les administracions –també els municipis– han de seleccionar el seu personal funcionari i laboral mitjançant procediments en què es garanteixin els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, així com, entre altres, els principis de publicitat de les convocatòries i de les seves bases, i de transparència (lletres a i b). L'article 61 EBEP, al seu torn, exigeix que la selecció tant de personal funcionari, com de personal laboral fix, es faci a través de procediments públics i competitius mitjançant els sistemes d'oposició, concurs o concurs oposició. I l'article 62.1.b EBEP obliga a publicar el nomenament dels funcionaris de carrera al diari oficial corresponent. Els tres preceptes mantenen la mateixa redacció al vigent Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Això es veu confirmat, en matèria local, per l'article 91.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, quan disposa que “la selecció de todo el personal, sea funcionario o laboral, debe realizarse de acuerdo con la oferta de empleo público, mediante convocatoria pública y a través del sistema de concurso, oposición o concurso-oposición libre en los que se garantizan, en todo caso, los principios constitucionales de igualdad, mérito y capacidad, así como el de publicidad”.

I, específicament, a Catalunya, amb major detall, pels articles 282 i sq. del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), i pel Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals (RPEL). L'article 286.2 TRLMRLC concreta que “els anuncis de convocatòries de proves d'accés a la funció pública local i de concursos per a proveir llocs de treball s'han de publicar al BOP i al DOGC”, i l'article 291.1 TRLMRLC només permet exceptuar la selecció mitjançant convocatòria pública i concurs del personal interí i del personal laboral no permanent en “casos de màxima urgència” (“El personal interí i el personal laboral no permanent són seleccionats mitjançant convocatòria pública i pel sistema de concurs, llevat dels casos de màxima urgència”); en aquests casos, tanmateix, el nomenament o la contractació han de ser publicats al BOP i al DOGC i comunicats al Ple de l'ens local (article 291.3 TRLMRLC: “En

el cas de màxima urgència, el nomenament del funcionari o la contractació de personal s'han de publicar al BOP i al DOGC, i se n'ha de donar coneixement al ple en la primera sessió que tingui”).

Al seu torn, l'RPEL afegeix, pel que fa a la selecció de personal funcionari, que s'han d'exposar al públic “les llistes completes certificades d'aspirants admesos i exclosos” (article 78), que “els tribunals o òrgans de selecció han de fer pública, en el lloc de realització de cada prova, la llista d'aprovat per ordre de puntuació” (article 80.1), que “la puntuació final de les proves selectives i la llista d'aprovat s'ha de publicar al tauler d'anuncis de l'ens local” (article 80.4) i que el nomenament dels funcionaris s'ha de publicar al BOP (article 82). L'article 72.6 RPEL també disposa que “els vocals [de l'òrgan de selecció] han de ser designats a la convocatòria”.

La nova legislació de transparència es fa ressò d'aquesta llarga tradició de publicitat en la selecció dels empleats públics i inclou la informació sobre “les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal” entre les obligacions de publicitat activa de totes les administracions catalanes (article 9.1.e LTAIPBG).

A la vista d'aquest marc normatiu no hi ha dubte, per tant, que s'ha de concedir l'accés a les diverses convocatòries i les seves bases i informar sobre els mitjans pels quals s'hi va donar publicitat.

També s'ha de donar accés a la resta d'informació sol·licitada (relació de candidats que s'hi van presentar, amb la puntuació respectiva, composició de l'òrgan de selecció i nom i cognoms de la persona que va ser finalment seleccionada), amb l'única excepció de les dades personals d'aquells altres candidats que no hagin estat finalment seleccionats, i que s'haurien d'ocultar. El límit al dret d'accés de la protecció de dades personals, contingut als articles 23 i 24 LTAIPBG, no justifica ocultar les dades personals dels membres de l'òrgan de selecció ni de la persona seleccionada, però sí les de la resta de candidats que hagin pogut participar en el procés selectiu.

El nom, cognoms i el càrrec dels membres de l'òrgan de selecció és una dada merament identificativa directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració (article 24.1 LTAIPBG), i que ha de ser pública perquè es pugui controlar, entre altres aspectes, que no ha existit conflicte d'interès ni cap tracte de favor en el procés de selecció. Per la seva banda, existeix també un interès públic evident en conèixer la identitat dels candidats seleccionats que passaran a ocupar un lloc de treball remunerat a càrrec dels pressupostos públics, com confirma el deure de publicació tradicionalment imposat al nomenament de funcionaris públics i al qual s'ha fet abans referència. El principi de proporcionalitat en la restricció dels drets fonamentals obliga, tanmateix, a reduir la limitació del dret fonamental a la protecció de dades al mínim imprescindible, de manera que només s'hauria de difondre el nom, cognoms i el càrrec dels membres de l'òrgan de selecció, i el nom, cognoms i la puntuació del candidat finalment seleccionat, no altres dades personals, com el DNI o l'adreça particular.

En canvi, la divulgació del nom i cognoms dels altres candidats no supera el judici ponderatiu (article 24.2 LTAIPBG) en aquest cas, en no ser necessària per a la finalitat de l'accés que vol exercir la persona sol·licitant ni venir imposada per raons d'interès públic. Per tal de “verificar que, efectivament, més d'un candidat va concórrer a la convocatòria” (raó adduïda a la sol·licitud), no cal donar el nom i cognoms de tots els candidats, sinó que és suficient amb donar accés a l'acta elaborada per l'òrgan de selecció, prèvia ocultació de les dades personals dels candidats que han participat en el procés respectiu i que no han estat finalment seleccionats. La referida acta, encara que es trobi anonimitzada, permet constatar si hi va haver un o més candidats i si la persona seleccionada va obtenir la major puntuació d'entre tots els candidats presentats. En canvi, difondre el nom i cognoms de qui no supera un procés selectiu pot tenir efectes negatius per a la seva reputació i desincentivar la presentació de candidats als diversos processos selectius de les diferents administracions públiques, de manera que cal descartar-ho si no concorren i prevalen interessos que requereixen el contrari.

Aquesta Comissió coincideix així, substancialment, amb el criteri manifestat per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades en l'informe emès sobre aquesta reclamació, i on conclou que

“el dret a la protecció de dades de caràcter personal no impedeix l'accés de qualsevol ciutadà a les bases de la convocatòria, al detall dels mitjans pels quals es va donar publicitat, a la convocatòria, a la composició de l'òrgan de selecció i als candidats que han superat el procés selectiu amb la puntuació obtinguda”. Segons l'APDCAT, “en el cas de les persones no aprovades, atès que no han passat a ocupar cap lloc de treball a l'administració pública, el coneixement de la seva identitat no resulta rellevant des del punt de vista de la transparència. No quedaria justificada, doncs, la limitació del dret a la protecció de dades de les persones no aprovades. Cal no oblidar els efectes negatius sobre la reputació social o professional d'una persona que pot tenir el coneixement per part de tercers del fet de no haver superat un procés selectiu. En aquest sentit podria ser suficient una menció al nombre de candidats que han participat en el procés” (FJ V).

Com també assenyala l'APDCAT en el seu informe, l'Ajuntament hauria hagut de donar trasllat de la sol·licitud d'accés als titulars de dades personals afectades per aquesta, tal com estableix l'article 31 LTAIPBG. Tanmateix, no ho ha fet, i això no ha d'impedir ni demorar encara més l'accés a les dades personals mínimes abans indicades (nom, cognoms i càrrec dels membres de l'òrgan de selecció i nom, cognoms i puntuació de la persona o persones finalment seleccionades), que són públiques per imperatiu legal i que ho seguirien sent per molt que s'hi oposessin les persones afectades. Les al·legacions que els membres de l'òrgan de selecció i les persones seleccionades haguessin pogut presentar no resultarien “determinants del sentit de la resolució” adoptada per aquesta Comissió, per emprar els termes manejats pel propi article 31.1 LTAIPBG a l'hora de precisar el sentit i la finalitat d'aquest tràmit d'audiència” (FJ2).

9.14. Subvencions

La Resolució de la Reclamació 7/2016 desestima l'accés per la via de l'exercici del dret d'accés a informació d'un consorci de comerç perceptor de subvencions atès que considera que si bé té l'obligació de publicar en el seu lloc web les activitats i informacions relacionades amb la percepció de subvencions, no té l'obligació d'atendre les sol·licituds individualitzades d'accés a informació en els termes establerts pel títol III de l'LTAIPBG. Estima tanmateix, l'accés sol·licitat a l'administració en relació amb informació de les subvencions atorgades, directament o per via del consorci, a determinades entitats, en el FJ tercer:

“En canvi, s'ha d'estimar la reclamació en la part que demana el lliurament de la informació referida a totes les subvencions i ajuts públics atorgats pel Departament d'Empresa i Coneixement (directament o a través del CCAM) en els últims cinc anys a les cinc entitats esmentades a la sol·licitud, així com la informació relativa als convenis celebrats amb aquestes entitats, en els termes dels articles 14 i 15 LTAIPBG.

La reducció de la informació a aquelles subvencions i ajuts relacionats amb la targeta de fidelització que va realitzar el Departament no està justificada ni es correspon amb la sol·licitud inicialment formulada, on es manifesta amb claredat que es vol obtenir la informació sobre totes les subvencions i ajuts concedits a les esmentades entitats i no només la que tingui relació amb targetes de fidelització. Si es considerava que la petició era imprecisa –que no ho era–, s'hauria hagut de requerir al sol·licitant que la concretés en els termes establerts per l'article 28 LTAIPBG. Aquest ha estat l'aspecte més qüestionable de la tramitació, en general molt acurada, de la sol·licitud d'accés realitzada pel Departament.

La petició ha de ser atesa perquè es tracta d'informació indubtablement pública, que fins i tot ha de ser publicada d'ofici per la pròpia Administració al Portal de la Transparència de la Generalitat per exigència dels articles 14 i 15 LTAIPBG amb la finalitat que qualsevol persona hi pugui accedir sense necessitat de formular una sol·licitud individualitzada d'accés.

Com s'ha vist a l'antecedent núm. 7.b, el propi Departament d'Empresa i Coneixement és perfectament conscient d'aquest fet i, a l'informe jurídic elaborat a petició de la GAIP, ha mostrat la seva plena disposició a lliurar aquesta informació. S'ha de matisar només, respecte el que s'assenyala en aquest informe, que la informació ha de comprendre les cinc entitats

considerades (també, per tant, la CCC i l'empresa Targeta Urbana SL), i abastar també l'any 2011, ja que es demana la informació dels darrers cinc anys.

Un cop afirmat el dret de la persona reclamant a accedir a una informació que hauria d'estar disponible al propi Portal de la Transparència, cal fer dues precisions sobre dos tipus d'informacions que podrien anar més enllà dels deures de publicitat activa imposats pels articles 14 i 15 LTAIPBG.

La primera es refereix als convenis subscrits amb les entitats esmentades. L'article 14.2.a LTAIPBG obliga a publicar informació relativa als convenis "vigents", mentre que a la sol·licitud inicial d'accés es demana la referida "també [a] convenis passats si aquests haguessin suposat algun tipus d'ajuda o suport públic en els darrers 5 anys". Amb independència del fet que la llei bàsica estatal obligui a publicar la informació relativa a tots els convenis "subscrits", i no ja només dels "vigents" (article 8.1.b de la Llei estatal 19/2013), aquesta petició d'informació, en referir-se als convenis que concedeixin subvencions o ajuts, s'ha d'entendre coberta pel deure de publicitat activa en matèria de subvencions i ajuts de l'article 15.1.c LTAIPBG, i que s'estén als darrers cinc anys. Es tracta, en tot cas, d'una petició d'informació que s'ha de concedir en virtut del dret d'accés, en no existir límits legals que puguin ser-hi oposats. De fet, al web del CCAM ja es fa difusió dels convenis subscrits per aquest consorci des de l'any 2013, segueixen o no en vigor.

La segona precisió té a veure amb l'abast de la informació que s'ha d'entendre inclosa dins els apartats relatius al "compliment i l'execució dels convenis" (article 14.2.c LTAIPBG) i a la "justificació o retiment de comptes per part dels beneficiaris de la subvenció o ajut atorgats" (article 15.1.e LTAIPBG). A l'espera del que pugui assenyalar al respecte el reglament que, eventualment, desplegui aquests preceptes (disposició final tercera LTAIPBG), no sembla que el deure de publicitat activa inclogui necessàriament la publicació al Portal de la Transparència de les factures i altres documents justificatius aportats pels beneficiaris de subvencions i ajuts. Tanmateix, i malgrat que no s'explicités expressament a la sol·licitud inicial la voluntat d'accedir a aquestes factures i documents (en aquella sol·licitud, com s'ha vist, es reproduïen només els diferents apartats dels articles 14 i 15 LTAIPBG), de l'escrit adreçat per la persona reclamant a la GAIP el 13 de març i dels missatges que s'hi adjunten (antecedent núm. 8) es desprèn amb claredat l'expectativa d'aquesta de poder-hi accedir com a conseqüència de la reclamació presentada. A la vista del tenor literal dels esmentats preceptes, que poden haver alimentat raonablement aquesta expectativa, i tenint en compte que l'accés a aquestes factures i documents justificatius queda cobert pel dret d'accés, resulta procedent satisfer-la sense ulteriors demores i estalviar una nova petició d'accés tant a la persona reclamant com al propi Departament d'Empresa i Coneixement. Abans de fer efectiu l'accés, en execució d'aquesta resolució, el Departament haurà de ponderar l'existència de possibles límits que puguin ser invocables i, en cas que consideri que poden concórrer i exigir una restricció de l'accés, ho comunicarà motivadament a aquesta Comissió per tal que aquesta s'hi pronunciï" (FJ3).

9.15. Urbanisme i llicències d'obres

La Resolució de la Reclamació 17/2016 estima el dret d'accés sobre les llicències d'obres majors i menors atorgades per un municipi ponderant la protecció de les dades personals identificatives de les persones autores dels projectes tècnics. El FJ segon s'expressa en aquests termes:

"La informació sol·licitada, textualment, és la relativa a quines han set les llicències d'obres majors i menors autoritzades per l'Ajuntament de La Roca del Vallès els anys 2007 i 2008, amb indicació dels arquitectes responsables d'elles. Aquesta informació comporta dos tipus d'elements:

Per una banda, les llicències pròpiament dites. La sol·licitud no demana específicament còpia de les llicències atorgades, de manera que l'Ajuntament podria atendre-la tant facilitant còpia de totes les llicències d'obres majors i menors autoritzades, com facilitant-ne un llistat, amb indicació de l'objecte o denominació de cada llicència.

Per l'altra, el nom dels arquitectes responsables. Es tractaria, òbviament, dels responsables de cada llicència, si n'hi ha. No es pot descartar que en el cas d'obres menors no hi hagi arquitecte responsable, en la mesura que no cal projecte tècnic. Així mateix, amb la referència als arquitectes responsables s'inclou tant l'autor del projecte presentat amb la sol·licitud de llicència, com el responsable de la direcció de les obres, si no és el mateix, i l'arquitecte municipal que informa la sol·licitud, si és el cas. Cal entendre, per tant, que caldria facilitar el nom de tots els arquitectes que hagin intervingut amb un cert grau de responsabilitat en cada llicència d'obres, bé prestant els seus serveis a l'Ajuntament, bé prestant-los a la persona sol·licitant de la llicència.

Es tracta en els dos casos d'informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, citat a l'antecedent anterior, i per tant qualsevol persona en principi té dret a accedir-hi, tal com garanteix l'article 18 de la mateixa llei. Cal valorar, tanmateix, si en aquest cas hi pot concórrer algun dels límits previstos pels articles 21 i següents LTAIPBG, que podessin portar a la necessitat de denegar o limitar l'accés sol·licitat. L'eventual concurrència de límits legals a l'accés s'ha de valorar en relació amb cada una de les informacions sol·licitades.

D'entrada, no sembla que concorri cap límit legal que pugui justificar la denegació d'accés a les llicències d'obres atorgades per l'Ajuntament. L'article 84 ROAS, estableix un principi general de publicitat dels acords i de les resolucions d'atorgament de les llicències, que en tot cas s'ha de manifestar amb la seva publicació al taulell d'anuncis de l'Ajuntament i, si n'hi ha, en el butlletí municipal, sens perjudici de les altres formes de publicitat que determinin les ordenances. Si l'ordenament jurídic vigent estableix obligacions específiques de publicitat d'aquests acords i resolucions, amb més motiu encara s'hi ha de poder exercir el dret d'accés.

Nogensmenys, no es pot descartar que al text de les llicències demanades, o d'algunes d'elles, hi pugui haver dades afectades per límits legals a l'accés. Pot ser principalment el cas de dades personals (el nom i cognoms, per exemple, de la persona física sol·licitant de la llicència i dels professionals que, tant en nom seu, com de l'Ajuntament han intervingut en el procediment). Coincidint en aquest punt amb l'informe que ha emès l'APDCAT per a aquest procediment, si aquestes dades personals no han estat sol·licitades expressament, per un criteri bàsic de minimitzar-ne l'exposició cal reservar-les. Això es pot fer de dues maneres: facilitant còpia de les llicències i tatxant els noms que figuren a cada una d'elles (sens perjudici del que es dirà tot seguit en relació amb els arquitectes), o bé facilitant només una llista de les llicències atorgades en el període sol·licitat, identificades pel seu títol o pel seu objecte (cal entendre que amb aquesta relació es donaria satisfacció a la part de la sol·licitud d'accés relativa a la informació sobre la llicència). No sembla que pugui concórrer cap límit d'accés que justifiqui més restriccions a aquesta informació.

Pel que fa a la informació relativa als o a les arquitectes responsables de cada llicència (en el sentit donat més amunt a aquesta condició, és a dir, tant els que hi han participat subscriuint el projecte o representant la persona sol·licitant de la llicència, com els que ho han fet com a tècnics de l'Ajuntament o professionals contractats per aquest), cal entendre que la sol·licitud d'informació només en demana el nom i cognoms, vinculats a cada una de les llicències en què hagin participat. Aquesta informació conté dades personals (el nom, associat a una activitat professional o administrativa) protegides per l'LOPD; aquest fet, a diferència del que sembla apuntar l'informe municipal citat a l'antecedent 8, no necessàriament impedeix l'accés a aquestes dades, però sí que obliga a haver de decidir-lo de conformitat amb el que estableixen els articles 23 i 24 LTAIPBG.

Està clar, per començar, que la informació demanada del nom dels arquitectes no inclou cap de les dades personals especialment protegides de l'article 23 LTAIPBG, de manera que no pot ser denegada per aquest motiu. L'article 24 de la mateixa llei distingeix entre dos tipus de dades personals no especialment protegides, als efectes de connectar-hi dos tipus diferents de règim d'accés. Per una banda, les "dades personals merament identificatives" contingudes en "informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració", a les quals s'ha de donar accés amb caràcter general "llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits" (article 24.1 LTAIPBG). Per l'altra, les dades personals no

especialment protegides, ni merament identificatives, a les que es pot donar accés “amb prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades” (article 24.2 de la mateixa llei).

L'aplicació dels diferents règims d'accés exposats al cas que ens ocupa depèn de la condició amb què els i les arquitectes intervenen en les llicències atorgades els anys 2007 i 2008.

Si l'arquitecte ho fa en qualitat de tècnic municipal, i presta els seus serveis a l'Ajuntament com a empleat municipal, el seu nom es pot considerar com una dada personal merament identificativa (el nom i cognoms i prou), relacionada amb l'organització de l'Administració (en la mesura que els empleats i les empleades municipals constitueixen un element bàsic de l'organització de l'Ajuntament), a la que s'ha de donar accés com a principi general, llevat que en el cas concret concorrin circumstàncies excepcionals que comportin la seva protecció, com preveu l'article 24.1 LTAIPBG.

En els altres casos (si l'arquitecte no és empleat municipal i participa en les llicències atorgades com a professional, prestant els seus serveis a la persona sol·licitant de la llicència, o a l'Ajuntament), l'APDCAT considera que les seves dades personals associades a les llicències en què ha intervingut són més que dades merament identificatives, de manera que la decisió sobre si es poden difondre o no només es pot prendre prèvia “ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades”.

Són diversos els factors indiciaris d'interès públic en aquesta informació. Les obres de construcció o reforma d'immobles urbans sempre tenen impacte en la comunitat: causen molèsties en el veïnatge (sorolls, pols, ocupació de via pública), incideixen en el paisatge urbà i comporten riscos de seguretat; davant d'aquest impacte, és evident l'interès ciutadà (públic o comunitari) en què les obres es facin amb les majors garanties, una de les principals de les quals és la solvència professional del tècnic responsable, la majoria de vegades un arquitecte (la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, en els seus articles 8 i següents inclou el projectista i la direcció de l'obra entre els agents de l'edificació, i els atribueix importants responsabilitats, inclosa la de reparar els danys ocasionats per la seva intervenció).

Aquest interès públic ciutadà en poder comprovar l'existència de tècnics qualificats responsables de les obres que es fan a la població i conèixer-ne el nom per, si s'escau, poder assegurar-se de la seva solvència, porta a què a bona part de municipis les ordenances, en aplicació del previst per l'article 84 ROAS, citat més amunt, disposin l'obligació de les persones titulars de llicències d'edificació de fer visible des de la via pública un anunci sobre les principals característiques de la llicència respectiva, entre les que se sol incloure el nom del tècnic o tècnics responsables, com és notori a moltes poblacions. Aquesta previsió normativa de donar publicitat en molts casos als arquitectes responsables de les llicències (publicitat que, per a les dades personals d'aquests professionals, és molt més invasiva que l'accés sol·licitat per la persona reclamant) només té justificació en l'interès públic que, amb caràcter general, hom atribueix a aquesta dada.

Una altra consideració també indiciària de l'interès públic en la difusió del nom dels arquitectes que intervenen en una llicència d'obres és que d'aquesta manera es pot garantir millor la independència entre els promotors de les obres i els seus tècnics, per una banda, i els tècnics i governants municipals, per l'altra, independència que és essencial si hom té en compte les destacadíssimes responsabilitats de control i disciplina que corresponen als ajuntaments en matèria d'edificació i urbanisme.

Davant d'aquests indicis clars d'interès públic en la divulgació del nom dels arquitectes responsables de les llicències d'obres, els drets d'aquestes persones no sembla que hagin de patir un perjudici significatiu per aquest motiu. La condició de tècnic responsable d'una llicència no té cap significació socialment ni professionalment pejorativa o negativa, sinó més aviat tot el contrari, doncs indica que la persona en qüestió és activa i valorada professionalment, exercint a més una professió prestigiada a la nostra societat.

En conseqüència, la ponderació entre els diversos i consistents indicis d'interès públic en la difusió d'aquesta informació i la manca d'indicis plausibles de perjudici que aquest fet pugui

causar en els drets de les persones afectades, porta a la necessitat de resoldre favorablement a l'accés.

A l'antecedent 10 es posa de manifest que l'APDCAT insisteix en la necessitat de donar trasllat de la Reclamació a les persones les dades personals de les quals podrien resultar afectades per l'accés a la informació sol·licitat, tal com preveuen els articles 31 i 42.3 LTAIPBG. En conseqüència, i tal com reflecteixen els antecedents 11, 12 i 13, després d'obtenir la col·laboració de l'Ajuntament de La Roca del Vallès a aquests efectes, la GAIP ha informat les persones afectades de la tramitació d'aquesta Reclamació i ha donat accés a l'expedient a les que així ho han demanat.

L'única al·legació formulada en aquest tràmit posa de manifest l'oposició de la persona afectada a cedir voluntàriament dades personals seves, de manera que només accepta la cessió d'aquelles obligades per la llei. L'LOPD no obliga la cessió de les dades sol·licitades per la persona reclamant, però estableix que no cal el consentiment de la persona afectada si la cessió és autoritzada per una altra llei, que en aquest cas seria l'LTAIPBG, d'acord amb el que s'ha exposat als antecedents anteriors. Per tant, la cessió de dades personals acordada per aquesta Resolució no es basa en la conformitat de les persones afectades, sinó en la seva cobertura legal.

Per una altra banda, cal assenyalar que l'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a la Resolució de la GAIP, ni afecta la seva eficàcia immediata. Aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc; si, com passa en aquest cas, l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni per impedir l'accés, ni per a retardar-lo" (FJ2).

10. Règims d'accés especials

Algunes resolucions de la Comissió han aplicat la normativa específica de règim d'accés especials en relació amb els quals l'LTAIPBG és d'aplicació supletòria; és el cas de reclamacions de persones que tenien la condició d'interessades en el procediment i especialment, de les reclamacions formulades per electes locals en relació amb informació de la Corporació a la qual pertanyen.

10.1. Persones interessades

La GAIP s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre l'admissibilitat de reclamacions presentades per persones interessades en un procediment. Les primeres es corresponen amb la Resolució de la Reclamació Resolució 17/2015 i la de la Reclamació 19/2015, en termes molt similars:

"Dels antecedents del cas en podem deduir que la persona reclamant sol·licita informació pública d'un procediment administratiu en tràmit en el qual hi té la condició de persona interessada. Vist que la disposició addicional primera de l'LTAIPBG estableix que "l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu", cal plantejar-se si són aplicables a aquest cas les garanties d'accés a la informació pública establertes per la legislació de transparència.

De conformitat amb la doctrina fixada per aquesta Comissió en la seva resolució de 17 de desembre de 2015, sobre la Reclamació 17/2015 (FJ segon), les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit tenen dret a les garanties de procediment i a la reclamació a la GAIP, en relació amb les seves sol·licituds d'informació inclosa a l'expedient corresponent; tanmateix, en virtut de la disposició addicional primera de l'LTAIPBG, en aquests casos "la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic

aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de major intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu”.

En conseqüència, el dret material aplicable a l'accés d'informació sol·licitada és el que estableixen les lleis 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), i 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment d'administració de les administracions públiques de Catalunya. L'article 35.a LRJPAC estableix textualment el dret dels ciutadans a “conocer, en cualquier momento, el estado de la tramitación de los procedimientos en los que tengan la condición de interesados, y obtener copias de los documentos contenidos en ellos”. Aquest dret inclou, a més a més de l'obtenció de còpies i de l'accés als documents que formen l'expedient, rebre informació sobre l'estat de la tramitació del procediment, és a dir, a una explicació sobre la fase de tramitació en què es troba el procediment, sobre els tràmits fets i sobre els pendents, que en definitiva és el que demana la persona sol·licitant. Per tant, la sol·licitud d'informació de la persona reclamant tenia que haver estat resolta favorablement per l'Ajuntament de La Roca del Vallès des de la primera sol·licitud d'accés” (FJ2).

Per la seva banda, la Resolució de la Reclamació 152/2016, en el seu FJ segon, analitza igualment el pes que la condició de persona interessada ha de tenir en la ponderació de drets:

“La disposició addicional 1a.1 LTAIPBG disposa que “l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu”.

En el moment en què es va formular la sol·licitud d'accés que porta causa d'aquesta reclamació, el procediment devia estar encara obert, ja que la persona ara reclamant demanava aleshores, com a persona interessada, conèixer el seu estat de tramitació. Però de la interposició del recurs de reposició indicat a l'antecedent 3 es dedueix que en el moment d'interposar la Reclamació davant la GAIP l'expedient estaria ja tancat, sens perjudici de posteriors accions impugnatives.

Per al cas que l'expedient estigui en tràmit, i d'acord amb la previsió de la DA 1 LTAIPBG, l'accés per part de persona interessada es regeix per la normativa en matèria de procediment administratiu. Més concretament, resultaria d'aplicació a l'accés la regulació prevista a l'article 35.a LRJPAC, que invoca la persona reclamant, i l'article 26 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; ambdues regulacions preveuen de manera explícita el dret de les persones interessades a accedir i obtenir còpia de l'expedient.

Aquest seria, doncs, el dret material a aplicar al cas, d'acord amb la DA 1 LTAIPBG, i supletòriament la regulació de l'LTAIPBG, en especial pel que fa al règim de garantia a l'accés a la informació que s'hi preveu, i que s'aplicaria també a les persones interessades, tal i com ja ha establert la GAIP en diverses Resolucions (entre d'altres, la 17/2015): “[l]a garantia de la reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, amb tanta o més raó ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació inclosa en els procediments administratius que els afecten, i res hi ha a la disposició addicional 1a LTAIP[BG] que ho impedeixi. Tot el contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de major intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu (en aquest sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, reconeix sense restriccions a les persones interessades en un procediment administratiu en tramitació el dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part), i tot amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment concernit o, en via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional”.

El fet que l'expedient al qual es demana l'accés correspongui ja a un procediment tancat, tot i escapar del supòsit directament regulat per la DA 1 LTAIPBG, no pot comportar que la condició

de persona interessada no sigui tinguda en compte. El plus de legitimitat que concorre en una persona interessada en un procediment en relació amb la ciutadania en general ha de ser tingut en compte a l'hora de ponderar més favorablement l'accés sobre els límits que puguin concórrer al cas. Així ho ha establert ja la GAIP en la Resolució sobre la Reclamació 17/2015, en considerar que a una persona interessada en un procediment ja tancat "se li pugui reconèixer la mateixa intensitat d'accés establerta per la legislació de procediment administratiu a favor de les persones interessades en un procediment en curs, ja que manté la condició de persona interessada i sol·licita l'accés amb la finalitat d'exercir el seu dret de defensa".

En conseqüència, cal concloure que la condició de persona interessada concurrent en la persona reclamant no qüestiona la competència de la GAIP per resoldre aquesta reclamació, i que fins i tot si el procediment al qual es demana l'accés ja hagués finalitzat en el moment de la reclamació, la GAIP tindrà en compte aquest plus de legitimitat que suposa la condició de persona interessada que demana accedir a una informació necessària per a exercir el seu dret de defensa en la ponderació dels límits que eventualment puguin concórrer al seu dret d'accés." (FJ2)

10.2. Electes

La Resolució relativa a la Reclamació 4/2016 en el FJ segon, fixa per primera vegada el criteri de la GAIP favorable a entendre que l'aplicació supletòria de l'LTAIPBG li permet actuar davant de reclamacions d'electes locals als quals se'ls ha denegat l'accés a informació del seu Ajuntament, per bé que aplicant al cas el règim especial d'accés (quant a terminis, límits a aplicar i dret a còpia) regulat per la legislació de règim local. D'acord amb això, durant el 2016 ha resolt fins a 127 Reclamacions provinents d'electes locals. Aquesta competència ha estat objecte de recurs davant del TSJ per part de la Diputació provincial de Girona, sense que hagi recaigut encara sentència.

Així ho fonamenta la GAIP al FJ segon de la Resolució citada:

"La Reclamació 4/2016 ha estat presentada per una persona que té la condició de regidor de l'Ajuntament de Begues, en relació amb una sol·licitud d'accés a la informació municipal formulada a l'alcaldeessa per ell mateix i una altra regidora, al·legant expressament aquesta condició. Aquest fet obliga a determinar fins a quin punt és aplicable a aquest cas la legislació de transparència i la regulació del dret d'accés a la informació pública feta per l'LTAIPBG.

L'apartat segon de la disposició addicional primera LTAIPBG estableix que *l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim especial d'accés és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei*. Les sol·licituds d'informació dels membres de les corporacions locals sobre matèries de l'administració respectiva constitueixen un cas d'aplicació d'aquesta disposició, ja que tenen un règim especial d'accés.

Concretament, l'article 164 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (LMRLC), regula el dret a la informació dels membres de les corporacions locals, en els termes que més endavant analitza l'FJ 5. El d'aquest precepte és el règim especial que cal aplicar preferentment en aquest cas. Les determinacions de la legislació de transparència, en virtut del previst per la disposició addicional primera apartat segon LTAIPBG, són supletòries, és a dir, s'apliquen en allò no regulat per l'LMRLC.

Una de les qüestions no regulades per l'LMRLC, que només dedica al dret a la informació dels membres de les corporacions locals el precepte citat més amunt i poca cosa més, és la previsió d'una via específica de garantia que pugui protegir l'exercici d'aquest dret, de manera que si les sol·licituds d'informació no són ateses degudament, l'únic remei que tindrien els regidors o les regidores sol·licitants seria el recurs contenciós administratiu. A partir de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG aquesta manca de garantia específica queda coberta per la regulada en els seus articles 39 a 43, que són d'aplicació supletòria a la legislació de règim local, de manera que proporcionen als membres de les corporacions local una via gratuïta i voluntària, prèvia eventualment al contenciós administratiu, per garantir l'efectivitat del seu dret a la informació. L'accés dels electes locals a aquesta via de garantia del seu dret a la informació de la respectiva

entitat també es justifica en el fet que no tindria cap sentit que els regidors, en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 de la Constitució, tinguessin menors garanties en exercir el seu dret específic d'accés que la resta de ciutadans, que sí compten amb la protecció addicional i gratuïta de la GAIP.

En definitiva, la garantia del dret d'accés proporcionada per la reclamació davant d'aquesta Comissió és aplicable en defensa del dret dels regidors i de les regidores a obtenir informació del seu propi Ajuntament, amb el benentès que per a la resolució d'aquestes reclamacions la GAIP ha d'aplicar preferentment el dret a la informació regulat per l'article 164 LMRLC i per les altres disposicions de la legislació de règim local que siguin aplicables, especialment si són més favorables a l'accés, i només supletòriament les disposicions de l'LTAIPBG (això no treu que, si es donés el cas, que no és aquest, i en virtut de l'especial vigor que el nostre ordenament jurídic vigent dona al dret d'accés a la informació pública, segurament caldria aplicar les disposicions de l'LTAIPBG, que són posteriors, més favorables a l'accés, en detriment de les de l'LMRLC)" (FJ2).

I amb més extensió la Resolució relativa a la Reclamació 21/2016, aborda el règim especial d'accés dels electes als FJ primer i segon, que es transcriuen següents, a continuació:

"Concorren en aquest cas dues circumstàncies que podrien fer dubtar sobre l'admissibilitat de la reclamació i la pròpia competència de la GAIP per tramitar-la: el fet que la reclamació s'hagi interposat havent transcorregut més d'un mes des de la notificació de la resolució administrativa que té per objecte, i que tingui el seu origen en una sol·licitud d'accés a informació d'un càrrec electe local formulada a l'empara de la normativa de règim local, que no contempla expressament la possibilitat de reclamar davant òrgans de garantia com la GAIP.

Pel que fa a la primera circumstància, no pot impedir l'admissió a tràmit de la reclamació perquè la Resolució de l'alcalde d'Abrera de 26 de febrer de 2016 que té per objecte no conté cap indicació sobre els recursos que pot interposar la persona reclamant. Com és sabut, la manca del peu de recurs, que és preceptiu, converteix la notificació en defectuosa i deixa obert el termini d'impugnació (article 58.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú –LRJPAC–).

Pel que fa a la segona, aquesta Comissió ja ha assenyalat en reiterades ocasions (entre d'altres, a les seves resolucions relatives a les Reclamacions 3/2016, 4/2016, 22/2016, 23/2016 i 28/2016, amb major deteniment) que el règim d'accés dels càrrecs electes locals a la informació de l'ens local respectiu constitueix un supòsit de "règim d'accés especial" als efectes de la disposició addicional primera, apartat segon, de l'LTAIPBG i, com a tal, es regeix per la seva normativa específica (article 77 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local, articles 14 a 16 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals –ROF– i, a Catalunya, l'article 164 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya –TRLMRL–) i, supletòriament, per l'LTAIPBG. Aquesta aplicació supletòria de l'LTAIPBG comporta que els càrrecs electes locals disposin també del mecanisme de reclamació davant la GAIP que aquesta llei reconeix en general a la ciutadania. L'Ajuntament d'Abrera no ho qüestiona en cap moment" (FJ1).

"Segons es desprèn dels antecedents, el grup municipal reclamant vol accedir a la documentació preparatòria de la revisió del POUM d'Abrera encarregada per aquest Ajuntament a una empresa externa, documentació que segons afirma el propi Ajuntament consisteix en els documents preceptius per a l'aprovació inicial de la revisió del POUM i que van ser redactats conjuntament per la referida empresa (un estudi d'arquitectura) i els tècnics municipals a principis de 2011. La revisió del POUM va quedar aturada i s'ha tornat a reprendre fa uns mesos amb un nou equip redactor que pot canviar les propostes fetes en aquests documents de 2011.

Com també s'ha vist als antecedents, l'Ajuntament denega l'accés del grup municipal a aquests documents (i no només la seva còpia, ja que no ofereix ni tan sols la possibilitat d'efectuar la consulta presencial de la documentació) amb una argumentació confusa i contradictòria, que es produeix a més quan ja ha transcorregut àmpliament el termini de resolució de quatre dies fixat per la normativa local aplicable i la petició ha quedat ja estimada per silenci positiu (com es veurà al fonament jurídic 4). A la primera resolució desestimatòria de 15 de desembre de 2015,

L'Ajuntament al·lega que els documents són “documentació de treball no oficial”, “confidencial” i coberta per “secret tècnic”. En canvi, a la segona resolució desestimatòria de 26 de febrer de 2016, la denegació es justifica fonamentalment sobre la base de negar la seva pròpia existència (“per no existir aquests documents”). A l'informe jurídic de 3 de maig de 2016 sobre aquesta reclamació elaborat per l'Ajuntament a petició de la GAIP es torna a admetre l'existència de la documentació i, a més de reiterar els arguments donats a la primera resolució per denegar la sol·licitud (“aquests documents són considerats com a no oficials de confidencialitat i de secret tècnic”), s'invoca la jurisprudència del Tribunal Suprem que s'ha mostrat restrictiva amb el dret a còpia dels regidors, com a dret no inclòs necessàriament dins el seu dret d'accés a informació de la corporació local derivat del dret fonamental a la participació política de l'article 23.2 de la Constitució, i s'al·leguen els límits dels “interessos econòmics i industrials [comercials]” i de “la protecció del medi ambient” previstos a la legislació de transparència (concretament, a l'article 14 de la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), legislació aplicable supletòriament al dret d'accés dels càrrecs electes locals. No és fins l'informe complementari demanat expressament per la GAIP (antecedent núm. 10) que l'Ajuntament descriu mínimament el contingut de la documentació reclamada i motiva amb major rigor les raons que al seu parer justificarien no difondre-la (risc d'especulació i d'actuacions que frustrin els objectius perseguits amb la proposta de revisió del POUM que conté la documentació en qüestió). Aquesta manca evident de la motivació deguda (articles 54 LRJPAC, 164.3 TRLMRLC i 34.4.a LTAIPBG) seria suficient per anul·lar les dues resolucions denegatòries de la sol·licitud d'accés. Existeixen, tanmateix, elements suficients per entrar en el fons de l'assumpte, i cal fer-ho per donar la tutela requerida a la reclamació.

S'ha de reconèixer el dret d'accés del grup municipal reclamant a la informació sol·licitada. Segons l'article 164.3 TRLMRLC, que és d'aplicació preferent a aquest cas en virtut de la disposició addicional primera, apartat segon, de l'LTAIPBG (com admet el propi Ajuntament), “la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents: a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge. b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari”. I cap d'aquests límits és ni pot ser invocat en aquest cas per tal de denegar l'accés dels regidors a la informació sol·licitada, relativa a treballs preparatoris de la revisió d'un POUM. Tampoc no hi ha dubte que aquests treballs preparatoris encarregats (i pagats) a una empresa externa, tot i no haver-se aprovat encara la revisió del planejament en ells proposada, constitueixen informació pública en poder de l'Ajuntament (article 2.b LTAIPBG) i “antecedents, [...] dades o [...] informacions que són en poder dels serveis de la corporació i [que] són necessaris per al desenvolupament de [la] funció” dels regidors (article 164.1 TRLMRLC).

No s'ha d'oblidar que el dret d'accés dels regidors a la informació municipal constitueix un supòsit específic d'accés, caracteritzat pel subjecte que l'exerceix, que es troba especialment reforçat per la seva estreta connexió amb el dret fonamental a la participació política de l'article 23.2 de la Constitució, del qual resulta un instrument essencial. Aquesta connexió és la que explica que el dret d'accés a informació dels càrrecs electes locals (com el dels parlamentaris) tingués un abast molt major que el dret d'accés reconegut a la generalitat de la ciutadania per l'anterior article 37 LRJPAC i que encara avui dia –malgrat la gran ampliació del dret general d'accés duta a terme per la nova legislació estatal i autonòmica de transparència– sigui objecte d'una regulació més favorable que aquest. Així, p. ex., a banda de contenir una relació de límits taxats més breu, que no poden ser ampliat mitjançant l'aplicació supletòria dels addicionals que estableixen els articles 14 i 15 LTAIPBGE i 21, 23 i 24 l'LTAIPBG, l'article 164 TRLMRLC contempla una sèrie de supòsits d'accés lliure o directe en què no cal formular ni tan sols sol·licitud escrita (articles 164.2 TRLMRLC i 15 ROF), fixa un termini de resolució de la sol·licitud d'accés de només quatre dies i sotmet la manca de resolució en termini a un silenci que és sempre positiu, sense les excepcions contingudes a l'article 35, apartats primer i segon, de l'LTAIPBG (article 164.3 TRLMRLC). Tots aquests aspectes són objecte d'una regulació clara i deliberadament favorable per part del legislador local, de manera que en relació amb ells no es pot afirmar l'existència d'una llacuna que hagi de ser omplerta a través de l'aplicació supletòria

de la legislació general de transparència, aplicació supletòria que en tot cas només podria ampliar i mai restringir el dret d'accés dels càrrecs electes locals.

Aquest accés reforçat ha estat confirmat recentment pel Tribunal Suprem en una sentència relativa al dret d'accés dels parlamentaris valencians a la informació de l'Administració d'aquella comunitat, on efectua una consideració final perfectament extrapolable als càrrecs electes locals: *"Ya al margen de las circunstancias propias de este litigio y como consideración de futuro, hay que decir que, tras la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información y buen gobierno, y tras la Ley 2/2015, de 2 de abril, de transparencia, buen gobierno y participación ciudadana de la Comunidad Valenciana, el derecho de los parlamentarios a la información pública no puede sino verse fortalecido. En efecto, a fin de que estén en condiciones adecuadas para hacer frente a la especial responsabilidad que se les ha confiado al elegirlos, habrán de contar con los medios necesarios para ello, los cuales en punto de acceso a la información y a los documentos públicos no solo no podrán ser inferiores a los que tiene ya a su disposición cualquier ciudadano en virtud de esas leyes, sino que deben suponer un plus añadido imprescindible"* (FJ 8è de la Sentència de la Sala 3a de 15 de juny de 2015, ECLI:ES:TS:2015:2870).

En no existir, per tant, cap límit que pugui impedir l'accés dels regidors d'Abrera a la informació sol·licitada, aquest ha de ser concedit, sens perjudici del deure de confidencialitat que els imposa el propi article 164.6 TRLMRLC, i sobre el qual es tornarà al fonament jurídic 5" (FJ2).

10.2.1. Accés dels electes locals a informació en poder dels contractistes

La Resolució que estima parcialment la Reclamació 142/2016 analitza el dret d'accés dels electes locals a informació que és a mans dels contractistes de l'administració Ho fa en el FJ tercer en els termes següents:

"Un segon grup de sol·licituds (les 4256, 4258, 5008 i 6713 –pel que fa a la darrera de les preguntes–) és desestimat per l'Ajuntament amb l'argument que en elles es demana informació que no està en poder d'aquest, sinó de tercers (contractistes municipals, en el cas de les sol·licituds 4256, 4258 i 6713, o de l'Administració de la Generalitat –5008–).

En el cas de la sol·licitud 5008, la desestimació de la petició relativa a les pre-matriculacions i les places ofertes per al curs 2016-2017 de les línies de P3 a cadascuna de les escoles públiques i concertades de Martorell és procedent si, com afirma l'Ajuntament, no disposa de la informació sol·licitada, que estaria en mans de la Generalitat. Cal precisar, tanmateix, que la desestimació per aquest motiu només és admissible si l'Ajuntament efectivament no disposa de la informació; en el cas que la Generalitat li hagi facilitat amb anterioritat aquesta informació i la tingui en el seu poder, haurà d'atendre la petició i lliurar-la (en no haver límits que puguin oposar-s'hi), per molt que la competència en matèria d'ensenyament sigui de l'Administració de la Generalitat, ja que a Catalunya les administracions "autores" de les diverses informacions no tenen cap exclusivitat en la resolució de les sol·licituds d'accés que hi facin referència, com aquesta Comissió ha assenyalat al Dictamen 3/2016. D'altra banda, en cas que qui disposi de la informació sigui una Administració diferent de la municipal cal practicar la derivació prevista a l'article 30.2 LTAIPBG.

La denegació de la petició referent a les actes de les reunions entre l'equip de govern municipal i l'Administració de la Generalitat (darrer punt de la sol·licitud 5008) també estaria justificada si, com afirma l'Ajuntament, no s'ha aixecat acta d'elles. Com aquesta Comissió ha assenyalat en reiterades ocasions, el dret d'accés a informació pública no obliga a generar documents que no s'hagin elaborat en el seu moment (actes de reunions, informes justificatius, etc.), i es pot considerar satisfet amb una resposta escrita que constati fefaentment la seva inexistència. Amb aquesta informació la persona reclamant podrà dur a terme les actuacions que consideri oportunes i que corresponguin en funció de si el document omès era o no preceptiu.

En canvi, no resulta justificada la denegació de la informació sobre els contractistes municipals que es demana a les sol·licituds 4256, 4258 i al darrer punt de la 6713. Les dades que allí es demanen (nombre de persones treballadores en els serveis que presten dues empreses

contractistes a Martorell –l'empresa encarregada de la gestió de residus sòlids urbans, neteja i reg de la via pública, i l'empresa encarregada de la neteja dels edificis, locals, dependències i escoles públiques municipals–, condicions laborals d'aquestes treballadores –jornada, salari brut, tipus i durada dels contractes–, treballs d'aquestes empreses subcontractats a empreses de treball temporal, comptes d'explotació dels serveis que presten ambdues empreses a Martorell, així com el nombre de treballadores que presten serveis externalitzats a l'Ajuntament que tenen un salari per sota dels 1000 euros en una jornada completa) poden ser considerades “directament relacionades” amb la gestió dels serveis que aquests contractistes duen a terme i cobren a càrrec del municipi i són, per tant, accessibles per part de qualsevol ciutadà en virtut de l'article 3.2 LTAIPBG. Segons aquest precepte, qualsevol ciutadà pot exercir el dret d'accés respecte aquestes dades referides a “activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics”; la sol·licitud d'accés s'ha d'adreçar a l'Administració contractant i el contractista té l'obligació de facilitar-li a aquesta la informació per tal que pugui atendre la sol·licitud del ciutadà.

En aquest mateix sentit, l'article 3.5 LTAIPBG disposa que “els contractes del sector públic han d'incloure les obligacions dels adjudicataris de facilitar informació establertes per aquesta llei, sens perjudici del compliment de les obligacions de transparència”, i l'article 9.1.h LTAIPBG fins i tot inclou entre les obligacions de publicitat activa de les diferents administracions (també de la municipal) la de penjar al portal de transparència respecte “la relació dels llocs ocupats per personal adscrit pels adjudicataris de contractes signats amb l'Administració que, en virtut del contracte, dugui a terme una activitat, un servei o una obra amb caràcter permanent en una dependència o un establiment públic, i també el règim de dedicació i el règim retributiu d'aquest personal i les tasques que duu a terme”.

Si qualsevol ciutadà pot demanar a l'Administració aquestes dades dels seus contractistes, amb més motiu ho han de poder fer els càrrecs electes locals, per tal de poder exercir degudament la seva funció de control i proposta sobre la política d'externalitzacions i de personal del municipi. Cal tenir en compte, a més, que en cap moment s'estan demanant dades personals ni informacions que es puguin veure afectades pels límits al dret d'accés dels regidors continguts a l'article 164.3 TRLMRLC.

Resulta procedent, per tant, estimar el dret d'accés del grup municipal reclamant a la informació demanada a les sol·licituds 4256, 4258 i al darrer punt de la 6713” (FJ3).

10.2.2. Dret dels electes locals a obtenir còpia de la informació

A la Resolució de la Reclamació 21/2016, en el FJ tercer, s'analitza si el dret d'accés dels electes comprèn també el dret a obtenir còpia de la informació sol·licitada:

“Un cop afirmat el dret del grup municipal reclamant a accedir a la informació sol·licitada, cal examinar si també té dret a obtenir-ne còpia. Com s'ha assenyalat al fonament jurídic precedent, l'Ajuntament ho nega tot invocant la jurisprudència del Tribunal Suprem que s'ha mostrat restrictiva amb el dret a còpia dels regidors. Segons l'informe emès el 3 de maig, “en aquest cas ens trobem en un supòsit d'exercici del dret a obtenir còpies, [... no] d'exercici del dret a informació dels regidors i regidores”, “el grup municipal d'Abrera en Comú en l'exercici del seu dret a obtenir còpia no pot obstaculitzar l'activitat de l'Administració en cap cas i s'han d'aplicar amb criteris de racionalitat i proporcionalitat evitant conductes abusives en la sol·licitud que poden paralitzar l'activitat municipal”, “la norma estableix que com a principi general es relacionin documents concrets, excepte circumstàncies molt concretes exclou còpies de tot l'expedient (STS 1995.02.[09])”, i “en aquest cas no hi ha una relació justificada i concreta de la documentació que es sol·licita d'acord amb la normativa de règim local”.

Aquesta Comissió s'ha pronunciat extensament sobre l'abast del dret a còpia dels càrrecs electes locals a diverses resolucions recents de 7 de juny de 2016, corresponents a les Reclamacions 22/2016, 23/2016 i 28/2016 (entre d'altres). A la Resolució relativa a la Reclamació 23/2016 s'assenyala el següent, en el FJ segon:

“El Tribunal Suprem, certament, a les sentències citades per la Diputació i a moltes altres (com la Sentència de la Sala 3a de 29 de març de 2006, ECLI:ES:TS:2006:2554, que fa una bona síntesi de la seva jurisprudència) ha assenyalat que el dret fonamental de participació política de l'article 23.2 de la Constitució inclou el dret d'accés a la informació dels electes locals, però no el d'obtenir còpia dels documents; i que el dret a còpia no és incondicionat i s'ha de ponderar amb la pertorbació que el lliurament d'un volum excessiu de còpies pugui ocasionar en el funcionament de l'ens local, atenent els mitjans de què disposi.

Tanmateix, la Diputació oblida assenyalar que el propi Tribunal Suprem ha subratllat, en aquestes mateixes sentències, que *“recae sobre el Ayuntamiento destinatario de la solicitud de copia la carga de justificar y motivar su denegación”*, sense que pugui *“exigirse al interesado que justifique adicionalmente la utilidad o conveniencia de las copias solicitadas para el desempeño de la función de control político que corresponde al cargo de concejal”* (FJ quart de la Sentència de 29 de març de 2006 abans citada).

D'altra banda, aquesta jurisprudència s'ha trobat molt condicionada per la regulació legal del dret d'accés dels càrrecs electes locals continguda als articles 14 a 16 del ROF i per les limitacions imposades pels apartats 7 i 8 de l'anterior article 37 LRJPAC (l'esmentat apartat 7 exigia *“formular una petició individualitzada dels documents que es vulguin consultar”*), normes estatals aplicables als supòsits de fet sobre els quals s'ha pronunciat el Tribunal i que han estat notablement ampliades pel legislador català de règim local i per la vigent legislació estatal i catalana de transparència.

Segons l'article 16.1.a ROF, *“el libramiento de copias se limitará a los casos citados de acceso libre de los Concejales a la información y a los casos en que ello sea expresamente autorizado por el Presidente de la Comisión de Gobierno”*. Els supòsits d'accés lliure (no sotmès a prèvia sol·licitud escrita) són els establerts a l'article 15 ROF, en termes semblants als de l'article 164.2 TRLMRLC: informació relativa a les funcions delegades específiques que tingui assignades el càrrec electe, informació corresponent als assumptes que hagin de ser tractats pels òrgans col·legiats als quals pertanyi el càrrec electe, resolucions i acords adoptats per qualsevol òrgan de l'ens local, i informació que sigui *“de lliure accés”* per a la ciutadania. Aquest darrer supòsit és el que ha portat el Tribunal Suprem, a la jurisprudència esmentada, a aplicar els requeriments dels apartats 7 i 8 de l'anterior article 37 LRJPAC.

Doncs bé, el legislador català de règim local ha ampliat notablement el dret a obtenció de còpia dels càrrecs electes locals quan, a l'article 164.5 TRLMRLC, el reconeix sense excepcions ni matisacions per a tots els tipus d'informacions a les quals tinguin accés, ja siguin les d'accés *“lliure”* o les sotmeses a prèvia sol·licitud escrita: *“Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida”*. Aquesta no és l'única ampliació o *“millora”* del dret d'accés a informació dels càrrecs electes introduïda pel legislador català respecte els preceptes esmentats del ROF. Altres ho serien l'escurçament en un dia del termini de resolució de les sol·licituds d'accés (el termini de cinc dies contingut a l'article 14.2 ROF passa a quatre dies a l'article 164.3 TRLMRLC) o la previsió expressa dels (cinc) únics límits que poden ser invocats per denegar la sol·licitud d'accés a la informació (article 164.3 TRLMRLC).

La regulació general del dret d'accés també és en l'actualitat molt més àmplia que sota la vigència de l'anterior article 37 LRJPAC. Pel que fa als aspectes aquí considerats, ara ja no es requereix que es formulï petició individualitzada dels documents que es vulguin consultar (sens perjudici que la sol·licitud hagi de ser suficientment precisa –article 28 LTAIPBG, que obliga a l'Administració a ajudar a concretar la petició quan sigui necessari–) i l'Administració té l'obligació de motivar l'establiment d'una forma d'accés a la informació diversa de la sol·licitada (article 34.4.c LTAIPBG), que és la que s'ha de concedir com a regla general (article 36.1 LTAIPBG). De fet, tot i no excloure que en casos degudament justificats es pugui permetre només la consulta presencial de la informació (en particular, quan així ho exigeixi l'aplicació d'algun límit legal a l'accés), l'LTAIPBG pressuposa en tot moment que la regla general ha de ser el *subministrament* material de la informació, donant només un cert marge d'apreciació a l'Administració a l'hora de determinar el format en què aquesta pot ser subministrada (article 36.2 LTAIPBG). També

s'estableix ara l'obligació de lliurament gratuït de les dades per correu electrònic, quan existeixin en format electrònic, com succeirà molt sovint (article 37.1 LTAIPBG). Aquest enfocament és coherent amb la importància que el subministrament material de la informació pública té per tal que aquesta pugui ser examinada amb el suficient deteniment i ser objecte de control efectiu i ple aprofitament per part de la ciutadania. Com s'ha assenyalat en el fonament jurídic precedent, aquesta regulació és d'aplicació supletòria al dret d'accés dels càrrecs electes locals i confereix un conjunt mínim de garanties que no poden ser obviades per les administracions catalanes al resoldre les peticions que aquells els puguin adreçar.

De tot l'anterior es desprèn, per tant, que els càrrecs electes dels ens locals catalans tenen un dret indiscutible a obtenir còpia –en paper o, quan estigui disponible, en format electrònic– de la documentació a la qual accedeixin, sense necessitat de formular ulteriors sol·licituds, i sense que existeixi marge de discrecionalitat de l'Administració a l'hora de decidir si l'atorga o no. La denegació de còpia, en els casos excepcionals en què es pugui admetre (p. ex., quan vingui exigida per l'aplicació d'algun límit legal o quan la sol·licitud de moltes còpies es formulï amb la sola finalitat de col·lapsar els serveis de la corporació, incorrent en abús de dret –en els termes restrictius exposats per aquesta Comissió a les resolucions sobre les Reclamacions 36/2015 i 7/2016, FJ 4–), o el seu lliurament en un format divers del sol·licitat (quan concorri alguna de les causes enumerades a l'article 36.2 LTAIPBG, aplicable supletòriament al dret d'accés dels càrrecs electes locals en virtut del segon incís de l'article 164.5 TRLMRLC), han de ser degudament motivats i acreditats per l'Administració a la resolució que es pronunciï sobre la petició d'accés, i la legalitat de la causa invocada pot ser revisada íntegrament per aquesta Comissió o els tribunals.

En el cas que ens ocupa no consta ni la Diputació ha acreditat que la manca d'estimació de les còpies sol·licitades estigui justificada. A l'escarida motivació continguda a la resolució de 23 de març, que és estereotipada i es troba reiterada, sense matisos ni relació amb la sol·licitud en cada cas formulada, a moltes altres resolucions similars de la Diputació d'aquest mateix període, no es justifica per què no es pot atendre la petició de còpia presentada, que és suficientment precisa (s'identifiquen amb el seu número oficial els documents concrets als quals es vol tenir accés) i no sembla abastar un nombre massa elevat de pàgines (es tracta només de deu resolucions de la Presidència del Xaloc que havien de ser aprovades a una reunió del seu Consell Rector, òrgan col·legiat al qual pertany el diputat reclamant). A més, a la sol·licitud ni tan sols es demana la còpia de totes elles, sinó només la d'aquelles que la persona reclamant consideri necessari un cop hagi examinat presencialment la documentació, petició que resulta especialment raonable i respectuosa amb els principis d'eficàcia administrativa i d'eficiència en la gestió dels recursos de la Diputació.

A la vista de l'exposat, resulta contrari al dret d'accés del càrrec electe sotmetre la seva petició de còpia a una nova sol·licitud escrita on concreti (encara més) els documents dels quals la vol obtenir, i que se subordina a l'apreciació que en pugui fer la Diputació" (FJ2).

10.2.3. Accés dels electes locals a informació de mandats anteriors

La Resolució relativa a la Reclamació 22/2016 precisa que l'accés a la informació s'estén a tota la informació en poder de la administració i per tant, pot comprendre informació relativa a mandats anteriors al que va ser elegit l'electe local que formula la sol·licitud d'accés. Així ho estableix al FJ tercer:

"El fet que part de la informació demanada per la persona reclamant correspongui a l'exercici de 2011, en el que la formació política que representa (la CUP) no tenia cap diputat provincial a Girona, porta a la Presidència de la Diputació a requerir-li que "amb la finalitat de poder atendre de forma més adequada la sol·licitud", complementi aquesta "indicant amb quin procediment, actuació, tema o matèria del present mandat té relació la documentació sol·licitada". Fonamenta aquesta decisió, que comporta no facilitar la informació demanada mentre no sigui complimentat el citat requeriment, en la doctrina de la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de setembre de 1987, que hauria estat reiterada per la de 20 de juny de 2003, que cita textualment ("*... debiendo de centrarse nuestro enjuiciamiento, partiendo de la premisa del derecho a la obtención de los*

antecedentes, datos e informaciones, en determinar si los datos solicitados y negados son precisos para la real efectividad del derecho fundamental a la participación en los asuntos públicos”), i també per la de 19 d'octubre de 1997. En relació amb aquestes consideracions, cal dir el següent:

En primer lloc, i pel que fa a la jurisprudència referida, el fragment citat de la Sentència de 20 de juny de 2003, quan parla de la necessitat de determinar si les dades sol·licitades i negades “*son precisas para la real efectividad del derecho fundamental a la participación en los asuntos públicos*”, ho fa als efectes merament processals de valorar si en aquell cas procedeix la via contenciosa administrativa especial de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals, i no amb la finalitat de verificar si la sol·licitud d'informació formulada pels electes locals pot emparar-se materialment en el seu dret de participació en els assumptes públics, que és el que sembla qüestionar el President de la Diputació de Girona. En conseqüència, aquesta jurisprudència no és aplicable al cas que ens ocupa. Per la seva banda, la Sentència de 19 d'octubre de 1997 no es pronuncia expressament sobre la qüestió debatuda en aquest FJ, ja que és molt breu i genèrica i bàsicament es limita a indicar que en el cas enjudiciat el lliurament parcial de la informació sol·licitada hauria estat justificat en atenció a les circumstàncies (impossible localització de part de la informació demanada).

En segon lloc, és cert que el dret a la informació dels electes locals regulat per l'article 164 LMRLC els és garantit per obtenir els antecedents i informacions que siguin “necessaris per al desenvolupament de llur funció”. Ara bé, a qui li correspon bàsicament decidir si ho són, de necessaris per a llur funció, és als mateixos electes que exerceixen el seu dret a la informació. En aquest cas, qui l'exerceix és un diputat de l'oposició, i es pot suposar que ho fa als efectes de controlar i fiscalitzar els serveis provincials; doncs bé, ningú més que ell mateix pot decidir quins són els serveis que vol fiscalitzar i controlar i quines dades necessita per fer-ho. Pretendre controlar des del govern controlat com s'exerceix la funció de control, com sembla voler fer el President de la Diputació, podria deixar sense contingut la capacitat de control i afectar greument la funció representativa de qui pretén exercir-la.

La jurisprudència del Tribunal Suprem estableix que el dret fonamental a la participació efectiva en l'actuació pública es manifesta en una àmplia gama d'assumptes concrets, entre els quals el dret a la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998). Afegeix que els electes no han de justificar un motiu o funció específica directa i concretament connectat amb la informació a la qual volen accedir i aquesta falta d'especificació no pot ser motiu de la desestimació de la sol·licitud d'informació (STS de 5 de novembre del 2000). Fins i tot estableix que s'ha d'emparar que pugui convenir-los no dir per a què volen la informació a fi de no desvetllar les seves estratègies d'actuació política (STS de 26 de juny de 1998 i de 27 de novembre de 2000). I que correspon a la Corporació local la càrrega de la prova de què la finalitat perseguida per l'electe local no té relació amb la seva funció institucional, sinó que persegueix un interès o benefici personal o de terceres persones (STS de 12 de novembre de 1999).

La Presidència de la Diputació, al requerir la connexió de la sol·licitud d'informació amb l'actual mandat polític de la Corporació, de fet posa en qüestió que la funció de fiscalització i control de la persona reclamant es pugui projectar en el passat, sobre mandats en els que ni ella ni el grup que representa tenien presència a la Diputació. En relació amb aquesta observació, cal assenyalar que les funcions i les responsabilitats administratives són de caràcter institucional, en el sentit d'atribuïdes a la institució, i no comencen i fineixen amb els mandats polítics; certament, els òrgans de govern actuen en el present i normalment amb efectes de cara el futur, però les funcions de control i fiscalització es projecten gairebé sempre en el passat, sobre el que han acordat o fet els òrgans de govern, i aquest passat pot ser dins del mateix mandat, o sobre mandats anteriors, ja que no només es pot fiscalitzar el que fan els actuals governants, sinó el govern de la institució, que té continuïtat per damunt dels mandats polítics.

Finalment, cal tenir també en compte que l'article 164 LMRLC s'ha de completar amb les previsions de la legislació de transparència, ja que, com s'ha dit a l'FJ 1, la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG estableix que aquesta llei és d'aplicació supletòria a l'accés a la informació en les matèries que tenen establert un règim especial. Doncs bé, segons l'article 2.b LTAIPBG té la

condició d'informació pública "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Així mateix, l'article 18.2 de la mateixa llei afirma que l'exercici del dret a la informació "no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma". Per tant, qui demana informació pública no ha de donar explicacions sobre per què la vol, i el seu dret es pot exercir sobre tota la informació que té l'Administració, sense cap límit temporal.

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la posició de la Diputació de Girona, de condicionar el lliurament de la informació sol·licitada a què la persona reclamant indiqui amb quin procediment, actuació, tema o matèria del present mandat té relació la documentació demanada, no està justificada i no s'adequa a l'ordenament jurídic vigent" (FJ3).

10.2.4. Límits al dret d'accés dels electes. Protecció de dades personals.

El règim especial d'accés a la informació dels electes locals en relació amb la informació del seu mateix consistori comprèn una relació de límits a aplicar més restringida i acotada. La Resolució relativa a la Reclamació 203/2016, després d'establir que els electes locals no han de concretar la finalitat per a la qual es demana la informació (FJ segon) analitza la concurrència al cas del límit relatiu a la investigació d'il·lícits penals (FJ quart) i del règim de protecció de les dades personals (FJ cinquè). Es transcriu, seguidament, aquest darrer:

"En l'informe previ a l'admissió a tràmit de la sol·licitud d'accés (antecedent 3) l'Ajuntament diu que "creient que suposaria un risc per la correcta protecció de la informació personal dels afectats, es creu convenient que el regidor concreti amb quina finalitat sol·licita aquesta informació, l'àmbit d'actuació municipal que és del seu interès els possibles subjectes afectats o un període de temps concret i, una vegada es justifiqui l'objectiu d'adquirir aquesta documentació (que en el seu dia els regidors del consistori ja hi van tenir accés) s'efectuarà la ponderació d'acord amb l'article 24.2 de la Llei 19/2014 amb els límits establerts a la mateixa normativa."

L'Ajuntament, doncs, demana concreció de la finalitat que motiva la sol·licitud d'accés, així com els possibles subjectes afectats, afirmant que l'accés comporta un risc per l'adequada protecció de dades personals, i es compromet, un cop tingui aquesta justificació, a ponderar l'accés d'acord amb l'article 24.2 LTAIPBG, que regula l'accés a dades de caràcter personal que no tenen la consideració d'especialment protegides.

Com resulta dels antecedents, l'Ajuntament no ha resolt motivant aquesta ponderació, ni tampoc l'ha raonat en l'informe jurídic que se li ha requerit. Tampoc consta a l'expedient que hagi donat trasllat de la sol·licitud d'accés a les persones que preveia afectades. Tanmateix, a la vista de la invocació de l'article 24.2 LTAIPBG, cal concloure que l'Ajuntament no considera que l'accés pugui afectar dades especialment protegides, com les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives, que quedarien excloses de l'accés sense consentiment escrit, de conformitat amb l'article 23 LTAIPBG. Correspon, per tant, realitzar ara la ponderació prevista a l'article 24.2 LTAIPBG per tal de determinar si la protecció de dades de caràcter personal ha de prevaler en relació amb l'accés sol·licitat, i concretar quina part de la informació resultaria afectada per aquest límit.

En aquesta ponderació, caldrà tenir en compte que la persona que reclama l'accés té la condició d'electe local. Com ja s'ha dit, el règim especial d'accés a la informació aplicable als electes locals es fonamenta en la connexió d'aquest dret amb el dret fonamental a la participació reconegut en l'article 23.2 CE. Nombrosa jurisprudència ha assentat ja que aquest dret fonamental no només protegeix la participació en la vida pública mitjançant l'accés a ser elegit, sinó que també compren la garantia de l'exercici de les funcions dels electes sense perturbacions i obstacles que els ho impedeixi. Així, l'accés a la informació relacionada amb la seva corporació local es revela com un dret instrumental per a l'exercici de les funcions de control i fiscalització inherents a la condició d'electe local i a l'exercici del dret a la participació. És en virtut d'aquesta vinculació al dret fonamental a la participació que el dels electes és un règim

d'accés reforçat i menys limitat que el règim general, i cal tenir-ho en compte en la ponderació d'aquest dret amb altres que mereixen una protecció legal, en aquest cas, la protecció de dades personals, per tal d'avaluar la proporcionalitat del dany que s'hi pugui causar.

Considerant això, tenint en compte l'informe de l'APDCAT (antecedent 13), i vist que l'objecte de la reclamació és l'accés als extractes bancaris dels comptes municipals, analitzarem separatament els tipus de dades personals que s'hi poden contenir, diferenciant-les també per raó de la relació que la persona afectada tingui amb l'Ajuntament:

- En relació amb terceres persones, que s'han relacionat amb l'Ajuntament, als extractes bancaris hi poden aparèixer les dades personals següents:
 - dades identificatives dels ordenants d'algun tipus d'ingrés percebut per l'Ajuntament o dels destinataris de pagaments realitzats per l'Ajuntament. L'accés a aquestes dades constitueix un element essencial i rellevant per a la finalitat de control i fiscalització dels comptes municipals pretesa per l'electe reclamant, i atenent l'interès públic en la difusió d'aquesta informació, la GAIP determina que el dret d'accés de l'electe reclamant hauria de prevaldre sobre el dret dels afectats a la protecció d'aquestes dades. Coincideix amb aquesta valoració l'APDCAT, que recorda, que des de la perspectiva de protecció de dades, el que és rellevant és que l'accés a determinada informació personal, per part d'un càrrec electe, sigui necessària i proporcional per a l'exercici de les funcions legítimes que li són pròpies, de manera que hagi de prevaldre aquest sobre el dret a la protecció de dades de les persones afectades.
 - dades relatives als números de comptes bancaris de persones ordenants de pagaments o beneficiàries de transferències de l'Ajuntament. Entenent que la persona reclamant ja hauria tingut accés a la identificació de la persona titular del compte, no sembla necessari ni proporcionat l'accés al número de compte bancari, ja que la limitació de la privacitat que suposa no sembla justificat per a la finalitat de l'accés. En el mateix sentit, l'APDCAT considera que conèixer el número del compte no és rellevant per a la finalitat de control dels comptes municipals i per tant, considera que ha de prevaldre la seva protecció i eliminar aquesta informació de l'accés abans que aquest es faciliti.
 - dades personals identificatives que eventualment puguin aparèixer en la descripció del concepte de l'operació bancària. En relació amb aquesta informació, l'APDCAT determina l'accés com a regla general, per bé que adverteix que en el cas que es tracti de dades especialment protegides, "caldrà fer una ponderació casuística, avaluant la proporcionalitat de la limitació de la seva protecció, a la vista de les dades concretes que hi constin i de la necessitat de tenir-hi accés per dur a terme les funcions de control i fiscalització". Per tant, es determina l'accés a les dades personals identificatives que apareguin en la descripció del concepte de l'operació bancària, havent tanmateix de ponderar individualment, en cas que el concepte de l'operació bancària tingui relació amb dades especialment protegides per l'LOPD, si l'accés és necessari i proporcional.
- En relació amb dades de persones que ostenten un càrrec en l'Ajuntament, en tant que titulars de targetes bancàries:
 - Existeix en relació amb l'ús de targetes de crèdit contra comptes municipals un interès públic indiscutible i favorable a l'atorgament de l'accés sol·licitat i l'únic límit que, en principi, podria afectar-lo és la possibilitat que les anotacions bancàries posin de manifest dades íntimes de les persones usuàries de les targetes. Es tracta, tanmateix, d'una possibilitat remota, especialment si les targetes s'han utilitzat per a les finalitats públiques que les justifiquen. D'acord amb això, i considerant que l'article 164.6 TRLMRLC estableix el deure de confidencialitat de la informació a la qual accedeixi l'electe si la seva difusió perjudica els interessos de terceres persones, la persona reclamant té dret a accedir a les anotacions bancàries resultants dels moviments de les targetes de crèdit assignades per la corporació, ja en siguin titulars càrrecs electes o personal al servei de l'Ajuntament, per bé que calgui ponderar de manera específica l'accés en cas d'assentaments l'objecte dels quals reveli dades especialment protegides. Aquest criteri coincideix amb l'informe de l'APDCAT, que entén que les despeses realitzades amb aquestes targetes estan

connectades no amb l'esfera privada, sinó amb la pública: "cal tenir especialment en compte que el fet que els titulars de les targetes exerceixen càrrecs públics i que precisament disposen d'aquestes targetes a càrrec dels comptes públics per a l'exercici de les funcions que tenen encomanades, implica que les disposicions que aquests titulars puguin fer sobre aquests fons han d'anar vinculades a la finalitat pública que persegueixen. Això fa que, en principi, no sembla previsible que la informació que hi consti hagi d'afectar especialment a la seva vida privada". Tanmateix, l'informe estableix que per al cas que els extractes bancaris continguessin informació especialment protegida per l'LOPD, o que afectés la intimitat personal o familiar o la seguretat, caldria fer una ponderació addicional, però que "(...) fent una ponderació amb caràcter general, cal concloure que el fet que les persones afectades siguin càrrecs públics, els quals disposen de fons públics per a l'exercici de les funcions que tenen encomanades, juntament amb el fet que qui sol·licita l'accés és un regidor, fa prevaldre en aquest cas el dret d'accés."

Conclou l'informe de l'APDCAT, que "el dret a la protecció de dades no impedeix l'accés, i si escau l'obtenció de còpia, sobre la informació continguda als extractes bancaris dels comptes de l'Ajuntament, sens perjudici de la necessitat d'eliminar la informació sobre els números de comptes de terceres persones que s'hagin relacionat amb l'Ajuntament que hi puguin constar, i de la necessitat de fer una ponderació addicional en el cas que hi pugui constar alguna informació que pugui considerar-se especialment protegida, que afecti la intimitat personal o familiar o que afecti la seguretat de les persones.". La GAIP coincideix amb la valoració de l'APDCAT, i d'acord amb ella determina l'accés del reclamant als extractes bancaris, un cop eliminades les referències als números de comptes d'aquelles terceres persones ordenants de pagaments o beneficiaris de transferències que estiguin identificats nominalment, i sens perjudici de la ponderació addicional que calgui fer si en les anotacions bancàries constés informació especialment protegida" (FJ5).

En l'apartat 7.5 d'aquesta Memòria Doctrinal es pot consultar la ponderació de l'accés d'electes locals a dades personals especialment protegides, com les identificatives de persones contra les quals s'han obert procediments sancionadors, en el marc de la Resolució acumulada de les Reclamacions 78/2016, 116/2016, 117/2016 i 118/2016.

10.2.5. Silenci administratiu en el règim d'accés dels electes locals

En el règim especial d'accés a la informació dels electes locals preveu un règim específic de silenci administratiu estimatori, incondicionat, que es produeix als quatre dies de la sol·licitud d'accés. La Resolució sobre la Reclamació 28/2016, en el FJ tercer, en parla:

"La resolució expressa de la sol·licitud d'accés es produeix quatre mesos després, havent passat amb escreix el termini fixat per a la producció del silenci administratiu estimatori de l'article 164.3 TRLMRLC, que és de quatre dies comptat de la data de presentació de la sol·licitud.

Ens trobem en el marc d'una regulació material d'un règim especial d'accés en el què la producció del silenci administratiu positiu no queda subordinada a cap actuació ulterior, com preveu l'article 35.3 de l'LTAIPBG, ni es preveu en aquesta regulació tampoc la possibilitat que el silenci s'hagi d'entendre desestimatori o negatiu per la concurrència d'un límit, tal i com preveu l'article 35.2 LTAIPBG.

D'acord amb això, el règim de silenci administratiu del TRLMRLC en relació amb l'accés dels membres de corporacions locals a la informació de la seva Corporació és un silenci estimatori incondicionat que es produeix als quatre dies de la sol·licitud i que comporta l'estimació plena de la sol·licitud d'accés, amb tots els efectes jurídics que se'n desprenguin: "en els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només es pot dictar si és confirmatòria (article 43.3.a de la LRJPAC).

La resolució estimatòria extemporània de 26 d'abril no es pot considerar un acte confirmatori, ja que no es resol estimar plenament l'accés. Efectivament, el seu punt primer estima només

parcialment el dret a l'accés sol·licitat, ja que modifica la modalitat o forma d'accés (es demana còpia, i es dona vista) i es limita l'estimació de l'accés a la informació referida al mandat actual, tot requerint per a la consulta de la informació referida als mandats anteriors l'impuls d'una nova petició expressa, concreta, motivada i justificada, que s'anuncia que només serà acceptada si es considera fonamentada. En aquestes condicions, no es pot considerar que la resolució sigui un acte merament confirmatori, i no es pot oposar a aquesta consideració l'al·legació vessada en l'informe del President de la Diputació en el sentit que no s'han denegat les còpies ni la informació de mandats anteriors, ja que tampoc s'han estimat plenament i incondicionadament.

D'acord amb això, la resolució estimatòria extemporània només és vàlida en allò que suposa acte confirmatori de l'accés ple estimat per silenci administratiu, i per tant, no ho és quant a la imposició d'una nova sol·licitud de còpia i d'informació referida a mandats anteriors que inclogui justificació de la relació amb la funció del diputat provincial, l'estimació de la qual resti diferida i supeditada al criteri del President de la Diputació.

Si la Diputació Provincial considerés necessari i justificat imposar límits a l'accés a la informació o a la modalitat o format de l'accés hauria d'impulsar la via de la revisió d'ofici de l'article 102 i sg. LRJPAC per tal d'invalidar l'acte presumpte generat per la seva inactivitat ex. article 164.3 TRLMRLC i impulsar-ne un de sentit contrari, com ho és la resolució expressa de la sol·licitud en sentit diferent, almenys parcialment, al que resulta de l'acte presumpte d'estimació per silenci que es vol anul·lar. En tot cas, cal tenir en compte que els únics límits invocables per a l'accés a informació de la corporació local per part dels seus membres són els legalment previstos en l'article 164.3 TRLMRLC, és a dir: que el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge; que es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o que estigui sota secret sumarial.

L'Administració reclamada queda, per tant, vinculada pels seus actes propis, en aquest cas l'efecte jurídic estimatori derivat de la seva inactivitat en la resolució de al sol·licitud d'accés, i només se'n pot apartar per la via de la revisió d'ofici.

Això no obsta perquè aquesta Comissió, que no queda vinculada pels actes propis de l'Administració reclamada, i en exercici de la seva funció revisora, pugui apreciar la concurrència al cas de límits aplicables a l'accés, si així es derivés de la normativa legal a aplicar" (FJ3).

10.2.6. Deure de confidencialitat dels electes locals

La Resolució de la Reclamació 35/2016, entre moltes d'altres, analitza l'abast del deure de confidencialitat establert al règim especial d'accés a la informació dels electes locals. Ho fa en el seu FJ cinquè:

"L'article 164.6 TRLMRLC disposa que els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.

D'altra banda, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades també fa esment en el seu informe a que la informació relativa a dades personals no pot ser utilitzada per una finalitat diferent a la que justifica l'accés (art. 10 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, que en aquest cas i en el marc del règim especial d'accés dels electes, és la funció de control pròpia de la seva condició diputat.

L'aplicació del deure de confidencialitat de l'article 164.6 TRLMRLC s'imposa en relació amb la publicació d'informació si aquesta pot perjudicar els interessos de l'ens local, o bé els interessos de terceres persones, que en aquest cas es correspondrien, tot i que la Diputació manté la consideració contrària, amb l'interès de la persona afectada en la protecció de les seves dades de caràcter personal.

En aquest cas, no es pot considerar aplicable el deure de confidencialitat a aquella informació relativa a la correcció del procediment seguit o al compliment dels requeriments de publicitat i

transparència dels processos de selecció de personal. Pel que fa a les dades de caràcter personal incloses a l'expedient de contractació, cal recordar al Diputat que no podran ser utilitzades per una finalitat diferent a la que justifica l'accés, és a dir, a l'exercici de les funcions pròpies de la seva condició d'electe local". (FJ5)

10.2.7. Justificació de les sol·licituds d'accés dels electes locals

La Resolució de la Reclamació 159/2016, entre moltes d'altres, estableix en el seu FJ tercer que no és exigible que els electes locals justifiquin els motius o la finalitat de la informació demanada:

"Un dels arguments donats per l'alcalde per justificar la denegació de l'accés sol·licitat és que la persona reclamant no hauria justificat els motius i la finalitat de la informació demanada, en relació amb les seves funcions municipals. És cert que el dret a la informació dels electes locals regulat per l'article 164 LMRLC els és garantit per obtenir els antecedents i informacions que siguin "necessaris per al desenvolupament de llur funció". Ara bé, com ha assenyalat la GAIP a la Resolució sobre la Reclamació 22/2016 i a altres resolucions, "a qui li correspon bàsicament decidir si ho són, de necessaris per a llur funció, és als mateixos electes que exerceixen el seu dret a la informació". En aquest cas, qui l'exerceix és una regidora de l'oposició, i es pot suposar que ho fa als efectes de controlar i fiscalitzar els serveis municipals; doncs bé, ningú més que ella mateixa pot decidir quins són els serveis que vol fiscalitzar i controlar i quines dades necessita per fer-ho. "Pretendre controlar des del govern controlat com s'exerceix la funció de control, com sembla voler fer l'Alcalde, podria deixar sense contingut la capacitat de control i afectar greument la funció representativa de qui pretén exercir-la. La jurisprudència del Tribunal Suprem estableix que el dret fonamental a la participació efectiva en l'actuació pública es manifesta en una àmplia gama d'assumptes concrets, entre els quals el dret a la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998). Afegeix que els electes no han de justificar un motiu o funció específica directa i concretament connectat amb la informació a la qual volen accedir i aquesta falta d'especificació no pot ser motiu de la desestimació de la sol·licitud d'informació (STS de 5 de novembre del 2000). Fins i tot estableix que s'ha d'emparar que pugui convenir-los no dir per a què volen la informació a fi de no desvetllar les seves estratègies d'actuació política (STS de 26 de juny de 1998 i de 27 de novembre de 2000)".

Així mateix, l'article 26.2 LTAIPBG, llei que és d'aplicació supletòria al dret d'accés dels regidors i les regidores a la informació municipal, segons estableix la seva disposició addicional primera, estableix que "l'absència de motivació en cap cas no pot ésser una causa per a denegar la sol·licitud".

Per tant, l'Alcalde no pot requerir a la regidora que demana informació municipal que expliciti ni que justifiqui els motius o els fins pels quals la demana, i menys encara condicionar l'accés a la informació demanada a l'existència d'aquesta motivació o explicació" (FJ3).

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Annex:

- 1. Llistat resum de les Resolucions 2016**

Llistat de resolucions emeses durant l'any 2016

Núm: 0017/2015

Incidència d'execució

Data: 26/01/2016

Administració: Universitat de Barcelona (UB)

Objecte: La Universitat demana una pròrroga per a l'execució de la resolució de 23 de desembre de 2015, en atenció que han canviat les circumstàncies del cas, al estimar-se parcialment el recurs administratiu en ares al qual s'havia estimat la sol·licitud d'accés a la informació

Núm: 0019/2015

Estimació

Data: 21/01/2016

Administració: Ajuntament de la Roca del Vallès

Objecte: Accés efectiu a un expedient d'obres majors iniciat per la mateixa persona que en sol·licita l'accés, un cop s'ha produït el silenci administratiu positiu.

Núm: 0020/2015

Estimació

Data: 14/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Manca de lliurament material dels expedients relatius a la contractació de serveis de coadjuvant a la Intervenció Municipal, un cop produït el silenci administratiu

Núm: 0021/2015

Acord de mediació

Data: 14/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Manca de lliurament material, un cop produït el silenci administratiu, del balanç dels darrers tres anys, compte de resultats de pèrdues i guanys dels darrers tres anys i llibre major del quatre centres esportius municipals següents: Poliesportiu del Centre, Poliesportiu Sant Feliu, Piscines Municipals i Poliesportiu Fum d'Estampa.

Núm: 0022/2015

Acord de mediació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Expedient complet de la selecció d'empleats públics de l'Ajuntament.

Núm: 0023/2015

Acord de mediació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Expedient complet de la selecció d'empleats públics de l'Ajuntament.

Núm: 0024/2015

Acord de mediació

Data: 28/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Informes dels serveis tècnics de l'Àrea d'Espai Públic, Urbanisme i Sostenibilitat en els quals es fonamenta un acord de la Junta de Govern Local.

Núm: 0025/2015

Estimació

Data: 14/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Manca de lliurament material de l'expedient de contractació administrativa de concessió demanial de l'ús privat de les instal·lacions i altres espais de domini públic del recinte denominat Complex Esportiu Municipal Tennis l'Hospitalet, un cop produït el silenci administratiu.

Núm: 0026/2015

Acord de mediació

Data: 10/02/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Nomenament de personal eventual de l'Ajuntament, en situació d'excedència de la seva plaça de funcionari.

Núm: 0027/2015

Estimació

Data: 21/01/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Manca de lliurament de la informació sol·licitada, consistent en la documentació justificativa de les pèrdues i despeses extraordinàries del municipi a l'exercici de 2010

Núm: 0028/2015

Estimació parcial

Data: 02/02/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Manca de lliurament de la informació sol·licitada, relativa als expedients de tots els processos de selecció de personal laboral del municipi des de l'any 2007

Núm: 0029/2015

Acord de mediació

Data: 28/01/2016

Administració: Institut Ferran Tallada -Consorti d'Educació de Barcelona

Objecte: Manca de lliurament efectiu de la informació sol·licitada relativa als conceptes i imports inclosos en les despeses de matrícula d'un cicle formatiu, per al curs acadèmic 2015-2016.

Núm: 0030/2015

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Agència de l'Habitatge de Catalunya

Objecte: Lliurament parcial de la informació sol·licitada (sou brut de tots els llocs de treball de personal laboral de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya)

Núm: 0031/2015

Estimació

Data: 02/02/2016

Administració: Universitat de Barcelona (UB)

Objecte: Resolució de la Secretaria General de la Universitat de Barcelona, denegant parcialment la informació sol·licitada (Relació de Llocs de Treball i nombre d'altres i baixes de personal)

Núm: 0032/2015

Estimació

Data: 01/03/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Dades relatives a la provisió del lloc de treball de Cap de Secció de Recursos Materials i Logística de la Direcció General de la Policia.

Núm: 0033/2015

Estimació

Data: 01/03/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Diverses dades i informació relatives als llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra.

Núm: 0034/2015

Estimació parcial

Data: 01/03/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Diverses dades i informació relatives als llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra.

Núm: 0035/2015

Estimació

Data: 10/03/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Diverses dades relatives a la provisió provisional del lloc de treball de responsable d'Assumptes Contenciosos i Recursos de la Direcció General de la Policia.

Núm: 0036/2015

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de Sant Boi de Llobregat

Objecte: Acord del regidor de transparència de 27 de novembre de 2015, d'inadmissió d'una sol·licitud d'informació sobre dades de publicació dels procediments de selecció de personal laboral afectat per un procés de funcionarització.

Núm: 0037/2015

Acord de mediació

Data: 27/04/2016

Administració: Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI)

Objecte: Contracte de gestió integral de la xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya (RESCAT) durant el període 2013-2022.

Núm: 0001/2016

Estimació

Data: 01/03/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Expedient de contractació d'obres per a la construcció d'un passatge del municipi.

Núm: 0002/2016

Estimació

Data: 18/02/2016

Administració: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Objecte: Manca de lliurament de la informació relativa a la relació dels carrers i espais públics del municipi considerats zona residencial o carrer residencial, la data de l'acord que els va qualificar dins d'aquesta categoria i tipus de senyal emprat per indicar-la.

Núm: 0003/2016

Estimació

Data: 10/03/2016

Administració: Ajuntament de Begues

Objecte: Relació nominal de tot el personal de l'Ajuntament amb les seves retribucions brutes de l'any 2014.

Núm: 0004/2016

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de Begues

Objecte: La manca de resposta expressa a una sol·licitud de justificacions i informes corresponents a una llista determinada de despeses municipals.

Núm: 0005/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 28/01/2016

Administració: Consell Interuniversitari de Catalunya

Objecte: Informació relativa al sorteig per a la selecció dels correctors de les Proves d'accés a la Universitat (PAU) i als resultats d'aquest sorteig per a les convocatòries de 2015 i anteriors.

Núm: 0006/2016

Estimació parcial

Data: 17/03/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Diverses dades i informació relatives als llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra.

Núm: 0007/2016

Estimació parcial

Data: 17/03/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Subvencions i ajuts públics atorgats en els darrers cinc anys a la Confederació de Comerç de Catalunya (CCC), l'Associació Vic Comerç, l'Associació Unió de Comerciants del Remei i Pla de l'Estadi (UCRE), l'Associació Centre Vila (Vilafranca del Penedès) i l'empresa Targeta Urbana SL, així com determinada informació interna de la CCC.

Núm: 0007/2016

Incidència d'execució

Data: 11/04/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: El Departament d'Empresa i Coneixement sol·licita aclariment de la Resolució de 17 de març de 2016 en relació amb l'accés a les factures emeses pels proveïdors de les entitats privades subvencionades.

Núm: 0008/2016

Desestimació

Data: 17/03/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Informació interna de la Confederació de Comerç de Catalunya.

Núm: 0009/2016

Acord de mediació

Data: 11/05/2016

Administració: Consell Interuniversitari de Catalunya

Objecte: Procediment de selecció dels professors correctors de les proves d'accés a la universitat (PAU), en les convocatòries de 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

Núm: 0010/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 10/03/2016

Administració: Ajuntament de Begues

Objecte: Informació relativa al Centre d'Acollida d'Animals del municipi.

Núm: 0011/2016

Acord de mediació

Data: 05/05/2016

Administració: Institut Municipal de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona (IMSS)

Objecte: Informació relativa a las condiciones para la prestación de servicios sociales de atención domiciliaria por parte de la empresa SUARA, titular de una concesión municipal.

Núm: 0012/2016

Estimació

Data: 22/04/2016

Administració: Ajuntament de la Seu d'Urgell -Oficina tècnica

Objecte: Llicència d'activitats d'un bar musical i altres informacions relatives als sorolls que emet.

Núm: 0013/2016

Estimació

Data: 11/05/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Certificat d'existència de crèdit previ a la licitació del contracte per a la construcció del pavelló poliesportiu municipal, així com l'acreditació de la previsió d'ingressos relacionada amb la previsió de despesa prevista al pressupost municipal de 2011 per a la construcció d'aquest pavelló.

Núm: 0014/2016

Estimació parcial

Data: 05/05/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Certificats informatius relatius a llocs de treball del Departament d'Interior adscrits a la Direcció General de la Policia.

Núm: 0015/2016

Estimació

Data: 05/05/2016

Administració: Ajuntament de Begues

Objecte: Informacions diverses relacionades amb l'activitat del centre d'acollida d'animals de titularitat municipal.

Núm: 0016/2016

Estimació

Data: 27/04/2016

Administració: Ajuntament de Sitges

Objecte: Nombre d'expedients disciplinaris oberts en els últims 3 anys al municipi, amb les respectives sancions, si s'escau.

Núm: 0017/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Ajuntament de la Roca del Vallès

Objecte: Les llicències d'obres (majors i menors) atorgades per l'Ajuntament els anys 2007 i 2008 i el nom dels arquitectes responsables d'elles.

Núm: 0018/2016

Estimació parcial

Data: 18/05/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Documentació justificativa de les subvencions atorgades a una sèrie d'associacions de comerciants en els anys 2014, 2015 i 2016.

Núm: 0019/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Transports Metropolitans de Barcelona (TMB)

Objecte: Plantilla, relació de llocs de treball i retribució bruta íntegra de cada lloc de treball. Nom i cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball.

Núm: 0020/2016

Estimació parcial

Data: 25/05/2016

Administració: Ajuntament de Roda de Ter

Objecte: Diverses dades relatives a la gestió econòmica i de personal de l'Ajuntament.

Núm: 0021/2016

Estimació

Data: 15/06/2016

Administració: Ajuntament d'Abrera

Objecte: Documentació entregada a l'Ajuntament per l'empresa o les empreses encarregades dels treballs tècnics corresponents a la revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Abrera des de l'any 2009 fins enguany.

Núm: 0022/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpia de tres expedients de Xaloc, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0023/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Deu resolucions de la Presidència de Xaloc, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0024/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Decret núm. 625, de 13 de novembre de 2015, del Dipsalut, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0025/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Contracte i expedient de cessió de renda vitalícia entre la Diputació de Girona i un matrimoni.

Núm: 0026/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Una factura d'una empresa i la justificació de despesa corresponent.

Núm: 0027/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Expedient d'un decret de la Presidència de la Diputació.

Núm: 0028/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Expedient de col·laboració de la Diputació de Girona amb l'empresa Ediciones Musicales Clipper's, SL per a la realització del festival de Cap Roig corresponent als anys 2013, 2014 i 2015.

Núm: 0029/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Llistat de subvencions i ajuts atorgats per la Diputació de Girona per a la redacció de Agendes 21 als ens locals.

Núm: 0030/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Actuacions de la Diputació de Girona envers les persones treballadores de la institució que compleixen 25 anys de servei o es jubilen.

Núm: 0031/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Mitjana del sou dels treballadors de la Diputació de Girona, segons la categoria professional dels funcionaris i personal laboral.

Núm: 0032/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Import del sou brut, i detall dels conceptes retributius, del Cap de protocol, premsa i comunicació de la Diputació de Girona. Data en què s'ha produït una modificació en les seves retribucions complementàries i justificació de la mateixa.

Núm: 0033/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Llistat d'obligacions reconegudes per la Diputació de Girona a un dels seus treballadors i còpia de les factures i justificants.

Núm: 0034/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Llistat de moviments de la bestreta de caixa fixa d'una Àrea de la Diputació i les factures i justificacions corresponents.

Núm: 0035/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Expedient de contractació d'una persona treballadora de la Diputació.

Núm: 0036/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Subvencions atorgades per la Diputació a les tres fires del circ que se celebren a la província de Girona durant els anys 2014, 2015 i 2016.

Núm: 0037/2016

Desistiment

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Obligacions reconegudes per la Diputació de Girona a favor d'una empresa durant el període 2005-2015

Núm: 0038/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Documentació relativa a les relacions contractuals entre la Casa de Cultura (ens dependent de la Diputació) i unes determinades empreses.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Núm: 0039/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Llistat de les persones que disposen o han disposat d'una targeta de crèdit a càrrec de la Diputació.

Núm: 0040/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Documentació relativa a les relacions contractuals entre la Diputació de Girona i una determinada empresa.

Núm: 0041/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpies de factures i justificació dels comptes corrents i targetes de crèdit del Dipsalut, ens dependent de la Diputació.

Núm: 0042/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpies de factures i justificació dels moviments de la Bestreta de Caixa Fixa "Oficina Difusió" de la Diputació de Girona.

Núm: 0043/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpia d'onze expedients del Patronat de Turisme de la Costa Brava, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0044/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpia de cinc expedients del Patronat de Turisme de la Costa Brava, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0045/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpia d'onze expedients de Dipsalut, ens dependent de la Diputació de Girona.

Núm: 0046/2016

Acord de mediació

Data: 28/07/2016

Administració: Consell Comarcal de la Cerdanya

Objecte: Informació sobre la previsió del Consell Comarcal de licitar els serveis comarcals de deixalleria i abocador i saber quan tenen previst licitar el servei de recollida selectiva de paper, plàstic, i vidre de la Cerdanya.

Núm: 0047/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Informació relativa a la convocatòria de concurs de mèrits INT049-15 de Cap de Servei d'Administració de la Regió Policial de les Terres de l'Ebre.

Núm: 0048/2016

Acord de mediació

Data: 29/06/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Comptabilitat dels tres darrers exercicis comptables de la Fundació Privada Lleida 21, de titularitat municipal.

Núm: 0049/2016

Estimació

Data: 22/06/2016

Administració: Ajuntament de Sant Fost de Capsentelles

Objecte: Diverses dades econòmiques i sobre adjudicacions de l'Ajuntament.

Núm: 0050/2016

Estimació

Data: 29/06/2016

Administració: DG de Funció Pública

Objecte: Copia de documentos incluidos en un expediente relativo a un concurso general de méritos y capacidades para la provisión de puestos de trabajo en el Cuerpo Superior de Administración de la Generalitat de Catalunya.

Núm: 0051/2016

Estimació parcial

Data: 14/09/2016

Administració: Departament de Justícia

Objecte: Relació nominal dels aspirants que han participat en els processos de provisió provisional convocats pel Departament de Justícia des del 2015 i en el futur per als centres penitenciaris i les àrees territorials de serveis socials d'execució penal. Identificació dels mèrits que han estat valorats en el candidat escollit i que han determinat la seva selecció. La mateixa informació referida a les futures convocatòries

Núm: 0052/2016

Acord de mediació

Data: 29/06/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Comptabilitat de Fundació Teatre de La Llotja de Lleida.

Núm: 0053/2016

Acord de mediació

Data: 29/06/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: La comptabilitat de l'Ajuntament de Lleida corresponent als exercicis comptables des del 2011 al 2015.

Núm: 0054/2016

Acord de mediació

Data: 29/06/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Comptabilitat de la Fundació Paisatge Urbà de Lleida dels exercicis comptables del 2011 al 2015.

Núm: 0055/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: Agència de l'Habitatge de Catalunya

Objecte: Criteris de selecció i barems aplicats en els diversos processos de selecció de personal temporal de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

Núm: 0056/2016

Acord de mediació

Data: 13/07/2016

Administració: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans

Objecte: Relació dels llocs de treball ocupats per personal adscrit pels adjudicataris de contractes signats amb l'Ajuntament.

Núm: 57-59-60/2016 acumulades

Acord de mediació

Data: 13/07/2016

Administració: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans

Objecte: Factures aprovades per la Junta de Govern de l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans de 8 i 18 de febrer, i 3 de març de 2016.

Núm: 0058/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: Servei Català de la Salut (CATSALUT)

Objecte: Retribucions del personal directiu de l'Hospital Plató (entitat privada que presta serveis públics de salut).

Núm: 0061/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: Ajuntament de la Roca del Vallès

Objecte: Declaracions de béns i activitats dels regidors del consistori.

Núm: 0062/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 22/06/2016

Administració: Ajuntament de Badalona

Objecte: Informació relativa a expedients acabats de provisió de llocs de treball.

Núm: 0063/2016

Estimació

Data: 21/07/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Descripció del lloc de treball de funcionari que ocupa la persona reclamant, les funcions que té encomanades i el seu superior jeràrquic.

Núm: 0064/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 15/06/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Els quadrants de distribució de la jornada flexible dels treballadors de la brigada per a l'any 2016.

Núm: 0065/2016

Estimació

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Funcions professionals que corresponen al lloc de treball Cap de Recursos Humans.

Núm: 66-67/2016 acumulades

Satisfacció extemporània

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Actes de diverses reunions de la Mesa General de Negociació i informes tècnics de contractacions de personal.

Núm: 0068/2016

Incidència d'execució

Data: 21/07/2016

Administració: Departament d'Ensenyament

Objecte: informe d'avaluació acadèmica dels centres de cicles formatius de grau mitjà de Granollers i de Barcelona. Percentatge d'aprovat, mitjana de notes i continuïtat en els estudis dels alumnes.

Núm: 0068/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: Departament d'Ensenyament

Objecte: Informe d'avaluació acadèmica dels centres de cicles formatius de grau mitjà de Granollers i de Barcelona. Percentatge d'aprovat, mitjana de notes i continuïtat en els estudis dels alumnes.

Núm: 0069/2016

Estimació parcial

Data: 28/07/2016

Administració: Arxiu Comarcal del Baix Empordà - Ajuntament de la Bisbal d'Empordà

Objecte: Expedients de depuració del personal de l'Ajuntament i altra documentació municipal dels anys 1936 a 1939.

Núm: 0070/2016

Estimació

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de la Seu d'Urgell -Oficina tècnica

Objecte: Informació sobre les actuacions realitzades per l'Ajuntament en relació amb la queixa presentada respecte una activitat molesta exercida sense llicència.

Núm: 0071/2016

Desistiment

Data: 15/06/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Relació de les sancions imposades per la Guàrdia Urbana i que han prescrit durant uns determinats anys.

Núm: 0072/2016

Estimació

Data: 13/07/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Expedients de contractació de l'adequació de l'edifici Casa dels Mestres a alberg i tanatori. Justificació de les modificacions de les adjudicacions provisionals i les definitives. Justificació del fraccionament del contracte i de les subvencions de diferents administracions sobre la que es fonamenta l'esmentat fraccionament. Ofertes econòmiques presentades al procediment negociat sense publicitat emprat per a la licitació.

Núm: 0073/2016

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament d'Òdena

Objecte: Còpia autenticada o compulsada de diversos documents de tramitació de procediments urbanístics.

Núm: 0074/2016

Desestimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Boi de Llobregat

Objecte: Distinció entre el personal laboral fix i indefinit al servei de l'Administració.

Núm: 0075/2016

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Identificació de les persones que ocupen o han ocupat llocs de treball de l'escala de suport del Cos de Mossos d'Esquadra.

Núm: 0076/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 21/07/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Lliurament per via telemàtica dels expedients d'atorgament i de la documentació justificativa d'una sèrie de subvencions concedides a determinades associacions de comerciants.

Núm: 0077/2016

Desestimació

Data: 28/07/2016

Administració: DG de Funció Pública

Objecte: Nombre de funcionaris de la Generalitat amb algun tipus d'incapacitat o invalidesa reconegudes per l'INSS.

Núm: 78-116-117-118/2016 acumulades

Estimació parcial

Data: 14/09/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Denúncies i sancions municipals arxivades per prescripció o altres causes durant els anys 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

Núm: 0079/2016

Acord de mediació

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Encàrrec de gestió entre l'Ajuntament de Lleida i la Fundació Paisatge Urbà per la gestió del Club Banyetes.

Núm: 0080/2016

Estimació

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

Objecte: Còpia dels contractes i nomenaments de personal tècnic de l'Ajuntament.

Núm: 0081/2016

Satisfacció extemporània

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Nombre de dispositius de videovigilància instal·lats en els edificis, instal·lacions municipals i vies públiques en el municipi, i despesa total del manteniment de tots ells durant l'any 2015.

Núm: 0082/2016

Satisfacció extemporània

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Desglossament del número de telèfons mòbils amb accés a Internet que disposen els regidors, funcionaris i personal de confiança, i despesa total de tots ells durant l'any 2015.

Núm: 0083/2016

Satisfacció extemporània

Data: 14/09/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Informació detallada del deute que tenen contret amb l'Ajuntament les següents administracions: Generalitat de Catalunya, Administració General de l'Estat i la Diputació de Barcelona.

Núm: 84-85-103-104-107/2016 acumulades

Inadmissió a tràmit

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Expedientes relativos a diversos contratos e información sobre plazas de funcionarios y sobre las actividades de control económico financiero y asesoramiento legal preceptivo por los funcionarios que tienen esta responsabilidad.

Núm: 86-88-94-95-96-97-98-99-100-102-105-110-111-112/2016 acumulades

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Diversa.

Núm: 87-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades

Inadmissió a tràmit

Data: 07/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Diversas cuestiones relacionadas con el ejercicio de las funciones de concejal y con el funcionamiento político del Ayuntamiento.

Núm: 0091/2016

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Información relativa a la inspección de instalaciones eléctricas.

Núm: 0101/2016

Desestimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Expediente relativo a la baja laboral de una concejala del Ayuntamiento.

Núm: 0106/2016

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Desglose y detalle del gasto en telefonía de los electos locales y de los grupos municipales.

Núm: 0113/2016

Desestimació

Data: 28/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà

Objecte: La gratuïtat de la memòria sobre la festa d'interès local anomenada "Fets de la Gleva".

Núm: 0114/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà i Ajuntament de les Masies de Voltregà

Objecte: Que els ajuntaments reclamats informin la ciutadania sobre l'entitat reclamant.

Núm: 0115/2016

Estimació

Data: 07/09/2016

Administració: Diputació Provincial de Barcelona

Objecte: Sobre l'organigrama de l'Àrea d'Espais naturals

Núm: 0119/2016

Estimació

Data: 28/09/2016

Administració: Agència de Salut Pública de Barcelona

Objecte: Informació sobre inspeccions sanitàries als restaurants de Barcelona desglossada per nom de l'establiment, adreça i resultat de les últimes inspeccions de sanitat i higiene.

Núm: 0120/2016

Satisfacció extemporània

Data: 21/09/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Informació relativa el número de dispositius de vídeo vigilància instal·lats en els edificis, instal·lacions municipals i vies públiques del municipi, i despesa total del seu manteniment durant l'any 2015.

Núm: 0121/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Informació detallada del deute que tenen contret amb l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat les administracions de la Generalitat de Catalunya, l'Administració General de l'Estat i la Diputació de Barcelona.

Núm: 0122/2016

Acord de mediació

Data: 19/10/2016

Administració: Ajuntament de Terrassa

Objecte: Llocs de treball que estan cobrant un plus o complement personal no consolidable i l'import.

Núm: 123-124/2016 acumulades

Estimació

Data: 21/09/2016

Administració: Consell Interuniversitari de Catalunya

Objecte: Algoritme matemàtic que determina la selecció dels membres dels tribunals correctors de les proves d'accés a la universitat (PAU) i DNI dels candidats presentats.

Núm: 0125/2016

Acord de mediació

Data: 21/09/2016

Administració: Ajuntament de Deltebre

Objecte: Expedient enllumenat punt quilomètric final de la T.340

Núm: 0126/2016

Acord de mediació

Data: 13/10/2016

Administració: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Objecte: Actes del Comitè de Seguretat i Salut del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i del Cos d'Agents Rurals del dels anys 2014 i 2015.

Núm: 127-128/2016 acumulades

Satisfacció extemporània

Data: 24/08/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Còpia de tots els documents dels expedients administratius corresponents a la convocatòria de dues places de la DGP.

Núm: 0129/2016

Satisfacció extemporània

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Desglossament del nombre de telèfons mòbils amb Internet de què disposen els regidors, funcionaris i personal de confiança, i despesa de cadascun d'ells durant el 2015. Nombre de línies telefòniques fixes amb ADSL, tipus de contractes i companyies.

Núm: 0130/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 13/07/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Inspección y revisión periódica de las instalaciones eléctricas municipales.

Núm: 0131/2016

Satisfacció extemporània

Data: 24/08/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Còpia dels correus electrònics relacionats amb el mercat municipal entre els anys 2012 i 2013.

Núm: 0132/2016

Satisfacció extemporània

Data: 24/08/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Conveni de l'Ajuntament amb el Consultori Mèdic de Fontpineda

Núm: 0133/2016

Satisfacció extemporània

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de Riner

Objecte: Còpia certificada dels expedients d'atorgament de llicències d'edificació en relació amb un determinat habitatge.

Núm: 0134/2016

Estimació parcial

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de les Masies de Voltregà

Objecte: Factures de proveïdors.

Núm: 0135/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà

Objecte: Aclariments sobre unes declaracions públiques de l'Alcalde

Núm: 0136/2016

Satisfacció extemporània

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Donacions, subvencions i qualsevol altre tipus de col·laboració econòmica rebuda per l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts per part de l'empresa Ciments Molins Industrial, SA des de l'any 2006 al 2016.

Núm: 0137/2016

Estimació parcial

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Desglossament del nombre telèfons mòbils amb Internet de què disposen els regidors, funcionaris i personal de confiança, i despesa de cadascun d'ells durant el 2015. Nombre de línies telefòniques fixes amb ADSL, tipus de contractes i companyies.

Núm: 0138/2016

Satisfacció extemporània

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Informació sobre diversos plafons informatius d'una empresa privada, instal·lats en sòl públic i, en concret, si la indicada empresa ha sol·licitat i obtingut permís per a l'ocupació de la via pública.

Núm: 0139/2016

Satisfacció extemporània

Data: 21/09/2016

Administració: Departament de Cultura

Objecte: Text i annexes del Pla de Gestió del Patrimoni Cultural de Tarragona. Actuacions realitzades i previstes, pressupost i terminis d'execució.

Núm: 0140/2016

Estimació parcial

Data: 18/08/2016

Administració: Ajuntament de les Masies de Voltregà

Objecte: Informació sobre la festa dels Fets de la Gleva.

Núm: 0141/2016

Satisfacció extemporània

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Còpia del Pla d'accessibilitat municipal.

Núm: 0142/2016

Estimació parcial

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Martorell

Objecte: Dades sobre les condicions laborals dels treballadors d'empreses contractistes, sobre el cost del compliment d'un conveni amb una associació privada, sobre el salari dels treballadors municipals i altres informacions

Núm: 0143/2016

Estimació

Data: 04/10/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Expedients d'obres en sòl no urbanitzable des del 2006.

Núm: 0144/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Certificat de compatibilitat urbanística.

Núm: 0145/2016

Estimació

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Expedients de llicències d'obres, d'ocupació, rehabilitació o legalització de diverses edificacions existents a tres parcel·les cadastrals del terme d'Olesa de Bonesvalls.

Núm: 0146/2016

Satisfacció extemporània

Data: 31/08/2016

Administració: Ajuntament de Cabrils

Objecte: Llistat en format digital, explotable en MS-Excel, compresiu de les factures de 2015 girades a l'ajuntament, que contingui bàsicament la data, import, nif del proveïdor, partida del pressupost, i concepte.

Núm: 0147/2016

Desistiment

Data: 26/10/2016

Administració: Ajuntament de Callús

Objecte: Diversa informació relativa a la instal·lació de terrasses de locals de pública concurrència a la via pública.

Núm: 0148/2016

Acord de mediació

Data: 28/09/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Expedients d'atorgament i documentació justificativa d'una sèrie de subvencions concedides a determinades associacions de comerciants.

Núm: 0149/2016

Estimació

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Expedients de llicència d'obres d'un cobert en una parcel·la rústica.

Núm: 0150/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Certificat de silenci administratiu positiu en un procediment de legalització de construcció.

Núm: 0151/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 24/08/2016

Administració: Agència de l'Habitatge de Catalunya

Objecte: Còpia d'un expedient sancionador en base al qual es va desestimar la concessió d'una cèdula d'habitabilitat.

Núm: 0152/2016

Estimació

Data: 19/10/2016

Administració: Ajuntament de Navarces

Objecte: Estat de l'expedient relatiu a la selecció de tècnic en arxiu en el Pla d'Inserció Laboral 2016 de Navarces, i còpia dels documents que figuren en l'expedient.

Núm: 0153/2016

Estimació

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

Objecte: Resum d'inversions dutes a terme i historial d'incidències a la xarxa d'aigües per la Companyia General d'Aigües de Catalunya SA, llistades cronològicament des del 2011 i quantificades econòmicament.

Núm: 0154/2016

Estimació

Data: 21/09/2016

Administració: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

Objecte: Expedient íntegre de la concessió de l'equipament residencial geriàtric del municipi, i justificacions documentals relatives al càlcul del preu de la concessió i de les seves ulteriors modificacions.

Núm: 0155/2016

Estimació

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

Objecte: Subvencions a dues fundacions de l'àmbit de la cooperació internacional. Còpia dels justificants i dels convenis amb aquestes fundacions.

Núm: 156-157/2016 acumulades

Estimació parcial

Data: 19/10/2016

Administració: Departament de Justícia

Objecte: Relació nominal dels aspirants que han participat en determinats processos de provisió provisional convocats pel Departament de Justícia. Identificació nominal del candidat escollit. Mèrits i altres aspectes valorats en el candidat escollit i que han determinat la seva selecció.

Núm: 0158/2016

Desestimació

Data: 04/10/2016

Administració: Departament de Presidència

Objecte: Diversa informació relativa a la provisió provisional de llocs de treball del Gabinet Jurídic de la Generalitat que han de ser proveïts pel sistema de lliure designació.

Núm: 0159/2016

Acord de mediació

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament del Palau d'Anglesola

Objecte: Informació comptable de l'Ajuntament i d'una empresa municipal.

Núm: 160-161-162-163-164-165/2016 acumulades **Desistiment**

Data: 04/10/2016

Administració: Ajuntament de Sant Andreu de la Barca

Objecte: Diversa.

Núm: 0166/2016

Estimació parcial

Data: 06/10/2016

Administració: Departament de Salut

Objecte: Informació relativa al sistema de transplantaments d'òrgans.

Núm: 0167/2016

Satisfacció extemporània

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Informe de denegació de llicència sense sou d'una persona treballadora de l'Ajuntament.

Núm: 0168/2016

Satisfacció extemporània

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Informe relatiu a la proposta de nomenament d'una persona funcionària interina de l'Ajuntament.

Núm: 0169/2016

Satisfacció extemporània

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Informe en què es fonamenta el cessament d'una persona en unes determinades tasques, i l'informe que proposa deixar sense efecte l'adscripció provisional d'aquesta persona.

Núm: 0170/2016

Satisfacció extemporània

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Còpia de l'estudi de retolació dels carrers del municipi.

Núm: 0171/2016

Satisfacció extemporània

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Còpia de l'estudi epidemiològic aprovat en el Ple ordinari de data 26.11.2015.

Núm: 0172/2016

Estimació

Data: 05/10/2016

Administració: Conservatori i escola municipal de música -Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació relativa a l'avaluació d'uns exercicis de música.

Núm: 0173/2016

Estimació

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament del Palau d'Anglesola

Objecte: Un certificat de secretaria dels documents sol·licitats i que no han estat facilitats.

Núm: 0174/2016

Satisfacció extemporània

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Còpia bàsica dels contractes de personal realitzats amb motiu de la Festa Major 2016; publicació; cost total i partida on s'imputa.

Núm: 0175/2016

Satisfacció extemporània

Data: 13/10/2016

Administració: Ajuntament de Rubí

Objecte: Relació de personal que ha efectuat feines extraordinàries amb motiu de la Festa Major 2016; funcions realitzades; nombre total d'hores i detall individualitzat de les persones que les han realitzades i quan ho han fet; detall de la compensació prevista.

Núm: 0177/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 31/08/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Deixar sense efecte una multa.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Núm: 178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198-200-201/2016 acumulades **Inadmissió a tràmit**

Data: 07/09/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: : Diversa.

Núm: 0182/2016 **Inadmissió a tràmit**

Data: 31/08/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Publicació d'un escrit a una revista municipal.

Núm: 191-192-193-194-195-197-199-202/2016 acumulades **Inadmissió a tràmit**

Data: 31/08/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Diversa.

Núm: 0203/2016 **Estimació**

Data: 21/12/2016

Administració: Ajuntament de Sant Feliu de Pallerols

Objecte: Extractes bancaris dels comptes municipals, dels anys 2007 fins al 2015.

Núm: 0204/2016 **Inadmissió a tràmit**

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de la Palma de Cervelló

Objecte: Llistat d'actuacions d'obres i manteniment a la via pública i als edificis municipals d'import igual o superior als 60.000 €, import i adjudicatari de cada actuació.

Núm: 0205/2016 **Inadmissió a tràmit**

Data: 21/09/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Petició que l'Ajuntament formalitzi un conveni amb l'Administració de l'Estat per a la finestra única.

Núm: 0206/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Servei Català de la Salut (CATSALUT)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Corporació de Salut Maresme Selva.

Núm: 0207/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Institut d'Assistència Sanitaria (IAS)- Parc Hospitalari Martí i Julià

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut d'Assistència Sanitària.

Núm: 0208/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Parc Sanitari Pere Virgili

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Parc Sanitari Pere Virgili.

Núm: 0209/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Banc de Sang i de Teixits

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Banc de Sang i Teixits.

Núm: 0210/2016

Acord de mediació

Data: 09/11/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre finques ubicades en un determinat sector urbanístic.

Núm: 0211/2016

Acord de mediació

Data: 09/11/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre finques ubicades en un determinat sector urbanístic.

Núm: 212-213-217/2016 acumulades

Satisfacció extemporània

Data: 26/10/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre finques de titularitat municipal.

Núm: 214-215/2016 acumulades

Estimació

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre els excessos de velocitat detectats pels radars del municipi que no han comportat un expedient sancionador.

Núm: 0216/2016

Acord de mediació

Data: 09/11/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre un contracte de swap i altres documents de i sobre l'Empresa Municipal d'Urbanisme.

Núm: 0218/2016

Estimació

Data: 17/11/2016

Administració: Consorci de l'Auditori i l'Orquestra

Objecte: Organigrama, relació de llocs de treball, règim retributiu, relació de contractes temporals i d'interinatge i retribucions, indemnitzacions i dietes del personal directiu.

Núm: 219-220/2016 acumulades

Estimació

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Vallmoll

Objecte: Còpia digital del pressupost desglossat i de la seva liquidació de l'any 2015, amb indicació del nom de cada partida. Llistat desglossat de despeses imputades a una partida del pressupost 2015.

Núm: 0221/2016

Estimació

Data: 23/12/2016

Administració: Ajuntament de La Llagosta

Objecte: Salaries dels assessors i personal contractat no funcionari, en els mateixos termes en què publica aquesta informació el web de l'Ajuntament de Barcelona.

Núm: 0222/2016

Estimació

Data: 30/11/2016

Administració: Ajuntament de Vilanova del Vallès

Objecte: Còpia del pressupost de la Festa Major local de 2016, i de cadascuna de les activitats. Previsió d'ingressos i despeses.

Núm: 223-224/2016 acumulades

Inadmissió a tràmit

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Dejar sin efecto dos multas por estacionamiento indebido de un vehículo.

Núm: 225-226/2016 acumulades

Estimació

Data: 21/12/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Nom i cognoms i domicili de la persona o persones que van formular una denúncia per estacionament indegut a vehicles de titularitat de la persona jurídica reclamant.

Núm: 0227/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci d'Atenció Primària de Salut - Barcelona Esquerra (CAPSBE)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci d'atenció primària de salut Barcelona esquerra.

Núm: 0228/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci d'Atenció Primària de Salut - Barcelona Esquerra (CAPSBE)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci de Serveis a les Persones de Vilanova i la Geltrú.

Núm: 0229/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Consorci Sanitari Integral (CSI)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Sanitari Integral.

Núm: 0230/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci Sanitari de Terrassa (CST)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Sanitari de Terrassa.

Núm: 0231/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Gestió de Serveis Sanitaris (GSS)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'empresa pública Gestió de Serveis Sanitaris.

Núm: 0232/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Gestió i Prestació de Serveis de Salut (GiPSS)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'empresa pública Gestió i Prestació de Serveis de Salut.

Núm: 0233/2016

Desestimació

Data: 26/10/2016

Administració: Agrupació Europea de Cooperació Territorial (AECT)- Hospital de Cerdanya

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya.

Núm: 0234/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut de Diagnòstic per la Imatge.

Núm: 0235/2016

Desestimació

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci Sanitari de l'Anoia

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Sanitari de l'Anoia

Núm: 0236/2016

Desestimació

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci del Laboratori Intercomarcal de l'Alt Penedès, l'Anoia i el Garraf (CLI)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci del Laboratori Intercomarcal de l'Alt Penedès, l'Anoia i el Garraf.

Núm: 0237/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Logaritme Serveis Logístics aie

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de Logaritme Serveis Logístics.

Núm: 0238/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona.

Núm: 0239/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Institut d'Investigació Biomèdica de Girona Dr. Josep Trueta (IdIBGi)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Institut d'Investigació Biomèdica de Girona.

Núm: 0240/2016

Desestimació

Data: 04/11/2016

Administració: Hospital Universitari Sant Pau - UAB

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

Núm: 0241/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci Hospitalari de Vic (CHV)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Hospitalari de Vic.

Núm: 0242/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Consorci Sanitari de l'Alt Penedès (CSAP)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Sanitari de l'Alt Penedès.

Núm: 243-244/2016 acumulades

Inadmissió a tràmit

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: La persona reclamant va sol·licitar que se li comunicés si les voreres d'un carrer del municipi de Sant Vicenç dels Horts compleixen les disposicions del Codi d'Accessibilitat de Catalunya.

Núm: 0245/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 17/11/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: La persona reclamant sol·licita que el zelador de l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts inspeccioni un mur pertanyent al tancament exterior d'una finca per fer la comprovació pertinent, que es dicti decret d'apuntament d'aquest, i que els tècnics municipals emetin informe sobre la seva solidesa.

Núm: 0246/2016

Satisfacció extemporània

Data: 14/12/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre expedients sancionadors municipals en matèria d'establiments d'oci nocturn.

Núm: 0247/2016

Satisfacció extemporània

Data: 14/12/2016

Administració: Transports Metropolitans de Barcelona (TMB)

Objecte: Nombre d'autobusos articulats i simples en circulació els dissabtes, diumenges i festius.

Núm: 0248/2016

Estimació

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Torrelles de Llobregat

Objecte: Còpia dels certificats de les inspeccions i revisions oficials, de les instal·lacions de baixa tensió de tot l'enllumenat públic, i de tots els locals i edificis de pública concurrència la titularitat dels quals sigui municipal.

Núm: 0249/2016

Satisfacció extemporània

Data: 17/11/2016

Administració: Ajuntament de Torrelles de Llobregat

Objecte: Desglossament de la despesa en telefonia de cadascun dels telèfons mòbils, fixos i dels despatxos dels partits i/o regidors electes; les despeses de connexió a internet del període 2014-2015. Contractes d'aquests telèfons i companyies.

Núm: 0250/2016

Estimació extemporània

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Pallegà

Objecte: Contractes o encàrrecs que tingui l'Ajuntament amb l'empresa EFIAL o amb alguna de les persones relacionades amb ella els noms de les quals han aparegut a la premsa com a detingudes en una operació policial.

Núm: 0251/2016

Estimació extemporània

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Certificats i despeses d'inscripció d'un projecte de reparcel·lació en el Registre de la Propietat.

Núm: 0254/2016

Desistiment

Data: 09/11/2016

Administració: Col·legis d'infermeria de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona

Objecte: Informació relacionada amb el procés electoral de vocals del Ple del Consell General de Col·legis Oficials d'Infermeria.

Núm: 0255/2016

Estimació

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Actuacions dutes a terme per a la correcció de les deficiències trobades a les instal·lacions elèctriques municipals, així com els seus certificats d'inspecció amb resultat favorable.

Núm: 0256/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: La persona reclamant sol·licita que l'Ajuntament de Pallejà informi les persones que visiten els edificis municipals de l'existència càmeres de videovigilància i dels drets que els assisteixen en relació amb les dades personals derivades de les imatges que capten.

Núm: 0257/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 04/11/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: La persona reclamant sol·licita que l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts informi les persones que visiten els edificis municipals de l'existència de càmeres de videovigilància i dels drets que els assisteixen en relació amb les dades personals derivades de les imatges que capten.

Núm: 0259/2016

Estimació extemporània

Data: 21/12/2016

Administració: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Objecte: Estat de tramitació de les llicències d'obres del PERI de Sant Roc.

Núm: 0261/2016

Satisfacció extemporània

Data: 21/12/2016

Administració: Ajuntament de Vallirana

Objecte: Còpia de l'analítica de l'aigua de consum humà del municipi.

Núm: 0262/2016

Satisfacció extemporània

Data: 30/11/2016

Administració: Ajuntament de Sitges

Objecte: Accés de l'interessat a l'expedient disciplinari instat en contra seu.

Núm: 0263/2016

Estimació

Data: 23/12/2016

Administració: Ajuntament de La Llagosta

Objecte: Import total de les factures pendents de pagament a juliol de 2015, per escrit.

Núm: 0264/2016

Estimació

Data: 23/12/2016

Administració: Ajuntament de La Llagosta

Objecte: Informació relativa a l'import dels lloguers d'immobles que gestiona l'Ajuntament i de l'estat d'uns edificis i solars de la seva propietat.

Núm: 0265/2016

Satisfacció extemporània

Data: 14/12/2016

Administració: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Objecte: Previsions de reparació d'un carrer i costos. Causes del seu mal estat. Responsabilitats contractuals. Responsabilitats polítiques. Devolució de l'import de la contribució especial. Indemnització per danys

Núm: 0267/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 19/10/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Obertura d'un nou període d'exposició pública d'un document relatiu a la implantació hotelera al terme municipal de l'Hospitalet de Llobregat.

Núm: 0268/2016

Estimació parcial

Data: 17/11/2016

Administració: Fundació Hospital Vall d'Hebron

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Hospital Universitari Vall d'Hebron Institut de Recerca.

Núm: 0269/2016

Estimació parcial

Data: 04/11/2016

Administració: Institut d'Investigació Biomèdica Pere Virgili

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut d'investigació sanitària Pere Virgili.

Núm: 0270/2016

Estimació parcial

Data: 23/11/2016

Administració: Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge.

Núm: 0271/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Fundació Institut de Recerca de l'Hospitalet de Santa Creu i Santa Pau

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut de Recerca de l'Hospital Santa Creu i Sant Pau.

Núm: 0272/2016

Desestimació

Data: 09/11/2016

Administració: Consorci Sanitari del Maresme

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Sanitari del Maresme Hospital de Mataró.

Núm: 0273/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Fundació Salut Consorci Sanitari del Maresme

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Salut Consorci Sanitari del Maresme.

Núm: 0274/2016

Estimació parcial

Data: 09/11/2016

Administració: Fundació Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Institut Mar d'Investigacions Mèdiques.

Núm: 278-281/2016 acumulades

Satisfacció extemporània

Data: 21/12/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Pla urbanístic, informació relativa a la seva aprovació i informació diversa sobre els habitatges, locals i altres immobles de la plaça Europa del municipi.

Núm: 0279/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 26/10/2016

Administració: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà

Objecte: informació diversa, ja reclamada i resolta davant la GAIP. Informació inconcreta.

Núm: 0280/2016

Estimació parcial

Data: 17/11/2016

Administració: Insitut Català d'Oncologia (ICO)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut Català d'Oncologia.

Núm: 0282/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 23/11/2016

Administració: Diputació Provincial de Lleida

Objecte: Subvencions i ajuts públics atorgats per la Diputació de Lleida i dos dels seus ens instrumentals en els darrers cinc anys.

Núm: 0283/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 09/11/2016

Administració: Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge

Objecte: Comunicació de possible il·legalitat en el nomenament d'una interventora municipal.

Núm: 284-484/2016 acumulades

Satisfacció extemporània

Data: 14/12/2016

Administració: Ajuntament de Pallejà

Objecte: Còpia d'un informe jurídic extern i d'una sentència del Tribunal Suprem relativa al municipi.

Núm: 0285/2016

Desestimació

Data: 23/11/2016

Administració: Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona

Objecte: Model 190, sobre retencions i ingressos a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF).

Núm: 0286/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 17/11/2016

Administració: Ajuntament de Sant Quintí de Mediona

Objecte: Informació relativa a la contractació d'un despatx d'advocats per a la defensa i l'assistència jurídica de l'Ajuntament.

Núm: 0287/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona.

Núm: 0288/2016

Estimació parcial

Data: 23/11/2016

Administració: Fundació Institut d'Investigació en Ciències de la Salut Germans Trias i Pujol (IGTP)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Institut de Recerca contra la Leucèmia Josep Carreras.

Núm: 0289/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Fundació Institut de Recerca contra la Leucèmia

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Institut d'Investigació en Ciències de la Salut Germans Trias i Pujol.

Núm: 0290/2016

Estimació parcial

Data: 17/11/2016

Administració: IDIAP Jordi Gol

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Institut Universitari per a la Recerca a l'Atenció Primària de la Salut Jordi Gol i Gorina.

Núm: 0291/2016

Desestimació

Data: 09/11/2016

Administració: Consorci Castelldefels Serveis de Salut

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Castelldefels Agents de Salut.

Núm: 0292/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Corporació Sanitària Parc Taulí (CSPT)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Corporació Sanitària Parc Taulí.

Núm: 0293/2016

Estimació parcial

Data: 17/11/2016

Administració: Hospital Clínic de Barcelona

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Hospital Clínic de Barcelona.

Núm: 0294/2016

Estimació parcial

Data: 23/11/2016

Administració: Institut de Recerca Biomèdica de Lleida - Fundació Dr. Pifarré (IRB Lleida)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida Fundació Doctor Pifarré.

Núm: 0296/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Unitat Centre Diagnòstic, S.A.

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'UDIAT Centre Diagnòstic S.A.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Núm: 0297/2016

Desestimació

Data: 17/11/2016

Administració: Fundació Parc Taulí

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Fundació Parc Taulí.

Núm: 0298/2016

Desestimació

Data: 23/11/2016

Administració: Consorci de Gestió de Cooperació Sanitària

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci de Gestió Corporació Sanitària.

Núm: 299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-
310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-
323-324-325-326-327-328-329-330/2016
acumulades

Estimació parcial

Data: 14/12/2016

Administració: Badalona Serveis Assistencials

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de diverses entitats privades que presten serveis públics de salut.

Núm: 0313/2016

Desestimació

Data: 14/12/2016

Administració: For Tissues and Cells S.L.

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de For Tissues and Cells SL.

Núm: 0331/2016

Estimació

Data: 23/12/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Documents justificatius de les puntuacions obtingudes pel sol·licitant en un concurs per a la provisió d'un lloc de treball al qual s'ha presentat.

Núm: 0332/2016

Desestimació

Data: 14/12/2016

Administració: Coordinació Logística Sanitària, AIE

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Coordinació Logística Sanitària AIE.

Núm: 0337/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 21/12/2016

Administració: Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)

Objecte: Actualització de la publicació al web dels contractes realitzats per la CCMA a partir de l'1 de juliol de 2016.

Núm: 0338/2016

Satisfacció extemporània

Data: 14/12/2016

Administració: Ajuntament de Barcelona

Objecte: Full de càlcul utilitzat per a l'avaluació econòmica del retorn social que tindria la connexió del tramvia per la Diagonal en superfície.

Núm: 339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-
350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-
361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-
374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016
acumulades

Estimació parcial

Data: 21/12/2016

Administració: Althaia

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de diverses entitats que presten serveis públics de salut.

Núm: 381-382/2016 acumulades

Desistiment

Data: 30/11/2016

Administració: Ajuntament de les Franqueses del Vallès

Objecte: Xifra econòmica recaptada durant els anys 2015 i 2016 amb les sancions imposades pel sistema "foto-vermell", desglossant la que correspon a diversos punts semafòrics.

Núm: 0383/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 23/12/2016

Administració: Ajuntament de Santa Susanna

Objecte: Queixa general sobre la política de l'Ajuntament en matèria d'accés a informació per part dels regidors de l'oposició.

Annex:

2. Llistat de les resolucions destacades 2016

Llistat de Resolucions destacades durant l'any 2016

Núm: 0019/2015

Estimació

Data: 21/01/2016

Administració: Ajuntament de la Roca del Vallès

Objecte: Accés efectiu a un expedient d'obres majors iniciat per la mateixa persona que en sol·licita l'accés, un cop s'ha produït el silenci administratiu positiu.

Resum: Les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit tenen dret a les garanties de procediment i a formular reclamació a la GAIP, que en aquest cas aplica com a dret material l'LRJPAC i l'LRJPAAPC. Les garanties de la legislació de transparència protegeixen l'efectivitat dels drets d'accés de les persones interessades als expedients administratius reconeguts per la legislació de procediment administratiu. El silenci davant les reiterades sol·licituds d'accés pot constituir una infracció tipificada com a greu per l'LTAIPBG Dret d'accés a la documentació i dret a ser informat per escrit de l'estat de tramitació del procediment. No procedeix iniciar el procediment de mediació ja que la resolució favorable extemporània deixa sense objecte la reclamació.

Núm: 0020/2015

Estimació

Data: 14/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Manca de lliurament material dels expedients relatius a la contractació de serveis de coadjuvant a la Intervenció Municipal, un cop produït el silenci administratiu

Resum: Una sol·licitud d'accés prèvia a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG és té per presentada un cop la Llei entra en vigor per Decret d'alcaldia. No es pot acceptar la invocació del sentit negatiu del silenci per aplicació de la normativa bàsica estatal atès que l'LTAIPBG és plenament vigent i aplicable. La resolució estimatòria extemporània no pot imposar nous terminis per a l'accés material a la informació. No procedeix iniciar el procediment de mediació ja que la resolució favorable extemporània deixa sense objecte la reclamació.

Núm: 0022/2015

Acord de mediació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Expedient complet de la selecció d'empleats públics de l'Ajuntament.

Resum: El dret d'accés a la informació pública no pot ser condicionat ni restringit a la concurrència d'un interès personal i subjectiu en la informació a què es vol accedir, sinó que deriva i és conseqüència del caràcter públic objectiu de la informació. L'administració no ha de desestimar preventivament les sol·licituds d'accés que tinguin afectació de drets de terceres persones, sinó que els n'ha de donar trasllat i tenir en compte les al·legacions que hi formulin o, en el seu cas, la seva manca d'oposició a l'accés. Les taules d'avaluació documental han de garantir la conservació de la documentació a la qual la normativa vigent en matèria de transparència i accés a la informació pública en declara el dret d'accés, i ha de vetllar especialment per la conservació d'aquella que revesteix un major interès públic en la seva divulgació des de la perspectiva de la transparència, com és el cas de la gestió dels recursos econòmics i humans de les administracions. L'acord assolit en procediment de mediació

satisfà l'objecte de la reclamació.

Núm: 0024/2015

Acord de mediació

Data: 28/01/2016

Administració: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Objecte: Informes dels serveis tècnics de l'Àrea d'Espai Públic, Urbanisme i Sostenibilitat en els quals es fonamenta un acord de la Junta de Govern Local.

Resum: Una sol·licitud d'accés a un expedient en tràmit formulada com a persona interessada pot ser reclamada davant la GAIP, que aplicarà, si escau, la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu. L'Ajuntament té l'obligació de resoldre de manera expressa i dins de termini tant les peticions d'accés a expedients en condició de persona interessada, com les sol·licituds d'accés a informació pública. L'acord assolit en procediment de mediació satisfà l'objecte de la reclamació.

Núm: 0027/2015

Estimació

Data: 21/01/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Manca de lliurament de la informació sol·licitada, consistent en la documentació justificativa de les pèrdues i despeses extraordinàries del municipi a l'exercici de 2010

Resum: La ciutadania té dret a accedir a la documentació justificativa de les pèrdues i despeses extraordinàries de l'Administració. Una de les finalitats principals de la nova regulació de la transparència administrativa és la de permetre que la ciutadania i els mitjans, i no només els seus representants i els òrgans públics competents, controlin la gestió econòmica de les diverses administracions. A fi que la transparència i l'accés a la informació pública siguin reals i no merament formals, cal que la informació lliurada sigui comprensible i adequada a la finalitat de la petició formulada. La Llei 19/2014 tipifica com a infracció greu no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini d'un mes. Requeriment extemporani i injustificat d'esmena de la sol·licitud presentada. Dret a la devolució de la taxa exigida i percebuda indegudament per part de l'Administració per a la realització de les fotocòpies de la informació lliurada.

Núm: 0028/2015

Estimació parcial

Data: 02/02/2016

Administració: Ajuntament de Seròs

Objecte: Manca de lliurament de la informació sol·licitada, relativa als expedients de tots els processos de selecció de personal laboral del municipi des de l'any 2007

Resum: Els principis de publicitat i transparència que regeixen els processos de selecció de personal per part de les diverses administracions públiques comporten que la ciutadania hagi de poder accedir, entre altres aspectes, al nom, cognoms i el càrrec dels membres de l'òrgan de selecció, al nom, cognoms i la puntuació de la persona o persones finalment seleccionades, i a l'acta elaborada per l'òrgan de selecció, prèvia ocultació de les dades personals dels candidats que han participat en el procés respectiu i que no han estat finalment seleccionats. La Llei 19/2014 tipifica com a infracció greu no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini d'un mes. El deure de diligència en la instrucció

d'ofici dels procediments administratius obliga l'Administració a buscar exhaustivament la informació sol·licitada als seus arxius i a oferir al sol·licitant una resposta definitiva, sobre la seva existència o inexistència, en el termini màxim d'un mes que estableix la Llei. La Llei 19/2014 no permet oposar al dret d'accés circumstàncies pròpies de l'organització interna de l'Administració, com puguin ser la renovació del personal o una gestió indeguda dels seus arxius. La pèrdua o destrucció indeguda d'informació pública vulnera tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i pot ser objecte de sanció administrativa.

Núm: 0030/2015

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Agència de l'Habitatge de Catalunya

Objecte: Lliurament parcial de la informació sol·licitada (sou brut de tots els llocs de treball de personal laboral de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya)

Resum: La Llei 19/2014 obliga a dictar resolució expressa i motivada sempre que s'estimi només parcialment la sol·licitud, i sempre que s'estableixi com a forma d'accés a la informació un format diferent al demanat, supòsits en els quals no resulta possible substituir la resolució per la comunicació de l'article 34.8. Qualsevol ciutadà ha de poder conèixer la relació de llocs de treball existents a les diverses administracions públiques i als seus ens instrumentals, així com la retribució bruta que cadascun d'ells té assignat.

Núm: 0031/2015

Estimació

Data: 02/02/2016

Administració: Universitat de Barcelona (UB)

Objecte: Resolució de la Secretaria General de la Universitat de Barcelona, denegant parcialment la informació sol·licitada (Relació de Llocs de Treball i nombre d'altres i baixes de personal)

Resum: Les universitats públiques són entitats obligades a fer efectiu el dret d'accés a la informació pública i estan subjectes a la garantia de la reclamació davant la GAIP. No concorre el límit de l'article 22.1.d LTAIPBG (principi d'igualtat de les parts en els processos judicials), que només es pot aplicar en relació amb aquella informació que hagi estat expressament elaborada per a un procediment judicial. La reclamació també pot tenir per objecte informació demanada a títol d'ampliació de la sol·licitud inicial, sempre que els antecedents acreditin la seva sol·licitud i que consti o es pugui presumir la seva denegació, i especialment si no s'hi oposa l'Administració reclamada

Núm: 0036/2015

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de Sant Boi de Llobregat

Objecte: Acord del regidor de transparència de 27 de novembre de 2015, d'inadmissió d'una sol·licitud d'informació sobre dades de publicació dels procediments de selecció de personal laboral afectat per un procés de funcionarització.

Resum: La causa al·legada d'inadmissió és que la informació sol·licitada requereix una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. L'accés a la informació pública pot requerir amb normalitat una tasca d'elaboració o de reelaboració, que pot transcendir els documents i els expedients administratius. La inadmissió per aquesta causa s'ha de fonamentar en la seva

complexitat. Poden ser indicadors d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració la necessitat de programes sofisticats o especialitzats de tractament de dades, la cerca manual o combinada d'un nombre elevat d'expedients o d'arxius, la dificultat d'obtenir les dades demanades dins dels documents que les contenen o els altres de naturalesa similar que s'acreditin. Les sol·licituds manifestament repetitives o amb un caràcter abusiu, que són causa d'inadmissibilitat per a la legislació bàsica de transparència, no ho són formalment per a les administracions catalanes, atès que la legislació catalana de transparència no ho preveu així i pot decidir un major grau d'exposició administrativa a les sol·licituds d'accés a la informació pública; tanmateix, això no treu que el principi general de prohibició de l'abús del dret d'accés, si és acreditat suficientment per qui l'al·lega, pugui comportar la inadmissió o la desestimació de les sol·licituds d'accés. Els principis d'eficàcia i eficiència de l'actuació administrativa també han de servir als fins de la transparència i de l'accés a la informació pública, sense que puguin ser-los oposats. El fet que les dades sol·licitades hagin estat publicades a un diari o butlletí oficial no és un motiu d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés.

Núm: 0037/2015**Acord de mediació****Data:** 27/04/2016**Administració:** Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI)**Objecte:** Contracte de gestió integral de la xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya (RESCAT) durant el període 2013-2022.**Resum:** La difusió de determinades dades relatives a una xarxa de radiocomunicacions policials i de serveis d'emergències com la xarxa RESCAT pot comprometre greument la seguretat pública i pot ser denegada a l'empara del límit contingut a l'article 21.1.a LTAIPBG. Però això no exclou l'accés parcial a totes aquelles altres dades del contracte de gestió de la xarxa i de l'expedient d'adjudicació no afectades per l'esmentat límit o altres límits, per molt que el procediment de contractació hagi estat declarat reservat. L'acord de lliurament parcial de la informació assolit en procediment de mediació satisfà l'objecte de la reclamació.

Núm: 0001/2016**Estimació****Data:** 01/03/2016**Administració:** Ajuntament de Seròs**Objecte:** Expedient de contractació d'obres per a la construcció d'un passatge del municipi.**Resum:** Els principis de publicitat i transparència que regeixen la contractació pública ja des de molt abans de l'aprovació de la Llei 19/2014 comporten que s'hagi de donar accés a l'expedient d'una contractació ordinària d'obres en què no hi ha elements confidencials. La Llei 19/2014 tipifica com a infracció greu no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini d'un mes. El deure de diligència en la instrucció d'ofici dels procediments administratius obliga l'Administració a buscar exhaustivament la informació sol·licitada als seus arxius i a oferir al sol·licitant una resposta definitiva en el termini màxim d'un mes que estableix la llei, sense que aquesta permeti oposar al dret d'accés circumstàncies pròpies de l'organització interna de l'Administració, com pugui ser una gestió indeguda dels seus arxius. La pèrdua o destrucció indeguda d'informació pública vulnera tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i pot ser objecte de sanció administrativa. A la vista de les greus irregularitats advertides en relació amb l'arxiu i la gestió de la documentació municipal, la GAIP en dona trasllat als òrgans del Departament de Cultura competents per exercir la potestat inspectora i sancionadora en la matèria.

Núm: 0004/2016

Estimació

Data: 11/02/2016

Administració: Ajuntament de Begues

Objecte: La manca de resposta expressa a una sol·licitud de justificacions i informes corresponents a una llista determinada de despeses municipals.

Resum: Les sol·licituds d'informació dels regidors i les regidores a l'alcaldia de l'Ajuntament respectiu es regeixen per la legislació de règim local i supletòriament per la legislació de transparència; poden recórrer a la via de la reclamació davant de la GAIP. Si aquestes sol·licituds d'informació no són resoltes expressament en el termini de quatre dies, són estimades per silenci administratiu positiu, moment a partir del qual l'Ajuntament ha de facilitar efectivament la informació sol·licitada, sense poder al·legar raons que abans de la producció del silenci administratiu eventualment podrien haver servit per justificar la inadmissibilitat de la sol·licitud o limitacions en la informació lliurada. El dret d'accés a la informació pública no pot ser limitat per raons relatives a la data d'elaboració o d'obtenció de la informació sol·licitada, encara que aquesta data sigui anterior a la de l'entrada en vigor de l'LTAI PBG. Consideracions relatives a la dificultat material d'elaborar la informació sol·licitada o al perjudici que aquesta tasca pot causar a les altres funcions municipals no poden impedir l'exercici del dret dels regidors i de les regidores a la informació municipal, que s'empara en la seva funció de control i en l'exercici del dret constitucional de participació, institucions essencials de tota societat democràtica.

Núm: 0007/2016

Estimació parcial

Data: 17/03/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Subvencions i ajuts públics atorgats en els darrers cinc anys a la Confederació de Comerç de Catalunya (CCC), l'Associació Vic Comerç, l'Associació Unió de Comerciants del Remei i Pla de l'Estadi (UCRE), l'Associació Centre Vila (Vilafranca del Penedès) i l'empresa Targeta Urbana SL, així com determinada informació interna de la CCC.

Resum: No es pot exigir a l'Administració de la Generalitat que faciliti informació interna de la Confederació de Comerç de Catalunya, una organització empresarial privada inclosa als apartats 1.d i 4 de l'article 3 de la Llei 19/2014 i sotmesa, per tant, només parcialment a aquesta. L'única excepció ve donada per la informació relativa a la retribució dels òrgans de direcció o administració de la CCC, que aquesta ha de comunicar a l'Administració que li concedeixi les subvencions perquè la pugui facilitar als ciutadans que la vulguin conèixer en exercici del dret d'accés. S'ha de donar accés a les subvencions i ajuts atorgats a la CCC i a altres associacions empresarials, als convenis signats amb elles i a les factures i documents justificatius del compliment dels esmentats convenis, subvencions i ajuts. Podria existir abús de dret en el cas que s'acredités, per exemple, que s'usa el mecanisme del dret d'accés amb la finalitat impròpia de sobrecarregar de feina una Administració concreta i forçar així la consecució d'una determinada actuació administrativa. Controlar la legalitat de les subvencions i ajuts tant directes com indirectes atorgats a entitats que competeixen directament en el mercat amb l'empresa de la persona reclamant constitueix una finalitat perfectament legítima de l'exercici del dret d'accés.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Núm: 0012/2016

Estimació

Data: 22/04/2016

Administració: Ajuntament de la Seu d'Urgell -Oficina tècnica

Objecte: Llicència d'activitats d'un bar musical i altres informacions relatives als sorolls que emet.

Resum: Les persones reclamants, que tenien dret a obtenir una resposta expressa, completa, motivada i amb peu de recurs, no poden veure's perjudicades per la defectuosa tramitació de la seva sol·licitud duta a terme per l'Ajuntament i han de poder reclamar davant la GAIP encara que hagi transcorregut el termini d'un mes previst a l'article 42.1 LTAIPBG. S'ha de reconèixer el dret de les persones reclamants a accedir i a obtenir còpia de la informació continguda a l'expedient d'atorgament i canvi de titularitat de la llicència d'activitats del bar musical. No s'ha acreditat ni sembla probable que l'accés a aquesta informació, per la seva naturalesa, pugui ocasionar un perjudici a cap dels drets i interessos enumerats, com a possibles límits al dret d'accés, als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG. A més, en el cas que existís alguna possible incidència, el judici ponderatiu dels drets i interessos en presència al qual obliga l'article 22.1 LTAIPBG hauria de tenir com a resultat l'accés a la informació, en poder veure's afectat un dret fonamental que el reforça i justifica addicionalment: el dret fonamental de les persones reclamants a la intimitat personal i familiar en l'àmbit domiciliari, que han reconegut tant el Tribunal Constitucional com el Tribunal Suprem, per influència de la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el dret al respecte de la vida privada i familiar (article 8 del Conveni Europeu de Drets Humans), per tal de garantir una protecció efectiva front l'exposició prolongada, dins el domicili, a determinats nivells de soroll provinents de l'exterior.

Núm: 0017/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Ajuntament de la Roca del Vallès

Objecte: Les llicències d'obres (majors i menors) atorgades per l'Ajuntament els anys 2007 i 2008 i el nom dels arquitectes responsables d'elles.

Resum: El principi general de publicitat de les actuacions urbanístiques reforça el dret d'accés a les llicències, que s'ha de presumir, sens perjudici dels límits legals que puguin concórrer. Si els noms sol·licitats són de personal municipal, són dades merament identificatives relacionades amb l'organització de l'Administració i se'ls ha de donar accés, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que facin prevaler la seva protecció. Després de ponderar els drets i interessos favorables i contraris a la difusió del nom dels arquitectes que subscriuen els projectes que han d'acompanyar les sol·licituds de llicències o que dirigeixen les obres corresponents, es constata que la incidència pública de l'activitat constructiva i la responsabilitat que hi tenen aquests professionals, afegida a la necessitat de garantir la independència entre els responsables de les obres privades i del control municipal sobre elles, són factors que comporten la prevalença de l'accés a aquestes dades, i més si es té en compte que la seva difusió previsiblement no causa cap mena de perjudici a les persones afectades, tret que excepcionalment es detecti el contrari després de donar-los trasllat de la Reclamació. L'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a la GAIP, ni afecta l'eficàcia immediata de les seves resolucions; aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc; si l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni

per impedir l'accés, ni per a retardar-lo.

Núm: 0018/2016

Estimació parcial

Data: 18/05/2016

Administració: Departament d'Empresa i Coneixement

Objecte: Documentació justificativa de les subvencions atorgades a una sèrie d'associacions de comerciants en els anys 2014, 2015 i 2016.

Resum: No es pot restringir l'accés en la fase de compliment d'una prèvia resolució estimatòria i de lliurament material de la informació sol·licitada. Si l'Administració considera que existeix alguna causa d'inadmissió o límit que pugui justificar una restricció total o parcial de l'accés a la informació sol·licitada, ho ha de motivar degudament a la resolució formal del procediment de sol·licitud. Si no ho fa, i estima íntegrament la sol·licitud, té l'obligació de lliurar la informació sol·licitada, en el format demanat, sense poder impedir l'accés per la via fàctica de lliurar només una part d'aquesta. El dret d'accés a la informació pública inclou també l'accés a les factures i altres documents justificatius de les subvencions i ajuts concedits per les diverses administracions. No es pot ampliar la informació sol·licitada inicialment durant la tramitació de la reclamació davant la GAIP.

Núm: 0019/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Transports Metropolitans de Barcelona (TMB)

Objecte: Plantilla, relació de llocs de treball i retribució bruta íntegra de cada lloc de treball. Nom i cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball.

Resum: Pot ser objecte de Reclamació la comunicació feta en substitució de les resolucions dels procediments de sol·licitud d'informació pública, si no dona efectivament accés a tota la informació sol·licitada. S'ha fet un ús incorrecte jurídicament de la possibilitat oferta per l'article 34.8 LTAIPBG de substituir la resolució per una simple comunicació, ja que aquesta possibilitat està limitada als casos que s'estima la sol·licitud, i en aquest majoritàriament no s'estima; si l'Administració no lliura tota la informació demanada, ha de motivar la seva resposta mitjançant una resolució, amb indicació dels recursos o reclamacions de què pot ser objecte. La informació pública que pot ser objecte del dret d'accés inclou la que ha de ser objecte de publicitat activa, però té un contingut molt més ampli; això fa que no tingui fonament jurídic intentar justificar en preceptes relatius a la publicitat activa la denegació d'accés a la informació. Si algun dels articles 9 a 15 LTAIPBG determina amb un grau raonable de certesa jurídica que una informació indicada ha de ser objecte de publicitat activa, la determinació del legislador comporta per sí sola la prevalença dels interessos públics favorables a l'accés, per damunt dels privats favorables a la protecció de les dades concernides; pels mateixos motius, si bé una determinada informació que afecta drets o interessos de terceres persones no es pot facilitar sense haver-los donat trasllat per tal que puguin formular-hi al·legacions, quan aquesta informació ha de ser objecte de publicitat activa el trasllat és innecessari, ja que el legislador ha determinat que preval la publicitat pel damunt del que pugui resultar de les al·legacions de les terceres persones afectades. El concepte "relació de llocs de treball" es refereix a una relació singularitzada i individualitzada de cada un dels llocs de treball de la respectiva Administració o entitat; l'instrument organitzatiu equivalent amb què les societats mercantils del sector públic poden substituir la relació de llocs de treball només complirà aquest requisit d'equivalència, almenys als efectes de la legislació de transparència, si és igualment individualitzat i singularitzat i conté el mateix tipus d'informació que han de contenir les relacions de llocs de treball. Les relacions de llocs de

treball no contenen dades personals, però poden oferir indirectament informació sobre la persona que ocupa cada lloc; tanmateix, aquesta eventual incidència indirecta en les dades personals no constituiria impediment per donar informació relativa a la relació de llocs de treball, ja que aquesta informació pot ser rellevant per controlar la gestió de personal. Des d'un punt de vista material o de contingut de les seves funcions, caracteritza el personal directiu el fet d'exercir funcions de caràcter superior, fer-ho amb autonomia i responsabilitat, amb dependència directa dels seus màxims responsables i només limitades pels criteris i instruccions d'aquests.

Núm: 0021/2016**Estimació****Data:** 15/06/2016**Administració:** Ajuntament d'Abrera**Objecte:** Documentació entregada a l'Ajuntament per l'empresa o les empreses encarregades dels treballs tècnics corresponents a la revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Abrera des de l'any 2009 fins enguany.**Resum:** La relació taxada de límits al dret d'accés dels càrrecs electes locals prevista a l'article 164.3 TRLMRLC no pot ser ampliada mitjançant l'aplicació supletòria dels límits addicionals previstos a la legislació de transparència. Un grup municipal de l'oposició té dret a accedir i a obtenir còpia dels treballs tècnics preparatoris de la revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, tot i que ha de respectar el deure de confidencialitat en relació amb aquells aspectes que, de ser difosos, puguin impedir l'assoliment dels objectius del nou pla. El deure de confidencialitat de l'article 164.6 TRLMRLC no impedeix la denúncia i depuració d'eventuals il·legalitats per part dels regidors, ja que aquesta no perjudica, sinó que protegeix els interessos de l'ens local.

Núm: 0022/2016**Estimació****Data:** 07/06/2016**Administració:** Diputació Provincial de Girona**Objecte:** Còpia de tres expedients de Xaloc, ens dependent de la Diputació de Girona.**Resum:** La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern és d'aplicació supletòria a la legislació de règim local, en relació amb l'exercici del dret a la informació pública dels electes locals. La GAIP és competent per resoldre reclamacions d'electes locals, en relació amb l'exercici del seu dret d'accés a la informació de la respectiva corporació. El dret dels electes locals de Catalunya a la informació de la respectiva corporació inclou el d'obtenir-ne còpia. El dret dels electes locals a la informació es pot projectar sobre mandats anteriors al que l'exerceixen i sense necessitat de motivar-lo. Són els propis electes locals que exerceixen el seu dret a la informació, i no els òrgans controlats, els qui decideixen la que necessiten per a l'exercici de les seves funcions de fiscalització i control.

Núm: 0023/2016**Estimació****Data:** 07/06/2016**Administració:** Diputació Provincial de Girona**Objecte:** Deu resolucions de la Presidència de Xaloc, ens dependent de la Diputació de Girona.

Resum: L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG al dret d'accés dels càrrecs electes locals a la informació de l'ens local respectiu comporta que disposin de la possibilitat de reclamar davant la GAIP en cas que no s'atengui la seva petició d'informació. Els càrrecs electes dels ens locals de Catalunya tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual accedeixin, sense necessitat de formular ulteriors sol·licituds, i sense que existeixi marge de discrecionalitat de l'Administració a l'hora de decidir si l'atorga o no. La denegació de còpia, en els casos excepcionals en què es pugui admetre, o el seu lliurament en un format divers del sol·licitat, han de ser degudament motivats i creditats per l'Administració a la resolució que es pronunciï sobre la petició d'accés, i la legalitat de la causa invocada pot ser revisada íntegrament per la GAIP o els tribunals. Quan no es resol la sol·licitud d'accés en el termini de quatre dies, aquesta queda estimada per silenci positiu i la resolució expressa posterior només pot estimar íntegrament i sense restriccions la sol·licitud presentada.

Núm: 0028/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Expedient de col·laboració de la Diputació de Girona amb l'empresa Ediciones Musicales Clipper's, SL per a la realització del festival de Cap Roig corresponent als anys 2013, 2014 i 2015.

Resum: La GAIP és competent per a atendre reclamacions d'electes locals quan no s'hagi satisfet el seu dret d'accés a informació de la seva corporació local, aplicant la normativa reguladora del règim especial d'accés a informació dels electes locals, regulat al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) i supletòriament i en allò que el millori, l'LTAIPBG, ja que el dret a la informació d'un electe constitueix un dret instrumental al servei del dret fonamental a la participació de l'article 23.2 de la Constitució. Els electes no han de justificar de manera expressa la relació de la informació demanada amb l'exercici de les seves funcions, ja que s'ha de suposar lligada a les funcions pròpies de control de la corporació local. El dret d'accés a informació dels electes locals no es pot limitar al període temporal del seu mandat.

Núm: 0032/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Import del sou brut, i detall dels conceptes retributius, del Cap de protocol, premsa i comunicació de la Diputació de Girona. Data en què s'ha produït una modificació en les seves retribucions complementàries i justificació de la mateixa.

Resum: La GAIP és competent per a atendre reclamacions d'electes locals quan no s'hagi satisfet el seu dret d'accés a informació de la seva corporació local, aplicant la normativa reguladora del règim especial d'accés a informació dels electes locals, regulat al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) i supletòriament i en allò que el millori, l'LTAIPBG. Els electes tenen dret a conèixer informació relativa a la retribució bruta associada als llocs de treball, i la justificació de les modificacions que s'hi apliquin. Els electes no han de justificar de manera expressa la relació de la informació demanada amb l'exercici de les seves funcions, ja que s'ha de suposar lligada a les funcions pròpies de control de la corporació local. El tràmit d'al·legacions té per finalitat permetre aflorar i justificar per part de la persona afectada aquelles circumstàncies personals o dades concretes i específiques que contingui la informació que puguin ser determinants de l'aplicació d'un límit o de la seva ponderació, no essent rellevant pel sentit de la resolució la mera expressió de disconformitat o oposició de la

persona afectada. El deure de confidencialitat dels electes en relació amb la informació a què accedeixen no s'aplica en relació amb informació objecte de publicitat activa. Quan la condició de persona electa hagi estat determinant de l'accés a dades de caràcter personal, el seu ús s'ha de limitar a l'exercici de les funcions inherents al càrrec.

Núm: 0034/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Llistat de moviments de la bestreta de caixa fixa d'una Àrea de la Diputació i les factures i justificacions corresponents.

Resum: L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG al dret d'accés dels càrrecs electes locals a la informació de l'ens local respectiu comporta que disposin de la possibilitat de reclamar davant la GAIP en cas que no s'atengui la seva petició d'informació. L'interès públic en el control del bon ús dels recursos públics justifica l'accés per part dels electes locals al llistat de moviments d'una targeta de la Diputació vinculada a la bestreta de caixa fixa i a les factures i justificacions de les despeses efectuades. El correcte desenvolupament de les funcions atribuïdes als càrrecs electes locals exigeix poder accedir a informacions de mandats anteriors sense haver de donar cap explicació. Els càrrecs electes dels ens locals de Catalunya tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual accedeixin, sense necessitat de formular ulteriors sol·licituds, i sense que existeixi marge de discrecionalitat de l'Administració a l'hora de decidir si l'atorga o no. Quan no es resol la sol·licitud d'accés en el termini de quatre dies, aquesta queda estimada per silenci positiu i la resolució expressa posterior només pot estimar íntegrament i sense restriccions la sol·licitud presentada.

Núm: 0036/2016

Estimació

Data: 07/06/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Subvencions atorgades per la Diputació a les tres fires del circ que se celebren a la província de Girona durant els anys 2014, 2015 i 2016.

Resum: L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG al dret d'accés dels càrrecs electes locals a la informació de l'ens local respectiu comporta que disposin de la possibilitat de reclamar davant la GAIP en cas que no s'atengui la seva petició d'informació. El correcte desenvolupament de les funcions atribuïdes als càrrecs electes locals exigeix poder accedir a informacions de mandats anteriors sense haver de donar cap explicació. El coneixement d'informacions de mandats anteriors és necessari per exercir tant les funcions de gestió i de proposta política dels càrrecs electes, com la seva funció essencial de control i fiscalització. Quan no es resol la sol·licitud d'accés en el termini de quatre dies, aquesta queda estimada per silenci positiu i la resolució expressa posterior només pot estimar íntegrament i sense restriccions la sol·licitud presentada.

Núm: 0041/2016

Estimació

Data: 07/07/2016

Administració: Diputació Provincial de Girona

Objecte: Còpies de factures i justificació dels comptes corrents i targetes de crèdit del Dipsalut, ens dependent de la Diputació.

Resum: La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern és d'aplicació supletòria a la legislació de règim local, en relació amb l'exercici del dret a la informació pública dels electes locals. La GAIP és competent per resoldre reclamacions d'electes locals, en relació amb l'exercici del seu dret d'accés a la informació de la respectiva corporació. L'accés a les factures relatives a pagaments públics efectuats amb targeta de crèdit també té la finalitat d'assegurar que les persones beneficiàries no faran un mal ús de la confiança que els fa l'Administració al permetre'ls fer amb gran comoditat i immediatesa pagaments que usualment requereixen controls preventius molt més feixucs per garantir d'antuvi la legalitat i la idoneïtat de la despesa. El dret dels electes locals a la informació es pot projectar sobre mandats anteriors al que l'exerceixen i sense necessitat de motivar-lo.

Són els propis electes locals que exerceixen el seu dret a la informació, i no els òrgans controlats, els qui decideixen la que necessiten per a l'exercici de les seves funcions de fiscalització i control. Un cop produït el silenci administratiu positiu, l'Administració resta obligada a lliurar la informació sol·licitada, en els termes i amb el format amb què s'ha sol·licitat.

Núm: 0051/2016

Estimació parcial

Data: 14/09/2016

Administració: Departament de Justícia

Objecte: Relació nominal dels aspirants que han participat en els processos de provisió provisional convocats pel Departament de Justícia des del 2015 i en el futur per als centres penitenciaris i les àrees territorials de serveis socials d'execució penal. Identificació dels mèrits que han estat valorats en el candidat escollit i que han determinat la seva selecció. La mateixa informació referida a les futures convocatòries

Resum: La provisió de llocs de treball públics ha d'estar presidida sempre pels principis de mèrit, capacitat i igualtat, tant si es tracta de processos de provisió provisional com definitiva. Hi ha un interès general en què els llocs públics estiguin ocupats per les persones més capacitades d'entre les possibles, que justifica que es faciliti, amb mesures de transparència i d'accés a la informació, el control de la legalitat dels processos i de la idoneïtat de les persones seleccionades. Per això, es pondera que l'interès públic en la divulgació ha de prevaler sobre el dret individual a la protecció de dades personals en el cas d'accés de subjectes com el sindicat reclamant a les dades personals relatives a la identitat de la persona seleccionada i dels mèrits que s'han valorat i que n'han determinat l'elecció, ja que és informació rellevant per a la finalitat de control de l'actuació de l'Administració. En canvi, es desestima per ser desproporcionada la revelació massiva i indiscriminada de la identitat de les persones que han participat en processos de provisió i no han estat seleccionades en les convocatòries realitzades des del 2015 i les que es realitzin en el futur, considerant que l'escàs valor residual que ofereix aquesta informació en relació amb la que sí s'estima per a les funcions de control de legalitat i d'abús de discrecionalitat no justifica el dany a la privacitat que ocasiona. No es pot estimar l'accés a informació de futur, que encara no existeix ni està en poder de l'Administració. Vot particular: lliurar els noms i cognoms de les persones aspirants a provisions provisionals de llocs de treball de l'Administració suposa com a molt un perjudici menor per a les persones afectades, i menys encara si hom té en compte que qui demana

l'accés són representants dels treballadors, que ostenten un dret reforçat a la informació en matèria de personal, i que s'ha donat a les persones afectades la possibilitat de formular al·legacions prèviament a aquesta Resolució. En la ponderació entre aquest dany menor i l'especial interès públic present en la necessitat de donar transparència i objectivitat als processos de provisió de llocs de treball del sector públic, s'ha de resoldre a favor de l'accés, ja que les dades demanades són adequades per assolir aquests objectius d'interès públic.

Núm: 0058/2016**Estimació****Data:** 13/07/2016**Administració:** Servei Català de la Salut (CATSALUT)**Objecte:** Retribucions del personal directiu de l'Hospital Plató (entitat privada que presta serveis públics de salut).

Resum: Si es presenta recurs potestatiu de reposició no es pot presentar amb el mateix objecte una reclamació davant la GAIP, mentre aquell recurs no hagi estat desestimat. S'ha de donar accés a la informació relativa al personal que treballa a les entitats privades que presten serveis públics si aquesta informació és a mans de l'Administració o si es tracta de càrrecs directius i les entitats privades afectades dediquen més del vint-i-cinc per cent del seu volum de negoci a la gestió de serveis públics. La condició de "càrrec directiu" de les entitats privades prestadores de serveis públics s'ha de fixar tenint en compte els criteris amb els que la legislació vigent determina la condició de "personal directiu" del sector públic (responsabilitat de gestió, avaluació i control de resultats, participació en la presa de decisions estratègiques, capacitat de comprometre externament l'organització, direcció d'equips de persones, subordinació directa al màxim òrgan de govern) i la realitat de l'organigrama concret de l'empresa o entitat afectada. La legislació de protecció de dades no impedeix que es doni informació sobre les retribucions percebudes pels càrrecs directius i per l'altre personal de les entitats privades prestadores de serveis públics que tingui una especial responsabilitat dins de l'organització.

Núm: 0068/2016**Estimació****Data:** 13/07/2016**Administració:** Departament d'Ensenyament**Objecte:** Informe d'avaluació acadèmica dels centres de cicles formatius de grau mitjà de Granollers i de Barcelona. Percentatge d'aprovat, mitjana de notes i continuïtat en els estudis dels alumnes.

Resum: La concreció de la informació que es sol·licita durant la tramitació de la reclamació no invalida el procediment si no es produeix una modificació substancial de l'objecte de la sol·licitud d'accés. No té la condició d'informació protegida a la qual s'hagi de limitar el dret d'accés la que es refereix a un col·lectiu de menors de manera anonimitzada i agregada, com és el cas de percentatges o mitjanes de notes referides globalment a un centre educatiu. S'estima el dret d'un pare a obtenir informació relativa a mitjanes i resultats acadèmics percentuals dels centres on podria inscriure el seu fill. El Departament d'Ensenyament no ha d'elaborar la informació que es sol·licita si això requereix una tasca complexa, però ha de cercar-la i oferir-la si aquesta està totalment o parcialment disponible en els centres formatius de titularitat pública.

Núm: 0069/2016

Estimació parcial

Data: 28/07/2016

Administració: Arxiu Comarcal del Baix Empordà - Ajuntament de la Bisbal d'Empordà

Objecte: Expedients de depuració del personal de l'Ajuntament i altra documentació municipal dels anys 1936 a 1939.

Resum: Els Ajuntaments que tinguin dipositada documentació als arxius comarcals són competents per tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés a informació referides a l'esmentada documentació que rebin aquests. Les resolucions sobre sol·licituds d'accés s'han de pronunciar de forma motivada sobre la totalitat de la informació demanada. L'accés a la documentació dipositada en els diversos arxius de Catalunya es regeix íntegrament per l'LTAIPBG. L'article 23 LTAIPBG només permet accedir a les dades personals especialment protegides de persones vives quan el sol·licitant compti amb el consentiment exprés i escrit de l'afectat i l'adjunti a la sol·licitud, sense admetre cap mena de ponderació amb eventuais interessos públics o privats favorables a l'accés. En particular, no fa cap excepció en funció del caràcter públic de la persona afectada, de la condició d'investigador de qui sol·licita l'accés, de les garanties de confidencialitat que aquest ofereixi, o del temps que hagi pogut transcórrer; tot i que sí són aplicables les excepcions previstes a l'article 15.1 de la Llei bàsica 19/2013. El dret fonamental a la protecció de dades és un dret personalíssim, que busca garantir l'autodeterminació informativa de les persones i que, com a tal, s'extingeix amb la seva mort. Tanmateix, l'article 36.1 de la Llei d'arxius, que segueix en vigor, impedeix accedir a dades personals especialment protegides de persones que han mort fa menys de vint-i-cinc anys. Segons aquest mateix precepte, quan es tingui la certesa que la persona ha mort, però es descongui la data de la mort, només es podrà accedir a les seves dades especialment protegides quan hagin transcorregut cinquanta anys d'ençà de la producció del document que les contingui. Correspon a l'Administració que rep la sol·licitud d'accés comprovar si la persona afectada ha mort o no fa més de vint-i-cinc anys. Només es pot presumir la mort en cas de documents molt antics, en què apareguin dades de persones que han mort amb tota seguretat fa més de vint-i-cinc anys; a dia d'avui, seria el cas dels documents anteriors a 1876. Es pot accedir a la resta de dades personals (no especialment protegides) en haver transcorregut setanta-set anys des de la producció de la documentació que es vol consultar.

Núm: 0070/2016

Estimació

Data: 21/07/2016

Administració: Ajuntament de la Seu d'Urgell -Oficina tècnica

Objecte: Informació sobre les actuacions realitzades per l'Ajuntament en relació amb la queixa presentada respecte una activitat molesta exercida sense llicència.

Resum: S'ha de reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a la informació sol·licitada, que li concerneix directament i que ha de poder obtenir per tal d'emprendre les accions que consideri oportunes en defensa dels seus drets i interessos. No s'hi poden oposar límits dels articles 21, 23 i 24 LTAIPBG, ja que no es demanen dades personals ni es posa en risc (sinó que, al contrari, es pretén impulsar) la investigació o la sanció de les possibles infraccions administratives que s'hagin comès. Res no impedeix que els denunciants emprin la via del dret d'accés de la legislació de transparència per tal de conèixer les actuacions realitzades per l'Administració arran de la denúncia.

Núm: 0075/2016

Estimació

Data: 28/07/2016

Administració: DG de la Policia

Objecte: Identificació de les persones que ocupen o han ocupat llocs de treball de l'escala de suport del Cos de Mossos d'Esquadra.

Resum: No és versemblant que el nom i cognoms dels membres de l'escala de suport del CME a mans del sindicat que demana aquesta informació pugui suposar un risc per a la seva seguretat, ja que per lògica i essència de la seva funció la principal preocupació d'aquest sindicat deu ser la seguretat dels seus membres i en general del col·lectiu que aspira representar. La precaució de l'article 34.3 LTAIPBG, de demorar el lliurament de la informació fins a la fermesa de la resolució, si les persones afectades hi han manifestat la seva oposició, només està justificada si la informació que l'Administració té previst de lliurar perjudica els drets o interessos de les persones que han manifestat la seva oposició; si la resolució de la sol·licitud d'informació denega precisament la informació demanada que podria perjudicar-les, aplicar la demora prevista per l'article 34.3 LTAIPBG suposa un perjudici per al dret d'accés a la informació pública, sense cap raó material que el justifiqui; es tracta, per tant, d'una demora jurídicament improcedent, que hauria de cessar de manera immediata. L'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a les resolucions de la GAIP, ni afecta la seva eficàcia immediata, i que si bé aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc, si l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica de pes per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni per impedir l'accés ni per evitar l'eficàcia immediata de les resolucions de la GAIP.

Núm: 78-116-117-118/2016 acumulades

Estimació parcial

Data: 14/09/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Denúncies i sancions municipals arxivades per prescripció o altres causes durant els anys 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

Resum: No totes les dades personals relatives a la comissió d'infraccions i sancions administratives tenen la condició d'íntimes. L'accés per part dels regidors de l'oposició a la identitat dels càrrecs públics municipals als quals s'han arxivat expedients sancionadors és necessari per tal que aquells puguin exercir degudament la seva tasca essencial de control i fiscalització de l'activitat del consistori i detectin eventuais negligències i tractes de favor. La causa d'inadmissió de la tasca complexa d'elaboració o reelaboració (article 29.1.b LTAIPBG) no es troba recollida a l'article 164 TRLMRLC en relació amb el dret d'accés del electes locals.

Núm: 0119/2016

Estimació

Data: 28/09/2016

Administració: Agència de Salut Pública de Barcelona

Objecte: Informació sobre inspeccions sanitàries als restaurants de Barcelona desglossada per nom de l'establiment, adreça i resultat de les últimes inspeccions de sanitat i higiene.

Resum: L'eventual concurrència de causes d'inadmissibilitat s'ha d'invocar en el moment de donar resposta a la sol·licitud presentada, dins del termini de resolució que l'ordenament jurídic dona a l'Administració, essent més que qüestionable la seva al·legació ex post, un cop ja finalitzat el procediment de sol·licitud de la informació i iniciat el de reclamació. L'aplicació de qualsevol causa d'inadmissibilitat ha de ser motivada en atenció a les circumstàncies del cas. A la informació demanada no li pot ser aplicada la condició de notes o altres documents de treball intern sense rellevància o interès públic. El dret d'accés a la informació demanada deriva tant de l'LTAIPBG, com dels principis de transparència i accés a la informació sobre les activitats competents en matèria alimentària i la seva eficàcia establerts pel Reglament CE 882/2004. La divulgació dels resultats de les inspeccions no pot interferir ni impedir la investigació o sanció d'infraccions administratives, atès que ja han estat posats prèviament a coneixement de les persones afectades, a qui l'ordenament garanteix el lliurament de les actes d'inspecció. És qüestionable que mereixin protecció interessos econòmics i comercials que es fonamenten en l'incompliment de prescripcions determinades per l'ordenament jurídic. La difusió de la informació demanada, a més d'emparar-se en la legislació de la transparència i en la normativa comunitària sobre sanitat dels aliments, serveix també els interessos públics dels drets dels consumidors i usuaris i de la protecció de la salut pública. No procedeix aplicar el límit de l'incís final de l'article 23 LTAIPBG perquè la sol·licitud no demana dades personals i perquè les inspeccions assenyalen incompliments, sense arribar a qualificar infraccions. No s'acredita que la divulgació de la informació demanada hagi de comportar una alarma social i un conseqüent risc per a la salut pública.

Núm: 0142/2016

Estimació parcial

Data: 28/09/2016

Administració: Ajuntament de Martorell

Objecte: Dades sobre les condicions laborals dels treballadors d'empreses contractistes, sobre el cost del compliment d'un conveni amb una associació privada, sobre el salari dels treballadors municipals i altres informacions

Resum: La regulació del dret d'accés de l'LTAIPBG no és aplicable als electes locals en allò que pugui resultar més restrictiu del dret d'aquests, però sí ho és en relació amb aquells aspectes que puguin reforçar-lo. El dret d'accés dels electes locals, com el de la ciutadana en general, no té per objecte només documents que constin en expedients administratius, sinó que abasta tota mena d'informacions que l'ens local tingui en el seu poder. Si qualsevol ciutadà pot demanar a l'Administració dades dels seus contractistes directament relacionades amb el contracte subscrit amb aquella, amb més motiu ho han de poder fer els càrrecs electes locals. Les sol·licituds d'accés a informació pública dels regidors s'han de presentar per escrit, llevat que es tracti d'algun dels supòsits enumerats a l'apartat segon de l'article 164 TRLMRLC.

Núm: 0143/2016

Estimació

Data: 04/10/2016

Administració: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls

Objecte: Expedients d'obres en sòl no urbanitzable des del 2006.

Resum: La sol·licitud d'accés no es pot considerar inconcreta ja que està formulada en termes comprensibles i que permeten la identificació de la informació que es pretén obtenir. No és procedent la demanda de concreció de la petició quan s'ha depassat tan notablement el termini legal per resoldre la sol·licitud d'accés i aquesta ha estat estimada per silenci. No es pot considerar abusiva la petició ja que a Catalunya s'ha de limitar a l'abús de dret que en

aquest cas no ha estat justificat per l'Administració.

Núm: 0158/2016

Desestimació

Data: 04/10/2016

Administració: Departament de Presidència

Objecte: Diversa informació relativa a la provisió provisional de llocs de treball del Gabinet Jurídic de la Generalitat que han de ser proveïts pel sistema de lliure designació.

Resum: La pretensió que s'explicitin les raons que han portat a l'adopció de determinats actes administratius, més enllà de la motivació que aquests incorporin, excedeix l'abast del dret d'accés a informació pública. En el marc d'una sol·licitud d'accés, la llei no obliga l'Administració a elaborar documents justificatius nous, sinó només a indicar amb claredat que els esmentats documents justificatius no existeixen perquè no van ser elaborats en el seu moment. El dret d'accés no permet accedir a meres previsions futures que encara no han estat concretades, ni facultar per forçar l'Administració a prendre decisions futures al marge dels procediments específics previstos per fer-ho.

Núm: 0166/2016

Estimació parcial

Data: 06/10/2016

Administració: Departament de Salut

Objecte: Informació relativa al sistema de transplantaments d'òrgans.

Resum: La reclamació presentada només pot ser estimada parcialment perquè la majoria de preguntes que es formulen en la sol·licitud són preguntes retòriques que no es refereixen pròpiament a informació pública en els termes en què aquesta es defineix a la legislació de transparència. La pregunta relativa a la retribució mitjana dels cirurgians que practiquen i no practiquen trasplantaments a la comunitat autònoma sí que és una petició concreta d'accés a informació pública i ha de ser estimada en la mesura que ni s'han invocat ni s'aprecia la concurrència de cap límit dels establerts legalment que pugui justificar la seva denegació.

Núm: 0206/2016

Estimació parcial

Data: 26/10/2016

Administració: Servei Català de la Salut (CATSALUT)

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de la Corporació de Salut Maresme Selva.

Resum: El concepte de retribucions és més ampli que el de salaris, ja que inclou tota mena de conceptes i de complements, inclosos els variables, tant dineraris, com en espècie, que pot percebre una persona a canvi de la seva feina. Malgrat la seva amplitud, és qüestionable que aquest concepte inclogui, si no es demana expressament, altres compensacions econòmiques com ara dietes, indemnitzacions o assistències, que poden tenir finalitats i justificacions diferents. L'LTAIPBG estableix la transparència de les retribucions dels alts càrrecs i del personal directiu del sector públic; tanmateix, el concepte de càrrecs o de personal "de responsabilitat" és més ampli, i la divulgació de les seves retribucions no és inclosa dins de les obligacions de transparència establertes per l'LTAIPBG. Les reclamacions davant la GAIP han de tenir un objecte congruent amb la sol·licitud d'informació de què deriven; no té lògica reclamar (concepte equivalent a recórrer) quelcom que no hagi estat demanat prèviament en primera instància; abans de reclamar, cal haver donat oportunitat a l'Administració a resoldre sobre la sol·licitud, i la reclamació té sentit si l'Administració sol·licitada no ha atès, a judici de

la persona sol·licitant, allò que es demanava. Quan la informació demanada correspon a un subjecte del sector públic que té personalitat jurídica pròpia, el subjecte obligat és ell i no els seus membres ni l'Administració responsable dels serveis que presta. Si la informació demanada ha de ser objecte de publicitat activa, amb més raó encara ha de poder ser objecte del dret d'accés a la informació pública, que té un abast molt més ampli. De la normativa de la Generalitat es poden deduir les següents notes definitòries del personal directiu del seu sector públic: responsabilitat de gestió (pressupost, objectius, autonomia en l'àmbit respectiu); subjecció a avaluació i control de resultats; participació directa en la presa de les grans decisions o decisions estratègiques de l'entitat; capacitat de comprometre externament l'organització; direcció d'equips de persones; i subordinació directa al màxim òrgan de govern.

Núm: 214-215/2016 acumulades

Estimació

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Lleida

Objecte: Informació sobre els excessos de velocitat detectats pels radars del municipi que no han comportat un expedient sancionador.

Resum: L'acord assolit en el procediment de mediació satisfà només parcialment l'objecte de la reclamació i és necessari dictar resolució sobre la part que aquell no cobreix. Cal estimar les Reclamacions en la part no coberta per l'acord de mediació perquè l'article 3.2 LTAIPBG és aplicable supletòriament al dret d'accés dels electes locals, que han de poder accedir a informació en poder del contractista que es trobi directament relacionada amb l'execució del contracte subscrit per a la gestió dels radars del municipi. En particular, els regidors han de poder accedir al número de matrícula dels vehicles que han estat fotografiats superant els 50 km/h.

Núm: 219-220/2016 acumulades

Estimació

Data: 23/11/2016

Administració: Ajuntament de Vallmoll

Objecte: òpia digital del pressupost desglossat i de la seva liquidació de l'any 2015, amb indicació del nom de cada partida. Llistat desglossat de despeses imputades a una partida del pressupost 2015.

Resum: L'Administració estaria vulnerant il·legítimament el dret d'accés d'un electe si li dificultés injustificadament l'accés a una informació. L'Administració no es pot inhibir de la seva obligació d'elaborar la informació de la manera sol·licitada invocant l'obligació de l'electe d'exercir una tasca de recerca. L'electe té dret a obtenir la informació que requereixi per a l'exercici de les seves funcions i l'Administració li haurà de proporcionar sempre que li sigui possible. L'excés d'informació constitueix una forma de desinformació. El dret d'accés a la informació pública no es satisfà si aquesta s'emmarca enmig d'un allau de dades, dificultant de manera significativa o injustificada la seva identificació, i tampoc resulta respectuós d'aquest dret exigir a la persona que l'exerceix un esforç rellevant per a la seva comprensió o una tasca feixuga de recerca per a destriar-la si l'Administració disposa de mitjans que li permetin, amb un mínim esforç, estalviar-li aquesta càrrega.

Núm: 0233/2016

Desestimació

Data: 26/10/2016

Administració: Agrupació Europea de Cooperació Territorial (AECT)- Hospital de Cerdanya

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya.

Resum: Si bé l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya és una entitat transfronterera creada a l'empara del dret comunitari, que a més de la Generalitat de Catalunya integra institucions públiques franceses, procedeix entendre que està dins de l'àmbit de l'article 3.1.b LTAIPBG, ja que els seus Estatuts preveuen que la legislació aplicable en principi a l'Agrupació és l'estatal i l'autonòmica espanyola, és una forma associativa d'ens públics, de caràcter públic i personalitat jurídica pròpia, amb seu a Puigcerdà, participació majoritària de la Generalitat de Catalunya i responsable de la prestació de serveis públics de salut dins de l'àmbit territorial de Catalunya. És correcte entendre que els càrrecs directius són els membres de l'equip directiu de AECT HC. Quan la Reclamació demana les retribucions del personal de responsabilitat que consta a l'organigrama de fet reclama una informació no demanada prèviament, ja que la sol·licitud d'informació tenia un objecte més reduït (personal directiu), i no es pot admetre aquesta part de la Reclamació, per raons de congruència i per caràcter revisor de la Reclamació. Les dietes no formen part del concepte "retribucions", i per tant si la sol·licitud d'informació no demanava expressament aquesta informació, la persona reclamant no té dret a obtenir-la en via de Reclamació, ja que per criteris de congruència i en atenció de la funció revisora de la GAIP no es poden plantejar en aquest procediment objectius que no ho haguessin estat prèviament en el de sol·licitud d'informació. Això no treu que, des d'un punt de vista material, la persona reclamant tingui dret (que en principi el té) a obtenir la informació relativa a les dietes, però l'ha de demanar en primer lloc a l'Administració; ara bé, consideracions de simplicitat i eficàcia (més que sigui per evitar una futura nova sol·licitud d'informació amb aquest únic objecte, que segurament hauria de ser estimada) fan aconsellable que aquesta faciliti voluntàriament aquesta informació a la persona reclamant, bé sigui indicant que no perceben dietes (si és el cas), oferint el vincle amb el seu portal de transparència (que en aplicació de l'article 11.1.b LTAIPBG ha d'informar de les indemnitzacions i dietes percebudes pel personal directiu del sector públic) o de l'altra forma que l'Administració consideri convenient. Les retribucions percebudes, especialment si han de diferenciar les variables, i les dietes i indemnitzacions sobre les que cal informar són les relatives a exercicis econòmics tancats; dels exercicis en curs només es poden donar previsions sobre aquests conceptes.

Núm: 0282/2016

Inadmissió a tràmit

Data: 23/11/2016

Administració: Diputació Provincial de Lleida

Objecte: Subvencions i ajuts públics atorgats per la Diputació de Lleida i dos dels seus ens instrumentals en els darrers cinc anys.

Resum: La reclamació ha de ser inadmesa perquè no s'ha acreditat que la sol·licitud que es troba en el seu origen fos realment presentada. Malgrat la condició d'electe local de la persona reclamant, s'ha d'entendre que resulta aplicable la regulació general del dret d'accés de l'LTAIPBG i no pas la de la normativa específica de règim local, atès que la sol·licitud s'adreça a un ens local divers d'aquell del qual forma part el regidor.

Núm: 0285/2016

Desestimació

Data: 23/11/2016

Administració: Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona

Objecte: Model 190, sobre retencions i ingressos a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF).

Resum: El Model 190 de l'IRPF pot contenir dades personals especialment protegides que l'article 23 LTAIPBG impedeix de cedir si no hi ha conformitat prèvia de les persones afectades. L'LGT estableix un principi de reserva de les dades fiscals que estan a mans de l'Administració i imposa específicament un deure de sigil dels obligats a practicar retencions i ingressos a compte fiscals sobre aquests ingressos. L'LTAIPBG no atribueix a la GAIP competències per determinar el contingut del deure de publicitat activa de les Administracions públiques.

Núm: 299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016
acumulades

Estimació parcial

Data: 14/12/2016

Administració: Badalona Serveis Assistencials

Objecte: Retribucions dels càrrecs directius de diverses entitats privades que presten serveis públics de salut.

Resum: L'obligació establerta pel darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG, en el sentit que les entitats i empreses prestadores de serveis públics han d'informar de les retribucions percebudes pels seus càrrecs directius, l'han de complir en relació amb el període de vigència d'aquesta llei i mentre tinguessin aquesta condició de prestadores de serveis públics, fins i tot si en el moment de formular la sol·licitud d'informació s'haguessin desvinculat de l'exercici d'aquestes funcions. La condició de càrrec directiu correspon als màxims responsables i als membres dels equips directius de les entitats i empreses afectades, que reuneixin les següents notes definidores: responsabilitat de gestió (pressupost, objectius, autonomia en l'àmbit respectiu), subjecció a avaluació i control de resultats, participació directa en la presa de les grans decisions o decisions estratègiques de l'entitat, capacitat de comprometre externament l'organització, direcció d'equips de persones i subordinació directa al màxim òrgan de govern. Les empreses afectades pel darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG no estan obligades a informar sobre les retribucions del seu personal que no tingui la condició de càrrec directiu (malgrat consti en el seu organigrama públic), ni a facilitar les dades relatives a les dietes i indemnitzacions percebudes pels seus càrrecs directius. La GAIP no té atribuïdes competències per declarar si una determinada entitat o Administració compleix o incompleix les obligacions de publicitat activa establertes per l'LTAIPBG, llevat que aquesta valoració sigui necessària per pronunciar-se en relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública. L'obligació de facilitar les dades retributives establerta per l'incís final de l'article 3.2 LTAIPBG fa innecessari el consentiment dels afectats, d'acord amb el previst per l'article 11 LOPD, així com també que se'ls traslladi la corresponent sol·licitud d'informació, als efectes de poder formular-hi al·legacions, especialment si la seva identitat ja és pública. Les persones afectades per la informació retributiva prevista al darrer incís de l'article 3.2 LTAIPBG no poden pretendre posar restriccions a la seva difusió per part de la persona que l'ha sol·licitada i obtinguda, llevat que concorrin causes específiques que ho justifiquin. No té cap efecte la producció de silenci administratiu positiu si s'ha produït també una resolució expressa posterior en el mateix sentit.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Annex:

3. Índex doctrinal de les Resolucions i Dictàmens 2016

Índex analític doctrinal de resolucions i dictàmens 2016

El número entre parèntesi indica el fonament jurídic de la resolució que finalitza la reclamació corresponent; la lletra D majúscula indica la doctrina establerta en els dictàmens; la negreta assenyalava aquelles Resolucions que s'han volgut remarcar perquè són doctrinalment més rellevants i les Resolucions que resolen de forma acumulada més d'una reclamació s'han assenyalat amb un asterisc, fent constar únicament el número del primer expedient que resolen.

Àmbit d'aplicació

Agrupació europea de cooperació territorial	233/2016 (1)		
Col·legis professionals	254/2016		
Empreses públiques	19/2016 (1)		
Entitats i empreses privades	7/2016 (2), 142/2016 (3), D. 4/2016	8/2016 (2), 299/2016 (3),	58/2016 (2), 339/2016 (4),
Informació anterior a l'LTAIPBG	3/2016 (3),	4/2016 (3),	D. 6/2016
Universitats	31/2015 (1)		

Admissibilitat sol·licituds

Abús de dret	36/2015 (4), 134/2016 (4), 223/2016 (3),	7/2016 (4), 178/2016 (2), 279/2016 (1)	18/2016 (5), 191/2016 (2),
Consultes i dictàmens	74/2016 (1),	243/2016 (1),	245/2016 (1)
El sol·licitat ha de ser informació pública	87/2016 (2), 135/2016 (1), 158/2016 (1 i 3), 182/2016 (1), 256/2016 (1), 283/2016 (1)	114/2016 (2), 144/2016 (2), 166/2016 (1), 205/2016 (1), 257/2016 (1),	115/2016 (1), 150/2016 (1), 177/2016 (1), 223/2016 (2), 267/2016 (1),
Necessitat d'una tasca complexa d'elaboració	36/2015 (3), 119/2016 (2),	77/2016 (3), 134/2016 (4),	78/2016 (3), D. 6/2016
Notes i esborranys	119/2016 (2)		
Petició de concreció	143/2016 (2),	27/2015 (1)	

Procediment sol·licitud

Administració competent	69/2016 (1),	172/2016 (1),	206/2016 (1)
-------------------------	--------------	---------------	--------------

Drets de 3rs afectats, trasllat i al·legacions	22/2015 (3), 34/2015 (5), 145/2016 (2), 339/2016 (7),	23/2015 (3), 35/2015 (3), 149/2016 (2), D. 3/2016,	26/2015 (3), 75/2016 (5), 299/2016 (8), D. 4/2016
Silenci administratiu	20/2015 (4) , 31/2015 (3), 6/2016 (2), 268/2016 (4), 272/2016 (5), 287/2016 (4), 290/2016 (4), 298/2016 (4), 339/2016 (8)	21/2015 (5), 34/2015 (2) , 49/2016 (4), 270/2016 (4), 273/2016 (3), 288/2016 (4), 293/2016 (4), 299/2016 (9),	25/2015 (4), 3/2016 (4), 119/2016 (8), 271/2016 (2), 274/2016 (4), 289/2016 (4), 294/2016 (4), 332/2016 (4),
Sol·licitud prematura	20/2015 (2), 23/2015 (1), 26/2015 (1)	21/2015 (2), 24/2015 (1),	22/2015 (1), 25/2015 (2),
Termini per resoldre	72/2016 (3)		

Resolució sol·licituds

Necessitat de resolució	16/2016 (2)		
Peu recursos a la notificació	13/2016 (7)		
Satisfacció extemporània de la sol·licitud	20/2015 (3 i 6), 14/2016 (3),	21/2015 (3), 20/2016,	25/2015 (3 i 6), 212/2016 (2)

Obligacions de l'Administració

Deure de conservació de la documentació	22/2015 (4), 1/2016 (3) ,	33/2015 (4), 13/2016 (2),	28/2015 (3) , 203/2016 (6)
Diligència en la tramitació	21/2015 (4) , 28/2015 (1)	24/2015 (2),	27/2015 (1),
Forma o format	19/2015 (3), 173/2016 (2)	73/2016 (1),	134/2016 (3) ,
Gratuitat	27/2015 (3), 113/2016 (2),	13/2016 (3), D. 1/2016 (6)	15/2016 (2) ,
Lliurament efectiu de la informació	20/2015 (4) , 18/2016 (2)	25/2015 (5) ,	13/2016 (4),
Motivació del lliurament parcial	30/2015 (2),	18/2016 (2)	
Petició de concreció	27/2015 (1), 254/2016 (1)	106/2016 (2),	143/2016 (2),

Remissió a publicacions oficials	36/2015 (5)
----------------------------------	-------------

Elements relacionats amb l'accés

Forma o format	19/2015 (3), 173/2016 (2)	73/2016 (1),	134/2016 (3),
Gratuïtat	27/2015 (3), 113/2016 (2),	13/2016 (3), D. 1/2016 (6)	15/2016 (2),
Ús i divulgació de la informació obtinguda	228/2016 (5), 299/2016 (8),	242/2016 (5), 339/2016 (7)	272/2016 (4),

Procediment de reclamació davant de la GAIP

Acumulació	66/2016 (1), 86/2016 (1), 156/2016 (1), 191/2016 (1), 219/2016 (1), 243/2016 (2), 339/2016 (1),	78/2016 (1), 87/2016 (1), 160/2016 (1), 210/2016 (1), 223/2016 (1), 284/2016 (1), 381/2016 (1)	84/2016 (1), 127/2016 (1), 178/2016 (1), 212/2016 (1), 225/2016 (1), 299/2016 (1),
Congruència de la reclamació amb la sol·licitud reclamada	31/2015 (1), 68/2016 (1), 208/2016 (2), 228/2016 (2 i 3), 231/2016 (2 i 3), 234/2016 (3), 239/2016 (2 i 3), 242/2016 (2 i 3), 270/2016 (2 i 3), 274/2016 (2 i 3), 289/2016 (2), 292/2016 (2 i 3), 296/2016 (2 i 3), 299/2016 (4 i 5),	18/2016 (4), 206/2016 (2), 209/2016 (2), 229/2016 (2 i 3), 232/2016 (2 i 3), 237/2016 (2 i 3), 240/2016 (2), 268/2016 (2 i 3), 271/2016 (2), 280/2016 (2 i 3), 290/2016 (2 i 3), 293/2016 (2 i 3), 297/2016 (2), 332/2016 (2 i 3),	47/2016 (3), 207/2016 (2), 227/2016 (2 i 3), 230/2016 (2 i 3)*, 233/2016 (2 i 3), 238/2016 (2 i 3), 241/2016 (2 i 3), 269/2016 (2 i 3), 272/2016 (2), 288/2016 (2 i 3), 291/2016 (2), 294/2016 (2 i 3), 298/2016 (2), 339/2016 (4 i 5)
Desistiment	37/2016, 169/2016,	71/2016, 254/2016,	147/2016, 381/2016
Duplictat de procediments de revisió	58/2016 (1), 151/2016,	72/2016, 152/2016 (1),	130/2016, 172/2016 (1)
Existència d'una sol·licitud prèvia d'informació	5/2016 (3), 142/2016 (4),	64/2016 (1), 282/2016 (2),	87/2016 (2), 283/2016 (1)
Finalització satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació	2/2016, 81/2016, 120/2016, 131/2016, 136/2016, 139/2016, 167/2016,	66/2016, 82/2016, 127/2016, 132/2016, 137/2016, 141/2016, 168/2016,	67/2016, 83/2016, 129/2016, 133/2016, 138/2016, 146/2016, 169/2016,

	170/2016, 175/2016, 249/2016, 259/2016, 265/2016,	171/2016, 246/2016, 250/2016, 261/2016, 278/2016,	174/2016, 247/2016, 251/2016, 262/2016, 338/2016
La sol·licitud d'informació ja ha estat satisfeta	84/2016 (2), 191/2016 (2), 236/2016 (2), 272/2016 (3), 284/2016 (2)	121/2016 (1), 204/2016 (1), 240/2016 (3), 273/2016 (2),	178/2016 (2), 235/2016 (2), 271/2016 (3), 279/2016 (1),
Objecte determinat	84/2016 (2)		
Oposició de terceres persones afectades	34/2015 (7), 75/2016 (5) ,	3/2016 (6), D. 1/2016 (5)	6/2016 (4),
Reclamacions contra comunicacions	30/2015 (1),	19/2016 (2)	
Reclamacions contra la manca de lliurament de la informació	18/2016 (1) ,	218/2016 (1)	
Termini de presentació	10/2016 (4), 36/2016 (1), 70/2016 (1),	17/2016 (1), 49/2016 (1), 76/2016 (1),	28/2016 (2), 62/2016 (2), 286/2016 (1)
Trasllat i al·legacions de terceres persones afectades	6/2016 (4), 33/2016 (3), D.1/2016 (3 i 4),	19/2016 (7), 35/2016 (3), D3/2016	32/2016 (4), 73/2016 (2),
Vots particulars	51/2016		

Procediment de mediació

Acord de mediació	21/2015, 24/2015, 37/2015, 48/2016, 54/2016, 79/2016, 126/2016, 216/2016,	22/2015, 26/2015, 11/2016, 52/2016, 56/2016, 122/2016, 148/2016,	23/2015, 29/2015, 46/2016, 53/2016, 57/2016, 125/2016, 210/2016,
Acord parcial i resolució	159/2016 (2),	214/2016 (2)*	
No cal seguir-lo	20/2015 (7),	19/2015 (4),	25/2015 (7)

Execució resolucions GAIP

Incidència d'execució	17/2015, 49/2016	7/2016,	19/2016,
Previsions específiques d'execució	19/2016 (9),	119/2016 (9)	

Pròrroga d'execució	17/2015,	68/2016
---------------------	----------	---------

Límits al dret d'accés

Confidencialitat de procediments administratius	58/2016 (4),	68/2016 (3),	123/2016 (3)
Confidencialitat establerta per llei	68/2016 (3),	D. 1/2016 (2)	
Contractes declarats reservats	37/2015 (2)		
Drets de propietat intel·lectual i industrial	D. 1/2016 (2),	17/2016 (2),	143/2017 (2)
Drets econòmics i comercials i altres drets privats	119/2016 (5)		
Igualtat de les parts en processos judicials	31/2015 (2), D. 1/2016 (2)	35/2015 (2),	D. 5/2016,
Infraccions i sancions	78/2016 (2)* , D. 1/2016 (2)	119/2016 (4),	203/2016 (4)
Inspecció, vigilància i control	D. 1/2016 (2)		
Intimitat i altres drets privats	D. 1/2016 (4)		
Menors d'edat	68/2016 (2)		
Seguretat pública	75/2016 (3), D. 1/2016 (2)	119/2016 (7) ,	225/2016 (4)

Dades personals

Concurrencia de dades personals	6/2016 (3), 119/2016 (6), 149/2016 (3),	16/2016 (3), 123/2016 (2), D. 1/2016 (3)	17/2016 (2), 145/2016 (3),
Dades especialment protegides	75/2016 (4),	78/2016 (2),	227/2016 (3)
Dades merament identificatives	13/2016 (6), 149/2016 (3),	17/2016 (2), 225/2016 (4)	145/2016 (3),
Dades personals històriques	69/2016 (2 i 3)		
Noms d'empleats públics	19/2016 (7)		
Noms de candidats a ocupació pública	28/2015 (2),	51/2016 (2) ,	152/2016 (3)

Dret d'accés a:

A la informació pública i no només als documents	142/2016 (2)		
Arxius	69/2016 (2),	D. 2/2016	
Certificats i còpies autenticades	73/2016 (1),	173/2016 (2)	
Contractes d'obres	1/2016 (2),	72/2016 (3)	
Contractes i línies telefòniques	137/2016 (3)		
Contractes temporals i interins	19/2016 (6)		
Dades de la persona sol·licitant	34/2015 (4),	331/2016 (2)	
Descripció de llocs de treball	63/2016 (2),	65/2016 (1)	
Extractes bancaris	203/2016		
Factures i justificants	18/2016 (3), 42/2016 (2), 263/2016 (2)	39/2016 (2), 134/2016 (1 i 2),	41/2016 (2), 159/2016 (4),
Informació sobre gestió econòmica	27/2015 (2),	219/2016 (3)*,	222/2016 (1)
Informació tributària	285/2016 (2)		
Llicència i control d'activitats	12/2016 (2), 119/2016	70/2016 (2),	D. 1/2016,
Noms autors projectes	17/2016 (2),	D. 1/2016	
Plantilla de personal	19/2016 (4)		
Provisió llocs de treball	32/2015 (4), 51/2016 (1),	33/2015 (3), 156/2016 (2)	47/2016 (2),
Provisió provisional llocs de treball	35/2015 (4)		
Relació llocs de treball	30/2015 (3),	19/2016 (5),	218/2016 (2)
Resultats centres educatius	68/2016 (4)		
Retribució/dietes	206/2016		
Retribució empleats públics	30/2015 (3), 221/2016 (2)	19/2016 (2),	218/2016 (2),
Retribucions de personal directiu	19/2016 (8), 207/2016 (2), 227/2016 (2 i 3), 230/2016 (2 i 3), 233/2016 (2 i 3), 236/2016 (2), 239/2016 (2 i 3), 242/2016 (2 i 3),	58/2016 (3), 208/2016 (2), 228/2016 (2 i 3), 231/2016 (2 i 3), 234/2016 (2 i 3), 237/2016 (2 i 3), 240/2016 (2), 268/2016 (2 i 3),	206/2016 (2 i 4), 209/2016 (2), 229/2016 (2 i 3), 232/2016 (2 i 3), 235/2016 (2), 238/2016 (2 i 3), 241/2016 (2 i 3), 269/2016 (2 i 3),

	270/2016 (2 i 3), 274/2016 (2 i 3), 288/2016 (2 i 3), 291/2016 (2), 294/2016 (2 i 3), 298/2016 (2 i 3), 339/2016 (2 i 3)	271/2016 (2), 280/2016 (2 i 3), 289/2016 (2), 292/2016 (2 i 3), 296/2016 (2 i 3), 299/2016 (2 i 3)*, 332/2016 (2 i 3),	272/2016 (2), 287//2016 (2 i 3), 290/2016 (2 i 3), 293/2016 (2 i 3), 297/2016 (2 i 3), 332/2016 (2 i 3),
Selecció de personal	28/2015 (2), 123/2016 (1),	9/2016 (2), 172/2016 (2)	55/2016 (2),
Subvencions	7/2016 (3),	155/2016 (2)	
Urbanisme i llicències d'obres	17/2016 (2), D. 1/2016	143/2016 (2),	149/2016 (4),

Règims d'accés especials

Persones interessades			
En un procediment administratiu	19/2015 (2),	225/2016 (3)	D. 7/2016
En procediments administratius en curs	32/2015 (3), D. 7/2016	33/2015 (3),	152/2016 (2)
<i>Electes locals</i>			
Aplicació del dret dels electes locals a la informació establert per la legislació de règim local i supletòria de l'LTAIPBG	3/2016 (2), 22/2016 (1), 25/2016 (1), 28/2016 (1), 31/2016 (1), 34/2016 (1), 38/2016 (1), 41/2016 (1), 44/2016 (1), 80/2016 (1 i 2), 154/2016 (1), 173/2016 (1), 219/2016 (1), 246/2016 (1),	4/2016 (2), 23/2016 (1), 26/2016 (1), 29/2016 (1), 32/2016 (1), 35/2016 (1), 39/2016 (1), 42/2016 (1), 45/2016 (1), 42/2016 (1), 155/2016 (1), 203/2016 (1), 221/2016 (1), 338/2016 (1)	21/2016 (1 i 2), 24/2016 (1), 27/1026 (1), 30/2016 (1), 33/2016 (1), 36/2016 (1), 40/2016 (1), 43/2016 (1), 49/2016 (1 i 2), 153/2016 (1), 159/2016 (1), 214/2016 (1), 222/2016 (1),
Aquest règim especial només és aplicable als electes de la mateixa entitat sol·licitada	282/2016 (1)		
Càrrega de treball requerida per facilitar l'accés	86/2016 (3)		
Deure de confidencialitat	21/2016 (5), 35/2016 (5),	32/2016 (6), D. 1/2016 (2)	33/2016 (5),
Dret a la informació en poder dels contractistes	142/2016 (3),	214/2016 (3)	
Dret a obtenir còpia	4/2016 (5), 23/2016 (2), 26/2016 (2), 34/2016 (4),	21/2016 (3), 24/2016 (2), 27/2016 (2), 38/2016 (2),	22/2016 (2), 25/2016 (3), 28/2016 (4), 39/2016 (3),

	40/2016 (2), 45/2016 (2),	43/2016 (2), 91/2016 (2),	44/2016 (2), 219/2016 (3)
Informació de mandats anteriors	22/2016 (3) , 35/2016 (2), 39/2016 (4), 42/2016 (3), 45/2016 (3),	28/2016 (5), 36/2016 (1), 40/2016 (3), 43/2016 (3), 80/2016 (4),	34/2016 (3), 38/2016 (3), 41/2016 (3), 44/2016 (3), D. 6/2016
Justificació de la finalitat de l'accés	159/2016 (3) ,	203/2016 (2)	
Límits: dades personals	3/2016 (5), 33/2016 (4), 101/2016 (2),	25/2016 (2), 34/2016 (2), 203/2016 (5) ,	32/2016 (3), 80/2016 (3), D. 1/2016(3)
Oposició de terceres persones	39/2016 (6),	42/2016 (5)	
Silenci administratiu	3/2016 (4), 23/2016 (3), 28/2016 (3) , 31/2016 (2), 38/2016 (4), 42/2016 (4), 45/2016 (4), 101/2016 (1), 203/2016 (3),	4/2016 (4), 24/2016 (3), 29/2016 (3), 32/2016 (2), 39/2016 (5), 43/2016 (4), 86/2016 (2), 106/2016 (1),	21/2016 (4), 25/2016 (4), 30/2016 (2), 33/2016 (2), 41/2016 (4), 44/2016 (4), 91/2016 (1), 173/2016 (3),
Altres límits	203/2016 (4)		

Publicitat activa

Publicitat activa	32/2015 (1), D. 6/2016	33/2015 (1),	34/2015 (3),
Publicitat activa versus dret d'accés	19/2016 (3), 337/2016 (1),	285/2016 (1), 339/2016 (6)	299/2016 (7),

Responsabilitat sancionadora

Responsabilitat sancionadora	34/2015 (6), 61/2016 (2)	35/2015 (5),	14/2016 (4),
------------------------------	-----------------------------	--------------	--------------

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Annex:

4. Índex de matèries tractades a les Resolucions 2016

Índex de matèries tractades a les Resolucions 2016

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>
Abús de dret	0007/2016 0008/2016 0018/2016 0134/20160178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198- 200-201/2016 acumulades 0191-192-193-194-195-197-199-202/2016 acumulades 0279/2016
Accés a dades personals pròpies	0033/2015 0034/2015 0035/2015
Accés material a la informació	0049/2016
Accés material efectiu a la informació	0020/2015 0025/2015 0218/2016 0331/2016
Accés parcial	0037/2015
Aclariment de les resolucions	0007/2016
Activitats molestes	0070/2016
Acumulació	0057-59-60/2016 acumulades 0066-67/2016 acumulades 0086-88-94-95-96-97-98-99-100-102-105-110-111-112/2016 acumulades 0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades 0127-128/2016 acumulades 0160-161-162-163-164-165/2016 acumulades 0178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198-200- 201/2016 acumulades 0225-226/2016 acumulades 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314- 315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329- 330/2016 acumulades 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353- 354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369- 370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades
Agent policial	0225-226/2016 acumulades
Agrupació d'interès econòmic	0237/2016 0332/2016
Aigua	0261/2016
Ajuntament	0019/2015 0020/2015 0021/2015 0022/2015 0023/2015 0024/2015 0025/2015 0026/2015 0027/2015 0028/2015 0036/2015 0001/2016 0002/2016 0003/2016 0004/2016 0010/2016 0011/2016 0012/2016 0013/2016 0015/2016 0016/2016 0017/2016 0019/2016 0020/2016 0021/2016 0048/2016 0049/2016 0052/2016 0053/2016 0054/2016 0055/2016 0057-59-60/2016 acumulades 0061/2016 0062/2016 0064/2016 0065/2016 0066-67/2016 acumulades 0069/2016 0070/2016 0071/2016 0072/2016 0073/2016 0074/2016

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>
	0078-116-117-118/2016 acumulades 0079/2016 0080/2016 0081/2016 0082/2016 0083/2016 0084-85-103-104-107/2016 acumulades 0086-88-94-95-96-97-98-99-100-102-105-110-111-112/2016 acumulades 0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades 0091/2016 0101/2016 0106/2016 0113/2016 0114/2016 0119/2016 0120/2016 0121/2016 0122/2016 0125/2016 0129/2016 0131/2016 0132/2016 0133/2016 0134/2016 0135/2016 0136/2016 0137/2016 0138/2016 0140/2016 0141/2016 0142/2016 0143/2016 0144/2016 0145/2016 0146/2016 0147/2016 0149/2016 0150/2016 0152/2016 0153/2016 0154/2016 0155/2016 0159/2016 0160-161-162-163-164-165/2016 acumulades 0167/2016 0168/2016 0169/2016 0170/2016 0171/2016 0172/2016 0173/2016 0174/2016 0175/2016 0177/2016 0178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198-200- 201/2016 acumulades 0182/2016 0191-192-193-194-195-197-199-202/2016 acumulades 0203/2016 0204/2016 0205/2016 0210/2016 0211/2016 0212-213-217/2016 acumulades 0214-215/2016 acumulades 0216/2016 0219-220/2016 acumulades 0221/2016 0222/2016 0223-224/2016 acumulades 0225-226/2016 acumulades 0243-244/2016 acumulades 0245/2016 0246/2016 0248/2016 0249/2016 0250/2016 0251/2016 0255/2016 0256/2016 0257/2016 0259/2016 0261/2016 0262/2016 0263/2016 0264/2016 0265/2016 0267/2016 0278-281/2016 acumulades 0279/2016 0284-484/2016 acumulades 0286/2016 0338/2016 0381-382/2016 acumulades 0383/2016
Al·legacions	0032/2016 0033/2016 0035/2016
Ampliació de la sol·licitud	0031/2015 0018/2016
Anonimització de dades de caràcter personal	0013/2016
Arquitectes	0017/2016
Arxius històrics	0069/2016
Autoritzacions	0012/2016 0070/2016 0133/2016
Barreres arquitectòniques	0141/2016
Béns públics	0025/2016 0210/2016 0211/2016 0212-213-217/2016 acumulades
Bestretes de caixa fixa	0034/2016
Certificacions	0173/2016
Codi del lloc de treball	0006/2016
Col·legis professionals	0254/2016
Compliment del termini de lliurament efectiu a la	0021/2015

Matèries	Resolucions			
informació				
Comptabilitat	0048/2016	0052/2016	0053/2016	0054/2016
Comunicació substitutiva de la resolució	0030/2015	0019/2016	0247/2016	
Concessió demanial	0025/2015			
Concurs de mèrits	0047/2016			
Confidencialitat	0123-124/2016 acumulades			
Congruència de les reclamacions	0206/2016	0207/2016	0208/2016	0209/2016
	0227/2016	0228/2016	0229/2016	0230/2016
	0231/2016	0232/2016	0233/2016	0234/2016
	0235/2016	0236/2016	0237/2016	0238/2016
	0239/2016	0240/2016	0241/2016	0242/2016
	0268/2016	0269/2016	0270/2016	0271/2016
	0272/2016	0274/2016	0280/2016	0287/2016
	0288/2016	0289/2016	0290/2016	0291/2016
	0292/2016	0293/2016	0294/2016	0296/2016
	0297/2016	0298/2016	0332/2016	
Consell Comarcal	0046/2016			
Conservació documental	0022/2015	0023/2015		
Consortis	0206/2016	0218/2016	0227/2016	0228/2016
	0229/2016	0230/2016	0235/2016	0236/2016
	0238/2016	0241/2016	0242/2016	0272/2016
	0285/2016	0291/2016	0293/2016	0298/2016
Consulta jurídica i/o informes	0074/2016 0245/2016	0113/2016	0243-244/2016 acumulades	
Consulta presencial	0023/2016 0027/2016	0024/2016 0028/2016	0025/2016	0026/2016
Contractes	0020/2015	0025/2015	0037/2015	0001/2016
	0011/2016	0013/2016	0022/2016	0025/2016
	0037/2016	0038/2016	0040/2016	0043/2016
	0044/2016	0045/2016	0046/2016	0055/2016
	0072/2016	0142/2016	0153/2016	0154/2016
	0216/2016	0218/2016	0250/2016	0286/2016
	0337/2016			
Contractes de serveis	0020/2015			
Contractes menors	0001/2016			
Contractes reservats	0037/2015			
Contractistes	0142/2016	0214-215/2016 acumulades		
Convenis	0007/2016	0125/2016	0132/2016	0142/2016
Còpia	0017/2015	0021/2016	0022/2016	0023/2016
	0024/2016	0025/2016	0026/2016	0027/2016
	0028/2016	0034/2016	0038/2016	0040/2016
	0043/2016	0044/2016	0045/2016	0091/2016
	0219-220/2016 acumulades			
Còpies autenticades o compulsades	0073/2016			
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)	0337/2016			

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>			
Cultura	0139/2016	0140/2016		
Dades comptables	0083/2016			
Dades personals	0017/2015 0032/2015 0036/2015 0016/2016 0035/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades 0101/2016 0123-124/2016 acumulades 0145/2016 0159/2016 0246/2016	0022/2015 0033/2015 0003/2016 0017/2016 0051/2016 0119/2016 0149/2016 0203/2016 0285/2016	0023/2015 0034/2015 0006/2016 0032/2016 0069/2016 0122/2016 0126/2016 0156-157/2016 acumulades 0225-226/2016 acumulades	0026/2015 0035/2015 0013/2016 0033/2016 0073/2016 0080/2016 0129/2016
Dades personals especialment protegides	0069/2016 0101/2016	0078-116-117-118/2016 acumulades 0285/2016		
Declaracions de béns i activitats	0061/2016			
Declaracions polítiques	0135/2016			
Denúncies	0070/2016	0225-226/2016 acumulades		
Departament d'Ensenyament	0172/2016			
Departament d'Interior	0032/2015 0014/2016 0285/2016	0033/2015 0047/2016	0034/2015 0063/2016	0006/2016 0075/2016
Derivació	0007/2016	0008/2016	0014/2016	
Desestimació	0074/2016 0158/2016 0235/2016 0272/2016 0289/2016 0297/2016	0077/2016 0225-226/2016 acumulades 0236/2016 0273/2016 0291/2016 0298/2016	0101/2016 0240/2016 0285/2016 0292/2016 0313/2016	0113/2016 0233/2016 0271/2016 0287/2016 0296/2016 0332/2016
Desistiment	0013/2016 0106/2016 0160-161-162-163-164-165/2016 acumulades 0381-382/2016 acumulades	0016/2016 0147/2016	0037/2016	0071/2016 0254/2016
Despeses	0120/2016			
Deure de confidencialitat	0003/2016 0034/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades	0021/2016 0035/2016	0032/2016	0033/2016 0142/2016
Deure de conservació de la informació	0028/2015	0001/2016		
Deure de diligència	0028/2015			
Deure de diligència en la instrucció del procediment	0001/2016	0069/2016		
Deute d'altres administracions	0121/2016			
Diaris oficials	0036/2015			
Difusió de la informació	0228/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-	0272/2016		

Matèries	Resolucions			
	315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Diputació	0022/2016 0026/2016 0030/2016 0034/2016 0038/2016 0042/2016 0115/2016	0023/2016 0027/2016 0031/2016 0035/2016 0039/2016 0043/2016 0282/2016	0024/2016 0028/2016 0032/2016 0036/2016 0040/2016 0044/2016	0025/2016 0029/2016 0033/2016 0037/2016 0041/2016 0045/2016
Dispositius de videovigilància	0081/2016	0120/2016		
Domini públic	0138/2016			
Donacions	0136/2016			
Drets de menors	0068/2016			
Duplicitat de procediments de revisió	0130/2016	0151/2016		
Duplicitat de reclamació	0191-192-193-194-195-197-199-202/2016 acumulades			
Elaboració d'informes	0140/2016			
Electe local	0003/2016 0023/2016 0027/2016 0031/2016 0035/2016 0039/2016 0043/2016 0049/2016 0061/2016 0079/2016 0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades 0091/2016 0155/2016 0204/2016 0212-213-217/2016 acumulades 0216/2016 0246/2016	0004/2016 0024/2016 0028/2016 0032/2016 0036/2016 0040/2016 0044/2016 0052/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades 0080/2016 0142/2016 0159/2016 0210/2016 0219-220/2016 acumulades 0282/2016	0021/2016 0025/2016 0029/2016 0033/2016 0037/2016 0041/2016 0045/2016 0053/2016 0153/2016 0173/2016 0211/2016 0214-215/2016 acumulades 0338/2016	0022/2016 0026/2016 0030/2016 0034/2016 0038/2016 0042/2016 0048/2016 0054/2016 0154/2016 0203/2016 0222/2016 0383/2016
Empleats públics	0028/2015	0030/2015	0020/2016	0055/2016
Empreses públiques	0207/2016 0232/2016 0296/2016	0208/2016 0234/2016	0209/2016 0247/2016	0231/2016 0280/2016
Encomana de gestió	0228/2016			
Ens instrumentals	0022/2016 0043/2016	0023/2016 0044/2016	0024/2016 0045/2016	0038/2016
Ensenyament	0009/2016	0068/2016	0123-124/2016 acumulades	
Entitats de dret públic	0030/2015	0037/2015	0055/2016	
Entitats privades prestadores de serveis	0058/2016	0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-		

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>			
públics	315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Entitats privades sotmeses a l'LTAIPBG	0007/2016 0008/2016			
Esmena	0029/2016 0160-161-162-163-164-165/2016 acumulades			
Espectacles públics i activitats recreatives	0246/2016			
Estat de tramitació del procediment	0019/2015			
Estimació	0019/2015 0030/2015 0035/2015 0019/2016 0030/2016 0035/2016 0040/2016 0044/2016 0050/2016 0063/2016 0072/2016 0086-88-94-95-96-97-98-99-100-102-105-110-111-112/2016 acumulades 0091/2016 0123-124/2016 acumulades 0149/2016 0155/2016 0214-215/2016 acumulades 0219-220/2016 acumulades 0225-226/2016 acumulades 0263/2016	0020/2015 0031/2015 0036/2015 0020/2016 0031/2016 0036/2016 0041/2016 0045/2016 0055/2016 0065/2016 0073/2016 0106/2016 0152/2016 0172/2016 0218/2016 0221/2016 0248/2016 0264/2016	0025/2015 0032/2015 0037/2015 0025/2016 0032/2016 0038/2016 0042/2016 0047/2016 0058/2016 0068/2016 0075/2016 0115/2016 0143/2016 0153/2016 0173/2016 0218/2016 0221/2016 0248/2016 0331/2016	0027/2015 0033/2015 0015/2016 0027/2016 0033/2016 0039/2016 0043/2016 0049/2016 0061/2016 0070/2016 0080/2016 0119/2016 0145/2016 0154/2016 0203/2016 0222/2016 0255/2016
Estimació extemporània	0020/2015 0066-67/2016 acumulades 0127-128/2016 acumulades 0137/2016 0259/2016	0021/2015 0082/2016 0129/2016 0249/2016	0025/2015 0082/2016 0129/2016 0250/2016	0020/2016 0136/2016 0251/2016
Estimació parcial	0034/2015 0069/2016 0134/2016 0156-157/2016 acumulades 0207/2016 0228/2016 0232/2016 0239/2016 0269/2016 0288/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-	0028/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades 0137/2016 0208/2016 0229/2016 0234/2016 0241/2016 0270/2016 0290/2016	0034/2016 0140/2016 0166/2016 0209/2016 0230/2016 0237/2016 0242/2016 0274/2016 0293/2016	0051/2016 0142/2016 0206/2016 0227/2016 0231/2016 0238/2016 0268/2016 0280/2016 0294/2016

Matèries	Resolucions			
	354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Estimació presumpta	0106/2016			
Exàmens	0172/2016			
Execució de les resolucions	0007/2016			
Expedients disciplinaris	0016/2016			
Extractes bancaris	0203/2016			
Factures	0007/2016 0034/2016 0134/2016	0018/2016 0041/2016 0146/2016	0026/2016 0042/2016 0263/2016	0033/2016 0076/2016
Finalització de la Reclamació	0066-67/2016 acumulades			
Forma d'accés	0263/2016			
Format	0023/2016 0027/2016	0024/2016 0028/2016	0025/2016	0026/2016
Format d'accés a la informació	0019/2015 0050/2016	0027/2015	0030/2015	0023/2016
Format d'accés a la informació	0024/2016 0028/2016 0134/2016	0025/2016 0076/2016 0219-220/2016 acumulades	0026/2016 0127-128/2016 acumulades	0027/2016
Funció pública	0077/2016 0271/2016			
Fundació privada	0048/2016 0052/2016 0054/2016 0079/2016			
Fundacions	0239/2016 0270/2016 0288/2016 0294/2016	0240/2016 0273/2016 0289/2016 0297/2016	0268/2016 0274/2016 0290/2016	0269/2016 0287/2016 0292/2016
Generalitat de Catalunya	0030/2015 0037/2015 0018/2016 0055/2016 0076/2016 0151/2016 0166/2016 0227/2016 0231/2016 0235/2016 0239/2016 0268/2016 0273/2016 0285/2016 0290/2016 0294/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0313/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-	0032/2015 0006/2016 0047/2016 0063/2016 0126/2016 0156-157/2016 acumulades 0206/2016 0228/2016 0232/2016 0236/2016 0240/2016 0270/2016 0274/2016 0287/2016 0291/2016 0296/2016	0033/2015 0007/2016 0050/2016 0068/2016 0139/2016 0207/2016 0229/2016 0233/2016 0237/2016 0241/2016 0271/2016 0280/2016 0288/2016 0292/2016 0297/2016	0034/2015 0008/2016 0051/2016 0075/2016 0148/2016 0158/2016 0209/2016 0230/2016 0234/2016 0238/2016 0242/2016 0272/2016 0283/2016 0289/2016 0293/2016 0298/2016

Matèries	Resolucions			
	369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Gratuitat de la informació	0027/2015 0127-128/2016 acumulades	0013/2016	0015/2016	0113/2016
Habitatge	0030/2015	0055/2016	0278-281/2016 acumulades	
Inadmissió	0036/2015	0003/2016	0005/2016	0006/2016
	0007/2016	0008/2016	0009/2016	0010/2016
	0011/2016	0015/2016	0018/2016	0062/2016
	0064/2016	0074/2016	0076/2016	
	0084-85-103-104-107/2016 acumulades			
	0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades			0114/2016
		0121/2016	0130/2016	0135/2016
	0139/2016	0142/2016	0144/2016	0150/2016
	0151/2016	0177/2016		
	0178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198-200-201/2016 acumulades			
	0182/2016			
	0191-192-193-194-195-197-199-202/2016 acumulades			
	0204/2016	0205/2016	0223-224/2016 acumulades	
	0243-244/2016 acumulades		0245/2016	0256/2016
0257/2016	0267/2016	0279/2016	0282/2016	
0283/2016	0286/2016	0337/2016	0383/2016	
Incapacitat permanent	0077/2016			
Incident d'execució	0017/2015	0007/2016	0068/2016	
Indemnitzacions	0296/2016			
Informació	0020/2015	0021/2015	0024/2015	0025/2015
	0027/2015	0028/2015	0029/2015	0030/2015
	0001/2016	0002/2016	0004/2016	0005/2016
	0009/2016	0013/2016	0015/2016	0018/2016
	0022/2016	0023/2016	0024/2016	0025/2016
	0026/2016	0027/2016	0028/2016	0029/2016
	0030/2016	0034/2016	0036/2016	0038/2016
	0039/2016	0040/2016	0041/2016	0042/2016
	0043/2016	0044/2016	0045/2016	0049/2016
	0050/2016	0064/2016	0065/2016	0068/2016
	0074/2016	0076/2016		
	0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades			0113/2016
	0114/2016	0123-124/2016 acumulades		
	0127-128/2016 acumulades		0134/2016	0142/2016
	0144/2016	0150/2016	0152/2016	0158/2016
	0159/2016	0166/2016	0173/2016	0177/2016
	0182/2016	0205/2016	0218/2016	
	0219-220/2016 acumulades		0223-224/2016 acumulades	
	0228/2016	0248/2016	0255/2016	0267/2016
	0272/2016	0285/2016		
	0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades			
	0331/2016			
	0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>			
Informació comptable	0021/2015	0159/2016		
Informació de mandats anteriors	0022/2016 0038/2016 0042/2016	0028/2016 0039/2016 0043/2016	0034/2016 0040/2016 0044/2016	0036/2016 0041/2016 0045/2016
Informació econòmica	0029/2015			
Informació inexistent	0028/2015	0001/2016		
Informació insuficient	0248/2016	0255/2016		
Informació pressupostària	0027/2015			
Informació privada	0114/2016			
Informació pública	0009/2016 0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades 0123-124/2016 acumulades 0150/2016 0182/2016 0267/2016	0065/2016 0158/2016 0205/2016	0074/2016 0142/2016 0166/2016 0223-224/2016 acumulades	0144/2016 0177/2016
Informació reservada	0068/2016			
Informació tècnica	0024/2015			
Informació tributària	0285/2016			
Infraccions administratives	0078-116-117-118/2016 acumulades 0214-215/2016 acumulades 0381-382/2016 acumulades		0246/2016	0119/2016 0262/2016
Infraccions i sancions	0034/2015 0016/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades 0214-215/2016 acumulades 0381-382/2016 acumulades	0035/2015 0071/2016	0006/2016 0246/2016	0014/2016 0119/2016 0262/2016
Inspecció	0119/2016			
Instal·lacions elèctriques	0248/2016	0255/2016		
Interessat/da	0017/2015 0034/2015 0152/2016	0019/2015 0050/2016 0225-226/2016 acumulades	0024/2015 0123-124/2016 acumulades	0033/2015 0262/2016
Interessos econòmics i comercials	0119/2016			
Interior	0037/2015			
Intimitat	0078-116-117-118/2016 acumulades			
Investigació d'il·lícit penal	0203/2016			
Investigadors	0069/2016			
Límits al dret d'accés	0031/2015 0007/2016	0034/2015 0068/2016	0037/2015 0203/2016	0006/2016
Llei bàsica estatal	0020/2015	0021/2015	0025/2015	
Llicències	0017/2016	0143/2016	0149/2016	
Lliurament de la informació	0029/2015 0152/2016	0010/2016	0018/2016	0030/2016
Llocs de treball	0017/2015 0031/2015 0006/2016 0063/2016	0022/2015 0032/2015 0019/2016 0065/2016	0028/2015 0034/2015 0047/2016 0158/2016	0030/2015 0035/2015 0055/2016 0218/2016

Matèries	Resolucions			
	0331/2016			
Manca d'objecte	0204/2016			
Manca de resolució expressa	0063/2016			
Manca de sol·licitud d'accés a la informació	0005/2016			
Manca d'objecte	0178-179-180-181-183-184-185-186-187-189-190-196-198-200-201/2016 acumulades			
Matrícules escolars	0029/2015			
Medi Ambient	0029/2016			
Mediació	0021/2015	0022/2015	0023/2015	0024/2015
	0026/2015	0029/2015	0037/2015	0001/2016
	0002/2016	0004/2016	0011/2016	0012/2016
	0014/2016	0021/2016	0022/2016	0023/2016
	0024/2016	0026/2016	0029/2016	0046/2016
	0048/2016	0052/2016	0053/2016	0054/2016
	0055/2016	0057-59-60/2016 acumulades		0079/2016
	0122/2016	0125/2016	0126/2016	0147/2016
	0148/2016	0159/2016	0173/2016	0210/2016
	0211/2016	0214-215/2016 acumulades		0216/2016
Motivació	0030/2015	0016/2016	0021/2016	0023/2016
	0024/2016	0025/2016	0026/2016	0027/2016
	0069/2016	0076/2016	0158/2016	0159/2016
Notes o documents de treball intern	0119/2016			
Notificació defectuosa	0016/2016			
Objecte de la reclamació	0221/2016	0265/2016	0337/2016	
Obligació de resoldre	0020/2015	0021/2015	0022/2015	0023/2015
	0024/2015	0025/2015	0026/2015	0027/2015
	0028/2015	0001/2016		
Obligacions econòmiques	0033/2016			
Obres públiques	0001/2016	0204/2016	0265/2016	
Oposició de persones afectades i trasllat	0022/2015	0023/2015	0026/2015	0033/2015
	0034/2015	0035/2015	0006/2016	0017/2016
	0019/2016	0032/2016	0033/2016	0035/2016
	0039/2016	0075/2016		
Ordenances municipals	0147/2016			
Organitzacions empresarials	0007/2016	0008/2016		
Pèrdua d'objecte	0066-67/2016 acumulades		0081/2016	0082/2016
	0083/2016	0120/2016	0127-128/2016 acumulades	
	0129/2016	0131/2016	0132/2016	0133/2016
	0136/2016	0138/2016	0139/2016	0141/2016
	0146/2016	0167/2016	0168/2016	0169/2016
	0170/2016	0171/2016	0174/2016	0175/2016
	0212-213-217/2016 acumulades		0246/2016	0247/2016
	0249/2016	0250/2016	0251/2016	0259/2016
	0261/2016	0262/2016	0265/2016	
	0278-281/2016 acumulades		0284-484/2016 acumulades	

Matèries	Resolucions
	0338/2016
Personal	0022/2015 0023/2015 0026/2015 0028/2015 0030/2015 0031/2015 0032/2015 0036/2015 0003/2016 0006/2016 0019/2016 0030/2016 0031/2016 0032/2016 0035/2016 0047/2016 0050/2016 0051/2016 0055/2016 0063/2016 0064/2016 0065/2016 0066-67/2016 acumulades 0069/2016 0075/2016 0080/2016 0115/2016 0122/2016 0142/2016 0152/2016 0156-157/2016 acumulades 0158/2016 0166/2016 0167/2016 0168/2016 0169/2016 0174/2016 0175/2016 0218/2016 0221/2016 0283/2016 0331/2016
Personal de responsabilitat	0206/2016 0207/2016 0208/2016 0209/2016 0218/2016 0227/2016 0228/2016 0229/2016 0230/2016 0231/2016 0232/2016 0233/2016 0234/2016 0235/2016 0236/2016 0237/2016 0238/2016 0239/2016 0240/2016 0241/2016 0242/2016 0268/2016 0269/2016 0270/2016 0271/2016 0272/2016 0273/2016 0274/2016 0280/2016 0287/2016 0288/2016 0289/2016 0290/2016 0291/2016 0292/2016 0293/2016 0294/2016 0296/2016 0297/2016 0298/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0332/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades
Personal directiu	0019/2016 0058/2016 0206/2016 0207/2016 0208/2016 0209/2016 0218/2016 0227/2016 0228/2016 0229/2016 0230/2016 0231/2016 0232/2016 0233/2016 0234/2016 0235/2016 0236/2016 0237/2016 0238/2016 0239/2016 0240/2016 0241/2016 0242/2016 0268/2016 0269/2016 0270/2016 0271/2016 0272/2016 0273/2016 0274/2016 0280/2016 0287/2016 0288/2016 0289/2016 0290/2016 0291/2016 0292/2016 0293/2016 0294/2016 0296/2016 0297/2016 0298/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0332/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades
Personal laboral	0030/2015 0055/2016
Pressupost	0219-220/2016 acumulades 0222/2016
Principis d'eficàcia i	0036/2015

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>			
eficiència				
Procediment sancionador	0225-226/2016 acumulades			
Procés electoral	0254/2016			
Propietat intel·lectual	0017/2015			
Protecció de dades personals	0017/2015 0225-226/2016 acumulades	0028/2015	0080/2016	0159/2016
Proves d'accés a la universitat (PAU)	0009/2016	0123-124/2016 acumulades		
Provisió de llocs de treball	0034/2015 0158/2016	0035/2015 0331/2016	0006/2016	0047/2016
Publicitat activa	0032/2015 0033/2015 0034/2015 0035/2015 0007/2016 0008/2016 0028/2016 0029/2016 0036/2016 0206/2016 0207/2016 0208/2016 0209/2016 0227/2016 0228/2016 0229/2016 0230/2016 0231/2016 0232/2016 0233/2016 0234/2016 0235/2016 0236/2016 0237/2016 0238/2016 0239/2016 0240/2016 0241/2016 0242/2016 0268/2016 0269/2016 0270/2016 0271/2016 0272/2016 0274/2016 0280/2016 0287/2016 0288/2016 0289/2016 0290/2016 0291/2016 0292/2016 0293/2016 0294/2016 0296/2016 0297/2016 0298/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0337/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Reclamació duplicada	0279/2016			
Reclamació extemporània	0012/2016	0076/2016		
Reclamació prematura	0010/2016 0286/2016	0062/2016	0130/2016	0151/2016
Recurs d'alçada	0172/2016			
Recurs de reposició	0058/2016	0130/2016	0151/2016	0152/2016
Règim especial d'accés a la informació pública	0003/2016 0004/2016 0021/2016 0022/2016 0023/2016 0024/2016 0025/2016 0026/2016 0027/2016 0028/2016 0029/2016 0030/2016 0031/2016 0032/2016 0033/2016 0034/2016 0035/2016 0036/2016 0037/2016 0038/2016 0039/2016 0040/2016 0041/2016 0042/2016 0043/2016 0044/2016 0045/2016 0048/2016 0049/2016 0052/2016 0053/2016 0054/2016 0061/2016 0078-116-117-118/2016 acumulades 0079/2016 0080/2016 0087-89-90-92-93-108-109/2016 acumulades 0091/2016 0142/2016 0153/2016 0154/2016 0155/2016 0159/2016 0173/2016 0203/2016 0204/2016 0210/2016 0211/2016 0212-213-217/2016 acumulades 0214-215/2016 acumulades 0216/2016 0219-220/2016 acumulades 0222/2016			

<i>Matèries</i>	<i>Resolucions</i>			
	0246/2016	0282/2016	0338/2016	0383/2016
Registre d'entrades i sortides	0383/2016			
Relació de llocs de treball	0030/2015 0006/2016	0031/2015 0019/2016	0034/2015 0065/2016	0035/2015 0218/2016
Rellevància i interès públic	0134/2016			
Requisits de les sol·licituds d'informació	0064/2016			
Residus	0046/2016			
Resolució extemporània	0019/2015 0047/2016			
Retribucions	0030/2015 0003/2016 0019/2016 0020/2016 0031/2016 0032/2016 0058/2016 0166/2016 0206/2016 0207/2016 0208/2016 0209/2016 0218/2016 0227/2016 0228/2016 0229/2016 0230/2016 0231/2016 0232/2016 0233/2016 0234/2016 0235/2016 0236/2016 0237/2016 0238/2016 0239/2016 0240/2016 0241/2016 0242/2016 0268/2016 0269/2016 0270/2016 0271/2016 0272/2016 0273/2016 0274/2016 0280/2016 0285/2016 0287/2016 0288/2016 0289/2016 0290/2016 0291/2016 0292/2016 0293/2016 0294/2016 0296/2016 0297/2016 0298/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314- 315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329- 330/2016 acumulades 0313/2016 0332/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353- 354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368- 369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Salut	0119/2016 0126/2016 0166/2016 0171/2016 0206/2016 0207/2016 0209/2016 0227/2016 0228/2016 0229/2016 0230/2016 0231/2016 0232/2016 0233/2016 0234/2016 0235/2016 0236/2016 0237/2016 0238/2016 0239/2016 0240/2016 0241/2016 0242/2016 0261/2016 0268/2016 0270/2016 0271/2016 0272/2016 0273/2016 0274/2016 0280/2016 0287/2016 0288/2016 0289/2016 0290/2016 0291/2016 0292/2016 0293/2016 0294/2016 0296/2016 0297/2016 0298/2016 0299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314- 315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329- 330/2016 acumulades 0313/2016 0332/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353- 354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368- 369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades			
Salut pública	0119/2016 0126/2016 0166/2016 0171/2016 0261/2016			

Matèries	Resolucions			
Sancions	0028/2015 0014/2016	0034/2015 0016/2016	0035/2015 0071/2016	0006/2016
Satisfacció extemporània	0002/2016 0131/2016 0139/2016 0169/2016 0175/2016 0247/2016 0278-281/2016 acumulades 0338/2016	0014/2016 0132/2016 0146/2016 0170/2016 0212-213-217/2016 acumulades 0261/2016	0055/2016 0133/2016 0167/2016 0171/2016 0262/2016 0284-484/2016 acumulades	0081/2016 0138/2016 0168/2016 0174/2016 0246/2016 0265/2016
Seguretat alimentària	0119/2016			
Seguretat pública	0037/2015	0075/2016	0119/2016	
Selecció i provisió de llocs de treball	0022/2015 0055/2016	0023/2015	0028/2015	0032/2015
Servei Públic	0153/2016			
Serveis socials	0011/2016			
Silenci administratiu	0020/2015 0025/2015 0031/2015 0003/2016 0017/2016 0025/2016 0030/2016 0034/2016 0041/2016 0045/2016 0086-88-94-95-96-97-98-99-100-102-105-110-111-112/2016 acumulades 0101/2016 0143/2016 0268/2016 0273/2016 0288/2016 0294/2016 0298/20160299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-314-315-316-317-318-319-320-322-323-324-325-326-327-328-329-330/2016 acumulades 0331/2016 0339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-367-368-369-370-371-372-374-375-376-377-378-379-380 366-373/2016 acumulades	0021/2015 0026/2015 0033/2015 0004/2016 0020/2016 0027/2016 0031/2016 0036/2016 0042/2016 0049/2016	0022/2015 0027/2015 0034/2015 0006/2016 0023/2016 0028/2016 0032/2016 0038/2016 0043/2016	0023/2015 0028/2015 0035/2015 0014/2016 0024/2016 0029/2016 0033/2016 0039/2016 0044/2016
Sindicat	0051/2016 0167/2016 0175/2016	0122/2016 0168/2016	0156-157/2016 acumulades 0169/2016 0174/2016	
Societats mercantils públiques	0019/2016	0216/2016		
Sol·licitud d'accés	0267/2016			
Sol·licitud inconcreta	0279/2016			
Sol·licituds imprecises	0027/2015 0143/2016	0012/2016	0029/2016	0106/2016

Matèries	Resolucions			
Sol·licituds repetitives o abusives	0036/2015			
Sorolls	0012/2016			
Subjecte obligat	0206/2016	0207/2016	0208/2016	0209/2016
Subvencions i ajuts	0007/2016 0072/2016 0282/2016	0018/2016 0076/2016	0029/2016 0148/2016	0036/2016 0155/2016
Targetes de crèdit	0034/2016	0039/2016	0041/2016	0042/2016
Tasca complexa d'elaboració o reelaboració	0036/2015 0077/2016 0134/2016	0015/2016 0078-116-117-118/2016	0031/2016 acumulades	0068/2016 0119/2016
Telefonia	0082/2016	0129/2016	0137/2016	0249/2016
Terceres persones afectades	0022/2015 0034/2015 0019/2016	0023/2015 0035/2015 0033/2016	0026/2015 0006/2016 0032/2016	0033/2015 0017/2016 0039/2016
Termini d'impugnació	0173/2016			
Terminis de vigència dels límits d'accés	0069/2016			
Terminis per presentar la reclamació	0003/2016	0084-85-103-104-107/2016 acumulades		
Trànsit	0214-215/2016 acumulades 0381-382/2016 acumulades		0225-226/2016 acumulades	
Transports	0247/2016	0338/2016		
Tributs	0210/2016	0211/2016	0212-213-217/2016 acumulades	
Universitat	0017/2015 0123-124/2016 acumulades	0031/2015	0005/2016	0009/2016
Urbanisme	0002/2016 0142/2016 0149/2016 0259/2016	0021/2016 0143/2016 0210/2016 0278-281/2016 acumulades	0073/2016 0144/2016 0211/2016	0133/2016 0145/2016 0251/2016
Via pública	0147/2016	0170/2016		

Annex:

5. Dictàmens 2016

Dictamen núm. 1/2016

Consulta general sobre accessibilitat a projectes tècnics i a altres documents inclosos als expedients de llicències, control d'activitats i contractació

Ponent: Josep Mir Bagó

La persona responsable del departament de transparència de l'Ajuntament de Barcelona formula a la GAIP una consulta relativa a l'accés que cal donar als projectes tècnics, que podrien estar afectats per drets de propietat intel·lectual o industrial, i en general als documents que integren els expedients d'atorgament de llicències i d'altres procediments de control previ d'activitats o els de contractació administrativa.

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen:

Antecedents

El 10 de febrer de 2016 la persona responsable del departament de transparència de l'Ajuntament de Barcelona s'adreça a la GAIP formulant una consulta sobre l'accés a la informació continguda en expedients (bàsicament d'atorgament de llicències o relatius a altres actuacions de control preventiu d'activitats o de contractació) configurats per documents que inclouen projectes arquitectònics o d'enginyeria, memòries, informes o projectes oferts en un procés de licitació, que podrien estar afectats per drets de propietat intel·lectual o industrial i altres límits d'accés reconeguts per la legislació de transparència. En relació amb aquests tipus de documents, la consulta formula les dues preguntes següents:

- “Tenim clar que en aquests casos i sempre que es pugui s'ha de traslladar al tercer afectat que s'ha demanat accés a aquesta informació, però en el cas que no es pugui fer perquè no podem contactar-hi, o en el cas que el tercer no ens doni permís per donar la informació, quina seria la manera correcta de procedir?”
- “Podríem donar la informació fent signar un compromís al sol·licitant de fer-ne un “bon ús” o de no utilitzar la informació amb finalitats comercials, etc., o hauríem de donar un accés parcial, ometent aquella informació de la que no tenim un permís específic per donar-la?”

El 24 de febrer de 2016 el ponent d'aquest Dictamen es reuneix amb diverses persones del departament de transparència, de l'assessoria jurídica i altres juristes de l'Ajuntament de Barcelona, amb l'objecte de concretar més l'abast d'aquesta consulta.

Resulta de tot l'anterior que aquest Dictamen s'ha de pronunciar sobre les següents qüestions, en relació amb l'accés a expedients (d'atorgament de llicències, de contractació o similars) que contenen projectes tècnics (d'arquitectura, enginyeria o altres):

- Règim d'accés de les persones interessades i de les no interessades, mentre l'expedient correspongui a un procediment obert o en tràmit, i quan el procediment està tancat.
- Determinació dels límits que poden concórrer en aquests tipus d'expedients o de documents: la intimitat i els altres drets privats legítims, el secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial, la protecció de dades personals o altres.
- Consulta a terceres persones si la sol·licitud d'informació pot afectar els seus drets i interessos. Determinació de qui ha de tenir la consideració de tercera persona afectada

(titulars de l'activitat, autors del projecte, etc.). Conseqüències que té el fet de no poder efectuar aquesta consulta i el de si les terceres persones afectades s'oposen a la difusió de la informació sol·licitada.

- Ponderació de drets i interessos favorables i contraris a l'accés.
- Accés parcial i cauteles que es poden adoptar per poder donar la màxima informació que sigui possible i, al mateix temps, protegir els drets i interessos afectats: accés parcial, ocultació de dades determinades, forma de l'accés (només vista, formats no reutilitzables, condicionada a compromisos determinats d'utilització o explotació).
- Pagament de la documentació lliurada.
- Dret de les persones sol·licitants a escollir la llengua amb què volen rebre la informació, obligació conseqüent de l'Administració a fer la traducció corresponent i eventual sotmetiment de la traducció a contraprestació econòmica.
- Relació entre la normativa de transparència i la d'arxius als efectes de determinar el règim d'accés a la documentació ja arxivada.

Fonaments jurídics

1. Règim jurídic d'accés a la informació continguda als procediments administratius

La disposició addicional 1ª.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBG ("L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu"), comporta l'existència de dos règims jurídics substancialment diferents d'accés a la informació continguda en els procediments administratius en tràmit o oberts:

- a) Per una banda, l'accés de les persones que tenen la condició d'interessades en el procediment, que es regeix per la legislació de procediment administratiu.
- b) Per una altra banda, l'accés de les persones que no tenen la condició d'interessades en el procediment, que cal suposar que es regeix per la legislació de transparència i accés a la informació pública.

A la vista d'aquesta dualitat, i de les conseqüències que pot tenir, interessa especialment pronunciar-se sobre les qüestions següents:

- 1r. *Règim jurídic aplicable a l'accés de les persones que tenen la condició d'interessades a la documentació integrada en un procediment en tràmit.* El règim jurídic aplicable a aquests supòsits és, en virtut de la remissió de la disposició addicional 1ª.1 LTAIPBG, que s'acaba de citar, el de la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, especialment els articles 35.a, 84 i 85 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). Concretament, l'article 35 d'aquesta llei estableix el següent: "Els ciutadans, en les relacions amb les administracions públiques, tenen els drets següents: a) A conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en els quals tenen la condició de persones interessades, i a obtenir còpies dels documents que contenen". L'article 53.1.a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), manté substancialment la mateixa regulació, reconeixent el dret de les persones interessades d'accedir i obtenir còpia dels documents integrats en els corresponents procediments.
- 2n. *Determinar el règim jurídic aplicable a l'accés de les persones que no tenen la condició d'interessades a la documentació integrada en un procediment en tràmit.* Si bé l'article 37.1 LRJPAC, en la seva versió vigent fins a la promulgació de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE),

limitava l'exercici del dret d'accés de la ciutadania en general (és a dir, si no tenen la condició de persona interessada en un procediment administratiu) a la documentació integrada en expedients corresponents a procediments administratius finalitzats, l'LTAIPBGE va suprimir expressament aquella restricció, al donar amb la seva disposició final primera nova redacció a l'article 37 LRJPAC, de manera que la legislació vigent no conté aquesta limitació, així que cal entendre que el principi general d'accés a la informació pública establert per l'LTAIPBG s'ha d'aplicar amb normalitat tant a la informació que forma part de procediments administratius en tràmit o no finalitzats, com a la que està continguda a procediments tancats, o a la que no forma part de cap procediment determinat.

L'apartat II de l'exposició de motius de l'LTAIPBGE justifica en els següents termes el major abast donat al dret d'accés, inclosa la necessitat de superar les limitacions de l'article 37 LRJPAC: "La Llei també regula el dret d'accés a la informació pública que, no obstant això, ja s'ha desplegat en altres disposicions del nostre ordenament. En efecte, partint de la previsió que conté l'article 105.b) del nostre text constitucional, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, desplega a l'article 37 el dret dels ciutadans a accedir als registres i documents que estiguin en els arxius administratius. Però aquesta regulació pateix d'una sèrie de deficiències que han estat posades de manifest de manera reiterada ja que l'objecte del dret d'accés no és clar, està limitat a documents continguts en procediments administratius ja acabats i el seu exercici és extraordinàriament limitat en la seva articulació pràctica".

L'article 2.b LTAIPBG defineix com informació pública "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Per tant, la documentació que integra un procediment administratiu, finalitzat o en tràmit, inclosa la que hagin aportat les persones interessades, és informació pública. I els articles 18, 19 i 20.1 de la mateixa llei reconeixen el dret de qualsevol persona física (major de setze anys) o jurídica d'accedir a la informació pública, dret que "només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis". Ni en aquests ni en cap altre precepte de la legislació de transparència i accés a la informació pública, ni en la vigent de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu comú, no s'hi preveu cap restricció o limitació pel cas de si la informació sol·licitada forma part d'un procediment en tràmit. Cal concloure, per tant, que qualsevol persona, encara que no tingui la condició d'interessada, pot accedir a la informació que forma part d'un procediment administratiu en tràmit, d'acord amb el règim jurídic establert per l'LTAIPBG.

- 3r. *Precisar què cal entendre, als efectes d'aquest dictamen, per procediment administratiu en tràmit.* En termes estrictes, procediment administratiu en tràmit és el que encara no ha estat objecte de resolució (o d'alguna de les altres formes de finalització previstes als articles 87 i 88 LRJPAC). Ara bé, si tenim en compte que el règim d'accés previst a favor de les persones interessades per l'article 35.a LRJPAC obeeix a la finalitat de facilitar-les la informació que necessiten per defensar els seus drets i interessos vinculats al procediment corresponent, el coherent és que aquesta mateixa intensitat del dret d'accés es mantingui mentre les persones interessades tenen opcions per promoure i defensar els drets i interessos citats, és a dir, mentre la finalització formal del procediment no esdevingui ferma.

Per tant, el règim jurídic d'accés de les persones interessades a la informació inclosa en un procediment administratiu en tràmit s'ha d'aplicar mentre el procediment no hagi finalitzat i, quan ho faci, també és aplicable mentre es puguin plantejar accions administratives o jurisdiccionals d'impugnació o revisió de la resolució o altra forma de finalització corresponent.

- 4t. *Quines són les persones interessades i les no interessades.* Pel que es pot comprovar tot seguit, el dret d'accés a la informació continguda pels procediments en tràmit pot ser substancialment diferent segons si qui l'exerceix té o no té la condició de persona

interessada. Segons l'article 31 LRJPAC (i en els mateixos termes l'article 5 LPAC), són persones interessades en el procediment administratiu:

- Les qui el promoguin, en tant que titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius i les qui, sense iniciar-lo, tinguin drets que puguin resultar afectats per la decisió que s'hi adopti.
- Les qui tinguin interessos legítims, individuals o col·lectius, que puguin resultar afectats per la resolució i s'hi personin mentre no s'hagi adoptat la resolució definitiva.

L'Administració pot tenir un cert marge de decisió per atorgar la condició de persona interessada a les qui al·leguen simples interessos legítims i no hagin iniciat el procediment; cal que faci un ús ponderat d'aquesta capacitat, ja que, com es veu tot seguit, la condició de persona interessada comporta un dret reforçat d'accés a l'expedient, amb el que pot conèixer documents que legalment no estan a l'abast de les altres persones.

5è. *Diferent intensitat d'accés a la informació d'un procediment administratiu en tràmit, segons si qui el sol·licita és una persona interessada o una persona no interessada.* Mentre que a les persones que no tenen la condició d'interessades se'ls apliquen els límits establerts pels articles 21 a 24 LTAIPBG, la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú és més ambigua sobre aquesta qüestió. Si bé, per una banda, l'article 84.1 LRJPAC aplica al tràmit formal d'audiència les limitacions d'accés de l'antic article 37.5 (que són parcialment coincidents amb els límits de la legislació de transparència) i els articles 27.4 i 82.1 LPAC apliquen al dret d'obtenció de còpies i al tràmit formal d'audiència els límits de l'LTAIPBGE, per una altra els articles 35.a LRJPAC i 53.1.a LPAC afirmen amb caràcter general el dret de les persones interessades d'accés i còpia a la documentació dels procediments administratius, sense cap referència a límits que puguin restringir-los.

La diferent intensitat d'accés a la documentació que integra un procediment administratiu, segons si qui exerceix aquest dret és una persona interessada o no té aquesta condició, té la seva justificació: a més a més dels altres drets i interessos que concorrin al cas, l'accés de les persones interessades a la informació dels procediments en tràmit també es fonamenta en el seu dret a la defensa. En aquest sentit, convé tenir en compte que la legislació reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per la mateixa raó (dret a la defensa), també ofereix a les persones que són part en un procés ple accés a l'expedient administratiu corresponent (articles 48 i 49 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, LJCA).

Per tot plegat cal entendre que, si bé l'accés de les persones interessades en un procediment a la documentació que forma part de l'expedient corresponent no pot desconèixer els límits establerts per la legislació de transparència, l'aplicació d'aquests límits s'haurà de fer ponderant necessàriament els drets i interessos en joc, entre els quals caldrà tenir en compte en tot cas el dret a la defensa de la persona interessada, que se suma a l'interès públic general favorable a l'accés, que d'aquesta manera esdevindrà especialment reforçat en relació amb els límits que puguin concórrer al cas.

6è. *Diferent abast dels drets lingüístics.* Una altra qüestió en la que es manifesta una major densitat de drets de les persones interessades en un procediment administratiu, respecte de les que no tenen aquesta condició, és en els seus drets lingüístics, ja que mentre que els articles 10.2 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (LPL) i 36.3 LRJPAC reconeixen el dret de les persones interessades a obtenir la traducció de la documentació que les afecti en la llengua oficial que sol·licitin, aquest dret no és reconegut a les persones que no tenen aquesta condició, com es pot comprovar a l'apartat 7 d'aquest Dictamen.

7è. *Procediment aplicable a l'accés a la informació continguda en un procediment en tràmit.* La legislació de transparència regula un procediment específic d'accés a la informació pública i preveu institucions de garantia per poder accedir-hi efectivament (articles 26 a 44 LTAIPBG), que són disponibles per a l'exercici d'aquest dret per part de la ciutadania en general. En canvi, la legislació de procediment administratiu no ofereix garanties similars a

les persones interessades, que si consideren vulnerat el seu dret d'accés a l'expedient únicament poden reaccionar al·legant aquesta infracció a la impugnació de la resolució que finalitza el procediment, moment en què ja es poden haver produït perjudicis difícilment reparables deguts precisament a la manca d'accés a la informació sol·licitada.

La GAIP ve entenent (Resolucions d'estimació de les Reclamacions 17 i 19/2015) que aquesta llacuna s'ha d'omplir amb la possibilitat que les persones interessades puguin acudir als procediments i a les garanties d'accés regulades per l'LTAIPBG, ja que si són disponibles per a les persones no interessades, amb molta més raó ho han de ser per a les interessades, si en el marc del procediment respectiu se'ls denega la informació sol·licitada. Certament, el calendari del procediment principal pot ser incompatible amb el de l'exercici del dret d'accés, però la conseqüència d'aquest fet (que la persona interessada pugui accedir a la informació sol·licitada massa tard per a la defensa dels seus interessos en el procediment principal) no serà pitjor que si se li nega la possibilitat d'acollir-se als procediments i garanties de la legislació de transparència.

- 8è. *Accés de persones interessades i de persones no interessades a la documentació de procediments administratius tancats.* En aquest cas la posició jurídica d'ambdós tipus de subjectes és idèntica: el seu dret d'accés a la informació continguda en els procediments administratius tancats o finalitzats és el regulat per la legislació de transparència, tant pel que fa al contingut o límits a l'accés, com pel que respecta al procediment i a les garanties aplicables.

Aquesta identitat de situacions jurídiques és coherent amb el que s'ha dit en els apartats anteriors: un cop finalitzat el procediment (en el sentit ampli defensat en l'anterior apartat 3r), ja no hi ha marge per exercir el dret de defensa, de manera que aquest factor diferencial que havia enfortit la posició jurídica de les persones interessades en els procediments en tràmit, deixa de projectar conseqüències en els tancats o finalitzats.

2. Determinació dels límits que poden concórrer en aquests tipus de documents

Es fa tot seguit una estimació general sobre fins a quin punt els límits a l'accés a la informació pública establerts per la legislació de transparència poden concórrer en els tipus de documents i d'informació objecte d'aquesta consulta, així com també una aproximació al contingut d'aquests límits legals i una valoració sobre quines poden ser les seves conseqüències.

Abans d'entrar a l'anàlisi de cada límit, convé fer algunes consideracions de caràcter general. Per començar, és escaient recordar que la GAIP ha establert el següent, en la seva Resolució de la Reclamació 15/2015 (i reiterat en l'incident d'execució de la 7/2016): "Cal emfatitzar, tanmateix, que segons la nova regulació de la transparència (articles 20 a 25 LTAIPBG, que recullen els estàndards internacionals en la matèria), els límits al dret d'accés no es poden invocar de manera genèrica, sinó que l'Administració ha de motivar suficientment que, en el cas concret, l'accés a la informació pot generar un perjudici efectiu per al dret o interès en qüestió (test del dany o perjudici). En segon lloc, l'Administració ha de ponderar aquest perjudici amb la concurrència d'un possible interès públic o privat superior que justifiqui concedir l'accés (principi de la ponderació). En tercer lloc, en virtut del principi de proporcionalitat, s'ha de donar almenys accés parcial a aquella part de la informació no afectada pel límit del qual es tracti". A més, cal insistir en els punts següents:

- Cal tenir en compte que, si no es diu expressament el contrari, la concurrència dels límits següents no impedeix necessàriament l'accés a la documentació afectada; l'article 21.1 LTAIPBG diu textualment que l'accés "pot ser denegat" pel motiu d'aquesta concurrència, de manera que el destinatari de la sol·licitud no està obligat a denegar l'accés sempre que l'apreciï, podent decidir a favor seu malgrat la concurrència de límits, això sí: justificant degudament la decisió. Aquest caràcter potestatiu de l'apreciació de la concurrència de límits legals a l'accés a la informació és precisament el que porta a la necessitat de ponderar la seva aplicació amb els drets i interessos favorables a l'accés.

- La concurrència o mera invocació del límit no és suficient per denegar o restringir l'accés sol·licitat. A més de concórrer el límit, per poder denegar l'accés és necessari que aquest comporti un perjudici per al bé jurídic que el límit protegeix. Així cal deduir-ho de la literalitat de l'article 21.1 LTAIPBG ("... si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:"). Per tant, l'aplicació de qualsevol límit al dret d'accés requereix un previ "test del dany", és a dir, una argumentació raonable que porti al convenciment que l'accés a la informació concernida suposaria realment un perjudici o un dany (o un risc significatiu, que també caldria raonar) pel bé jurídic protegit pel límit que s'estigui aplicant. La mera invocació d'un límit legal a l'accés, sense acreditar o justificar expressament un perjudici determinat en el cas concret, no és motiu legal suficient per denegar l'accés sol·licitat.
- En qualsevol dels casos considerats, l'eventual aplicació del límit s'ha de fer a documents o a informació determinats, de manera que no es pot descartar que els expedients continguin documents que no es troben afectats pel límit, i als quals no es podrà denegar l'accés per aquest motiu.

1r. *La seguretat pública.* Aquest límit és susceptible de ser interpretat amb continguts substancialment diferents. Aplicat en sentit estricte, o d'acord amb un contingut mínim, pot dur a la denegació de l'accés a informació relativa a serveis o equipaments directament relacionats amb la seguretat pública, com ara comissaries, presons, parcs de bombers o xarxes de comunicacions dels cossos de seguretat i similars, així com també a elements determinats de projectes relatius a edificis de gran afluència pública, com ara controls d'accessos o alarmes de grans estadis o auditoris. En aquest sentit estricte o de mínims, el més probable és que aquest límit podria afectar un nombre més aviat reduït de projectes i expedients, segurament la majoria de caràcter públic.

Tanmateix, el concepte de seguretat pública pot tenir un contingut més ampli, i incloure qualsevol element que pugui constituir un factor de risc per a la seguretat de persones o béns. En aquest sentit, també podria afectar la seguretat pública l'accés a informació específica de seguretat la difusió de la qual pugui fer més vulnerables persones determinades (com ara la localització de sensors o de sistemes d'alerta o de protecció de qualsevol tipus d'edificis, de locals o d'habitatges) o a informació relativa a construccions, equipaments o serveis que, per la seva significació, poden trobar-se en un major risc o vulnerabilitat d'agressions o atemptats (centrals d'energia, bancs, centres de salut, etc.).

Segons la Memòria del Conveni 205 del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics (CEADP) que, com a estàndard internacional en aquesta matèria, ha servit d'inspiració al legislador estatal i català al regular els límits al dret d'accés, i que també inclou el límit de la seguretat pública, infringiria aquest límit la divulgació de documents relatius a sistemes de seguretat d'immobles i comunicacions, criteri que avalaria la segona interpretació apuntada, de donar un contingut relativament ampli al concepte de seguretat pública, si bé sempre circumscrit a elements específics de prevenció o seguretat.

Per tant, cal entendre que el límit de la seguretat pública no pot impedir, per exemple, l'accés a informació (com ara plànols o projectes constructius) que no continguin referències concretes a elements o sistemes de seguretat o que no sigui relativa a equipaments o construccions especialment sensibles per a la seguretat o vulnerables, però sí que podria impedir l'accés si es donen aquestes circumstàncies.

2n. *La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.* Segons la Memòria del CEADP (que contempla aquest límit únicament en relació amb les activitats criminals i, separatament, els expedients disciplinaris, si bé les seves consideracions també podrien ser aplicades als procediments objecte d'aquest dictamen, en tant que puguin tenir per objecte mesures sancionadores o disciplinàries, o puguin tenir una relació directa amb procediments d'aquesta naturalesa), amb aquests límits el que es pretén, per exemple, és evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, destruir proves o sostreure els delinqüents de l'acció de la justícia, així com protegir la capacitat de les autoritats públiques per tramitar expedients disciplinaris en el si de les respectives administracions. Per tant, no n'hi hauria prou amb invocar el límit i acreditar que existeix una

investigació o un procediment sancionador en curs, sinó que també caldria justificar que l'accés sol·licitat pot perjudicar específicament els fins que s'acaben de citar o altres que puguin justificar denegar-lo.

En els supòsits objecte d'aquest Dictamen hi poden haver dos tipus diferents de procediments que podrien justificar l'aplicació d'aquest límit:

- Expedients sancionadors o disciplinaris, com podria ser el cas d'un procediment de disciplina urbanística. En aquests casos en què l'objecte de l'expedient és únicament sancionador és fàcil tendir a pensar que la simple invocació del límit ha de portar a justificar la denegació de l'accés. No n'hi ha prou per denegar-lo: per poder-ho fer caldrà també acreditar que l'accés perjudicaria les indagacions o podria dur a la destrucció de proves o a la sostracció dels infractors de l'acció de la justícia. Si no s'argumenta suficientment aquest perjudici (o el perjudici per a dades personals, si qui exerceix l'accés és una tercera persona), caldria donar accés als expedients concernits, malgrat que el seu objecte sigui sancionador o disciplinari.
- Expedients administratius de qualsevol naturalesa, que són objecte d'investigació o de procés sancionador o penal, en la mesura que poden ser resultat o incidir en infraccions administratives o penals, com podria ser el cas d'una llicència suposadament atorgada com a resultat d'un delictes de prevaricació. A més de la necessitat d'aplicar el test del dany en termes similars al paràgraf anterior, en aquests casos també s'ha de tenir en compte l'eventualitat que l'expedient en qüestió sigui objecte de procés penal, cas en el qual l'accés pot haver estat restringit per disposició judicial (secret del sumari).

3r. *Les funcions administratives de vigilància o tutela, inspecció i control.* L'article 3.1.e CEADP inclou entre les limitacions possibles a l'accés als documents públics les missions de tutela, la inspecció i el control per l'Administració, límit que també és recollit per l'article 14.1.g LTAIPBGE. Tanmateix, l'LTAIPBG, que en general recull els límits d'accés del CEADP, no fa esment explícit d'aquest, probablement per considerar-lo inclòs, especialment pel que fa a les funcions d'inspecció, dins del relatiu a la investigació o la sanció de les infraccions administratives o disciplinàries. Tanmateix, són funcions administratives diferents, que es concreten en procediments diferents, de manera que convé referir-s'hi de forma expressa. L'anàlisi d'aquest enunciat convé fer-lo en dos blocs separats, que poden tenir implicacions jurídiques diferents.

Per una banda, el relatiu a les funcions de tutela, vigilància o control interns, citats a títol d'exemple d'aquest límit per la Memòria del CEADP, bé sigui sobre la pròpia organització administrativa o sobre entitats del sector públic que depenen de l'Administració actuant. La transcendència interna (en termes de sector públic) dels interessos protegits per aquest límit és determinant per considerar que si l'LTAIPBG no inclou expressament aquest límit, no es pot invocar per denegar l'accés a la documentació relativa a procediments relatius a o afectats per l'exercici de funcions administratives de tutela, vigilància o control exercides sobre la pròpia Administració o sobre el sector públic que en depèn, ja que el legislador català té plena capacitat per fer més transparents les administracions catalanes respecte dels estàndards establerts pel legislador bàsic.

Per una altra, el relatiu a les funcions d'inspecció sobre activitats privades, com ara les urbanístiques, ambientals, sorolls o de salut pública, entre altres. En aquests casos l'aplicació de limitacions a l'accés pot ser justificable tant per protegir l'eficàcia del mateix procediment d'inspecció (en la mesura que el coneixement del contingut del procediment abans de la seva finalització per part de la mateixa persona inspeccionada podria facilitar-li l'elusió de responsabilitats), com també per protegir els drets i els interessos privats de la persona inspeccionada. Tenint això en compte, així com el que preveuen, més que sigui a títol de referència, els articles 3.1.e CEADP i 14.1.g LTAIPBGE (que inclouen les funcions administratives d'inspecció dins dels límits d'accés a la informació pública), cal entendre que les administracions catalanes poden ponderar l'aplicació d'aquest límit, que en determinades circumstàncies segurament també es podrà emparar, a més a més, en els

límits de les lletres *b*, relativa a la investigació d'infraccions administratives (si es tracta de protegir l'eficàcia de la funció pública d'inspecció), i *f*, relativa a la protecció de drets privats legítims (si es tracta de protegir drets o interessos privats de la persona investigada) de l'article 21.1 LTAIPBG.

- 4t. *El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei.* Aquest enunciat de l'LTAIPBG, per sí sol, no té efectes limitadors del dret d'accés, ja que només operaria si una llei així ho preveu expressament. En el tipus d'informació objecte d'aquest Dictamen podria ser el cas de l'article 140 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel que s'aprova el text refós de la llei de contractes del sector públic (TRLCSP), segons el qual els òrgans de contractació no poden divulgar la informació facilitada pels licitadors que aquests hagin designat com a confidencial, caràcter que tindrien els secrets tècnics o comercials i els aspectes confidencials de les ofertes.

En la formulació d'aquest límit xoquen dos tipus de pronunciaments legals: el de l'encapçalament de l'article 21.1 LTAIPBG, segons el qual es "pot" denegar i restringir l'accés si perjudica determinats béns jurídics, per una banda, i els de les lleis que estableixen el secret o la confidencialitat previstos en l'apartat c del mateix article, que ho solen fer en termes imperatius. D'aquesta manera, mentre que l'article 140 TRLCSP obliga els òrgans de contractació a respectar la confidencialitat designada pels licitadors, sobre aquest supòsit de confidencialitat establert per llei l'article 21.1.c LTAIPBG atribueix una capacitat administrativa per ponderar si procedeix atorgar o denegar l'accés per aquest motiu. És pertinent fer ara aquesta reflexió, ja que previsiblement es pot plantejar el tema a una part gens menyspreable dels expedients objecte d'aquest Dictamen (els de contractació, en tot cas).

El fet que l'LTAIPBG sigui posterior a les lleis a què es remet el seu article 21.1.c i, sobretot, l'evidència que amb la legislació de transparència es consolida un nou paradigma que ha d'impregnar necessàriament i de manera transversal tota la informació pública porten a la necessitat d'entendre que en base a l'article 21.1.c LTAIPBG l'Administració té capacitat per decidir, en cada cas concret que sigui sol·licitada informació afectada per aquest precepte, si ha de mantenir-ne el secret o la confidencialitat establerts per les lleis respectives, o si ha d'atendre altres drets o interessos en joc favorables a l'accés i, si escau, atorgar la informació després de la corresponent ponderació. En definitiva, el secret o la confidencialitat establerts legalment per a procediments tramitats per l'Administració deixen de ser imperatius en virtut de la legislació de transparència, i poden ser descartats en aquells casos en què s'acredita un major pes dels drets o interessos favorables a l'accés.

Per una altra banda, i en relació amb els efectes que pot tenir el previst per l'article 140 TRLCSP, s'ha de tenir també en compte que, tal com ha argumentat el Dictamen 1/2015 de la GAIP, la confidencialitat no és una qualitat que es pugui atribuir lliurement a qualsevol tipus d'informació. Per ser considerada confidencial una dada, no n'hi ha prou amb ser qualificada d'aquesta manera, sinó que cal, a més, que des d'un pla objectiu ho sigui efectivament (STS 7288/1989, FJ 4t, en un cas d'exercici de drets sindicals). Així mateix, la STSJ València 4285/2014, en un cas de contractació de drets d'emissió per a la televisió, afirma que la confidencialitat tindria raó de ser només si la petició d'informació ho fos de documents que contenen dades amb repercussió exclusiva en el sector privat, com podrien ser aquelles que afecten secrets industrials d'una de les parts contractants. En conseqüència, la confidencialitat no és una etiqueta que es pugui usar discrecionalment; s'ha de justificar en els atributs materials d'allò que es vol protegir amb aquest qualificatiu. Com més sòlida sigui la seva justificació, més ho serà també la seva posició en relació amb la seva necessària ponderació amb els drets i interessos que propugnen l'accés.

- 5è. *El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva.* No és probable la concurrència d'aquest límit a l'accés al tipus d'informació objecte d'aquest dictamen. De totes maneres, si algú l'al·lega per justificar una denegació d'accés a la informació pública, cal tenir en compte que només afectaria la documentació elaborada expressament de cara el procés judicial concernit. Dit d'una altra manera: el fet que una

determinada resolució hagi estat objecte de recurs judicial no comporta que l'expedient corresponent esdevingui afectat per aquest límit; només ho seran els documents produïts en el sí del procés judicial, per a la defensa dels interessos de les parts (Resolucions de la GAIP sobre les reclamacions 31 i 35/2015, que apliquen el criteri defensat per la Memòria del CEADP).

- 6è. *La intimitat i els altres drets privats legítims.* Costa determinar quina és la voluntat del legislador al formular aquest enunciat a l'article 21.1.f LTAIPBG, ja que si bé s'entén la pertinència de la intimitat com a límit d'accés a la informació pública, pot resultar excessiva l'ambigüitat de l'expressió "els altres drets privats legítims", que es podria interpretar com a compressiva de tots els drets de les persones i, per tant, amb un gran potencial desactivador del dret d'accés. L'article 3.1.f del Conveni 205 del Consell d'Europa, d'on deriva el 21.1.f LTAIPBG, parla de "la vida privada i els altres interessos privats legítims", i la seva Memòria explica aquest límit assenyalant que "els documents públics poden contenir informacions d'ordre personal o privada que són protegides, com per exemple els antecedents judicials i els dossiers mèdics. Cal recordar que l'article 8 de la Convenció europea dels Drets de l'Home garanteix el dret al respecte de la vida privada i familiar. La protecció d'aquests interessos pot prevaldre sobre l'interès de difondre la informació continguda en el document".

Per tant, intimitat i altres drets privats legítims caldria reconduir-ho a la protecció de la privacitat de les persones i a l'article 18 de la Constitució, que garanteix els drets a l'honor, a la intimitat personal i familiar, a la pròpia imatge, a la inviolabilitat del domicili i al secret de les comunicacions. En part, aquest límit remet a la institució de la protecció de dades de caràcter personal, que s'analitza en un proper epígraf, i que es fonamenta constitucionalment en l'apartat 4 d'aquest mateix article (limitació de l'ús de la informàtica per protegir precisament l'honor i la intimitat personal i familiar i el ple exercici dels drets ciutadans).

Una qüestió que afecta especialment la interpretació d'aquest límit és la de si és aplicable per protegir únicament els drets indicats quan són de persones físiques, o protegeix també les persones jurídiques. Com veurem més endavant, l'LOPD protegeix les dades personals únicament de les persones físiques, i la mateixa interpretació s'hauria d'aplicar als béns jurídics addicionals de l'article 21.1.f LTAIPBG, tant perquè en gran part els seus àmbits materials coincideixen, com perquè el concepte d'intimitat és difícilment separable de les persones físiques, i també pels termes (la vida privada) amb què s'expressa i justifica el precepte del CEADP del que deriva. Cal entendre, per tant, que no s'hauria d'aplicar, en general i sens perjudici del que es diu a l'apartat 9, aquest límit per protegir suposats drets a la intimitat (i vinculats) d'una persona jurídica.

Certament, es pot plantejar la concurrència d'aquest límit en la mena d'expedients que ara ens ocupa. Per exemple, l'eventual oposició del dret a la intimitat a l'accés al projecte constructiu d'un habitatge determinat o d'un edifici d'habitatges. D'entrada, no sembla que l'accés als plànols hagi de comportar, ni molt menys, invasió de la intimitat; de totes maneres, tampoc es pot descartar que hi pugui haver en determinats casos un perjudici per a aquest o algun dels altres béns protegits per aquest límit (en la mesura, per exemple, que algú pugui estimar que és invasiu el fet que altres persones puguin saber com s'organitza per dins casa seva), i per tant calgui ponderar entre la seva protecció i el dret d'accés a la informació.

- 7è. *El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.* No és probable que el deure de secret professional concorri en els expedients que són objecte d'aquest Dictamen, però sí que es pot donar fàcilment la possibilitat d'al·legar drets de propietat intel·lectual i industrial, com ara els relatius a l'autoria de projectes tècnics o al disseny d'instal·lacions industrials.

El dret de propietat intel·lectual té un contingut molt més ampli que el de propietat industrial, bàsicament limitat a la protecció de marques i patents. Segons la legislació de propietat intel·lectual (Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la

Llei de propietat intel·lectual, TRLPI), el titular originari dels drets de propietat intel·lectual és el creador, que sempre és una (o més d'una) persona física. Així mateix, aquesta normativa distingeix entre els anomenats drets morals del creador (atribució o reconeixement d'autoria, divulgació, preservació de la integritat, entre altres), que són inalienables, i els drets d'explotació, que inclou la reproducció i l'aprofitament econòmic, que poden ser objecte de cessió.

La distinció entre drets morals i drets d'explotació de la propietat intel·lectual pot portar fàcilment a l'existència de titulars diferents. L'autor d'un projecte tècnic n'és sens dubte el titular dels seus drets morals de propietat intel·lectual, però és probable que els drets d'explotació els hagi cedit (en tot o parcialment) a la persona o entitat que li ha encarregat o comprat el projecte, de manera que al ponderar aquests drets amb el d'accés caldrà determinar a qui correspon la titularitat dels drets de propietat intel·lectual que poden resultar perjudicats.

L'accés a un document protegit pel dret de propietat intel·lectual no afectarà previsiblement els drets morals del seu creador, però, segons com es fa l'accés, pot afectar els seus drets d'explotació. Dit d'una altra manera, la propietat intel·lectual protegeix de l'explotació del bé creat per part de terceres persones; per tant, és compatible amb la consulta o simple ús del bé que no interfereixi amb els drets d'explotació. La propietat intel·lectual no pot operar com a límit a l'accés, sinó com a límit a la seva utilització o explotació per part de la persona sol·licitant. Si tenim en compte que entre els drets d'explotació hi ha la reproducció i l'aprofitament econòmic, el que seria incompatible amb aquest dret seria un accés que comportés reproducció del bé o perjudici pels drets econòmics d'explotació.

D'acord amb aquestes consideracions, es pot afirmar que seria clarament incompatible amb els drets d'explotació de la propietat intel·lectual un accés a la informació que comportés la seva reproducció amb finalitats d'aprofitament econòmic. Més dubtes pot comportar una simple reproducció per una sola vegada, sense finalitats d'aprofitament econòmic; en aquests casos la ponderació pot ser més fàcilment favorable a l'accés, especialment si aquest es fonamenta en drets o interessos addicionals al dret d'accés. I és clarament compatible amb el dret de propietat intel·lectual un accés limitat a consulta o vista sense reproducció (vetllant, en aquest darrer cas, per evitar l'ús d'aparells mòbils habituals per fer-ne còpia).

A l'hora de ponderar l'accés a informació protegida pel dret de propietat intel·lectual pot ser fàcil trobar una solució ajustada al principi de proporcionalitat que faci pivotar l'equilibri entre els drets i interessos afectats en la modalitat d'accés. Així ho posa de manifest l'article 31.1.c del Reial Decret 1708/2011, de 18 de novembre, que estableix el Sistema espanyol d'arxius, que inclou com una de les excepcions del dret a obtenir còpia dels documents sol·licitats la vulneració dels drets de propietat intel·lectual. Una altra modalitat, més favorable a l'accés, podria ser la de facilitar còpia, si bé condicionada a determinades limitacions d'ús.

Per la seva banda, el dret de propietat industrial protegeix bàsicament els drets d'explotació de patents i marques. En relació amb la seva ponderació amb el dret d'accés a la informació, es poden fer consideracions similars a les que s'acaben de fer en relació amb l'explotació dels drets de propietat intel·lectual. El que sens dubte proscriuria el dret de propietat industrial és l'accés a patents amb vistes a la seva explotació. Ara bé, l'accés simple a aquesta informació en principi no perjudica (a no ser que s'argumenti raonadament el contrari) les persones titulars d'aquest dret.

8è. *Les dades personals.* L'abast i aplicació dels límits derivats de la protecció de dades de caràcter personal estan especialment regulats, tant per la seva legislació específica (l'LOPD), com pel fet que l'LTAIPBG els dedica específicament dos articles (23 i 24).

Una primera qüestió que cal tenir en compte és que la legislació de protecció de dades personals només protegeix les dades de persones físiques que, a més, estiguin vives

(articles 3.a LOPD, i 2.4 del seu Reglament, aprovat pel Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre).

Per l'LTAIPBG (articles 23 i 24), l'accés a dades personals es regeix per tres regles bàsiques:

- S'han de denegar les sol·licituds d'accés a dades personals especialment protegides (article 23 LTAIPBG). Com que no és probable que en el tipus d'informació que ens ocupa concorrin dades d'aquests tipus, no s'aprofundeix més en aquesta qüestió.
- S'ha de donar accés a les dades merament identificatives relacionades directament amb l'organització, el funcionament o l'activitat de les Administracions públiques, llevat que excepcionalment en el cas concret hagi de prevaldre la protecció (article 24.1 LTAIPBG). Seria el cas d'una relació de noms d'empleats públics, o del nom de l'empleat públic que tramita el procediment o que signa documentació que l'integra, o de beneficiaris de subvencions, o la persona titular d'una llicència, o l'autora d'un projecte comprat o autoritzat per l'Administració, etc., és a dir, casos d'informació relativa directament a actuacions públiques, que conté noms, i només els noms, de persones determinades. En aquests casos, la regla general ha de ser atorgar l'accés, i només excepcionalment denegar-lo si en el cas concret hi ha motius determinats que porten a la necessitat de prevaldre la protecció (per exemple, el nom d'una persona víctima de violència masclista no es pot donar si amb això es pot conèixer el seu lloc de treball).
- En la resta de casos, es pot donar accés a la informació, amb prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades.

No hi ha afectació de dades personals si prèviament al lliurament de la informació sol·licitada són dissociades de la informació que es lliura. Si la dissociació de les dades personals es fa prèviament, no cal fer l'exercici de ponderació, ja que llavors no hi hauria cessió de dades personals, fins i tot si les dissociades eren dades personals especialment protegides (l'article 11.6 LOPD exigeix la cessió de dades personals del consentiment de l'afectat o de l'autorització legal si prèviament s'ha fet la dissociació). En aquests casos, no cal fer test del dany, ni ponderació.

Tanmateix, la dissociació no sempre pot ser gairebé automàtica i prèvia a qualsevol test o ponderació, ja que moltes vegades la informació sol·licitada és precisament la identitat de determinades persones o aquesta identitat hi juga un paper important. En aquests casos o bé la dissociació directament no hi cap, o és un dels factors a ponderar.

9è. *Els interessos econòmics i comercials.* Aquest és un límit previst a la lletra g de l'article 3.1 CEADP (que parla dels interessos comercials i altres interessos econòmics), recollit també per l'article 14.1.h LTAIPBGE, que tanmateix no reproduïx la llei catalana de transparència. Segons la Memòria del CEADP, el principal objectiu d'aquest límit és impedir atemptats contra la competència o les posicions en les negociacions, i podria operar en relació amb informació que contingui dades sobre procediments de producció, estratègies comercials, llistes de clients, etc. Pel que s'acaba de dir, es tracta d'un límit estretament vinculat al dret de la competència i a la llibertat d'empresa emparada per l'article 38 de la Constitució, que també ve sent tradicionalment aplicat a l'exercici del dret d'accés als expedients pels propis interessats, a part de recollit expressament a l'article 41.2.b de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea. No pot ser, per tant, ignorat per les administracions catalanes, que poden fonamentar, si es tracta de protegir drets econòmics i comercials i no simples interessos, la seva aplicació en la referència genèrica que l'article 21.1.f LTAIPBG fa als "altres drets privats legítims" (en la mesura que es podria interpretar que si el legislador català no reproduïx aquest límit del CEADP és perquè considera que el pot incloure en aquest enunciat general, si bé cal avisar que no seria admissible una projecció d'aquest límit tant genèric a tota mena de drets privats) i, amb caràcter més general, més que sigui a títol de referència, en els preceptes citats del CEADP i de l'LTAIPBGE.

Tenint en compte les característiques dels drets o interessos que protegeix, per aplicar aquest límit cal que la persona titular dels interessos econòmics o comercials concernits demani expressament la reserva o confidencialitat de la informació que pot perjudicar-los, ja sigui per pròpia iniciativa, o com a resposta del trasllat de la sol·licitud d'accés fet per l'Administració, ja que aquesta difícilment pot apreciar, d'ofici, l'existència de risc o perjudici per a interessos econòmics o comercials privats. A partir de les consideracions o al·legacions formulades per la persona titular dels interessos econòmics o comercials afectats, l'Administració haurà de determinar si la confidencialitat és justificada (tenint en compte els criteris relatius a la interpretació d'aquest concepte apuntats a l'epígraf 4t.) i ponderar entre els interessos favorables a la seva protecció i els favorables a l'accés.

És plausible que en determinats expedients objecte d'aquest Dictamen hi pugui haver dades relatives a (o que permetin conèixer o deduir) procediments de producció, per exemple, en el cas de projectes d'instal·lacions comercials o industrials sotmeses a llicència municipal, que puguin motivar l'aplicació d'aquest límit.

3. *Trasllat a terceres persones si la sol·licitud d'informació pot afectar els seus drets i interessos.*

L'article 31.1 LTAIPBG estableix el següent: "Si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar al·legacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució". La GAIP considera que s'han d'aplicar els següents criteris en la interpretació i aplicació d'aquest precepte:

El deure de trasllat a les terceres persones afectades establert per aquest precepte serveix a la finalitat d'evitar que l'accés ciutadà a la informació pública perjudiqui injustament drets o interessos d'altres persones privades. Per tant, cal que les Administracions públiques valorin sempre en la tramitació de les sol·licituds d'informació que reben si cal efectuar aquest trasllat, i practicar-lo si escau. Tanmateix, una aplicació literal i expansiva de l'article 31.1 LTAIPBG podria arribar a perjudicar seriosament el dret d'accés, dilatant sense causa raonable el temps per a la seva efectivitat i carregant burocràticament un procediment que la societat contemporània i l'essència d'aquest dret requereixen que sigui àgil i lleuger. Per tant, cal que els subjectes obligats ponderin d'acord amb criteris de proporcionalitat i raonabilitat la concurrència de les circumstàncies que requereixen el trasllat i la seva idoneïtat per protegir efectivament els drets i interessos afectats. És aconsellable fer aquesta ponderació sempre que es detecti la presència de drets o interessos que poden ser afectats per l'accés.

Al ponderar la necessitat del trasllat regulat per l'article 31.1 LTAIPBG, les següents circumstàncies, degudament argumentades, poden justificar-ne l'omissió:

- Que les persones afectades no estiguin identificades (és a dir, que no constin a la sol·licitud d'accés o a la informació sol·licitada) o sigui difícil identificar-les o localitzar-les (és a dir, que no es puguin identificar i determinar fàcilment amb els arxius i bases de dades de la mateixa Administració). Aquest motiu d'omissió està reconegut expressament per l'article 31.1 LTAIPBG.
- Que la sol·licitud d'accés demani informació que hauria d'haver estat objecte de publicitat activa (per exemple, els contractes), ja que la determinació legal de la publicitat fa que el tràmit del trasllat sigui irrellevant als efectes d'incidir en la resolució, que en aquests casos només pot ser favorable a l'accés.
- Que el subjecte obligat consideri que hi ha motius per denegar l'accés sol·licitat, com ara que siguin dades personals especialment protegides, o informació sobre la que hi aprecia la concurrència d'un altre límit (llevat que les eventuais al·legacions puguin ser rellevants per decidir-ho), ja que si no hi ha accés no hi pot haver afectació de drets o interessos de terceres persones. Tanmateix, cal que es faci un ús ponderat d'aquesta eventualitat, ja que seria

inadmissible fer una aplicació restrictiva del dret d'accés amb la finalitat de fer innecessari el trasllat. També cal valorar en determinats casos si el trasllat pot servir per obtenir la conformitat de les terceres persones afectades a l'accés sol·licitat, quan la causa de la desestimació únicament fos la protecció dels drets o interessos d'aquests tercers.

- Que s'adoptin precaucions per protegir els drets o interessos afectats, com ara anonimitzar o dissociar dades personals, o limitar l'accés a vista sense còpia de la informació, per evitar perjudicis als drets d'explotació de propietat intel·lectual, per exemple. Ara bé, si el que es demana precisament són dades personals o còpia d'un document subjecte a drets de propietat intel·lectual o industrial, és aconsellable fer el trasllat als seus titulars abans de resoldre.
- Que la informació sol·licitada només afecti dades personals merament identificatives relacionades directament amb l'organització, el funcionament o l'activitat de l'Administració, ja que en aquests casos l'article 24.1 LTAIPBG estableix la regla general de l'accés, cosa que permet presumir que no hi ha afectació significativa de dades personals que pugui justificar la necessitat de donar trasllat de la sol·licitud a les persones identificades. Seria el cas, per exemple, del nom dels empleats públics que consten als expedients (organització), dels qui han presentat al·legacions en un procediment d'informació pública (funcionament) o dels titulars de les llicències (activitat).

En general, podrien justificar l'omissió del trasllat la concurrència de circumstàncies en el cas concret de les que se'n derivi, *a priori* i amb un grau raonable de certesa, que les al·legacions no seran determinants per fer canviar el sentit de la decisió amb què l'Administració es proposa resoldre la sol·licitud d'accés. A títol merament indicatiu, poden ser circumstàncies d'aquest tipus:

- en la mesura que serien determinants d'una resolució estimatòria de la sol·licitud d'informació: que s'ha establert en un criteri general aprovat per la GAIP i l'APDCAT en relació amb la preponderància de l'interès públic en la divulgació d'aquella informació; que la difusió prèvia de la informació per algun mitjà del que tingui constància l'administració faci inapreciable el dany directament originat amb l'accés que es demana; que consta el consentiment de la tercera persona a l'accés o a la divulgació d'aquella mateixa informació en casos precedents, etc.
- en la mesura que serien determinants d'una resolució desestimària de la sol·licitud d'informació: que són dades personals especialment protegides; que és informació amb dades de menors; que per criteri de la GAIP i l'APDCAT s'ha establert que prevalen els drets o interessos de la tercera persona afectada per l'accés, etc.

En tot cas, l'Administració ha de justificar en la seva motivació l'omissió del trasllat en la irrellevància de les al·legacions que eventualment s'hi poguessin presentar per al sentit final de la seva resolució, en la mesura que sigui aquesta la causa de l'omissió del tràmit.

Quant a la pràctica del trasllat a les terceres persones afectades, convé tenir en compte les consideracions següents:

- Si l'Administració considera que les al·legacions formulades arrel del trasllat poden ser determinants del sentit de la resolució, el trasllat s'ha de fer mitjançant notificació (sens perjudici del que es diu en el proper paràgraf sobre trasllats massius) i donar un termini de deu dies per fer les al·legacions. Si no és previsible el caràcter determinant de les al·legacions, el trasllat es pot fer sense notificació formal i sense donar termini per a al·legacions.
- Si les terceres persones afectades constitueixen un grup nombrós, de manera que el trasllat ha de ser massiu, no s'ajusta a un criteri de proporcionalitat haver de fer-lo amb notificació singularitzada, essent suficient utilitzar els mitjans habituals de comunicació general amb el col·lectiu afectat (llista interna de distribució electrònica, taulell d'anuncis, físic o electrònic), o fer la comunicació als representants del col·lectiu, si n'hi ha. En aquests casos, si d'acord

amb el paràgraf anterior cal donar termini de 10 dies per fer al·legacions, es pot donar fixant en l'anunci o comunicació general la data límit per ser tingudes en compte en el procediment.

- Cal informar del trasllat a les terceres persones afectades a la persona que ha sol·licitat l'accés a la informació; aquesta informació es pot cursar mitjançant comunicació simple, sense necessitat de notificació formal.
- Al fer el trasllat, s'han de fer constar els motius de la sol·licitud d'informació, si es coneixen, però no és obligatori fer constar la identitat de la persona o de les persones que han sol·licitat la informació.
- L'Administració s'ha de manifestar en relació amb el contingut de les al·legacions rebudes arrel del trasllat, però no el vinculen a resoldre en un sentit determinat, sens perjudici dels casos en què poden ser determinants.

Si les al·legacions formulades manifesten l'oposició de les terceres persones afectades a lliurar la informació que les afecta i la resolució de la sol·licitud és favorable a l'accés, aquest no es podrà fer efectiu mentre la resolució no sigui jurídicament ferma, cosa que requereix el venciment dels terminis establerts legalment per poder impugnar-la i que no es demanin i s'atorguin mesures cautelars de suspensió, a més dels dispositius oportuns per poder verificar-ho puntualment.

Si s'incompleix el trasllat, sense que concorrin i es justifiquin les circumstàncies anteriors que permeten motivar-ne l'omissió, aquest fet pot tenir les conseqüències següents:

- Pot comportar l'anul·labilitat de la resolució.
- Si les terceres persones estan clarament identificades, pot constituir una infracció greu.

4. Ponderació de drets i interessos favorables i oposats a l'accés.

D'acord amb els articles 20, 22 i 24.2 LTAIPBG, l'accés a la informació pública només pot ser denegat per causes (límits) expressament establertes per les lleis (com a mínim, i que tinguin relació amb el cas que ens ocupa, les analitzades a l'anterior apartat 2), que han de ser proporcionals a l'objecte i a la finalitat de la protecció i aplicades:

- d'acord amb la seva finalitat,
- tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (o prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades),
- sempre restrictivament, en benefici del dret d'accés,
- sense que es puguin ampliar per analogia,
- motivadament,
- d'acord amb els principis d'igualtat i d'interdicció de l'arbitrarietat

En resum, l'LTAIPBG estableix clarament un principi legal de "favor dret d'accés", limitat excepcionalment, limitacions que s'han d'aplicar cas per cas, amb criteris de proporcionalitat i ponderant els drets i interessos en joc, a favor i en contra de l'accés a la informació.

En aquest marc, si concorren límits legals a l'accés a la informació pública l'operació central per determinar si ha de prevaldre el límit o el dret d'accés és la ponderació entre els drets i interessos en joc. Aquest exercici de ponderació s'ha de fer cas per cas, tenint en compte les circumstàncies concretes i la posició jurídica que ostenten les persones afectades. Els elements bàsics del procés de ponderació són les següents:

Test del dany o perjudici (efectiu). El punt de partida del procés, fins i tot previ a la ponderació en sentit estricte, és l'anomenat test del dany o perjudici, que té per objecte determinar fins a quin punt l'atorgament de la informació demanada pot constituir efectivament un perjudici per als drets

o interessos de terceres persones afectades. I el primer que cal per poder tenir en compte l'aplicació del límit és si el dret o interès que protegeix pot resultar perjudicat (específicament perjudicat, i no merament afectat) per la difusió de la informació sol·licitada; a aquests efectes, s'ha d'argumentar raonadament la certesa o el risc d'aquest eventual perjudici, no n'hi ha prou amb citar genèricament el límit potencialment afectat. Per exemple, per denegar còpia d'un projecte tècnic en aplicació del límit de seguretat pública, cal argumentar expressament els motius pels quals l'accés demanat podria perjudicar la seguretat pública, com ara que el projecte sigui relatiu a una infraestructura de gran rellevància col·lectiva i que la difusió del projecte constructiu pot exposar-la a eventuais atemptats, tot argumentant les raons.

Cal insistir amb què la simple afectació del límit (per exemple, existència de dades personals o d'informació confidencial) no és una base suficient per ponderar la seva aplicació al cas, ja que a més de l'afectació cal argumentar l'existència específica d'un perjudici per a la persona o persones afectades (per exemple, difícilment es pot al·legar un perjudici per a la difusió de dades relatives a l'afiliació política d'una persona si ella mateixa n'ha fet ostentació pública). En coherència amb el principi al·ludit abans de "favor dret d'accés" consagrat per la legislació vigent, l'eventual perjudici causat per l'exercici del dret d'accés s'ha de demostrar o acreditar i no es pot donar per suposat. Si el test del dany és negatiu, és a dir, que no s'acredita aquest perjudici, no es pot aplicar el límit i cal atorgar la informació sol·licitada, sense necessitat de dur a terme cap ponderació.

Necessitat i idoneïtat de la informació sol·licitada. Si el test del dany és positiu, el pas següent hauria de ser el de valorar fins a quin punt la informació sol·licitada és idònia i necessària per satisfer la finalitat de l'exercici del dret d'accés, en el cas concret de què es tracti, i en la mesura que es conegui (cal tenir en compte que les sol·licituds d'informació pública no s'han de motivar, de manera que la finalitat de l'accés moltes vegades no constarà).

Aquest pot ser un primer moment indicat per valorar la possibilitat d'oferir un accés parcial o la dissociació de dades, en la mesura que la finalitat de l'accés es pugui satisfer raonablement protegint les dades més afectades pel límit que s'estigui aplicant o més necessitades de protecció. La GAIP entén que la dissociació o la informació parcial només estan justificades un cop s'ha acreditat que la difusió de les dades protegides per aquesta pràctica causaria un perjudici a les persones afectades, i en aquesta fase prèvia a la ponderació en sentit estricte només procedirien si es justifica que les dades protegides per aquesta pràctica no són necessàries per satisfer la finalitat de l'exercici del dret d'accés.

En la mesura que les dades sol·licitades es considerin idònies i necessàries per assolir la finalitat de l'accés a la informació, malgrat que la seva difusió sigui perjudicial per a les terceres persones afectades, només es poden denegar si així queda justificat pel següent exercici de ponderació.

Ponderació entre els drets i interessos afectats. Si el test del dany és positiu i s'acredita la idoneïtat i la necessitat de la informació per atendre els fins amb què s'exerceix el dret d'accés, el conflicte entre aquest i el límit o límits que concorren s'ha de resoldre ponderant els drets o interessos, públics o privats, afectats per l'exercici del dret d'accés, amb els de la mateixa naturalesa que poden justificar-lo o emparar-lo, fins a determinar raonadament quins han de prevaldre. L'exercici de ponderació és delicat, en la mesura que sempre comporta un sacrifici, ja sigui per a l'abast del dret d'accés, o bé per als drets o interessos de les terceres persones afectades. L'ordenament vigent preveu diversos criteris per dur a terme aquest exercici de ponderació:

En primer lloc, el principi de proporcionalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació" (article 22.1 LTAIPBG). L'aplicació d'aquest principi pot dur a:

- Establir jerarquies entre els drets i interessos enfrontats, ja sigui individualment considerats, o sumant els que concorren en cada sentit. Cal tenir en compte que, si bé el dret d'accés té justificació autònoma suficient en l'interès públic que serveix, es reforçarà si és exercit per un

interessat que ho fa per fer efectiu el seu dret de defensa, o amb la finalitat específica de controlar la gestió de recursos públics.

- Valorar la intensitat del perjudici respecte als drets i interessos en joc, a fi d'optar pel sacrifici que pugui comportar una menor intensitat de perjudici.

En segon lloc, i per al cas d'haver de ponderar entre dret d'accés a la informació i protecció de dades personals, l'article 24.2 LTAIPBG preveu expressament els elements obligats de ponderació següents (es tracta d'una llista oberta, de manera que res no impedeix tenir-ne en compte d'altres):

- El temps transcorregut, que habitualment jugarà a favor de la necessitat de protegir les dades personals, en la mesura que amb el seu decurs disminueix l'interès públic en la difusió i es pot començar a tenir en compte la concurrència del dret a l'oblit.
- La finalitat de l'accés (especialment si és històrica, estadística o científica) i les garanties que s'ofereixen (per exemple, per utilitzar legítimament o no difondre les dades). Entre les finalitats que poden justificar l'accés, fins al punt de fer-lo prevaldre sobre la protecció de dades, es pot tenir en compte l'exercici de drets (així ho preveu expressament l'article 15.3.b LTAIPBG) o interessos legítims de la persona sol·licitant, com pot ser el cas d'accedir a la documentació d'un procediment en el que té la condició de persona interessada, o de preparar un recurs o altres accions de defensa, o de comprovar l'impacte per raons de veïnatge, etc.
- Si hi ha dades relatives a menors d'edat, cas en què hauria de prevaldre la protecció.
- La seguretat de les persones, que tant pot jugar com a criteri favorable a la protecció (no difondre dades que puguin posar en risc la seguretat), com favorable a l'accés (en la mesura que aquest es justifiqui en el coneixement de riscos per a la seguretat de qui exerceix l'accés).

Si de la ponderació en resulten conclusions parcialment divergents sobre la necessitat d'atorgar l'accés a la informació o de protegir la informació sol·licitada, es pot recórrer també a la tècnica de l'accés parcial (article 25 LTAIPBG), d'acord amb criteris de proporcionalitat. Cal recordar que un tipus d'informació parcial és la dissociació de dades personals.

La ponderació en molts casos només és possible dur-la a terme si les persones titulars dels drets i interessos afectats (tant a favor de l'accés, com de la protecció) motiven les seves pretensions. Això porta a la conveniència de motivar les sol·licituds d'accés que poden concórrer amb límits legals, i a la necessitat de donar veu a les persones titulars de drets eventualment afectats per l'accés.

5. **Accés condicionat**

L'accés condicionat és una solució que convé tenir en compte al fer la ponderació entre els drets i interessos favorables i contraris al dret d'accés, en la mesura que pot constituir una aplicació raonable del principi de proporcionalitat, sobretot en aquells casos en què la finalitat de l'accés es pot donar per satisfeta amb una intensitat limitada d'aquest dret. En els tipus de procediments objecte d'aquest Dictamen, aquesta solució pot ser escaient en força casos, com es pot comprovar tot seguit.

Hi ha drets i interessos que poden resultar perjudicats no tant per l'accés a la informació que els afecta, sinó per la seva difusió. Seria el cas dels drets a la propietat intel·lectual o industrial. Accedir puntualment a dades protegides per aquests drets no els perjudica, ja que el que perjudica la propietat intel·lectual o industrial és la seva explotació il·legítima. Per tant, en aquests casos els drets citats no haurien de prevaldre sobre l'interès públic o privat en l'accés, sempre que es prenguin mesures per impedir o controlar la difusió de la informació obtinguda.

En aquest sentit, es pot tenir en compte, merament a títol d'exemple, la Instrucció de 12 de juliol de 2006, de la Secretaria General Tècnica del Ministeri de l'Interior, que dicta normes sobre

l'accés i la consulta de documents dels arxius que depenen d'aquest Ministeri, segons la qual "Cuando así se estime oportuno, a la luz de las circunstancias del caso concreto, se podrá requerir al solicitante declaración escrita por la que se comprometa a no utilizar la información ni las reproducciones suministradas con fines que puedan afectar al derecho al honor, la intimidad y la propia imagen, o a aquellos otros reconocidos por la legislación reguladora de la propiedad intelectual, comercial o industrial" (6ª.9).

Res no impedeix que la resolució administrativa que atorga l'accés, quan s'ha acreditat la concurrència de límits d'accés i si així ho justifica la ponderació feta entre els drets i interessos en joc, pugui establir formalment cauteles amb la finalitat d'impedir un ús indegut de la informació obtinguda. El que sí que resultaria inadmissible és la denegació de la informació justificada en l'ús indegut que en puguin fer els sol·licitants (l'STS de 6 de juny de 2005 afirma que de l'ús de la informació obtinguda en serà responsable la persona sol·licitant, i no s'ha de presumir que en farà un ús antijurídic).

Pel que fa al contingut, les concrecions d'accés condicionat que s'adoptin han de ser les que resultin de la ponderació, d'acord amb els criteris establerts a l'apartat anterior, ja que en definitiva l'accés condicionat és una possible conclusió d'un necessari exercici previ de ponderació. I en quant a les formes, es pot recórrer a manifestacions molt diferents, segons les circumstàncies de cada cas: advertiment de la responsabilitat en què es pot incórrer amb determinats usos de la informació lliurada (Resolució de la GAIP en relació amb la Reclamació 17/2015); signatura d'un compromís d'ús limitat de la informació rebuda, etc.

Està clar que la fórmula de l'accés condicionat pot ser especialment idònia per donar accés a determinats documents objecte d'aquest Dictamen (per exemple, projectes tècnics), evitant al mateix temps que l'accés donat pugui derivar en una explotació il·legítima de la informació obtinguda, en perjudici dels drets de propietat intel·lectual o industrial.

Una de les limitacions que pot comportar l'accés condicionat a la informació és que pot incomplir el principi de reutilització establert pels articles 16 i 17 LTAIPBG, així com també el criteri general segons el qual la informació atorgada s'ha de lliurar en el format demanat per la persona sol·licitant (article 36 de la mateixa llei). Com veurem tot seguit, aquests principi i criteri són perfectament compatibles amb l'accés condicionat a la informació, sempre que aquest estigui justificat jurídicament.

En relació amb el principi de reutilització, els mateixos articles 16 i 17 LTAIPBG fan esment obvi de la necessitat que l'objectiu de la reutilització sigui sempre lícit (i l'accés condicionat limitaria precisament l'ús de la informació que podria permetre la reutilització per protegir la licitud de l'accés) i condicionen la reutilització al compliment de les normes que s'estableixin per protegir altres drets o béns jurídics. Així mateix, la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic (adaptada a l'LTAIPBG per la Llei 18/2015, de 9 de juliol), estableix en el seu article 3 molts més límits a la reutilització dels previstos per l'article 21 LTAIPBG per a l'accés a la informació pública, disparitat que ve a confirmar la coherència d'intensitats diferents d'accés, modulables en funció dels límits i dels drets i interessos concurrents, que poden anar des d'una vista simple de la informació, sota vigilància i sense dret a còpia, fins a la possibilitat de poder reutilitzar la informació obtinguda, passant per l'obtenció de còpia condicionada a no fer-ne difusió o de còpia condicionada a no fer-ne explotació, entre altres fórmules concretes.

En relació amb el dret de la persona sol·licitant a obtenir la informació sol·licitada en el format que l'hagi demanada, cal indicar que el mateix article 36 LTAIPBG contempla diverses circumstàncies, força obertes, inclosa la possibilitat d'afectar els drets de propietat intel·lectual, que poden justificar lliurar la informació en un format diferent al demanat.

6. Pagament de la documentació lliurada.

El principi general aplicable a l'accés a la informació pública és el de la gratuïtat, segons preveu l'article 37 LTAIPBG. La primera i principal manifestació d'aquest principi significa que

l'Administració no pot posar preu a la informació pública, de manera que ha de donar-la gratuïtament a qui la demani.

El que s'acaba de dir no exclou que l'Administració es pugui rescabalar dels costos ocasionats pel lliurament de la informació, bé sigui per l'expedició de còpies, o per la transposició de la informació sol·licitada a formats diferents de l'original. En aquests casos cal entendre que no només és lícit subjectar les despeses ocasionades pel lliurament de la informació a una contraprestació econòmica (que no pot excedir el cost de l'operació), sinó que fins i tot es pot considerar equitatiu, especialment si es té en compte que en determinats tipus de documents (com ara projectes tècnics) el cost de les còpies pot arribar a ser considerable.

Cal insistir de totes maneres en què l'únic que pot cobrar l'Administració és el cost específic del lliurament de la informació (realització de còpies i impressions i eventuais despeses de tramesa, llevat que es faci per correu electrònic), no el valor intrínsec que es pugui atribuir a la informació lliurada, ni tant sols si ha tingut que ser objecte d'elaboració o de reelaboració (la necessitat d'elaborar o de reelaborar la informació sol·licitada pot ser causa d'inadmissió de la sol·licitud, segons l'article 29 LTAIPBG, però en cap cas motiu per posar preu a la informació atorgada).

Així mateix, no es pot posar preu a l'accés si és en forma de consulta a l'arxiu o en una altra dependència de l'Administració o si la informació demanada existeix en format electrònic i es comunica mitjançant correu electrònic.

A la vista d'aquestes consideracions, és recomanable que l'Administració adverteixi del cost que pot implicar l'accés si es demana en formats que en justifiquen el cobrament (i fins i tot que cobri anticipadament l'expedició de còpies o la transposició a formats diferents de l'original i, si s'escau, les eventuais despeses de tramesa, llevat que sigui per correu electrònic), i informi de les opcions existents per poder fer un accés gratuït.

7. Llengua en què ha d'estar redactada la informació lliurada

Es planteja també la qüestió de si les persones sol·licitants tenen dret a escollir la llengua amb què volen rebre la informació, dret que, en cas afirmatiu, es correspondria amb una obligació de l'Administració a fer la traducció corresponent, cas en el qual es podria plantejar si pot sotmetre aquest servei de traducció a contraprestació econòmica.

La legislació de transparència no conté cap previsió que reguli expressament la llengua en què s'ha de lliurar la informació sol·licitada, ni un eventual dret de les persones sol·licitants a rebre la informació demanada en una llengua determinada. Per analitzar aquesta qüestió cal distingir entre el règim jurídic aplicable a la llengua amb què s'exerceix el dret d'accés (presentació de les sol·licituds i redacció de les resolucions, notificacions i comunicacions de l'Administració), per una banda, i el que s'ha d'aplicar a la informació objecte de l'exercici d'aquest dret, per l'altra.

Pel que fa a la primera qüestió, l'article 17.4 LTAIPBGE reconeix el dret de les persones sol·licitants d'adreçar-se a l'Administració utilitzant qualsevol de les llengües oficials en el territori on radica l'Administració sol·licitada. Tot i que no ho estableix expressament la legislació de transparència, aquest dret es completa amb el de rebre les resolucions, notificacions i comunicacions administratives en la llengua escollida per la persona que exerceix el dret d'accés, en virtut de la garantia general establerta pels articles 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), 5.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, 9 i 10 LPL i 36 LRJPAC (en relació amb els procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat i amb els tramitats per les comunitats autònomes o els ens locals que hagin de tenir efectes en una altra part de l'Estat on no sigui oficial la mateixa llengua).

En quant a la segona qüestió, la de la llengua en què ha d'estar o pot estar redactada la informació pública obtinguda en exercici del dret d'accés, no hi ha cap precepte de la legislació de transparència, ni de la resta de l'ordenament jurídic, que el reconegui, cosa que per sí sola, i més que sigui en contrast amb l'article 17.4 LTAIPBGE citat al paràgraf anterior, ha de portar a entendre que aquest dret no existeix, de manera que l'Administració pública ha de lliurar la

informació sol·licitada en la llengua en què es trobi redactada (naturalment, si disposa d'ella en les dues llengües oficials, en aquest cas sí que hauria de donar a la persona sol·licitant la possibilitat d'escollir). Aquesta conclusió és coherent amb l'article 5.2 LTAIPBG (que vincula a la publicitat activa l'objectiu d'oferir "documents autèntics", qualitat que no tenen els traduïts), i també amb els principis generals d'eficiència i economia aplicables a l'activitat administrativa.

Sens perjudici del que s'acaba de dir, no es pot desconèixer que en determinades relacions jurídiques les lleis emparen el dret de les persones a escollir la llengua amb què volen rebre la informació sol·licitada. Això passa en els casos següents:

- Relacions amb la justícia, atès el previst per l'article 33.2 EAC: "Totes les persones, en les relacions amb l'Administració de justícia, el Ministeri Fiscal, el notariat i els registres públics, tenen el dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin en totes les actuacions judicials, notarials i registrals, i a rebre tota la documentació oficial emesa a Catalunya en la llengua sol·licitada". Aquest precepte és d'aplicació a l'àmbit subjectiu citat (i no a les Administracions públiques subjectes a la legislació de transparència), i afecta tota la "documentació oficial emesa a Catalunya" (i no la informació pública en general, que comprèn tant l'oficial, com la d'elaboració privada a mans de l'Administració). De totes maneres, és escaient citar aquest precedent, per posar de manifest que l'EAC no proclama un dret ciutadà similar (i la corresponent obligació pública d'atendre'l) en relació amb la informació pública que és objecte de la legislació de transparència.
- Persones interessades, en relació amb la informació del respectiu procediment, vist el que estableix l'article 10.2 LPL: "L'Administració ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin, en la llengua oficial demanada, una testimoniança traduïda d'allò que els afecta. La sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o despesa al sol·licitant, ni retards en el procediment ni suspendre'n la tramitació i els terminis establerts". Per tant, les persones interessades en un procediment sí que tenen dret a que l'Administració els tradueixi, donant fe, la documentació que les afecta, dret que es correspon amb el previst a l'article 36.3 LRJPAC (que estableix el deure de l'Administració instructora de traduir al castellà els documents que hagin de tenir efectes fora de la Comunitat Autònoma d'origen i els sol·licitats així per les persones interessades) i amb la rellevància que en aquests casos pot tenir l'exercici del dret d'accés a la informació pública en relació amb el dret a la defensa i amb la consegüent coherència amb les garanties del paràgraf anterior.

S'ha de concloure, per tant, que si bé la legislació vigent reconeix a les persones interessades el dret a escollir la llengua amb què volen rebre la documentació que els afecta, que en principi serà la inclosa en el procediment corresponent, les persones que no tenen aquesta condició d'interessades i exerceixen el dret general d'accés a la informació pública no tenen aquest dret, de manera que l'Administració els pot lliurar la informació sol·licitada en la llengua en què estigui redactada.

Si una persona interessada demana la traducció al català o al castellà de documentació inclosa en el corresponent procediment, l'Administració li ha de prestar aquest servei amb caràcter gratuït, i sense dilacions. L'article 10.2 LPL que s'acaba de citar a dos paràgrafs més amunt és molt clar en aquest sentit.

En canvi, si qui demana la traducció a una de les llengües oficials a Catalunya d'informació pública objecte de l'exercici del dret d'accés no ho fa en tant que persona interessada en un procediment administratiu, l'Administració pot optar per no admetre a tràmit la sol·licitud, en base a l'article 29.1.b LTAIPBG (ja que la traducció es pot considerar una tasca complexa d'elaboració o reelaboració de la informació), o bé, si voluntàriament assumeix a tasca de fer la traducció, pot sotmetre-la a contraprestació econòmica, en base a l'article 37.2 LTAIPBG (ja que la traducció és assimilable a transposar la informació a formats diferents de l'original), advertint sempre prèviament del seu cost.

8. Referència a la normativa d'arxius

Una de les qüestions consultades és la relació entre la normativa de transparència i la d'arxius als efectes de determinar el règim d'accés a la documentació ja arxivada. Amb caràcter general, la legislació d'arxius (Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents, LAGD), que era anterior a la de transparència, s'hi ha adaptat, en compliment del mandat de la disposició final 2a LTAIPBG, mitjançant la Llei 20/2015, de 29 de juliol. L'article 34 LAGD estableix que "les persones tenen dret a accedir als documents públics en els termes i amb les condicions establertes per la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de normativa que sigui aplicable", sense fer cap distinció de règim jurídic aplicable en atenció a la circumstància d'estar inclosa la informació sol·licitada en un arxiu històric, o no. Per tant, amb caràcter general, la relació entre la normativa de transparència i la d'arxius, pel que fa a l'accés a la informació pública, és d'identitat, amb remissió plena de la segona al contingut de la primera.

L'article 19 LAGD regula la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD) i li atribueix, entre altres, funcions per establir i aplicar criteris sobre l'accés als documents públics. Aquestes previsions són desenvolupades pel Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents, l'article 10 del qual estableix que "les taules d'avaluació i accés documental s'apliquen a la documentació pública i determinen, per a cada sèrie documental, el termini de conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents"; aquestes taules són elaborades per la CNAATD i aprovades per ordre de la Conselleria de Cultura. L'existència i el contingut d'aquestes taules plantegen dues qüestions que no es poden ignorar.

Per una banda, el fet que venen establint criteris sobre el règim d'accés aplicable a cada sèrie documental. Aquests criteris són els que faciliten que les persones responsables dels arxius públics puguin donar una resposta immediata a les sol·licituds d'accés, en la mesura que els siguin aplicables taules vigents d'avaluació i accés. A la pràctica, però, aquesta mena d'automatisme en l'aplicació d'una intensitat general determinada d'accés per a cada sèrie documental pot entrar fàcilment en contradicció amb la legislació de transparència, segons la qual si en una determinada sol·licitud hi concorren límits d'accés, aquests s'han d'aplicar tenint en compte les circumstàncies del cas, i això moltes vegades difícilment és possible si hom es limita a aplicar el criteri general d'accés definit a la taula corresponent per a tota la sèrie documental. Per tant, l'aplicació de la legislació de transparència supedita el paper de les taules d'avaluació i accés documentals, que si bé segueixen sent segurament un punt de referència útil en la gran majoria de casos, no es poden aplicar mecànicament i cal deixar marge per poder valorar en el cas concret si procedeix aplicar el criteri de la taula o, en canvi, cal aplicar una solució diferent.

Per una altra, les taules d'avaluació i accés documental també estableixen el termini de conservació dels documents públics, que es determina per a cada sèrie documental i el Decret 13/2008 regula també la destrucció dels documents, que es pot dur a terme un cop salvats els terminis de conservació establerts per la taula que sigui aplicable. Els criteris que s'han vingut aplicant tradicionalment per establir els terminis de conservació dels documents públics (eficiència dels arxius, efectes jurídics i valor històric dels documents, caràcter restrictiu de la conservació de dades personals) s'han de complementar ara amb els que deriven de la legislació de transparència, que propugnen en general un accés més obert i dilatat en el temps que el previst a moltes de les taules d'avaluació vigents.

I és que, en definitiva, l'accés a la informació continguda als arxius s'ha de regir pel règim jurídic establert per l'LTAIPBG, en què hi juga un paper fonamental la consideració de la concurrència de límits i, en cas afirmatiu, la determinació de l'accés en funció de la ponderació, cas per cas, dels drets i interessos en joc, exercici que difícilment es pot substituir per taules genèriques vinculades a tipologies generals de documents. L'accés a la informació pública està regulat materialment per l'LTAIPBG, que no estableix cap règim diferenciatiu ni cap especificitat en l'accés si la informació pública està dipositada en un arxiu o si ho està en qualsevol altra dependència pública.

CONCLUSIONS

1. *Sobre el règim jurídic d'accés a la informació continguda als procediments administratius*

- 1ª. Mentre que les persones que són interessades en un procediment administratiu en tràmit poden accedir a la informació que s'hi conté d'acord amb el règim jurídic establert per l'article 35.a LRJPAC, la resta de persones també poden accedir-hi, si bé de conformitat amb el règim establert per l'LTAIPBG.
- 2ª. Als efectes del règim aplicable a l'accés de les persones interessades a la informació continguda als procediments administratius en tràmit, es considera que tenen aquesta condició els pendents de finalització i, un cop finalitzats, mentre la resolució o altra forma de finalització que s'escaigui siguin susceptibles de recurs o revisió.
- 3ª. El procediment i les garanties per exercir el dret d'accés establerts per l'LTAIPBG són aplicables per a l'exercici del dret d'accés de les persones interessades als procediments en tràmit respectius, sens perjudici que el dret material aplicable al contingut d'aquest accés sigui el de la legislació de procediment administratiu.
- 4ª. El règim jurídic aplicable a les persones interessades i a les no interessades a l'accés als procediments tancats o finalitzats és el mateix: el regulat per l'LTAIPBG.

2. *Sobre la determinació i l'aplicació dels límits que poden concórrer en aquests tipus de documents*

- 5ª. La mera concurrència de límits legals no és suficient per denegar l'accés a la informació; cal, a més, que s'acrediti en el cas concret que l'accés a la informació perjudicaria, i no només afectaria, els drets o interessos protegits pel límit aplicat.
- 6ª. La seguretat pública pot justificar la denegació d'accés a documents que continguin informació relativa a serveis i equipaments de seguretat, així com també a dispositius i altres condicions específiques de seguretat de qualsevol mena de construcció o activitat.
- 7ª. La investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries pot justificar la denegació de l'accés a informació determinada, en la mesura que aquest pugui obstaculitzar les investigacions, destruir proves o sostreure els delinqüents o els infractors de l'acció de la justícia o de l'activitat sancionadora de l'Administració, circumstàncies que caldrà acreditar degudament.
- 8ª. Les funcions administratives de vigilància, inspecció i control poden justificar la denegació d'informació pública, únicament si s'acredita que l'accés pugui perjudicar drets o interessos privats que són objecte d'aquestes funcions administratives.
- 9ª. Les declaracions de confidencialitat que puguin fer els contractistes només vinculen l'Administració a respectar-les en la mesura que el contingut de la informació protegida per aquestes declaracions tingui la qualitat que en justifiqui la declaració, com ara limitar-se a dades amb repercussió exclusiva en el sector privat (secrets industrials, per exemple).
- 10ª. El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o el dret a la tutela judicial efectiva només són aplicables com a límit al dret d'accés a la informació pública en relació amb informació que hagi estat elaborada específicament de cara un procés judicial en curs; no són aplicables pel sol fet que una determinada resolució hagi estat objecte d'un procediment judicial.
- 11ª. Els drets de propietat intel·lectual i industrial només poden impedir l'accés a informació pública si la modalitat amb què es practica l'accés en perjudica els drets d'explotació o el rendiment econòmic; difícilment poden impedir l'accés simple, especialment si és limitat a vista, als béns que protegeixen.
- 12ª. Com a regla general s'ha de donar accés a dades personals merament identificatives (el nom d'una persona) relacionades directament amb l'organització, el funcionament o

l'activitat de les administracions públiques; excepcionalment caldrà protegir fins i tot aquestes dades si concorren motius concrets que ho justifiquen. Es pot donar accés a la resta de dades personals després de ponderar la necessitat de la seva protecció amb els drets i interessos favorables a la seva difusió. Si es dissocien les dades personals, fins i tot les especialment protegides, de la informació pública que les conté, aquesta informació deixa d'estar afectada per aquest límit a l'accés.

- 13^a. Les persones titulars d'interessos econòmics i comercials privats poden declarar la confidencialitat de dades que puguin afectar-los, de manera que si l'Administració la considera justificada haurà de ponderar-la amb els drets i interessos favorables a l'accés. L'objectiu d'aquest límit és protegir la competència i les posicions en les negociacions.

3. *Sobre el trasllat a terceres persones si la sol·licitud d'informació pot afectar els seus drets i interessos*

- 14^a. L'Administració que tramita una sol·licitud d'accés a la informació pública ha de traslladar-la a les terceres persones que puguin resultar-ne afectades en els seus drets i interessos, circumstància molt oberta, que pot concórrer a bona part dels procediments objecte d'aquest Dictamen.
- 15^a. A fi d'evitar que el trasllat perjudiqui injustificadament el dret d'accés, es pot motivar raonadament la seva omisió si les persones afectades no estan identificades i no són fàcilment identificables i localitzables o si concorren circumstàncies en què, per la naturalesa de la informació demanada, no sigui plausible que les al·legacions puguin determinar el sentit de la resolució (com ara que la informació demanada sigui objecte de publicitat activa, que s'adoptin precaucions per protegir els drets o interessos afectats o que sigui informació merament identificativa, entre altres supòsits).
- 16^a. L'oposició de terceres persones a la divulgació d'informació que les afecta no vincula la resolució administrativa sobre la sol·licitud d'accés, però si aquesta és favorable a donar la informació sol·licitada, impedeix que es pugui lliurar efectivament la informació mentre aquesta resolució no sigui ferma.

4. *Sobre la ponderació de drets i interessos favorables i oposats a l'accés*

- 17^a. La legislació de transparència estableix un principi general de "favor dret d'accés", que obliga a acreditar i justificar cas per cas la concurrència de límits oposables a aquest dret, i a decidir la seva aplicació prèvia ponderació dels drets i interessos en joc.
- 18^a. Prèviament a la ponderació, cal dur a terme un test del dany, per tal d'acreditar que l'accés sol·licitat suposa efectivament un perjudici, i no merament una simple afectació, als drets o interessos protegits pel límit o límits concurrents.
- 19^a. Si el test del dany és positiu, cal valorar fins a quin punt la informació afectada és idònia i necessària als efectes dels drets i interessos que constitueixen la finalitat de l'accés. Si aquesta valoració és positiva, cal ponderar entre els drets i interessos favorables i oposats a l'accés. Aquest exercici de ponderació ha d'atendre, entre altres, criteris següents:
- Principi de proporcionalitat, que pot dur a l'establiment de jerarquies entre els drets i interessos confrontats, o a valorar graus diferents de perjudici en funció de les circumstàncies del cas.
 - Els elements de ponderació establerts per l'article 24.2 LTAIPBG, si concorre el límit de protecció de dades personals.

L'accés parcial a la informació, que pot procedir prèviament o a resultes de la ponderació, pot ser una solució per donar accés a la informació i, al mateix temps, protegir els drets o interessos afectats.

5. Accés condicionat

- 20^a. Si la ponderació feta ho justifica, i els límits concurrents ho permeten, la resolució que atorga l'accés pot condicionar-lo a una intensitat limitada, com podria ser només a vista, o només a còpia sense possibilitat de reproducció. L'abast d'aquest condicionament s'hauria de concretar a la mateixa resolució i es podria materialitzar en un compromís formal del destinatari de la informació a respectar-lo.
- 21^a. L'accés condicionat a la informació és compatible amb el dret de les persones sol·licitants a escollir el format amb el que reben la informació i amb el règim aplicable a la reutilització de la informació pública.

6. Pagament de la documentació lliurada

- 22^a. La informació pública no pot ser sotmesa a pagament. Això no treu que es puguin sotmetre a contraprestació les despeses ocasionades per la realització de còpies, transposició de formats o enviaments (si no es fan per correu electrònic).

7. Sobre la llengua en què ha d'estar redactada la informació lliurada

- 23^a. Les persones, en general, no tenen dret a escollir la llengua oficial a Catalunya en què volen que estigui redactada la informació obtinguda en exercici del dret d'accés a la informació pública. En conseqüència no hi ha cap obligació administrativa a traduir, de manera que es pot inadmetre a tràmit les sol·licituds d'accés que demanen traducció de la informació sol·licitada, per entendre que comporten una tasca complexa d'elaboració o reelaboració (article 29.1.b LTAIPBG) i, si vol fer voluntàriament la traducció, pot sotmetre-la al cobrament d'una contraprestació econòmica, ja que constituïria una transposició a format diferent de l'original (article 37.2 LTAIPBG).
- 24^a. Les persones que tenen la condició d'interessades en un procediment administratiu tenen dret a obtenir de l'Administració una testimoniança traduïda de la documentació que les afecti, que en principi serà la inclosa en el corresponent procediment, havent d'assumir l'Administració el cost d'aquesta traducció.

8. Sobre el règim aplicable a l'accés a la informació arxivada

- 25^a. L'accés a la informació continguda als arxius s'ha de regir bàsicament pel règim jurídic establert per l'LTAIPBG, en què hi juga un paper fonamental la consideració de la concurrència de límits i, en cas afirmatiu, la determinació de l'accés en funció de la ponderació, cas per cas, dels drets i interessos en joc, exercici que difícilment es pot substituir per taules genèriques vinculades a tipologies generals de documents.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni prejutja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 11 de maig de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 2/2016

Consulta general sobre accés a informació que es troba als arxius municipals

Ponent: Josep Mir Bagó

La persona responsable dels Serveis Generals i Secretari Accidental de Sant Adrià de Besòs formula a la GAIP una consulta relativa a l'accés que cal donar a la informació continguda als arxius municipals.

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

L'11 de maig de 2016 la persona responsable dels serveis generals i de la secretaria accidental de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs planteja a la GAIP la següent consulta:

"Ens trobem que la majoria de peticions d'accés a informació són referents a consultes sobre informació, documentació i/o expedients que ja es troben a l'arxiu municipal i no en possessió dels serveis municipals que els van tramitar. L'arxiu municipal actualment vehicula els processos d'accés a la informació de què disposen mitjançant una sol·licitud d'accés i després es comuniquen via telefònica amb l'interessat i, si no hi ha impediment des del punt de vista de protecció de dades, drets de tercers, etc., habiliten l'accés a la informació, quedant constància en una compareixença. Sol ser una consulta "in situ" en les dependències de l'arxiu municipal. L'arxiu municipal inclou informació històrica i altre que no és històrica sinó recent però l'expedient de la qual ja s'ha tancat.

L'Ajuntament, de moment, vehicula el desplegament de la llei de transparència mitjançant un recurs personal de caràcter tècnic (recau en la meua persona) i una persona amb tasques administratives. Són tasques que se sumen a les que ja tenim, d'un altre caire, ja que no s'ha creat al menys de moment cap servei municipal específic que s'encarregui del tema de transparència, informació i bon govern.

El problema rau en què no sabem com encaixar aquestes peticions d'accés a informació, documentació i/o expedients de l'arxiu, en les previsions de la Llei 19/2014. La majoria d'accessos a la informació es fan a fonts que ja es troben en l'arxiu i que se solucionen amb una consulta presencial de la informació demanada. L'accés a la informació de l'arxiu té la seva pròpia normativa sectorial, i si bé és cert que la Llei 10/2001 d'arxius s'ha vist modificada per la llei 19/2014 (especialment el seu article 34.1, que estableix que l'accés als documents públics es realitzarà d'acord amb la Llei 19/2014), entendre aquest tipus de consultes es regularien de manera anàloga a la relativa a expedients actuals, documents en vigor, etc., d'acord amb la Llei 19/2014, seria inassumible per part de l'Ajuntament perquè organitzativament no està preparat (hi ha unes 500 consultes/any de documents de l'arxiu municipal).

Desconeixem si us heu trobat amb aquesta problemàtica per part d'altres ens públics, si podem considerar que aquesta petició d'accés al contingut de l'arxiu municipal es pot tramitar de manera més lleugera que els procediments previstos en la Llei 19/2014, o si bastaria amb aplicar la llei de transparència en els seus principis pel que fa a límits d'accés etc., podent

continuar si no hi ha inconvenient en el que es demana, en la tramitació d'un procediment més àgil i simplificat, pel que fa a l'arxiu, com es fa fins ara.

Ens podríeu emetre la vostra opinió al respecte, en base a altres experiències que conegueu, o en base al que estimeu oportú d'acord amb la normativa?"

A la vista d'aquesta consulta, la GAIP entén que s'ha de pronunciar sobre les qüestions següents:

- Règim jurídic aplicable a les sol·licituds d'accés a la informació pública, amb especial consideració a les formulades als arxius municipals.
- Procediment aplicable a la tramitació de sol·licituds d'accés a la informació pública, amb especial referència a la possibilitat de tramitar amb un procediment més lleuger les presentades als arxius municipals.

Fonaments jurídics

1. Règim jurídic aplicable a les sol·licituds d'accés a la informació pública, amb especial consideració a les formulades als arxius municipals.

Com molt bé afirma el text de la consulta objecte d'aquest Dictamen, si bé és cert que l'accés als arxius municipals té la seva pròpia normativa sectorial (la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, LAD), el règim jurídic aplicable a l'accés als documents que s'hi contenen és el que estableix la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). No cal aprofundir en el detall de la incidència de l'LTAIPBG en l'LAD (la disposició derogatòria 1.b de la primera deroga els articles 19.2.a segona i tercera, 34.1, 2 i 3 i 35.1 i 3 de la segona i com a conseqüència del previst per la disposició final segona de l'LTAIPBG la Llei 20/2015, de 29 de juliol, modifica diversos preceptes de l'LAD) per poder afirmar que la legislació sobre transparència comporta un únic règim substantiu d'accés a la informació (concepte que inclou i transcendeix el de documents, tradicionalment emprat per la legislació d'arxius) pública, es trobi arxivada formalment o no, que és el definit per l'LTAIPBG. Així ho recull expressament l'article 34.1 LAD, després de la seva modificació per la Llei 20/2015: "Les persones tenen dret a accedir als documents públics en el termes i amb les condicions establertes per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de normativa que sigui aplicable".

Les principals conseqüències que té l'entrada en vigor de l'LTAIPBG sobre el règim substantiu d'accés a la informació pública, amb relació al que establia l'LAD, es poden resumir en els punts següents:

- a. **Accés universal a la informació continguda als procediments en curs i a la dels procediments tancats.** L'article 34.1 LAD vigent fins a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG era tributari del règim tradicional establert per l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), fins a la seva modificació per la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), consistent a reconèixer a la ciutadania únicament l'accés a la informació inclosa als procediments closos, mentre que només les persones interessades gaudirien del dret d'accés a la documentació integrada en els procediments en tràmit, d'acord amb el previst per l'article 35.a LRJPAC i altres preceptes aplicables d'aquesta mateixa Llei. La GAIP ja ha posat de manifest (Resolucions sobre les Reclamacions 17 i 19/2015 i Dictamen 1/2016, FJ 1) que la legislació de transparència reconeix un dret universal d'accés a la informació pública, que poden exercir tant les persones interessades, com les no interessades en un procediment administratiu, que pot tenir per objecte tant la informació pública integrada en un procediment obert o en tràmit, com la que forma part d'un procediment clos o acabat, o la no inclosa a cap procediment determinat, sens perjudici que si qui exerceix l'accés és una persona interessada, amb relació a la informació que forma part del corresponent procediment

administratiu, el règim substantiu d'accés aplicable és el de la legislació de procediment administratiu (disposició addicional 1ª.1 LTAIPBG).

- b. **Un nou equilibri entre el dret d'accés i els seus límits.** Fins a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG el règim substantiu d'accés de la ciutadania a la informació pública era bàsicament el que establia l'article 37 LRJPAC, que si bé reconeixia el dret d'accés, el limitava àmpliament, tant per criteris formals, com materials.

Des d'un punt de vista formal, l'article 37.1 LRJPAC reconeixia l'accés a la informació pública que consistia a documents, formava part d'un expedient, estava en un arxiu administratiu (tanmateix, l'article 34.2 LAD previ a l'LTAIPBG afirmava expressament que "el fet que un document no sigui en un arxiu no l'exclou de consulta pública") i corresponia a un procediment tancat a la data de la sol·licitud. Front a aquests criteris limitats, el dret d'accés definit per l'article 18 LTAIPBG ho és a "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei" (article 2.b LTAIPBG), sense referència a cap dels requisits anteriors.

Des d'un punt de vista material, el dret d'accés reconegut per l'anterior article 37 LRJPAC estava exclòs o podia ser denegat amb relació a diverses circumstàncies, algunes amb efectes potencialment il·limitats: intimitat de les persones, si ho disposa una llei, actuacions governamentals no sotmeses al dret administratiu, defensa nacional o seguretat de l'Estat, investigació de delictes, secret comercial o industrial, política monetària i per raons d'interès públic. També estava limitat a les persones que acreditessin un interès legítim i directe. Aquest darrer requisit, així com la potestat genèrica de poder denegar l'accés a la informació pública invocant únicament raons d'interès públic, denotaven clarament el caràcter restrictiu del dret d'accés a la informació pública, així com l'existència d'un amplíssim marge de discrecionalitat administrativa a l'hora de correspondre al seu exercici.

L'LTAIPBG defineix formalment el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu (article 2.c: "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"), que "es garanteix a totes les persones" i que "només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis" (article 20.1 LTAIPBG). Caràcter preferent del dret d'accés, per tant, que només pot ser limitat per causes legals, mai per la mera invocació genèrica d'interessos públics. Coherentment amb aquestes determinacions, la potestat administrativa per respondre a l'exercici d'aquest dret deixa de ser discrecional, per esdevenir formalment reglada: "per a aplicar els límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen" (article 20.3 LTAIPBG).

En definitiva, el contingut del dret d'accés a la informació pública regulat per la legislació de transparència és substancialment diferent del definit per la legislació precedent, tant pel que fa a la informació accessible, com als límits que li són jurídicament oposables. En el marc de la legislació precedent, el caràcter imperatiu de diversos límits d'accés establerts per l'article 37 LRJPAC, afegit a la discrecionalitat amb què l'Administració podia invocar els interessos públics per denegar l'accés, servien de base jurídica per aplicar un cert automatisme, sense necessitat de ponderació casuística, en la resolució de les sol·licituds d'informació, donant d'aquesta manera pas a un instrument de racionalització i orientació de la tasca del personal dels arxius, com són les anomenades taules d'avaluació i accés documental, que "determinen, per a cada sèrie documental, el termini de conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents" (article 10 del Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria documental).

Tot i reconeixent l'avenç significatiu que aquest instrument va suposar per a l'exercici del dret d'accés (el preàmbul del Decret 13/2008, referint-se al règim general d'accés als documents públics i a les taules d'avaluació i accés, afirma que, a més d'atendre una reclamació dels i de les professionals dels arxius, "d'aquesta manera es pretén facilitar als ciutadans, entitats i empreses un marc entenedor sobre l'accessibilitat a la documentació de l'Administració"), està clar que la possibilitat de definir de forma apriorística el règim d'accés als documents públics

per sèries documentals només és possible jurídicament si es reconeix una potestat normativa de l'Administració que pugui determinar el contingut del dret d'accés i dels drets i interessos que li poden ser oposables, a part que la finalitat bàsica de les taules no era tant la de garantir el dret d'accés a la ciutadania (de fet, els destinataris d'aquest dret eren bàsicament els interessats i els investigadors), sinó la d'assegurar la conservació dels documents públics (aquestes consideracions es desenvolupen amb major detall a l'Informe sobre el Projecte d'ordre CLT/ /2016 per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen teules d'avaluació i accés documental", aprovat per la GAIP i publicat al seu web). A partir de la legislació de transparència, aquesta possibilitat de fer dependre l'abast del dret d'accés de les previsions de les taules d'avaluació i accés documental s'ha de descartar, per dos motius.

En primer lloc, per raons dogmàtiques bàsiques. Els criteris generals d'accés als documents públics i les taules generals d'avaluació i accés documental elaborats per la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD), en aplicació del previst pel Decret 13/2008, són expressió d'una potestat reglamentària (l'article 10.2 del Decret citat estableix que les taules s'aproven per Ordre de la Conselleria de Cultura), que per definició és essencialment discrecional (la reglamentària és la potestat discrecional per excel·lència), discrecionalitat radicalment incompatible amb els principis generals aplicables al dret d'accés a la informació pública, segons l'article 20 LTAIPBG.

En segon lloc, perquè si l'accés a la informació pública s'ha de resoldre sobre la base d'un dret subjectiu a obtenir la informació sol·licitada, que només pot ser denegat o restringit per la concurrència de límits legals, l'aplicació d'aquests límits, que per imperatiu de l'article 20 LTAIPBG s'ha de fer sempre amb caràcter restrictiu, únicament té sentit fer-la amb relació a la informació concreta sol·licitada, en cap cas amb relació a sèries documentals senceres (que poden contenir documents amb una diversitat il·limitada de combinacions de drets i interessos favorables i oposats a l'accés), que són l'objecte dels criteris generals i de les taules de la CNAATD.

- c. **La necessària subordinació de les taules d'accés i avaluació documental a la ponderació circumstanciada entre el dret d'accés i els seus límits.** Els articles 21, 23 i 24 LTAIPBG determinen els límits legals oposables al dret d'accés a la informació pública i els articles 22, 24 i 25 de la mateixa llei regulen els criteris amb què s'han de resoldre les eventuais concurrències dels límits legals a l'accés en l'exercici d'aquest dret. Segons l'article 22.1 LTAIPBG, "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació". Amb relació a la protecció de dades personals, l'article 24.1 LTAIPBG afirma el principi general d'accés a dades personals merament identificatives, "llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits"; i el 24.2, amb relació a les dades personals que ni són merament identificatives, ni especialment protegides, preveu que "es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades".

Expressions legals relatives a "criteris de proporcionalitat", "ponderació" o "circumstàncies de cada cas concret" porten a que les sol·licituds d'accés a la informació pública s'hagin de resoldre cas per cas, en atenció als límits legals que hi poden concórrer, tant per raons objectives, com en atenció a l'eventual finalitat de l'accés o del límit legal oposable, per a la determinació de la qual pot ser determinant tenir en compte també consideracions subjectives, tant de qui exerceix el dret, com de les persones que poden oposar-s'hi. I la concurrència de límits pot portar a solucions d'accés parcial a la informació sol·licitada (article 25 LTAIPBG).

A partir de la legislació de transparència, per tant, els eventuais conflictes entre el dret d'accés a la informació pública i els límits legals que li són oposables s'han de resoldre necessàriament cas per cas, en aplicació de criteris jurídics que exclouen la discrecionalitat administrativa i en què pot jugar un paper rellevant la posició jurídica de les persones implicades. En aquest marc, els criteris generals d'accés i les taules d'accés i avaluació establertes amb caràcter general per disposició administrativa com a molt poden tenir el valor de referent més o menys orientatiu

per al personal al servei dels arxius o per a les altres persones afectades, però en cap cas no poden tenir caràcter vinculant ni determinant, i la seva vigència no treu que el personal que atén les sol·licituds d'informació pública hagi de valorar cas per cas si correspon o no la seva estimació, i resoldre en atenció a les circumstàncies del cas i no en aplicació dels criteris generals apriorístics previstos, si s'escau, per a la sèrie documental.

- d. **En conclusió**, a partir de l'entrada en vigor de la legislació de transparència el règim jurídic que s'ha d'aplicar a les sol·licituds d'informació pública és el mateix, tant si la informació té expressió documental o no, tant si forma part d'un procediment o no, tant si el procediment en qüestió ha estat tancat o no, i tant si es troba a l'arxiu municipal o a qualsevol altre servei, dependència, indret o dispositiu de l'ajuntament. I el més significatiu d'aquest règim jurídic és que amb caràcter general procedeix estimar l'accés sol·licitat, llevat que hi puguin concórrer límits legals (o causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds), que s'hauran d'interpretar i aplicar cas per cas.

2. El procediment a seguir per atendre les sol·licituds d'informació pública i l'organització dels serveis administratius corresponents

L'exercici del dret d'accés a la informació pública es regeix pels articles 26 a 37 LTAIPBG que, entre altres qüestions, regulen els requisits i la presentació de les sol·licituds, les causes d'inadmissió, la derivació de les sol·licituds, el seu trasllat a les terceres persones afectades, la competència per resoldre, la forma i el contingut de la resolució sobre l'accés sol·licitat, el termini per resoldre, el silenci administratiu, la forma amb què es materialitza l'accés i la seva gratuïtat. Als efectes de l'objecte d'aquest Dictamen, cal posar en relleu els aspectes següents d'aquesta regulació:

- a. **Actuacions jurídiques qualificades.** En el procediment que caldrà seguir per atendre les sol·licituds d'accés a la informació pública, i en funció de les circumstàncies que concorren al cas, pot ser necessari dur a terme diverses actuacions administratives, entre les quals les següents tenen una especial qualificació jurídica:
- Inadmissió de la sol·licitud, per la concurrència d'alguna de les causes previstes per l'article 29 LTAIPBG.
 - Derivació de la sol·licitud, en aplicació del previst per l'article 30.2 LTAIPBG.
 - Desestimació de la sol·licitud o estimació malgrat l'oposició de terceres persones afectades (article 34.4 i 8 LTAIPBG).
 - Lliurament de la informació en un format diferent al sol·licitat (article 36 LTAIPBG)

En tots aquests casos, i en atenció a l'especial significació jurídica que tenen les decisions indicades, en la mesura que comporten denegar o limitar l'accés sol·licitat, s'han d'adoptar mitjançant resolució, que s'ha de notificar formalment, amb indicació dels recursos o reclamacions de què pot ser objecte.

- b. **Les resolucions.** Les resolucions de les sol·licituds d'accés a la informació pública s'han d'ajustar a allò que estableix l'article 34 LTAIPBG i han de ser dictades per les autoritats o els òrgans previstos per l'article 32 de la mateixa llei. En el cas de les administracions locals, la competència per emetre aquestes resolucions correspon "als òrgans que determinen les normes organitzatives pròpies i, si no n'hi ha, a l'alcalde o el president, o l'òrgan en què aquests deleguin".

Les previsions indicades de l'LTAIPBG porten a un model que, d'entrada, és molt formalista i pesat des d'un punt de vista burocràtic, aparentment molt allunyat de la immediatesa, la celeritat i la flexibilitat amb què hom espera que actuïn les administracions contemporànies, especialment si es tracta d'atendre els reptes de la transparència. Es podria donar la incongruència d'un major contingut del dret d'accés a la informació pública garantit per la legislació de transparència que, tanmateix, s'ha de fer efectiu amb un procediment més lent i feixuc que el determinat per la legislació precedent.

El formalisme indicat, que comporta atendre les sol·licituds d'informació pública mitjançant resolució de l'òrgan municipal competent, està justificat en els casos que, d'acord amb el que s'exposa a la lletra b anterior, procedeix emetre una de les actuacions jurídiques qualificades que s'hi esmenten. En els altres casos, la resposta municipal a les sol·licituds d'accés a la informació pública pot ser molt menys formalitzada, en aplicació del previst per l'article 34.8 LTAIPBG.

Les comunicacions de l'article 34.8 LTAIPBG. Segons aquest precepte, "si s'estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució pot ésser substituïda per una comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li poden facilitar les dades directament". Cal fer algunes precisions amb relació a l'aplicació d'aquest precepte.

En primer lloc, les comunicacions a què es refereix no requereixen cap mena de resolució administrativa. Consisteixen, simplement, a comunicar la informació sol·licitada, com a molt acompanyada d'un escrit de cortesia fent referència a aquest precepte. Es tracta, a més, de comunicacions, és a dir, que no necessiten notificació formal, de manera que la informació demanada es pot donar per correu ordinari o per correu electrònic.

En segon lloc, aquestes comunicacions només procedeixen si la sol·licitud d'informació és estimada. Per tant, abans caldrà haver pogut decidir que procedeix aquesta estimació, cosa que, segons els casos, pot requerir una valoració prèvia sobre si la sol·licitud compleix les condicions d'admissibilitat de l'article 29 LTAIPBG i sobre si és afectada o no per límits legals a l'accés i, en cas afirmatiu, caldrà ponderar si preval l'accés o els límits. Des d'un punt de vista formal, aquestes valoracions i ponderacions poden ser fetes per qualsevol empleat o empleada municipals; tanmateix, si es té en compte la complexitat jurídica i la responsabilitat que a vegades poden comportar (els articles 77.2.c i 78.2.b LTAIPBG tipifiquen infraccions relatives al fet de facilitar informació afectada per límits), sembla recomanable preveure un dispositiu que doni unes certes garanties de fer aquest procés amb un grau raonable de competència. En conseqüència, si bé res impedeix que la tramitació i decisió sobre les sol·licituds d'informació que són estimades, inclosa la valoració i eventual ponderació dels límits legals que hi concorren, puguin ser fetes per personal de l'arxiu o d'altres serveis municipals, sense necessitat de complir requisits de titulació determinada, és aconsellable que aquest personal hagi rebut una formació mínima sobre el dret d'accés i sàpiga que pot comptar amb el suport puntual d'algun jurista, si el personal indicat no té aquesta formació.

En tercer lloc, el segon requisit exigint per l'article 34.8 LTAIPBG és que no s'hagi produït oposició a l'accés per part de terceres persones afectades. Si hi ha aquesta oposició, segurament serà perquè s'ha dut a terme el trasllat a les persones afectades regulat per l'article 31 LTAIPBG; aquest trasllat (que té una transcendència equiparable a l'aplicació de límits comentada al paràgraf anterior, ja que comporta valorar si hi poden haver drets o interessos de terceres persones afectats per la informació sol·licitada, i la seva omisió pot ser sancionada en aplicació de l'article 78.2.c LTAIPBG) també pot ser decidit i aplicat per personal de l'Administració amb una formació mínima sobre dret d'accés, amb el suport puntual d'algun jurista, en termes semblants al que s'acaba de comentar al paràgraf anterior. Si del trasllat als tercers afectats se'n deriva l'oposició d'algun d'ells, la sol·licitud d'informació pública haurà de ser objecte de resolució formal.

Amb els requisits i les cauteles comentades als paràgrafs anteriors, l'Ajuntament pot basar-se en l'article 34.8 LTAIPBG per atendre bona part de les sol·licituds d'informació amb un procediment lleuger que pot ser perfectament igual a les actuals compareixences que, segons indica a la seva consulta, es celebren a l'arxiu municipal.

- c. **L'organització dels serveis administratius.** Els ajuntaments tenen autonomia i potestats per desenvolupar la seva organització política i administrativa interna (articles 4.1.a, 20.3 i 23.4 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, LRBRL), i d'aquesta manera poder determinar l'òrgan o els òrgans competents per resoldre formalment sol·licituds d'accés a la informació pública, així com els serveis o el personal que pot tramitar-les i, si escau, atendre-les directament mitjançant la comunicació prevista per l'article 34.8 LTAIPBG.

En exercici d'aquestes potestats d'organització interna, els ajuntaments poden fixar la capacitat del personal de l'arxiu municipal per atendre i tramitar sol·licituds d'informació arxivada, inclosa la possibilitat de comunicar-la pel seu compte a la persona sol·licitant, si es compleixen els requisits de l'article 34.8 LTAIPBG, o de proposar la resolució que consideri procedent a l'òrgan competent (o de resoldre per delegació d'aquest, si s'escau), en els altres casos.

La mateixa capacitat es pot atribuir a altre personal o serveis de l'ajuntament (ja sigui el responsable de transparència o d'accés a la informació pública, o de la tramitació dels procediments afectats, si la informació demanada és inclosa a procediments oberts, o de qualsevol altre servei o activitat municipal), amb relació a informació no arxivada.

Ultra l'organització concreta dels serveis o la definició de les responsabilitats del personal a qui li correspon atendre les sol·licituds d'informació pública, el que segurament té una major importància és assegurar que totes les persones que tenen capacitat per tramitar i per decidir sobre sol·licituds d'accés a la informació pública tinguin una formació mínima sobre aquesta matèria (especialment per saber detectar si concorren límits i ponderar-los i per saber si cal fer trasllat de la sol·licitud a terceres persones afectades), sens perjudici que per a les funcions més delicades requereixin suport jurídic i sàpiguen, en tot cas, com i a qui demanar-lo.

d. **En conclusió: procediment formal i procediment lleuger per a l'exercici del dret d'accés.**

Donant resposta a la pregunta bàsica de la consulta formulada per l'Ajuntament de Sant Adrià, un cop ateses les consideracions anteriors, cal entendre que les sol·licituds d'accés a la informació pública poden ser ateses o bé mitjançant el procediment formal, amb resolució final, regulat pels articles 26 a 37 LTAIPBG, o bé de manera molt més lleugera i àgil, sense necessitat d'implicar la intervenció de cap òrgan municipal, mitjançant la comunicació prevista per l'article 34.8 LTAIPBG, sempre que es compleixin els requisits d'aquest precepte.

La GAIP considera que aquesta dualitat de procediments no només és admissible jurídicament, sinó que fins i tot és desitjable, si d'aquesta manera s'aconsegueix la major agilitat i flexibilitat que siguin possibles en l'exercici del dret d'accés a la informació pública, i no hi hagi detriment pels drets i interessos de les persones afectades.

Ara bé, a diferència del que proposa la consulta, el límit entre procediment formal i procediment més lleuger no el posa la circumstància de si la informació demanada ha estat o no arxivada o de si ha d'intervenir o no el personal de l'arxiu, ja que el règim jurídic aplicable al dret d'accés és el mateix tant si la informació demanada és arxivada, com si no ho és (sens perjudici que l'Ajuntament decideixi circumscriure a l'arxiu municipal l'aplicació de la via procedimental més lleugera de l'article 34.8 LTAIPBG). El límit entre un i altre procediment és de caràcter transversal i depèn de si la informació sol·licitada requereix o no una de les decisions jurídiques qualificades indicades a l'apartat a d'aquest fonament jurídic.

Conclusions

Primera: El règim jurídic aplicable al contingut i a l'exercici del dret d'accés a la informació pública és el que estableix amb caràcter general l'LTAIPBG, amb independència de si la informació sol·licitada ha estat o no arxivada.

Segona. Atès el contingut del dret d'accés a la informació pública i els límits que poden concórrer al seu exercici, els eventuais conflictes jurídics s'han de resoldre cas per cas, amb criteris de proporcionalitat i ponderant els drets i interessos en joc, sense que puguin tenir-hi efectes vinculants o determinants els criteris generals i les taules d'avaluació i accés documental del Departament de Cultura de la Generalitat, ni cap altra disposició administrativa general dictada amb l'objecte de fixar a priori un règim general d'accés.

Tercera. Jurídicament és possible (i la GAIP considera que també és aconsellable) aplicar, al costat del procediment formal previst legalment per resoldre les sol·licituds d'informació pública, un

procediment més lleuger (com ara les compareixences celebrades a l'arxiu municipal) que, prèvia valoració de límits i de la necessitat de donar audiència a terceres persones afectades, substitueix la resolució per una comunicació, i que pot ser seguit tant per l'arxiu com per qualsevol altre servei municipal, sempre que es compleixin les condicions establertes per l'article 34.8 LTAIPBG i la decisió adoptada no comporti la qualificació jurídica que la faci formalment mereixedora d'una resolució.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiciona ni perjudja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 18 de maig de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 3/2016

Consulta general relativa a la inclusió d'altres administracions dins el concepte de tercer afectat als efectes de l'aplicació de l'article 31 de la Llei 19/2014

Ponent: Oriol Mir Puigpelat

La directora de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) formula a la GAIP una consulta relativa a si els municipis de l'àmbit territorial de l'AMB tenen o no la condició de tercers afectats als efectes de l'aplicació de l'obligació de trasllat de l'article 31 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

El 3 de maig de 2016 la directora de l'Agència de Transparència de l'AMB formula a la GAIP la consulta següent:

"Per tal d'establir un criteri tècnic consensuat amb la Comissió que presidiu i arran de l'experiència de peticions de dret d'accés a informació pública que s'estan substanciant per part de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), voldríem saber el vostre parer sobre una qüestió que se'ns planteja en la nostra condició d'administració local supramunicipal.

Com a organisme local de caràcter territorial d'àmbit supramunicipal, l'AMB ostenta competències que abasten el territori de les diferents municipis que la componen. Algunes peticions en tràmit o ja tramitades fan referència a l'exercici d'aquestes competències en ajuntaments del seu àmbit, com ara aprovació de tarifes de subministrament d'aigua, instal·lacions metropolitanes prestadores de serveis, desenvolupament urbanístic... En algun cas són fins i tot els propis ajuntaments qui reben les peticions i actuen com administració derivant per tractar-se de temes de competència de l'AMB.

La qüestió que se'ns planteja és si l'Ajuntament o els ajuntaments –independentment que hagin rebut la petició originàriament– ostenten la condició de tercers afectats en els seus drets o interessos als efectes de l'article 31 de la Llei 19/2014, pel que fa a la sol·licitud de dret d'accés referent a dades o informació dels seus municipis i quin criteri hauríem d'utilitzar per establir el llindar a aquests efectes".

A la vista d'aquesta consulta, la GAIP entén que s'ha de pronunciar sobre les qüestions següents:

- Com a qüestió preliminar, cal precisar l'abast de l'obligació de derivació de sol·licituds cap a altres administracions establerta a l'article 30 LTAIPBG.
- L'abast del concepte de tercers afectats manejat per l'article 31 LTAIPBG i si inclou o no altres administracions diverses de la que tramita la sol·licitud d'accés a informació pública.
- Mecanismes alternatius de participació d'altres administracions en el procediment de tramitació de les sol·licituds d'accés a informació pública.

Fonaments jurídics

1. *L'abast de l'obligació de derivació de sol·licituds cap a altres administracions establerta a l'article 30 LTAIPBG*

Per respondre adequadament a la consulta formulada resulta necessari aclarir una qüestió prèvia que està estretament relacionada amb ella: l'abast de l'obligació de derivació de sol·licituds cap a altres administracions establerta a l'article 30 LTAIPBG.

Això resulta necessari perquè, abans de precisar quines són les obligacions procedimentals que tenen les diverses administracions al tramitar les sol·licituds d'accés a informació pública, i definir si han de donar participació en el procediment a altres administracions, cal determinar en quins casos són competents per tramitar i resoldre el procediment respectiu i quan, en canvi, han de derivar la sol·licitud a una altra Administració perquè sigui aquesta la que la tramiti i resolgui.

La Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) sembla que obliga a efectuar aquesta derivació en dos supòsits diferents: quan la sol·licitud es refereixi a informació que no es trobi en poder del subjecte al qual s'adreça (article 19.1 LTAIPBGE), i quan "la informació objecte de la sol·licitud, encara que estigui en poder del subjecte al qual s'adreça, hagi estat elaborada o generada en la seva integritat o part principal per un altre" (article 19.4 LTAIPBGE). Això significa que, segons la Llei estatal, les administracions no serien competents per tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés a informació quan no tinguessin aquesta informació ni quan, tot i tenir-la, hagués estat elaborada o generada en la seva part principal per una altra Administració. La Llei estatal dona així preferència a l'Administració autora de la informació a l'hora de tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés. L'Administració que té en el seu poder informació elaborada o generada per una altra no ha de demanar el parer d'aquesta, sinó que directament li ha de derivar la sol·licitud perquè sigui ella la que la tramiti i resolgui.

Aquest no és, tanmateix, l'enfocament de la Llei catalana. L'article 30 LTAIPBG no ha recollit el segon –i controvertit– supòsit de derivació de l'article 19.4 LTAIPBGE, i només preveu l'obligació de derivació en el cas que l'Administració que rep la sol·licitud no tingui en el seu poder la informació demanada: "En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi" (article 30.1 LTAIPBG; l'apartat segon del precepte regula el supòsit en què l'entitat o òrgan que disposa de la informació depèn o pertany a una Administració diferent d'aquella a la que s'ha adreçat la sol·licitud). L'article 27.3 LTAIPBG confirma aquest enfocament.

A Catalunya, per tant, les administracions que reben una sol·licitud d'accés a informació pública que tenen en el seu poder, estan obligades a tramitar-les i resoldre-les, fins i tot encara que es refereixin a informació elaborada o generada en la seva integritat o part principal per una altra Administració. Aquest enfocament de la Llei catalana és coherent amb el concepte ampli d'informació pública manejat per l'article 2.b LTAIPBG (segons el qual és informació pública "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei") i té el seu fonament últim en la conveniència de possibilitar peticions paral·leles o successives de la mateixa informació a diferents administracions –amb la finalitat de completar-la o contrastar-la– i garantir així un major control ciutadà de l'activitat administrativa. També facilita la formulació de les sol·licituds d'informació per part de la ciutadania, així com la seva tramitació per part de les administracions que les reben, ja que sovint la informació demanada té procedències diverses i no és senzill ni raonable destriar-la en funció del seu origen.

Cal concloure, per tant, com a punt de partida de la consulta formulada, que l'AMB ha de tramitar i resoldre totes les sol·licituds que rebí sobre informacions públiques que es trobin en el seu poder, estiguin o no relacionades amb les seves competències específiques i hagin estat o no elaborades o generades, en la seva integritat o part principal, per algú altre (ja sigui un municipi de l'àmbit territorial de l'AMB o qualsevol altra entitat sotmesa a la legislació de transparència).

2. *L'abast del concepte de tercers afectats manejat per l'article 31 LTAIPBG*

Un cop precisat l'anterior, es pot entrar ja a examinar la qüestió que constitueix l'objecte de la consulta formulada per l'AMB: quan l'AMB tramita sol·licituds d'accés que es refereixen a informació dels municipis del seu àmbit territorial d'actuació, aquests tenen la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 LTAIPBG? La resposta ha de ser negativa.

Els municipis són administracions públiques sotmeses íntegrament a l'LTAIPBG (article 3.1.a), i l'article 31 LTAIPBG, a l'igual que l'article 19.3 LTAIPBGE, quan precisa el cercle de persones diverses del sol·licitant que poden arribar a tenir la condició d'interessades en el concret procediment de dret d'accés a la informació, no s'està referint a les administracions públiques i la resta de subjectes sotmesos a la legislació de transparència i al dret d'accés, sinó a totes aquelles altres persones físiques i jurídiques que, tot i no estar sotmeses a l'obligació inherent al dret d'accés (tot i no ser, en definitiva, subjectes passius del dret d'accés, contra els qui es pugui exercir aquest dret), poden veure's afectades negativament pel seu exercici. Així es desprèn del fet que ambdós preceptes emprin el criteri de l'afectació de "drets o interessos de tercers".

"Tercers", d'una banda, només poden ser aquells subjectes que no són ni els ciutadans que exerceixen el dret d'accés, ni les administracions i entitats respecte de les quals s'exerceix i a les quals es vol controlar. D'altra banda, al exigir-se que s'afectin "drets o interessos de tercers", es pressuposa que es tracti de drets o interessos de la seva titularitat, de titularitat privada, drets o interessos que a més s'han de correspondre amb els que s'enumeren als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG com a possibles límits al dret d'accés. I els municipis no poden ser titulars de molts dels drets i interessos privats que s'hi indiquen (com el dret fonamental a la intimitat i la protecció de dades personals o els drets dels menors d'edat, tots ells reservats a persones físiques), ni tenen la competència exclusiva en la protecció dels interessos públics que, segons l'article 21 LTAIPBG, poden justificar la denegació o la restricció de l'accés (seguretat pública, efectivitat de les investigacions i la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, etc.).

Efectivament, la llei catalana de transparència, al obligar a les administracions a resoldre tota petició d'accés que rebin sobre informació que tinguin en el seu poder, i no exigir ni permetre la derivació ni tan sols en el cas que la informació hagi estat elaborada per una altra Administració, atribueix indistintament a totes les administracions i entitats sotmeses a l'LTAIPBG la competència per interpretar aquells límits i vetllar pels interessos públics que tracten de protegir, amb independència del territori o del subjecte públic sobre el qual es projectin. La llei catalana parteix així d'un principi de confiança recíproca en la interpretació que d'ella en puguin fer les diverses administracions, i que es troba relacionat amb el caràcter reglat i no discrecional de la seva aplicació; en no existir discrecionalitat (article 20.3 LTAIPBG), almenys en la seva accepció més estricta com a discrecionalitat volitiva (ja que en tot exercici de ponderació existeix un cert marge d'apreciació), la interpretació i aplicació dels límits ha de ser la mateixa o similar sigui quina sigui l'Administració que conegui de la sol·licitud d'accés.

Els subjectes sotmesos a l'LTAIPBG només podrien tenir la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 en els casos molt excepcionals en què siguin titulars de drets o interessos privats susceptibles de veure's afectats negativament pel dret d'accés, i on la seva posició és substancialment la mateixa que la dels particulars. Això succeirà, sobretot, quan siguin titulars de drets de propietat intel·lectual o industrial o tinguin secrets comercials que vulguin protegir, situació en què podran trobar-se, en especial, determinades empreses públiques que competeixen en el mercat, però no administracions territorials com els municipis als quals es refereix aquesta consulta.

Aquesta interpretació de l'article 31 LTAIPBG és coherent amb el fet que les administracions públiques, en general, tinguin només molt excepcionalment la condició d'interessades en procediments tramitats per altres administracions, i les allibera recíprocament de la càrrega desproporcionada que suposaria haver de donar trasllat i audiència, durant la tramitació de les sol·licituds d'accés a informació pública, a les administracions a les quals aquesta es pugui referir. També evita el risc que aquestes altres administracions poguessin retardar sistemàticament l'accés efectiu dels ciutadans a la informació pública, a l'empara de la capacitat d'impedir temporalment l'accés que reconeix l'article 34.3 LTAIPBG als tercers afectats (segons aquest precepte, "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació

només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu").

Es pot concloure, d'aquesta manera, que quan l'AMB tramita sol·licituds d'accés que es refereixen a informació dels municipis del seu àmbit territorial d'actuació, aquests no tenen la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 LTAIPBG.

3. *Mecanismes alternatius de participació d'altres administracions en el procediment de tramitació de les sol·licituds d'accés a informació pública*

La conclusió assolida al fonament jurídic anterior no impedeix que l'AMB consulti als municipis del seu àmbit territorial sempre que ho consideri oportú, en especial, quan tingui dubtes sobre l'aplicació dels límits previstos per l'LTAIPBG.

Tampoc no impedeix que l'AMB i els municipis del seu àmbit territorial, si ho creuen convenient, puguin acordar mecanismes alternatius de participació recíproca en els procediments de sol·licitud d'accés a informació que tramitin, a l'empara de la seva respectiva potestat d'autoorganització.

Aquests mecanismes poden consistir, per exemple, en un trasllat automàtic de tota sol·licitud d'informació relativa a l'altra Administració, o en el trasllat de només aquelles sol·licituds referides a informacions prèviament determinades (com les que l'altra Administració hagi qualificat expressament com a reservades al trametre-les a la que tramita la sol·licitud), amb o sense possibilitat de formulació d'al·legacions, en un termini més o menys breu dels deu dies assenyalats per l'article 31.1 LTAIPBG, i per canals formals o informals.

L'acord que s'assoleixi no podrà comportar en cap cas la renúncia a la competència per resoldre la sol·licitud que, com s'ha vist en el fonament jurídic 1, atribueix l'LTAIPBG (segons l'article 8.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els convenis de col·laboració en cap cas no suposen la renúncia a les competències pròpies de les administracions que hi intervenen), ni que se superi el termini de resolució establert per l'article 33 LTAIPBG.

L'acord serà totalment voluntari, atès que l'AMB i els municipis del seu àmbit territorial no es troben situats en una relació de dependència.

Conclusions

Primera. L'AMB, com la resta d'administracions catalanes, ha de tramitar i resoldre totes les sol·licituds que rebí sobre informacions públiques que es trobin en el seu poder, estiguin o no relacionades amb les seves competències específiques i hagin estat o no elaborades o generades, en la seva integritat o part principal, per algú altre (ja sigui un municipi de l'àmbit territorial de l'AMB o qualsevol altra entitat sotmesa a la legislació de transparència).

Segona. Quan l'AMB tramita sol·licituds d'accés que es refereixen a informació dels municipis del seu àmbit territorial d'actuació, aquests no tenen la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 LTAIPBG.

Tercera. La conclusió anterior no impedeix que l'AMB consulti als municipis del seu àmbit territorial sempre que ho consideri oportú, en especial, quan tingui dubtes sobre l'aplicació dels límits previstos per l'LTAIPBG, ni que l'una i els altres puguin acordar, si ho creuen convenient, mecanismes alternatius de participació recíproca en els procediments de sol·licitud d'accés a informació que tramitin.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni prejutja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a

la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 29 de juny de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 4/2016

Consulta general relativa a la posició que ocupen els prestadors privats de serveis públics de l'article 3.1.d de la Llei 19/2014 en el procediment d'accés a informació que es troba en el seu poder

Ponent: Oriol Mir Puigpelat

La directora de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) formula a la GAIP una consulta relativa a la posició que ocupen els prestadors privats de serveis públics de l'article 3.1.d de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) en el procediment d'accés a informació que es troba en el poder d'aquests.

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

L'11 de maig de 2016 la directora de l'Agència de Transparència de l'AMB formula a la GAIP la consulta següent:

“Per tal d'establir un criteri tècnic consensuat amb la Comissió que presidiu, voldríem conèixer el vostre parer en relació amb quina informació es pot lliurar als prestadors de serveis –obligats a informar a l'Administració responsable de les activitats directament relacionades amb la gestió del servei que tenen encomanada– en els casos de petició de dret d'accés a informació pública que rep l'Administració responsable i que obra en poder del prestador.

En concret, en relació als extrems següents:

- Dades de la petició: còpia de l'escrit de petició (amb anonimització de dades, si fos el cas).
- Identificació del peticionari persona jurídica, si fos el cas.
- Tramesa de la resposta emesa al peticionari en compliment del dret d'accés a la informació pública.
- La consideració de tercer afectat del prestador de serveis als efectes d'atorgar el preceptiu tràmit d'audiència que estableix l'article 31 de la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Aquesta consulta, pel que fa al darrer enunciat, té relació amb la nostra anterior consulta de 3 de maig de 2016 amb número de registre de sortida 3863 de la mateixa data”.

A la vista d'aquesta consulta, que es troba relacionada amb la que ha donat lloc al Dictamen 3/2016, la GAIP entén que s'ha de pronunciar sobre les qüestions següents:

- La posició que ocupen els prestadors privats de serveis públics en el procediment d'accés a informació que es troba en el seu poder.
- La informació que l'Administració que tramita el procediment ha de facilitar a aquests prestadors privats.
- En particular, si s'ha d'informar o no el prestador privat sobre la identitat de qui demana la informació.

Fonaments jurídics

1. *La posició que ocupen els prestadors privats de serveis públics en el procediment d'accés a informació que es troba en el seu poder*

Per tal de contestar adequadament a la consulta formulada convé recordar abans el marc normatiu aplicable a l'accés a informació que es troba en poder de prestadors privats de serveis públics.

Segons les lletres *d* i *e* de l'article 3.1 LTAIPBG, aquesta llei no és només aplicable a les administracions públiques i els seus ens instrumentals, a les institucions estatutàries i a les corporacions de dret públic (als quals es refereixen les lletres *a*, *b*, i *c* d'aquest mateix article 3.1), sinó també a subjectes íntegrament privats, que no formen part del sector públic ni depenen de cap Administració. Entre ells es troben els prestadors privats de serveis públics (article 3.1.d LTAIPBG).

Tanmateix, l'article 3.2 LTAIPBG disposa que, en el cas d'aquests prestadors privats, "el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable", és a dir l'Administració titular del servei públic de què es tracti, i no pas el prestador privat en qüestió. Això significa, pel que fa al dret d'accés, que la sol·licitud d'accés a informació no s'ha d'adreçar al prestador privat, sinó a l'Administració titular del servei, que és la que ha de tramitar i resoldre el procediment.

D'altra banda, per tal de possibilitar el compliment d'aquestes obligacions legals, aquest mateix article 3.2 imposa als prestadors privats de serveis públics l'obligació d'informar a l'Administració responsable sobre (només) "les activitats directament relacionades amb [...] la gestió de[l] servei] públic]"] corresponent, així com sobre "les retribucions percebudes pels [seus] càrrecs directius"; aquesta última obligació d'informació s'imposa només quan "el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa".

Atès que els prestadors privats de serveis públics han hagut de formalitzar abans un contracte de gestió de servei públic, resulta també d'aplicació l'article 3.5 LTAIPBG, segons el qual "els contractes del sector públic han d'incloure les obligacions dels adjudicataris de facilitar informació establertes per aquesta llei, sens perjudici del compliment de les obligacions de transparència".

És important tenir present, per últim, que l'article 3.2 LTAIPBG no és aplicable quan el prestador del servei públic sigui una societat participada majoritàriament per alguna Administració o quan tingui la condició de societat "vinculada" a una Administració. En aquests casos, tot i existir capital privat (que pot ser molt majoritari en el cas de les societats vinculades), és d'aplicació el règim ordinari i la sol·licitud d'accés a informació s'ha d'adreçar a la societat de què es tracti, que és qui tramitarà i resoldrà el procediment corresponent. Així es desprèn dels articles 2.f i 3.1.b LTAIPBG, que inclouen les "societats amb participació majoritària o vinculades" dins la noció àmplia d'Administració pública manejada per aquesta llei i les equiparen a tots els efectes a les autèntiques administracions públiques i resta d'entitats públiques de les lletres *a*, *b* i *c* de l'article 3.1.

De l'anterior es desprèn que els prestadors íntegrament privats de serveis públics —aquells sotmesos a l'article 3.2 LTAIPBG i als quals es refereix aquesta consulta— no són pròpiament subjectes passius del dret d'accés a informació pública, sinó tercers als quals la llei imposa una obligació reforçada de col·laboració per tal que el subjecte passiu del dret d'accés, l'Administració titular del servei, que és a qui es pretén controlar i qui respon jurídicament i política davant la ciutadania, pugui complir les seves obligacions de transparència, ja siguin les de publicitat activa o les derivades del dret d'accés a informació pública. La seva posició és similar, p. ex., a la dels beneficiaris de subvencions públiques, als qui la normativa sobre subvencions (i el propi article 3.2 LTAIPBG, aplicable també a "les persones físiques o jurídiques [...] que perceben fons públics") obliga a subministrar molta informació a l'Administració amb la finalitat de justificar el destí rebut pels fons atorgats. Prova d'això és que l'article 3.2 LTAIPBG només els obligui a lliurar a l'Administració responsable informació "directament relacionada" amb la gestió del servei públic corresponent, i no ja sobre altres serveis públics que puguin gestionar per a d'altres administracions ni sobre l'activitat que puguin desenvolupar per a altres subjectes privats; i que l'única informació interna que han de fer pública és la relativa a la retribució dels seus càrrecs directius, i no sempre, sinó només quan la seva facturació provingui en una part molt important de diner públic. L'article 4 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de

transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), precepte que està en l'origen de l'article 3.2 LTAIPBG, ni tan sols inclou els prestadors privats de serveis públics dins la categoria de "subjectes obligats" de la llei.

Com a tercers, poden tenir perfectament la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 LTAIPBG i haver de ser escoltats per l'Administració que tramita la sol·licitud d'accés abans de concedir-lo. Com succeeix, tanmateix, amb qualsevol tercer afectat, no adquiriran aquesta condició de manera automàtica, pel sol fet de ser prestadors d'un servei públic sobre el qual es demana informació, sinó només quan la informació demanada pugui afectar negativament els seus drets o interessos, i aquests drets o interessos es corresponguin amb els que s'enumeren als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG com a possibles límits al dret d'accés. Així, p. ex., podran tenir la condició de tercers afectats quan es demani accés a informació que pugui considerar-se inclosa dins el secret comercial del prestador (prestador que, no s'oblidi, pot actuar tant en el mercat de la contractació pública com en el privat), però no quan la informació sol·licitada formi part de les obligacions de publicitat activa de l'Administració responsable (en particular, article 13 LTAIPBG). Tal com ha assenyalat aquesta Comissió en el fonament jurídic 3 del seu Dictamen 1/2016, correspon a l'Administració que tramita el procediment d'accés valorar si, a la vista de les circumstàncies del cas i de la informació sol·licitada, el prestador del servei té la condició de tercer afectat i si les seves al·legacions poden ser determinants del sentit de la resolució que aquella pugui dictar (article 31.1 LTAIPBG).

Tenint en compte que l'article 31 LTAIPBG precisa el cercle de persones diverses del sol·licitant que poden arribar a tenir la condició d'interessades en el concret procediment de dret d'accés a la informació (restringint-lo, com s'acaba de dir, a aquelles persones que són titulars de drets i interessos enumerats als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG que poden veure's afectats negativament o lesionats en cas que es concedeixi l'accés), el prestador del servei, quan mereixi la qualificació de tercer afectat i es personi en el procediment o es vegi afectat en un dret, adquirirà també la condició d'interessat (article 31.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú –LRJPAC–), amb les conseqüències que això comporta i que s'exposaran als fonaments jurídics següents.

La posició del prestador en el procediment d'accés també dependrà, lògicament, de si l'Administració té en el seu poder o no la informació demanada. En cas que no la tingui (supòsit al qual es circumscriu aquesta consulta), si l'Administració considera que forma part de les informacions exigibles d'acord amb l'article 3.2 LTAIPBG, li haurà de requerir el lliurament al prestador. El requeriment constitueix un acte administratiu executiu i, per tant, obligatori; tanmateix, com a tal, pot ser impugnat pel prestador del servei davant la jurisdicció contenciosa administrativa, quan aquest consideri que exigeix el lliurament d'informació que va més enllà del que disposa l'article 3.2 LTAIPBG (p. ex., si es demana accés a secrets comercials o a la retribució del seu personal no directiu). El prestador també pot optar per lliurar la informació, acompanyar-la de les seves al·legacions en contra de l'accés, i impugnar (en reposició, davant la GAIP i/o els òrgans de l'ordre contenciós administratiu) la resolució de l'Administració que les desatengui i concedeixi l'accés. Al interposar el seu recurs o la seva reclamació, entrarà en joc la garantia de l'article 34.3 LTAIPBG, de manera que no es podrà fer efectiu l'accés a la informació fins que transcorri el termini per a interposar recurs contenciós administratiu o el jutjat o tribunal autoritzi l'accés.

2. *La informació que l'Administració que tramita el procediment ha de facilitar als prestadors privats de serveis públics*

La consulta formulada es refereix també a la informació que l'Administració que tramita el procediment d'accés pot o ha de lliurar al prestador privat del servei públic concernit. La resposta depèn de si, en el cas concret, aquest prestador té o no la condició de tercer afectat i, per tant, d'interessat en el procediment, en els termes que s'han assenyalat al fonament jurídic precedent.

Com a interessat, té dret a accedir a l'expedient complet en qualsevol moment de la tramitació (article 35.a LRJPAC) i, en particular, en el moment en què es practiqui el tràmit d'audiència (article 84.1 LRJPAC), llevat d'aquelles informacions de l'expedient que es puguin veure afectades pels propis límits de la legislació de transparència (article 84.1 LRJPAC). La condició d'interessat també dóna

dret a rebre notificació de la resolució que posi fi al procediment (article 58.1 LRJPAC), com a requisit necessari perquè aquell la pugui impugnar.

Per tant, quan el prestador del servei públic tingui la condició de tercer afectat per la sol·licitud d'accés, podrà accedir a tot l'expedient (incloent la sol·licitud d'accés, que constituirà normalment el seu document més rellevant) i tindrà dret a rebre notificació de la resolució que posi fi al procediment. Quan l'Administració no tingui la informació en el seu poder i en requereixi el lliurament al prestador, sembla recomanable que adjunti directament la sol·licitud d'accés, per tal d'evitar-li al prestador la càrrega d'haver-la de demanar.

Quan, en canvi, el prestador no tingui la condició de tercer afectat per la sol·licitud d'accés ni, per tant, d'interessat, l'Administració responsable no tindrà l'obligació de donar-li trasllat de la sol·licitud ni de notificar-li la resolució que posi fi al procediment, sens perjudici que aquell pugui demanar l'accés a la informació en qüestió en exercici del dret general d'accés que li correspon com a qualsevol altra persona física o jurídica.

Res no impedeix, tanmateix, que l'Administració responsable opti per informar sistemàticament el prestador de les peticions que rebí d'accés a informació relativa al servei públic gestionat per aquest, amb les matisacions que es formulen al fonament jurídic següent sobre la revelació de la identitat de la persona sol·licitant. Aquesta informació sistemàtica pot ser fins i tot incorporada com a obligació contractual de l'Administració al contracte respectiu subscrit amb el prestador, contracte que, com s'ha assenyalat abans, ha d'incloure les obligacions del prestador de facilitar la informació que requereixi aquella per complir amb els requeriments de publicitat activa de l'LTAIPBG i donar resposta a les sol·licituds d'accés que pugui rebre (article 3.5 LTAIPBG).

3. *En particular, si s'ha d'informar o no el prestador privat sobre la identitat de qui demana la informació*

La consulta formulada planteja, en particular, si l'Administració responsable pot informar el prestador sobre la identitat de la persona física o jurídica que sol·licita la informació. La resposta depèn novament de si el prestador té o no la condició d'interessat en el procediment, així com de si qui sol·licita la informació és una persona física o jurídica. I parteix de la base que l'Administració responsable ha de conèixer necessàriament aquesta identitat, ja que entre els pocs requisits que s'exigeixen a les sol·licituds d'accés es troba el de deixar constància de la identitat del sol·licitant (article 26.1.a LTAIPBG), després que el legislador hagi descartat adoptar el model d'altres països on s'admeten les sol·licituds anònimes.

L'LTAIPBGE no disposa res sobre aquesta qüestió, i l'article 31.3 LTAIPBG, al regular el trasllat de la sol·licitud d'accés a tercers afectats, estableix només que "el trasllat de la sol·licitud ha d'indicar els motius de la sol·licitud, si s'han expressat, però no és obligatori revelar la identitat del sol·licitant".

Aquest darrer precepte no imposa l'obligació de revelació de la identitat, però tampoc la prohibeix. Es refereix al moment en què l'Administració que tramita el procediment fa el trasllat d'ofici de la sol·licitud als tercers afectats i remet a la valoració que aquella pugui fer sobre la necessitat o conveniència que aquests tercers coneguin la identitat del sol·licitant per tal que puguin formular les seves al·legacions, tenint en compte que en molts casos pot ser suficient amb conèixer els motius que, eventualment, aquella hagi expressat per justificar la seva petició (motivació que és totalment voluntària, com és sabut: article 26.2 LTAIPBG), i que pot succeir que els tercers no acabin personant-se en el procediment d'accés. L'incís final de l'article 31.3 LTAIPBG permet, així, que les administracions valorin si la revelació d'ofici de la identitat del sol·licitant està justificada o si pot constituir una sobreexposició innecessària.

El precepte, tanmateix, no dona resposta al que succeeix si els tercers afectats compareixen efectivament i volen conèixer la identitat de la persona que sol·licita la informació. Aleshores són d'aplicació les normes generals del procediment administratiu. I, com s'ha vist al fonament jurídic anterior, els articles 35.a i 84.1 LRJPAC reconeixen el dret dels interessats a accedir a tot l'expedient, amb l'única excepció "del que afecti les informacions i dades a què es refereix l'article 37.5". L'article 37.5 LRJPAC, que ha estat derogat per l'LTAIPBGE, establia només alguns dels límits abans

existents al dret general d'accés dels ciutadans: actuacions del Govern en exercici de les seves competències constitucionals no sotmeses a dret administratiu, defensa nacional i seguretat pública, investigació de delictes, secret comercial o industrial, política monetària. Al remetre, per tant, a l'apartat 5 de l'article 37, i no als apartats 2 i 3 d'aquest precepte, que eren els que contenien el límit de la protecció de dades personals, l'article 84.1 LRJPAC permetia als interessats accedir a les dades personals contingudes en l'expedient i, en particular, a la identificació dels qui presentessin sol·licituds d'accés a informació, tant quan fossin persones físiques com jurídiques. La pròpia Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha considerat en diverses ocasions que l'article 35.a LRJPAC empara fins i tot l'accés per part de la persona denunciada a la identitat de la persona física denunciant, llevat dels casos en què una llei garanteixi expressament el seu anonimat (Dictàmens 30/2012 i 16/2014, entre d'altres).

Després de la derogació de l'article 37.5 LRJPAC, pot sorgir el dubte de si la remissió a aquest precepte efectuada per l'article 84.1 LRJPAC s'ha d'entendre substituïda per una remissió en bloc als límits de l'LTAIPBGE (amb inclusió, per tant, del límit de la protecció de dades personals) o només als límits d'aquesta llei equivalents als previstos per l'antic article 37.5 LRJPAC. Es tracta, en tot cas, d'un dubte temporal, ja que l'article 82.1 de la nova Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que ha d'entrar en vigor el proper 2 d'octubre, remet a tots els límits de l'LTAIPBGE quan disposa que "un cop instruïts els procediments, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, s'han de posar de manifest als interessats o, si s'escau, als seus representants, *per a la qual cosa s'han de tenir en compte les limitacions previstes si s'escau a la Llei 19/2013, de 9 de desembre*".

Sigui com sigui, encara que es pugui oposar com a possible límit el dret a la protecció de dades personals de la persona que sol·licita l'accés a la informació, la seva ponderació amb el dret de l'interessat (en aquest cas, el prestador del servei públic) a accedir a tot l'expedient portarà normalment a admetre que pugui conèixer la identitat d'aquell, atès el pes que en aquesta ponderació ha de tenir el dret de defensa del tercer afectat, que és el que fonamenta el dret reforçat dels interessats a accedir a tot l'expedient i que pot veure's limitat de manera injustificada si se li oculta la identitat de qui vol obtenir la informació la difusió de la qual el pot perjudicar; pensi's, p. ex., en el cas que qui sol·liciti l'accés a informació sigui un competidor directe del prestador del servei públic. Només en casos excepcionals, en què el sol·licitant demani que no es comuniqui la seva identitat i aporti algun element que permeti fonamentar-ho (p. ex., quan es tracti d'un treballador de l'entitat afectada i existeixi el risc que pateixi represàlies laborals arrel de la sol·licitud d'accés; represàlies que seran en tot cas molt més improbables que quan es formula una denúncia), podrà l'Administració que tramita el procediment, de forma motivada, denegar l'accés a la seva identitat i garantir-ne l'anonimat.

Quan, en canvi, el prestador del servei públic no tingui la condició de tercer afectat ni, per tant, d'interessat, i vulgui conèixer la identitat de la persona que sol·licita la informació, ho farà sota el règim general del dret d'accés i no gaudirà, en el judici ponderatiu, del pes addicional que ofereix el dret de defensa als interessats.

Aquestes prevencions no seran aplicables, en tot cas, a les sol·licituds d'accés a informació que puguin formular les persones jurídiques, no emparades pel dret fonamental a la protecció de dades personals. La seva identitat s'haurà de comunicar sempre, quan la vulgui conèixer, al prestador del servei (i a la resta de tercers afectats i ciutadans), tant si té la condició d'interessat en el procediment com si no.

Conclusions

- Primera. L'article 3.2 LTAIPBG no és aplicable quan el prestador del servei públic sigui una societat participada majoritàriament per alguna Administració o quan tingui la condició de societat vinculada a una Administració.
- Segona. Els prestadors íntegrament privats de serveis públics, sotmesos a l'article 3.2 LTAIPBG, no són pròpiament subjectes passius del dret d'accés a informació pública, sinó tercers als quals la llei imposa una obligació reforçada de col·laboració per tal que el subjecte

passiu del dret d'accés, l'Administració titular del servei, que és a qui es pretén controlar i qui respon jurídicament i política davant la ciutadania, pugui complir les seves obligacions de transparència, ja siguin les de publicitat activa o les derivades del dret d'accés a informació pública.

- Tercera. Com a tercers, poden tenir perfectament la condició de tercers afectats als efectes de l'article 31 LTAIPBG i haver de ser escoltats per l'Administració que tramita la sol·licitud d'accés abans de concedir-lo. Com succeeix, tanmateix, amb qualsevol tercer afectat, no adquiriran aquesta condició de manera automàtica, pel sol fet de ser prestadors d'un servei públic sobre el qual es demana informació, sinó només quan la informació demanada pugui afectar negativament els seus drets o interessos, i aquests drets o interessos es corresponguin amb els que s'enumeren als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG com a possibles límits al dret d'accés. Correspon a l'Administració que tramita el procediment d'accés valorar si, a la vista de les circumstàncies del cas i de la informació sol·licitada, el prestador del servei té la condició de tercer afectat i si les seves al·legacions poden ser determinants del sentit de la resolució que aquella pugui dictar.
- Quarta. El prestador del servei, quan mereixi la qualificació de tercer afectat i es personi en el procediment o es vegi afectat en un dret, adquirirà també la condició d'interessat.
- Cinquena. Quan l'Administració responsable no tingui en el seu poder la informació demanada, i consideri que forma part de la que es pot exigir al prestador d'acord amb l'article 3.2 LTAIPBG, li haurà de requerir a aquest el seu lliurament. Aquest requeriment és obligatori, però pot ser impugnat pel prestador del servei davant la jurisdicció contenciosa administrativa. El prestador també pot optar per lliurar la informació, acompanyar-la de les seves al·legacions en contra de l'accés, i impugnar (en reposició, davant la GAIP i/o els òrgans de l'ordre contenciós administratiu) la resolució de l'Administració que les desatengui i concedeixi l'accés.
- Sisena. Quan el prestador del servei públic tingui la condició de tercer afectat per la sol·licitud d'accés i, per tant, d'interessat, podrà accedir a tot l'expedient i tindrà dret a rebre notificació de la resolució que posi fi al procediment. Quan, en canvi, el prestador no tingui la condició d'interessat, l'Administració responsable no tindrà l'obligació de donar-li trasllat de la sol·licitud ni de notificar-li la resolució que posi fi al procediment, sens perjudici que aquell pugui demanar l'accés a la informació en qüestió en exercici del dret general d'accés que li correspon com a qualsevol altra persona física o jurídica.
- Setena. En particular, quan el prestador del servei públic tingui la condició d'interessat, podrà accedir també, com a regla general, a la identitat de la persona física sol·licitant. Només en casos excepcionals, en què el sol·licitant demani que no es comuniqui la seva identitat i aporti algun element que permeti fonamentar-ho, podrà l'Administració que tramita el procediment, de forma motivada, denegar l'accés a la seva identitat i garantir-ne l'anonimat. Quan, en canvi, el prestador del servei públic no tingui la condició d'interessat, i vulgui conèixer la identitat de la persona que sol·licita la informació, ho farà sota el règim general del dret d'accés i no gaudirà, en el judici ponderatiu, del pes addicional que ofereix el dret de defensa als interessats. La identitat de les persones jurídiques s'haurà de comunicar sempre que es demani.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni perjudja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 29 de juny de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 5/2016

Consulta general sobre el límit del secret i la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració, el límit de la igualtat de les parts en els processos judicials i la seva incidència en l'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual sigui part

Ponent: Oriol Mir Puigpelat

La directora de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) formula a la GAIP una consulta sobre el límit del secret i la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració, el límit de la igualtat de les parts en els processos judicials i la seva incidència en l'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual sigui part.

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

1. El 8 d'agost de 2016 té entrada en el registre de la GAIP la consulta següent formulada per la directora de l'Agència de Transparència de l'AMB:

“Per tal d'establir un criteri tècnic consensuat amb la Comissió que presidiu, i arran de l'experiència de peticions de dret d'accés a informació pública que s'han tramitat per part de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), voldríem saber el vostre parer respecte a la següent qüestió:

L'article 21.1.c) de la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern, preveu com a causa de denegació o restricció de l'accés a la informació pública, que aquest suposi un perjudici per a 'El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei'.

L'article 14.1.k) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, *de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno*, –que a més té caràcter bàsic– preveu la limitació del dret d'accés a la informació quan aquest suposi un perjudici per a '*La garantía de la confidencialidad o el secreto requerido en procesos de toma de decisión*'.

S'interessa el parer d'aquesta Comissió sobre com afecten aquestes limitacions a la informació continguda en expedients oberts per l'administració en els quals es substancia l'oportunitat i conveniència de portar a terme accions legals en relació a una determinada qüestió, en definitiva, es substancia el posicionament jurídic de l'administració abans del seu pronunciament i presa de decisió.

Alternativament –o addicionalment– i en el mateix supòsit, com afectaria una petició d'aquesta naturalesa al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva recollida a l'article 21.1.d) de la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en quant pot posar de manifest l'estratègia judicial que pretendria emprar l'administració i si seria possible desestimar una petició d'aquesta naturalesa apel·lant a aquest principi”.

2. A requeriment de la GAIP, l'AMB aclareix que la consulta es refereix a la incidència que els límits esmentats poden tenir per denegar una sol·licitud d'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual sigui part.

Fonaments jurídics

1. *La incidència del límit del secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració*

La consulta planteja, en primer lloc, si el límit del secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració previst a l'article 21.1.c de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i, en termes una mica diversos, a l'article 14.1.k de la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), pot servir per denegar l'accés a aquella informació que tingui en poder l'Administració que pugui revelar l'estratègia que seguirà en un procés judicial del qual sigui part.

Segons l'article 21.1.c LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: [...] El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei". Al seu torn, l'article 14.1.k LTAIPBGE disposa que "el dret d'accés es pot limitar quan accedir a la informació suposi un perjudici per a: [...] La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió".

La primera qüestió que se suscita en relació amb aquest límit és el significat que cal atorgar a les diferències en la redacció que presenta a la llei catalana i a l'estatal. Sembla clara la voluntat del legislador català de "millorar" en aquest punt, com en altres aspectes de la llei, la regulació d'un límit que, en la seva formulació per part del legislador bàsic estatal, ha rebut nombroses crítiques per la seva potencial amplitud i manca de concreció. Aquesta millora, des del punt de vista de la garantia del dret d'accés, consisteix en una doble limitació, que n'impedeixi una invocació genèrica i automàtica per part dels subjectes obligats: la substitució de la referència als "processos de presa de decisió" –prevista també a l'article 4.3 del Reglament (CE) núm. 1049/2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001 (R1049/2001), relatiu a l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió– per la més específica dels "procediments tramitats per l'Administració pública" i, sobretot, l'exigència expressa que el secret o la confidencialitat siguin "establerts per una norma amb rang de llei".

Aquesta reserva expressa de llei, en particular, limita molt l'operativitat d'aquest límit com a possible causa de denegació o restricció del dret d'accés per part de les administracions i resta de subjectes obligats de Catalunya, ja que són poques les lleis que estableixen el secret o la confidencialitat de procediments i tràmits procedimentals determinats o de les informacions que puguin contenir. Es tracta d'una reserva de llei que autors destacats també consideren implícita en la formulació del límit de la llei bàsica estatal, i que es troba també recollida de manera expressa en el límit equivalent contingut a l'article 13.2.a de la Llei bàsica estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (en termes pràcticament idèntics –llevat del lògic respecte al sistema de fonts intern– als de l'article 4.2.a de la directiva que aquesta transposa en aquest punt, la Directiva 2003/4/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2003, sobre l'accés del públic a la informació ambiental i per la qual es deroga la Directiva 90/313/CEE, del Consell). El fet que la reculli expressament el legislador català no sembla que plantegi problemes competencials, si es té en compte que el límit en qüestió està pensat per protegir sobretot els interessos de l'Administració, i res no impedeix que les comunitats autònomes imposin exigències més estrictes de transparència a les seves administracions, quan d'això no es desprengui una limitació de drets o interessos de subjectes privats.

D'altra banda, el límit dels articles 21.1.c LTAIPBG i 14.1.k LTAIPBGE sembla concebut sobretot per garantir, juntament amb els articles 29.1.a LTAIPBG i 18.1.b LTAIPBGE (que recullen la causa d'inadmissió –assimilable materialment a un límit– de la documentació interna de treball), un

determinat “espai per pensar” (“space to think”, en l’extensa literatura comparada existent sobre la matèria) de l’Administració en el procediment de presa de decisions, en la línia de l’article 3.1.k del Conveni núm. 205 de Consell d’Europa d’accés als documents públics de 18 de juny de 2009 (CADP), que tant ha influït en els legisladors estatal i català en la determinació dels límits al dret d’accés a la informació pública, malgrat no haver estat encara signat per l’Estat espanyol, i de l’esmentat –i controvertit– article 4.3 R1049/2001. Segons l’article 3.1.k CADP, els Estats signataris poden limitar el dret d’accés amb la finalitat de protegir “les deliberacions al si de o entre autoritats públiques en relació amb l’examen d’un assumpte”.

En tot cas, el límit dels articles 21.1.c LTAIPBG i 14.1.k LTAIPBGE queda desplaçat, pel que fa a la informació a la qual es refereix aquesta consulta, per l’altre límit que s’esmenta, més específic, contingut als articles 21.1.d LTAIPBG i 14.1.f LTAIPBGE, previst també, amb formulacions una mica diverses, als articles 3.1.i CADP i 4.2 R1049/2001: el límit de la igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva.

2. *La incidència del límit de la igualtat de les parts en els processos judicials*

L’article 21.1.c LTAIPBG estableix que “el dret d’accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: [...] El principi d’igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva”. Aquesta formulació és pràcticament idèntica a la del article 14.1.f LTAIPBGE (“La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva”), i molt similar a la de l’article 3.1.i CADP, de la qual prové: “la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia”*.

La Memòria explicativa de l’article 3.1.i CADP elaborada pel propi Consell d’Europa descriu amb claredat l’abast i la finalitat d’aquest límit al dret d’accés: “L’apartat i està destinat a protegir la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia. Aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l’accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part. Deriva de l’article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans, que garanteix el dret a un procés equitatiu. Els documents que no són creats amb vista a processos judicials com a tals no poden ser denegats a l’empara d’aquest límit”.

Aquest límit busca, per tant, assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d’accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l’obligació de facilitar a l’Administració. L’accés a aquests documents podria permetre a la contrapart conèixer l’estratègia de defensa, l’argumentació jurídica i elements probatoris de l’Administració –i els seus punts febles– abans del moment processal oportú, i la situaria en una posició d’avantatge contrària a la igualtat d’armes que ha de regir tot procés, també aquells en què sigui part l’Administració. Es tracta, així, d’un límit clar i evident al dret d’accés, de funcionalitat similar al que permet denegar l’accés dels estudiants als exàmens abans de la seva realització o l’accés dels subjectes inspeccionats a les inspeccions que pretén dur a terme l’Administració (en els exemples que es posen en aquesta mateixa Memòria del CADP per il·lustrar el límit de l’article 3.1.e, semblant al dels articles 21.1.b LTAIPBG i 14.1.g LTAIPBGE).

Sembla clar, doncs, que aquest límit permet denegar una sol·licitud d’accés a informació relativa a l’estratègia de l’Administració en un procés judicial del qual sigui part, com es pregunta a la consulta. Aquesta és, precisament, la seva finalitat. Tanmateix, per a evitar el risc d’invocacions abusives d’aquest límit i que sigui al·legat automàticament sempre que qui demani accés a la informació sigui

* Aquesta seria la traducció de la versió oficial francesa. La traducció de la versió oficial anglesa seria “la igualtat de les parts en els processos judicials i l’administració eficaç de la justícia”.

una persona amb la qual l'Administració té un litigi judicial en curs, convé precisar el seu abast objectiu, subjectiu i temporal.

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, com s'afirma al darrer incís del fragment transcrit de la Memòria del CADP. Com aquesta Comissió ha assenyalat a la Resolució de 2 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 31/2015, això significa que el límit "no seria aplicable si la informació sol·licitada ha estat elaborada o existeix al marge del procediment judicial, i és fins i tot prèvia a la seva iniciació" (FJ 2). En el cas resolt per aquesta resolució, l'Administració invocava el límit de la igualtat de les parts perquè la persona reclamant i ella mantenien en aquell moment un plet contenciós administratiu sobre una convocatòria de places, però la Comissió considera que el límit no és oposable perquè la informació demanada (la relació de llocs de treball del personal i el nombre de baixes laborals dels anys anteriors) "existeix des de molt abans de la presentació del recurs contenciós administratiu citat més amunt, i en absolut ha estat elaborada expressament als efectes d'aquest procés" (FJ 2). El límit permetria denegar l'accés, per tant, entre d'altres, als escrits de defensa o de preparació de la defensa elaborats pels serveis jurídics de l'Administració o per advocats externs, a informes i comunicacions interns o dictàmens d'advocats o consultors externs sobre la reacció jurídica a emprendre front una determinada sentència (on es valori, per exemple, la conveniència d'interposar un recurs davant una instància judicial superior), a informes pericials encarregats a tercers per al procés en curs, a les declaracions demanades i obtingudes (o no obtingudes) de testimonis per al procés en curs, etc.

La finalitat de protecció de la igualtat de les parts que persegueix aquest límit i l'exigència d'interpretar-lo restrictivament i de forma proporcionada a aquella finalitat (articles 20.2 i 22.1 LTAIPBG) comporten, tanmateix, que no pugui impedir, per exemple, l'accés a l'expedient de contractació dels esmentats dictàmens jurídics o informes pericials encarregats a tercers i pagats amb diner públic (expedients en els quals, com a molt, s'haurà d'anonimitzar temporalment el nom del contractista quan aquesta dada pugui ser rellevant per a l'estratègia de defensa de l'Administració).

El límit opera en relació amb tots els ordres jurisdiccionals, i inclou també els processos davant el Tribunal Constitucional i tribunals europeus i internacionals (com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Europeu de Dret Humans), ja que en tots ells s'ha de garantir la igualtat de les parts. Aquesta finalitat també justifica poder invocar el límit en el marc de processos de resolució de conflictes alternatius a la via judicial com l'arbitratge, en els casos en què l'Administració s'hi pot sotmetre, i en el marc de recursos davant òrgans independents quasijudicials com per exemple els tribunals administratius de recursos contractuals.

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant de la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti l'accés a l'esmentada informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanés l'accés una altra persona, i obtenir així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licités l'accés no ho fes per encàrrec de la contrapart, la informació podria acabar arribant a mans d'aquesta en el cas que aquella en fes la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés.

Finalment, des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicti sentència ferma. Això significa que també s'ha d'incloure la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals. El límit, en canvi, lògicament, no permet impedir l'accés dels interessats a l'expedient administratiu que doni lloc a la resolució susceptible de ser impugnada, després, en via judicial. En el marc del procediment administratiu inicial, l'Administració actua en exercici de les potestats que té atribuïdes, no com una part més que defensa la seva posició davant d'un jutge, i els interessats han de poder conèixer el resultat dels diferents tràmits a mesura que es van produint i les raons que porten l'Administració a prendre la decisió que li posa fi, tal com exigeix el dret d'accés a l'expedient reconegut en termes amplis pels articles 53.1.a i 82.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Conclusions

- Primera. Pel que fa a la informació a la qual es refereix aquesta consulta (la informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual sigui part), el límit del secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració queda desplaçat pel límit més específic de la igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva.
- Segona. El límit de la igualtat de les parts en els processos judicials busca assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració.
- Tercera. Aquest límit permet denegar, així, una sol·licitud d'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual sigui part, com es pregunta a la consulta.
- Quarta. Des del punt de vista objectiu, aquest límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, i no a aquella que ja existia o que ha estat elaborada amb independència del procés.
- Cinquena. El límit opera en relació amb tots els ordres jurisdiccionals, i inclou també els processos davant el Tribunal Constitucional i tribunals europeus i internacionals (com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Europeu de Dret Humans), així com l'arbitratge i els recursos davant òrgans independents quasijudicials com els tribunals administratius de recursos contractuals.
- Sisena. Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar tant davant de la contrapart en el procés judicial en curs, com davant de qualsevol altra persona.
- Setena. des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicti sentència ferma. Això significa que també s'ha d'incloure la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni perjudja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 13 d'octubre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 6/2016

Consulta general sobre entrada en vigor i referència temporal de les obligacions de publicitat activa i necessitat d'elaborar la informació sol·licitada

Ponent: Josep Mir Bagó

L'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) formula a la GAIP una consulta sobre les dates de referència de la informació que han de fer pública les Administracions locals a partir de l'entrada en vigor de les seves obligacions de transparència i sobre fins a quin punt han d'atendre sol·licituds d'accés a la informació pública que demanen dades relatives a dates anteriors i que tenen per objecte informacions no elaborades.

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

El 29 de setembre de 2016 entra a la GAIP un escrit de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) que demana el parer d'aquesta Comissió de Garantia sobre les dues qüestions següents:

En primer lloc, atès que la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) havia fixat la seva entrada en vigor a l'àmbit de l'Administració local per a l'1 de gener de 2016, en allò relatiu al Títol II de la Llei (obligacions de transparència o de publicitat activa), i per a l'1 de juliol de 2015, en relació amb la resta de matèries regulades, manifesta que l'AMB interpreta que "les informacions de publicitat activa que han d'incloure's als portals de transparència per part de les administracions locals fan referència a la data d'entrada en vigor de l'obligació de la seva incorporació i la Llei no obliga a fer públiques informacions en els àmbits anteriorment indicats referents a dates anteriors a l'1 de gener de 2016", i demana el parer de la GAIP sobre aquesta interpretació.

En segon lloc, "en relació a l'anterior consideració i partint de la interpretació indicada que en fa l'Agència sobre el límit temporal de les obligacions de publicitat activa, s'interessa el parer de la GAIP sobre l'obligació de lliurament, en el marc d'una petició d'accés a la informació pública, d'aquella informació dels àmbits materials subjectes a publicitat activa però d'àmbit temporal anterior a la vigència de l'obligatorietat de la seva publicació i quina incidència té en aquest supòsit el fet que la informació demanada no estigui elaborada per l'Administració, segons la definició que de la informació pública en fa l'article 2 de la Llei 19/2014, sinó que s'hagi de construir de manera completa a partir d'informació dispersa que fins ara la norma no obligava a disposar de manera estructurada".

Fonaments jurídics

1. *Sobre la data de la informació que ha de ser objecte de publicitat activa*

Si bé la GAIP no té competències per intervenir en matèria de publicitat activa, el fet que en aquest cas la resposta a la consulta plantejada sobre aquesta qüestió tingui una incidència directa sobre la resposta a donar a la segona part de la mateixa consulta, que inqüestionablement versa sobre el dret d'accés a la informació pública, legitima plenament que aquesta Comissió de Garantia es pronunciï sobre quina ha de ser la data de referència de la informació que ha de ser objecte de publicitat activa,

sens perjudici que el desenvolupament reglamentari de l'LTAIPBG pugui aportar major concreció sobre aquesta qüestió.

Segons la disposició final quarta de l'LTAIPBG les obligacions de publicitat activa de les Administracions locals no entren en vigor fins al cap d'un any de la publicació de la llei, és a dir, fins l'1 de gener de 2016. Establerta aquesta dada, el que interessa a l'AMB és quina hauria de ser la data de referència de la informació que s'ha de fer pública a partir d'aquell moment. És a dir, caldria determinar si les informacions que cal publicar són només les elaborades a partir de l'1 de gener de 2016 o que tenen un contingut referit a qüestions posteriors a aquella data, o bé si també caldria publicar informacions anteriors a aquella entrada en vigor. A judici d'aquesta Comissió de Garantia, la resposta no pot ser única i de caràcter general.

En primer lloc, hi ha obligacions concretes de publicitat activa per a les quals la mateixa llei estableix que la informació que cal publicar ha de ser relativa a un lapse de temps determinat. Seria el cas dels articles 13.1.c i 15.1.c LTAIPBG, que requereixen que la informació sobre contractes subscrits i sobre subvencions atorgades per les Administracions públiques ha de ser actualitzada i ha d'incloure els contractes i subvencions dels darrers cinc anys.

En segon lloc, els articles 9 a 15 LTAIPBG disposen l'obligació de publicar diversa informació de naturalesa normativa, de planificació, programació o altres funcions més o menys equiparables, com ara estructura organitzativa interna, relació de llocs de treball, convenis i pactes de treball, cartes de serveis, acords de constitució d'ens públics, resolucions sobre incompatibilitats, normes aprovades, directives, instruccions i circulars, procediments, pressupost, inventari del patrimoni, plans i programes, entitats i òrgans de contractació, preguntes i respostes més freqüents en matèria de contractació, drets i deures dels usuaris dels serveis públics o convenis vigents, entre altres. En tots aquests casos, el que procedeix és publicar a partir de l'1 de gener de 2016, en l'àmbit de l'Administració local, en el portal de transparència corresponent, els instruments normatius, de planificació, programació o d'altres funcions comparables, que estiguin vigents en aquell moment, amb independència de la seva data d'aprovació, i no només els que s'aprovin a partir d'aleshores. I el mateix s'ha d'entendre en relació amb altres documents o informacions que, sense tenir una naturalesa jurídica similar a la dels indicats, poden haver estat aprovats en dates anteriors i segueixen vigents l'1 de gener d'enguany (seria el cas, per exemple, de les retribucions i altres declaracions d'alts càrrecs, les llistes per accedir a processos de formació o selecció, alliberats sindicals, comptes anuals, licitacions en tràmit, contractes programats, registre de contractes o funcions relatives al control de les subvencions atorgades, entre altres).

Aquesta és la interpretació que s'ha de deduir del tenor literal, i també de la intencionalitat òbvia, dels preceptes indicats. Certament, molts dels documents indicats al paràgraf anterior poden tenir vigència de diversos anys, i si només es publiquen els redactats i aprovats a partir de l'1 de gener d'enguany, caldria esperar mesos i segurament anys perquè s'arribi a un grau raonable de compliment de les obligacions de publicitat activa del Títol II de l'LTAIPBG. Molts d'aquests documents poden contenir informacions referents a dates anteriors a l'1 de gener de 2016 (com ara les d'un pressupost prorrogat, o les de retribucions de directius o de relacions de llocs de treball que no han estat actualitzades, entre moltes altres), però cal entendre que són vigents mentre no siguin substituïdes pels documents respectius de l'any en curs, i en la mesura que són vigents, s'han de publicar per imperatiu de l'LTAIPBG.

En tercer lloc, quedaria l'àmbit (molt més reduït, si el comparem amb el dels dos paràgrafs anteriors) d'aquelles informacions requerides pel Títol II LTAIPBG que en pura lògica es refereixen únicament a actuacions o informacions produïdes a partir de l'1 de gener de 2016. Seria el cas, entre altres, dels resultats de processos selectius, actes administratius, dictàmens de la Comissió Jurídica Assessora i determinats tipus de sentències judicials, cost de campanyes de publicitat institucional o dels contractes programats.

Cal entendre que únicament en el tercer tipus de documents referits pel paràgraf anterior procediria aplicar el criteri adoptat per l'AMB, de considerar que l'LTAIPBG no obliga fer públiques informacions referents a dates anteriors a l'1 de gener de 2016. En la resta de casos, i sens perjudici dels que tenen fixat legalment un lapse temporal determinat d'obligacions de transparència, el criteri preferent ha de ser el de la vigència dels documents o de les informacions, amb el benentès que cal publicar,

des de l'entrada en vigor de les obligacions de publicitat activa, tots aquells documents i informacions que tinguin vigència als efectes de satisfer els objectius de transparència establerts per la llei en els àmbits temàtics respectius, amb independència de la data de la seva aprovació i de la referència temporal de la informació que contenen, que fins i tot poden ser anteriors a la promulgació de l'LTAIPBG.

2. *Sobre l'accés a informació no elaborada anterior a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG*

La segona qüestió plantejada interroga la GAIP fins a quin punt l'Administració, per tal de satisfer una sol·licitud d'accés a la informació pública, esdevindria obligada a elaborar informació que té dispersa, en àmbits materials propis de publicitat activa, però referida temporalment a dates anteriors a la vigència de l'obligatorietat de la seva publicació, determinant aquesta vigència segons les conclusions del fonament anterior. En una primera aproximació, la resposta a aquesta qüestió és diferent segons si la informació demanada hauria de ser objecte de publicitat activa o no.

En el primer cas, és a dir, si la informació demanada en exercici del dret d'accés a la informació pública és afectada directament per l'obligació de publicitat activa (amb l'abast temporal determinat pel fonament anterior), de manera que en el moment de resoldre sobre el dret d'accés hauria d'haver estat publicada en el portal de transparència corresponent, s'ha d'estimar l'accés sol·licitat i lliurar la informació sol·licitada, fins i tot si per fer-ho cal elaborar-la del tot. En aquests casos la manca d'elaboració de la informació sol·licitada no excusa en absolut l'estimació de l'accés sol·licitat, ja que és vigent una obligació legal de disposar i fer pública la informació concernida.

En el segon supòsit, és a dir, si la informació demanada no ha de ser objecte de publicitat activa, la resposta a la consulta formulada serà independent de l'abast del Títol II de l'LTAIPBG, i s'haurà de fonamentar principalment en els articles 2.b i 18 (concepte i dret d'accés a la informació pública) i 29 (causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública) de la mateixa llei.

L'article 18 LTAIPBG declara el dret d'accés a la informació pública amb relació al contingut que dóna a aquest concepte l'article 2.b de la mateixa llei: "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Es pot resumir aquesta definició dient que és informació pública tota la que l'Administració té efectivament a les seves mans.

Una primera conclusió òbvia d'aquest precepte és que el dret d'accés es pot exercir amb relació a tota la informació que materialment és a mans de l'Administració afectada, amb independència de la data en què va ser elaborada i dels referents temporals que hi pugui haver en el seu contingut.

En tot cas, el més significatiu dels articles 2, 18 i 29 LTAIPBG citats més amunt és que determinen l'objecte del dret d'accés a la informació pública entorn al concepte d'informació, i no del de document o d'arxius, per exemple, que eren els que havia emprat la legislació de procediment administratiu (article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, LRJPAC). El terme informació és molt més ampli que el de document, ja que inclou també dades o coneixements no plasmats documentalment o que no tenen suport documental, com poden ser dades d'un registre informàtic o informació relativa a fets o a situacions fàctiques conegudes per l'Administració i encara pendent d'elaborar formalment.

La Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 15/2016 assenyalava que "el dret d'accés (...) no es pot limitar ni condicionar als documents preexistents, sinó que es predica de tota la informació (per tant, documents i també dades) que l'administració hagi elaborat o que tingui en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions (art. 2.b LTAIPBG). Per tant, les dades sol·licitades, incloses les relatives a l'activitat enregistrada pel centre, en la mesura en què és un centre de titularitat municipal, fins i tot en el cas que la seva gestió estigui externalitzada, constitueix informació pública sobre la qual es pot exercir el dret d'accés" (FJ 2). Sobre la base d'aquestes consideracions, la Resolució citada declara el dret a obtenir diversa informació relativa als animals de companyia d'un determinat municipi, malgrat que l'Ajuntament respectiu al·lega que part d'aquesta informació s'ha d'elaborar a partir de diverses dades, expedients o registres.

En conseqüència, a més dels documents o d'informacions estructurades plasmades en suports d'índole diferent, també poden ser objecte del dret d'accés dades o informacions que estan a mans de l'Administració, però que no estan elaborades en la forma o amb l'estructura demanada. De fet, quan l'article 29.1.b LTAIPBG inclou dins de les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública la circumstància que "si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració", està admetent expressament l'eventualitat d'haver d'elaborar la informació demanada per atendre el dret d'accés, eventualitat que per sí sola no seria motiu d'inadmissibilitat de la sol·licitud, tret que l'elaboració demanada requereixi una tasca complexa.

La Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 36/2015 (que demana informació diversa relativa a diferents procediments de selecció de personal d'un Ajuntament) en el seu FJ 3 fa les següents consideracions: "En contraposició amb l'antecedent de l'LRJPAC, l'LTAIPBG garanteix el dret d'accés a la informació pública, no només als documents públics. Els documents contenen informació, i aquesta sol estar continguda a documents, certament; també és de suposar que sovint, fins i tot és probable que la majoria de vegades, la informació sol·licitada consistirà en un o en uns determinats documents; en aquests casos es pot dir que la informació sol·licitada ja està elaborada, perquè el document és precisament la plasmació tangible de la seva elaboració. Però no es poden excloure sol·licituds d'informació que transcendeixin un o uns determinats documents, i també un o uns determinats expedients (fins i tot que no estigui a cap expedient determinat). En aquests casos que la informació sol·licitada no és identificable amb documents determinats és quan la seva obtenció requereix una tasca d'elaboració per part de l'Administració. Per tant, la necessitat d'elaborar informació expressament per atendre sol·licituds d'accés és una eventualitat que deriva en pura lògica del fet que aquest dret es proclami legalment en relació amb la informació pública, i en sí mateixa no pot ser causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds sense infracció del previst pels articles 2.b, 18 i 19 LTAIPBG. En conseqüència, el que pot ser legalment motiu d'inadmissibilitat no és la necessitat d'elaboració o reelaboració que requereixi a l'Administració facilitar la informació sol·licitada, sinó el fet que aquesta tasca sigui complexa".

Per tant, i amb relació a la literalitat de la consulta formulada, el fet que la sol·licitud d'accés tingui per objecte informació "que s'hagi de construir de manera completa a partir d'informació dispersa que fins ara la norma no obligava a disposar de manera estructurada", no és per sí sol un motiu d'inadmissibilitat. La disponibilitat de l'Administració a elaborar informació si així ho requereix atendre degudament l'exercici del dret d'accés és quelcom que s'ha de considerar inclòs dins de les obligacions que li imposa l'LTAIPBG, per a l'efectivitat d'aquest dret. Ara bé, aquesta disponibilitat no és il·limitada, ja que el mateix article 29 LTAIPBG estableix dos límits més enllà dels quals no podria exigir-se a l'Administració l'elaboració de la informació sol·licitada.

El més clar és el previst per l'apartat 2 del precepte citat, segons el qual "són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens", circumstància a la que diverses resolucions de la GAIP han equiparat de fet les sol·licituds de motivació o de justificació de determinades situacions o decisions administratives. Així, la Resolució de la Reclamació 172/2016, en un cas que es sol·licita una exposició de les errades comeses en un examen, la GAIP declara que si l'Administració disposa "d'un document on constin les errades objectives comeses per la filla de la persona reclamant, que motivin la nota obtinguda, té dret a accedir-hi, ja que és informació pública i no hi concorre cap límit legal d'accés. Ara bé, si aquest document no existeix, i caldria redactar-lo expressament als efectes d'atendre aquesta Reclamació, llavors aquesta tasca no és inclosa dins del que garanteix el dret d'accés a la informació pública, ja que seria assimilable a les consultes o informes que segons l'article 29.2 LTAIPBG poden ser causa d'inadmissibilitat de la reclamació". En tots aquests casos no només caldria elaborar la informació demanada, sinó que, a més, l'Administració no disposaria de les dades o de les informacions més o menys tangibles a partir de les quals caldria fer-se aquella elaboració i en conseqüència hauria de dur a terme una tasca creativa i argumentativa, i no de mera recopilació d'informació més o menys dispersa.

L'altra límit, més imprecís, és el de l'article 29.1.b, segons el qual són inadmissibles les sol·licituds si la informació demanada requereix una "tasca complexa d'elaboració". En aquest cas, caldrà posar l'accent en si cal o no aquesta tasca complexa. Segons l'FJ 3 de la Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 36/2015, citada més amunt, "per determinar l'abast d'aquest concepte cal tenir en compte

el context de la realitat dels instruments, mitjans i recursos d'emmagatzematge, gestió documental i tractament de la informació pública a les administracions contemporànies, caracteritzada per la coexistència de formats digitals i impresos en l'arxivament dels documents públics i pel manteniment de grans volums d'informació en arxius en paper. En aquest context, poden ser indicis d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració els següents: (i) Que calgui extreure la informació sol·licitada de documents que tenen un contingut més ampli, especialment si aquesta tasca s'ha de fer manualment i en relació amb diversos documents arxivats a diferents expedients, i més encara si la informació que cal extreure no és simple i directa i requereix una certa activitat d'anàlisi o d'interpretació; (ii) que calgui obtenir la informació sol·licitada de bases de dades o d'arxius digitals, i que sigui necessari a aquests efectes utilitzar programes informàtics més o menys especialitzats o sofisticats; (iii) que calgui obtenir la informació sol·licitada combinant bases de dades o arxius electrònics i arxius en paper, requerint a més una tasca d'anàlisi o d'interpretació; (iv) que la informació sol·licitada correspongui a un lapse temporal molt ampli, de manera que calgui cercar-la entre diversos expedients cronològicament allunyats i fins i tot entre diversos contenidors o àmbits físics d'arxiu de documents; (v) que calgui obtenir la informació sol·licitada d'un nombre molt elevat de documents i d'expedients diferents, especialment si es troben dispersos, bé sigui per raons cronològiques o de qualsevol altra índole; (vi) altres indicadors en base als quals es pugui argumentar raonadament que la tasca de cerca i obtenció de la informació sol·licitada no és senzilla.

"En qualsevol cas, una tasca complexa d'elaboració o reelaboració de la informació pot ser motiu d'inadmissibilitat d'una sol·licitud d'accés si es compleixen els requisits següents: En primer lloc, que l'Administració que l'al·lega l'acrediti de manera suficient. A aquests efectes, no n'hi ha prou amb una al·legació genèrica, sinó que cal demostrar-la fent referència als indicis que poden acreditar-la i a les dades concretes que palesen la seva concurrència. En definitiva, la càrrega de la prova correspon a l'Administració. En segon lloc, que els indicis invocats operen en una intensitat suficient per ser realment indicadors de complexitat en la tasca d'elaboració de la informació sol·licitada. En aquest sentit, perquè qualsevol dels indicis citats operi per sí sol com indicador suficient de complexitat, caldrà acreditar-ne una elevada intensitat, mentre que si en concorren dos o més de dos segurament es podrà acreditar la complexitat encara que la seva intensitat no sigui particularment elevada".

Així mateix, l'FJ 4 de la Resolució sobre la Reclamació 134/2016 manifesta que un criteri que caldrà ser tingut en compte a l'hora de valorar si l'elaboració d'informació requerida comporta o no una tasca complexa, és el dels mitjans a l'abast de l'Administració afectada, ja que des d'un punt de vista quantitatiu els mateixos indicis de complexitat poden dur a conclusions diferents segons si l'Administració afectada disposa de més o de menys recursos personals i tecnològics per elaborar la informació demanada. En una línia semblant, la Resolució sobre les Reclamacions 78 i altres acumulades, en el seu FJ 3, considera que són factors que poden coadjuvar a refusar la circumstància de la complexitat el fet de la informatització dels expedients afectats i la rellevància de la informació demanada per a la finalitat pública de l'accés, circumstància aquesta última que justificaria la necessitat d'esmerçar recursos humans per elaborar la informació sol·licitada.

Els criteris apuntats als paràgrafs anteriors són merament indicatius (i en algun cas fins i tot només hipotètics, formulats amb finalitats sobretot didàctiques). El rellevant és entendre que la causa d'inadmissibilitat que s'està analitzant, igualment que les altres previstes legalment, no pot esdevenir un mer pretext per denegar o retardar l'accés a la informació (i menys encara quan aquest accés ha estat estimat per Resolució de la GAIP), sinó que s'ha de correspondre efectivament amb circumstàncies de fet prou consistents per fonamentar-hi una argumentació suficientment sòlida per acreditar la concurrència del factor "complexitat" en l'elaboració de la informació requerida, amb el benentès que aquesta tasca de fonamentació i argumentació li correspon a l'Administració que al·lega la causa d'inadmissibilitat.

En definitiva, aquesta Comissió de Garantia entén que la mera necessitat d'elaboració de la informació demanada no és causa suficient per resoldre la inadmissibilitat de la sol·licitud d'accés; cal, a més a més, que l'elaboració requerida comporti una tasca complexa, qüestió aquesta que haurà de ser acreditada i argumentada degudament cas per cas per l'Administració afectada.

Conclusions

- Primera. Si bé algunes obligacions de publicitat activa no obliguen incloure al portal de transparència informacions referides a dates o a períodes anteriors a la seva vigència, moltes altres de les previstes pel Títol II de l'LTAIPBG comporten la necessitat de fer públics documents o informacions (per exemple, de caràcter normatiu o similar, de planificació o sobre contractes i subvencions, entre altres) anteriors fins i tot a la promulgació d'aquesta llei.
- Segona. El dret d'accés a la informació pública es pot exercir amb relació a qualsevol informació que materialment és a mans de l'Administració, amb total independència de la data de la seva elaboració i del període temporal a que es refereix la informació demanada, i tant si es correspon o no amb els àmbits temàtics que han de ser objecte de publicitat activa.
- Tercera. El dret d'accés garantit per l'LTAIPBG ho és a la informació pública, concepte molt més ampli que el de documents públics, ja que també inclou tota mena de dades o de coneixements a mans de l'Administració, tinguin o no plasmació o estructura documental.
- Quarta. El fet que la informació sol·licitada s'hagi d'elaborar no excusa la necessitat d'estimar l'accés sol·licitat i lliurar la informació demanada, si jurídicament hauria d'haver estat elaborada en compliment de les obligacions de publicitat activa, o de qualsevol altra obligació legal.
- Cinquena. El fet que la informació sol·licitada, en l'estructura o en la forma demanada, s'hagi d'elaborar no comporta per sí sol que es pugui resoldre la inadmissibilitat de la corresponent sol·licitud, sempre que aquesta elaboració es pugui fer sobre la base de dades o informacions que són a mans de l'Administració. En aquests casos, la necessitat d'elaborar la informació demanada pot ser una causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud d'accés a la informació pública, de conformitat amb el previst per l'article 29.1.b LTAIPBG, únicament si aquesta elaboració requereix una tasca complexa.
- Sisena. La concurrència de la complexitat d'elaboració de la informació com a causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud d'accés ha de ser acreditada i argumentada degudament per l'Administració afectada, de manera que la seva al·legació en cap cas no pot esdevenir un mer pretext per denegar o retardar l'accés a la informació, sinó que s'ha de correspondre efectivament amb circumstàncies de fet prou consistents per fonamentar-hi una argumentació suficientment sòlida per acreditar-la.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni perjudja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 26 d'octubre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Dictamen núm. 7/2016

Consulta general sobre accés de les persones interessades a la informació continguda en un procediment administratiu en tràmit o obert.

Ponent: Josep Mir Bagó

L'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) planteja a la GAIP qüestions relatives a l'aplicació de la disposició addicional primera, apartat 1, de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), que regula el règim d'accés de les persones interessades a la informació inclosa en un procediment administratiu en tràmit, i sol·licita a aquesta Comissió de Garantia "l'emissió d'un criteri interpretatiu sobre la condició d'interessat en un procediment, als efectes d'establiment del procediment a seguir en les peticions d'accés a informació pública".

En resposta a aquesta consulta general, i en exercici de les funcions que li han estat atribuïdes per l'article 39 i la disposició addicional 6a de l'LTAIPBG, la GAIP emet el següent

Dictamen

Antecedents

El 17 d'octubre de 2016 entra a la GAIP un escrit de l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) que planteja el següent:

"A la pràctica diària de l'AMB ens hem trobat sovint que un mateix peticionari presenta dues instàncies per sol·licitar l'accés a un expedient en tràmit: una a l'empara de la Llei 30/1992 i una altra a l'empara de la Llei 19/2014. Al marge d'altres consideracions que ara plantejarem, i en la mesura que els procediments i circuits de tramitació són diferents en ambdós casos, aquest procedir ens ha portat a no poques disfuncions internes.

"Però també se'ns planteja un dubte interpretatiu sobre la condició d'interessat no promotor del procediment, en el sentit de ser titular de drets i interessos que puguin resultar afectats per la decisió que s'adopti en un procediment. La consideració de persona interessada o no determinarà el tractament procedimental d'una hipotètica petició d'accés, encara que substantivament el resultat final de l'accés a la informació pretesa sigui igualment satisfet en la mateixa mesura.

"En els casos de sol·licitud d'informació obrant a expedients relatius, en diferents graus i intensitats – no exclusivament a l'establiment i prestació del servei-, a serveis dels que és titular l'AMB i en els quals pot haver-hi una pluralitat indeterminada de potencials persones afectades per les decisions que es prenguin, discernir sobre el procediment aplicable segons la condició del sol·licitant és una tasca no exempta de dificultats.

"Addicionalment, la dificultat creix quan l'accés demanat està vinculat a la participació a processos judicials que involucren al sol·licitant i a l'Administració, on a més intervé la possible incidència dels límits a l'accés establerts a l'article 21.1.d LTAIPBG i el que afecta a la garantia de la confidencialitat o el secret requerit en els processos de presa de decisions, de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre. Tot això considerant que la condició d'interessat no estaria sotmesa a tantes limitacions.

"Per tot l'anterior, es sol·licita a la GAIP l'emissió d'un criteri interpretatiu sobre la condició d'interessat en un procediment als efectes d'establiment del procediment a seguir en les peticions d'accés a informació pública".

Per tal de donar resposta a les diverses qüestions plantejades a la motivació de la sol·licitud de criteri interpretatiu de la GAIP, aquest Dictamen analitza les qüestions següents:

- La disposició addicional primera de l'LTAIPBG i la seva significació.
- La condició de persona interessada en un procediment administratiu.
- La posició jurídica de persones interessades i no interessades en relació amb el seu dret d'accés a la informació continguda en un procediment administratiu en tràmit.
- Abast de la dualitat de procediments a seguir per exercir el dret d'accés a la informació, segons si qui l'exerceix té o no té la condició de persona interessada en un procediment en tràmit.

Fonaments jurídics

1. *Sobre la disposició addicional primera de l'LTAIPBG i la seva significació.*

Disposició addicional primera LTAIPBG: "1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació de procediment administratiu" (s'expressa en els mateixos termes la disposició homònima de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE). La interpretació literal d'aquest precepte portaria a excloure radicalment d'aquests casos la legislació de transparència, conclusió que es veuria reforçada amb la comparació d'aquest apartat amb el 2 de la mateixa disposició addicional, que preveu l'aplicació supletòria de l'LTAIPBG a l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial, supletorietat que no és contemplada quan es tracta de l'accés de les persones interessades a la documentació del respectiu procediment administratiu. Són diversos els factors que poden explicar l'apartat 1 de la disposició addicional primera de l'LTAIPBGE.

Els antecedents normatius. Un dels aspectes característics de la regulació tradicional de l'accés als documents públics per la legislació de procediment administratiu (que constituïa la regulació general d'aquesta matèria al nostre ordenament jurídic fins a la promulgació de l'LTAIPBGE) era la dualitat de règims d'accés, segons si la informació es trobava en un expedient corresponent a un procediment obert (l'accés era limitat a les persones interessades i prohibit a les no interessades i estava regulat per l'article 35.a de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, LRJPAC), o a un procediment tancat (en aquest cas l'accés podia ser universal, regulat per l'article 37 LRJPAC, en relació tant per a persones interessades, com no interessades).

Aquesta regulació tradicional és modificada per l'LTAIPBG, que declara el dret d'accés universal a tota mena d'informació, formi part o no d'un procediment administratiu tancat, sense necessitat d'al·legar cap mena de dret o interès; a partir d'aquesta nova regulació, l'accés de persones no interessades a expedients oberts o tancats i el d'interessades a expedients tancats es regeix per l'LTAIPBG, i el de les persones interessades als expedients oberts es regeix per la legislació de procediment administratiu.

A part de reconèixer el dret de les persones interessades a obtenir còpia dels documents que formen part de procediments oberts, la legislació general de procediment administratiu comú tradicional (LRJPAC) a penes en regulava el seu exercici i abast. Pràcticament l'única excepció era l'article 84 LRJPAC, que regulava l'audiència de les persones interessades prèviament a la redacció de la proposta de resolució i els feia extensiva l'aplicació dels límits al dret d'accés establerts per l'article 37.5 de la mateixa llei.

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC), que és la legislació vigent de procediment administratiu comú, fa una primera remissió general a l'LTAIPBGE en allò que respecta a la regulació del dret universal d'accés a la informació pública, sense distingir, a aquests efectes, entre expedients en tràmit i expedients tancats i entre persones interessades i no interessades (article 13.d) i reitera el dret d'accés i còpia de les persones interessades en relació amb la documentació dels corresponents procediments (article 53.1.a). I el seu article 82 reproduïx substancialment la regulació de l'audiència de les persones interessades del

84 LRJPAC, amb la diferència de remetre's a les limitacions del dret d'accés establertes per l'LTAIPBGE.

A la vista d'aquesta evolució normativa semblaria que la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBGE és en certa manera hereva de l'article 35.a LRJPAC, que tenia l'aportació molt substancial de reconèixer a les persones interessades un dret que l'article 37 de la mateixa llei negava a les no interessades. Amb el reconeixement que fa l'LTAIPBGE del dret d'accés universal a tota mena d'informació pública, sense distinció segons si es troba inclosa a procediments oberts o tancats, l'article 35.a perd transcendència i aquesta mateixa escassa transcendència contamina la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG.

Quan la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBGE es remet a la legislació de procediment administratiu s'ha d'entendre que ho fa no només a la legislació de procediment administratiu comú (que presenta molt pocs preceptes aplicables a aquesta qüestió), sinó també a l'autònoma de desenvolupament (Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions públiques de Catalunya) i, sobretot, a les nombroses normes (especialment les que tenen rang de llei, atesos els termes literals de la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG) reguladores de procediments administratius determinats, que són les que poden tenir disposicions concretes més significatives que afectin l'exercici del dret d'accés a la documentació respectiva per part de les persones interessades. Tenint en compte aquest contingut normatiu que pot tenir la remissió de la disposició addicional 1a apartat 1, les seves conseqüències poden ser considerables.

La voluntat que l'accés no alteri el procediment en curs. Aquesta és segurament la principal raó de ser de fons de la disposició addicional 1a apartat 1: evitar que l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBG pugui alterar la posició jurídica de les persones interessades en un procediment obert o aspectes de la tramitació d'aquest, com ara terminis i fins i tot pugui afectar la validesa de la resolució final del procediment en qüestió. És per això que la legislació de procediment administratiu situa l'exercici del dret d'accés a moments determinats del procediment (article 82.1 LPAC) i impedeix la impugnació autònoma de les actuacions administratives produïdes eventualment en resposta a aquest exercici (articles 112.1 LPAC i, en el mateix sentit, 25 de la Llei 29/1988, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, LJCA).

És en aquesta perspectiva que té el seu sentit la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG. En la mesura que l'actuació de les persones interessades pot incidir en el procediment corresponent (no és el cas de les no interessades, que no tenen la capacitat de participar-hi, ni de fer al·legacions o participar en el tràmit d'audiència), i que una sol·licitud de documentació s'ha de considerar una actuació d'aquest tipus, és coherent integrar en la regulació del procediment administratiu l'exercici del dret d'accés i d'aquesta manera evitar que les previsions de l'LTAIPBGE puguin causar interferències en la conducció del procediment principal. De totes maneres també es podria assolir aquest objectiu amb la mera previsió d'un principi general de no interferència de l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBGE en la tramitació dels procediments en tràmit, que haurien de seguir el seu curs amb independència de les actuacions efectuades a l'empara de la legislació de transparència. I en qualsevol cas, al marge d'on pugui dur la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBGE, aquesta és una qüestió que han de tenir present tant els responsables de fer efectiu l'accés emparat en la legislació de transparència, com els dels procediments administratius en curs que en resultin afectats: la tramitació del procediment administratiu no es pot veure afectada per l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBGE en relació amb la documentació que l'integra.

L'autoritat competent per autoritzar i fer efectiu l'accés. Aquest pot ser l'altre punt que justifiqui una regulació diferent del dret d'accés a la informació pública segons si és inclosa a procediments en curs o tancats: en el primer cas, la documentació sempre és a mans de l'òrgan responsable de la tramitació del procediment i li correspondrà al seu titular l'autorització de l'accés sol·licitat (especialment si la sol·licitud la formula una persona interessada), o com a mínim podrà tenir-hi una intervenció segurament determinant (amb independència que la sol·licitud li hagi estat adreçada directament o hagi estat presentada a una unitat d'informació); en canvi, si la documentació forma part de procediments tancats, l'òrgan competent per resoldre l'accés serà el que es determini en aplicació de l'article 32 LTAIPBG, que no necessàriament serà el responsable d'haver tramitat el procediment corresponent. Cal tenir en compte que l'òrgan competent sobre el procediment en tràmit té la motivació addicional de vetllar perquè l'eventual atorgament o denegació de l'accés no contami

la validesa de la futura resolució (denegar l'accés si procedeix podria ser un motiu d'anul·labilitat de la resolució final del procediment) i sens dubte aquí rau una poderosa raó de ser de la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG.

Cal entendre, per tant, que la principal finalitat de la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG és evitar que les sol·licituds d'informació de persones interessades a la documentació que forma part de procediments administratius en tràmit interfereixin la tramitació del procediment que s'estigui aplicant i, a aquests efectes, una de les seves conseqüències pràctiques més significatives és que l'òrgan competent per atorgar-les és el responsable del procediment administratiu en tràmit, més que el competent per resoldre les sol·licituds d'accés emparades en la legislació de transparència. Això no treu que les persones que no tenen la condició d'interessades puguin accedir a informació que forma part de procediments en tràmit, emparades en la legislació de transparència.

En conclusió, aquesta dualitat de regulacions pot portar a situacions de concurrència de sol·licituds d'accés a una mateixa informació inclosa en un procediment en tràmit, que eventualment s'hagin de tramitar i resoldre aplicant règims jurídics diferents, en funció de si la persona sol·licitant té o no té la condició de persona interessada. A la vista dels termes de la legislació vigent, aquestes situacions de concurrència són difícilment evitables, i les Administracions afectades hauran de resoldre-les amb els mecanismes de coordinació que estimin pertinents. Es poden apuntar dos criteris o pautes que semblen de compliment obligat:

En primer lloc, totes les sol·licituds d'accés a la informació continguda en procediments en tràmit que presentin persones interessades s'han de tramitar i resoldre en el marc del corresponent procediment administratiu, aplicant la normativa reguladora d'aquest i per l'òrgan responsable d'ell. A aquests efectes, si les sol·licituds es presenten a les unitats d'informació, i els consta que són formulades per persones que tenen la condició d'interessades en el procediment, haurien de derivar-les a l'òrgan responsable del procediment afectat, sens perjudici que en facin seguiment i vetllin així pel compliment efectiu dels principis generals de transparència i accés a la informació pública. En canvi, si qui presenta la sol·licitud d'accés a la mateixa informació és una persona no interessada, l'òrgan competent per resoldre és el previst per l'LTAIPBG, que haurà de fer-ho aplicant la legislació de transparència, sens perjudici de la participació del competent sobre el procediment afectat, més que sigui perquè és qui disposa de la documentació pertinent.

En segon lloc, en qualsevol cas l'aplicació del règim d'accés establert per la legislació de procediment administratiu no pot comportar que les persones interessades tinguin un dret d'accés a la documentació dels procediments en tràmit menor del que els garantiria la legislació de transparència, sinó més aviat tot el contrari: major o més reforçat. Aquest criteri deriva de diverses consideracions. Per començar, de la mateixa idea general de persona interessada, en relació amb les que no tenen aquesta condició: qui és interessat o interessada ho és pel fet d'ostentar drets o interessos que mereixen protecció específica en el procediment corresponent, cosa que legitimaria una especial intensitat del seu dret d'accés a la informació que pot afectar-los. I és que, a més a més, l'accés a la informació que integra un procediment en tràmit és, per a les persones interessades, manifestació del seu dret a la defensa dels seus drets i interessos, dret que es pot emparar en l'article 24 de la Constitució Espanyola. Finalment, també per raons de dret positiu: quan regula els drets de les persones interessades en el procediment administratiu, inclòs el d'accedir i obtenir còpia dels documents que s'hi contenen, l'article 53.1 LPAC comença amb els següents termes: "A més de la resta de drets que preveu aquesta Llei (un dels quals és el de l'article 13.d: el d'accés a la informació pública, d'acord amb l'LTAIPBGE), els interessats en un procediment administratiu tenen els drets següents (entre ells el de l'apartat a: a accedir i obtenir còpia dels documents continguts en els procediments corresponents)"; és a dir: a més del dret general d'accés a la informació pública regulat per la legislació de transparència, les persones interessades en un procediment administratiu tindrien un dret que cal suposar més intens o reforçat d'accedir a la documentació inclosa al seu procediment.

2. *Sobre la condició de persona interessada en un procediment administratiu.*

L'article 4 LPAC defineix en els següents termes el concepte de persona interessada: "1. Es consideren interessats en el procediment administratiu: a) Els qui el promoguin com a titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius. b) Els qui, sense haver iniciat el procediment, tinguin

drets que puguin ser afectats per la decisió que s'adopti en aquest. c) Aquells els interessos legítims dels quals, individuals o col·lectius, puguin ser afectats per la resolució i es personin en el procediment mentre no s'hagi dictat una resolució definitiva".

Aquesta formulació, que coincideix amb la precedent de l'article 31 LRJPAC, comporta la possibilitat que en un mateix procediment hi hagi una diversitat de persones interessades: qui l'hagi promogut, per una banda, i a més a més les que siguin titulars de drets que puguin resultar-ne afectats (a qui l'Administració ha de reconèixer d'ofici la seva condició de persones interessades) i també les que ostentin interessos que puguin resultar afectats per la resolució (a qui només s'atorgaria la condició de persones interessades si es personen en el procediment abans de l'adopció de la resolució). Hi ha la possibilitat, naturalment, que qualsevol d'aquestes persones interessades (i més d'una d'elles de forma concurrent) sol·licitin l'accés a informació del mateix procediment, i fins i tot que la demanin per vies diferents.

Així, suposant que es tracti d'un procediment en tràmit d'atorgament d'una llicència urbanística, una primera persona interessada seria la que ha presentat la corresponent sol·licitud de llicència; però també ho seran les titulars d'un dret que pugui resultar afectat per la llicència atorgada (com ara llogaters de l'immoble que n'és objecte), així com els propietaris de finques veïnes o una entitat ambiental o veïnal (titulars d'interessos) que es personin en el procediment. Qualsevol d'aquestes persones interessades, ho sigui per haver instat el procediment o per resultar-ne afectada, si vol accedir a la documentació que conté ho ha de fer en el marc de la legislació de procediment administratiu: a totes elles se'ls aplica el mateix règim d'accés a la informació inclosa en el procediment obert en què són interessades.

La concurrència i diversitat de sol·licituds d'informació que poden derivar-se de les consideracions dels paràgrafs anteriors s'haurien de gestionar i reconduir a una certa unitat en aplicació del criteri apuntat a l'FJ anterior: si les persones que les presenten són interessades en un procediment en tràmit, les sol·licituds hauran de ser resoltes de conformitat amb la normativa reguladora del procediment administratiu afectat i per l'òrgan competent per tramitar-lo.

A la vista del text de la consulta que porta a aquest Dictamen, convé precisar la condició de persona interessada en relació amb la de persona afectada, així com també la relació que pot tenir aquesta figura amb l'existència de processos judicials que puguin dur a l'aplicació dels límits establerts pels articles 21.1.d LTAIPBG i 14.1.k LTAIPBGE.

El concepte de persona interessada és un concepte més precís i limitat que el de persona afectada. En el marc de l'article 31 LTAIPBG, per exemple, serien persones afectades en relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública totes aquelles que ostentin drets o interessos que puguin resultar afectats per la resolució que hom adopti. El mateix es podria dir en d'altres procediments diferents: per posar un cas extrem, també es podria dir que són persones afectades per un procediment d'adjudicació del servei d'abastament domiciliari d'aigua totes les receptores o usuàries del servei, ja que segons quin sigui l'adjudicatari pot afectar-los en la qualitat del servei que reben. El sol fet de tenir un interès en relació amb l'activitat administrativa que es tracti pot ser suficient per considerar que concorre la condició de persona afectada. En canvi, tal com es desprèn de l'article 4 LPAC citat a l'inici d'aquest FJ, les persones interessades que ho són pel fet d'ostentar simples interessos (no drets), a més d'acreditar-los, cal que també es personin formalment al procediment. Per tant, si bé és cert que en determinats procediments hi pot haver una gran pluralitat de persones interessades, segurament serà una pluralitat determinada o determinable, ja que o bé ho són per haver iniciat el procediment, o bé per ostentar drets en relació amb ell, o bé, si només ostenten interessos, per haver-s'hi personat formalment.

Pel que fa a la condició de persona interessada, en relació amb l'eventual aplicació del límit de l'article 21.1.d LTAIPBG (principi d'igualtat de les parts en els processos judicials), en principi no sembla que aquest fet hagi de tenir conseqüències especials. Si concorre el límit citat (cosa que només passaria en relació amb informació elaborada en el marc del procés, amb la finalitat de defensar els interessos de la seva part pública, com pot ser el cas dels informes d'estratègia o assessorament que els seus advocats i consultors redacten per a la defensa jurídica de l'Administració implicada, com ha argumentat la GAIP al seu Dictamen 5/2016), afecta en la mateixa mesura l'accés a la informació de les persones interessades i de les no interessades; de fet, fins i tot

es podria argumentar que hauria de tenir conseqüències més intenses per a les interessades, especialment si són l'altra part del procés, però no té massa sentit fer-ho, ja que es tracta d'una informació que podrien compartir fàcilment persones interessades i no interessades i s'ha de protegir en termes similars davant totes elles.

En quant a la condició de persona interessada en relació amb l'aplicació del límit establert per l'article 14.1.k LTAIPBGE (la confidencialitat o el secret en els processos de presa de decisió), la GAIP (Dictamen 5/2016) va argumentar que la seva aplicació a Catalunya s'hauria de fer en els termes més estrictes de l'article 20.1.c LTAIPBG. Així mateix, i com s'argumenta en el proper FJ, aquest límit també és aplicable a les persones interessades en un procediment administratiu obert, si bé en el seu cas al ponderar la seva aplicació amb els drets i interessos favorables a l'accés la condició de persona interessada pot contribuir a decantar la ponderació a favor seu.

Sobre la posició jurídica de persones interessades i no interessades en relació amb el seu dret d'accés a la informació continguda en un procediment administratiu en tràmit.

La legislació de procediment administratiu comú no defineix una posició jurídica diferenciada de les persones que tenen la condició d'interessades en un procediment administratiu, respecte de les que no la tenen, en relació amb l'accés a la informació que s'hi conté, a part del que es pugui derivar de l'article 53.1 LPAC, que ha estat comentat al darrer paràgraf de l'FJ 1. De fet, quan l'article 82.1 LPAC regula l'audiència de les persones interessades, immediatament abans de redactar la proposta de resolució, preveu expressament que aquest tràmit s'haurà de fer tenint en compte les limitacions previstes per l'LTAIPBGE. D'aquí cal deduir-ne una identitat substancial de límits aplicables al dret universal d'accés a la informació pública regulat per la legislació de transparència i els que ho són al dret de les persones interessades a consultar i obtenir còpies del procediment corresponent, i que són els regulats pels articles 20 a 25 LTAIPBG.

Tanmateix, d'aquesta identitat de límits legals no se'n ha de deduir que la posició jurídica d'un i altre tipus de persones sigui la mateixa. Ja s'ha dit més amunt que les persones interessades ostenten una mena de dret d'accés reforçat a la informació inclosa al procediment corresponent, tal com es pot deduir de l'article 53.1 LPAC. Ara bé, aquesta major intensitat d'accés no consisteix a que els siguin aplicables menys límits legals, sinó que al ponderar l'aplicació dels límits que concorrin al cas, la condició de persona interessada serà un element que se suma a l'interès públic favorable a l'accés que deriva de la legislació de transparència, amb el resultat de contribuir a imposar-se amb més probabilitat als drets o interessos favorables a la protecció o reserva de la informació afectada.

Aquest plantejament és el que deriva clarament dels articles 22.1 ("Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de la protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació") i 24.2 ("Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades") LTAIPBG. L'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació establerts per les lleis s'ha de fer tenint en compte la concurrència d'interessos públics o privats que justifiquin l'accés; en aquest context, les persones interessades tenen un interès privat evident en obtenir la informació del seu expedient, que s'empara també en el seu dret de defensa, que se sumarà a l'interès públic derivat de la legislació de transparència, per desequilibrar amb major probabilitat a favor seu la ponderació amb els interessos protegits pels límits que siguin aplicables.

D'aquesta manera, un mateix límit aplicable a l'accés a la documentació que forma part d'un procediment en tràmit pot dur a solucions diferents en la seva aplicació, segons si qui exerceix el dret d'accés és una persona interessada o no. És molt probable que les persones que participen en un procés de concurrència competitiva, ja sigui en matèria de contractació pública, selecció o promoció de funcionaris o atorgament de subvencions, per posar alguns exemples, segur que tindran una posició reforçada per obtenir la documentació del procediment afectada per límits legals a l'accés que les persones que no tenen la condició d'interessades i que emparen la seva sol·licitud únicament en la legislació de transparència, i aquesta diferent posició jurídica obeeix no tant a què no els siguin

aplicables límits a l'accés, que no és el cas, sinó a què la ponderació necessària per a la seva aplicació els serà més favorable.

3. *Sobre l'abast de la dualitat de procediments a seguir per exercir el dret d'accés a la informació, segons si qui l'exerceix té o no té la condició de persona interessada en un procediment en tràmit.*

D'acord amb les consideracions fetes més amunt, si qui exerceix el dret d'accés són persones interessades en un procediment en tràmit que demanen informació que forma part d'ell, la seva sol·licitud ha de ser resolta per l'òrgan responsable del procediment que s'estigui tramitant, que haurà d'aplicar la normativa que el regula, i no la de transparència. En canvi si la persona sol·licitant, encara que demani la mateixa informació, no té la condició de persona interessada, la seva sol·licitud haurà de ser resolta per l'òrgan competent en matèria d'accés a la informació pública (article 32 LTAIPBG), aplicant la legislació de transparència.

A la vista del text de la consulta, cal precisar que si una mateixa persona que té la condició d'interessada en un procediment en tràmit presenta dues sol·licituds per obtenir informació que forma part d'ell, l'Administració té eines suficients per reconduir-les a la unitat o per fer-les objecte d'una tramitació integrada. Com ja s'ha dit abans, si l'accés sol·licitat és a informació que forma part de procediments en curs, el normal és que la documentació concernida estigui a mans de l'òrgan competent per tramitar-los, que per aquesta raó difícilment pot deixar d'assabentar-se d'eventuals sol·licituds d'accés plantejades en el marc de la legislació de transparència, sobre les quals s'hauria de pronunciar (i segurament resoldre, amb independència d'on s'ha adreçat i com s'ha motivat la sol·licitud), més que sigui per evitar que la tramitació i resolució de l'accés no alteri el procediment principal. I si aquest òrgan detecta la presentació de dues sol·licituds amb el mateix objecte presentades per la mateixa persona, pot acumular-les amb independència de si s'han formulat invocant la legislació de procediment administratiu o la de transparència i accés a la informació pública. Ateses aquestes consideracions, si l'AMB no té garantida aquesta intervenció de l'òrgan responsable del procediment en tràmit per atorgar accés a la informació que conté, també en els casos que la sol·licitud s'empara en la legislació de transparència, seria recomanable que fes el necessari per garantir-la.

Les principals diferències entre el procediment d'exercici del dret d'accés regulat per la legislació de transparència i accés a la informació pública i els que regulen la legislació de procediment administratiu rauen principalment en els òrgans competents per resoldre, que poden ser diferents, en la interpretació o ponderació dels límits aplicables, que poden dur a un major accés de les persones interessades, d'acord amb les consideracions fetes a l'FJ anterior i en el fet que l'accés de les persones interessades, dut a terme segons les normes reguladores del procediment administratiu, pot tenir conseqüències en relació amb la tramitació i la resolució del procediment en curs, mentre que els accessos emparats en la legislació de transparència no podrien afectar-lo.

D'aquí que es pugui donar fàcilment el cas de sol·licituds diferents d'accés a la mateixa informació inclosa en un procediment en tràmit, unes per part de persones interessades, i unes altres per part de persones no interessades, que segueixin actuacions diferents (per exemple, el trasllat a les terceres persones afectades previst per l'article 31 LTAIPBG no està garantit per la legislació de procediment administratiu comú si la sol·licitud d'informació és d'una persona interessada) i, sobretot, que acabin amb resolucions no coincidents, especialment en la mesura que calgui ponderar l'aplicació de límits legals a l'accés. En aquestes circumstàncies, el que resultaria difícil d'explicar jurídicament és que les resolucions dictades en el marc de la legislació de transparència i accés a la informació pública, en relació amb sol·licituds formulades per persones no interessades, fossin més favorables a l'accés que les dictades en el marc de la normativa de procediment administratiu, en relació amb sol·licituds formulades per persones interessades, fet que es podria donar a causa de la probable major sensibilitat pel dret d'accés atribuïble als responsables d'aplicar la legislació de transparència. Seria recomanable la difusió interna de criteris, activitats de formació o mecanismes de coordinació per evitar aquest risc.

En tot cas, aquesta dualitat de procediments en l'exercici del dret d'accés es manifesta principalment en la tramitació i resolució de les sol·licituds. El sistema de garanties aplicable (recursos i

reclamacions), en canvi, pot ser substancialment el mateix, ja que si hom limités les de les persones afectades a les previstes per la legislació de procediment administratiu (que no en preveu d'específiques, de manera que només es pot reaccionar a una eventual denegació de l'accés sol·licitat impugnant per aquest motiu la resolució del procediment), resultaria que tindrien menors garanties que les atorgades per la legislació de transparència a les persones no interessades, cosa que seria del tot contradictòria amb les conclusions de l'FJ anterior i, específicament, amb l'encapçalament de l'apartat 1 de l'article 53 LPAC. En atenció a aquestes consideracions, la GAIP entén (discrepant en aquesta qüestió de la posició que manté el Consejo estatal de Transparencia) que les persones interessades en un procediment en tràmit poden fer ús de la reclamació regulada pels articles 39 i següents LTAIPBG contra resolucions que les deneguen o limiten l'accés a documentació que forma part del procediment en qüestió (en aquest sentit, i entre altres, la Resolució de 23 de desembre de 2015, sobre la Reclamació 17/2015).

Conclusions

Primera.

La disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBGE, condicionada probablement per la substancialment diferent regulació de l'accés a la documentació que forma part de procediments en tràmit que feien els articles 35.a i 37 LRJPAC, segons si qui sol·licitava l'accés era o no una persona interessada, remet a la legislació reguladora del procediment administratiu l'accés a aquesta informació de les persones interessades, amb el benentès que també hi tenen dret les no interessades si invoquen la legislació de transparència i accés a la informació pública.

Segona

La principal justificació material de la dualitat de règims d'accés apuntada a la conclusió 1a és evitar que la tramitació i resolució de sol·licituds d'informació formulades per persones interessades, les actuacions de les quals poden ser rellevants per a la conducció del procediment en tràmit afectat, no alterin aquest al marge del previst per la normativa (de procediment administratiu) que el regula. També contribueix a justificar aquesta dualitat de règims el fet que l'òrgan competent per atorgar l'accés en el marc de la legislació de procediment administratiu és el responsable de tramitar el procediment, i no el competent segons l'LTAIPBGE, que ho seria per resoldre les sol·licituds formulades per les persones no interessades.

Tercera

L'aplicació del règim d'accés establert per la legislació de procediment administratiu no pot comportar que les persones interessades tinguin un dret d'accés a la documentació dels procediments en tràmit menor del que els garantiria la legislació de transparència i accés a la informació pública, sinó més aviat tot el contrari: major o més reforçat.

Quarta

Són persones interessades en un mateix procediment administratiu en tràmit les que es trobin en alguna de les circumstàncies previstes per l'article 4 LPAC i a totes elles els és aplicable el mateix règim i procediment d'accés a la informació que en forma part: el definit per la legislació de procediment administratiu que sigui aplicable al cas.

Cinquena

El concepte de persona interessada és més precís que el de persona afectada, ja que en principi reuneixen aquesta condició les que siguin titulars de drets, malgrat no s'hagin personat al procediment, mentre que per ser interessada les que siguin titulars d'interessos s'hi han d'haver personat abans de recaure la resolució definitiva.

Sisena

Si en l'accés a la documentació inclosa en un procediment en tràmit hi concorre el límit d'igualtat de les parts en els processos judicials, en principi afecta per igual a les persones interessades i a les no interessades.

Setena

Tot i que els límits legals aplicables al dret d'accés són els mateixos aplicant la legislació de transparència o aplicant la de procediment administratiu perquè la persona sol·licitant és interessada en un procediment administratiu en tràmit, la posició jurídica respectiva en un cas i en l'altre és diferent, ja que al ponderar l'aplicació dels límits concurrents la persona interessada podrà ostentar un interès privat favorable a l'accés, que se sumaria al públic derivat de la legislació de transparència, mentre que la no interessada compta a favor de l'accés només amb el que resulti d'aquests interessos públics. D'aquí que la resolució dels dos procediments d'accés pugui ser diferent, en benefici del de la persona interessada; el que no seria explicable, i l'Administració ha de procurar evitar, és que en relació amb un mateix objecte s'atorgui major accés a una persona no interessada, aplicant l'LTAIPBGE, que a una persona interessada, aplicant la legislació de procediment administratiu.

Vuitena

Si una mateixa persona que té la condició d'interessada en un procediment en tràmit presenta dues sol·licituds d'informació que forma part d'ell, una a l'empara de la legislació de procediment administratiu, i l'altra a l'empara de la legislació de transparència i accés a la informació pública, l'Administració hauria de reconduir-les a la unitat i acumular-les, ja que si té la condició de persona interessada el seu accés a la informació s'ha de tramitar i resoldre sempre per l'òrgan competent sobre el procediment en tràmit, que haurà d'aplicar la legislació de procediment administratiu, amb independència del circuit administratiu i de la fonamentació jurídica emprats per la persona sol·licitant.

Novena

Tant si el procediment seguit per resoldre sobre l'accés a la informació és el de l'LTAIPBGE, o el de la legislació de procediment administratiu, si l'objecte de la sol·licitud és accedir a informació pública les persones sol·licitants poden reclamar davant la GAIP, perquè negar aquesta via de reclamació a les persones interessades significaria dispensar-les un tracte pitjor que el garantit a les no interessades per la legislació de transparència i accés a la informació pública.

Aquest és el nostre Dictamen, emès en relació amb una consulta de caràcter general, que no condiona ni prejutja la nostra resolució de futures reclamacions sobre peticions concretes d'accés a la informació pública, en la mesura en què les circumstàncies i els interessos presents en cada cas poden determinar solucions diferents.

Barcelona, 30 de novembre de 2016

Oriol Mir Puigpelat

Vicepresident

Annex:

6. Informe sobre les taules d'avaluació i accés documental

Informe sobre el Projecte d'ordre CLT/ /2016 per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental

Antecedents

1. El president de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD) tramet a la GAIP el Projecte d'ordre CLT/ /2016 per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental, a fi que aquesta emeti el corresponent informe.
2. El Projecte, de desembre de 2015, recull les propostes de taules d'avaluació i accés documental aprovades per la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental en les reunions dels dies 9.12.2014, 26.2.2015, 17.3.2015, 25.6.2015 i 20.10.2015.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP per emetre aquest informe

Segons l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), la GAIP és l'"encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública" que regula la pròpia llei.

Aquesta funció justifica la seva competència per emetre informe sobre tots aquells projectes normatius elaborats per administracions sotmeses a l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG que puguin tenir incidència sobre el dret d'accés, com és el cas d'aquest Projecte d'ordre, per les raons que s'exposaran al proper fonament jurídic.

La referida incidència i la posició central que l'LTAIPBG atribueix a la GAIP en la garantia del dret d'accés fan que la petició del seu informe sigui convenient i necessària (article 82.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú –LRJPAC– i article 50 bis.3 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya).

Aquest informe té ple sentit encara que la GAIP, en virtut de l'article 19.1 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents (LAGD; després de la modificació introduïda per la Llei 20/2015, de 29 de juliol), compti amb un representant en el si de la CNAATD, l'òrgan que formula i eleva al conseller la proposta de taules d'avaluació i accés documental.

Segons l'apartat 5.4.c de les Normes internes d'organització i funcionament de la GAIP, correspon al Ple aprovar "els informes de la GAIP sobre les matèries de la seva competència".

2. Observacions generals sobre la incidència de les taules d'avaluació i accés documental en el dret d'accés a la informació pública

Abans d'entrar a examinar les concretes taules d'avaluació i accés documental que són objecte del Projecte d'ordre sotmès a informe, convé efectuar algunes consideracions generals sobre la incidència de les taules en el dret d'accés a la informació pública.

Les taules d'avaluació i accés documental, contemplades breument a la LAGD (que només les esmenta a l'article 19.2.b quan atribueix a la CNAATD la funció d'"[e]laborar les taules d'accés i avaluació documental, elevar-les a l'aprovació del conseller de Cultura i controlar-ne l'aplicació correcta"), es troben regulades al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que desplega aquella llei.

Segons el seu article 10.1, "[l]es taules d'avaluació i accés documental s'apliquen a la documentació pública i determinen, per a cada sèrie documental, el termini de conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents". L'apartat segon d'aquest mateix precepte estableix que la CNAATD "elabora les taules d'avaluació i accés documental i les eleva al conseller o a la consellera competent en matèria de cultura per a la seva aprovació mitjançant Ordre".

En virtut d'aquesta previsió reglamentària, les referides taules incidirien doblement i significativament en el dret d'accés a la informació pública reconegut per l'LTAIPBG.

En primer lloc, a la part relativa a l'avaluació documental, les taules poden autoritzar la destrucció total o parcial de sèries documentals en poder de les diverses administracions catalanes i, d'aquesta manera, impedir l'exercici material del dret d'accés a la informació eliminada.

En segon lloc, a la part relativa a l'accés documental, les taules també podrien "determin[ar], per a cada sèrie documental, [...] els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents". En una interpretació expansiva d'aquesta ambigua previsió, això podria ser tant com determinar el règim d'accés aplicable a cada sèrie documental.

Sembla clar que ambdós aspectes són difícilment conciliables amb l'ampli dret d'accés a la informació pública reconegut per una norma posterior amb rang de llei com és l'LTAIPBG, i que, mentre no s'adapti la regulació de les taules continguda en aquest reglament a allò que disposa l'LTAIPBG, se n'ha de fer una interpretació que no contradigui les disposicions d'aquesta.

Això comporta, d'una banda, que s'hagi de ser molt restrictiu a l'hora d'autoritzar la destrucció d'informació pública.

Fins l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, en un context en què el dret d'accés a la informació pública gairebé no tenia cap virtualitat jurídica ni pràctica (atesa la regulació enormement restrictiva que en feia l'article 37 LRJPAC), era comprensible que la conservació de la documentació administrativa es decidís fonamentalment sobre la base de la seva utilitat per a la pròpia Administració (que explica la distinció entre la documentació que es troba en fase activa, semiactiva i inactiva o històrica i que encara recullen els articles 2 i 9 LAGD) i per als interessats (d'aquí que s'hagin tingut sempre com a referència per a la conservació els terminis de prescripció de les diverses accions que podien derivar dels expedients administratius) o del seu valor històric (quan el temps transcorregut fa que la documentació deixi de tenir interès per a l'Administració i per als interessats).

Però l'autèntic canvi de paradigma provocat per la nova legislació de transparència i el reconeixement amplíssim del dret d'accés de la ciutadania a la informació pública que ha comportat obliga a revisar completament la pràctica anterior. L'LTAIPBG, en línia amb la regulació sobre transparència de les democràcies avançades, reconeix el dret de qualsevol ciutadà (tingui o no la condició d'interessat en un procediment) d'accedir a qualsevol informació que les diverses administracions (i altres subjectes) tinguin en el seu poder, sense necessitat de justificar la seva petició i sigui quina sigui la finalitat per la qual s'hi vulgui accedir. L'LTAIPBG no limita temporalment el període respecte del qual es pot exercir d'aquest dret (de fet, els pocs terminis que conté la llei, en matèria de publicitat activa, són de mínims –articles 13.1.d, 13.3, 15.1.c LTAIPBG–) ni permet oposar-hi la destrucció de la informació sol·licitada. La finalitat última d'aquesta nova regulació és la de possibilitar el control democràtic de la ciutadania sobre el poder públic (directament, o a través dels mitjans de comunicació, que són els cridats a exercir habitualment el dret d'accés), un control que pot arribar a tenir conseqüències jurídiques (en el cas que surtin a la llum, p. ex. infraccions administratives o penals no prescrites), però que pot limitar-se a tenir meres conseqüències polítiques (p. ex., la dimissió de càrrecs electes encara que l'actuació en qüestió no constitueixi cap infracció de l'ordenament, o que l'eventual infracció hagi prescrit). Qualsevol ciutadà ha de poder accedir, així, a tota informació de rellevància pública, tingui o no valor històric, i encara que hagin prescrit les accions eventualment existents.

Aquest nou dret d'accés obliga, per tant, a reinterpretar en una clau totalment diversa l'article 9 LAGD quan segueix establint (en els mateixos termes que abans de l'aprovació de l'LTAIPBG) que "[u]n cop concloses les fases activa i semiactiva, s'ha d'aplicar a tots els documents públics la normativa d'avaluació, sobre la base de la qual se'n determina la conservació, per raó del valor cultural, informatiu o jurídic, o bé l'eliminació. Cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària". En virtut de l'acabat d'exposar, cal interpretar el precepte de manera molt més àmplia, posant-lo en connexió amb el nou dret d'accés a la informació pública, i entendre que té "valor informatiu" o, fins i tot, "jurídic" (en la mesura que el dret d'accés és un dret subjectiu legalment reconegut) tota aquella informació que pugui tenir rellevància pública i motivar l'exercici del dret d'accés per part de la ciutadania.

Això no vol dir que no hi hagi documentació administrativa que no es pugui destruir. És evident que les diverses administracions generen i obtenen molta documentació en l'exercici de les seves funcions, i que la seva conservació requereix molt espai i recursos, també quan s'emmagatzema en suport informàtic. La sobreabundància d'informació és també contraproduent per al correcte exercici del dret d'accés, que requereix una certa tasca prèvia de selecció i conservació de la informació amb rellevància pública. Per això, des del punt de vista del dret d'accés, no hi ha inconvenient en destruir, de manera controlada (amb mecanismes com els que preveuen els articles 11 i 12 del Decret 13/2008), p. ex., documentació que estigui duplicada, o que contingui informació ja recollida en un altre suport menys oneros o en un registre, o que manqui manifestament de rellevància pública.

Interpretades en aquest sentit, les taules d'avaluació i accés documental no només no posen en perill el dret d'accés, sinó que poden ser una eina complementària molt útil per a la seva garantia i exercici correcte i efectiu.

L'entrada en vigor de l'LTAIPBG també obliga a reinterpretar, com s'ha dit, la part de les taules relativa a l'accés documental. L'LTAIPBG, en línia també amb la regulació sobre transparència més avançada a nivell internacional, només permet denegar l'accés a una determinada informació quan concorri algun dels límits fixats per la llei. Aquests límits no es poden invocar de manera genèrica, sinó que l'Administració ha de motivar suficientment que, en el cas concret, l'accés a la informació pot generar un perjudici efectiu per al dret o interès que el límit en qüestió tracta de protegir (test del dany o perjudici). En segon lloc, l'Administració ha de ponderar aquest perjudici amb la concurrència d'un possible interès públic o privat superior que justifiqui concedir l'accés (principi de la ponderació). En tercer lloc, en virtut del principi de proporcionalitat, s'ha de donar almenys accés parcial a aquella part de la informació no afectada pel límit del qual es tracti (articles 20 a 25 LTAIPBG).

Com és fàcil constatar, aquest nou enfocament restrictiu sobre l'aplicació dels límits al dret d'accés, que exigeix una ponderació casuística i motivada dels drets i interessos en presència, és totalment incompatible amb la predeterminació genèrica i apriorística, a les taules d'avaluació i accés documental, del règim d'accés que correspon a una sèrie documental completa. Aquest exercici de ponderació casuística és, per definició, impossible quan s'elaboren les taules i ni tan sols es coneixen les dades que pugui contenir un concret document al qual vulgui accedir un ciutadà.

Les taules, com a molt, poden servir només per orientar les administracions sobre els tipus d'informacions que solen contenir les diverses sèries documentals, i si poden tenir alguna connexió amb els límits legals al dret d'accés (sobretot, advertiran sobre la possible existència de dades personals). Però mai podran servir per eximir l'Administració a la qual s'adreça una petició d'accés d'efectuar la ponderació casuística i motivada abans esmentada, a la vista dels concrets documents i informacions als quals es vulgui accedir.

Atesa aquesta escassa utilitat, i els equívocs que la referència al règim d'accés pot generar entre la ciutadania i les administracions (que poden tenir la temptació de denegar o concedir l'accés de manera automàtica, a la vista de les taules, i incórrer així en una vulneració de l'LTAIPBG susceptible de sanció administrativa), semblaria aconsellable que les taules ometessin tota referència al dret d'accés, o que, com a mínim, advertissin de manera clara sobre el seu caràcter merament orientatiu en aquest punt.

Resulta urgent, en tot cas, reformar l'article 10.1 del Decret 13/2008, abans transcrit, i substituir la redacció actual per una altra que s'ajusti a l'LTAIPBG i eviti els equívocs apuntats.

Tal com està configurat legalment el dret d'accés, els criteris generals per al seu exercici s'han d'extreure de la seva aplicació casuística a tipus concrets d'informacions (p. ex. retribucions dels empleats públics, empreses que han participat en una licitació pública, cost d'obres públiques), no a sèries documentals referides a expedients administratius complets. I la competència per a la seva formulació correspon a la GAIP, en virtut de l'article 44.1 LTAIPBG.

3. *Observacions concretes sobre les taules d'avaluació i accés documental aprovades, modificades i derogades pel Projecte d'ordre*

En coherència amb l'assenyalat al fonament jurídic anterior, a l'hora de valorar, des de la perspectiva de la garantia del dret d'accés a la informació pública que correspon a la GAIP, les trenta-una taules que elabora o modifica el Projecte d'ordre sotmès a informe, convé distingir la part relativa a l'avaluació documental d'aquella altra dedicada a l'accés documental.

Per les raons abans exposades, quan una taula, a la part d'avaluació documental, permet destruir totalment o parcial una determinada sèrie documental, s'impedeix materialment l'accés futur a la informació pública que conté –llevat que la referida informació estigui recollida en algun altre suport o registre–.

Això comporta, d'una banda, que s'hagin de valorar positivament, almenys des de la perspectiva de la garantia del dret d'accés, les moltes taules que estableixen un deure de conservació permanent de la sèrie documental a la qual es refereixen (que aquesta conservació permanent pugui ser problemàtica, en alguns casos, des de la perspectiva del deure de cancel·lació de les dades de caràcter personal establert a l'article 4.5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal és una altra qüestió).

D'altra banda, l'esmentat risc per a l'efectivitat del dret d'accés obliga a justificar degudament tots aquells supòsits en què s'autoritzi la destrucció total o parcial d'informació. En el moment d'emetre aquest informe no es disposa de la Memòria del Projecte d'ordre que ha d'explicar els motius pels quals s'admet la destrucció d'informació a moltes taules. Semblaria en tot cas convenient que s'inclogués una motivació succinta a les pròpies taules, com es fa a la part relativa al dret d'accés, i amb molt major motiu, atès que el valor afegit de les taules, que justifica la seva existència, no és el que puguin assenyalar en matèria d'accés, sinó de conservació i destrucció documental, com s'ha exposat al fonament jurídic anterior. La motivació és especialment necessària perquè el títol de les sèries documentals no és sempre prou eloqüent, i hauria de justificar també els terminis a partir dels quals s'admet la destrucció de la informació. Aquesta motivació hauria de servir per esvaïr l'aparença d'arbitrarietat que pot generar el fet de veure terminis diversos (tres, quatre, sis o deu anys) a les diferents taules. Llevat que hi hagi raons de pes favorables a un termini divers, semblaria més senzill i coherent establir un únic termini, prou ampli, transcorregut el qual s'admeti la destrucció d'informació que no hagi d'estar sotmesa al deure de conservació permanent.

La manca de motivació resulta especialment objectable en el cas d'algunes taules que es refereixen a informació d'indubtable rellevància pública, i respecte a les quals semblaria més adient un règim de conservació permanent. Es tracta de les taules següents:

- Expedient 39/2014 ("Contractes eventuais per circumstàncies de la producció", de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals): no s'acaba d'entendre perquè aquests contractes s'han de poder destruir totalment al cap de sis anys des de la finalització del contracte, quan en canvi a l'expedient 40/2014 se sotmeten a conservació permanent els "Contractes sessions artistes" de la mateixa Corporació.
- Expedients 14/2015, 15/2015, 16/2015 i 17/2015, tots ells referits a expedients d'inspecció i control en diverses matèries (en matèria d'activitats econòmiques i recreatives, de "procediment general" –no s'entén molt bé què significa això–, en matèria de disciplina urbanística i en matèria tributària, respectivament): no sembla justificat que s'autoritzi la destrucció total, almenys en el cas de les persones jurídiques, atesa la rellevància pública que pot tenir la informació sobre les inspeccions realitzades (i no realitzades) en determinats casos. Aquests expedients se sotmeten, a més, a tres terminis de destrucció diversos.
- Expedients 11/2015 i 12/2015, sobre expedients de llicències d'ús comú especial de béns de domini públic i expedients de llicències d'ús privatiu sobre béns de domini públic, respectivament: encara que les actuacions sotmeses a llicència tinguin un menor impacte que les que obliguen a obtenir una concessió demanial, atesa la rellevància pública indubtable de les informacions que afecten els béns de domini públic semblaria perfectament admissible establir un deure de conservació permanent, almenys pel que fa a les llicències obtingudes per persones jurídiques. Això seria el més coherent, d'altra banda, amb el criteri emprat a l'expedient 10/2015 sobre

expedients de concessions administratives en zona de domini públic marítim terrestre (conservació permanent). Els expedients 11 i 12/2015 estableixen, a més, terminis de destrucció divergents (a l'expedient 11/2015 manca la referència a la finalització de la vigència de la llicència).

- Expedients 63/2013 i 66/2013 (expedients disciplinaris i d'intrusisme professional dels col·legis professionals): aquí el problema no és tant que es permeti la destrucció, sinó que s'emprin criteris i terminis diferents dels previstos a expedients sancionadors anàlegs, com els dels expedients 2 a 4/2015, relatius a sancions en matèria de seguretat ciutadana.

Pel que fa, en segon lloc, a la part de les taules dedicada a l'accés a la documentació, la formulació emprada és normalment prou genèrica com per evitar els equívocs als quals s'ha fet referència al fonament jurídic precedent, sens perjudici que fos recomanable la inclusió d'un advertiment genèric sobre el caràcter merament orientatiu d'aquest aspecte de les taules en algun lloc visible del Projecte. El més clar seria substituir la pròpia denominació del camp "Règim d'accés" de cada taula, p. ex. pel de "Règim orientatiu i genèric d'accés recomanat".

Tanmateix, en alguns casos encara se segueix emprant l'expressió equívoca de "dades excloses" (expedients 27/2014, 14/2015, 15/2015 i 16/2015), i a molts altres s'afirma de manera massa rotunda "l'accés restringit" a dades personals, sense tenir en compte que en determinats casos la ponderació a què s'ha fet abans referència pot justificar concedir l'accés a les pròpies dades personals i no només a la resta de dades que pugui contenir la sèrie documental en qüestió.

Conclusió

Examinat el Projecte d'ordre CLT/ /2016 per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de gener de 2016, el considera adequat a les previsions sobre el dret d'accés a la informació pública contingudes a l'LTAIPBG, sempre que es tinguin en compte les consideracions fetes en aquest informe.

Barcelona, 28 de gener de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Annex:

7. Manual de reclamació i Manual de mediació de la GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Manual de reclamació
davant la Comissió de Garantia
del Dret d'Accés
a la Informació Pública (GAIP)

Aprovat pel Ple de la GAIP el 23 de setembre de 2015

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP)

Tapineria, 10, 4a / 08002 Barcelona / Tel. 93 887 43 57

gaip@gencat.cat / www.gaip.cat

L'article 39 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) atribueix a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (d'ara endavant, GAIP), òrgan independent designat per majoria qualificada del Parlament, la missió de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública, i la funció específica de resoldre gratuïtament les reclamacions formulades per les persones que no consideren satisfetes les seves sol·licituds d'informació a l'Administració.

L'article 42 de la Llei regula els trets bàsics del procediment que cal seguir en la presentació i tramitació de les reclamacions i el Govern està tramitant el seu desenvolupament reglamentari.

Mentre no es promulgui el reglament que ha d'establir el procediment per tramitar aquestes reclamacions, i en exercici de les potestats inherents a la seva naturalesa jurídica, la GAIP estableix les pautes i els criteris interpretatius següents per orientar la presentació i tramitació de les reclamacions i dotar les persones interessades d'una major seguretat jurídica.

1. Naturalesa jurídica de la reclamació

- 1.1 La reclamació davant la GAIP és un procediment administratiu de naturalesa revisora que analitza la resposta donada per l'Administració a sol·licituds d'informació emparades en el dret d'accés a la informació pública, es pronuncia sobre la procedència d'atorgar la informació sol·licitada i, si escau, modifica el sentit d'actuacions administratives prèvies.
- 1.2 La presentació d'una sol·licitud d'informació pública a l'Administració i la seva resolució insatisfactòria són, per tant, requisits previs a la reclamació davant la GAIP.

2. Caràcter voluntari de les reclamacions

- 2.1 Les reclamacions davant la GAIP són voluntàries. Les persones disconformes amb la resposta de l'Administració a les seves sol·licituds d'accés a la informació pública poden optar entre:
 - a) Presentar directament davant la GAIP la reclamació exposada en aquest Manual.
 - b) Presentar un recurs administratiu de reposició davant del mateix òrgan al qual van sol·licitar la informació. La desestimació d'aquest recurs també pot ser objecte de la reclamació davant la GAIP.
 - c) Presentar directament un recurs contenciós administratiu. Les desestimacions dels recursos administratius de reposició i de les reclamacions davant la GAIP també poden ser objecte de recurs contenciós administratiu.

No es pot optar al mateix temps per més d'una de les vies indicades.
- 2.2 La GAIP promou que les administracions, entitats i organismes subjectes a aquesta reclamació informin sobre aquestes vies en el peu de les seves resolucions sobre dret d'accés.

3. Gratuïtat de les reclamacions

Les reclamacions davant la GAIP són gratuïtes. Això significa que la presentació i la tramitació per qualsevol dels procediments previstos de les reclamacions i, si escau, les mesures adoptades per a l'execució dels acords de mediació i de les resolucions no poden ser subjectes a cap mena de preu o taxa.

4. Objecte de les reclamacions

Poden ser objecte de reclamació davant la GAIP:

- a) Les resolucions, expresses o presumptes, dictades en procediments de sol·licitud d'accés a la informació pública.
- b) Les comunicacions que poden substituir les resolucions, segons el que preveu l'article 34.8 de l'LTAIPBG.
- c) Les resolucions de recursos de reposició interposats prèviament contra els objectes dels apartats anteriors.
- d) La manca material d'accés a la informació pública quan hi ha resolucions expresses o presumptes o comunicacions que el reconeixen.

5. Legitimació per reclamar

Poden presentar una reclamació davant la GAIP:

- a) Les persones que han sol·licitat informació a l'Administració i els ha estat denegada totalment o parcial per resolució expressa.
- b) Les persones que han sol·licitat informació a l'Administració i aquesta no els ha donat resposta expressa, de manera que s'ha produït silenci administratiu.
- c) Les persones les sol·licituds d'informació de les quals s'han resolt favorablement, per resolució expressa o per silenci administratiu positiu, i a les quals, malgrat això, no se'ls ha donat un accés efectiu a la informació. La GAIP assigna un caràcter preferent a aquestes reclamacions.
- d) Les terceres persones els drets o interessos de les quals es veuen afectats per l'accés atorgat a la informació pública.
- e) Les administracions, entitats i organismes de tutela dels drets i interessos protegits pels límits d'accés a la informació pública establerts per la legislació vigent.

6. Administració contra la qual es reclama

- 6.1 En el marc d'aquest Manual s'entén per Administració contra la qual es reclama l'òrgan, entitat o organisme contra el qual s'interposa la reclamació.
- 6.2 D'acord amb l'LTAIPBG i els preceptes bàsics de la Llei 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la GAIP és competent per admetre reclamacions en relació amb les entitats i els organismes següents:
 - a) L'Administració de la Generalitat de Catalunya.
 - b) Els ajuntaments, els consells comarcals, els consells de vegueria, les diputacions provincials i les entitats municipals descentralitzades de Catalunya i l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

- c) El Consell General d'Aran.
- d) Els organismes autònoms i, en general, les entitats de dret públic creades, dependents o vinculades a les administracions dels apartats a, b i c.
- e) Les entitats de dret públic de Catalunya que actuen amb una independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.
- f) Les universitats públiques de Catalunya i els seus ens instrumentals.
- g) Les societats amb participació majoritària o vinculades a alguna de les administracions o entitats dels apartats anteriors.
- h) Les fundacions constituïdes per qualsevol de les administracions, entitats o societats dels apartats anteriors.
- i) Els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en què participa de manera majoritària alguna de les administracions i entitats dels apartats anteriors.
- j) Els col·legis professionals i les altres corporacions de dret públic, en la mesura que la informació sol·licitada tingui relació amb l'exercici de les seves funcions públiques.
- k) El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 215.2 del seu Reglament i el conveni que s'hi preveu.
- l) Les altres entitats o organismes que així s'estableixi legalment o que ho acordin per conveni amb la GAIP, en aplicació de l'article 74.3 de l'LTAIPBG.

7. Representació

- 7.1 Les persones interessades a presentar una reclamació o a participar en el procediment corresponent poden fer-ho personalment o a través d'un representant.
- 7.2 La representació en els supòsits anteriors i la de les persones jurídiques que intervenen en el procediment ha de ser acreditada sempre que ho requereixi la GAIP.

8. Interposició de les reclamacions

- 8.1 Les reclamacions s'han de presentar per escrit, adreçat a la GAIP, i s'hi ha de fer constar o adjuntar les dades següents:
 - a) La identitat de la persona reclamant. Si no queda suficientment acreditada en la presentació de la reclamació, la GAIP té la facultat de requerir l'acreditació de la persona reclamant en qualsevol moment del procediment.
 - b) L'adreça a efectes de notificacions i el mitjà de comunicació escollit per la persona reclamant en les seves relacions amb la GAIP, que es recomana que sigui electrònic. Si no n'escull cap, la GAIP interpreta que s'ha de fer servir el mateix que s'ha utilitzat per presentar la reclamació.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

- c) Una còpia de la sol·licitud d'informació, amb les dades bàsiques (data i número de registre) i una còpia de la resolució objecte de la reclamació, si n'hi ha.
 - d) La raó de la reclamació.
 - e) La fonamentació o motivació de la reclamació. Tot i que no és obligat motivar l'exercici del dret d'accés a la informació pública, per defensar millor els interessos de la persona reclamant és aconsellable motivar i fonamentar degudament les reclamacions, especialment si el dret d'accés a la informació s'ha de ponderar amb drets i interessos de terceres persones.
 - f) La sol·licitud de mediació, si s'escau.
 - g) Lloc, data i signatura de la persona reclamant.
- 8.2 També es pot fer constar expressament la preferència de la persona reclamant sobre la llengua (qualsevol de les que són oficials a Catalunya) en la qual es vol comunicar amb la GAIP; si no l'especifica, les comunicacions de la GAIP es fan en català.

9. Formulari de reclamació

- 9.1 Per facilitar les reclamacions, la GAIP ofereix un formulari que conté tots els camps d'informació necessaris per poder tramitar la reclamació.
- 9.2 Aquest formulari es pot obtenir i tramitar:
- a) Electrònicament, des del web www.gaip.cat i des dels portals Transparència Catalunya, www.transparenciacatalunya.cat, i Gencat tràmits, <http://web.gencat.cat/ca/tramits>, amb l'ús de signatura electrònica o qualsevol altre mitjà d'identificació operatiu en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat.
 - b) Físicament, mitjançant la descàrrega del formulari en suport PDF o Word del web www.gaip.cat o del portal Transparència Catalunya, www.transparenciacatalunya.cat, o recollint-lo a la seu de la GAIP. La GAIP promou que es pugui obtenir també a la seu dels òrgans d'informació de les administracions públiques subjectes a aquesta reclamació.
- 9.3 L'ús d'aquest formulari no és obligatori. S'admet la presentació de reclamacions amb un format diferent, sempre que continguin la informació dels camps obligatoris del formulari o les dades requerides per l'apartat 8 i estiguin redactades en una llengua oficial a Catalunya.

10. Mitjans de presentació de les reclamacions

- 10.1 Les reclamacions es poden presentar davant la GAIP:
- a) Mitjançant el canal electrònic, a través del web www.gaip.cat i dels portals Transparència Catalunya, www.transparenciacatalunya.cat, i Gencat tràmits, <http://web.gencat.cat/ca/tramits>. La GAIP recomana i promou l'ús d'aquesta via, per la seva celeritat, major seguretat jurídica i menor cost.
 - b) Mitjançant la presentació del formulari o l'escrit imprès al registre de la GAIP (dins l'horari publicat al seu web) o a qualsevol dels registres previstos per la normativa general de procediment administratiu.

- c) Mitjançant la tramesa per correu postal certificat, en la modalitat de correu administratiu.
- 10.2 En el cas d'utilitzar les vies de les lletres *b* i *c*, es recomana enviar la reclamació i documentació adjunta, un cop presentada formalment, a l'adreça electrònica gaip@gencat.cat, per tal de facilitar que la GAIP en pugui iniciar l'estudi al més aviat possible, sens perjudici que són aquelles modalitats formals de presentació de les reclamacions les que donen certesa de la documentació presentada i de la data en què s'ha presentat.

11. Termini per interposar les reclamacions

Les reclamacions s'interposen dins del termini d'un mes a comptar de:

- a) La recepció de la notificació de la resolució objecte de la reclamació, o de la comunicació que la substitueixi, si n'hi ha.
- b) El moment de producció del silenci administratiu, que és al cap d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció de la sol·licitud d'informació per l'Administració.
- c) La recepció de la notificació de la desestimació del recurs de reposició interposat contra una resolució expressa o presumpta sobre accés a la informació.
- d) El venciment del termini de l'article 36.1 de l'LTAIPBG sense que s'hagi facilitat efectivament accés a la informació objecte d'una sol·licitud estimada expressament o presumptament. Cal tenir en compte que, en cas de silenci positiu, l'article 35.3 de l'LTAIPBG requereix que el sol·licitant demani expressament el lliurament efectiu de la informació perquè comenci a computar-se el termini de l'article 36.1.

12. Recepció de les reclamacions

- 12.1 El mateix dia de ser rebudes a la GAIP les reclamacions s'inscriuen al seu registre, tot fent constar com a mínim la data i l'hora, el número de registre i la identitat de la persona reclamant.
- 12.2 Al més aviat possible, dins del termini previst a l'annex, la GAIP fa arribar a la persona reclamant:
- a) La confirmació de la recepció, tot indicant el número i la data de registre.
 - b) El nom de la persona responsable de la tramitació i els canals de comunicació a través dels quals pot fer-ne el seguiment.
 - c) Informació sobre el procediment de mediació (Manual de mediació), en cas que no s'hagi demanat aquest en presentar la reclamació.
 - d) Informació sobre les primeres actuacions que durà a terme la GAIP (estudi preliminar, sol·licitud d'esmena, si escau, i resolució sobre l'admissió a tràmit) i el màxim de dies que consumiran, tenint en compte els terminis de tramitació interna previstos a l'annex.

13. Estudi preliminar

- 13.1 Un cop inscrites al registre de la GAIP, les reclamacions són lliurades el mateix dia a la persona responsable de la seva tramitació, que té el termini previst a l'annex per tal de fer-ne un estudi preliminar, amb l'objecte de:
- a) Comprovar que la reclamació compleix els requeriments de l'apartat 8. Si no els compleix, la persona responsable de la tramitació comunica immediatament al reclamant les dades que cal completar o esmenar en un termini de deu dies, i l'adverteix que, si no ho fa dins d'aquest termini, es considerarà que desisteix de la seva reclamació i aquesta serà arxivada. A petició de la persona reclamant, fonamentada en la impossibilitat material d'obtenir la informació requerida, la GAIP pot ampliar fins a cinc dies més aquest termini. La tramitació de la reclamació resta suspesa mentre el registre de la GAIP no rebí les esmenes que ha de presentar la persona reclamant o mentre transcorri el termini de presentació.
 - b) Verificar que la reclamació compleix els requeriments de l'apartat 14 per ser admesa a tràmit.
- 13.2 Les conclusions de l'estudi preliminar són lliurades immediatament a la Presidència de la GAIP, per tal que inclogui a l'ordre del dia de la propera sessió del Ple la proposta d'admissió a tràmit corresponent.

14. Admissió a tràmit

- 14.1 Perquè una reclamació sigui admesa a tràmit ha de complir els requisits següents:
- a) Que hagi estat presentada dins de termini, d'acord amb l'apartat 11.
 - b) Que acrediti la legitimació i capacitat jurídica de la persona reclamant, d'acord amb l'apartat 5.
 - c) Que l'Administració contra la qual es reclama estigui inclosa dins de l'àmbit d'aplicació definit en l'apartat 6 d'aquest Manual.
 - d) Que l'objecte de la reclamació estigui inclòs dins de l'àmbit competencial de la GAIP, és a dir, que la reclamació tingui per objecte algun dels previstos en l'apartat 4.
- 14.2 La GAIP aplica criteris favorables a l'admissió a tràmit de les reclamacions, de manera que només són inadmeses les que de forma clara incompleixen algun dels requisits anteriors. En cas de dubte, la GAIP opta per l'admissió de la reclamació.
- 14.3 El Ple de la GAIP decideix sobre l'admissibilitat de les reclamacions, en aplicació dels criteris dels paràgrafs anteriors.
- 14.4 La resolució sobre l'admissió a tràmit és notificada immediatament a la persona reclamant. Si ha estat favorable, li dóna informació sobre els tràmits subsegüents previstos, els terminis dins dels quals han de tenir lloc i els drets que li corresponen com a part del procediment, especialment el d'accés a l'expedient i el de presentar-hi al·legacions.
- 14.5 La resolució d'inadmissió a tràmit és motivada i informa sobre els recursos que s'hi poden interposar (apartat 31).

15. Comunicació i sol·licitud de l'expedient a l'Administració

- 15.1 Dins del termini previst a l'annex, la GAIP trameta a l'òrgan, entitat o organisme contra el qual es reclama:
- a) Una còpia de la reclamació, amb les dades bàsiques del registre a la GAIP.
 - b) La sol·licitud del procediment de mediació formulada per la persona reclamant.
 - c) Informació sobre el procediment de mediació, recordant-li que també pot proposar-lo, d'acord amb el Manual de mediació, dins del termini de deu dies previst a l'apartat 15.1.d, si no l'ha sol·licitat la persona reclamant.
 - d) Una petició, que ha de ser atesa dins del termini de deu dies, de:
 - 1r. Una còpia de la resolució objecte de la reclamació, si s'escau, i una còpia completa i ordenada de l'expedient.
 - 2n. Un informe sobre la reclamació.
 - 3r. La resposta a la proposta de mediació formulada per la persona reclamant o, si s'escau, la sol·licitud de mediació. En tots dos casos hi ha de constar les dades de la persona designada representant de l'Administració en el procediment de mediació. L'Administració no pot oposar-se a la mediació si la demanen les altres parts.
 - 4t. Una còpia de l'escrit de derivació a una altra Administració si, d'acord amb el que preveu l'article 30 de l'LTAI PBG, l'Administració contra la qual es reclama no disposa totalment o parcialment de la informació sol·licitada.
 - 5è. La informació i els antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la reclamació.
- 15.2 Si la persona responsable de la tramitació considera que hi ha motius sòlids i evidents per no admetre a tràmit la reclamació, pot posposar aquesta comunicació fins que el Ple de la GAIP decideixi sobre la seva admissibilitat. No cal fer la comunicació a l'òrgan, entitat o organisme contra el qual es reclama si no s'admet a tràmit la reclamació.

16. Aplanament de l'Administració

- 16.1 Si, un cop assabentada de la reclamació, l'Administració s'avé a lliurar sense més tràmits la informació sol·licitada, i satisfà d'aquesta manera les pretensions de la persona reclamant, la GAIP fa les actuacions necessàries per assegurar el lliurament efectiu de la informació i per finalitzar la reclamació, bé sigui mitjançant un acord entre les parts -si havia estat sol·licitada la mediació-, bé sigui mitjançant una resolució que constati formalment l'aplanament de l'Administració.
- 16.2 L'aplanament de l'Administració, en els termes del paràgraf anterior, es pot produir en qualsevol moment del procediment.
- 16.3 L'Administració pot lliurar la informació sol·licitada directament a la persona reclamant o a la GAIP, per tal que sigui aquesta qui li la lliuri.
- 16.4 Si, a la vista de la informació que li ha estat lliurada d'acord amb els paràgrafs anteriors, la GAIP estima que pot afectar terceres persones identificades o fàcilment identificables a l'expedient, les ha de localitzar en la mesura que pugui i les ha d'informar als efectes del que preveuen els apartats 17 i 18, i no pot lliurar la informació a la persona reclamant mentre pugui

haver-hi oposició eficaç d'aquestes persones. Si efectivament s'hi oposen, o si la GAIP estima que l'aplanament pot infringir l'ordenament jurídic, la reclamació s'ha de tramitar de forma ordinària.

- 16.5 Per finalitzar la reclamació en cas d'aplanament cal que la persona reclamant manifesti que la informació lliurada satisfà les seves pretensions. Si no hi ha aquesta conformitat, la reclamació segueix el curs ordinari.

17. Terceres persones afectades

Si de la documentació de l'apartat 15.1.d es dedueix que l'accés a la informació pot afectar drets o interessos de terceres persones que són identificades o que poden ser fàcilment identificables, la persona responsable de la tramitació, en la mesura que pugui localitzar-les, els comunica:

- a) Que s'ha presentat una reclamació i, succintament, els motius pels quals pot afectar els seus drets o interessos.
- b) Que tenen dret a formular-hi al·legacions i a presentar els documents que considerin oportuns en defensa dels seus drets o interessos, tot advertint-los que, atès que aquest tràmit no suspèn el procediment, només es podran considerar les seves al·legacions si són rebudes en un termini màxim de deu dies.
- c) Si s'escau, que el reclamant i/o l'Administració han sol·licitat un procediment de mediació. En aquest cas, aquestes terceres persones han de manifestar en un termini màxim de cinc dies si estan d'acord a seguir-lo, i en cas afirmatiu, les dades de la persona que els representarà.
- d) Que poden consultar la informació sobre el procediment de mediació en el Manual de mediació de la GAIP, i els indica que tenen dret a proposar-lo dins del termini de cinc dies.

18. Reclamacions presentades per terceres persones afectades

Si la reclamació ha estat presentada per terceres persones titulars de drets o interessos afectats per una resolució d'accés a la informació pública (supòsit de l'apartat 5.d), la tramitació de la reclamació es fa amb les particularitats següents:

- a) Dins del termini màxim previst a l'annex, la GAIP comunica la seva presentació a l'Administració contra la qual es reclama, tot advertint-la que s'abstingui provisionalment de facilitar la informació pública sol·licitada i atorgada objecte de la reclamació.
- b) Si la GAIP admet a tràmit la reclamació, fet que és comunicat en el termini més breu possible a l'Administració contra la qual es reclama, no es pot facilitar la informació pública objecte de la reclamació mentre la GAIP no dicti una resolució favorable a l'accés i aquesta no sigui ferma, d'acord amb l'article 34.3 de l'LTAIPBG.
- c) Si la reclamació no és admesa a tràmit, la informació sol·licitada en cap cas pot ser lliurada mentre no sigui ferma la resolució que hagi atorgat l'accés.
- d) El que preveu l'apartat 17 s'aplica a la persona que ha sol·licitat l'accés a informació pública contra el qual es presenta la reclamació.

19. Terceres administracions implicades

Si l'Administració contra la qual es reclama va denegar lliurar tota o una part de la informació sol·licitada perquè no disposava d'aquesta informació i és procedent derivar-la a una altra Administració, d'acord amb el que preveu l'article 30 de l'LTAIPBG, la GAIP s'adreça a aquesta altra Administració per tal de:

- a) Informar-la de la presentació de la reclamació.
- b) Comprovar que efectivament disposa de la informació.
- c) Convidar-la a lliurar la informació en el marc del procediment de reclamació i evitar, d'aquesta manera, a la persona reclamant la necessitat de noves sol·licituds. La GAIP vetlla perquè aquest lliurament no sigui contrari a l'ordenament jurídic i, si s'escau, consulta prèviament les terceres persones afectades.

20. Consulta de la informació sol·licitada

A la vista de la documentació lliurada per l'Administració contra la qual es reclama, d'acord amb l'apartat 15.1.d, la GAIP, si ho considera necessari per resoldre, li demana la informació que és objecte de la reclamació. En aquests casos:

- a) L'Administració contra la qual es reclama fa arribar a la GAIP aquesta informació, dins del termini de deu dies, llevat del cas següent.
- b) L'Administració contra la qual es reclama, de forma motivada, manifesta a la GAIP que la informació concernida és especialment sensible, i proposa que els membres o el personal de la GAIP la consultin a la seva seu. Per justificar que es tracta d'informació especialment sensible l'Administració ha de tenir en compte els criteris que, si s'escau, aprova la GAIP.
- c) En tot cas, la GAIP adopta mesures per assegurar que les parts no coneguin la informació citada als paràgrafs anteriors durant la tramitació del procediment de reclamació sense el consentiment de l'Administració.

21. Informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i d'altres organismes

- 21.1 Si la denegació d'accés a la informació pública s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la GAIP tramet l'expedient a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades perquè emeti el seu informe, que és preceptiu i no vinculant, en el termini de quinze dies.
- 21.2 La GAIP pot demanar altres informes que consideri necessaris per a la resolució, que s'han d'emetre en el termini de deu dies.
- 21.3 Si la GAIP no rep els informes indicats als paràgrafs anteriors dins dels terminis indicats, continua amb el procediment i els incorpora a l'expedient quan els rebí. En tot cas, tots els informes se sol·liciten de manera simultània.

22. Procediment de mediació

- 22.1 Qualsevol de les parts pot demanar a la GAIP el procediment de mediació en presentar la reclamació o dins dels cinc dies següents a la recepció de l'oferta corresponent, d'acord amb els apartats 15.1.c i 16.d i el que preveu el Manual de mediació de la GAIP. Un cop rebuda la sol·licitud, la GAIP demana la conformitat de la resta de les parts, que tenen un termini de cinc dies per manifestar-se.
- 22.2 Mentre dura el procediment de mediació resta suspesa la tramitació de la reclamació. Si no s'assoleix un acord de mediació en el termini d'un mes després que s'hagi acordat aquest procediment, es continua la tramitació de la reclamació a partir del punt en què s'havia suspès. La GAIP resol la reclamació.
- 22.3 El termini d'un mes previst en aquest apartat compta a partir de la data en què la GAIP disposa de la conformitat de totes les parts i de les dades de les persones que, si escau, les representaran durant la mediació.

23. Accés a l'expedient, al·legacions i preparació de la resolució

- 23.1 Un cop obtinguda la documentació prevista als apartats 15, 17, 18 i, si escau, 20, la persona responsable de la tramitació de la reclamació ordena l'expedient i:
 - a) El lliura al membre de la GAIP que n'hagi estat designat ponent.
 - b) Informa les parts de la documentació incorporada a l'expedient i els recorda que tenen dret a consultar-la i a formular-hi al·legacions, tot advertint-les que, atès que aquest tràmit no suspèn el procediment, només es podran considerar les al·legacions rebudes en el termini màxim de cinc dies.
- 23.2 Les parts poden tenir accés a l'expedient per mitjans electrònics o presencialment a la seu de la GAIP en l'horari d'oficina obert al públic.
- 23.3 Si es presenten al·legacions, la persona responsable de la tramitació les lliura immediatament al ponent de la resolució.
- 23.4 El ponent lliura a la Presidència, a la resta de membres de la GAIP i a la persona titular de la Secretaria Tècnica la proposta de resolució dins del termini previst a l'annex.
- 23.5 La Presidència inclou la proposta de resolució a la convocatòria de la propera sessió del Ple.

24. Termini per resoldre les reclamacions

- 24.1 La GAIP té un termini de dos mesos per notificar a les parts la resolució de la reclamació.
- 24.2 El còmput del termini anterior comença el dia en què la reclamació ha tingut entrada al registre de la GAIP i acaba el dia en què la notificació de la resolució és lliurada a la persona reclamant.
- 24.3 El còmput del termini anterior resta suspès:
 - a) Mentre la reclamació és esmenada, si escau, segons el que preveu l'apartat 13.1.a).
 - b) Mentre dura el procediment de mediació.
 - c) Si es donen altres circumstàncies que així ho comporten legalment.

- 24.4 La GAIP pot ampliar el termini de dos mesos de l'apartat 1, fins a un màxim de quinze dies més, si ha sol·licitat l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (apartat 21) o si ha demanat altres informes o dades que consideri necessaris per facilitar el procediment de mediació o per fonamentar la resolució.
- 24.5 En el mateix escrit de l'apartat 23.1.b la GAIP informa detalladament dels motius que han comportat la suspensió o l'ampliació del termini per resoldre, amb la indicació del temps consumit en cada cas, i del termini del qual, en conseqüència, disposa la GAIP per dictar i notificar la resolució.

25. Resolució

- 25.1 La resolució de la reclamació és aprovada pel Ple de la GAIP i notificada a la persona reclamant dins del termini de dos mesos previst a l'apartat 24.
- 25.2 La resolució conté les parts següents:
- a) Relat breu dels antecedents, amb referència expressa a les persones i institucions que han participat en el procediment i a la documentació aportada.
 - b) Fonaments jurídics de la resolució.
 - c) La resolució pròpiament dita.

26. Contingut de la resolució

La resolució té els continguts següents:

- a) Una declaració sobre si és procedent donar accés a la informació sol·licitada i sobre si aquest accés ha de ser ple o parcial, que concreta l'abast de l'accés i la forma i termini en què s'ha de facilitar, modificant, anul·lant o ratificant, si escau, la resolució objecte de la reclamació.
- b) Si l'objecte de la reclamació és el previst a l'apartat 4.d, una declaració del dret d'accés reconegut i que ordeni, si escau, a l'Administració lliurar immediatament la informació, tot advertint-la de la responsabilitat en què pot incórrer si no ho fa.
- c) Si l'objecte de la reclamació és el previst a l'article 4.d, l'accés es pot haver reconegut per acte presumpte i l'Administració al·lega que no és procedent el silenci positiu d'acord amb l'article 35.2 de l'LTAIPBG (perquè hi concorre algun dels límits legals a l'accés), la resolució s'ha de pronunciar sobre la concurrència dels límits i sobre l'obtenció de l'accés per silenci administratiu positiu i, si escau, ha d'ordenar a l'Administració el lliurament de la informació, tot advertint-la de la responsabilitat en què pot incórrer si no ho fa.
- d) Si la resolució és favorable a l'accés a dades personals i consta a l'expedient l'oposició d'alguna persona afectada, ha d'advertir expressament que no es pot donar accés efectiu a aquestes dades fins que la resolució de la GAIP esdevingui ferma, indicant quan i com es produirà aquesta fermesa.
- e) Si el procediment acaba per acord de mediació, aplanament, desistiment, renúncia, caducitat o qualsevol altre motiu similar, hi han de constar els antecedents i les circumstàncies que donen lloc a la finalització del procediment i les seves conseqüències.

- f) Un requeriment a l'Administració perquè informi la GAIP de les actuacions fetes en compliment de la resolució i una invitació a la persona reclamant perquè informi la GAIP si l'Administració no ha complert plenament el contingut de la resolució dins del mes següent a la notificació.

27. Notificació de la resolució

- 27.1 La GAIP notifica les resolucions dins del termini previst a l'annex.
- 27.2 Les resolucions es notifiquen a la persona reclamant, a l'Administració contra la qual es reclama i a les terceres persones afectades que hagin participat en el procediment.
- 27.3 La notificació ha d'incloure informació sobre els recursos que es poden presentar contra la resolució, amb la indicació del termini (apartat 31).

28. Publicació de la resolució

- 28.1 La GAIP publica les resolucions al seu web, dins del termini previst a l'annex.
- 28.2 Prèviament la GAIP ha d'haver suprimit, si escau, les dades personals de la versió de la resolució destinada a ser publicada.
- 28.3 Al web de la GAIP s'han de destacar les resolucions que contenen doctrina que la GAIP aplicarà en el futur, tot precisant els fragments que l'expressen més directament.

29. Silenci administratiu

- 29.1 La GAIP es compromet a resoldre de forma expressa totes les reclamacions que hom li presenti, dins del termini previst a l'apartat 24. Si per qualsevol motiu no pogués complir aquest termini, informarà les parts d'aquest fet i dels nous terminis, i aprovarà efectivament la resolució encara que sigui de forma extemporània.
- 29.2 Si se supera el termini de l'apartat 24 sense que la persona reclamant hagi rebut la notificació de la resolució, aquesta pot decidir esperar l'aprovació extemporània de la resolució, o bé entendre que li ha estat denegada la reclamació per silenci administratiu negatiu i presentar un dels recursos previstos a l'apartat 31.

30. Seguiment del compliment de les resolucions

- 30.1 La GAIP fa el seguiment del compliment de les seves resolucions i manté obert l'expedient mentre no li consti la seva execució efectiva plena. A aquests efectes utilitza les aportacions que rep en aplicació de l'apartat 26.e i les que obtingui com a resultat de les indagacions que fa periòdicament interessant-se pel compliment de la resolució corresponent.
- 30.2 Si l'Administració no compleix les resolucions de la GAIP, aquesta li recorda l'obligació de fer-ho i li dóna un termini màxim per complir-les, tot advertint-la que en cas de persistir en l'incompliment, la GAIP n'informarà al seu web. A més a més, si l'incompliment pot constituir

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

una infracció tipificada per l'LTAIPBG, la GAIP ho posarà en coneixement de l'autoritat competent perquè iniciï el procediment sancionador corresponent.

- 30.3 La GAIP proporciona en el seu web informació sobre l'efectivitat de les seves resolucions, amb dades relatives al seu compliment per part dels òrgans, entitats o organismes afectats, a les incidències produïdes durant l'execució i als recursos i sentències de què siguin objecte.

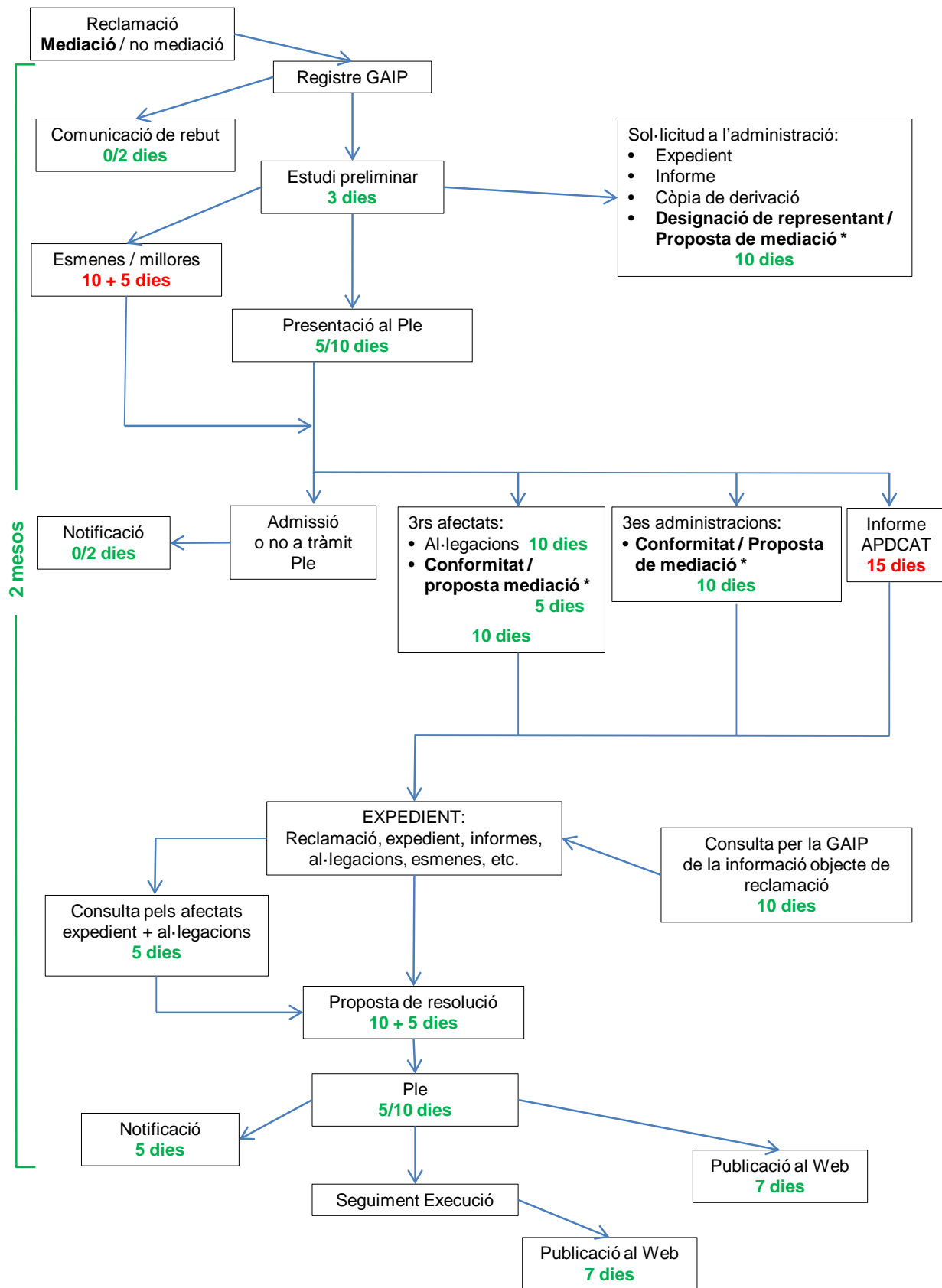
31. Recursos contra les resolucions de la GAIP

Les persones titulars de drets o interessos afectats per una resolució de la GAIP la poden impugnar mitjançant recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos.

32. Avaluació i revisió d'aquest procediment

- 32.1 La GAIP avalua de manera permanent la idoneïtat i l'eficàcia del procediment exposat en aquest Manual i en el de mediació. Amb aquesta finalitat, té en compte:
- a) Les valoracions i observacions obtingudes en els qüestionaris d'avaluació del grau de satisfacció proposats a les persones reclamants i a la resta de parts.
 - b) L'experiència observada pels membres i pel personal al servei de la GAIP.
 - c) Les valoracions elaborades o emeses per entitats o organismes, públics o privats, que facin el seguiment de l'activitat de la GAIP.
 - d) Les auditories o estudis externs als quals, si s'escau, sotmet el seu funcionament.
- 32.2 La GAIP revisa periòdicament i, si així ho aconsellen les aportacions anteriors, modifica els seus manuals de procediment.

**ANNEX: TRÀMITS I TERMINIS DEL PROCEDIMENT ORDINARI
DE TRAMITACIÓ DE RECLAMACIÓ DAVANT LA GAIP**

* Si s'acorda procediment de mediació, se suspèn el còmput de termini general fins a un màxim d'un mes.

Els terminis en VERMELL suspelen el còmput.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Manual de mediació de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP)

Aprovat pel Ple de la GAIP el 17 de setembre de 2015

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP)

Tapineria, 10, 4a / 08002 Barcelona / Tel. 93 887 43 57

gaip@gencat.cat / www.gaip.cat

L'article 42.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) es poden tramitar per mitjà d'un procediment de mediació o d'un procediment ordinari amb resolució.

Els apartats 4, 5 i 6 de l'article 42 de l'LTAIPBG regulen els aspectes bàsics del procediment de mediació, entre els quals destaquen que l'Administració no pot oposar-se a l'aplicació d'aquest procediment si les altres parts afectades l'accepten; que l'acord de mediació ha de ser aprovat per totes les parts i assolit en el termini d'un mes, durant el qual queda suspesa la tramitació del procediment per resoldre; que l'acord de mediació posa fi al procediment de reclamació, i que en cap cas no pot ser contrari a l'ordenament jurídic.

Aquesta regulació succinta i fragmentada del procediment de mediació feta per la Llei ha de ser completada reglamentàriament. Mentre no es promulgui el reglament corresponent, en exercici de les potestats inherents a la seva naturalesa jurídica i tenint en compte la legislació catalana sobre mediació, la GAIP es dota del present Manual, que conté les pautes i els criteris interpretatius que té en compte per orientar l'aplicació del procediment de mediació amb vista a proporcionar més seguretat jurídica a les persones interessades.

Cal tenir en compte que el procediment de mediació que descriu aquest Manual s'insereix dins d'un procediment més ampli, el de tramitació de les reclamacions formulades a la GAIP (Manual de reclamació), dins del qual s'inicia i fineix la mediació.

1. Naturalesa de la mediació

La mediació és el procediment mitjançant el qual es promou el diàleg i es facilita la negociació entre l'Administració i l'altra part o les altres parts afectades per una sol·licitud d'accés a la informació pública, amb l'objecte d'assolir un acord consensuat entre totes elles sobre l'abast i la concreció del dret d'accés en el cas de què es tracti.

2. Principis de la mediació

El procediment de mediació es desenvolupa de conformitat amb els principis següents:

- a) Voluntarietat: les parts són lliures d'acollir-se al procediment de mediació i també de desistir-ne en qualsevol moment. L'Administració no pot oposar-se a la mediació si les altres parts l'accepten.
- b) Legalitat: els acords de mediació no poden ser contraris a l'ordenament jurídic.
- c) Celeritat: el procediment de mediació és impulsat amb criteris de celeritat per la persona medidora i per la resta de la GAIP.

- d) Imparcialitat i neutralitat: la persona mediadora i el personal de suport garanteixen la igualtat entre les parts i han d'exercir la seva funció amb imparcialitat i neutralitat.
- e) Confidencialitat: les persones que intervenen en el procediment de mediació no poden revelar cap informació que coneguin durant el procés.
- f) Bona fe: les parts i les persones mediadores actuen d'acord amb les exigències de la bona fe.

3. Les parts

- 3.1 Són parts del procediment de mediació, si el proposen o l'accepten: la persona que ha presentat la reclamació i, si n'hi ha, les terceres persones afectades per la sol·licitud d'informació controvertida. També ho és l'Administració afectada, que no pot negar-se a la mediació si la proposen les altres parts.
- 3.2 Si l'Administració contra la qual es reclama va denegar lliurar, en tot o parcialment, la informació sol·licitada perquè no la disposava i en procedia la derivació a una altra Administració prevista en l'article 30 de l'LTAIPBG, la persona mediadora pot convidar aquesta altra Administració, que no té la condició de part, a participar i lliurar la informació de què disposa en el marc d'aquest procediment, i així evitar a la persona reclamant la necessitat de formular noves sol·licituds i reclamacions.
- 3.3 En el marc d'aquest Manual, s'entén per Administració l'òrgan, entitat o organisme responsable de l'objecte de la mediació. D'acord amb l'LTAIPBG i amb els preceptes bàsics de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la GAIP és competent per admetre reclamacions i promoure mediacions en relació amb les entitats i els organismes següents:
 - a) L'Administració de la Generalitat de Catalunya.
 - b) Els ajuntaments, els consells comarcals, els consells de vegueria, les diputacions provincials, les entitats municipals descentralitzades de Catalunya i l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
 - c) El Consell General d'Aran.
 - d) Els organismes autònoms i, en general, les entitats de dret públic creades, dependents o vinculades a les administracions esmentades en els apartats a, b i c.
 - e) Les entitats de dret públic de Catalunya que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei i que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.
 - f) Les universitats públiques de Catalunya i els seus ens instrumentals.

- g) Les societats amb participació majoritària o vinculades a alguna de les administracions o entitats dels apartats anteriors.
- h) Les fundacions constituïdes per qualsevol de les administracions, entitats o societats dels apartats anteriors.
- i) Els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en què participa de manera majoritària alguna de les administracions i entitats dels apartats anteriors.
- j) Els col·legis professionals i les altres corporacions de dret públic, en la mesura que la informació sol·licitada tingui relació amb l'exercici de les seves funcions públiques.
- k) El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 215.2 del seu Reglament i el conveni que s'hi preveu.
- l) Les altres entitats o organismes que així s'estableixi legalment, o que ho acordin mitjançant conveni amb la GAIP, en aplicació de l'article 74.3 de l'LTAIPBG.

4. Participació i representació de les parts

- 4.1 Les parts participen en el procediment de mediació personalment o mitjançant algun representant, que s'ha d'acreditar si la GAIP ho requereix.
- 4.2 Totes i cadascuna de les parts han de participar en el procediment, assistir o ser representades en cadascuna de les sessions i signar les actes respectives i els acords, si n'hi ha.
- 4.3 Si hi ha una pluralitat de persones afectades amb interessos coincidents, poden participar en el procediment mitjançant un únic representant, que pot ser una d'elles o una tercera persona.
- 4.4 Les parts poden participar en el procediment de mediació assistides per persones expertes o assessores de la seva confiança, sens perjudici del que estableix el paràgraf següent.
- 4.5 Per raons d'espai o d'eficàcia de la mediació, la persona medidora pot limitar el nombre màxim de persones que poden participar en les sessions de mediació.

5. La persona medidora

- 5.1 La persona medidora és designada pel Ple de la GAIP, d'entre els seus membres, d'acord amb el que preveuen les seves normes internes i els criteris que determini el Ple.
- 5.2 La persona medidora pot actuar assistida del personal de la GAIP idoni, en funció de la complexitat o de l'especialització de coneixements aplicables al cas.
- 5.3 La persona medidora que hagi intervingut en un procediment de mediació que finalitzi sense acord no pot participar en la fase de deliberació ni en la votació que posi fi al procediment amb resolució de la GAIP.

6. Funcions de la persona mediadora

- 6.1 La persona mediadora és l'encarregada d'impulsar el procediment, de facilitar el diàleg i la comunicació entre les parts i d'ajudar-les perquè arribin a acords sobre l'accés a la informació controvertida.
- 6.2 La persona mediadora ha de vetllar perquè les parts tinguin la informació i l'assessorament necessari perquè puguin assolir els acords de manera lliure i conscient. Amb aquesta finalitat els ha de facilitar l'expedient i l'accés a la informació, la documentació i els antecedents en poder de la GAIP que siguin aplicables al cas.
- 6.3 La persona mediadora ha de vetllar especialment perquè els acords assolits amb el procediment de mediació no vulnerin l'ordenament jurídic. Amb aquesta finalitat, ha de fer els advertiments pertinents si creu que alguna de les propostes de les parts o algun dels acords poden resultar il·legals, i pot finalitzar el procediment si aquests advertiments no són atesos.
- 6.4 La persona mediadora donarà per acabada la mediació sempre que constati manca de col·laboració d'alguna de les parts o quan consideri que no és possible assolir un acord entre elles per tal d'evitar que la continuació del procediment de mediació dilati injustificadament la resolució de la reclamació.

7. Informació sobre el procediment de mediació

La GAIP ha de donar informació sobre el procediment de mediació. Aquesta informació es facilita de la manera següent:

- a) Amb caràcter general, al seu web, mitjançant el present Manual i amb una versió esquemàtica i resumida associada al formulari de presentació de les reclamacions.
- b) Amb caràcter singular en ocasió de la presentació de qualsevol reclamació que la sol·liciti.

8. Contingut de la informació

La informació que dona la GAIP sobre el procediment de mediació ha de permetre que les persones interessades puguin prendre una decisió ben fonamentada i ha d'incloure, almenys, les dades i indicacions següents:

- a) La identificació de la persona o les persones mediadores, les seves funcions, el mètode emprat per al seu nomenament i la durada del nomenament.
- b) La possibilitat, opcional, que les parts comptin amb la seva pròpia assistència jurídica i de ser representades o assistides per tercers.

- c) El procediment de mediació, les normes del procediment, la durada màxima i la possibilitat de desistir-ne en qualsevol moment.
- d) L'acord de mediació, els seus requisits formals i de procediment, el caràcter voluntari per a totes les parts, la seva naturalesa vinculant i els seus efectes, incloses les conseqüències de l'incompliment.

9. Sol·licitud del procediment de mediació

- 9.1 Poden sol·licitar el procediment de mediació: la persona reclamant, l'Administració contra la qual es reclama i, si escau, les terceres persones que tinguin interessos afectats per la informació pública sol·licitada.
- 9.2 El procediment de mediació s'ha de sol·licitar a la GAIP, de conformitat amb els criteris següents:
 - a) La persona reclamant pot sol·licitar-lo o bé en el mateix escrit de reclamació, o bé en els cinc dies següents d'haver rebut la comunicació de la GAIP de recepció de la reclamació que li dona informació sobre el procediment de mediació (apartat 12 del Manual de reclamació).
 - b) L'Administració contra la qual es reclama pot sol·licitar-lo dins del termini dels deu dies següents d'haver rebut la comunicació de la GAIP que l'informa de la reclamació i li reclama l'expedient de la resolució objecte de la reclamació (apartat 15 del Manual de reclamació).
 - c) Les terceres persones afectades, si n'hi ha, poden sol·licitar-lo en els cinc dies següents d'haver rebut la comunicació de la GAIP que els informarà de la presentació de la reclamació (apartat 17 del Manual de reclamació).

En el mateix escrit de sol·licitud del procediment de mediació les parts han d'indicar el nom de la persona que les representa, llevat que siguin persones físiques i hi participin personalment.

- 9.3 La GAIP té l'obligació de tramitar les sol·licituds de procediment de mediació, llevat que hi concorri alguna de les causes d'inadmissibilitat de la reclamació (apartat 14 del Manual de reclamació) o que la disposició de l'Administració a lliurar la informació sol·licitada pugui deixar sense objecte la reclamació.

10. Conformitat de les parts

- 10.1 Un cop rebuda la sol·licitud de mediació i, si escau, vist l'expedient de la resolució objecte de la reclamació, la GAIP determinarà les altres parts potencials del procediment de mediació, els requerirà que manifestin si estan o no d'acord a seguir-lo i, en cas afirmatiu, que designin la persona que els representarà, amb el benentès que, si les persones físiques no en designen cap, s'entén que hi participaran personalment.

- 10.2 Un cop rebut el requeriment anterior, les parts tenen un termini de cinc dies per formalitzar-lo. Tanmateix, si el requeriment s'ha fet a l'Administració conjuntament amb la sol·licitud de l'expedient, el termini per formalitzar-lo és el mateix que té per donar còpia de l'expedient a la GAIP (deu dies).
- 10.3 Si, un cop vençut el termini anterior, alguna de les parts (llevat de l'Administració) ha manifestat la seva disconformitat a seguir el procediment de mediació, o no s'hi ha pronunciat, la GAIP notificarà a la resta que la mediació no és possible i que, en conseqüència, la reclamació serà tramitada seguint el procediment ordinari amb resolució.

11. Inici del procediment de mediació

- 11.1 El moment en què la GAIP obté la conformitat de les parts i aquestes han designat, si escau, els seus representants és el que marca l'inici del procediment de mediació.
- 11.2 Els serveis de la GAIP procuraran consensuar amb les parts la data de la primera sessió de mediació, que ha de tenir lloc dins del termini de deu dies naturals a comptar de l'inici del procediment de mediació.

12. Durada

- 12.1 El procediment de mediació té una durada màxima d'un mes, a comptar del seu inici.
- 12.2 Si un cop vençut aquest termini no s'ha arribat a cap acord, o si, dins d'aquest termini, la persona mediadora constata la impossibilitat d'assolir-lo, ho ha de manifestar per escrit i assenyalar que, en conseqüència, cal donar per finalitzat el procediment de mediació i seguir el procediment amb resolució de la GAIP, la qual cosa ha de notificar a les parts.

13. Sessions de mediació

- 13.1 El procediment de mediació es desenvolupa, normalment, en una única sessió. Si les circumstàncies del cas ho requereixen, excepcionalment, es pot allargar fins a un màxim de tres sessions.
- 13.2 Les sessions de mediació es poden realitzar als llocs següents:
 - a) A la seu de la GAIP.
 - b) A la seu de l'òrgan o entitat afectada per la reclamació, si així ho accepten les parts i si es garanteixen la neutralitat i la imparcialitat inherents al procediment de mediació.
 - c) També es poden celebrar sessions virtuals utilitzant mitjans electrònics. En aquest cas les sessions poden ser a temps real o amb intervencions successives en un fòrum virtual dins dels límits temporals fixats per la persona mediadora.

- 13.3. Si, com a conseqüència de l'inici del procediment de mediació, l'Administració facilita a la GAIP la informació suficient perquè les parts s'avinguin a signar l'acord de mediació, llavors no cal celebrar sessions de mediació. En aquest cas, la persona medidora proposarà directament el text de l'acord i, un cop signat per les parts, la GAIP lliurarà a la persona reclamant la informació facilitada per l'Administració.

14. Informació prèvia

- 14.1 Prèviament a la celebració de la primera sessió de mediació, la GAIP haurà facilitat a les parts l'accés al Manual de mediació amb l'antelació suficient.
- 14.2 Abans de l'inici de la sessió de mediació, la persona medidora s'oferirà per resoldre els dubtes que eventualment puguin tenir.

15. Desenvolupament de les sessions

Les sessions de mediació es desenvolupen segons les pautes i els criteris següents:

- a) Per ser vàlides, hi han d'assistir totes les parts, directament o mitjançant representació, i la persona medidora.
- b) Les parts exposen els seus motius i arguments en relació amb la reclamació i construeixen per elles mateixes una solució a la controvèrsia relativa a l'accés a la informació pública.
- c) La persona medidora ha d'ajudar les parts a assolir un acord sense imposar cap solució ni cap mesura concreta. A aquests efectes, ha de facilitar la comunicació entre elles i ajudar-les a concretar la sol·licitud d'accés, a reconsiderar la denegació de l'accés a la informació pública i a valorar de nou l'aplicació de les causes d'inadmissió o els límits en relació amb el contingut de la reclamació o a conèixer la política de transparència de l'Administració o entitat afectada.
- d) La sessió de mediació té una durada màxima de dues hores. Si la complexitat de la sessió ho justifica, les parts i la persona medidora poden acordar excepcionalment ampliar aquesta durada.
- e) La sessió de mediació pot finalitzar amb acord; sense acord, però amb la convocatòria d'una nova sessió, o sense acord i donant per finalitzat el procediment de mediació.
- f) En l'acta de la sessió de mediació s'ha de fer constar de manera clara i concisa el nom de les persones que hi assisteixen, el lloc, la data, l'hora i la durada de la sessió i, si n'hi ha, s'hi han d'annexar els acords assolits. La persona medidora ha de signar l'acta, com també ho han de fer les parts, a les quals se'ls donarà una còpia.

16. Finalització del procediment

16.1 El procediment de mediació finalitza d'una de les formes següents:

- a) Amb l'assoliment d'un acord, que s'ha d'annexar a l'acta de la sessió corresponent i s'ha de signar per totes les parts. Si les parts tenen reserves quant a la publicitat de l'acord, als efectes del que preveu l'apartat 19.2, les han de fer constar en l'acta.
- b) Amb la constatació de les parts que l'acord no és possible, fent-ho constar així a l'acta de la sessió corresponent, amb la signatura de totes les parts i de la persona mediadora.
- c) Amb un escrit motivat de la persona mediadora, en què constati formalment que l'acord no és possible, bé per la manca de col·laboració d'alguna de les parts bé pel caràcter, al seu parer, irreconciliable de les postures enfrontades, o perquè considera que es pot infringir l'ordenament jurídic.
- d) Pel transcurs d'un mes des de l'inici del procediment de mediació sense que s'hagi assolit cap acord, la qual cosa ha d'acreditar per escrit la persona mediadora.

16.2 La documentació que acredita la finalització del procediment, inclòs el text de l'acord, si s'escau, es notifica a les parts, o se'ls lliura en finalitzar la sessió, i es trasllada al Ple de la GAIP, als efectes del que preveu l'apartat 19.

16.3 Si el procediment de mediació finalitza sense acord, es reprèn immediatament el procediment amb resolució, en el tràmit en què s'havia suspès per iniciar la mediació, de la qual cosa s'informa les parts en la mateixa notificació que s'esmenta en el paràgraf anterior, amb la indicació dels tràmits pendents i del termini disponible per resoldre.

17. Acord de mediació

17.1 L'acord de mediació posa fi al procediment, sens perjudici del que preveu l'apartat 19.

17.2 L'acord de mediació ha de tenir el contingut mínim següent:

- a) Determinar i concretar l'abast de l'accés a la informació acordat.
- b) Fixar-ne el termini per al compliment.
- c) Establir el format i les condicions en què s'ha de fer efectiu l'accés a la informació pública.

17.3 L'acord de mediació s'ha de signar per les parts o per les persones que les representen.

18. Acords parcials

18.1 Si les parts així ho decideixen, l'acord de mediació pot ser parcial i limitar-ne expressament l'abast a una part de l'objecte de la reclamació. En aquests casos, la resta de la reclamació es

tramitarà pel procediment amb resolució de la GAIP, llevat que la persona reclamant desisteixi de la reclamació.

- 18.2 Quan l'acord de mediació sigui parcial, la persona medidora ho ha de fer constar formalment en la documentació de finalització de procediment prevista en l'apartat 16 i concretar la part de la reclamació que ha de seguir la tramitació pel procediment amb resolució de la GAIP, cosa que es farà a partir d'aquell mateix moment.

19. Trasllat a la GAIP

- 19.1 L'acord de mediació es presentarà al Ple de la GAIP, per tal que, eventualment, avaluï si conté elements contraris a l'ordenament jurídic que el facin inadmissible i, si no és així, acrediti formalment la finalització de la reclamació i en disposi la publicació.
- 19.2 L'acord de mediació es publicarà per la GAIP anonimitzant les dades personals. Si les parts ho demanen motivadament i ho fan constar en l'acta de la sessió en la qual s'assoleix l'acord, la GAIP pot acordar excepcionalment no donar publicitat a determinats acords de mediació.

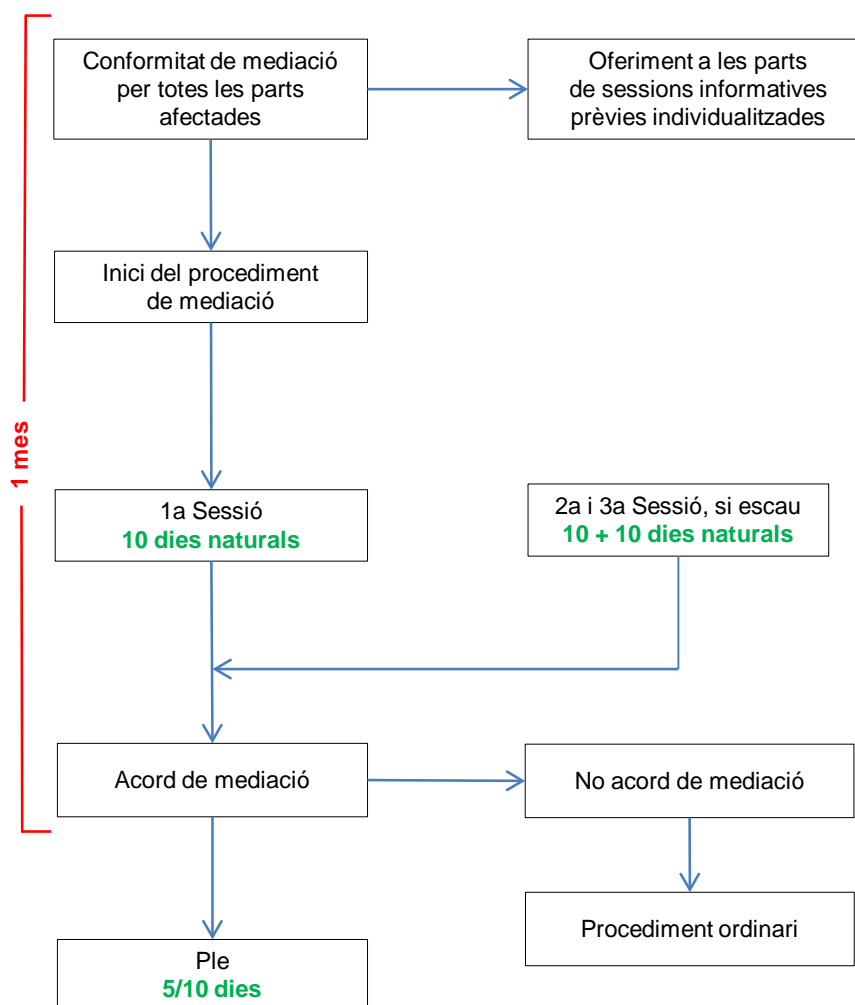
20. Execució i seguiment dels acords de mediació

- 20.1 L'acord de mediació s'ha d'executar en els termes i els terminis que s'hi preveuen.
- 20.2 L'òrgan, entitat o organisme responsable de l'execució ha d'informar la GAIP de les actuacions fetes per a la seva execució.
- 20.3 Si l'Administració no compleix l'acord de mediació en el termini establert, les parts ho han de comunicar a la GAIP perquè en requereixi el compliment. Aquest requeriment dóna a l'Administració un termini màxim per executar l'acord de mediació i l'informa de les conseqüències si no l'executa.
- 20.4 Si l'Administració incompleix el requeriment anterior, la GAIP informará d'aquest fet en el seu web, mentre no s'hagi executat l'acord de mediació.
- 20.5 A més del que preveu el paràgraf anterior, si l'incompliment pot constituir una infracció tipificada per l'LTAIPBG, la GAIP ho ha de posar en coneixement de l'autoritat competent per obrir el procediment sancionador corresponent.
- 20.6 La GAIP proporcionarà en el seu web la informació sobre l'efectivitat dels acords de mediació, amb dades relatives al seu compliment per part dels òrgans, entitats o organismes afectats, a les incidències produïdes durant l'execució i als recursos i conseqüents sentències de què siguin objecte.

21. Recurs per inexecució material

Si l'Administració competent no executa un acord de mediació en els termes que s'hi estableixen, les persones interessades, a més del que preveu l'apartat anterior, poden presentar un recurs contenciós administratiu.

ANNEX: TRÀMITS I TERMINIS DEL PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ DE LA GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Annex:

8. Normes internes d'organització i funcionament de la GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Normes internes
d'organització i funcionament
de la Comissió de Garantia
del Dret d'Accés
a la Informació Pública (GAIP)

Aprovades pel Ple de la GAIP el 15 de setembre de 2015

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP)

Tapineria, 10, 4a / 08002 Barcelona / T 93 887 43 57

gaip@gencat.cat / www.gaip.cat

Novembre 2015

L'article 41.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) preveu que l'organització i el funcionament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) han d'ésser establerts per reglament. L'apartat 4 de la disposició final tercera de la Llei disposa que, mentre no s'aprovi aquest reglament, se li aplicarà la normativa general sobre els òrgans administratius col·legiats vigent a Catalunya, que és la continguda als articles 22 a 29 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i 13 a 20 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

La GAIP es va constituir el 15 de juny de 2015, i rep consultes i reclamacions des de juliol d'aquest mateix any. El seu reglament d'organització i funcionament no ha estat encara aprovat.

En conseqüència, i en ús de l'habilitació prevista per l'article 22.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i pels articles 13.1, 17.1 i 17.6 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la GAIP aprova aquestes normes internes d'organització i funcionament, que seran vigents mentre no es promulgui el reglament d'organització i funcionament previst a l'article 41.2 de l'LTAIPBG.

ASPECTES GENERALS

1. Naturalesa jurídica, denominació i composició

- 1.1 La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública és un òrgan administratiu col·legiat, especialitzat i de control, dotat d'independència orgànica i funcional, adscrit a l'Administració de la Generalitat, creat per l'LTAIPBG amb l'objecte de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública.
- 1.2 Per tal de facilitar-ne la denominació i el coneixement, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública es refereix a si mateixa amb l'acrònim de garantia d'accés a la informació pública, GAIP.
- 1.3 Componen la GAIP cinc membres que han estat designats per majoria de tres cinquenes parts del Parlament de Catalunya i nomenats per decret del president de la Generalitat.

2. Seu

- 2.1 La GAIP té la seva seu a la ciutat de Barcelona, al carrer Tapineria, 10, 4a planta.
- 2.2 La GAIP té una seu electrònica pròpia, <http://www.gaip.cat>, a més de l'espai que li correspongui en els webs de la Generalitat de Catalunya i del portal Transparència Catalunya.

3. Règim jurídic

L'organització i funcionament interns de la GAIP es regeixen:

- a) Per la legislació sobre transparència i accés a la informació pública (Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i el seu desplegament reglamentari i preceptes bàsics de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern).
- b) Per la regulació dels òrgans col·legiats, procediment administratiu i recursos administratius de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.
- c) Per les normes i manuals interns d'organització i procediment de la GAIP.

ORGANITZACIÓ

4. Organització

Sens perjudici de constituir un òrgan únic, la GAIP s'organitza en:

- a) Ple
- b) Presidència
- c) Vicepresidència
- d) Ponències especials
- e) Vocalies
- f) Secretaria Tècnica

5. Ple

- 5.1 La GAIP actua en Ple. El Ple està format per tots els seus membres, si bé es pot constituir i funcionar vàlidament amb l'assistència de més de la meitat dels membres, sempre que hi siguin la Presidència i la Secretaria.
- 5.2 Assisteix a les sessions del Ple, amb veu i sense vot, la persona titular de la Secretaria Tècnica.
- 5.3 La Presidència també pot convidar a participar ocasionalment al Ple, amb veu i sense vot, les persones el coneixement de les quals sigui rellevant per a l'exercici de les funcions de la GAIP.
- 5.4 Corresponen al Ple les funcions següents:

- a) Aprovar l'admissió a tràmit i les resolucions dels procediments de reclamació.
- b) Aprovar els informes relatius als conflictes d'atribucions que se susciten en l'aplicació del règim sancionador establert per l'LTAIPBG.
- c) Aprovar els dictàmens, les recomanacions i els informes de la GAIP sobre les matèries de la seva competència.
- d) Aprovar les normes internes d'organització i funcionament de la GAIP i els criteris i directrius de distribució dels assumptes entre els seus membres.
- e) Adoptar les mesures necessàries per executar i per obtenir la major eficàcia possible dels acords de mediació i de les resolucions de la GAIP.
- f) Aprovar el pla anual d'activitats.
- g) Aprovar la memòria anual d'activitats.
- h) Aprovar l'avantprojecte de pressupost.
- i) Aprovar la proposta anual de mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici adequat de les funcions de la GAIP.
- j) Qualsevol altra que li atribueixin les lleis i aquestes normes internes i, en general, totes les funcions de la GAIP que no siguin assignades expressament a altres responsables.

6. Presidència

- 6.1 El Ple elegeix, d'entre els seus membres, per majoria absoluta en primera convocatòria i simple en segona, la persona titular de la Presidència de la GAIP. L'elecció se celebra a la primera sessió del Ple que tingui lloc després de cada renovació dels seus membres i sempre que esdevingui vacant la Presidència. Amb el mateix quòrum, el Ple pot destituir-ne la persona titular.
- 6.2 Corresponen a la Presidència les funcions següents:
 - a) Representar la GAIP.
 - b) Planificar, dirigir i impulsar l'activitat de la GAIP.
 - c) Convocar, fixar l'ordre del dia i presidir les sessions del Ple, moderar el desenvolupament de les seves deliberacions i debats i dirimir els empats.
 - d) Visar les actes de les sessions del Ple.
 - e) Signar les resolucions i també els dictàmens, les recomanacions i els informes de la GAIP.
 - f) Dirigir l'organització i els mitjans personals i materials de la GAIP.

- g) Proposar i impulsar l'execució del pla anual d'activitats.
 - h) Proposar l'avantprojecte de pressupost i la memòria anual d'activitats.
 - i) Traslladar a la persona titular del Departament de la Generalitat al qual està adscrita la GAIP la proposta anual de mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici adequat de les seves funcions.
 - j) Distribuir la feina i els assumptes entre els membres de la GAIP, de conformitat amb els criteris i directrius establerts pel Ple.
 - k) Assegurar el compliment de les lleis.
 - l) Qualsevol altra que li atribueixin les lleis i aquestes normes internes.
- 6.3 La Presidència pot delegar temporalment a la Vicepresidència o, si escau, a un altre membre de la GAIP, la funció recollida en la lletra a).
- 6.4 En cas d'absència, malaltia o vacant sobrevinguda, substitueix automàticament i temporalment la persona titular de la Presidència la que ocupi la Vicepresidència i, subsidiàriament, el membre més antic i, si n'hi ha més d'un, el de més edat entre ells.

7. Vicepresidència

- 7.1 La Presidència designa i cessa la persona titular de la Vicepresidència, d'entre els membres de la GAIP.
- 7.2 La Vicepresidència assisteix la Presidència en les seves funcions i, de conformitat amb l'establert per l'article anterior, exerceix les que aquesta li delegui i la substitueix temporalment.

8. Ponències especials

- 8.1 El Ple pot nomenar ponències especials per estudiar o tractar qüestions determinades que tinguin una transcendència especial o un caràcter especialitzat.
- 8.2 En les ponències hi participen els membres de la GAIP que siguin designats i també hi pot participar personal al servei de la GAIP i persones externes expertes en els assumptes de la seva competència. En tots els casos, un membre de la GAIP, designat a aquests efectes pel Ple, presideix la ponència especial.
- 8.3 Les ponències especials poden elaborar propostes perquè el Ple les debati i aprovi. En cap cas no poden aprovar resolucions o altres pronunciaments que tinguin eficàcia davant de terceres persones.

9. Vocalies

- 9.1 Les vocalies es defineixen per les responsabilitats específiques especialitzades que la GAIP pot atribuir de forma singular als seus membres. La persona titular d'una vocalia té cura del seguiment i, si s'escau, de la gestió dels assumptes corresponents, informa el Ple i presenta propostes al Ple.
- 9.2 La Vocalia de Mediació té per objecte impulsar i supervisar la tramitació dels procediments de mediació, exercir les funcions mediadores i les que li atribueix el Manual de mediació de la GAIP. El Ple designa la persona responsable d'aquesta Vocalia d'entre els membres de la GAIP.
- 9.3 El Ple pot crear les vocalies que consideri necessàries, definir les seves funcions i designar la persona que en sigui responsable d'entre els membres de la GAIP.

10. Secretaria Tècnica

- 10.1 La GAIP es dota d'una Secretaria Tècnica, la persona titular de la qual és designada pel Ple, a proposta i amb la conformitat de la Presidència, entre el personal funcionari de carrera de cossos o escales del grup A1, amb una antiguitat de més de cinc anys en places amb funcions tecnicojurídiques i amb els altres requisits o mèrits que determini el Ple.
- 10.2 Corresponen a la Secretaria Tècnica les funcions següents:
- a) Organitzar la celebració de les sessions del Ple i de les ponències especials, a les quals assisteix amb veu i sense vot, i portar-ne la secretaria.
 - b) Redactar les actes, custodiar els acords de mediació i les resolucions de la GAIP i estendre els certificats corresponents.
 - c) Donar suport jurídic als membres de la GAIP: seleccionar la informació i documentació de suport i fer recerques de material normatiu, jurisprudencial i bibliogràfic aplicables a cada cas, entre d'altres.
 - d) Ordenar i sistematitzar amb criteris jurídics les resolucions i altres acords de la GAIP sobre el dret d'accés, a fi d'ajudar a definir i difondre els seus criteris interpretatius i la seva doctrina.
 - e) Notificar els acords de mediació i resolucions de la GAIP, fer el seguiment de la seva execució, especialment de les incidències jurídiques que puguin sorgir, i proposar mesures per obtenir la major eficàcia possible.
 - f) Impulsar i gestionar la tramitació dels procediments sotmesos a la GAIP, avaluant en cada cas l'eventual aplicació dels límits legalment establerts per la normativa sobre l'accés a la

informació o qualsevol altra normativa sectorial aplicable i ponderant l'impacte de l'accés a la informació sol·licitada en els drets de terceres persones que puguin resultar afectades.

- g) Coordinar i gestionar l'organització i els mitjans personals destinats al suport de la GAIP.
- h) En general, donar suport als membres de la GAIP en l'exercici de les seves funcions.

10.3 En cas de vacant, malaltia o absència de la persona titular de la Secretaria Tècnica el Ple pot atribuir provisionalment les seves funcions, especialment les previstes a les lletres a) i b) de l'apartat anterior, a un membre del personal al servei de la GAIP. Si no ho fa, exerceix en règim de substitució les funcions de secretaria de l'òrgan col·legiat el membre de la GAIP més jove.

FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ EN PLE

11. Periodicitat i convocatòria de les sessions

- 11.1 El Ple es reuneix en sessió ordinària un cop a la setmana, el dia i l'hora que fixi, i també pot decidir excepcions puntuals a aquesta periodicitat. Les sessions ordinàries s'han de convocar amb una antelació mínima de quaranta-vuit hores.
- 11.2 Si la Presidència aprecia raons d'urgència que ho justifiquen, pot convocar una sessió extraordinària, amb una antelació mínima de vint-i-quatre hores. Si la urgència és extrema, i així ho aprecia la Presidència i ho accepta el Ple per unanimitat de tots els seus membres a l'inici de la sessió, es pot convocar una sessió extraordinària amb caràcter immediat.
- 11.3 La Presidència és obligada a convocar una sessió extraordinària si la sol·liciten un mínim de dos membres de la GAIP amb l'objecte de destituir la persona que en sigui la titular. En aquests casos la sessió s'ha de celebrar a la seu de la GAIP el desè dia hàbil següent a la presentació de la sol·licitud, a les 10 h del matí. Si als tres dies d'haver presentat la sol·licitud la Presidència no ha cursat la convocatòria, la Secretaria Tècnica comunica la sol·licitud als membres de la GAIP i els informa del dia i l'hora de celebració de la sessió.
- 11.4 Les sessions són convocades per la Presidència, sens perjudici del previst per l'apartat anterior. Prèviament a la convocatòria, consulta la proposta d'ordre del dia als membres de la GAIP, i els convida a proposar altres punts. La convocatòria inclou l'ordre del dia i la documentació següent:
 - a) L'acta de la sessió anterior.
 - b) Les propostes de resolució sobre les quals hagi de debatre i decidir el Ple.
 - c) En general, les propostes relatives a qualsevol assumpte sobre el que s'hagi de pronunciar la GAIP.

La Presidència promou que els membres de la GAIP tinguin accés al text de les propostes de resolució amb l'antelació suficient perquè puguin estudiar-les i traslladar les observacions al ponent abans de la celebració de la sessió.

- 11.5 Malgrat que no es compleixin els requisits de la convocatòria, es pot celebrar vàlidament una sessió de la GAIP si hi assisteixen tots els membres i la convaliden per unanimitat.

12. Constitució i desenvolupament de les sessions

- 12.1 Per a la constitució vàlida del Ple cal que assisteixin més de la meitat dels seus membres. En tot cas hi han d'assistir les persones titulars de la Presidència i de la Secretaria o les persones que les substitueixin. Aquests mateixos requisits s'han de complir durant les deliberacions i les votacions de la sessió.
- 12.2 Les sessions del Ple solen ser presencials i se celebren normalment a la seu de la GAIP. També es poden celebrar en altres llocs adequats, si no s'hi oposa cap dels seus membres. Es poden celebrar sessions virtuals utilitzant mitjans electrònics; en aquest cas les sessions poden ser a temps real o amb intervencions successives en un fòrum virtual dins dels límits temporals fixats per la Presidència.
- 12.3 Les sessions es desenvolupen seguint l'ordre del dia, amb l'impuls i la direcció de la Presidència. Per a cada punt de l'ordre del dia que requereixi acord del Ple se segueix el procediment següent:
- a) Presentació de la proposta corresponent, per part de la Presidència o de la persona que aquesta designi.
 - b) Presentació de les esmenes per part de les persones que les formulin.
 - c) Deliberació i debat, en el qual poden participar tots els membres de la GAIP presents a la sessió, llevat del que estableix l'apartat 5.
 - d) Votació dels membres de la GAIP que participen a la sessió, sens perjudici del que estableix l'apartat 5. Abans de dur a terme la votació el ponent exposa els canvis que, si s'escau, s'incorporaran al text de la proposta de resolució com a conseqüència de les esmenes i del debat. Tot seguit la Presidència demana si algun dels membres de la GAIP vol mantenir-hi esmenes; en cas afirmatiu, se sotmeten a votació en primer lloc les esmenes i finalment el text de la proposta de resolució, tot incorporant-hi les esmenes aprovades.
 - e) Explicació o justificació del vot i formulació del vot particular dels membres de la GAIP interessats. Els vots particulars són anunciats en aquest tràmit i presentats a la Secretaria dins de les setanta-dues hores següents a la celebració de la sessió.

- f) Si en el desenvolupament de la sessió es constata que una proposta de resolució no ha pogut ser prou estudiada i debatuda, la Presidència pot retirar-la de l'ordre del dia i reservar-la per a la sessió següent.

- 12.4 Els membres de la GAIP i les persones que assisteixen a les sessions del Ple tenen el deure de mantenir reserva sobre les seves deliberacions.
- 12.5 La persona titular de la Vocalia de Mediació i qualsevol altra que hagi intervingut en un procediment de mediació, s'han d'abstenir de participar en la deliberació i la votació de les resolucions sobre reclamacions que hagin conegut en la seva funció mediadora.

13. Adopció dels acords

- 13.1 Els acords de la GAIP s'adopten per majoria simple dels vots dels membres assistents a la sessió.
- 13.2 Els acords de la GAIP que aproven normes internes d'organització i funcionament, criteris interpretatius, directrius, instruccions i recomanacions han d'obtenir el vot favorable de més de la meitat dels seus membres.
- 13.3 Els membres de la GAIP poden votar a favor, en contra o abstenir-se.
- 13.4 En cas d'empat, cal repetir la votació. Si l'empat persisteix, el vot de la Presidència dirimeix el resultat.

14. Acta de les sessions

- 14.1 L'acta de la sessió recull l'assistència, l'ordre del dia, el lloc i el temps en què s'ha efectuat, els acords adoptats, el resultat de les votacions i les qüestions principals que han estat objecte de debat i deliberació. Si un membre ho demana, l'acta recull el sentit del seu vot o una explicació succinta d'una incidència o d'una manifestació determinades.
- 14.2 L'acta adjunta el text complet de les resolucions i altres acords presos, i els vots particulars formulats.
- 14.3 Les actes són aprovades en la següent reunió ordinària del Ple.
- 14.4 Les actes han de ser signades per la Secretaria Tècnica, amb el vistiplau de la persona titular de la Presidència.
- 14.5 Les actes són custodiades per la Secretaria Tècnica i es fan públiques a través del web de la GAIP. S'hi suprimeixen, si escau, les dades personals identificatives.

15. Ús de mitjans electrònics

- 15.1 La GAIP utilitza els mitjans electrònics en el seu funcionament intern i en l'exercici de les seves funcions.
- 15.2 Les administracions, organismes i entitats subjectes a la competència de la GAIP s'hi han de comunicar a través de mitjans electrònics. La GAIP promou l'ús d'aquests mitjans en les seves relacions amb les persones interessades en la seva activitat.
- 15.3 La GAIP vetlla perquè els mitjans electrònics emprats garanteixin l'autenticació i identificació de les persones i entitats, la constància de les comunicacions i la seguretat, la integritat i la disponibilitat de les dades i documents tramesos.

TRANSPARÈNCIA DE LA GAIP

16. Publicitat dels acords de mediació i les resolucions

- 16.1 Les resolucions de la GAIP i els acords de mediació que promou es publiquen en el seu web, un cop hagin estat notificats a les persones interessades i a les administracions i entitats afectades. La publicació es fa un cop s'hagin dissociat les dades personals i la informació afectada per algun dels límits previstos a l'article 25 de l'LTAIPBG, i no incorpora la informació que hagi estat objecte de la reclamació.
- 16.2 Les resolucions de la GAIP i els acords de mediació que promou es publiquen al seu web ordenats temàticament i cronològicament perquè siguin fàcils de localitzar, indicant particularment les resolucions que estableixen criteris generals per a futures reclamacions. L'ordenació dels acords i les resolucions ha de seguir el quadre de classificació documental corporatiu i ha d'incorporar els índexs o les guies de consulta corresponents.
- 16.3 El portal de la GAIP incorpora un cercador d'acords de mediació i resolucions.

17. Memòria d'activitats de la GAIP

- 17.1 La GAIP elabora i fa pública, anualment, una memòria sobre la seva activitat.
- 17.2 La memòria d'activitats informa sobre el nombre i tipus de procediments de reclamació tramitats, els resultats obtinguts, les recomanacions i suggeriments formulats, les activitats realitzades, i el seguiment de l'execució dels acords de mediació i les resolucions de la GAIP, i indica particularment els òrgans que les hagin incomplert. La memòria d'activitats recull específicament les resolucions que estableixen criteris generals per a la resolució de futures reclamacions. La memòria també pot incorporar informació relativa a les resolucions impugnades i, si escau, el sentit de les sentències dictades al respecte. Les mesures de

coordinació adoptades per la GAIP, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental s'inclouen a la memòria d'activitats de la GAIP en els termes i amb els continguts que s'acordin.

- 17.3 La GAIP presenta la memòria d'activitats al Parlament i al Síndic de Greuges en el termini de dos mesos des de la seva aprovació.
- 17.4 La GAIP tramet la memòria d'activitats al Govern, a les administracions locals catalanes i al Consell de Govern Local, a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, a l'Oficina Antifrau de Catalunya i a la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental.
- 17.5 La GAIP vetlla perquè el contingut de la memòria d'activitats arribi a les persones interessades en matèria d'accés a la informació pública.

18. Web de la GAIP

- 18.1 La GAIP compleix les obligacions de transparència previstes a l'article 6 de l'LTAIPBG mitjançant el seu web, al qual es pot accedir des de l'adreça <http://www.gaip.cat>.
- 18.2 El web de la GAIP difon la informació següent:
 - a) La descripció de la naturalesa i la missió de la GAIP.
 - b) Les dades de contacte, els canals disponibles perquè les persones s'hi adrecin i els requisits que han de complir les comunicacions electròniques, d'acord amb la naturalesa o l'objecte que tinguin en cada cas.
 - c) L'estructura organitzativa interna de la GAIP, amb la identificació dels membres i dels responsables dels seus òrgans o unitats, i de llur perfil i trajectòria professionals.
 - d) Les funcions que té atribuïdes.
 - e) Les retribucions dels membres de la GAIP i les dades dels llocs de treball de les persones que hi desenvolupen les seves funcions.
 - f) Les resolucions dictades per l'òrgan competent, en aplicació de la normativa sobre el règim d'incompatibilitats.
 - g) La informació sobre els resultats de les avaluacions de qualitat.
 - h) La normativa en matèria d'accés a la informació, les normes internes d'organització i funcionament de la GAIP i els seus manuals sobre tramitació i procediments.
 - i) Les instruccions, les directives, els criteris interpretatius i les recomanacions aprovades per la GAIP.

- j) La informació relativa a la regulació i criteris de tramitació dels procediments de mediació i de resolució ordinària de les reclamacions, amb la indicació dels terminis, el sentit del silenci i els recursos que es poden interposar amb relació a les resolucions de la GAIP.
 - k) Els acords de mediació i les resolucions dictades per la GAIP i els supòsits en què els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes que hi estan obligats. En aquest darrer cas la informació s'ha de suprimir si cessa l'incompliment o si l'obligació de compliment decau en virtut d'una resolució judicial. La informació prevista en aquest paràgraf es publica un cop dissociades les dades personals, si escau.
 - l) Les actes del Ple.
 - m) Les sentències judicials dictades en relació amb els acords de mediació i les resolucions de la GAIP.
 - n) El pressupost i les dades relatives a la seva execució.
 - o) El cost de les campanyes institucionals que impulsi la GAIP.
 - p) El cost dels viatges dels membres de la GAIP per raó de l'exercici de les seves funcions.
 - q) L'agenda oficial dels membres de la GAIP, especialment la de les persones titulars de la Presidència i de la Vicepresidència.
 - r) La informació relativa a la planificació i programació de l'activitat de la GAIP.
 - s) La memòria d'activitats.
 - t) El quadre de classificació de la documentació produïda per la GAIP.
 - u) L'enllaç als organismes i òrgans anàlegs o amb els quals es coordina o col·labora, ordenats temàticament.
- 18.3 El web de la GAIP ha d'incloure un avís legal amb la informació següent:
- a) La data de la darrera actualització i la data en què s'ha de tornar a actualitzar la informació.
 - b) La reutilització lliure de la informació sotmesa a les condicions previstes a l'article 17.3 de l'LTAIPBG.
 - c) El nom del fitxer, amb la indicació de l'òrgan responsable, on s'integren les dades personals facilitades en ocasió de les comunicacions i reclamacions que s'adrecen a la GAIP, així com la indicació del responsable del fitxer i del lloc i els mitjans disponibles perquè les persones interessades puguin exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.
- 18.4 La GAIP difon a través del seu web les preguntes més freqüents relacionades amb el compliment i la garantia de l'accés a la informació pública.

RELACIONS DE COL-LABORACIÓ I DE COORDINACIÓ

19. Relacions de coordinació

- 19.1 La GAIP es coordina amb l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i amb la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental per garantir una aplicació homogènia, en llurs respectius àmbits d'actuació, dels principis i les regles sobre la protecció de dades personals i l'accés a la informació.
- 19.2 La coordinació es canalitza mitjançant la institució d'un àmbit compartit de relació amb sessions de treball sobre objectes determinats.
- 19.3 Les relacions de coordinació poden donar lloc a criteris generals i regles d'aplicació de la normativa vigent en els àmbits d'actuació respectius.

20. Relacions de col·laboració

- 20.1 La GAIP procura mantenir relacions estables de col·laboració, d'intercanvi d'informació i experiències i d'estudi en comú amb:
- a) El Síndic de Greuges, l'Oficina Antifrau de Catalunya, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el Comissionat per a la Transparència i l'Accés a la Informació Pública, l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i, en general, els òrgans, les entitats i els organismes de Catalunya que exerceixen funcions de promoure la transparència i l'accés a la informació pública.
 - b) El Consell de Transparència i Bon Govern estatal i les autoritats sobre transparència i accés a la informació pública que institueixin les comunitats autònomes.
 - c) Les institucions internacionals o d'altres estats que exerceixin funcions de vetllar per la transparència i l'accés a la informació pública.
 - d) Les entitats privades de qualsevol àmbit territorial amb finalitat anàlogues a les anteriors.
- 20.2 Qualsevol acord concret de col·laboració ha de ser aprovat pel Ple.

NORMA D'APLICACIÓ PROGRESSIVA

Les obligacions de transparència de la GAIP establertes en l'apartat 18 s'han de complir de forma progressiva dins del primer any de funcionament de la Comissió, i plenament un cop vençut aquest termini, en la mesura que ho permetin els recursos disponibles.

